

බුද්දකනිකායෙ චරියාපිටක-අට්ඨකථා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
නිදානකථා.....	3
1. අකිත්තිවග්ගො	18
1. අකිත්තිවරියාවණ්ණනා	18
2. සඬ්ඛ්‍යාන්තරියාවණ්ණනා.....	25
3. කුරුරාජවරියාවණ්ණනා	30
4. මහාසුදස්සනවරියාවණ්ණනා	35
5. මහාගොවින්දවරියාවණ්ණනා	39
6. නිමිරාජවරියාවණ්ණනා	45
7. වන්දකුමාරවරියාවණ්ණනා.....	50
8. සිවිරාජවරියාවණ්ණනා.....	55
9. වෙස්සන්තරවරියාවණ්ණනා	65
10. සසපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා	89
2. හත්ථිනාගවග්ගො	97
1. මාතුපොසකවරියාවණ්ණනා	97
2. භූරිදත්තවරියාවණ්ණනා	101
3. වම්පෙය්‍යනාගවරියාවණ්ණනා.....	108
4. චූළබොධිවරියාවණ්ණනා.....	113
5. මහිංසරාජවරියාවණ්ණනා.....	119
6. රුරුමිගරාජවරියාවණ්ණනා	122
7. මාතඬිගවරියාවණ්ණනා.....	128
8. ධම්මදෙවපුත්තවරියාවණ්ණනා.....	135
9. අලීනසත්තුවරියාවණ්ණනා.....	140
10. සඬ්ඛපාලවරියාවණ්ණනා	146
3. යුධඤ්ජයවග්ගො	152
1. යුධඤ්ජයවරියාවණ්ණනා	152
2. සොමනස්සවරියාවණ්ණනා	155
3. අයොසරවරියාවණ්ණනා	162
4. හිසවරියාවණ්ණනා.....	165

5. සොණපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා	172
6. තෙමියවරියාවණ්ණනා	178
7. කපිරාජවරියාවණ්ණනා	188
8. සච්චතාපසවරියාවණ්ණනා	190
9. වට්ටපොතකවරියාවණ්ණනා	192
10. මච්ඡරාජවරියාවණ්ණනා	195
11. කණ්හදීපායනවරියාවණ්ණනා	198
12. මහාසුතසොමවරියාවණ්ණනා	204
13. සුවණ්ණසාමවරියාවණ්ණනා	212
14. එකරාජවරියාවණ්ණනා	216
15. මහාලොමහංසවරියාවණ්ණනා	220
උද්දානගාථාවණ්ණනා	224
නිගමනකථා	278

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජපටිච්ඡිධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මචිහාරී

(පටිය සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

වරියාපිටක-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

වරියා සබ්බලොකස්ස, භිතා යස්ස මහෙසිනො;
අවින්තෙය්‍යානුභාවං තං, චන්දෙ ලොකග්ගනායකං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියන්ති ලොකතො;
චන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
චන්දෙ අරියසංඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛේතං අනුත්තරං.

චන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

ඉමස්මිං හද්දකජපස්මිං, සම්භතා යා සුදුක්කරා;
උක්කංසපාරම්ප්පත්තා, දානපාරමිතාදයො.

තාසං සම්බොධිවරියානං, ආනුභාවවිභාවනං;
සක්කෙසු නිග්‍රොධාරාමෙ, වසන්තෙන මහෙසිනා.

යං ධම්මසෙනාපතිනො, සබ්බසාවකකෙතුනො;
ලොකනාට්ඨන වරියා-පිටකං නාම දෙසිතං.

යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඨගායිංසු මහෙසයො;
ධම්මසඨගාහකා සත්ථු, හෙතුසම්පත්තිදීපනං.

තස්ස සම්බොධිසම්භාර-විභාගනයයොගතො;
කිඤ්චාපි දුක්කරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහ සංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථු සාසනං;
පුබ්බාවරියසිභානං, තිට්ඨතෙව විනිවිජයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ඔගාහිත්වා ච සබ්බසො;
ජාතකානුපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානායං.

නිස්සිතං වාචනාමග්ගං, සුවිසුද්ධමනාකුලං;
මහාවිහාරවාසීනං, නිපුණත්ථවිනිවිජයං.

නීතනෙය්‍යත්ථහෙදා ව, පාරමී පරිදීපයං;
කරිස්සාමි තං වරියා-පිටකස්සත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඨබ්බානස්ස, සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතිං;
විහජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ වරියාපිටකන්ති කෙනට්ඨෙන වරියාපිටකං? අතීතාසු ජාතීසු සත්ථු වරියානුභාවජ්ජකාසිනී පරියත්තීති කත්වා, පරියත්තිඅත්ථො හි අයං පිටකසද්දො, “මා පිටකසම්පදානෙනා”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) විය. අථ වා යස්මා සා පරියත්ති තස්සෙව සත්ථු පුරිමජාතීසු වරියානං ආනුභාවජ්ජකාසනෙන භාජනභූතා, තස්මාපි “වරියාපිටක”න්ති වුච්චති, භාජනත්ථොපි හි පිටකසද්දො නිද්දිට්ඨො “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය, කුදාලපිටකං ආදායා”තිආදීසු (ම. නි. 1.228; අ. නි. 3.70) විය. තං පනෙනං වරියාපිටකං විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තං. දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඨගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්තං. සුත්තං, ගෙය්‍යං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඨගෙසු ගාථාසඬගහං.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙසහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (ථෙරගා. 1027) –

එවං ධම්මහණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬගහං. වග්ගතො අකිත්තිවග්ගො, හත්ථිනාගවග්ගො, යුධඤ්ජයවග්ගොති වග්ගත්තයසඬගහං. වරියතො අකිත්තිවග්ගෙ දස, හත්ථිනාගවග්ගෙ දස, යුධඤ්ජයවග්ගෙ පඤ්චදසාති පඤ්චතිංසවරියාසඬගහං. තීසු වග්ගෙසු අකිත්තිවග්ගො ආදි, වරියාසු අකිත්තිවරියා. තස්මාපි –

“කජ්ජෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ;
එත්ථන්තරෙ යං වරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති. –

අයං ගාථා ආදි. තස්ස ඉතො පභූති අනුක්කමෙන අත්ථසංවණ්ණනා හොති.

ගන්ථාරම්භකථා නිට්ඨිතා.

නිදානකථා

සා පනායං අත්ථසංවණ්ණනා යස්මා දුරෙතිදානං, අවිදුරෙතිදානං, සන්තිකෙතිදානන්ති ඉමානි තිණි නිදානානි දස්සෙත්වා වුව්වමානා සුණන්තෙහි සමුදාගමනො පටියාය සුට්ඨු විඤ්ඤාතා නාම භොති. තස්මා තෙසං නිදානානං අයං විභාගො වෙදිතබ්බො.

දීපඬිකරදසබලස්ස පාදමූලස්මිඤ්ඤි කතාහිනීභාරස්ස මහාබොධිසත්තස්ස යාච තුසිතභවනෙ නිබ්බත්ති, තාච පචත්තො කථාමග්ගො දුරෙතිදානං නාම. තුසිතභවනතො පටියාය යාච බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පත්ති, තාච පචත්තො කථාමග්ගො අවිදුරෙතිදානං නාම. මහාබොධිමණ්ඩනො පන පටියාය යාච පච්චුප්පන්නවත්ථු, තාච පචත්තො කථාමග්ගො සන්තිකෙතිදානං නාම. ඉමෙසු තිසු නිදානෙසු යස්මා දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානානි සබ්බසාධාරණානි, තස්මා තානි ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) විත්ථාරිතනයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බානි. සන්තිකෙතිදානෙ පන අත්ථි විසෙසොති තිණ්ණමිපි නිදානානං අයමාදිතො පටියාය සඬ්ඛෙපකථා.

දීපඬිකරස්ස භගවතො පාදමූලෙ කතාහිනීභාරො බොධිසත්තභූතො ලොකනාථො අත්තතො අහිනීභාරානුරූපං සමත්තිංසපාරමියො පුරෙත්වා, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසම්භාරං මත්ථකං පාපෙත්වා, තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තො බුද්ධභාවාය උප්පත්තිකාලං ආගමයමානො, තත්ථ යාචතායුකං යත්වා තතො වුතො සකාරාජකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනන්තෙන පරිභාරෙන මහත්තෙන සිරිසොභග්ගෙන වඩ්ඪමානො අනුක්කමෙන යොබ්බනං පත්වා ඵකුනතිංසෙ වයස්මිං කතමභාහිනික්ඛමනො, ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහිත්වා, වෙසාබ්පුණ්ණමායං බොධිරුක්ඛමූලෙ නිසින්තො සූරියෙ අනත්ථඬිගමිතෙයෙව මාරබලං විධමිත්වා පූරිමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්ඡිමයාමෙ දියඬිඬකිලෙසසහස්සං බෙපෙත්වා, අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිමහිසම්බුජ්ඣි.

තතො තත්ථෙව සත්තසත්තාහෙ වීතිනාමෙත්වා, ආසාල්හිපුණ්ණමායං බාරාණසිං ගන්ත්වා ඉසිපතනෙ මීගදායෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා අට්ඨාරස භ්‍රමකොටියො ධම්මාමතං පායෙන්තො, ධම්මවක්කං (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) පචත්තෙත්වා, යසාදිකෙ වෙනෙයො අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, තෙ සබ්බෙව සට්ඨි අරහත්තෙ ලොකානුග්ගහාය විස්සජ්ජෙත්වා, උරුවෙලං ගච්ඡන්තො කප්පාසිකවනසණ්ඩෙ තිංස හද්දවග්ගියෙ සොතාපත්තිඵලාදිසු පතිට්ඨාපෙත්වා, උරුවෙලං ගන්ත්වා අඩ්ඨුඬ්ඨානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සජටිලපරිවාරෙ තෙභාතිකජටිලෙ විනෙත්වා, තෙහි පරිවුතො රාජගහනගරූපවාසෙ ලට්ඨිවනුයානෙ

නිසින්නො බිම්බිසාරජපමුබෙ ද්වාදසනහුනෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ සාසනෙ ඔතාරෙත්වා, මගධරාජෙන කාරිතෙ වෙළවනවිහාරෙ විහරති.

අපේවං භගවති වෙළවනෙ විහරන්නෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු අග්ගසාවකට්ඨානෙ යපිතෙසු සාවකසන්නිපානෙ ජානෙ, සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තො කිර මෙ ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං වරින්වා පරමාභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො රාජගහං නිස්සාය වෙළවනෙ විහරති”ති සුත්වා දසපුරිසසහස්සපරිවාරෙ, අනුක්කමෙන දස අමච්චෙ පෙසෙසි “පුත්තං මෙ ඉධානෙත්වා දස්සෙට්ඨා”ති. තෙසු රාජගහං ගන්නවා සත්ථු ධම්මදෙසනාය අරහත්තෙ පතිට්ඨිතෙසු කාළදායින්පේරෙන රඤ්ඤො අධිප්පායෙ ආරොචිතෙ භගවා විසතිසහස්සබ්බිණ්ණාසවපරිවුතො රාජගහතො නික්ඛම්ත්වා සට්ඨියොජනං කපිලවත්ථුං ද්විහි මාසෙහි සම්පාපුණි. සකාරාජානො “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨං පස්සිස්සාමා”ති සන්නිපතිත්වා නිග්‍රොධාරාමං භගවතො ව භික්ඛුසඬ්ඨිසස්ස ව වසනයොග්ගං කාරෙත්වා, ගන්ධපුප්ඵාදිහත්ථා පච්චුග්ගමනං කත්වා, සත්ථාරං නිග්‍රොධාරාමං පවෙසෙසුං. තත්‍ර භගවා විසතිසහස්සබ්බිණ්ණාසවපරිවුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා මානත්ථද්ධා සත්ථු පණිපාතං නාකංසු. භගවා තෙසං අප්ඤ්ඤාසයං ඔලොකෙත්වා මානං භඤ්ජිත්වා තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනෙ කාතුං අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය ආකාසං අබ්භුග්ගන්නවා තෙසං සීසෙ පාදපංසුං ඔකිරමානො විය, කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ කතපාටිභාරියසදිසං යමකපාටිභාරියං අකාසි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා “අයං ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො”ති වන්දි. රඤ්ඤො පන වන්දිතෙ තෙ යාතුං නාම න සක්කොන්ති, සබ්බෙපි සාකියා වන්දිංසු.

තදා කිර භගවා යමකපාටිභාරියං කරොන්නො ලොකවිවරණපාටිභාරියම්පි අකාසි — යස්මිං වත්තමානෙ මනුස්සා මනුස්සලොකෙ යථායීතා යථානිසින්නාව චාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව අකනිට්ඨභවතා සබ්බෙ දෙවෙ තත්ථ තත්ථ අත්තතො භවනෙ කීළන්නෙ දිබ්බානුභාවෙන ජොතන්නෙ මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්නෙ සන්නානි සමාපත්තිසුඛානි අනුභවන්නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡන්නෙ ව බුද්ධානුභාවෙන අත්තතො මංසවක්ඛුනාව පස්සන්ති. තථා හෙට්ඨාපට්ඨියං අට්ඨසු මහානිරයෙසු, සොළසසු ව උස්සදනිරයෙසු, ලොකන්තරනිරයෙ වාති තත්ථ තත්ථ මහාදුක්ඛං අනුභවමානෙ සත්තෙ පස්සන්ති. දසසහස්සිලොකධාතුයං දෙවා මහව්වදෙවානුභාවෙන තථාගතං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා පඤ්ඤාලිකා නමස්සමානා පයිරුපාසන්ති, බුද්ධගුණපටිසංයුත්තා ගාථායො උදාහරන්තා ථොමෙන්නි අප්ථොටෙන්ති භසන්ති පීතිසොමනස්සං පවෙදෙන්ති. යං සන්ධාය වුත්තං —

“භුම්මා මහාරාජිකා තාවතිංසා, යාමා ව දෙවා තුසිතා ව නිම්මිතා;

පරනිමිතා යෙපි ච බ්‍රහ්මකායිකා, ආනන්දිතා විපුලමකංසු
සොස”න්ති. (බු. වං. 1.6)

තදා හි දසබලො “අතුලං අත්තනො බුද්ධබලං දස්සෙස්සාමි”ති
මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො ආකාසෙ දසසහස්සවක්කවාළසමාගමෙ
වඬිකමං මාපෙත්වා, ද්වාදසයොජනවිත්ථතෙ සබ්බරතනමයෙ වඬිකමෙ
ධීතො යථාචුත්තං දෙවමනුස්සනයනවිහඬිගානං එකනිපාතභූතමච්ඡරියං
අනඤ්ඤසාධාරණං බුද්ධානං සමාධිඤ්ඤාණානුභාවදීපනං පාටිභාරියං
දස්සෙත්වා, පුන තස්මිං වඬිකමෙ වඬිකමන්තො වෙනෙය්‍යානං
අජ්ඣාසයානුරූපං අවිත්තෙය්‍යානුභාවාය අනොපමාය බුද්ධලීලාය ධම්මං
දෙසෙසි. තෙන චුත්තං -

“න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං කිදිසකො
නරුත්තමො;
ඉද්ධිබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච කිදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස කිදිසං.

“න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං එදිසකො
නරුත්තමො;
ඉද්ධිබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච එදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස එදිසං.

“හන්දාහං දස්සයිස්සාමි, බුද්ධබලමනුත්තරං;
වඬිකමං මාපයිස්සාමි, නහෙ රතනමණ්ඩිත”න්ති. (බු. වං. 1.3-5);

එවං තථාගතෙ අත්තනො බුද්ධානුභාවදීපනං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා
ධම්මං දෙසෙන්නෙ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො රාජගහෙ
ගිජ්ඣකුටපබ්බතෙ ධීතො දිබ්බවක්ඛනා පස්සිත්වා, තෙන
බුද්ධානුභාවසන්දස්සනෙන අච්ඡරියබ්භූතවිත්තජානො “හන්දාහං
හියෙය්‍යාසොමත්තාය බුද්ධානුභාවං ලොකස්ස පාකටං කරිස්සාමි”ති
සඤ්ජාතපරිවිතක්කො අත්තනො පරිවාරභූතානං පඤ්චන්තං හික්ඛුසතානං
තමත්ථං ආරොචෙත්වා ඉද්ධියා ආකාසෙන තාවදෙව ආගන්ත්වා සපරිවාරො
හගවන්තං උපසඬ්ඡිතමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා
දසනබසමොධානසමුප්පලමඤ්ජලිං සිරසි පග්ගස්ස තථාගතස්ස
මහාහිනිහාරං පාරමිපරිපූරණඤ්ච පුච්ඡි. හගවා තං කායසක්ඛිං කත්වා තත්ථ
සන්තිපතිතමනුස්සානඤ්චෙව දසසහස්සවක්කවාළදෙවබ්‍රහ්මානඤ්ච
අත්තනො බුද්ධානුභාවං පරිදීපයන්තො බුද්ධවංසං දෙසෙසි. තෙන චුත්තං -

“සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සමාධිජ්ඣානකොවිදො;
පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තො, පුච්ඡති ලොකනායකං.

“කිදිසො තෙ මහාවීර, අහිනිහාරො නරුත්තම;
කම්හි කාලෙ තයා ධීර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා.

“දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා වීරියඤ්ච කීදිසං;
ඛන්ති සච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛා ච කීදිසා.

“දස පාරමී තයා ධීර, කීදිසී ලොකනායක;
කථං උපපාරමී පුණ්ණා, පරමත්ථපාරමී කථං.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, කරචිකමධුරගිරො;
නිබ්බාපයන්තො හදයං, භාසයන්තො සදෙවක” ත්ති. (බු. වං. 1.74-78);

එවං භගවතා බුද්ධවංසෙ දෙසිතෙ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “අහො බුද්ධානං හෙතුසම්පදා, අහො සමුදාගමසම්පත්ති, අහො මහාභිනීභාරසම්ප්ඤ්ඤා, දුක්ඛරං වත භගවතා කතං එත්තකං කාලං එවං පාරමියො පුරෙන්නෙන, එවංවිධස්ස බොධිසම්භාරසම්භරණස්ස අනුච්ඡවිකමෙව චෙතං එලං, යදිදං සබ්බඤ්ඤාතා බලෙසු ච වසීභාවො එවංමහිද්ධිකතා එවංමහානුභාවතා” ති බුද්ධගුණාරම්මණං ඤාණං පෙසෙසි. සො අනඤ්ඤාසාධාරණං භගවතො සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං නිරිඬත්තජ්ජං සද්ධාවීරියං සතිසම්පජ්ඤා සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි සමථවිපස්සනා තිණි කුසලමූලානි තිණි සුවරිතානි තයො සම්මාවිතක්කා තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤායො තිස්සො ධාතුයො චත්තාරො සතිපට්ඨානා චත්තාරො සම්මජ්ජධානා චත්තාරො ඉද්ධිපාදා චත්තාරො අරියමග්ගා චත්තාරි අරියඵලානි චතස්සො පටිසම්භිදා චතුයොනිපට්ඨිජෙදකඤ්ඤාණානි චත්තාරො අරියවංසා චත්තාරි චෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි පඤ්ච පධානියඤ්ඤානි පඤ්චඤ්ඤානි සම්මාසමාධි පඤ්චින්ද්‍රියානි පඤ්ච බලානි පඤ්ච නිස්සරණියා ධාතුයො පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා ඡ සාරණියා ධම්මා ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි ඡ ගාරවා ඡ නිස්සරණියා ධාතුයො ඡ සත්තවිහාරා ඡ අනුත්තරියානි ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා ඡ අභිඤ්ඤා ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි සත්ත අපරිභානියා ධම්මා සත්ත අරියධනානි සත්ත බොජ්ඣංගියා සත්ත සජ්ජුරිසධම්මා සත්ත නිද්දසවත්ථුනි සත්ත සඤ්ඤා සත්ත දක්ඛිණෙයාපුග්ගලදෙසනා සත්ත ඛිණාසවබලදෙසනා අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා අට්ඨ සම්මත්තානි අට්ඨ ලොකධම්මාතික්කමා අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා අට්ඨ විමොක්ඛා නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා නව පාරිසුද්ධිපධානියඤ්ඤානි නව සත්තවාසදෙසනා නව ආසාතජ්ජට්ඨිතයා නව පඤ්ඤා නව නානත්තදෙසනා නව අනුපුබ්බවිහාරා දස නාථකරණා ධම්මා දස කසිණායතනානි දස කුසලකම්මපථා දස සම්මත්තානි දස අරියවාසා දස අසෙක්ඛා ධම්මා දස රතනානි දස තථාගතබලානි එකාදස මෙත්තානිසංසා ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා තෙරස ධුතඤ්ඤානා පුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා සොළසවිධා ආනාපානස්සනී සොළස අපරම්පරියා ධම්මා අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා

එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤාණානි චතුරත්තාලීස ඤාණවත්ථුනි පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤාණානි පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා සත්තසත්තති ඤාණවත්ථුනි

චතුරවිසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිතමභාවජිරඤාණං.

අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපට්ඨයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤාණානි තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනාඤාණානි වානි එවමාදිකෙ අවිත්තෙය්‍යානුභාවෙ බුද්ධගුණෙ ධම්මත්වයතො අනුගච්ඡන්තො අනුස්සරන්තො නෙව අන්තං, න පමාණං පස්සි. ථෙරො හි අත්තනොපි නාම ගුණානං අන්තං වා පමාණං වා ආවජ්ජෙන්නො න පස්සති, සො භගවතො ගුණානං පමාණං කිං පස්සිස්සති? යස්ස යස්ස හි පඤ්ඤා මහති ඤාණං විසදං, සො සො බුද්ධගුණෙ මහන්තතො සද්දහති, ඉති ථෙරො භගවතො ගුණානං පමාණං වා පරිච්ඡෙදං වා අපස්සන්තො “මාදිසස්ස නාම සාවකපාරමිඤාණෙ ධීතස්ස බුද්ධගුණා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කා, පගෙව ඉතරෙසං. අහො අවිත්තෙය්‍යා අපරිමෙය්‍යහෙදා මහානුභවා සබ්බඤ්ඤාගුණා, කෙවලං පනෙනෙ එකස්ස බුද්ධඤාණස්සෙව සබ්බසො ගොචරා, නාඤ්ඤෙසං. කථෙතුං පන සම්මාසම්බුද්ධෙහිපි විත්ථාරතො න සක්කායෙවා”ති නිට්ඨමගමාසි. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං, කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බ්බෙයථ කප්පො විරදීසමන්තරෙ, වණ්ණො න බ්බෙයථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; උදා. අට්ඨ. 53);

එවං බුද්ධානං ගුණමහන්තතං නිස්සාය උප්පන්නබලවජිතිසොමනස්සො සුත විත්තෙසි - “එවරුපානං නාම බුද්ධගුණානං හෙතුභූතා බුද්ධකාරකා ධම්මා පාරමියො අහො මහානුභවා. කතමාසු නු ඛො ජාතීසු පාරමිතා පරිපාචිතා, කථං වා පරිපාකං ගතා, හන්දාහං ඉමමත්ථං පුච්ඡන්තො එවමිපි සමුදාගමතො පට්ඨාය බුද්ධානුභාවං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස පාකටතරං කරිස්සාමි”ති. සො එවං විත්තෙත්වා භගවන්තං ඉමං පඤ්ඤං අපුච්ඡි - “කතමාසු නු ඛො, හන්තෙ, ජාතීසු ඉමෙ බුද්ධකාරකා ධම්මා පරිපාචිතා, කථං වා පරිපාකං ගතා”ති? අථස්ස භගවා තස්මිං රතනවඨ්ඨකමෙ තිසන්ධිපල්ලඨකං ආභූජිත්වා යුගන්ධරපබ්බතෙ බාලසූරියො විය විරොචමානො නිසින්තො “සාරිපුත්ත, මය්හං බුද්ධකාරකා ධම්මා සමාදානතො පට්ඨාය නිරන්තරං සක්කච්චකාරිතාය වීරියුපත්ථම්හෙන ව සබ්බෙසු කප්පෙසු භවතො භවං ජාතීතො ජාතිං පරිපච්චන්තායෙව අහෙසුං, ඉමස්මිං පන හද්දකප්පෙ ඉමාසු ජාතීසු තෙ පරිපක්කා ජාතා”ති දස්සෙන්තො “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ”තිආදිතා වරියාපිටකං බුද්ධාපදානියන්ති දුතියාහිධානං ධම්මපරියායං අභාසි. අපරෙ පන “රතනවඨ්ඨකමෙ වඨ්ඨකමන්තො දෙවාතිදෙවො දෙවබ්‍රහ්මාදීහි පූජියමානො

නිග්‍රොධාරාමෙ

ඔතරිත්වා

විසතිසහස්සඛිණාසවපරිවුතො

පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො භගවා චුත්තනායෙනෙව ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන පුච්ඡිතො වරියාපිටකං දෙසෙසී”ති වදන්ති. එත්තාවතා දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානානි සඬ්ඛෙපතො දස්සෙත්වා වරියාපිටකස්ස සන්තිකෙනිදානං විත්ථාරතො නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතඛිඛං. දුරෙතිදානං පන අසඬ්ඛොයායාවිභාවනායං ආවි භවිස්සතිති.

1. ඉදානි “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ”තිආදිනායප්පවත්තාය වරියාපිටකපාළියා අත්ථසංවණ්ණනා හොති. තත්‍රායං කප්ප-සද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච විතක්කවිධානපටිභාගපඤ්ඤත්තිකාලපරමායුසමණුවොභාරසමන්තභාවාහිස ද්දහන-

ඡෙදනවිනියොගවිනයකිරියාලෙසන්තරකප්පතණ්හාදිට්ඨිඅසඬ්ඛොයාකප්ප මහාකප්පාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “නෙක්ඛම්මසඬ්ඛකප්පො අඛ්‍යාපාදසඬ්ඛකප්පො”තිආදීසු (ම. නි. 3.137) විතක්කෙ ආගතො. “වීවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා”තිආදීසු (පාරා. 642) විධානෙ, අධිකවිධානං ආපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. “සත්ථුකප්පෙන වත කිර, හො, සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු (ම. නි. 1.260) පටිභාගෙ. සත්ථුසදිසෙනාති අයඤ්චි තත්ථ අත්ථො. “ඉධායස්මා, කප්පො”තිආදීසු (සු. නි. 1098) පඤ්ඤත්තියං. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමී”තිආදීසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ. “ආකඬ්ඛමානො, ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍යා කප්පාවසෙසං වා”තිආදීසු (දී. නි. 2.178; උදා. 51) පරමායුමිති. ආයුකප්පො හි ඉධ කප්පොති අධිප්පෙනො. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්තිආදීසු (චූළව. 250) සමණුවොභාරෙ. “කෙවලකප්පං ඡෙතවනං ඔභාසෙත්වා”තිආදීසු (බු. පා. 5.1; සු. නි. මඬ්ගලසුත්ත) සමන්තභාවෙ. “සද්ධා සද්දහනා ඔකප්පනා අභිප්පසාදො”තිආදීසු (ධ. ස. 12) අභිසද්දහනෙ, සද්ධායන්ති අත්ථො. “අලඬ්ඛකතො කප්පිතකෙසමස්සු”තිආදීසු (වි. ව. 1094; ඡා. 2.22.1368) ඡෙදනෙ. “ඵවමෙව ඉතො දින්තං, පෙනානං උපකප්පති”තිආදීසු (බු. පා. 7.7; පෙ. ව. 20) විනියොගෙ. “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිඛ්ඛිතං හොති”තිආදීසු (පාවි. 371) විනයකිරියායං. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං, හන්දාහං නිපජ්ජාමී”තිආදීසු ලෙසෙ. “ආපායිකො තෙරගිකො කප්පට්ඨො සඬ්ඝහෙදකො...පෙ.... කප්පං නිරයමිහි පව්වතී”ති (ඉතිවු. 18; චූළව. 354; කථා. 657, 862) ච ආදීසු අන්තරකප්පෙ.

“න කප්පයන්ති න පුරෙක්ඛරොන්ති, ධම්මාපි තෙසං න පටිච්ඡිකාසෙ;

න බ්‍රාහ්මණො සීලවතෙන නෙය්‍යො, පාරඬ්ගතො න පව්වෙති තාදී”ති. —

ආදීසු (සු. නි. 809) තණ්හාදිට්ඨිසු. තථා හි චුත්තං නිද්දෙසෙ “කප්පාති උද්දානතො ද්වෙ කප්පා තණ්හාකප්පො දිට්ඨිකප්පො”ති (මහානි. 28). “අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විවට්ටකප්පෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.68) අසඬ්ඛොයායකප්පෙ. “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොයායානී”තිආදීසු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ. ඉධාපි මහාකප්පෙයෙව දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.29; 3.275; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1; අ. නි. අට්ඨ. 2.3.128; බු. පා. අට්ඨ. 5.ඵවමිච්චාදිපායවණ්ණනා).

තත්‍රායං පදසිද්ධි – කප්පියතීති කප්පො, එත්තකානි වස්සානීති වා එත්තකානි වස්සසතානීති වා එත්තකානි වස්සසහස්සානීති වා එත්තකානි වස්සසතසහස්සානීති වා සංවච්ඡරවසෙන ගණතුං අසක්කුණෙයාත්තා කෙවලං සාසපරාසිඋපමාදීහි කප්පෙතබ්බො පරිකප්පෙතබ්බපරිමාණොති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“කීව දීඝො නු බො, හන්තෙ, කප්පොති? දීඝො බො, භික්ඛු, කප්පො, සො න සුකරො සඬ්ඛාතුං ‘එත්තකානි වස්සානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසතානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසහස්සානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසතසහස්සානී’ති වා. සක්කා පන, හන්තෙ, උපමං කාතුන්ති? ‘සක්කා, භික්ඛු’ති භගවා අවොච. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛු, යොජනං ආයාමෙන යොජනං විත්ථාරෙන යොජනං උබ්බෙධෙන මහාසාසපරාසි. තතො වස්සසතස්ස වස්සසහස්සස්ස අච්චයෙන එකමෙකං සාසපං උද්ධරෙය්‍ය, බීජ්පතරං බො සො, භික්ඛු, මහාසාසපරාසි ඉමිනා උපක්කමෙන පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍ය, න ත්වෙව කප්පො, ඵං දීඝො බො, භික්ඛු, කප්පො”ති (සං. නි. 2.128).

ස්වායං මහාකප්පො සංවට්ටාදිවසෙන චතුඅසඬ්ඛොයායකප්පසඬ්ඛගහො. චුත්තමිපි චෙනං –

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොයායානි. කතමානි චත්තාරි? සංවට්ටො, සංවට්ටට්ඨායී, විවට්ටො, විවට්ටට්ඨායී”ති (අ. නි. 4.156).

තත්ථ තයො සංවට්ටා – තෙජොසංවට්ටො, ආපොසංවට්ටො, වායොසංවට්ටොති. තිස්සො සංවට්ටසීමා – ආහස්සරා, සුභකිණ්හා, වෙහජ්ඵලාති. යදා හි කප්පො තෙජෙන සංවට්ටති, ආහස්සරතො හෙට්ඨා අග්ගිනා ඩය්හති. යදා ආපෙන සංවට්ටති, සුභකිණ්හතො හෙට්ඨා උදකෙන විලීයති. යදා වායුනා සංවට්ටති, වෙහජ්ඵලතො හෙට්ඨා වාතෙන විද්ධංසති. විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලං විනස්සති, යං බුද්ධානං ආණාක්ඛෙත්තන්ති චුච්චති. තෙසු තිසු සංවට්ටෙසු යථාක්කමං කප්පවිනාසකමහාමෙසතො යාව ජාලාය වා උදකස්ස වා වාතස්ස වා

උපච්ඡේදො ඉදං එකං අසඬ්ඛොයාං සංවට්ටො නාම.
කප්පවිනාසකජාලාදිපච්ඡේදනො යාව
කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලපරිපූරකො සම්පත්තිමහාමෙසො උට්ඨහති, ඉදං
දුතියං අසඬ්ඛොයාං සංවට්ටට්ඨායී නාම.

සම්පත්තිමහාමෙසනො යාව චන්දිමසූරියපාතුභාවො, ඉදං තතියං
අසඬ්ඛොයාං විවට්ටො නාම. චන්දිමසූරියපාතුභාවනො යාව පුන
කප්පවිනාසකමහාමෙසො, ඉදං චතුත්ථං අසඬ්ඛොයාං විවට්ටට්ඨායී නාම.
ඉමෙසු චතුසට්ඨිඅන්තරකප්පසඬ්ගහං විවට්ටට්ඨායී. තෙන
සමානකාලපරිච්ඡේදා විවට්ටාදයො වෙදිතබ්බා.
“විසතිඅන්තරකප්පසඬ්ගහ”න්ති එකෙ. ඉති ඉමානි චත්තාරි
අසඬ්ඛොයානි එකො මහාකප්පො භොති. තෙන චුත්තං “ස්වායං
මහාකප්පො සංවට්ටාදිවසෙන චතුඅසඬ්ඛොයාකප්පසඬ්ගහො”ති.

කප්පෙති ච අව්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගබ්භුවචනං.
සතසහස්සෙති කප්පසද්දසම්බන්ධෙන වායං පුල්ලිඬ්ගනිද්දෙසො, ඉධාපි
අව්චන්තසංයොගවසෙනෙව බ්භුවචනං. සමානාධිකරණඤ්ඤෙනං පද්ද්වයං.
චතුරො ච අසඬ්ඛියෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. කස්ස පන අසඬ්ඛියෙති
අඤ්ඤස්ස අචුත්තත්තා කප්පස්ස ච චුත්තත්තා පකරණතො කප්පානන්ති
අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. න හි චුත්තං වජ්ජෙත්වා අචුත්තස්ස කස්සවි
ගහණං යුත්තන්ති. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, මහාකප්පානං චතුරො
අසඬ්ඛොයො සතසහස්සෙ ච මහාකප්පෙති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො.
අසඬ්ඛියෙති එත්ථ සඬ්ඛාතුං න සක්කාති අසඬ්ඛියා, ගණනං අතික්කන්තාති
අත්ථො. “අසඬ්ඛොයාන්ති එකො ගණනවිසෙසො”ති එකෙ. තෙ හි
එකතො පට්ඨාය මහාබලක්ඛපරියොසානානි එකුනසට්ඨිට්ඨානානි
වජ්ජෙත්වා දසමහාබලක්ඛානි අසඬ්ඛොයාං නාම, සට්ඨිමට්ඨානන්තරන්ති
වදන්ති. තං න යුජ්ජති, සඬ්ඛායානන්තරං නාම ගණනවිසෙසො, තස්ස
අසඬ්ඛොයාභාවාභාවතො එකං යානන්තරං අසඬ්ඛොයාඤ්ඤාති
විරුද්ධමෙනං. නනු ච අසඬ්ඛාභාවෙන අසඬ්ඛොයාත්තෙපි තස්ස
චතුබ්බිධභාවො න යුජ්ජති? නො න යුජ්ජති. චතුසු යානෙසු
අසඬ්ඛොයාභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තත්ත්වායමාදිතො පට්ඨාය විභාවනා –

අතීතෙ කිර එකස්මිං කප්පෙ තණ්හඬ්ඛකරො මෙධඬ්ඛකරො සරණඬ්ඛකරො
දීපඬ්ඛකරොති චත්තාරො සම්මාසම්බුද්ධා අනුක්කමෙන ලොකෙ උප්පජ්ජිංසු.
තෙසු දීපඬ්ඛකරස්ස භගවතො කාලෙ අමරවතී නාම නගරං අභොසි. තත්ථ
සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො පට්ටිසති උභතො සුජාතො මාතිතො ච පිතිතො
ච, සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා අක්ඛිත්තො
අනුපක්කුට්ඨො ජාතිවාදෙන, අභිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො පරමාය
චණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො. සො අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා
බ්‍රාහ්මණසිප්පමෙව උග්ගණ්හි. තස්ස දහරකාලෙයෙව මාතෘපිතරො

කාලමකංසු. අට්ඨස්ස රාසිවඩ්ඪසකො අමච්චො ආයපොත්ථකං ආහරිත්වා සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිහරිතෙ සාරගබ්භෙ විවරිත්වා “එත්තකං තෙ, කුමාර, මාතුසන්තකං, එත්තකං තෙ පිතුසන්තකං, එත්තකං තෙ අය්‍යකපය්‍යකාන”න්ති යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ධනං ආවික්ඛිත්වා “එතං ධනං පටිපජ්ජාහී”ති ආහ. සුමෙධපණ්ඩිතො චින්තෙසි – “ඉමං එවං බහුං ධනං සංහරිත්වා මය්‍හං මාතෘපිතාදයො පරලොකං ගච්ඡන්තා එකකභාපණම්පි ගහෙත්වා න ගතා, මයා පන ගහෙත්වා ගමනකාරණං කාතුං වට්ටති”ති. සො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනස්ස දානං දත්වා හිමවන්තප්පදෙසං ගන්ත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සත්තාගෙනෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා සමාපත්තිවිහාරෙහි විහරති.

තස්මිඤ්ච කාලෙ දීපඬිකරදසබලො පරමාහිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො චතුහි බිණ්ණාසවසතසහස්සෙහි පරිවුතො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මවතීනගරං නාම පත්වා තස්ස අවිදුරෙ සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මවතීනගරවාසිනො “සත්ථා කිර අම්භාකං නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති”ති සුත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා සත්ථාරං උපසඬිකම්ත්වා වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීහි සුපෙත්වා එකමන්තං නිසින්නා ධම්මදෙසනං සුත්වා ස්වාත්තාය නිමන්තෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කම්සු. තෙ පුනදිවසෙ මහාදානං සජ්ජෙත්වා නගරං අලඬිකරිත්වා දසබලස්ස ආගමනමග්ගං හට්ඨතුට්ඨා සොධෙත්ති.

තස්මිඤ්ච කාලෙ සුමෙධතාපසො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තෙ හට්ඨතුට්ඨෙ මනුස්සෙ දිස්වා “අම්හො, කස්ස තුම්හෙ ඉමං මග්ගං සොධෙථා”ති පුච්ඡී? තෙහි “සම්මාසම්බුද්ධස්ස ආගමනමග්ගං සොධෙමා”ති වුත්තෙ අතීතෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරත්තා “බුද්ධො”ති වචනං සුත්වා උප්පන්නපීතියොමනස්සො තාවදෙව ආකාසතො ඔරුය්‍හ “මය්‍හම්පි ඔකාසං දෙථ, අහම්පි සොධෙස්සාමි”ති තෙහි දස්සිතං ඔකාසං “කිඤ්චාපි අහං ඉමං ඉද්ධියා සත්තරතනවිචිත්තං කත්වා අලඬිකරිතුං පහොමි, අජ්ජ පන මයා කායවෙය්‍යාවච්චං කාතුං වට්ටති, කායාරහං පුඤ්ඤං ගණ්හිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා තිණකවචරාදයො නිහරිත්වා පංසුං ආහරිත්වා සමං කරොන්තො සොධෙති. අනිට්ඨිතෙයෙව පන තස්ස පදෙසස්ස සොධනෙ දීපඬිකරො හගවා මහානුභාවානං ඡළහිඤ්ඤානං බිණ්ණාසවානං චතුහි සතසහස්සෙහි පරිවුතො තං මග්ගං පටිපජ්ජී. සුමෙධපණ්ඩිතො “සම්මාසම්බුද්ධො බුද්ධසාවකා ව මා වික්ඛල්ලං අක්කමන්තු”ති අත්තනො වාකචීරඤ්ච වම්මබණ්ඩඤ්ච ජටාකලාපඤ්ච පසාරෙත්වා සයඤ්ච යෙන හගවා තෙන සීසං කත්වා අවකුජ්ජො නිපජ්ජී. එවඤ්ච චින්තෙසි – “සවාහං ඉච්ඡිස්සාමි, ඉමස්ස හගවතො සාවකො හුත්වා අජ්ජෙව කිලෙසෙ සාතෙස්සාමි. කිං මය්‍හං එකකෙනෙව සංසාරමහොසතො නිත්ථරණෙන?

යංනුනාහමි ඵ්වරුපො සම්මාසම්බුද්ධො භුත්වා සදෙවකං ලොකං
සංසාරමහණ්ණුවතො තාරෙය්‍ය”න්ති. ඉති සො
අට්ඨකිගසමන්තාගතමහානිනිභාරවසෙන විත්තං පණ්ඩෙසි. අථ හගවා
ආගන්ත්වා තස්ස උස්සිසකෙ යත්වා විත්තාවාරං සමිජ්ඣනභාවඤ්චස්ස
ඤත්වා “අයං ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛෙය්‍යානං
මත්ථකෙ ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො හවිස්සති”ති සබ්බං ඉමං
හගවතො පවත්තිං බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

තතො අපරෙපි කොණ්ඩඤ්ඤභගවත්තං ආදිං කත්වා අනුක්කමෙන
උප්පන්නා යාච කස්සපදසබලපරියොසානා සම්මාසම්බුද්ධා මහාසත්තං
“බුද්ධො හවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. ඉති අම්භාකං බොධිසත්තස්ස පාරමිියො
පුරෙත්තස්සෙව චතුච්ඡති සම්මාසම්බුද්ධා උප්පන්නා. යස්මිං පන කප්පෙ
දීපඤ්ඤාදසබලො උද්පාදි, තස්මිං අඤ්ඤෙපි තයො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං
සන්තිකෙ බොධිසත්තස්ස බ්‍යාකරණං නාහොසි, තස්මා තෙ ඉධ න ගහිතා.
පොරාණට්ඨකථායං පන තම්භා කප්පා පට්ඨාය සබ්බබුද්ධෙ දස්සෙතුං ඉදං
වුත්තං –

“තණ්හඬිකරො මෙධඬිකරො, අථොපි සරණඬිකරො;
දීපඬිකරො ච සම්බුද්ධො, කොණ්ඩඤ්ඤො ද්විපදුත්තමො.

“මඬිගලො ච සුමනො ච, රෙවතො සොහිතො මුනි;
අනොමදස්සි පදුමො, නාරදො පදුමුත්තරො.

“සුමෙධො ච සුජාතො ච, පියදස්සි මහායසො;
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො.

“තිස්සො ඵ්ඤ්ඤො ච සම්බුද්ධො, විපස්සි සිඛි චෙස්සභු;
කකුසන්ධො කොණාගමනො, කස්සපො වාපි නායකො.

“ඵතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා, විතරාගා සමාහිතා;
සතරංසිව උප්පන්නා, මහාතමවිනොදනා;
ජලිත්වා අග්ගික්ඛන්ධාව, නිබ්බුතා තෙ සසාවකා”ති. (ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා);

තත්ථ දීපඤ්ඤාදසබලස්ස ච කොණ්ඩඤ්ඤාදසබලස්ස ච අන්තරෙ
මහාකප්පානං එකං අසඬ්ඛෙය්‍යං බුද්ධසුඤ්ඤො ලොකො අහොසි, තථා
හගවතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ච හගවතො මඬිගලස්ස ච අන්තරෙ, තථා
හගවතො සොහිතස්ස ච හගවතො අනොමදස්සස්ස ච අන්තරෙ, තථා
හගවතො නාරදස්ස ච හගවතො පදුමුත්තරස්ස ච අන්තරෙ. වුත්තඤ්ඤෙන
බුද්ධචංසෙ (බු. වං. 28.3, 4, 6, 9) –

“දීපඛිකරස්ස භගවතො, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ච සත්ථුනො;
එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන, මඬ්ඛලො නාම නායකො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“සොභිතස්ස අපරෙන, අනොමදස්සි මහායසො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“නාරදස්ස භගවතො, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුනො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා”ති.

එවං ගණනාතිතතාය අසඬ්ඛියායත්තෙපි චතුසු යානෙසු මහාකප්පානං ගණනාතික්කමෙන “චතුරො ච අසඬ්ඛියෙ”ති වුත්තං, න සඬ්ඛියාවිසෙසෙනාති වෙදිතඛිබ්බං. යස්මා පන පදුමුත්තරදසබලස්ස ච සුමෙධදසබලස්ස ච අන්තරෙ තිංසකප්පසහස්සානි, සුජාතදසබලස්ස ච පියදස්සිදසබලස්ස ච අන්තරෙ නවසහස්සාධිකානං කප්පානං සට්ඨිසහස්සානි ද්වාසිතුත්තරානි අට්ඨ ච සතානි, ධම්මදස්සිදසබලස්ස ච සිද්ධත්ථදසබලස්ස ච අන්තරෙ වීසති කප්පා, සිද්ධත්ථදසබලස්ස ච තිස්සදසබලස්ස ච අන්තරෙ එකො කප්පො, භගවතො විපස්සිස්ස ච භගවතො සිඛිස්ස ච අන්තරෙ සට්ඨි කප්පා, භගවතො ච වෙස්සභුස්ස භගවතො ච කකුසන්ධස්ස අන්තරෙ තිංස කප්පා, ඉති පදුමුත්තරදසබලස්ස උප්පන්නකප්පතො පට්ඨාය හෙට්ඨා තෙසං තෙසං බුද්ධානං උප්පන්නකප්පෙහි ඉමිනා ච හද්දකප්පෙන සද්ධිං සතසහස්සමහාකප්පා. තෙ සන්ධාය වුත්තං “කප්පෙ ච සතසහස්සෙ”ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ විත්ථාරියමානෙ සඛිබ්බං බුද්ධවංසපාළිං ආහරිත්වා සංවණ්ණෙතඛිබ්බං භොතිති අතිවිත්ථාරහිරුකස්ස මහාජනස්ස විත්තං අනුරක්ඛන්තා න විත්ථාරයිමිහ. අත්ථිකෙහි බුද්ධවංසතො (බු. වං. 1.1 ආදයො) ගහෙතඛිබ්බො. යොපි චෙත්ථ චත්තඛිබ්බො කථාමග්ගො, සොපි අට්ඨසාලිනියා (ධ. ස. අට්ඨ. සුමෙධකථා) ධම්මසඬ්ඛිගභවණ්ණනාය ජාතකට්ඨකථාය (ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) ච වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බො.

එත්ථන්තරෙති එත්ථ අන්තරසද්දො –

“නදීතීරෙසු සණ්ඨානෙ, සභාසු රථියාසු ව;
ජනා සඬ්ඛම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. (සං. නි. 1.228) –

ආදීසු කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා බො මං, භන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) බණෙ, විජ්ජනිවිජරණක්ඛණෙහි අත්ථො. “යස්සන්තරතො න සන්ති

කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධි”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) විවරෙ. “න උපජ්ඣායස්ස භණ්ඩානස්ස අන්තරන්තරා කථා ඔපානෙතබ්බා”තිආදීසු (මහාව. 66) වෙමජ්ඣෙ. ඉධාපි වෙමජ්ඣෙයෙව දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.1; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.36), තස්මා එතස්මිං අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මිං මහාකප්පෙ අම්භාකං භගවා සුමෙධපණ්ඩිතො හුත්වා දීපඬිකරස්ස භගවතො පාදමුලෙ –

“මනුස්සත්තං ලිඬිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දතා”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං චුත්තෙහි අට්ඨහි අඬිගෙහි සමන්තාගතං මහාහිනිහාරං අකාසි, සමත්තිංස පාරමියො පවිට්ති සමාදිසි, සබ්බෙහි බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ සම්පාදෙත්තුං ආරහි, යමහි වෙනස්මිං හද්දකප්පෙ සබ්බසො පුරිතපාරමී හුත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣි. ඉමෙසං ද්විත්තං මහාකප්පානං අන්තරෙ යථාචුත්තපරිච්ඡෙදෙ කාලවිසෙසෙති. කථං පනෙතං විඤ්ඤායතීති? “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඨියෙ”ති ඉදඤ්ඤි මහාකප්පානං පරිච්ඡෙදතො අපරිච්ඡෙදතො ව සඬ්ඨියාදස්සනං. සා බො පනායං සඬ්ඨියා සඬ්ඨියායාස්ස ආදිපරියොසානග්ගහණං විනා න සම්භවතීති යත්ථ බොධිසම්භාරානමාරම්භො යත්ථ ව තෙ පරියොසිතා තද්වයමිපි අවධිභාවෙන “එත්ථන්තරෙ”ති එත්ථ අත්ථතො දස්සිතන්ති විඤ්ඤායති. අවධි ව පනායං අභිවිධිවසෙන වෙදිතබ්බො, න මරියාදාවසෙන, ආරම්භොසානකප්පානං එකදෙසෙන අන්තොගධත්තා. නනු ව නිජ්ජදෙසෙන තෙසං අපරියාදානතො අභිවිධි ව ඉධ න සම්භවතීති? න ඉදමෙවං තදෙකදෙසෙපි තබ්බොභාරතො. යො හි තදෙකදෙසභූතො කප්පො, සො නිජ්ජදෙසතො පරියාදිත්තොති.

යං වරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවනන්ති එත්ථ වරිතන්ති වරියා, සමත්තිංසපාරමිසඬිගහා දානසීලාදිපට්ඨත්ති, ඤාතත්ථවරියාලොකත්ථවරියාබුද්ධත්ථවරියානං තදන්තොගධත්තා. තථා යා විමා අට්ඨ වරියා, සෙය්‍යථිදං – පණ්ඩිසම්පන්නානං චතුසු ඉරියාපට්ඨසු ඉරියාපට්ඨවරියා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අජ්ඣත්තිකායතනෙසු ආයතනවරියා, අප්පමාදවිහාරීනං චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සතිවරියා, අධිචිත්තමනුයුත්තානං චතුසු ඥානෙසු සමාධිවරියා, බුද්ධිසම්පන්නානං චතුසු අරියසව්වෙසු ඤාණවරියා, සම්මා පට්ඨත්තානං චතුසු අරියමග්ගෙසු මග්ගවරියා, අධිගතඵලානං චතුසු සාමඤ්ඤඵලෙසු පත්තිවරියා, තිණ්ණං බුද්ධානං සබ්බසත්තෙසු ලොකත්ථවරියාති. තත්ථ පදෙසතො ද්විත්තං බොධිසත්තානං පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානඤ්ච ලොකත්ථවරියා, මහාබොධිසත්තානං පන සම්මාසම්බුද්ධානඤ්ච නිජ්ජදෙසතො. චුත්තඤ්ඤෙතං නිද්දෙසෙ (චුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121; පටි. ම.

1.197) “වරියාති අට්ඨ වරියායො ඉරියාපථවරියා ආයතනවරියා”ති විත්ථාරො. “අධිමුච්චන්තො සද්ධාය වරති, පග්ගණ්හන්තො වීරියෙන වරති, උපට්ඨහන්තො සනියා වරති, අවික්ඛිපන්තො සමාධිනා වරති, පජානන්තො පඤ්ඤාය වරති, විජානන්තො විඤ්ඤාණෙන වරති, එවම්පි පටිපන්නස්ස කුසලා ධම්මා ආයතනීති ආයතනවරියාය වරති, එවම්පි පටිපන්නො විසෙසමධිගච්ඡතීති විසෙසවරියාය වරති”ති යා ඉමා අපරාපි අට්ඨ වරියා චුත්තා, තාසං සබ්බාසං පාරමිතාස්වෙච සමොරොධො වෙදිතබ්බො. තෙන චුත්තං “වරිතන්ති වරියා, සමත්තිං සපාරමිසඬිගහා දානසීලාදිපටිපත්ති”ති. හෙතුවරියාය එව පන ඉධාධිජ්ජෙනත්තා මග්ගවරියාපත්තිවරියානං ඉධ අනවරොධො වෙදිතබ්බො. තෙන චුත්තං “සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති.

තත්ථ සබ්බ-සද්දො සබ්බසබ්බං ආයතනසබ්බං සක්කායසබ්බං පදෙසසබ්බන්ති චතුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හි “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාඨමාගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාජමාණවජ්ජවිජානිද්දෙස 85) සබ්බසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි තං සුඤ්ඤාපඨ, කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සබ්බං චක්ඛුඤ්චෙව රූපා ව...පෙ.... මනො වෙච ධම්මා වා”ති (සං. නි. 4.23) එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති”තිආදීසු (ම. නි. 1.6) සක්කායසබ්බස්මිං. “සබ්බෙසම්පි වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදීසු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. ඉධාපි පදෙසසබ්බස්මිං එව වෙදිතබ්බො, බොධිසම්භාරභූතස්ස වරිතස්ස අධිජ්ජෙනත්තා.

බොධිති රුක්ඛොපි අරියමග්ගොපි නිබ්බානමපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමපි. “බොධිරුක්ඛමුලෙ පට්ඨානිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අත්තරා ව ගයං අත්තරා ව බොධි”න්ති (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) ව ආගතට්ඨානෙ බුජ්ඣති එත්ථාති රුක්ඛො බොධි. “බොධි චුච්චති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (චූළනි. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) ආගතට්ඨානෙ චත්තාරි අරියසච්චාති බුජ්ඣති එතෙනාති අරියමග්ගො බොධි. “පත්ථාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති ආගතට්ඨානෙ බුජ්ඣති එතස්මිං නිමිත්තභූතෙති නිබ්බානං බොධි. “පජ්ජොති බොධිං වරභූරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බෙ ධම්මෙ සබ්බාකාරෙන බුජ්ඣති එතෙනාති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං බොධි. ඉධාපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං අධිජ්ජෙනං. අරහත්තමග්ගසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණානි වා ඉධ බොධිති වෙදිතබ්බානි (පාරා. අට්ඨ. 1.11), මහාබොධියා අධිජ්ජෙනත්තා භගවතො. ආසවක්ඛයඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤව ආසවක්ඛයඤාණං “මහාබොධි”ති චුච්චති. එත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථාචුත්තකාලපරිච්ඡේදෙ යං මම දානාසීලාදිපටිපත්තිසඬ්ඛාතං වරිතං, තං සබ්බං අනවසෙසං මහාබොධියා

පාවනං සාධකං නිබ්බත්තකන්ති. එතෙන බොධිසම්භාරානං නිරන්තරභාවනං දස්සෙති. අථ වා සබ්බන්ති එත්ථන්තරෙ යථාචුත්තකාලපරිච්ඡේදෙ යං වරිතං, තං සබ්බං සකලමෙව අනවසෙසං බොධිසම්භාරභූතමෙව. එතෙන සබ්බසම්භාරභාවනං දස්සෙති.

තස්සො හි බොධිසම්භාරෙසු භාවනා සබ්බසම්භාරභාවනා නිරන්තරභාවනා විරකාලභාවනා සක්කච්චභාවනා වාති. තාසු “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ”ති ඉමිනා විරකාලභාවනා චුත්තා. යො චෙත්ථ අවිචන්තසංයොගො, තෙන පට්ඨමෙ අත්ථවිකප්පෙ සබ්බග්ගහණෙන ව නිරන්තරභාවනා, දුතියෙ අත්ථවිකප්පෙ සබ්බං වරිතං”න්ති ඉමිනා සබ්බසම්භාරභාවනා, බොධිපාවනං”න්ති ඉමිනා සක්කච්චභාවනා චුත්තා හොති, යථා තං වරිතං සම්මාසම්බොධිං පාචෙති එවංභූතභාවදීපනතො. තථා හි තං “බොධිපාවනං”න්ති වත්තබ්බතං අරහති, න අඤ්ඤාථාති. කථං පනෙත්ථ බොධිවරියාය නිරන්තරභාවො වෙදිතබ්බො? යදි චිත්තනිරන්තරතාය තං න යුජ්ජති, න හි මහාබොධිසත්තානං මහාහිනිහාරතො උද්ධං බොධිසම්භාරසම්භරණචිත්තතො අඤ්ඤං චිත්තං නප්පවත්තතීති සක්කා වත්තුං. අථ කිරියමයචිත්තප්පවත්තිං සන්ධාය චුච්චෙය්‍ය, එවම්පි න යුජ්ජති, න හි සබ්බානි තෙසං කිරියමයචිත්තානි බොධිසම්භාරසම්භරණවසෙනෙව පවත්තන්ති. එතෙනෙව පයොගනිරන්තරතාපි පටික්ඛිත්තානි දට්ඨබ්බා. ජාතිනිරන්තරතාය පන නිරන්තරභාවනා වෙදිතබ්බා. යස්සඤ්චි ජාතියං මහාබොධිසත්තෙන මහාපණ්ඩානං නිබ්බත්තිතං, තතො පට්ඨාය යාව වරිමත්තභාවා න සා නාම ජාති උපලබ්භති, යා සබ්බෙන සබ්බං බොධිසම්භාරසම්භතා න සියා අන්තමසො දානපාරමිමත්තං උපාදාය. අයඤ්චි නියතිපත්ථිතානං බොධිසත්තානං ධම්මතා. යාව ව තෙ කම්මාදීසු වසීභාවං න පාපුණන්ති, තාව සප්පදෙසම්පි සම්භාරෙසු පයොගමාපජ්ජන්ති. යදා පන සබ්බසො කම්මාදීසු වසීභාවජ්ජන්තා හොන්ති, අථ තතො පට්ඨාය නිප්පදෙසතො එව බොධිසම්භාරෙසු සම්භනං සාතච්චකිරියා ව සම්පජ්ජති. සක්කච්චකාරිතා පන සබ්බකාලං හොති, එවං යෙන යෙන බොධිසත්තානං තත්ථ තත්ථ යථාධිජ්ජායං සම්ප්ප්ඤ්ඤානං සම්පජ්ජන්ති. එවමෙතාය ගාථාය බොධිසම්භාරෙසු සබ්බසම්භාරභාවනා විරකාලභාවනා නිරන්තරභාවනා සක්කච්චභාවනා වාති වතස්සොපි භාවනා පකාසිතානි වෙදිතබ්බා.

තත්‍ර යස්මා බොධිසත්තවරිතං බොධිසම්භාරා බොධිවරියා අග්ගයානං පාරමියොති අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං, යස්මා ව පරතො විභාගෙන වක්ඛමානානං දානපාරමිආදීනං වරිතන්ති ඉදං අවිසෙසවචනං, තස්මා සබ්බබොධිසම්භාරෙසු කොසල්ලජනනත්ථං පාරමියො ඉධ සංවණ්ණෙතබ්බා. තා පරතො පකිණ්ණකකථායං සබ්බාකාරෙන සංවණ්ණයිස්සාම.

2. ඉති භගවා අත්තනො බොධිසත්තභූමියං වරිතං ආරම්භනො පට්ඨාය යාව පරියොසානා මහාබොධියා පරිපාවනමෙවාති අවිසෙසනො දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස පරමුක්කංසගමනෙන අතිසයනො බොධිපරිපාවනභාවං දස්සෙතුං ඉමස්මිං හද්දකජපෙ කතිපයා පුබ්බවරියා විභාගනො විභාවෙන්තො “අතීතකජපෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ අතීතකජපෙති ඉතො පුරිමෙ පුරිමතරෙ වා සබ්බස්මිං අතික්කන්තෙ යථාචුත්තපරිච්ඡෙදෙ මහාකජපෙ, කජ්ජානං සතසහස්සාධිකෙසු චතුසු අසඬ්ඛොයොසුති අත්ථො. වරිතන්ති විණ්ණං දානාදිපටිපත්තිං. යපයිත්වාති මුඤ්චිත්වා අග්ගහෙත්වා, අවත්වාති අත්ථො. භවාහවෙති භවෙ ච අභවෙ ච, “ඉතිභවාහවකථ”න්ති (දී. නි. 1.17) එත්ථ හි වුද්ධිභානියො භවාහවාති චුත්තා. “ඉතිභවාහවතඤ්ච චීතිවත්තො”ති (උදා. 20) එත්ථ සම්පත්තිවිපත්තිවුද්ධිභානිසස්සතුච්ඡෙදපුඤ්ඤපාපානිභවාහවාති අධිජපෙතාති. “ඉතිභවාහවහෙතු වා, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො තණ්හා උජ්ජජ්ජමානා උජ්ජජ්ජති”ති (අ. නි. 4.9; ඉතිවු. 105) එත්ථ පන පණිතපණිතතරාති සජ්ජිතවනිතාදිහෙසජ්ජානි භවාහවාති අධිජපෙතාති. සම්පත්තිභවෙසු පණිතතරා පණිතතමා භවාහවාතිපි වදන්ති එව, තස්මා ඉධාපි සො එව අත්ථො වෙදිතබ්බො, බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ච භවස්මිත්ති චුත්තං හොති. ඉමම්හි කජපෙති ඉමස්මිං හද්දකජපෙ. පවක්ඛිස්සන්ති කථයිස්සං. සුඤ්ඤාහීති ධම්මසෙනාපතිං සවනෙ නියොජෙති. මෙති මම සන්තිකෙ, මම භාසතොති අත්ථො.

නිදානකථා නිට්ඨිතා.

1. අකිත්තිවග්ගො

1. අකිත්තිවරියාවග්ගො

3. එවං භගවා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සදෙවමනුස්සාය ව පරිසාය අත්තනො පුබ්බවරියාය සවනෙ උස්සාහං ජනෙත්වා ඉදානි තං පුබ්බවරිතං භවත්තරපටිච්ඡන්තං භත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛං කරොන්තො “යදා අහං බ්‍රහ්මාරක්ඛේ”තිආදිමාහ.

තත්ථ යදානි යස්මිං කාලෙ. බ්‍රහ්මාරක්ඛේති මහාඅරක්ඛේ, අරක්ඛේඤානියං, මහන්තෙ වනෙති අත්ථො. සුක්ඛේති ජනවිචිත්තෙ. විපිනකානනෙති විපිනභූතෙ කානනෙ, පද්ද්වයෙනාපි තස්ස අරක්ඛේස්ස ගහනභාවමෙව දීපෙති, සබ්බමෙතං කාරදීපං සන්ධාය වුත්තං. අජ්ඣෙකාගාහෙත්වාති අනුපවිසිත්වා. විහරාමීති දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියආනෙක්ඛේජවිහාරෙහි සමුප්පාදිතසුබ්බවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිතානෙත සරිරිද්ධං විච්ඡින්නිත්වා හරාමි අත්තභාවං පවත්තෙමි. අකිත්ති නාම තාපසොති එවංනාමකො තාපසො හුත්වා යදා අහං තස්මිං අරක්ඛේ විහරාමීති අත්ථො. සත්ථා තදා අත්තනො අකිත්තිතාපසභාවං ධම්මසෙනාපතිස්ස වදති. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ කිර ඉමස්මිංයෙව හද්දකජ්ජෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ නාම රාජීනි රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස කුලෙ නිබ්බත්ති, “අකිත්ති”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ භගිනීපි ජායි. “යසවති”තිස්සා නාමං කරිංසු. සො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පච්චාගමාසි. අථස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං පෙතකිච්චානි කාරෙත්වා කතිපයදිවසානික්කමෙන රතනාවලොකනං ආයුත්තකපුරිසෙහි කාරයමානො “එත්තකං මත්තිකං, එත්තකං පෙත්තිකං, එත්තකං පිතාමහ”න්ති සුත්වා සංවිග්ගමානසො හුත්වා “ඉදං ධනමෙව පක්ඛේයති, න ධනස්ස සංභාරකා, සබ්බෙ ඉමං ධනං පභායෙව ගතා, අහං පන නං ආදාය ගමිස්සාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා හෙරිං වරාපෙසි – “ධනෙන අත්ථිකා අකිත්තිපණ්ඩිතස්ස ගෙහං ආගච්ඡන්තු”ති.

සො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා ධනෙ අබ්බියමානෙ “කිං මෙ ඉමාය ධනකීළාය, අත්ථිකා ගණ්හිස්සන්ති”ති නිවෙසනද්වාරං විවරිත්වා හිරක්ඛේසුච්ඡිකාදිහරිතෙ සාරගබ්බෙ විවරාපෙත්වා “දින්නංයෙව හරන්තු”ති ගෙහං පභාය ඤාතිපරිවට්ඨස්ස පරිදෙවත්තස්ස භගිනිං ගහෙත්වා බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා නදිං උත්තරිත්වා ද්වෙ තිණි යොජනානි ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා රමණීයෙ භූමිභාගෙ පණ්ණසාලං කරිත්වා වසති. යෙන පන ද්වාරෙන තදා නික්ඛමි, තං අකිත්තිද්වාරං නාම ජාතං. යෙන තිත්ථෙන නදිං ඔතිණ්ණො, තං අකිත්තිතිත්ථං නාම ජාතං. තස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා බහු මනුස්සා ගාමනිගමරාජධානිවාසිනො තස්ස ගුණෙහි

ආකඩ්ඪියමානහදයා අනුපබ්බන්ධංසු. මහාපරිවාරො අහොසි,
මහාලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති, බුද්ධුප්පාදො විය අහොසි. අථ මහාසත්තො
“අයං ලාභසක්කාරො මහා, පරිවාරොපි මහන්තො, කායච්චෙකමත්තම්පි
ඉධ න ලභති, මයා එකාකිනා විහරිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා
පරමජ්චිඡභාවතො ච්චෙකනින්තනය ව කස්සචි අජානාපෙත්වා එකකොච
නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන දමිලුරට්ඨං පත්වා කාවීරපට්ටනසමීපෙ උය්‍යානෙ
විහරන්තො කුමාරාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙසි. තත්‍රාපිස්ස
මහාලාභසක්කාරො උජ්ජජ්ජි. සො තං ජිගුච්ඡන්තො ඡඩ්ඛෙත්වා ආකාසෙන
ගන්ත්වා කාරදීපෙ ඔතරි. තදා කාරදීපො අභිදීපො නාම. සො තත්ථ
මහන්තං කාරරුක්ඛං උපනිස්සාය පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වාසං කජ්ජෙසි.
අජ්චිඡතාය පන කත්ථවි අගන්ත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස ඵලකාලෙ ඵලානි
බාදන්තො ඵලෙ අසති පත්තානි උදකසිත්තානි බාදන්තො කුමාරසමාපත්තීහි
විතිනාමෙසි.

තස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං
දස්සෙසි. සක්කො “කො නු බො මං ඉමම්භා යානා වාවෙනුකාමො”ති
ආවජ්ජෙත්තො පණ්ඩිතං දිස්වා “කිමත්ථං නු බො අයං තාපසො ඵං
දුක්කරං තපං වරති, සක්කත්තං නු බො පත්ථෙති, උදාහු අඤ්ඤං,
විමංසිස්සාමි නං. අයඤ්ඤි සුචිසුද්ධකායච්චිමනොසමාවාරො ජීවිතෙ
නිරපෙක්ඛො උදකසිත්තානි කාරපත්තානි බාදති, සචෙ සක්කත්තං පත්ථෙති
අත්තනො සිත්තානි කාරපත්තානි මය්භං දස්සති, නො චෙ, න දස්සති”ති
බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තොපි කාරපත්තානි
සෙදෙත්වා “සිතලීභූතානි බාදිස්සාමි”ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදි. අථස්ස
පුරතො සක්කො බ්‍රාහ්මණරූපෙන භික්ඛාය අත්ථිකො හුත්වා අට්ඨාසි.
මහාසත්තො තං දිස්වා “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, විරස්සං වත මෙ
යාවකො දිට්ඨො”ති සොමනස්සජ්ජන්තො හුත්වා “අජ්ජ මම මනාරථං
මත්ථකං පාපෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පක්කභාජනෙනෙව ආදාය ගන්ත්වා
දානපාරම්. ආවජ්ජෙත්වා අත්තනො අසෙසෙත්වාච තස්ස භික්ඛාභාජනෙ
පක්ඛිපි. සක්කො තං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා අත්තරධාසි.
මහාසත්තොපි තස්ස දත්වා පුන පරියෙට්ඨි. අනාපජ්ජිත්වා තෙනෙව
පිතිසුබ්බෙන විතිනාමෙසි.

දුතියදිවසෙ පන කාරපත්තානි පවිත්වා “භියොයා දක්ඛිණෙය්‍යං අලභිං,
අජ්ජ නු බො කථ”න්ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදි. සක්කොපි තථෙව ආගමි.
මහාසත්තො පුනපි තථෙව දත්වා විතිනාමෙසි. තතියදිවසෙ ච තථෙව දත්වා
“අහො වත මෙ ලාභා, බහුං වත පුඤ්ඤං පසවාමි, සවාහං දක්ඛිණෙය්‍යං
ලභෙය්‍යං, ඵවමෙව මාසම්පි ද්වෙමාසම්පි දානං දදෙය්‍ය”න්ති වින්තෙසි.
තිසුපි දිවසෙසු “තෙන දානෙන න ලාභසක්කාරසීලොකං න
චක්කවත්තිසම්පත්තිං න සක්කසම්පත්තිං න බ්‍රාහ්මසම්පත්තිං න
සාවකබොධිං න පච්චෙකබොධිං පත්ථෙමි, අපි ච ඉදං මෙ දානං

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භොතු’’ති යථාධිකාරං චිත්තං යපෙසී. තෙන චුත්තං -

4.

“තදා මං තපතෙජෙන, සන්තත්තො තිදිවාහිභු;
ධාරෙන්තො බ්‍රාහ්මණවණ්ණං, හික්ඛාය මං උපාගමි.

5.

“පවතා ආහතං පණ්ණං, අතෙලඤ්ච අලොණ්කං;
මම ද්වාපරෙ ධීතං දිස්වා, සකථාහෙන ආකිරිං.

6.

“තස්ස දත්වානහං පණ්ණං, නිකුජ්ජිත්වාන භාජනං;
පුනෙසනං ජහිත්වාන, පාවිසිං පණ්ණසාලකං.

7.

“දුතියම්පි තතියම්පි, උපගඤ්ඡි මමන්තිකං;
අකම්පිතො අනොලග්ගො, එවමෙවමදාසහං.

8.

“න මෙ තප්පච්චයා අත්ථි, සරිරස්මිං විවණ්ණයං;
පීතිසුඛෙන රතියා, චිතිනාමෙමි තං දිවං.

9.

“යදි මාසම්පි ද්වෙමාසං, දක්ඛිණෙය්‍යං වරං ලභෙ;
අකම්පිතො අනොලීනො, දදෙය්‍යං දානමුත්තමං.

10.

“න තස්ස දානං දදමානො, යසං ලාභඤ්ච පත්ථයිං;
සබ්බඤ්ඤානං පත්ථයානො, තානි කම්මානි ආචරි’’න්ති.

තත්ථ තදානි යදා අහං අකිත්තිනාමකො තාපසො හුත්වා තස්මිං දීපෙ කාරාරඤ්ඤෙ විහරාමි, තදා. මන්ති මම. තපතෙජෙනානි සීලපාරමිතානුභාවෙන. සීලඤ්ඡි දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස තපනතො “තපො’’ති චුච්චති, තෙක්ඛම්මවීරියපාරමිතානුභාවෙන වා. තාපි හි තණ්හාසංකිලෙසස්ස කොසජ්ජස්ස ච තපනතො “තපො’’ති චුච්චති, උක්කංසගතා ච තා බොධිසත්තස්ස ඉමස්මිං අත්තභාවෙති. ඛන්තිසංවරස්ස වාපි පරමුක්කංසගමනතො “ඛන්තිපාරමිතානුභාවෙනා’’තිපි චත්තුං වට්ටතෙව. “ඛන්ති පරමං තපො’’ති (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 184) හි චුත්තං. සන්තත්තොති යථාචුත්තගුණානුභාවජනිතෙන ධම්මතාසිද්ධෙන පණ්ඩුකම්බලසීලාසනස්ස උණ්හාකාරෙන සන්තාපිතො. තිදිවාහිභුති

දෙවලොකාධිපති, සක්කොති අත්ථො. පණ්ණසාලාය සමීපෙ ගහිතමිපි කාරපණ්ණං පණ්ණසාලාය අරඤ්ඤමජ්ඣගතත්තා “පවනා ආහත”න්ති වුත්තං.

අනෙලඤ්ච අලොභිකන්ති දෙයාධම්මස්ස අනුළාරභාවෙපි අජ්ඣාසයසම්පත්තියා දානධම්මස්ස මහාපුත්තිකභාවං දස්සෙතුං වුත්තං. මම ද්වාරෙති මය්හං පණ්ණසාලාය ද්වාරෙ. සකටාහෙන ආකිරින්නි ඉමිනා අත්තනො කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා දින්නභාවං දස්සෙති.

පුනෙසනං ජහිත්වානාති “එකදිවසං ද්වික්ඛත්තුං සාසෙසනං න සල්ලෙඛ”න්ති චිත්තෙත්වා දානපිතියා තිත්තො විය හුත්වා තස්මිං දිවසෙ පුන ආහාරපරියෙට්ඨිං අකත්වා.

අකම්පිතොති සුදුරවික්ඛම්හිතත්තා මච්ඡරියෙන අවලිතො දානජ්ඣාසයතො චලනමත්තමිපි අකාරිතො. අනොලග්ගොති ලොභවසෙන ඊසකම්පි අලග්ගො. තතියම්පිති පි-සද්දෙන දුතියම්පිති ඉමං සම්පිණ්ඨෙති. එවමෙවමදාසහන්ති යථා පට්ඨං, එවමෙවං දුතියම්පි, තතියම්පි අදාසිං අහං.

න මෙ තප්පච්චයාති ගාථාය වුත්තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. තත්ථ තප්පච්චයාති දානපච්චයා තීසු දිවසෙසු ඡින්නාහාරතාය සරීරස්මිං යෙන වෙවණ්ණියෙන භවිතබ්බං, තමිපි මෙ සරීරස්මිං විවණ්ණියං දානපච්චයායෙව නත්ථී. කස්මා? දානවිසයෙන පීතිසුඛෙන දානවිසයාය එව ච රතියා. වීතිනාමෙමි තං දිවන්ති තං සකලං තිමත්තදිවසං වීතිනාමෙමි, න කෙවලඤ්ච තීණි එව දිවසානි, අථ ඛො මාසද්විමාසමත්තමිපි කාලං, එවමෙව දාතුං පහොමිති දස්සෙතුං “යදි මාසමිපි”තිආදි වුත්තං. අනොලිතොති අලිනචිත්තො, දානෙ අසඬ්ඤාචිතචිත්තොති අත්ථො.

තස්සාති බ්‍රාහ්මණරූපෙන ආගතස්ස සක්කස්ස. යසන්ති කිත්තිං, පරිවාරසම්පත්තිං වා. ලාභඤ්චාති දෙවමනුස්සෙසු චක්කවත්තිආදිභාවෙන ලද්ධබ්බං ලාභං වා න පත්ථයිං. අථ ඛො සබ්බඤ්ඤාතං සම්මාසම්බොධිං පත්ථයානො ආකඬ්ඛමානො තානි තීසු දිවසෙසු අනෙකචාරං උප්පන්නානි දානමයානි පුඤ්ඤකම්මානි දානස්ස වා පරිවාරභූතානි කායසුචරිතාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි ආචරිං අකාසින්නි.

ඉති භගවා තස්මිං අත්තභාවෙ අත්තනො සුදුක්කරං පුඤ්ඤචරිතමත්තමෙව ඉධ මහාථෙරස්ස පකාසෙසි. ජාතකදෙසනායං පන චතුත්ථදිවසෙ සක්කස්ස උපසඬ්ඤාමිත්වා බොධිසත්තස්ස අජ්ඣාසයජානනං වරෙන උපනිමන්තනා බොධිසත්තස්ස වරසම්පට්ඨිජනසීසෙන ධම්මදෙසනා දෙයාධම්මදක්ඛිණෙය්‍යානං පුන සක්කස්ස අනාගමනස්ස ච ආකඬ්ඛමානතා ච පකාසිතා. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“අකිත්තිං දිස්වාන සම්මන්තං, සක්කො භූතපතී භූවි;
කිං පත්ථයං මහාභූතමෙ, එකො සම්මසි සම්මති.

“දුක්ඛො පුනඛිභවො සක්ක, සරීරස්ස ච හෙදනං;
සම්මොහමරණං දුක්ඛං, තස්මා සම්මාමි, වාසව.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
යෙන පුත්තෙ ච දාරෙ ච, ධනධඤ්ඤං පියානි ච;
ලද්ධා නරා න තප්පන්ති, සො ලොභො න මග්ගි වසෙ.

එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
බෙත්තං වත්ථුං භිරඤ්ඤඤච, ගවාස්සං දාසපොරිසං;
යෙන ජාතෙන ජීයන්ති, සො දොසො න මග්ගි වසෙ.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
බාලං න පස්සෙ න සුණෙ, න ච බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ච රොචයෙ.

“කිං නු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාභිකඬ්ඛසි.

“අනයං නයති දුම්මෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙය්‍යසො භොති, සම්මා චුත්තො පකුජ්ජති;
විනයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සනං.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
ධීරං පස්සෙ සුණෙ ධීරං, ධීරෙන සහ සංවසෙ;
ධීරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොචයෙ.

“කිං නු තෙ අකරං ධීරො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප ධීරස්ස, දස්සනං අභිකඬ්ඛසි.

“නයං නයති මෙධාවී, අධුරායං න යුඤ්ජති;

සුනායො සෙය්‍යාසො හොති, සම්මා චුත්තො න කුප්පති;
විනයං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යං, සීලවත්තො ච යාවකා.

“දදතො මෙ න ඛියෙථ, දත්වා නානුතපෙය්‍යහං;
දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යං, එතං සක්ක වරං වරෙ.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
න මං පුන උපෙය්‍යාසි, එතං සක්ක වරං වරෙ.

“බහුහි වතවරියාහි, නරා ච අථ නාරියො;
දස්සනං අභිකඬ්ඛන්ති, කිං නු මෙ දස්සනෙ භයං.

“තං තාදිසං දෙවවණ්ණං, සබ්බකාමසම්ද්ධිනං;
දිස්වා තපො පමජ්ජෙය්‍යං, එතං තෙ දස්සනෙ භය”න්ති. (ජා.
1.13.83-103);

අථ සක්කො “සාධු, භන්තෙ, න තෙ ඉතො පට්ඨාය සන්තිකං
ආගම්ස්සාමි”ති තං අභිවාදෙත්වා පක්කාමි. මහාසත්තො යාවජීවං තත්ථෙව
වසන්තො ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

අනුරුද්ධත්ථෙරො තදා සක්කො අහොසි, ලොකනාථො
අකිත්තිපණ්ඩිතො.

තස්ස මහාභිනික්ඛමනසදිසං නික්ඛන්තත්තා නෙක්ඛම්මපාරමි.
සුවිසුද්ධසීලාචාරතාය සීලපාරමි. කාමචිතක්කාදීනං සුට්ඨු වික්ඛම්භිතත්තා
වීරියපාරමි. ඛන්තිසංවරස්ස පරමුක්කංසගමනතො ඛන්තිපාරමි.
පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා සච්චපාරමි. සබ්බත්ථ
අවලසමාදානාධිට්ඨානෙන අධිට්ඨානපාරමි. සබ්බසත්තෙසු භිතජ්ඣාසයෙන
මෙත්තාපාරමි. සත්තසඬ්ඛාරකතච්ඡපකාරෙසු මජ්ඣිමනිකාච්ඡපත්තියා
උපෙක්ඛාපාරමි. තාසං උපකාරානුපකාරෙ ධම්මෙ ජානිත්වා අනුපකාරෙ
ධම්මෙ පහාය උපකාරධම්මෙසු පවත්තාපනපුරෙවරා සහජාතා ච
උපායකොසල්ලභූතා අතිසල්ලෙඛවුත්තිසාධනී ච පඤ්ඤා පඤ්ඤාපාරමිති
ඉමාපි දස පාරමියො ලබ්භන්ති.

දානජ්ඣාසයස්ස පන අතිඋළාරභාවෙන දානමුඛෙන දෙසනා පවත්තා. තස්මා සබ්බත්ථ සමකා මහාකරුණා, ද්වෙපි පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා, කායසුචරිතාදීනි තීණි බොධිසත්තසුචරිතානි, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි, උස්සාභාදයො චතස්සො බුද්ධභූමියො, සද්ධාදයො පඤ්ච මහාබොධිපරිපාචනියා ධම්මා, අලොභජ්ඣාසයාදයො ඡ බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා, තිණ්ණො තාරෙස්සාමීතිආදයො සත්ත පටිඤ්ඤා ධම්මා, අප්පිච්ඡස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො මහිච්ඡස්සාතිආදයො (දී. නි. 3.358; අ. නි. 8.30) අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා (දී. නි. 3.358), නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, දානජ්ඣාසයාදයො දස මහාපුරිසජ්ඣාසයා, දානසීලාදයො දස පුඤ්ඤකිරියචත්ථුනීති ඵවමාදයො යෙ අනෙකසතඅනෙකසහස්සප්පහෙදා බොධිසම්භාරභූතා මහාබොධිසත්තගුණා. තෙ සබ්බෙපි යථාරහං ඉධ නිද්ධාරෙත්වා චත්තබ්බා.

අපි චෙත්ථ මහත්තං භොගක්ඛන්ධං මහත්තඤ්ච ඤාතිපරිච්චටං පභාය මහාභිනික්ඛමනසදිසං ගෙහතො නික්ඛමනං, නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතස්ස බහුජතසම්මතස්ස සතො පරමප්පිච්ඡභාවෙන කුලෙසු ගණෙසු ච අලග්ගතා, අච්චත්තමෙව ලාභසක්කාරසිලොකජ්ගුව්ඡා, පව්චෙකාහිරති, කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරිච්චාගො, අනාභාරස්සෙව සතො දිවසත්තයම්පි දානපිතියා පරිතුට්ඨස්ස නිබ්බිකාරසරීරයාපනං, මාසද්විමාසමත්තම්පි කාලං යාවකෙ සති ආහාරං තථෙව දත්වා “දානගතෙනෙව පිතිසුඛෙන සරීරං යාපෙස්සාමී”ති පරිච්චාගෙ අනොලීනචුත්තිසාධකො උළාරො දානජ්ඣාසයො, දානං දත්වා පුන ආහාරපරියෙට්ඨියා අකරණහෙතුභූතා පරමසල්ලෙඛචුත්තිති ඵවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා වෙදිතබ්බා. තෙනෙනං වූච්චති –

“ඵවං අච්ඡරියා හෙතෙ, අබ්භූතා ච මහෙසිනො;
මහාකාරුණිකා ධීරා, සබ්බලොකෙකඛන්ධවා.

“අවින්තෙය්‍යානුභවා ච, සදා සද්ධම්මගොචරා;
බොධිසත්තා මහාසත්තා, සුච්ඡල්ලෙඛචුත්තිනො.

“මහාවාතසමුද්ධත-වීචිමාලො මහොදධි;
අපි ලඬ්ඨසෙය්‍ය වෙලන්තං, බොධිසත්තා න ධම්මතං.

“ලොකෙ සඤ්ජාතවද්ධාපි, න තෙ භාවිතභාවිනො;
ලිම්පන්ති ලොකධම්මෙහි, තොයෙන පදුමං යථා.

“යෙසං වෙ අත්තනි ස්නෙහො, නිභීයති යථා යථා;
සත්තෙසු කරුණාස්නෙහො, වධිස්තෙව තථා තථා.

“යථා විත්තං වසෙ හොති, න ච විත්තවසානුගා;

තථා කම්මං වසෙ හොති, න ච කම්මවසානුගා.

“දොසෙහි නාභිභූයන්ති, සමුග්ඝාතෙන්ති චා න තෙ;
වරන්තා බොධිපරියෙට්ඨිං, පුරිසාජානියා බුධා.

“තෙසු චිත්තජපසාදොපි, දුක්ඛතො පරිමොචයෙ;
පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මතො” ති.

පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකසංවණ්ණනාය

අකිත්තිවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සඨ්ඛ්‍යාභ්මණවරියාවණ්ණනා

11-12. දුතියස්මිං පුනාපරන්ති පුන අපරං, න කෙවලමිදං
අකිත්තිවරියමෙව, අථ බො පුන අපරං අඤ්ඤං සඨ්ඛ්‍යවරියමපි පවක්ඛිස්සං,
සුඤ්ඤාහිති අධිජපායො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. සඨ්ඛ්‍යවහයොති
සඨ්ඛ්‍යනාමො. මහාසමුද්දං තරිතුකාමොති සුවණ්ණභූමිං ගන්තුං නාවාය
මහාසමුද්දං තරිතුකාමො. උපගච්ඡාමි පට්ටනන්ති තාමලිත්තිපට්ටනං
උද්දිස්ස ගච්ඡාමි. සයම්භුඤ්ඤාණෙන පච්චෙකබොධියා අධිගතත්තා සයමෙව
භූතන්ති සයම්භුං. කිලෙසමාරාදීසු කෙනච්චි න පරාජිතන්ති අපරාජිතං,
තිණ්ණං මාරාතං මත්ථකං මද්දිත්වා ඨිතන්ති අත්ථො. තත්තාය
කඨිනභූමියාති සම්මසන්නාපෙන සන්නත්තාය සක්ඛරවාලුකානිචිතත්තා
බරාය කක්ඛලාය භූමියා.

13. තන්ති තං පච්චෙකබුද්ධං. ඉමමත්ථන්ති ඉමං ඉදානි වක්ඛමානං
“ඉදං බෙත්ත”න්තිආදිකං අත්ථං. විචිත්තයිත්ති තදා සඨ්ඛ්‍යාභ්මණභූතො
චිත්තෙසිත්ති සත්ථා වදති. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ අයං බාරාණසි මොළිනී නාම අහොසි. මොළිනීනගරෙ
බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සඨ්ඛ්‍යො නාම බ්‍රාහ්මණො
හුත්වා අඨ්ඨෙයා මහද්ධනො වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ අත්තනො
නිවෙසනද්වාරෙති ඡසු යානෙසු ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං
ඡසතසහස්සාති විස්සජ්ජෙත්තො කපණද්ධිකාදීනං මහාදානං පවත්තෙසි.
සො එකදිවසං චිත්තෙසි – “අහං ගෙහෙ ධනෙ ඛිණෙ දානං දාතුං න
සක්ඛිස්සාමි, අපරික්ඛිණෙයෙව ධනෙ නාවාය සුවණ්ණභූමිං ගන්ත්වා ධනං
ආහරිස්සාමි” ති. සො නාවං භණ්ඩස්ස පුරාපෙත්වා පුත්තදාරං ආමන්තෙත්වා
“යාවාහං ආගච්ඡිස්සාමි, තාව මෙ දානං අනුපච්ඡිත්තන්තා
පවත්තෙය්‍යාථා” ති වත්වා දාසකම්මකරපරිවුතො උපාහනං ආරුය්භ
ඡත්තෙන ධාරියමානෙන පට්ටනගාමාහිමුබො පායාසි.

තස්මිං බණ්ණ ගන්ධමාදනෙ එකො පච්චෙකඛුද්ධො සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො තං ධනාහරණත්ථං ගච්ඡන්තං දිස්වා “මහාපුරිසො ධනං ආහරිතුං ගච්ඡති, හවිස්සති නු ඛො අස්ස මහාසමුද්දෙ අන්තරායො, නො”ති ආවජ්ජෙත්වා “හවිස්සති”ති ඤාත්වා “එස මං දිස්වා ඡත්තඤ්ච උපාහනඤ්ච මය්හං දත්වා උපාහනදානනිස්සන්දෙන සමුද්දෙ හින්තාය නාවාය පතිට්ඨං ලහිස්සති, කර්ස්සාමිස්ස අනුග්ගහ”න්ති ආකාසෙන ගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ ඔතරිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ චණ්ඩවාතාතපෙන අභිගාරසන්ථතසදිසං උණ්හවාලුකං මද්දන්තො තස්ස අභිමුඛං ආගඤ්ජි. සො තං දිස්වාච හට්ඨතුට්ඨො “පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං මෙ ආගතං, අජ්ජ මයා එත්ථ ඛිජං රොපෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙසි. තෙන වුත්තං “තමහං පටිපටෙ දිස්වා, ඉමමත්ථං විචිත්තයි”න්තිආදි.

තත්ථ ඉදං ඛෙන්තන්තිආදි වින්තිතාකාරදස්සනං. ඛෙන්තන්ති ඛිත්තං ඛිජං මහජ්ඣලභාවකරණෙන තායතීති ඛෙන්තං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණවිරුහනභූමි. ඉධ පන ඛෙන්තං වියාති ඛෙන්තං, අග්ගදක්ඛිණෙය්සා පච්චෙකඛුද්ධො. තෙනෙවාහ “පුඤ්ඤකාමස්ස ඡන්තුතො”ති.

14. මහාගමන්ති විපුලඵලාගමං, සස්සසම්පත්තිදායකන්ති අත්ථො. ඛිජං න රොපෙතීති ඛිජං න වපති.

15.

ඛෙන්තවරුත්තමන්ති ඛෙන්තවරෙසුපි උත්තමං. සීලාදිගුණසම්පන්නා හි විසෙසනො අරියසාවකා ඛෙන්තවරා, තතොපි අග්ගභූතො පච්චෙකඛුද්ධො ඛෙන්තවරුත්තමො. කාරන්ති සක්කාරං. යදි න කරොමීති සම්බන්ධො. ඉදං වුත්තං හොති – ඉදමිදිසං අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලහිත්වා තත්ථ පුජාසක්කාරං යදි න කරොමි, පුඤ්ඤෙන අත්ථිකො නාමාහං න හවෙය්සන්ති.

16-17. යථා අමච්චොතිආදීනං ද්විත්තං ගාථානං අයං සඬබ්බෙපත්ථො – යථා නාම යො කොචි රඤ්ඤා මුද්දාධිකාරෙ යපිතො ලඤ්ජනධරො අමච්චපුරිසො සෙනාපති වා සො අන්තෙපුරෙ ඡනෙ බහිද්ධා ව බලකායාදීසු රඤ්ඤො යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති න තෙසං ධනධඤ්ඤං දෙනි, තං තං කත්තබ්බං වත්තං පරිභාපෙති. සො මුද්දිතො පරිභායති මුද්දාධිකාරලද්ධවිභවතො පරිධංසති, එවමෙව අහමිපි පුඤ්ඤකම්මස්ස රතො ලද්ධබ්බපුඤ්ඤඵලසඬබ්බානං පුඤ්ඤකාමො දක්ඛිණාය විපුලඵලභාවකරණෙන විපුලං දිස්වාන තං දක්ඛිණං උළාරං දක්ඛිණෙය්සා ලහිත්වා තස්ස දානං යදි න දදාමි පුඤ්ඤතො ආයති. පුඤ්ඤඵලතො ව පරිධංසාමි. තස්මා ඉධ මයා පුඤ්ඤං කාතබ්බමෙවාති.

එවං පන චිත්තෙන්වා මහාපුරිසො දුරතොව උපාහනා ඔරොහිත්වා වෙගෙන උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, මය්හං අනුග්ගහත්ථාය ඉමං රුක්ඛමුලං උපගච්ඡා”ති වන්වා තස්මිං රුක්ඛමුලං උපසඬකමන්තෙ තත්ථ වාලුකං උස්සාපෙන්වා උත්තරාසඬගං පඤ්ඤාපෙන්වා පච්චෙකබුද්ධෙ තත්ථ නිසින්තෙ වන්දිත්වා වාසිතපරිස්සාවිතෙන උදකෙන තස්ස පාදෙ ධොවිත්වා, ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙන්වා, අත්තනො උපාහනං පුඤ්ඡිත්වා, ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙන්වා, තස්ස පාදෙ පටිමුඤ්චිත්වා “හන්තෙ, ඉමං උපාහනං ආරුය්හ, ඉමං ඡත්තං මත්ථකෙ කත්වා ගච්ඡා”ති ඡත්තුපාහනං අදාසි. සොපිස්ස අනුග්ගහත්ථාය තං ගහෙන්වා පසාදසංවඨ්ඨනත්ථං පස්සන්තස්සෙව වෙහාසං උප්පතිත්වා ගන්ධමාදනං අගමාසි. තෙන වුත්තං –

18.

“එවාහං චිත්තයිත්වාන, ඔරොහිත්වා උපාහනා;
තස්ස පාදානි වන්දිත්වා, අදාසිං ඡත්තුපාහන”න්ති.

බොධිසත්තො තං දිස්වා අතිවිය පසන්නචිත්තො පට්ටනං ගන්ත්වා නාවං අභිරුහි. අථස්ස මහාසමුද්දං තරන්තස්ස සත්තමෙ දිවසෙ නාවා විවරමදාසි. උදකං උස්සිඤ්චිතුං නාසක්ඛිංසු. මහාජනො මරණභයහිතො අත්තනො අත්තනො දෙවතා නමස්සිත්වා මහාවිරවං විරවි. බොධිසත්තො එකං උපට්ඨාකං ගහෙන්වා සකලසරීරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා සජ්ජිනා සද්ධිං සක්ඛරවුණ්ණානි යාවදන්ථං බාදිත්වා තමපි බාදාපෙන්වා තෙන සද්ධිං කූපකයට්ඨිමත්ථකං ආරුය්හ “ඉමාය දිසාය අම්භාකං නගර”න්ති දිසං වචන්ථපෙන්වා මච්ඡකච්ඡපපරිපන්ථතො අත්තානං සච්චාධිට්ඨානෙන පමොචෙන්තො තෙන සද්ධිං උසහමත්තට්ඨානං අතික්කමිත්වා පතිත්වා සමුද්දං තරිතුං ආරහි. මහාජනො පන තත්ථෙව විනාසං පාපුණි. තස්ස තරන්තස්සෙව සත්ත දිවසා ගතා. සො තස්මිම්පි කාලෙ ලොණොදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙන්වා උපොසථිකො අහොසියෙව.

තදා පන ඊදිසානං පුරිසවිසෙසානං රක්ඛණත්ථාය චතුහි ලොකපාලෙහි යපිතා මණිමෙඛලා නාම දෙවධීතා අත්තනො ඉස්සරියෙන සත්තාහං පමජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තං දිස්වා “සවායං ඉධ මරිස්ස, අතිවිය ගාරය්හා අභවිස්ස”න්ති සංවිග්ගහදයා සුවණ්ණපාතියා දිබ්බභොජනස්ස පුරෙත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ඉදං දිබ්බභොජනං භුඤ්ජා”ති ආහ. සො තං උල්ලොකෙන්වා “නාහං භුඤ්ජාමි, උපොසථිකොමිහි”ති පටික්ඛිපිත්වා තං පුච්ඡන්තො –

“යං ත්වං සුබ්බෙනාභිසමෙක්ඛසෙ මං, භුඤ්ජස්සු භත්තං ඉති මං වදෙසි;
පුච්ඡාමි තං නාරි මහානුභාවෙ, දෙවී නුසි ත්වං උද මානුසි නු”ති. (ජා. 1.10.42) –

ආහ. සා තස්ස පටිවචනං දෙන්ති –

“දෙවි අහං සඬ්ඛ මහානුභාවා, ඉධාගතා සාගරචාරිමජ්ඣෙ; අනුකම්පිකා නො ව පදුට්ඨචිත්තා, තවෙව අත්ථාය ඉධාගතාස්මි.

“ඉධන්තපානං සයනාසනඤ්ච, යානානි නානාවිච්චානි සඬ්ඛ; සබ්බස්ස ත්ථාහං පටිපාදයාමි, යං කිඤ්චි තුය්හං මනසාහිපත්ථිත”න්ති. (ජා. 1.10.43-44) –

ඉමා ගාථා අභාසි. තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං දෙවධිතා සමුද්දපිට්ඨෙය මය්හං ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච දම්මි’ති වදති, යඤ්චෙසා මය්හං දෙති, තම්පි මම පුඤ්ඤෙනෙව, තං පන පුඤ්ඤං අයං දෙවධිතා ජානාති නු ඛො, උදාහු න ජානාති, පුච්ඡස්සාමි තාව න”න්ති චිත්තෙන්වා පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යං කිඤ්චි යිට්ඨඤ්ච හුතඤ්ච මය්හං, සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වං සුගත්තෙ; සුස්සොණි සුබ්බුරු විලග්ගමජ්ඣෙ, කිස්ස මෙ කම්මස්ස අයං විපාකො”ති. (ජා. 1.10.45);

තත්ථ යිට්ඨන්ති දානවසෙන යජ්තං. හුතන්ති ආහුනපාහුනවසෙන දින්තං. සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වන්ති අම්භාකං පුඤ්ඤකම්මස්ස සබ්බස්ස ත්වං ඉස්සරා, “අයං ඉමස්ස විපාකො, අයං ඉමස්සා”ති බ්‍යාකරිතුං සමත්ථා. සුස්සොණිති සුන්දරජසනෙ. සුබ්බුරුති සුන්දරෙහි හමුකෙහි උරුහි ව සමන්තාගතෙ. විලග්ගමජ්ඣෙති විලග්ගතනුමජ්ඣෙ. කිස්ස මෙති මයා කතකම්මෙසු කතරකම්මස්ස අයං විපාකො, යෙනාහං අප්පතිට්ඨෙය මහාසමුද්දෙ අප්ප පතිට්ඨං ලභාමිති.

තං සුත්වා දෙවධිතා “අයං බ්‍රාහ්මණො ‘යං අත්තනා කුසලකම්මං කතං, තං කම්මං න ජානාති’ති සඤ්ඤාය පුච්ඡති මඤ්ඤ, කට්ඨස්සාමි න”න්ති නාවාහිරුහනදිවසෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස ඡත්තුපාහනදානපුඤ්ඤමෙව තස්ස කාරණන්ති කට්ඨෙන්ති –

“සම්මෙ පටෙ බ්‍රාහ්මණ ඵකහික්ඛුං, උග්ගට්ඨපාදං තසිතං කිලන්තං; පටිපාදයි සඬ්ඛ උපාහනානි, සා දක්ඛිණා කාමදුහා තච්ඡජා”ති. (ජා. 1.10.46) –

ගාථමාහ.

තත්ථ ඵකහික්ඛුන්ති ඵකං පච්චෙකබුද්ධං සන්ධායාහ. උග්ගට්ඨපාදන්ති උණ්භවාලුකාය සට්ඨපාදං, විබාධිතපාදන්ති අත්ථො. තසිතන්ති පිපාසිතං. පටිපාදයිති පටිපාදෙසි යොජෙසි. කාමදුහාති සබ්බකාමදායිකා.

තං සුත්වා මහාසත්තො “එවරුපෙපි නාම අප්පතිට්ඨෙ මහාසමුද්දෙ මයා දින්නං ඡත්තුපාහනදානං මම සබ්බකාමදදං ජාතං අහො සුදින්න”න්ති තුට්ඨවිත්තො –

“සා හොතු නාවා ඵලකූපපන්නා, අනවස්සුතා ඵරකවාතයුත්තා;
අඤ්ඤස්ස යානස්ස න හෙත්ථ භූමි, අප්පෙව මං මොළිනිං
පාපයස්සු”ති. (ජා. 1.10.47) –

ගාථමාහ.

තත්ථ ඵලකූපපන්නාති මහානාවතාය බහුහි ඵලකෙහි උපෙනා. උදකප්පවෙසනාහාවෙන අනවස්සුතා. සම්මා ගහෙත්වා ගමනකවාතෙන ඵරකවාතයුත්තා.

දෙවධිතා තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨහට්ඨා දීඝතො අට්ඨඋසහං විත්ථාරතො චතුරසහං ගම්භීරතො වීසතියට්ඨිකං සත්තරතනමයං නාවං මාපෙත්වා කූපථියාරිත්තයුත්තාති ඉන්දනීලරජතසුචණ්ණමයාදීනි නිම්මිනිත්වා සත්තන්නං රතනානං පුරෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආලිඬිගෙත්වා නාවං ආරොපෙසි, උපට්ඨාකං පනස්ස න ඔලොකෙසි. බ්‍රාහ්මණො අත්තනා කතකලායාණතො තස්ස පත්තිං අදාසි, සො අනුමොදි. අථ දෙවධිතා තම්පි ආලිඬිගෙත්වා නාවාය පතිට්ඨාපෙත්වා තං නාවං මොළිනීනගරං තෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරෙ ධනං පතිට්ඨාපෙත්වා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තෙනාහ භගවා –

“සා තත්ථ විත්තා සුමනා පතීතා, නාවං සුචිත්තං අභිනිම්මිනිත්වා;
ආදාය සඬ්ඛං පුරිසෙන සද්ධිං, උපානයි නගරං සාධුරම්ම”න්ති. (ජා. 1.10.48);

මහාපුරිසස්ස හි විත්තසම්පත්තියා පච්චෙකබුද්ධස්ස ච නිරොධතො වුට්ඨිතහාවෙන සත්තසු චෙතනාසු ආදිචෙතනා දිට්ඨධම්මචෙදනීයා අතිඋළාරඵලා ච ජාතා. ඉදම්පි තස්ස දානස්ස අප්පමත්තඵලන්ති දට්ඨබ්බං. අපරිමාණඵලඤ්ඤි තං දානං බොධිසම්භාරභූතං. තෙන වුත්තං –

19.

“තෙනෙවාහං සතගුණතො, සුබ්බමාලො සුබ්බධිතො;
අපි ච දානං පරිපුරෙත්තො, එවං තස්ස අදාසහ”න්ති.

තත්ථ තෙනාති තතො පච්චෙකබුද්ධතො, සතගුණතොති සතගුණෙන අහං තදා සඬ්ඛභූතො සුබ්බමාලො, තස්මා සුබ්බධිතො සුබ්බසංවඬිසො, අපි ච එවං සන්තෙපි දානං පරිපුරෙත්තො, එවං මය්හං දානපාරම් පරිපුරෙතුති

තස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස අත්තනො සරීරදුක්ඛං අනපෙක්ඛිත්වා ඡත්තුපාහනං අදාසින්නි අත්තනො දානජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවං සත්ථා පච්චෙදෙසි.

බොධිසත්තොපි යාවජීවං අමිතධනගෙහං අජ්ඣාචසන්නො භියොයාසොමත්තාය දානානි දත්වා සීලානි රක්ඛිත්වා ආයුපරියොසානෙ සපරිසො දෙවනගරං පූරෙසි.

තදා දෙවධීතා උප්පලවණ්ණා අහොසි, පුරිසො ආනන්දත්ථෙරො, ලොකනාථො සඬබ්බාභ්මණො.

තස්ස සුච්ඡුද්ධනිච්චසීලඋපොසථසීලාදිවසෙන සීලපාරමී දානසීලාදීනං පටිපක්ඛනො නික්ඛන්තත්තා කුසලධම්මවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමී, දානාදිනිජ්ඣාදනත්ථං අඛභුස්සහනවසෙන තථා මහාසමුද්දතරණවායාමවසෙන ච වීරියපාරමී, තදත්ථං අධිවාසනඛන්තිවසෙන ඛන්තිපාරමී, පටිඤ්ඤානුරූපජ්ජපටිපත්තියා සච්චපාරමී, සබ්බත්ථ අවලසමාදානාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨානපාරමී, සබ්බසත්තෙසු භිතජ්ඣාසයවසෙන මෙත්තාපාරමී, සත්තසඬබ්බාරකතවිජ්ජකාරෙසු මජ්ඣිමනිකාචජ්ජත්තියා උපෙක්ඛාපාරමී, සබ්බපාරමීනං උපකාරානුපකාරෙ ධම්මෙ ඡානිත්වා අනුපකාරෙ ධම්මෙ පහාය උපකාරධම්මෙසු පවත්තාපනපුරෙවරා සහජාතා ච උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤා පඤ්ඤාපාරමීති ඉමාපි පාරමියො ලබ්භන්ති.

දානජ්ඣාසයස්ස පන අතිඋළාරභාවෙන දානපාරමීවසෙන දෙසනා පවත්තා. යස්මා චෙත්ථ දස පාරමියො ලබ්භන්ති, තස්මා හෙට්ඨා චුත්තා මහාකරුණාදයො බොධිසත්තගුණා ඉධාපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අත්තනො හොගසුඛං අනපෙක්ඛිත්වා මහාකරුණාය “දානපාරමී පූරෙස්සාමී”ති දානසම්භාරසංහරණත්ථං සමුද්දතරණං, තත්ථ ච සමුද්දපතිතස්සපි උපොසථාධිට්ඨානං, සීලබණ්ඩහයෙන දෙවධීතායපි උපගතාය ආහාරානාහරණන්ති ඵ්චමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණා වෙදිතබ්බා. ඉදානි වක්ඛමානෙසු සෙසවරිතෙසු ඉමිනාච නයෙන ගුණනිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං. තත්ථ තත්ථ විසෙසමත්තමෙව වක්ඛාම. තෙනෙතං චුච්චති –

“ඵචං අච්ඡරියා හෙනෙ, අඛභුතා ච මහෙසිනො...පෙ....; පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මනො”ති.

සඬබ්බාභ්මණවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කුරුරාජවරියාවණ්ණනා

20.

තතියෙ ඉන්ද්‍රපත්ථෙ පුරුක්කමෙති ඉන්ද්‍රපත්ථනාමකෙ කුරුරට්ඨස්ස පුරවරෙ උත්තමනගරෙ. රාජාති ධම්මෙන සමෙන චතුභි සඬගභවත්ථුභි

පරිසං රඤ්ජෙනිති රාජා. කුසලෙ දසනුපාගතොති කුසලෙනි දසනි සමන්තාගතො, දානාදීනි දසනි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි, දසනි කුසලකම්මපටෙහි වා යුත්තොති අත්ථො.

21. කලිඨගරට්ඨවිසයාති කලිඨගරට්ඨසඛිබ්බාතවිසයා. බ්‍රාහ්මණා උපගඤ්ජු මන්ති කලිඨගරාජෙන උයොයාජිතා අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා මං උපසඬකම්සු. උපසඬකම්ත්වා ච පන ආයාචුං මං හත්ථිනාගන්ති හත්ථිභූතං මහානාගං මං ආයාචිංසු. ධඤ්ඤන්ති ධනායිතබ්බසිරිසොහග්ගජ්ජත්තං ලක්ඛණසම්පන්නං. මඬගලසම්මතන්ති තායයෙව ලක්ඛණසම්පන්නියා මඬගලං අභිවුඩ්ඪිකාරණන්ති අභිසම්මතං ජනෙහි.

22. අවුට්ඨිකොති වස්සරහිතො. දුබ්භික්ඛොති දුල්ලභභොජනො. ඡාතකො මහාති මහති ජිසව්ජාබාධා වත්තතිති අත්ථො. දදාහීති දෙහි. නීලන්ති නීලවණ්ණං. අඤ්ජනසව්භයන්ති අඤ්ජනසද්දෙන අව්භාතබ්බං, අඤ්ජනනාමකන්ති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – අම්භාකං කලිඨගරට්ඨං අවුට්ඨිකං, තෙන ඉදානි මහාදුබ්භික්ඛං තත්ථ මහන්තං ඡාතකභයං උජ්ජන්නං, තස්ස වූපසමත්ථාය ඉමං අඤ්ජනගිරිසඬකාසං තුය්භං අඤ්ජනනාමකං මඬගලහත්ථිං දෙහි, ඉමස්මිඤ්ඤි තත්ථ නීතෙ දෙවො වස්සිස්සති, තෙන තං සබ්බභයං වූපසම්මිස්සතිති. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ බොධිසත්තො කුරුරාජස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡම්භි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පත්තො, තක්කසිලං ගන්ත්වා යොගවිහිතානි සිජ්ජායතනානි විජ්ජාට්ඨානානි ච උග්ගහෙත්වා පච්චාගතො පිතරා උපරජ්ජෙ යපිතො, අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්නො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි ධනඤ්ජයො නාම නාමෙන. සො චතුස්ස නගරද්වාරෙස්ස නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සං ධනං විස්සජ්ජෙන්නො සකලජම්බුදීපං උන්නඬගලං කත්වා දානං අදාසි. තස්ස දානජ්ඣාසයතා දානාභිරති සකලජම්බුදීපං පත්ථරි.

තස්මිං කාලෙ කලිඨගරට්ඨෙ දුබ්භික්ඛභයං ඡාතකභයං රොගභයන්ති තිණි භයානි උජ්ජජ්ජිංසු. සකලරට්ඨවාසිනො දන්තපුරං ගන්ත්වා රාජභවනද්වාරෙ උක්කුට්ඨිමකංසු “දෙවං වස්සාපෙහි දෙවා”ති. රාජා තං සුත්වා “කිංකාරණා එතෙ විරවන්ති”ති අමච්චෙ පුච්ඡි. අමච්චා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙසු. රාජා පොරාණකරාජානො දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කරොන්තිති. “දෙවො වස්සතු”ති දානං දත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්නසිලා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා දබ්බසන්ථරෙ සත්තාහං නිපජ්ජන්තිති. තං සුත්වා තථා අකාසි. දෙවො න වස්සි, එවං රාජා අහං මයා කත්තබ්බකිච්චං අකාසිං, දෙවො න වස්සති, කින්ති කරොමාති. දෙව, ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්ජයස්ස නාම කුරුරාජස්ස මඬගලහත්ථිමිහි ආතීතෙ

දෙවො වස්සිස්සතීති. සො රාජා බලවාහනසම්පන්නො දුප්පසහො, කට්ඨස්ස හත්ථිං ආනෙස්සාමාති. මහාරාජ, තෙන සද්ධිං යුද්ධකිව්වං නත්ථි, දානජ්ඣාසයො සො රාජා දානාහිරතො යාවිතො සමානො අලඬකතසීසම්පි ඡින්නදිත්වා පසාදසම්පන්නානි අක්ඛිනිපි උප්පාටෙත්වා සකලරජ්ජම්පි නියායාතෙත්වා දදෙය්‍ය, හත්ථිමිහි වත්තබ්බමෙව නත්ථි, අවස්සං යාවිතො සමානො දස්සතීති. කෙ පන යාවිතුං සමත්ථාති? බ්‍රාහ්මණා, මහාරාජාති. රාජා අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා පරිබ්බයං දත්වා හත්ථියාවනත්ථං පෙසෙසි. තෙ සබ්බත්ථ ඵකරත්තිවාසෙන තුරිතගමනං ගන්ත්වා කතිපාහං නගරද්වාරෙ දානසාලාසු භුඤ්ජන්තා සරිරං සන්තප්පෙත්වා රඤ්ඤො දානග්ගං ආගමනපටෙ කාලං ආගමයමානා පාවිනද්වාරෙ අට්ඨංසු.

බොධිසත්තොපි පාතොව න්හානානුලිත්තො සබ්බාලඬකාරජපටිමණ්ඩිතො අලඬකතවරවාරණඛන්ධගතො මහත්තෙන රාජානුභාවෙන දානසාලං ගන්ත්වා ඔතරිත්වා සත්තට්ඨජනානං සහත්ථෙත දානං දත්වා “ඉමිනාව නිහාරෙන දෙථා”ති වත්වා හත්ථිං අභිරුහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණා පාවිනද්වාරෙ ආරක්ඛස්ස බලවතාය ඔකාසං අලහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං ගන්ත්වා රාජානං ආගච්ඡන්තං උල්ලොකයමානා ද්වාරතො නාතිදුරෙ උන්නතට්ඨානෙ යිතා සම්පත්තං රාජානං හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා ජයාපෙසුං. රාජා වජිරඬකුසෙන වාරණං නිවත්තෙත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණෙ “කිං ඉච්ඡථා”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා “කලිඬගරට්ඨං දුබ්භික්ඛහයෙන ඡාතකහයෙන රොගහයෙන ව උපද්ද්වතං. සො උපද්දෙවො ඉමස්මිං තව මඬිගලහත්ථිමිහි නිතෙ වූපසම්මිස්සති. තස්මා ඉමං අඤ්ජනවණ්ණං නාගං අම්භාකං දෙහී”ති ආහංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ “කලිඬගරට්ඨවිසයා...පෙ.... අඤ්ජනසච්ඡය”න්ති. තස්සත්ථො වුත්තො ඵව.

අථ බොධිසත්තො “න මෙතං පතිරූපං, යං මෙ යාවකානං මනොරථවිසානො සියා, මය්හඤ්ච සමාදානහෙදො සියා”ති හත්ථික්ඛන්ධතො ඔතරිත්වා “සචෙ අනලඬකතට්ඨානං අත්ථි, අලඬකරිත්වා දස්සාමි”ති සමන්තතො ඔලොකෙත්වා අනලඬකතට්ඨානං අදිස්වා සොණ්ඩාය නං ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං හත්ථෙසු යිපෙත්වා රතනහිඬගාරෙන පුප්ඵගන්ධවාසිතං උදකං පාතෙත්වා අදාසි. තෙන වුත්තං –

23.

“න මෙ යාවකමනුප්පත්තෙ, පටික්ඛෙපො අනුච්ඡවො;
මා මෙ භිජ්ජි සමාදානං, දස්සාමි විපුලං ගජං.

24.

“නාගං ගහෙත්වා සොණ්ඩාය, හිඬගාරෙ රතනාමයෙ;
ජලං හත්ථෙ ආකිරිත්වා, බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජ”න්ති.

තත්ථ යාවකමනුප්පත්තෙති යාවකෙ අනුප්පත්තෙ. අනුවච්ඡවොති අනුවච්ඡවිකො පතිරුපො. මා මෙ හිජ්ජි සමාදානන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණත්ථාය සබ්බස්ස යාවකස්ස සබ්බං අනවජ්ජං ඉච්ඡිතං දදන්තො දානපාරමිං පුරෙස්සාමිති යං මය්හං සමාදානං, තං මා හිජ්ජි. තස්මා දස්සාමි විපුලං ගජන්ති මහන්තං ඉමං මඬගලහත්ථිං දස්සාමිති. අදන්ති අදාසිං.

25.

තස්මිං පන හත්ථිමිහි දින්නෙ අමච්චා බොධිසත්තං එතදවොචුං – “කස්මා, මහාරාජ, මඬගලහත්ථිං දදන්ථ, නනු අඤ්ඤො හත්ථි දාතබ්බො, රඤ්ඤො නාම එවරුපො ඔපවය්හො මඬගලහත්ථි ඉස්සරියං අභිවිජයඤ්ච ආකඬ්ඛන්තෙන න දාතබ්බො”ති. මහාසත්තො යං මං යාවකා යාවන්ති, තදෙව මයා දාතබ්බං, සථෙව පන මං රජ්ජං යාවෙය්හං, රජ්ජමිපි තෙසං දදෙය්හං, මය්හං රජ්ජතොපි ජීවිතතොපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව පියතරං, තස්මා තං හත්ථිං අදාසින්ති ආහ. තෙන චුත්තං “තස්ස නාගෙ පදින්නමිහි”තිආදි. තත්ථ තස්සාති තස්ස තෙන, තස්මිං නාගෙ හත්ථිමිහි දින්නෙ.

26. මඬගලසම්පන්නන්ති මඬගලගුණෙහි සමන්තාගතං.

සඬගාමවිජයුත්තමන්ති සඬගාමවිජයා උත්තමං, සඬගාමවිජයෙ වා උත්තමං පධානං පවරං නාගං. කිං තෙ රජ්ජං කරිස්සතීති තස්මිං නාගෙ අපගතෙ තච රජ්ජං කිං කරිස්සති, රජ්ජකිච්චං න කරිස්සති, රජ්ජමිපි අපගතමෙවාති දස්සෙති.

27. රජ්ජමිපි මෙ දදෙ සබ්බන්ති තිට්ඨතු නාගො තිරච්ඡානගතො, ඉදං

මෙ සබ්බං කුරුරට්ඨමිපි යාවකානං දදෙය්හං. සරීරං දජ්ජමත්තන්තොති රජ්ජෙපි වා කිං චත්තබ්බං, අත්තන්තො සරීරමිපි යාවකානං දදෙය්හං, සබ්බොපි හි මෙ අජ්ඣක්තිකබාහිරො පරිග්ගහො ලොකහිතත්ථමෙව මයා පරිච්චන්තො. යස්මා සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං සබ්බඤ්ඤානා ච දානපාරමිං ආදිං කත්වා සබ්බපාරමියො අපුරෙන්නෙන න සක්කා ලද්ධුං, තස්මා නාගං අදාසිං අහන්ති දස්සෙති.

එවමිපි තස්මිං නාගෙ ආතීතෙ කලිඬගරට්ඨෙ දෙවො න වස්සතෙව. කලිඬගරාජා “ඉදානිපි න වස්සති, කිං නු බො කාරණ”න්ති පුච්ඡිත්වා “කුරුරාජා ගරුධම්මෙ රක්ඛති, තෙනස්ස රට්ඨෙ අන්වද්ධමාසං අනුදසාහං දෙවො වස්සති, රඤ්ඤො ගුණානුභාවො එස, න ඉමස්ස තිරච්ඡානගතස්සා”ති ජානිත්වා “මයමිපි ගරුධම්මෙ රක්ඛිස්සාම, ගච්ඡං ධනඤ්චයකොරබ්බස්ස සන්නිකෙ තෙ සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබාපෙත්වා ආනෙථා”ති අමච්චෙ පෙසෙසි. ගරුධම්මා චුච්චන්ති පඤ්ච සීලානි, තානි බොධිසත්තො සුපරිසුද්ධානි කත්වා රක්ඛති, යථා ච බොධිසත්තො. එවමස්ස

මාතා අග්ගමහෙසී, කනිට්ඨභාතා උපරාජා, පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො, රජපුත්‍රගාහකො අමච්චො, සාරථී සෙට්ඨී, දොණමාපකො දොචාරිකො, නගරසොහිතී වණ්ණදාසිනී. තෙන වුත්තං -

“රාජා මාතා මහෙසී ච, උපරාජා පුරොහිතො;
රජපුත්‍රගාහො සාරථී සෙට්ඨී, දොණො දොචාරිකො තථා;
ගණිකා තෙ එකාදස, ගරුධම්මෙ පතිට්ඨිතා”ති.

තෙ අමච්චා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. මහාසත්තො “මය්හං ගරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, මාතා පන මෙ සුරක්ඛිතං රක්ඛති, තස්සා සන්තිකෙ ගණ්භථා”ති වත්වා තෙහි “මහාරාජ, කුක්කුච්චං නාම සික්ඛාකාමස්ස සල්ලෙඛවුත්තිතො හොති, දෙථ නො”ති යාචිතො “පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං න ආදාතබ්බං, කාමෙසුමිච්ඡාවාරො න වරිතබ්බො, මුසා න හණිතබ්බං, මජ්ජං න පාතබ්බං”න්ති සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙත්වා “එවං සන්තෙපි මාතු සන්තිකෙ ගණ්භථා”ති ආහ.

දුතා රාජානං වන්දිත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙවි, තුම්හෙ කිර ගරුධම්මං රක්ඛං, තං නො දෙථා”ති වදිංසු. බොධිසත්තස්ස මාතාපි තථෙව අත්තනො කුක්කුච්චස්ස අත්ථීභාවං වත්වා තෙහි යාචිතා අදාසි. තථා මහෙසීආදයොපි. තෙ සබ්බෙසම්පි සන්තිකෙ සුවණ්ණපට්ටෙ ගරුධම්මෙ ලිඛාපෙත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා කලිඬගරඤ්ඤො දන්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. සොපි රාජා තස්මිං ධම්මෙ වත්තමානො පඤ්ච සීලානි පුරෙසී. තතො සකලකලිඬගරට්ඨෙ දෙවො වස්සි. තිණි භයානි වූපසන්තානි. රට්ඨං බෙමං සුභික්ඛං අහොසි. බොධිසත්තො යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සපරිසො සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා ගණිකාදයො උප්පලවණ්ණාදයො අහෙසුං. වුත්තඤ්ඤො -

“ගණිකා උප්පලවණ්ණා, පුණ්ණො දොචාරිකො තදා;
රජපුත්‍රගාහො ච කච්චානො, දොණමාපකො ච කොලිතො.

“සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨී, අනුරුද්ධො ච සාරථී;
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො ථෙරො, උපරාජානන්දපණ්ඩිතො.

“මහෙසී රාහුලමාතා, මායාදෙවී ජනෙත්තිකා;
කුරුරාජා බොධිසත්තො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති. (ධ. ප. අට්ඨ. 2.361 භංසසාතකහික්ඛුවත්ථු);

ඉධාපි නෙක්ඛම්මපාරමිආදයො සෙසධම්මා ච වුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙතබ්බාති.

කුරුරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාසුදස්සනවරියාවණ්ණනා

28. චතුත්ථෙ ඤායාච්ඡිති නගරෙති ඤායාච්ඡිතාමකෙ නගරෙ, යස්මිං යානෙ එතරහි ඤායාච්ඡිතා නිට්ඨිතා. මහීපතීති ඛත්තියො, නාමෙන මහාසුදස්සනො නාම. චක්කවත්තීති චක්කරතනං චත්තෙති චතුහි වා සම්පත්තිචක්කෙහි චත්තති, තෙහි ව පරං පචත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපථචක්කානං චත්තො එතස්මිං අත්ථිතිපි චක්කවත්තී. අථ වා චතුහි අච්ඡරියධම්මෙහි සභිගහවත්ථුහි ව සමන්තාගතෙන, පරෙහි අනභිභවනීයස්ස අනතික්කමනීයස්ස ආණාසඛිබ්බාතස්ස චක්කස්ස චත්තො එතස්මිං අත්ථිතිපි චක්කවත්තී. පරිණායකරතනපුබ්බභිගමෙන හත්ථිරතනාදිපමුඛෙන මහාබලකායෙන පුඤ්ඤානුභාවනිබ්බත්තෙන කායබලෙන ව සමන්තාගතත්තා මහබ්බලො. යදා ආසිත්ති සම්බන්ධො. තත්ත්වායං අනුපුබ්බිකථා -

අතීතෙ කිර මහාපුරිසො සුදස්සනත්තභාවතො තතියෙ අත්තභාවෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්තො ධරමානකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ එකං ථෙරං අරඤ්ඤවාසං වසන්තං අත්තනො කම්මෙන අරඤ්ඤං පට්ඨයො රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං දිස්වා “ඉධ මයා අයාසස්ස පණ්ණසාලං කාතුං වට්ඨති”ති වින්තෙත්වා අත්තනො කම්මං පහාය දබ්බසම්භාරං ඡින්නිත්වා නිවාසයොග්ගං පණ්ණසාලං කත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා කට්ඨත්ථරණං කත්වා “කරිස්සති නු ඛො පරිභොගං, න නු ඛො කරිස්සති”ති එකමන්තෙ නිසිදි. ථෙරො අත්තොගාමතො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසිදි. මහාසත්තොපි නං උපසඬකම්ත්වා “ඵාසුකා, හන්තෙ, පණ්ණසාලා”ති පුච්ඡි. ඵාසුකා, හද්දමුඛ, පබ්බජිතසාරුප්පාති. වසිස්සථ, හන්තෙ, ඉධාති? ආම, උපාසකාති. සො අධිවාසනාකාරෙතෙව “වසිස්සති”ති ඤාත්වා “නිබ්ද්ධං මය්හං සරද්ධාරං ආගන්තබ්බ”න්ති පටිජානාපෙත්වා නිව්චං අත්තනො සරෙයෙව හත්තවිස්සග්ගං කාරාපෙසි. සො පණ්ණසාලායං කට්ඨාරකං පත්ථරිත්වා මඤ්චපිට්ඨං පඤ්ඤපෙසි, අපස්සෙනං නික්ඛිපි, පාදකඨලිකං යපෙසි, පොක්ඛරණං බණ්, වඬිකමං කත්වා වාලුකං ඔකිරි, පරිස්සයවිනොදනත්ථං පණ්ණසාලං කණ්ටකවතියා පරික්ඛිපි, තථා පොක්ඛරණං වඬිකමඤ්ච. තෙසං අත්තොවතිපරියන්තෙ තාලපන්තියො රොපෙසි. එවමාදිනා ආවාසං නිට්ඨාපෙත්වා ථෙරස්ස තිව්වරං ආදිං කත්වා සබ්බං සමණපරික්ඛාරං අදාසි. ථෙරස්ස හි තදා බොධිසත්තෙන

තිව්වරපිණ්ඩපාතපත්තථාලකපරිස්සාවනධම්මකරණපරිභොගභාජනජත්තුපාහ නඋදකතුම්බසුචිකත්තර- යට්ඨිආරකණ්ටකපිප්ඵලිනබ්බිජෙදනපදීපෙය්‍යාදි පබ්බජිතානං පරිභොගජාතං අදින්නං නාම නාමොසි. සො පඤ්ච සීලානි රක්ඛත්තො උපොසථං කරොන්තො යාවජීවං ථෙරං උපට්ඨති. ථෙරො තත්ථෙව වසන්තො අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බාසි.

29. බොධිසත්තොපි යාවතායුකං පුඤ්ඤං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතො මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො කුසාවතියා රාජධානියා නිබ්බත්තිත්වා මහාසුදස්සනො නාම රාජා අහොසි චක්කවත්ති. තස්සිස්සරියානුභාවො “භූතපුබ්බං, ආනන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො නාම අහොසි බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො”තිආදිනා (දී. නි. 2.242) නයෙන සුත්තෙ ආගතො ඵල. තස්ස කිර චතුරාසීති නගරසහස්සාති කුසාවතීරාජධානිප්පමුබාති, චතුරාසීති පාසාදසහස්සාති ධම්මපාසාදප්පමුබාති, චතුරාසීති කූටාගාරසහස්සාති මහාබුද්ධකූටාගාරප්පමුබාති, තාති සබ්බාති තස්ස ථෙරස්ස කතාය එකිස්සා පණ්ණසාලාය නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති, චතුරාසීති පල්ලඬකසහස්සාති නාගසහස්සාති අස්සසහස්සාති රථසහස්සාති තස්ස දින්නස්ස මඤ්චපියස්ස, චතුරාසීති මණ්ඩසහස්සාති තස්ස දින්නස්ස පදීපස්ස, චතුරාසීති පොක්ඛරණ්ඩසහස්සාති එකපොක්ඛරණියා, චතුරාසීති ඉත්ථිසහස්සාති පුත්තසහස්සාති ගහපතිසහස්සාති ච පත්තථාලකාදිපරිභොගාරහස්ස පබ්බජිතපරික්ඛාරදානස්ස, චතුරාසීති ධෙනුසහස්සාති පඤ්චගොරසදානස්ස, චතුරාසීති වත්ථකොට්ඨසහස්සාති නිවාසනපාරුපනදානස්ස, චතුරාසීති ථාලිපාකසහස්සාති භොජනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. සො සත්තහි රතනෙහි චතුහි ඉද්ධිහි ච සමන්තාගතො රාජාධිරාජා හුත්වා සකලං සාගරපරියන්තං පථවිමණ්ඩලං ධම්මෙන අභිවිජිය අජ්ඣාචසන්තො අනෙකසතෙසු යානෙසු දානසාලායො කාරෙත්වා මහාදානං පට්ඨපෙසී. දිවසස්ස තික්ඛත්තුං නගරෙ හෙරිං වරාපෙසී “යො යං ඉච්ඡති, සො දානසාලාසු ආගන්ත්වා තං ගණ්භාතු”ති. තෙන චුත්තං “තත්ථාහං දිවසෙ තික්ඛත්තුං, සොසාපෙමි තහිං තහි”න්තිආදි.

තත්ථ තත්ථාති තස්මිං නගරෙ. “තදාහ”න්තිපි පාඨො, තස්ස තදා අහං, මහාසුදස්සනකාලෙති අත්ථො. තහිං තහින්ති තස්මිං තස්මිං යානෙ, තස්ස තස්ස පාකාරස්ස අන්තො ච බහි වාති අත්ථො. කො කිං ඉච්ඡතිති බ්‍රාහ්මණාදීසු යො කොචි සත්තො අන්තාදීසු දෙය්‍යධම්මෙසු යං කිඤ්චි ඉච්ඡති. පත්ථෙතිති තස්සෙව වෙච්චනං. කස්ස කිං දියතු ධනන්ති අනෙකවාරං පරියායන්තරෙහි ච දානසොසනාය පවත්තිතභාවදස්සනත්ථං චුත්තං, එතෙන දානපාරමියා සරූපං දස්සෙති. දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පරහිතා හි බොධිසත්තානං දානපාරමීති.

30. ඉදානි දානසොසනාය තස්ස තස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස අනුච්ඡිකපුග්ගලපරිකිත්තනං දස්සෙතුං “කො ඡාතකො”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ ඡාතකොති ජීසවිජිතො. තසිතොති පිපාසිතො. කො මාලං කො විලෙපනන්තිපි “ඉච්ඡති”ති පදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. නග්ගොති වත්ථවිකලො, වත්ථෙන අත්ථිකොති අධිප්පායො. පරිදහිස්සතිති නිවාසිස්සති.

31. කො පටෙ ඡත්තමාදෙනීති කො පටිකො පටෙ මග්ගෙ අත්තනො වස්සවාතාතපරක්ඛණත්ථං ඡත්තං ගණ්හාති, ඡත්තෙන අත්ථිකොති අත්ථො. කොපාහනා මුදු සුභාති දස්සනීයතාය සුභා සුඛසම්ඵස්සතාය මුදු උපාහනා අත්තනො පාදානං චක්ඛුනාඤ්ච රක්ඛණත්ථං. කො ආදෙනීති කො තාහි අත්ථිකොති අධිජ්ජායො. සායඤ්ච පාතො වාති එත්ථ ච-සද්දෙන මජ්ඣන්තිකෙ වාති ආහරිත්වා වත්තබ්බං. “දිවසෙ තික්ඛත්තුං සොසාපෙමී”ති හි වුත්තං.

32. න තං දසසු යානෙසුති තං දානං න දසසු යානෙසු පටියත්තන්ති යොජනා. නපි යානසතෙසු වා පටියත්තං, අපි ච බො අනෙකසතෙසු යානෙසු පටියත්තං. යාවකෙ ධනන්ති යාවකෙ උද්දිස්ස ධනං පටියත්තං උපක්ඛටං. ද්වාදසයොජනායාමෙ හි නගරෙ සත්තයොජනවිත්ථතෙ සත්තසු පාකාරන්තරෙසු සත්ත තාලපන්තිපරික්ඛෙපා, තාසු තාලපන්තිසු චතුරාසීති පොක්ඛරණිසහස්සාති පාටියෙක්කං පොක්ඛරණිතීරෙ මහාදානං පට්ඨපිතං. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“පට්ඨපෙසි බො, ආනන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො තාසං පොක්ඛරණීනං තීරෙ එවරුපං දානං අන්තං අන්තත්ථිකස්ස, පානං පානත්ථිකස්ස, වත්ථං වත්ථත්ථිකස්ස, යානං යානත්ථිකස්ස, සයනං සයනත්ථිකස්ස, ඉත්ථිං ඉත්ථිත්ථිකස්ස, හිරඤ්ඤං හිරඤ්ඤත්ථිකස්ස, සුවණ්ණං සුවණ්ණත්ථිකස්සා”ති (දී. නි. 2.254).

33. තත්ථායං දානස්ස පවත්තිතාකාරො - මහාපුරිසො හි ඉත්ථිනාඤ්ච පුරිසානාඤ්ච අනුච්ඡවිකෙ අලඬිකාරෙ කාරෙත්වා ඉත්ථිමත්තමෙව තත්ථ පරිවාරවසෙන සෙසඤ්ච සබ්බං පරිච්චාගවසෙන යපෙත්වා “රාජා මහාසුදස්සනො දානං දෙනි, තං යථාසුඛං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනා පොක්ඛරණිතීරං ගන්ත්වා න්හත්වා වත්ථාදීති නිවාසෙත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභවිත්වා යෙසං තාදිසාති අත්ථි, තෙ පහාය ගච්ඡන්ති. යෙසං නත්ථි, තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. යෙ හත්ථියානාදීසුපි නිසිදිත්වා යථාසුඛං විවරිත්වා වරසයනෙසුපි සයිත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා ඉත්ථිහිපි සද්ධිං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා සත්තවිධරතනපසාධනාති පසාධෙත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා යං යං අත්ථිකා, තං තං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති, අනත්ථිකා ඔහාය ගච්ඡන්ති. තම්පි දානං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දෙවසිකං දීයතෙව. තදා ජම්බුදීපවාසීනං අඤ්ඤං කම්මං නත්ථි, දානං පරිභුඤ්ජන්තා සම්පත්තිං අනුභවන්තා විවරන්ති. න තස්ස දානස්ස කාලපරිවෛශේදො අහොසි. රත්තිඤ්චාපි දිවාපි යදා යදා අත්ථිකා ආගච්ඡන්ති, තදා තදා දීයතෙව. එවං මහාපුරිසො යාවජීවං සකලජම්බුදීපං උන්නඬිගලං කත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. තෙන වුත්තං “දිවා වා යදි වා රත්තිං, යදි එති වනිබ්බකො”තිආදි.

තත්ථ දිවා වා යදි වා රත්තිං, යදි එතීති එතෙනස්ස යථාකාලං දානං දස්සෙති. යාවකානඤ්ඤි ලාභාසාය උපසඬකමනකාලො එව බොධිසත්තානං දානස්ස කාලො නාම. වනිබ්බකොති යාවකො. ලද්ධා යදිච්ඡකං භොගන්ති එතෙන යථාහිරුචිතං දානං. යො යො හි යාවකො යං යං දෙය්‍යධම්මං ඉච්ඡති, තස්ස තස්ස තංතදෙව බොධිසත්තො දෙති. න තස්ස මහග්ගස්සුල්ලභාදිභාවං අත්තනො උපරොධං චිත්තෙසි. පූර්ණත්ථොව ගච්ඡති එතෙන යාවදිච්ඡකං දානං දස්සෙති, යත්තකඤ්ඤි යාවකා ඉච්ඡන්ති, තත්තකං අපරිභාෂෙත්ථාව මහාසත්තො දෙති උළාරජ්ඣාසයනාය ව මහිද්ධිකතාය ව.

34. “යාවජීවික”න්ති එතෙන දානස්ස කාලපරියන්තාභාවං දස්සෙති. සමාදානතො පට්ඨාය හි මහාසත්තා යාවපාරිපූරි වෙමජ්ඣෙකි න කාලපරිච්ඡේදං කරොන්ති, බොධිසම්භාරසම්භරණෙ සඬකොවාභාවෙන අන්තරන්තරා අවොසානාපත්තිනො මරණෙනපි අනුපච්ඡේදො එව, තතො පරම්පි තථෙව පටිපජ්ජනතො, “යාවජීවික”න්ති පන මහාසුදස්සනවරිතස්ස වසෙන චුත්තං. නපාහං දෙස්සං ධනං දම්මීති ඉදං ධනං නාම මය්හං න දෙස්සං අමනාපන්ති එවරුපං මහාදානං දෙන්නො ගෙහතො ව ධනං නිහරාෂෙමි. නපි නත්ථි නිවයො මයීති මම සමීපෙ ධනනිවයො ධනසඬගහො නාපි නත්ථි, සල්ලෙඛචුත්තිසමණො විය අසඬගහොපි න භොමීති අත්ථො. ඉදං යෙන අජ්ඣාසයෙන තස්සිදං මහාදානං පවත්තිතං, තං දස්සෙතුං චුත්තං.

35. ඉදානි තං උපමාය විභාවෙතුං “යථාපි ආතුරො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථිදං උපමාසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථදස්සනං – යථා නාම ආතුරො රොගාහිභූතො පුරිසො රොගතො අත්තානං පරිමොචෙතුකාමො ධනෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිනා වෙජ්ජං තිකිච්ඡකං තප්පෙත්ථා ආරාධෙත්ථා යථා විධි පටිපජ්ජන්තො තතො රොගතො විමුච්චති.

36. තථෙව එවමෙව අහම්පි අට්ටභූතං සකලලොකං කිලෙසරොගතො සකලසංසාරදුක්ඛරොගතො ව පරිමොචෙතුකාමො තස්ස තතො පරිමොචනස්ස අයං සබ්බසාපතෙය්‍යපරිච්චාගො දානපාරමිඋපායොති ජානමානො බුජ්ඣමානො අසෙසතො දෙය්‍යධම්මස්ස පටිග්ගාහකානඤ්ච වසෙන අනවසෙසතො මහාදානස්ස වසෙන සත්තානං අජ්ඣාසයං පරිපූරෙතුං අත්තනො ව න මය්හං දානපාරමි පරිපූණ්ණා, තස්මා ඌනමනන්ති පවත්තං ඌනං මනං පූරයිතුං පවත්තයිතුං වනිබ්බකෙ යාවකෙ අදාසිං තං දානං එවරුපං මහාදානං දදාමි, තඤ්ච බො තස්මිං දානධම්මෙ තස්ස ව එලෙ නිරාලයො අනපෙක්ඛො අපච්චාසො කිඤ්චිපි අපච්චාසිසමානො කෙවලං සම්බොධිමනුපත්තියා සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණමෙව අධිගන්තුං දෙමීති.

එවං මහාසත්තො මහාදානං පවත්තෙන්තො අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවනිබ්බත්තං ධම්මපාසාදං අභිරුය්හ මහාබ්බුහකුටාගාරද්වාරෙ එව කාමචිතක්කාදයො නිවත්තෙන්වා තත්ථ සොවණ්ණමයෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්තො ක්කානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා තතො නික්ඛමිත්වා සොවණ්ණමයං කුටාගාරං පවිසින්වා තත්ථ රජතමයෙ පල්ලඬකෙ නිසින්තො චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සානි ක්කානසමාපත්තීහි විනිනාමෙන්වා මරණසමයෙ දස්සනාය උපගතානං සුභද්දාදෙවීපමුඛානං චතුරාසිතියා ඉත්ථාගාරසහස්සානං අමච්චපාරිසජ්ජාදීනඤ්ච –

“අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උජ්ජාදවයධම්මිනො;
උජ්ජජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො”ති. (දී. නි. 2.221, 272; සං. නි. 1.186; 2.143) –

ඉමාය ගාථාය ඔවදිත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා සුභද්දාදෙවී රාහුලමාතා අහොසි, පරිණායකරතනං රාහුලො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාසුදස්සනො පන ලොකනාථො.

ඉධාපි දස පාරමියො සරූපතො ලබ්භන්ති එව, දානජ්ඣාසයස්ස පන උළාරතාය දානපාරමී එව පාළියං ආගතා. සෙසධම්මා හෙට්ඨා චුත්තනායා එව. තථා උළාරෙ සත්තරතනසමුජ්ජලෙ චතුදීපිස්සරියෙපි යිතස්ස තාදිසං භොගසුඛං අනලඬකරිත්වා කාමචිතක්කාදයො දුරතො වික්ඛමිහෙන්වා තථාරූපෙ මහාදානෙ පවත්තෙන්තස්සෙව චතුරාසිති වස්සසහස්සානි සමාපත්තීහි විනිනාමෙන්වා අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කත්වාපි විපස්සනාය අනුස්සුක්කනං සබ්බත්ථ අනිස්සඬගතාති එවමාදයො ගුණානුභාවා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

මහාසුදස්සනවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහාගොවින්දවරියාවණ්ණනා

පඤ්චමෙ සත්තරාජපුරොහිතොති සත්තභූආදීනං සත්තන්තං රාජුනං සබ්බකිච්චානුසාසකපුරොහිතො. පූජිතො නරදෙවෙහීති තෙහි එව අඤ්ඤෙහි ව ජම්බුදීපෙ සබ්බෙහෙව බත්තියෙහි චතුපච්චයපුජාය සක්කාරසම්මානෙන ව පූජිතො. මහාගොවින්දබ්‍රාහ්මණොති මහානුභාවතාය ගොවින්දස්සාහිසෙකෙන අභිසිත්තතාය ව “මහාගොවින්දො”ති සඬ්ඛං ගතො බ්‍රාහ්මණො, අභිසිත්තකාලතො පට්ඨාය හි බොධිසත්තස්ස අයං සමඤ්ඤා ජාතා, නාමෙන පන ජොතිපාලො නාම. තස්ස කීර ජාතදිවසෙ සබ්බාවුධානි ජොතිංසු. රාජාපි පච්චුසසමයෙ අත්තනො මඬ්ඬලාවුධං පජ්ජලිතං දිස්වා හිතො අත්තනො පුරොහිතං බොධිසත්තස්ස පිතරං උපට්ඨානං ආගතං පුච්ඡිත්වා “මා භායි, මහාරාජ, මය්හං පුත්තො ජාතො,

තස්සානුභාවෙන න කෙවලං රාජගෙහෙයෙව, සකලනගරෙපි ආවුධානි පජ්ජලිංසු, න තං නිස්සාය තුය්හං අන්තරායො අත්ථි, සකලජම්බුදීපෙ පන පඤ්ඤාය තෙන සමො න භවිස්සති, තස්සෙතං පුබ්බනිමිත්ත”න්ති පුරොහිතෙන සමස්සාසිතො තුට්ඨවිත්තො “කුමාරස්ස බීරමුලං හොතු”ති සහස්සං දත්වා “වයජ්ජත්තකාලෙ මය්හං දස්සෙවා”ති ආහ. සො වුද්ධිජ්ජත්තො අපරභාගෙ අලමත්ථදස්සො සත්තන්තං රාජුතං සබ්බකිච්චානුසාසකො හුත්වා පබ්බජිත්වා ච සත්තෙ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි අනත්ථෙහි පාලෙත්වා අත්ථෙහි නියොජෙසී. ඉති ජොතිතත්තා පාලනසමත්ථතාය ච “ජොතිපාලො”තිස්ස නාමං අකංසු. තෙන චුත්තං “නාමෙන ජොතිපාලො නාමා”ති (දී. නි. 2.304).

තත්ථ බොධිසත්තො දිසම්පතිස්ස නාම රඤ්ඤො පුරොහිතස්ස ගොවින්දබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා අත්තනො පිතු තස්ස ච රඤ්ඤො අවිචයෙන තස්ස පුත්තො රෙණු, සභායා වස්ස සත්තභූ, බ්‍රහ්මදත්තො, වෙස්සභූ, භරතො, ද්වෙ ච ධතරට්ඨාති ඉමෙ සත්ත රාජානො යථා අඤ්ඤමඤ්ඤං න විවදන්ති. එවං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තෙසං අත්ථධම්මෙ අනුසාසන්තො ජම්බුදීපතලෙ සබ්බෙසං රාජුතං අඤ්ඤසඤ්ච බ්‍රාහ්මණානං දෙවනාගගහපතිකානං සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපචිතො උත්තමං ගාරවට්ඨානං පත්තො අහොසී. තස්ස අත්ථධම්මෙසු කුසලතාය “මහාගොවින්දො”ත්ථෙව සමඤ්ඤො උදපාදි. යථාහ “ගොවින්දො චත, හො බ්‍රාහ්මණො, මහාගොවින්දො චත, හො බ්‍රාහ්මණො”ති (දී. නි. 2.305). තෙන චුත්තං -

37.

“පුනාපරං යදා හොමි, සත්තරාජපුරොහිතො;
පූජිතො නරදෙවෙහි, මහාගොවින්දබ්‍රාහ්මණො”ති.

අථ බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවසමුස්සාහිතෙහි රාජුහි තෙසං අනුයුත්තෙහි ඛත්තියෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි නෙගමජානපදෙහි ච උපරුපරි උපනීතො සමන්තතො මහොසො විය අජ්ඣොත්ථරමානො අපරිමෙය්‍යො උළාරො ලාභසක්කාරො උජ්ජජ්ජී, යථා තං අපරිමාණාසු ජාතිසු උපවිතවිපුලපුඤ්ඤසඤ්චයස්ස උළාරාහිජාතස්ස පරිසුද්ධසීලාචාරස්ස පෙසලස්ස පරියොදාතසබ්බසිජ්ජස්ස සබ්බසත්තෙසු පුත්තසදිසමහාකරුණාවිජ්ජාරසිනිද්ධමුදුහදයස්ස. සො වින්තෙසි - “එතරහි බො මය්හං මහාලාභසක්කාරො, යංනුනාහං ඉමිනා සබ්බසත්තෙ සත්තජ්ජෙත්වා දානපාරමිං පරිපුරෙය්‍ය”න්ති. සො නගරස්ස මජ්ඣෙ චතුසු ද්වාරෙසු අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං අපරිමිතධනපරිච්චාගෙන මහාදානං පවත්තෙසි. යං යං උපායනං ආනීයති, යඤ්ච අත්තනො අත්ථාය අභිසංඛරීයති, සබ්බං තං දානසාලාසු එව පෙසෙසී. එවං දිවසෙ දිවසෙ මහාපරිච්චාගං කරොත්තස්ස වස්ස

චිත්තස්ස තිත්ති වා සන්තොසො වා නාහොසි, කුතො පන සඬකොවො. දානග්ගඤ්චස්ස ලාභාසාය ආගච්ඡන්තෙනි දෙයාධම්මං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙනි ච මහාසත්තස්ස ච ගුණවිසෙසෙ කිත්තයන්තෙනි මහාජනකායෙහි අන්තොනගරං බහිනගරඤ්ච සමන්තතො එකොසභුතං කප්පවුට්ඨානමභාවායුසඬසට්ඨපරිබ්භමිතං විය මහාසමුද්දං එකකොලාහලං එකනින්නාදං අහොසි. තෙන වුත්තං -

38.

“තදාහං සත්තරජ්ජෙසු, යං මෙ ආසි උපායනං;
තෙන දෙමි මහාදානං, අක්ඛොහං සාගරූපම” ත්ති.

තත්ථ තදාහන්ති යදා සත්තරාජපුරොහිතො මහාගොචන්ද්‍රාභ්මණො හොමි, තදා අහං. සත්තරජ්ජෙසුති රෙණුආදීනං සත්තන්තං රාජුනං රජ්ජෙසු. අක්ඛොහන්ති අබ්භන්තරෙහි ච බාහිරෙහි ච පච්චත්ථිකෙහි අප්පට්ඨෙසධනීයතාය කෙනවි අක්ඛොහනීයං. “අච්චුබ්භ” ත්තිපි පාඨො. අතිපුණ්ණදානජ්ඣාසයස්ස දෙයාධම්මස්ස ච උළාරභාවෙන විපුලභාවෙන ච අතිවිය පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. සාගරූපමන්ති සාගරසදිසං, යථා සාගරෙ උදකං සකලෙනපි ලොකෙන හරන්තෙන ඛෙපෙතුං න සක්කා, එවං තස්ස දානග්ගෙ දෙයාධම්මන්ති.

39. ඔසානගාථාය වරං ධනන්ති උත්තමං ඉච්ඡිතං වා ධනං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං මහාසත්තො පඨමකප්පිකමහාමෙසො විය මහාවස්සං අවිභාගෙන මහන්තං දානවස්සං වස්සාපෙන්නො දානඛ්‍යාවටො හුත්වාපි සෙසං සත්තන්තං රාජුනං අත්ථධම්මෙ අප්පමත්තො අනුසාසති. සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ විජ්ජාසිප්පං සික්ඛාපෙනි, සත්ත ච න්භාතකසතානි මන්තෙ වාවෙති. තස්ස අපරෙන සමයෙන එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො “සක්ඛි මහාගොචන්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මානං පස්සති, සක්ඛි මහාගොචන්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනා සාකච්ඡෙති සල්ලපති මන්තෙති” ති (දී. නි. 2.312). සො චිත්තෙසි - “එතරහි බො මය්හං අයං අභුතො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො ‘බ්‍රහ්මානං පස්සති, සක්ඛි මහාගොචන්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනා සාකච්ඡෙති සල්ලපති මන්තෙති’ ති, යංනුනාහං ඉමං භූතං එව කරෙය්‍ය” ත්ති. සො “තෙ සත්ත රාජානො සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ සත්ත ච න්භාතකසතානි අත්තනො පුත්තදාරඤ්ච ආපුච්ඡිත්වා බ්‍රහ්මානං පස්සෙය්‍ය” ත්ති චිත්තං පණ්ඩාය වස්සිකෙ චත්තාරො මාසෙ බ්‍රහ්මවිහාරභාවනමනුයුඤ්ඡි. තස්ස චෙතසා චෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය බ්‍රහ්මා සනඬිකුමාරො පුරතො පාතුරහොසි. තං දිස්වා මහාපුරිසො පුච්ඡි -

“වණ්ණවා යසවා සිරිමා, කො නු ත්වමසි මාරිස;

අජානන්තා තං පුච්ඡාම, කථං ජානෙමු තං මය’’න්ති. (දී. නි. 2.318);

තස්ස බ්‍රහ්මා අත්තානං ජානාපෙන්නො –

“මං වෙ කුමාරං ජානන්ති, බ්‍රහ්මලොකෙ සනත්තනං;
සබ්බෙ ජානන්ති මං දෙවා, එවං ගොචින්ද ජානාහී’’ති. (දී. නි. 2.318) –

වත්වා තෙන –

“ආසනං උදකං පජ්ජං, මධුසාකඤ්ච බ්‍රහ්මුනො;
අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගං කුරුතු නො භව’’න්ති. (දී. නි. 2.318) –

උපනිතං අතිරිසක්කාරං අනත්ථිකොපි බ්‍රහ්මා තස්ස විත්තසම්පහංසනත්ථං
විස්සාසකරණත්ථඤ්ච සම්පට්ඨිජන්තො “පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගං, යං,
ත්ථං ගොචින්ද, භාසසී’’ති. වත්වා ඔකාසදානත්ථං –

“දිට්ඨධම්මභිතත්ථාය, සම්පරායසුඛාය ච;
කතාවකාසො පුච්ඡස්සු, යංකිඤ්චි අභිපත්ථිත’’න්ති. (දී. නි. 2.318)

ඔකාසමකාසී.

අථ නං මහාපුරිසො සම්පරායිකං එව අත්ථං –

“පුච්ඡාමි බ්‍රහ්මානං සනඬිකුමාරං, කඬ්ඨි අකඬ්ඨිං පරවෙදියෙසු;
කත්ථට්ඨිතො කිම්හි ච සික්ඛමානො, පජ්ජොති මච්චො අමතං
බ්‍රහ්මලොක’’න්ති. (දී. නි. 2.319) –

පුච්ඡී.

තස්ස බ්‍රහ්මා ඛ්‍යාකරොන්නො –

“හිත්වා මමත්තං මනුජෙසු බ්‍රහ්මෙ, එකොදිභූතො
කරුණෙධිමුත්තො;
නිරාමගන්ධො විරතො මෙථුනස්මා, එත්ථට්ඨිතො එත්ථ ච
සික්ඛමානො;
පජ්ජොති මච්චො අමතං බ්‍රහ්මලොක’’න්ති. (දී. නි. 2.319) –

බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගං කථෙසී.

තත්ථ මං වෙ කුමාරං ජානන්තීති වෙ එකංසෙන මං “කුමාරො”ති ජානන්ති. බ්‍රහ්මලොකෙති සෙට්ඨලොකෙ. සනන්තනන්ති විරතනං පොරාණං. එවං, ගොවින්ද, ජානානීති, ගොවින්ද, එවං මං ධාරෙහි.

ආසනන්ති ඉදං භොතො බ්‍රහ්මුනො නිසිදනත්ථාය ආසනං පඤ්ඤත්තං. ඉදං උදකං පරිභොජනීයං පාදානං ධොවනත්ථං පානීයං පිපාසහරණත්ථාය. ඉදං පජ්ජං පරිස්සමවිනොදනත්ථං පාදබ්‍රහ්මඤ්ජනතෙලං. ඉදං මධුසාකං අතක්කං අලොණිකං අධුපනං උදකෙන සෙදිතං සාකං සන්ධාය වදති. තදා හි බොධිසත්තස්ස තං වතුමාසං බ්‍රහ්මවරියං අභිසල්ලෙඛවුත්තිපරමුක්කට්ඨං අභොසි. තස්සිමෙ සබ්බෙ අග්ගෙ කත්වා පුච්ඡාම, තයිදං අග්ගං කුරුතු පටිග්ගණ්භාතු නො භවං ඉදං අග්ගන්ති වුත්තං භොති. ඉති මහාපුරිසො බ්‍රහ්මුනො නෙසං අපරිභුඤ්ජනං ජානන්තොපි වත්තස්සිසෙ යත්වා අත්තනො ආචිණ්ණං අතිථිපුජනං දස්සෙන්තො එවමාහ. බ්‍රහ්මාපිස්ස අධිප්පායං ජානන්තො “පටිග්ගණ්භාම තෙ අග්ගං, යං ත්වං, ගොවින්ද, භාසසී”ති ආහ.

තත්ථ තස්ස තෙ ආසනෙ මයං නිසින්තා නාම භොම, පාදොදකෙන පාදා ධොතා නාම භොන්තු, පානීයං පිතා නාම භොම, පාදබ්‍රහ්මඤ්ජනෙන පාදා මක්ඛිතා නාම භොන්තු, උදකසාකමිපි පරිභුත්තං නාම භොතුති අත්ථො.

කඬ්ඨි අකඬ්ඨිං පරවෙදියෙසුති අහං සවිච්ඡිච්ඡො පරෙන සයං අභිසම්බතත්තා පරස්ස පාකට්ඨෙසු පරවෙදියෙසු පඤ්ඤෙසු නිබ්බිච්ඡිච්ඡං.

හිත්වා මමත්තන්ති “ඉදං මම, ඉදං මමා”ති පවත්තනකං උපකරණතණ්හං වජිත්වා. මනුෂ්‍යෙසුති සත්තෙසු. බ්‍රහ්මෙති බොධිසත්තං ආලපති. එකොදිභූතොති එකො උදෙති පවත්තති එකොදිභූතො එකිභූතො, එකෙන කායවිවෙකං දස්සෙති. අථ වා එකො උදෙතීති එකොදි, සමාධි. තං භූතො පත්තොති එකොදිභූතො, උපචාරජ්ජනාසමාධිහි සමාහිතොති අත්ථො. එතං එකොදිභාවං කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරවසෙන දස්සෙන්තො “කරුණෙධිමුත්තො”ති ආහ. කරුණජ්ඣානෙ අධිමුත්තො, තං ඥානං නිබ්බත්තෙන්වාති අත්ථො. නිරාමගන්ධොති කිලෙසසම්බාතවිස්සගන්ධරහිතො. එත්ථට්ඨිතොති එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො, එතෙ ධම්මෙ සම්පාදෙන්වා. එත්ථ ව සික්ඛමානොති එතෙසු ධම්මෙසු සික්ඛමානො, එතං බ්‍රහ්මවිහාරභාවනං භාවෙන්තොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පාළියං (දී. නි. 2.293 ආදයො) ආගතොයෙවාති.

අථ මහාපුරිසො තස්ස බ්‍රහ්මුනො වචනං සුත්වා ආමගන්ධෙ ජිගුච්ඡන්තො “ඉදානෙවාහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. බ්‍රහ්මාපි “සාධු, මහාපුරිස, පබ්බජස්සු. එවං සති මය්හමිපි තව සන්තිකෙ ආගමනං ස්වාගමනමෙව භවිස්සති, ත්වං, තාත, සකලජම්බුදීපෙ අග්ගපුරිසො පයමවයෙ ධීතො, එවං මහත්තං නාම සම්පත්තිං ඉස්සරියඤ්ච පභාය

පබ්බජනං නාම ගන්ධහත්ථිනො අයොබන්ධනං ඡින්නිත්වා වනගමනං විය අතිඋළාරං, බුද්ධන්ති නාමෙසා’ති මහාබොධිසත්තස්ස දළ්භිකම්මං කත්වා බරහ්මලොකමෙව ගතො. මහාසත්තොපි “මම ඉතො නික්ඛම්ත්වා පබ්බජනං නාම න යුත්තං, අහං රාජකුලානං අත්ථං අනුසාසාමි, තස්මා තෙසං ආරොචෙත්වා සචෙ තෙපි පබ්බජන්ති සුන්දරමෙව, නො චෙ පුරොහිතට්ඨානං නියාතෙත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා රෙණුස්ස තාව රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා තෙන හියොයාසොමත්තාය කාමෙහි නිමන්තියමානො අත්තනො සංචෙගහෙනුං එකන්තෙන පබ්බජිතුකාමකඤ්චස්ස නිවෙදෙත්වා තෙන “යදි එවං අහමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති චුත්තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා එතෙනෙව නයෙන සත්තභූආදයො ඡ ඛත්තියෙ, සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ, සත්ත ච න්හාතකසතානි, අත්තනො හරියායො ච ආපුච්ඡිත්වා සත්තාහමත්තමෙව තෙසං විත්තානුරක්ඛණත්ථං යත්වා මහාහිනික්ඛමනසදිසං නික්ඛම්ත්වා පබ්බජි.

තස්ස තෙ සත්තරාජානො ආදිං කත්වා සබ්බෙව අනුපබ්බජිංසු. සා අහොසි මහතී පරිසා. අනෙකයොජනවිත්ථාරාය පරිසාය පරිවුතො මහාපුරිසො ධම්මං දෙසෙන්තො ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු වාරිකං වරති, මහාජනං පුඤ්ඤ පතිට්ඨාපෙති. ගතගතට්ඨානෙ බුද්ධකොලාහලං විය හොති. මනුස්සා “ගොවින්දපණ්ඩිතො කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා පුරෙතරමෙව මණ්ඩපං කාරෙත්වා තං අලඬිකාරාපෙත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා මණ්ඩපං පචෙසෙත්වා නානග්ගරසහොජනෙන පතිමානෙන්ති. මහාලාහසක්කාරො මහොසො විය අජ්ඣෙකාත්ථරන්තො උප්පජ්ජි. මහාපුරිසො මහාජනං පුඤ්ඤ පතිට්ඨාපෙසි සීලසම්පදාය ඉන්ද්‍රියසංචරෙ හොජනෙ මත්තඤ්ඤායාය ජාගරියානුයොගෙ කසිණපරිකම්මෙ ක්කානෙසු අභිඤ්ඤාසු අට්ඨසමාපත්තිසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසුති. බුද්ධුප්පාදකාලො විය අහොසි.

බොධිසත්තො යාවතායුකං පාරමියො පුරෙන්නො සමාපත්තිසුබෙන විනිනාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. තස්ස තං බ්‍රහ්මචරියං ඉද්ධඤ්චෙව ඵීතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභූතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතං විරං දීඝමද්ධානං පවත්තිත්ථ. තස්ස යෙ සාසනං සබ්බෙන සබ්බං ආජානිංසු, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං බ්‍රහ්මලොකං උපපජ්ජිංසු. යෙ න ආජානිංසු, තෙ අප්පෙකච්චෙ පරනිම්මිතවසවත්තීනං දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අප්පෙකච්චෙ නිම්මානරතීනං...පෙ.... තුසිතානං යාමානං තාවතිංසානං වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. යෙ සබ්බනිහිනා, තෙ ගන්ධබ්බකායං පරිපුරෙසු. ඉති මහාජනො යෙභුයොන බ්‍රහ්මලොකුපගො සග්ගුපගො ච අහොසි. තස්මා දෙවබ්‍රහ්මලොකා පරිපුරිංසු. චත්තාරො අපායා සුඤ්ඤා විය අහෙසු.

ඉධාපි අකිත්තිජාතකෙ (ජා. 1.13.83 ආදයො) විය බොධිසම්භාරනිද්ධාරණා වෙදිතබ්බා – තදා සත්ත රාජානො මහාපෙරා අහෙසුං, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාගොවින්දො ලොකනාමො. තථා රෙණුආදීනං සත්තන්තං රාජුතං අඤ්ඤමඤ්ඤාවිරොධෙන යථා සකරජ්ජෙ පතිට්ඨාපනං, තථා මහති සත්තවිධෙ රජ්ජෙ තෙසං අත්ථධම්මානුසාසනෙ අප්පමාදො, “බුඡ්චුනාපි සාකච්ඡං සමාපජ්ජති”ති පචත්තසම්භාවනං යථාභූතං කාතුං චත්තාරො මාසෙ පරමුක්කංසගතො බුඡ්මවරියවාසො. තෙන බුඡ්චුනො අත්තති සමාපජ්ජනං, බුඡ්චුනො ඔවාදෙ ධත්වා සත්තහි රාජුහි සකලෙන ච ලොකෙන උපනීතං ලාභසක්කාරං බෙළපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඛෙත්වා අපරිමාණාය ඛත්තියබ්බාභ්මණාදිපරිසාය අනුපබ්බජ්ජානිමිත්තාය පබ්බජ්ජාය අනුට්ඨානං, බුද්ධානං සාසනස්ස විය අත්තනො සාසනස්ස විරකාලානුප්පබ්බන්ධොති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙනබ්බාති.

මහාගොවින්දවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නිමිරාජවරියාවණ්ණනා

40. ඡට්ඨෙ මිටීලායං පුරුත්තමෙති මිටීලානාමකෙ විදෙහානං උත්තමනගරෙ. නිමි නාම මහාරාජාති නෙමිං සට්ඨන්තො විය උප්පත්තො “නිමි”ති ලද්ධනාමො, මහන්තෙහි දානසීලාදිගුණවිසෙසෙහි මහතා ච රාජානුභාවෙන සමන්තාගතත්තා මහන්තො රාජාති මහාරාජා. පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකොති අත්තනො ච පරෙසඤ්ච පුඤ්ඤත්ථිකො.

අතීතෙ කිර විදෙහරට්ඨෙ මිටීලානගරෙ අම්භාකං බොධිසත්තො මසදෙවො නාම රාජා අහොසි. සො චතුරාසිති වස්සසහස්සාති කුමාරකීළං කීළිත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සාති උපරජ්ජං කාරෙත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සාති රජ්ජං කාරෙත්තො “යදා මෙ සිරස්මි. පලිතාති පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති කප්පකස්ස වත්වා අපරහාගෙ තෙන පලිතාති දිස්වා ආරොවිතෙ සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරාපෙත්වා හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පලිතං ඔලොකෙත්වා “පාතුභූතො බො මය්හං දෙවදුතො”ති සංවෙගජාතො “ඉදාති මයා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමවරං කප්පකස්ස දත්වා ඡෙට්ඨකුමාරං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස –

“උත්තමඤ්ඤා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභූතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. (ජා. 1.1.9) –

වත්වා සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා යදිපි අත්තනො අඤ්ඤානිපි චතුරාසිති වස්සසහස්සාති ආයු අත්ථි, එවං සන්තෙපි මච්චුනො සත්තිකෙ යීතං විය අත්තානං මඤ්ඤමානො සංවිග්ගහදයො පබ්බජ්ජං රොවෙති. තෙන චුත්තං

“සිරස්මිං පලිතං දිස්වා, මසදෙවො දිසම්පති;
සංවෙගං අලභී ධීරො, පබ්බජ්ජං සමරොචයි”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 2.309);

සො පුත්තං “ඉමිනාව නිභාරෙන චත්තෙය්‍යාසි යථා මයා පටිපන්නං, මා බො ත්වං අන්තිමපුරිසො අහොසි”ති ඔවදිත්වා නගරා නික්බම්ම භික්ඛුපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සානි ඝානසමාපත්තිහි විනිනාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි. පුත්තොපිස්ස බහුනි වස්සසහස්සානි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා තෙනෙව උපායෙන පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි. තථා තස්ස පුත්තො, තථා තස්ස පුත්තොති එවං ද්විති ඌනානි චතුරාසිති ඛත්තියසහස්සානි සීසෙ පලිතං දිස්වා පබ්බජිතානි. අථ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකෙ ධීතොව “පචත්තති නු බො මයා මනුස්සලොකෙ කතං කල්‍යාණං න පචත්තති”ති ආවජ්ජෙත්තො අද්දස “එත්තකං අද්ධානං පචත්තං, ඉදානි නප්පචත්තිස්සති”ති. සො “න බො පනාහං මය්හං පවෙණියා උච්ඡිජ්ජිතුං දස්සාමි”ති අත්තනො වංසෙ ජාතරඤ්ඤො එව අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අත්තනො වංසස්ස නෙමි. සට්ඨෙත්තො විය නිබ්බත්තො. තෙන වුත්තං “නෙමි. සට්ඨෙත්තො විය උජ්ජන්තොති නිමිති ලද්ධනාමො”ති.

තස්ස හි නාමග්ගහණදිවසෙ පිතරා ආනිතා ලක්ඛණපාඨකා. ලක්ඛණානි ඔලොකෙත්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො තුම්භාකං වංසං පග්ගණ්හානි, පිතුපිතාමහෙහිපි මහානුභාවො මහාපුඤ්ඤො”ති බ්‍යාකරිංසු. තං සුත්වා රාජා යථාවුත්තෙනත්ථෙත “නිමි”තිස්ස නාමං අකාසි, සො දහරකාලතො පට්ඨාය සීලෙ උපොසථකම්මෙ ව යුත්තප්පයුත්තො අහොසි. අථස්ස පිතා පුරිමනයෙනෙව පලිතං දිස්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා පුත්තං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා නගරා නික්බම්ම පබ්බජිත්වා ඝානානි නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

නිමිරාජා පන දානජ්ඣාසයතාය චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙක වානි පඤ්ච දානසාලායො කාරෙත්වා මහාදානං පචත්තෙසි. එකෙකාය දානසාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දෙවසිකං පඤ්චසතසහස්සානි පරිච්චජි, පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, පක්ඛදිවසෙසු උපොසථකම්මං සමාදිසි, මහාජනම්පි දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු සමාදපෙසි, සග්ගමග්ගං ආවික්ඛි, නිරයහයෙන තජ්ජෙසි, පාපතො නිවාරෙසි. තස්ස ඔවාදෙ යත්වා මහාජනො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති, දෙවලොකො පරිපුරි, නිරයො තුච්ඡො විය අහොසි. තදා පන අත්තනො දානජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවං සවිසෙසං දානපාරමියා පුරිතභාවඤ්ච පවෙදෙත්තො සත්ථා –

“තදාහං මාපයිත්වාන, චතුස්සාලං චතුම්මුඛං;
තත්ථ දානං පචත්තෙසිං, මිගපක්ඛිනරාදින”න්ති. — ආදිමාහ;

තත්ථ තදාති තස්මිං නිමිරාජකාලෙ. මාපයිත්වානාති කාරාපෙත්වා. චතුස්සාලන්ති චතුසු දිසාසු සම්බන්ධසාලං. චතුම්මුඛන්ති චතුසු දිසාසු චතුහි ද්වාරෙහි යුක්තං. දානසාලාය හි මහත්තභාවතො දෙයාධම්මස්ස යාවකජනස්ස ච බහුභාවතො න සක්කා එකෙනෙව ද්වාරෙන දානධම්මං පරියන්තං කාතුං දෙයාධම්මඤ්ච පරියොසාපෙතුන්ති සාලාය චතුසු දිසාසු චත්තාරි මහාද්වාරාති කාරාපෙසි. තත්ථ ද්වාරතො පටියාය යාව කොණා දෙයාධම්මො රාසිකතො තිට්ඨති. අරුණුග්ගං ආදිං කත්වා යාව පකතියා සංවෙසනකාලො, තාව දානං පචත්තෙති. ඉතරස්මිම්පි කාලෙ අනෙකසතා පදිපා ඤායන්ති. යදා යදා අත්ථිකා ආගච්ඡන්ති, තදා තදා දීයතෙව. තඤ්ච දානං න කපණද්ධිකවනිබ්බකයාවකානඤ්ඤෙව, අථ ඛො අඬ්ඬානං මහාභොගානම්පි උපකප්පනවසෙන මහාසුදස්සනදානසදිසං උළාරතරපණිතතරානං දෙයාධම්මානං පරිච්චජනතො සබ්බෙහි සකලජම්බුදීපවාසිනො මනුස්සා පටිග්ගහෙසුඤ්චෙව පරිභුඤ්ජිංසු ච. සකලජම්බුදීපඤ්ඤි උන්නඬිගලං කත්වා මහාපුරියො තදා මහාදානං පචත්තෙසි. යථා ච මනුස්සානං, එවං මිගපක්ඛිකෙ ආදිං කත්වා තිරච්ඡානගතානම්පි දානසාලාය බහි එකමන්තෙ තෙසං උපකප්පනවසෙන දානං පචත්තෙසි. තෙන චුත්තං — “තත්ථ දානං පචත්තෙසිං, මිගපක්ඛිනරාදින”න්ති. න කෙවලඤ්ච තිරච්ඡානානමෙව, පෙතානම්පි දිවසෙ දිවසෙ පත්තිං දාපෙසි. යථා ච එකිස්සා දානසාලාය, එවං පඤ්චසුපි දානසාලාසු දානං පචත්තිත්ථ. පාළියං පන “තදාහං මාපයිත්වාන, චතුස්සාලං චතුම්මුඛං”න්ති එකං විය චුත්තං, තං නගරමජ්ඣෙ දානසාලං සන්ධාය චුත්තං.

42. ඉදාති තත්ථ දෙයාධම්මං එකදෙසෙන දස්සෙන්නො “අච්ඡාදනඤ්ච සයනං, අන්තං පානඤ්ච භොජන”න්ති ආහ.

තත්ථ අච්ඡාදනන්ති ඛොමසුබ්බමාදිනානාවිධනිවාසනපාරුපනං. සයනන්ති මඤ්චපල්ලඬ්ඬිකාදිඤ්චෙව ගොනකචිත්තකාදිඤ්ච අනෙකවිධං සයිතබ්බකං, ආසනම්පි චෙත්ථ සයනග්ගහණෙනෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අන්තං පානඤ්ච භොජනන්ති තෙසං තෙසං සත්තානං යථාහිරුචිතං නානග්ගරසං අන්තඤ්චෙව පානඤ්ච අවසිට්ඨං නානාවිධභොජනවිකතිඤ්ච. අබ්බොච්ඡින්නං කරිත්වානාති ආරම්භතො පටියාය යාව ආයුපරියොසානා අභොරත්තං අවිච්ඡින්නං කත්වා.

43-4. ඉදාති තස්ස දානස්ස සම්මාසම්බොධිං ආරබ්භ දානපාරමිභාවෙන පචත්තිතභාවං දස්සෙන්නො යථා තදා අත්තතො අජ්ඣාසයො පචත්තො, තං උපමාය දස්සෙතුං “යථාපි සෙවකො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො — යථා

නාම සෙවකපුරිසො අත්තනො සාමිකං කාලානුකාලං සෙවනවසෙන උපගතො ලද්ධබ්බධනහෙනු කායෙන වාචාය මනසා සබ්බථාපි කායවච්ඡිමනොකම්මෙහි යථා සො ආරාධිතො හොති, එවං ආරාධනීයං ආරාධනමෙව එසති ගවෙසති, තථා අහම්පි බොධිසත්තභූතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාමිභූතං අනුත්තරං බුද්ධභාවං සෙවෙතුකාමො තස්ස ආරාධනත්ථං සබ්බභවෙ සබ්බස්මිං නිබ්බත්තනිබ්බත්තභවෙ දානපාරම්පරිපුරණවසෙන දානෙන සබ්බසත්තෙ සත්තජ්ජෙත්වා බොධිසම්බාහතො අරියමග්ගඤ්ඤාණතො ජාතත්තා “බොධිජ”න්ති ලද්ධනාමං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පරතො සබ්බථා නානුපායෙහි එසිස්සාමි ගවෙසිස්සාමි, තං උත්තමං බොධිං සම්මාසම්බොධිං ජීවිතපරිච්චාගාදිං යංකිඤ්චි කත්වා ඉච්ඡාමි අභිපත්තෙමිති.

එවමිධ දානජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවං දස්සෙතුං දානපාරම්වසෙනෙව දෙසනා කතා. ජාතකදෙසනායං පනස්ස සීලපාරම්භාදීනම්පි පරිපුරණං විභාවිතමෙව, තථා හිස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සීලාදිගුණෙහි අත්තානං අලඬිකරිත්වා මහාජනං තත්ථ පතිට්ඨපෙත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා නිබ්බත්තදෙවතා සුධම්මායං දෙවසභායං සන්නිපතිතා “අහො අම්භාකං නිමිරාජානං නිස්සාය මයං ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, එවරූපාපි නාම අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ මහාජනස්ස බුද්ධකිච්චං සාධයමානා අච්ඡරියමනුස්සා ලොකෙ උජ්ජජන්ති”ති මහාපුරිසස්ස ගුණෙ වණ්ණෙත්තා අභිත්ථවිංසු. තෙන චුත්තං –

“අච්ඡරං වත ලොකස්මිං, උජ්ජජන්ති විවක්ඛණා;
යදා අහු නිමිරාජා, පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකො”ති. (ජා. 2.22.421) –

ආදි.

තං සුත්වා සක්කං දෙවානම්න්දං ආදිං කත්වා සබ්බෙ දෙවා බොධිසත්තං දට්ඨුකාමා අහෙසුං. අපේකදිවසං මහාපුරිසස්ස උපොසථිකස්ස උපරිපාසාදවරගතස්ස පච්ඡිමයාමෙ පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා නිසින්නස්ස එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදි “දානං නු බො වරං, උදාහු බ්‍රහ්මවරිය”න්ති. සො තං අත්තනො කඬ්ඛං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. තස්මිං බණ්ණ සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං කාරණං ආවජ්ජෙත්තො බොධිසත්තං තථා විතක්කෙන්තං දිස්වා “හන්දස්ස විතක්කං ඡින්දිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා පුරතො යිතො තෙන “කොසි ත්ව”න්ති පුට්ඨො අත්තනො දෙවරාජභාවං ආරොචෙත්වා “කිං, මහාරාජ, වින්තෙසි”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙසි. සක්කො බ්‍රහ්මවරියමෙව උත්තමං කත්වා දස්සෙන්තො –

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

“න හෙනෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;
යෙ කායෙ උපපජ්ජන්ති, අනගාරා තපස්සිනෝ”ති. (ජා. 2.22.429-430) –

ආහ.

තත්ථ පුට්ඨතිත්ථායතනෙසු මෙට්ඨනවිරතිමත්තං භීනං බ්‍රහ්මවරියං නාම, තෙන ඛත්තියකුලෙ උපපජ්ජති. ක්‍රියානස්ස උපචාරමත්තං මජ්ඣිමං නාම, තෙන දෙවත්තං උපපජ්ජති. අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනං පන උත්තමං නාම, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. තඤ්ඤි බාහිරකා “නිබ්බාන”න්ති කථෙන්නි. තෙනාහ “විසුජ්ඣති”ති. සාසනෙ පන පරිසුද්ධසීලස්ස භික්ඛුනො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පත්ථෙන්නස්ස බ්‍රහ්මවරියවෙනනා භීනතාය භීනං නාම, තෙන යථාපත්ථිතෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනං මජ්ඣිමං නාම, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස පන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තප්පත්ති උත්තමං නාම, තෙන විසුජ්ඣතිති. ඉති සක්කො “මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියවාසොච සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන මහජ්ඣලො”ති වණ්ණෙසි. කායාති බ්‍රහ්මගණා. යාවයොගෙනාති යාවනායුත්තෙන. “යාජයොගෙනා”තිපි පාළි, යජනායුත්තෙන, දානායුත්තෙනාති අත්ථො. තපස්සිනොති තපනිස්සිතකා. ඉමායපි ගාථාය බ්‍රහ්මවරියවාසස්සෙව මහානුභාවතං දීපෙති. එවඤ්ච පන වත්වා “කිඤ්චාපි, මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියමෙව මහජ්ඣලං, ද්වෙපි පනෙතෙ මහාපුරිසකත්තබ්බාව. ද්විසුපි අප්පමත්තො හුත්වා දානඤ්ච දෙහි සීලඤ්ච රක්ඛාහි”ති වත්වා තං ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

අථ නං දෙවගණො “මහාරාජ, කුහිං ගතත්ථා”ති ආහ. සක්කො “මිට්ඨිලායං නිමිරඤ්ඤො කඬ්ඛ ඡින්දිතු”න්ති තමත්ථං පකාසෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ විත්ථාරතො වණ්ණෙසි. තං සුත්වා දෙවා “මහාරාජ, මය්හං නිමිරාජානං දට්ඨකාමමිහා, සාධු නං පක්කොසාපෙහි”ති වදිංසු. සක්කො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්ථා මාතලිං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ නිමිරාජානං වෙජයන්තං ආරොපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්ථා රථෙන ගන්ත්වා තත්ථ මහාසත්තං ආරොපෙත්වා තෙන යාවිතො යථාකම්මං පාපකම්මීනං පුඤ්ඤකම්මීනඤ්ච යානාති ආවික්ඛන්තො අනුක්කමෙන දෙවලොකං නෙසි. දෙවාපි බො “නිමිරාජා ආගතො”ති සුත්වා දිබ්බගන්ධවාසපුජ්ඣහත්ථා යාව විත්තකුට්ඨාරකොට්ඨකා පච්චුග්ගන්ත්වා මහාසත්තං දිබ්බගන්ධාදිහි පුජෙත්තා සුධම්මං දෙවසහං ආනයිංසු. රාජා රථා ඔතරිත්වා දෙවසහං පවිසිත්වා සක්කෙන සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිත්වා තෙන දිබ්බෙහි කාමෙහි නිමන්තියමානො “අලං, මහාරාජ, මය්හං ඉමෙහි යාවිතකූපමෙහි කාමෙහි”ති පටික්ඛිපිත්වා අනෙකපරියායෙන ධම්මං දෙසෙත්වා

මනුස්සගණනාය සත්තාහමෙව යත්වා “ගච්ඡාමහං මනුස්සලොකං, තත්ථ දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරස්සාමි”ති ආහ. සක්කො “නිමිරාජානං මිට්ඨිලං නෙහි”ති මාතලිං ආණාපෙසි. සො තං වෙජ්‍යන්තරථං ආරොපෙත්වා පාචිනදිසාහාගෙන මිට්ඨිලං පාපුණි. මහාජනො දිබ්බරථං දිස්වා රඤ්ඤො පච්චුග්ගමනං අකාසි. මාතලි සිහපඤ්ජරෙ මහාසත්තං ඔනාරෙත්වා ආපුච්ඡිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාජනොපි රාජානං පරිවාරෙත්වා “කීදිසො, දෙව, දෙවලොකො”ති පුච්ඡි. රාජා දෙවලොකසම්පත්තිං චණ්ණෙත්වා “තුම්හෙපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථ, එවං තස්මිං දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිස්සථා”ති ධම්මං දෙසෙසි. සො අපරහාගෙ පුබ්බෙ චුත්තනයෙන පලිතං දිස්වා පුත්තස්ස රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා කාමෙ පහාය පබ්බජිත්වා චත්තාරො බිරහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි. මාතලි ආනන්දො. චතුරාසීති රාජසහස්සානි බුද්ධපරිසා. නිමිරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව බොධිසම්භාරා නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තිං පහාය පුබ්බෙ අත්තනා පචත්තිතං කල්‍යාණචත්තං අනුප්පබන්ධෙස්සාමිති මහාකරුණාය මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තනං, උළාරො දානජ්ඣාසයො, තදනුරූපා දානාදීසු පටිපත්ති, මහාජනස්ස ච තත්ථ පතිට්ඨාපනං, යාව දෙවමනුස්සානං පත්ථට්ඨසනා, සක්කස්ස දෙවරාජස්ස උපසංකමනෙ අතිවිම්භයතා, තෙන දිබ්බසම්පත්තියා නිමන්තියමානොපි තං අනලඬකරිත්වා පුඤ්ඤසම්භාරපරිබ්‍රහනත්ථං පුන මනුස්සවාසුපගමනං, ලාහසම්පත්තිසු සබ්බත්ථ අලග්ගභාවොති එවමාදයො ගුණානුභවා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

නිමිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චන්දකුමාරවරියාවණ්ණනා

45. සත්තමෙ එකරාජස්ස අත්‍රජොති එකරාජස්ස නාම කාසිරඤ්ඤො ඔරසපුත්තො. නගරෙ පුප්ඵවතියාති පුප්ඵවතිනාමකෙ නගරෙ. චන්දසව්හයොති චන්දසද්දෙන අවිහාතබ්බො, චන්දනාමොති අත්ථො.

අතීතෙ කිර අයං බාරාණසි පුප්ඵවති නාම අහොසි. තත්ථ වසවත්තිරඤ්ඤො පුත්තො එකරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස ගොතමියා නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. “චන්දකුමාරො”තිස්ස නාමමකංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අපරොපි පුත්තො උප්පන්නො, තස්ස “සුරියකුමාරො”ති නාමමකංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ එකා ධිතා උප්පන්නා, “සෙලා”තිස්සා නාමමකංසු. වෙමාතිකා ච නෙසං හද්දසෙනො සුරො වාති ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. බොධිසත්තො අනුපුබ්බෙන චුද්ධිස්පත්තො සිප්පෙසු ච විජ්ජාට්ඨානෙසු ච පාරං අගමාසි. තස්ස රාජා අනුච්ඡවිකං චන්දං නාම රාජධිතරං ආනෙත්වා උපරජ්ජං අදාසි.

බොධිසත්තස්ස එකො පුත්තො උප්පත්තො, තස්ස “වාසුලො”ති නාමමකංසු. තස්ස පන රඤ්ඤො ඛණ්ඩහාලො නාම පුරොහිතො, තං රාජා විනිවිජයෙ යපෙසි. සො ලඤ්ඤවිත්තකො හුත්වා ලඤ්ඤං ගහෙත්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති, සාමිකෙ ච අස්සාමිකෙ කරොති. අට්ඨකදිවසං අට්ඨපරාජිතො එකො පුරිසො විනිවිජයට්ඨානෙ උපක්කොසෙත්තො නික්ඛමිත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තං බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා “සාමි ඛණ්ඩහාලො විනිවිජයෙ විලොපං බාදති, අහං තෙන ලඤ්ඤං ගහෙත්වා පරාජයං පාපිතො”ති අට්ඨස්සරමකාසි. බොධිසත්තො “මා හායි”ති තං අස්සාසෙත්වා විනිවිජයං නෙත්වා සාමිකමෙව සාමිකං අකාසි. මහාජනො මහාසද්දෙන සාධුකාරමදාසි.

රාජා “බොධිසත්තෙන කිර අට්ටො සුවිනිවිජිතො”ති සුත්වා තං ආමන්තෙත්වා “තාත, ඉතො පට්ඨාය ත්වමෙව අට්ඨකරණෙ විනිවිජයං විනිවිජිනාහි”ති විනිවිජයං බොධිසත්තස්ස අදාසි. ඛණ්ඩහාලස්ස ආයො පච්ඡිජ්ජි. සො තතො පට්ඨාය බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධිත්වා ඔතාරාපෙක්ඛො විවරි. සො පන රාජා මුධප්පසත්තො. සො එකදිවසං සුපිනත්තෙන දෙවලොකං පස්සිත්වා තත්ථ ගන්තුකාමො හුත්වා “පුරොහිතං බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගං ආචික්ඛා”ති අහ. සො “අතිදානං දදන්තො සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යජස්සු”ති වත්වා රඤ්ඤො “කිං අතිදාන”න්ති පුට්ඨො “අත්තතො පියපුත්තා පියහරියා පියධිතරො මහාවිභවසෙට්ඨිතො මඩ්ගලහත්ථිඅස්සාදයොති එතෙ වත්තාරො වත්තාරො කත්වා ද්විපදවතුප්පදෙ යඤ්ඤත්ථාය පරිච්චජිත්වා තෙසං ගලලොහිතෙන යජනං අතිදානං නාමා”ති සඤ්ඤාපෙසි. ඉති සො “සග්ගමග්ගං ආචික්ඛිස්සාමි”ති නිරයමග්ගං ආචික්ඛි.

රාජාපි තස්මිං පණ්ඩිතසඤ්ඤී හුත්වා “තෙන චුත්තවිධි සග්ගමග්ගො”ති සඤ්ඤාය තං පටිපජ්ජිතුකාමො මහන්තං යඤ්ඤවාටං කාරාපෙත්වා තත්ථ බොධිසත්තාදිකෙ වත්තාරො රාජකුමාරෙ ආදිං කත්වා ඛණ්ඩහාලෙන චුත්තං සබ්බං ද්විපදවතුප්පදං යඤ්ඤපසුතට්ඨානෙ නෙට්ඨාති ආණාපෙසි. සබ්බඤ්ඤව යඤ්ඤසම්භාරං උපක්ඛටං අහොසි. තං සුත්වා මහාජනො මහන්තං කොලාහලං අකාසි. රාජා විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා ඛණ්ඩහාලෙන උපත්ථමිහිතො පුනපි තථා තං ආණාපෙසි. බොධිසත්තො “ඛණ්ඩහාලෙන විනිවිජයට්ඨානං අලහත්තෙන මයි ආසාතං බන්ධිත්වා මමෙව මරණං ඉච්ඡන්තෙන මහාජනස්ස අනායබ්‍යසනං උප්පාදිත”න්ති ජානිත්වා නානාවිධෙහි උපායෙහි රාජානං තතො දුග්ගතිතග්ගාහතො විවෙචෙතුං වායමිත්වාපි නාසක්ඛි. මහාජනො පරිදෙවි, මහන්තං කාරුඤ්ඤමකාසි. මහාජනස්ස පරිදෙවන්තස්සෙව යඤ්ඤවාටෙ සබ්බකම්මානි නිට්ඨාපෙසි. රාජපුත්තං නෙත්වා ගීවාය නාමෙත්වා නිසිදාපෙසුං. ඛණ්ඩහාලො සුවණ්ණපාතිං උපනාමෙත්වා බග්ගං ආදාය “තස්ස ගීවං ඡින්දිස්සාමි”ති අට්ඨාසි. තං දිස්වා වන්දා නාම රාජපුත්තස්ස දෙවි “අඤ්ඤං මෙ පටිසරණං නත්ථි, අත්තතො සච්චබලෙන සාමිකස්ස සොත්ථිං කරිස්සාමි”ති අඤ්ඤලිං

පග්ගස්ස පරිසාය අත්තරෙ විවරන්ති “ඉදං එකන්තෙනෙව පාපකම්මං, යං ඛණ්ඩභාලො සග්ගමග්ගොති කරොති. ඉමිනා මය්හං සච්චවචනෙන මම සාමිකස්ස සොන්ථි භොතු.

“යා දෙවතා ඉධ ලොකෙ, සබ්බා තා සරණං ගතා;
අනාථං තායථ මමං, යථාහං පතිමා සිය”න්ති. —

සච්චකිරියමකාසි. සක්කො දෙවරාජා තස්සා පරිදෙවනසද්දං සුත්වා තං පවත්තිං ඤාත්වා ජලිතං අයොකුටං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං තාසෙත්වා සබ්බෙ විස්සජ්ජාපෙසි. සක්කොපි තදා අත්තනො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා සම්පජ්ජලිතං සජොතිභූතං වජිරං පරිබ්භමන්තො “අරෙ, පාපරාජ කාලකණ්ණි, කදා තයා පාණාතිපාතෙන සුගතිගමනං දිට්ඨපුබ්බං, චන්දකුමාරං සබ්බඤ්ච ඉමං ජනං බන්ධනතො මොචෙහි, නො චෙ මොචෙස්සසි, එත්ථෙව තෙ ඉමස්ස ච දුට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස සීසං ඵාලෙස්සාමි”ති ආකාසෙ අට්ඨාසි. තං අවිජරියං දිස්වා රාජා බ්‍රාහ්මණො ච සීසං සබ්බෙ බන්ධනා මොචෙසුං.

අථ මහාජනො එකකොලාහලං කත්වා සහසා යඤ්ඤවාටං අජ්ඣොත්ථරිත්වා ඛණ්ඩභාලස්ස එකෙකං ලෙඩ්ඬුජ්ජහාරං දෙන්තො තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රාජානම්පි මාරෙතුං ආරභි. බොධිසත්තො පුරෙතරමෙව පිතරං පලිස්සජිත්වා යීතො මාරෙතුං න අදාසි. මහාජනො “ජීවිතං තාවස්ස පාපරඤ්ඤො දෙම, ඡත්තං පනස්ස න දස්සාම, නගරෙ වාසං වා න දස්සාම, තං චණ්ඩාලං කත්වා බහිනගරෙ වාසාපෙස්සාමා”ති රාජවෙසං භාරෙත්වා කාසාවං නිවාසාපෙත්වා හලිද්දිපිලොතිකාය සීසං වෙයෙත්වා චණ්ඩාලං කත්වා චණ්ඩාලගාමං පහිණිංසු. යෙ පන තං පසුසාතයඤ්ඤං යජිංසු චෙව යජාපෙසුඤ්ච අනුමොදිංසු ච, සබ්බෙ තෙ නිරයපරායනා අහෙසුං. තෙනාහ භගවා —

“සබ්බෙ පතිට්ඨා නිරයං, යථා තං පාපකං කරිත්වානා;
න හි පාපකම්මං කත්වා, ලබ්භා සුගතිං ඉතො ගන්තු”න්ති. (ජා. 2.22.1143);

අථ සබ්බාපි රාජපරිසා නාගරා චෙව ජානපදා ච සමාගන්ත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. සො ධම්මෙන රජ්ජං අනුසාසන්තො තං අත්තනො මහාජනස්ස ච අකාරණෙනෙව උජ්ජන්තං අනයබ්‍යසනං අනුස්සරිත්වා සංවෙගජාතො පුඤ්ඤකිරියාසු හියොයාසොමත්තාය උස්සාහජාතො මහාදානං පවත්තෙසි, සීලානි රක්ඛි, උපොසථකම්මං සමාදිසි. තෙන වුත්තං —

46.

“තදාහං යජනා මුත්තො, නික්ඛන්තො යඤ්ඤවාටතො;

සංවෙගං ජනයිත්වාන, මහාදානං පවත්තයි”න්ති. – ආදි;

තත්ථ යජනා මුත්තොති ඛණ්ඩහාලෙන විහිතයඤ්ඤවිධිතො චුත්තනයෙන සාතෙතබ්බතො මුත්තො. නික්ඛන්තො යඤ්ඤවාටතොති අභිසෙකකරණත්ථාය උස්සාහජාතෙන මහාජනෙන සද්ධිං තතො යඤ්ඤභූමිතො නිග්ගතො. සංවෙගං ජනයිත්වානාති එවං “ඛහුඅන්තරායො ලොකසන්නිවාසො”ති අතිවිය සංවෙගං උප්පාදෙන්වා. මහාදානං පවත්තයිත්ති ඡ දානසාලායො කාරාපෙත්වා මහතා ධනපරිච්චාගෙන වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානමදාසිං. එතෙන අභිසෙකකරණතො පට්ඨාය තස්ස මහාදානස්ස පවත්තිතභාවං දස්සෙති.

47. දක්ඛිණෙය්‍ය අදත්වානාති දක්ඛිණාරහෙ පුග්ගලෙ දෙය්‍යධම්මං අපරිච්චජිත්වා. අපි ඡප්පඤ්ච රත්තියොති අප්පෙකදා ඡපි පඤ්චපි රත්තියො අත්තතො පිචනබාදනභුඤ්ජනාති න කරොමිති දස්සෙති.

තදා කිර ඛොධිසත්තො සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා මහාමෙසො විය අභිවස්සන්තො මහාදානං පවත්තෙසි. තත්ථ කිඤ්චාපි දානසාලාසු අන්තපානාදිඋළාරුළාරපණිතපණිතමෙව යාවකානං යථාරුචිතං දිවසෙ දිවසෙ දීයති, තථාපි අත්තතො සජ්ජිතං ආහාරං රාජාරහභොජනම්පි යාවකානං අදත්වා න භුඤ්ජති, තං සන්ධාය චුත්තං “නාහං පිචාමි”තිආදි.

48. ඉදානි තථා යාවකානං දානෙ කාරණං දස්සෙන්තො උපමං තාව ආහරති “යථාපි වාණිජො නාමා”තිආදිනා. තස්සත්ථො – යථා නාම වාණිජො භණ්ඩට්ඨානං ගන්ත්වා අප්පෙත පාහතෙන ඛහුං භණ්ඩං වික්කිණිත්වා විපුලං භණ්ඩසන්නිවයං කත්වා දෙසකාලං ජානන්තො යත්ථස්ස ලාභො උදයො මහා භොති, තත්ථ දෙසෙ කාලෙ වා තං භණ්ඩං හරති උපතෙති වික්කිණාති.

49. සකභුත්තාපිති සකභුත්තතොපි අත්තනා පරිභුත්තතොපි. “සකපරිභුත්තාපි”තිපි පාඨො. පරෙති පරස්මිං පටිග්ගාහකපුග්ගලෙ. සතභාගොති අනෙකසතභාගො ආයතිං භවිස්සති. ඉදං චුත්තං භොති – යථා වාණිජෙන කීතභණ්ඩං තත්ථෙව අවික්කිණිත්වා තථාරූපෙ දෙසෙ කාලෙ ව වික්කිණියමානං ඛහුං උදයං විපුලං ඵලං භොති, තථෙව අත්තතො සන්තකං අත්තනා අනුපභුඤ්ජිත්වා පරස්මිං පටිග්ගාහකපුග්ගලෙ දිත්තං මහජ්ඵලං අනෙකසතභාගො භවිස්සති, තස්මා අත්තනා අභුඤ්ජිත්වාපි පරස්ස දාතබ්බමෙවාති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා – “තිරච්ජානගතෙ දානං දත්වා සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා. පුට්ඨජනදුස්සිලෙ දානං දත්වා සහස්සගුණා”ති (ම. නි. 3.379) විත්ථාරො. අපරමිපි චුත්තං “එවං චෙ, හික්ඛචෙ, සත්තා ජානෙය්‍යං දානසංවිහාගස්ස විපාකං, යථාහං ජානාමි, න අදත්වා භුඤ්ජෙය්‍යං, න ච නෙසං මච්ඡෙරමලං විත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යං.

යොපි නෙසං අස්ස වරිමො ආලොපො වරිමං කබ්බං, තතොපි න අසංචිහජිත්වා භුඤ්ජෙය්‍යු’න්තිආදි (ඉතිවු. 26).

50. එතමත්ථවසං ඤත්වාති එතං දානස්ස මහජ්ඣලභාවසඬ්ඛාතඤ්චෙව සම්මාසම්බොධියා පච්චයභාවසඬ්ඛාතඤ්ච අත්ථවසං කාරණං ජානිත්වා. න පටික්කමාමි දානතොති දානපාරමිතො ඊසකම්පි න නිවත්තාමි අභික්කමාමි එව. කිමත්ථං? සම්බොධිමනුපත්තියාති සම්බොධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අනුප්පත්තියා අනුප්පත්තියත්ථං, අධිගන්තුන්ති අත්ථො.

තදා බොධිසත්තො මහාජනෙන පිතරි වණ්ඩාලගාමං පවෙසිතෙ දාතබ්බයුත්තකං පරිබ්බයං දාපෙසි නිවාසනාති පාරුපනාති ව. සොපි නගරං පවිසිතුං අලභන්තො බොධිසත්තෙ උය්‍යානකීළාදිඅත්ථං බහිගතෙ උපසඬ්ඛමති, පුත්තසඤ්ඤාය පන න වන්දති, න අඤ්ජලිකම්මං කරොති, “චිරං ජීව, සාමී”ති වදති. බොධිසත්තොපි දිට්ඨදිවසෙ අතිරෙකසම්මානං කරොති. සො එවං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ සපරිසො දෙවලොකං පුරෙසි.

තදා බණ්ඩභාලො දෙවදත්තො අහොසි, ගොතමී දෙවී මහාමායා, චන්දා රාජධිතා රාහුලමාතා, වාසුලො රාහුලො, සෙලා උප්පලවණ්ණා, සුරො මහාකස්සපො, හද්දසෙනො මහාමොග්ගල්ලානො, සූරියකුමාරො සාරිපුත්තො, චන්දරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තදා බණ්ඩභාලස්ස කක්බලඵරුසභාවං ජානන්තොපි අජික්ඛුපෙක්ඛිත්වා ධම්මෙන සමෙන අට්ටස්ස විනිච්ඡයො, අත්තානං මාරෙතුකාමස්සෙව බණ්ඩභාලස්ස තථා යඤ්ඤවිධානං ජානිත්වාපි තස්ස උපරි චිත්තජපකොපාභාවො, අත්තනො පරිසං ගහෙත්වා පිතු සත්තු භවිතුං සමත්ථොපි “මාදිසස්ස නාම ගරුහි විරොධො න යුත්තො”ති අත්තානං පුරිසපසුං කත්වා සාතාපෙතුකාමස්ස පිතු ආණායං අවට්ඨානං, කොසියා අසිං ගහෙත්වා සිසං ඡින්දිතුං උපක්කමන්තෙ පුරොහිතෙ අත්තනො පිතරි පුත්තෙ සබ්බසත්තෙසු ව මෙත්තාඵරණෙන සමචිත්තතා, මහාජනෙ පිතරං මාරෙතුං උපක්කමන්තෙ සයං පලිස්සජිත්වා තස්ස ජීවිතදානඤ්ච, දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දදතොපි දානෙන අතිත්තභාවො, මහාජනෙන වණ්ඩාලෙසු වාසාපිතස්ස පිතු දාතබ්බයුත්තකං දත්වා පොසනං, මහාජනං පුඤ්ඤකිරියාසු පතිට්ඨාපනන්ති එවමාදයො ගුණානුභවා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

චන්දකුමාරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සිව්චරාජවරියාවණ්ණනා

51. අට්ඨමෙ අර්ට්ඨසව්භයෙ නගරෙති අර්ට්ඨපුරනාමකෙ නගරෙ. සිව් නාමාසි ඛත්තියොති සිව්ති ගොත්තතො එවංනාමකො රාජා අහොසි.

අතීතෙ කිර සිව්චරට්ඨෙ අර්ට්ඨපුරනගරෙ සිව්චරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ මහාසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. “සිව්කුමාරො” තිස්ස නාමමකංසු. සො වයස්පත්තො තක්කසිලං ගත්ත්වා උග්ගහිතසිප්පො ආගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙත්වා උපරජ්ජං ලහිත්වා අපරභාගෙ පිතු අව්වයෙන රාජා හුත්වා අගතිගමනං පහාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා රජ්ජං කාරෙන්නො නගරස්ස වතුසු ද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිච්චාගෙන මහාදානං පවත්තෙසි. අට්ඨමීවාතුද්දසිපන්නරසිසු සයං දානසාලං ගත්ත්වා දානග්ගං ඔලොකෙති.

සො එකදා පුණ්ණමදිවසෙ පාතොව සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො අත්තනා දින්නදානං ආවජ්ජෙන්නො බාහිරවත්ථුං අත්තනා අදින්නං නාම අදිස්වා “න මෙ බාහිරකදානං තථා චිත්තං තොසෙති, යථා අජ්ඣක්තිකදානං, අහො වත මම දානසාලං ගතකාලෙ කොචි යාවකො බාහිරවත්ථුං අයාචිත්වා අජ්ඣක්තිකමෙව යාවෙය්‍ය, සචෙ හි මෙ කොචි සරීරෙ මංසං වා ලොහිතං වා සීසං වා හදයමංසං වා අක්ඛිති වා උපඬ්ඨසරීරං වා සකලමෙව වා අත්තභාවං දාසභාවෙන යාවෙය්‍ය, තංතදෙවස්ස අධිප්පායං පුරෙන්නො දාතුං සක්කොමී” ති චිත්තෙසි. පාළියං පන අක්ඛිතං එව වසෙන ආගතා. තෙන වුත්තං -

“නිසජ්ජ පාසාදවරෙ, එවං චිත්තෙසහං තදා”.

52.

“යංකිඤ්චි මානුසං දානං, අදින්නං මෙ න විජ්ජති;
යොපි යාවෙය්‍ය මං චක්ඛුං, දදෙය්‍යං අවිකම්පිතො” ති.

තත්ථ මානුසං දානන්ති පකතිමනුස්සෙහි දාතබ්බදානං අන්තපානාදි. එවං පන මහාසත්තස්ස උළාරෙ දානජ්ඣාසයෙ උජ්ජන්නෙ සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො තස්ස කාරණං ආවජ්ජෙන්නො බොධිසත්තස්ස අජ්ඣාසයං දිස්වා “සිව්චරාජා අජ්ජ සම්පත්තයාවකා චක්ඛුති වෙ යාවන්ති, චක්ඛුති උජ්ජාටෙත්වා නෙසං දස්සාමිති චිත්තෙසි” ති සක්කො දෙවපරිසාය වත්වා “සො සක්ඛස්සති නු බො තං දාතුං, උදාහු නොති වීමංසිස්සාමි තාව න” ති බොධිසත්තෙ සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙ න්හත්වා සබ්බාලඬකාරෙහි පටිමණ්ඩිතෙ අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතෙ දානග්ගං ගච්ඡන්තෙ ජරාජිණ්ණො අන්ධබ්‍රාහ්මණො විය හුත්වා තස්ස චක්ඛුපටෙ එකස්මිං උන්නතප්පදෙසෙ

උභො භත්ථෙ පසාරත්වා රාජානං ජයාපෙත්වා යීතො බොධිසත්තෙන
තදභිමුඛං වාරණං පෙසෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං ඉච්ඡසී”ති ප්‍රච්ඡිතො “තච
දානජ්ඣාසයං නිස්සාය සමුග්ගතෙන කිත්තිසොසෙන
සකලලොකසන්නිවාසො නිරන්තරං ඵුට්ඨො, අභඤ්ච අන්ධො, තස්මා තං
යාවාමී”ති උපවාරවසෙන එකං වක්ඛුං යාවි. තෙන වුත්තං -

53.

“මම සඤ්ඤාපමඤ්ඤාය, සක්කො දෙවානම්ස්සරො;
නිසින්තො දෙවපරිසාය, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

54.

“නිසජ්ජ පාසාදවරෙ, සිවිරාජා මහිද්ධිකො;
චිත්තෙන්තො විවිධං දානං, අදෙය්‍යං සො න පස්සති.

55.

“තථං නු චිතථං නෙතං, භන්ද චිමංසයාමී තං;
මුහුත්තං ආගමෙය්‍යාථ, යාව ජානාමී තං මනං.

56.

“පවෙධමානො පලිතසිරො, වලිගත්තො ජරාතුරො;
අන්ධවණ්ණොව හුත්වාන, රාජානං උපසඤ්ඤාමී.

57.

“සො තදා පග්ගහෙත්වාන, වාමං දක්ඛිණොභ්‍ර ව;
සිරස්මිං අඤ්ජලිං කත්වා, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

58.

“යාවාමී තං මහාරාජ, ධම්මික රට්ඨවඩ්ඨන;
තච දානරතා කිත්ති, උග්ගතා දෙවමානුසෙ.

59.

“උභොපි තෙත්තා නයනා, අන්ධා උපහතා මම;
එකං මෙ නයනං දෙහි, ත්වම්පි එකෙන යාපයා”ති.

තත්ථ චිත්තෙන්තො විවිධං දානන්ති අත්තනා දින්නං විවිධං දානං
චිත්තෙන්තො, ආවජ්ජෙන්තො දානං වා අත්තනා දින්නං විවිධං බාහිරං
දෙය්‍යධම්මං චිත්තෙන්තො. අදෙය්‍යං සො න පස්සතීති බාහිරං විය
අජ්ඣාත්තිකවත්ථුම්පි අදෙය්‍යං දාතුං අසක්කුණෙය්‍යං න පස්සති, “වක්ඛුනිපි
උජ්ජාටෙත්වා දස්සාමී”ති චිත්තෙහිති අධිජ්ජායො. තථං නු චිතථං නෙතන්ති
එතං අජ්ඣාත්තිකවත්ථුනොපි අදෙය්‍යස්ස අදස්සනං දෙය්‍යභාවෙනෙව
දස්සනං චිත්තනං සච්චං නු බො, උදාහු, අසච්චන්ති අත්ථො. සො තදා

පග්ගහෙත්වාන, වාමං දක්ඛිණොත්ත වාති වාමොත්තං දක්ඛිණොත්තං තදා පග්ගහෙත්වා, උභො ඛොත්තං උක්ඛිපිත්වාති අත්ථො. රට්ඨවඩ්ඪිනාති රට්ඨවඩ්ඪිකර. ත්වම්පි එකෙන යාපයාති එකෙන චක්ඛුනා සමවිසමං පස්සන්තො සකං අත්තභාවං ත්වං යාපෙහි, අහම්පි භවතො ලද්ධෙන එකෙන යාපෙමිති දස්සෙති.

තං සුත්වා මහාසත්තො තුට්ඨමානසො “ඉදානෙවාහං පාසාදෙ නිසින්නො එවං වින්තෙත්වා ආගතො, අයඤ්ච මෙ විත්තං ඤත්වා විය චක්ඛුං යාවති, අහො වත මෙ ලාභා, අජ්ජ මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්සස්සති, අදින්නපුබ්බං වත දානං දස්සාමි”ති උස්සාහජාතො අහොසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

60.

“තස්සාහං වචනං සුත්වා, හට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
කතඤ්ජලී වෙදජාතො, ඉදං වචනමබ්බවිං.

61.

“ඉදානාහං වින්තයිත්වාන, පාසාදතො ඉධාගතො;
ත්වං මම විත්තමඤ්ඤාය, නෙත්තං යාවිතුමාගතො.

62.

“අහො මෙ මානසං සිද්ධං, සඬ්ඤ්ඤා පරිපූරිතො;
අදින්නපුබ්බං දානවරං, අජ්ජ දස්සාමි යාවකෙ””ති.

තත්ථ තස්සාති තස්ස බ්‍රාහ්මණරූපධරස්ස සක්කස්ස. හට්ඨොති තුට්ඨො. සංවිග්ගමානසොති මම විත්තං ජානිත්වා විය ඉමිනා බ්‍රාහ්මණෙන චක්ඛු යාවිතං, එත්තකං කාලං එවං අවින්තෙත්වා පමජ්ජිතො වතම්හීති සංවිග්ගවිත්තො. වෙදජාතොති ජාතපිතිපාමොජ්ජො. අබ්බවිත්ති අහොසිං. මානසන්ති මනසි භවං මානසං, දානජ්ඣාසයො, “චක්ඛුං දස්සාමි”ති උජ්ජන්තදානජ්ඣාසයොති අත්ථො. සඬ්ඤ්ඤාති මනොරථො. පරිපූරිතොති පරිපුණ්ණො.

අථ බොධිසත්තො වින්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො මම විත්තාචාරං ඤත්වා විය දුච්චජම්පි චක්ඛුං මං යාවති, සියා නු බො කායවි දෙවතාය අනුසිට්ඨො භවිස්සති, පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති වින්තෙත්වා තං බ්‍රාහ්මණං පුච්ඡි. තෙනාහ භගවා ජාතකදෙසනායං –

“කෙනානුසිට්ඨො ඉධමාගතොසි, වනිබ්බක චක්ඛුපථානි යාවිතුං;
සුදුච්චජං යාවසි උත්තමඬ්ඨං, යමාහු නෙත්තං පුරිසෙන දුච්චජ”න්ති.(ජා. 1.15.53);

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණරූපධරො සක්කො ආහ -

“යමාහු දෙවෙසු සුජම්පතීති, මසවාති නං ආහු මනුස්සලොකෙ;
තෙනානුසිටියො ඉධමාගතොස්මි, වනිබ්බකො චක්ඛුපථානි යාවිතුං.

“වනිබ්බකො මය්හං වනිං අනුත්තරං, දදාහි තෙ චක්ඛුපථානි
යාවිතො;
දදාහි මෙ චක්ඛුපථං අනුත්තරං, යමාහු නෙත්තං පුරිසෙන
දුච්චජ”න්ති. (ජා. 1.15.54-55);

මහාසත්තො ආහ -

“යෙන අත්ථෙත ආගච්ඡි, යමත්ථමහිපත්ථයං;
තෙ තෙ ඉජ්ඣන්තු සඬිකජ්ජා, ලහ චක්ඛුති බ්‍රාහ්මණ.

“එකං තෙ යාවමානස්ස, උභයානි දදාමහං;
ස චක්ඛුමා ගච්ඡ ජනස්ස පෙක්ඛතො,
යදිච්ඡසෙ ත්වං තද තෙ සමිජ්ඣතු”ති. (ජා. 1.15.56-57);

තත්ථ වනිබ්බකාති තං ආලපති. චක්ඛුපථානීති දස්සනස්ස පථභාවතො
චක්ඛුනමෙවෙනං නාමං. යමාහුති යං ලොකෙ “දුච්චජ”න්ති කථෙන්නි.
වනිබ්බකොති යාවන්තස්ස. වනින්ති යාවනං. තෙ තෙති තෙ තව තස්ස
අන්ධස්ස සඬිකජ්ජා. ස චක්ඛුමාති සො ත්වං මම චක්ඛුහි චක්ඛුමා හුත්වා.
තද තෙ සමිජ්ඣතුති යං ත්වං මම සන්නිකා ඉච්ඡසි, තං තෙ සමිජ්ඣතුති.

රාජා එත්තකං කථෙත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො සක්කෙන අනුසිටියො
ඉධාගතොස්මිති භණති, නුන ඉමස්ස ඉමිනා උපායෙන චක්ඛු
සම්පජ්ජස්සති”ති ඤාත්වා “ඉධෙව මයා චක්ඛුති උජ්ජාටෙත්වා දාතුං
අසාරුජ්ජ”න්ති වින්තෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආදාය අන්තෙපුරං ගන්ත්වා
රාජාසනෙ නිසිදිත්වා සිවකං නාම වෙජ්ජං පක්කොසාපෙසි. අථ “අමහාකං
කිර රාජා අක්ඛිති උජ්ජාටෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුකාමො”ති සකලනගරෙ
එකකොලාහලං අහොසි. අථ නං රඤ්ඤො ඤාතිසෙනාපතිආදයො
රාජවල්ලහා අමච්චා පාරිසජ්ජා නාගරා ඔරොධා ව සබ්බෙ සන්නිපතිත්වා
නානාඋපායෙහි නිවාරෙසුං. රාජාපි නෙ අනුචාරෙසි තෙනාහ -

“මා නො දෙව අදා චක්ඛුං, මා නො සබ්බෙ පරාකරි;
ධනං දෙහි මහාරාජ, මුත්තා වෙළුරියා බහු.

“යුත්තෙ දෙව රථෙ දෙහි, ආජාතීයෙ වලඬිකතෙ;
නාගෙ දෙහි මහාරාජ, හෙමකජ්ජනවාසසෙ.

“යථා තං සිවයො සබ්බෙ, සයොග්ගා සරථා සදා;

සමන්තා පරිකිරෙය්‍යං, එවං දෙහි රථෙසහා’’ති. (ජා. 1.15.58-60);

අථ රාජා තිස්සො ගාථා අභාසි -

“යො වෙ දස්සන්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
භූමාං සො පතිතං පාසං, ගීවායං පටිමුඤ්චති.

“යො වෙ දස්සන්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
පාපා පාපතරො හොති, සම්පත්තො යමසාධනං.

“යඤ්ඤි යාවෙ තඤ්ඤි දදෙ, යං න යාවෙ න තං දදෙ;
ස්වාහං තමෙව දස්සාමි, යං මං යාවති බ්‍රාහ්මණො’’ති. (ජා. 1.15.61-63);

තත්ථ මා නො, දෙවාති නොති නිපාතමත්තං. දෙව, මා වක්ඛුං අදාසි. මා නො සබ්බෙ පරාකරීති අම්හෙ සබ්බෙ මා පරිච්චජි. අක්ඛිසු හි දින්නෙසු ත්වං රජ්ජං න කරිස්සසි, එවං තයා මයං පරිච්චත්තා නාම හවිස්සාමාති අධිජ්ජායෙන එවමාහංසු. පරිකිරෙය්‍යන්ති පරිචාරෙය්‍යං. එවං දෙහිති යථා තං අවිකල්පක්ඛුං සිවයො චිරං පරිචාරෙය්‍යං, එවං දෙහි ධනමෙවස්ස දෙහි, මා අක්ඛිති, අක්ඛිසු හි දින්නෙසු න තං සිවයො පරිචාරෙස්සන්තිති දස්සෙති.

පටිමුඤ්චතීති පටිපවෙසෙති. පාපා පාපතරො හොතීති ලාමකා ලාමකතරො නාම හොති. සම්පත්තො යමසාධනන්ති යමස්ස ආණාපවත්තිට්ඨානං උස්සදනිරයං එස පත්තො නාම හොති. යඤ්ඤි යාවෙති යං වත්ථුං යාවකො යාවති, දායකොපි තදෙව දදෙය්‍ය, න අයාචිතං, අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො වක්ඛුං මං යාවති, න මුත්තාදිකං ධනං, තං දස්සාමිති වදති.

අථ නං “ආයුආදීසු කිං පත්ථෙත්වා වක්ඛුති දෙසි දෙවා’’ති ප්‍රච්ඡිංසු. මහාපුරිසො “නාහං දිට්ඨධම්මිකං සම්පරාසිකං වා සම්පත්තිං පත්ථෙත්වා දෙමි, අපි ව බොධිසත්තානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො පොරාණකමග්ගො එස, යදිදං දානපාරමිපුරණං නාමා’’ති ආහ. තෙන චුත්තං -

“ආයුං නු චණ්ණං නු සුඛං බලං නු, කිං පත්ථයානො නු ජනිත්ද දෙසි;

කථඤ්ඤි රාජා සිවිතං අනුත්තරො, වක්ඛුති දජ්ජා පරලොකහෙතු.

“න වාහමෙතං යසසා දදාමි, න පුත්තම්චිජෙ න ධනං න රට්ඨං;
සතඤ්ච ධම්මො වරිතො පුරාණො, ඉච්චෙව දානෙ රමතෙ මනො මමා’’ති. (ජා. 1.15.64-65);

තත්ථ පරලොකහෙනුති, මහාරාජ, කථං නාම තුම්භාදියො පණ්ඩිතපුරියො සක්කසම්පත්තිසදිසං සන්දිට්ඨිකං ඉස්සරියං පහාය පරලොකහෙනු චක්ඛුනි දදෙය්‍යාති.

න වාහන්ති න වෙ අහං. යසසාති දිබ්බස්ස වා මානුසස්ස වා ඉස්සරියස්ස කාරණා, අපිච සතං බොධිසත්තානං ධම්මො බුද්ධකාරකො චරිතො ආචරිතො ආචිණ්ණො පුරාතනො ඉච්චෙව ඉමිනා කාරණෙන දානෙයෙව ඊදියො මම මනො නිරතොති.

එවඤ්ච පන චත්වා රාජා අමච්චෙ සඤ්ඤාපෙත්වා සිවකං වෙජ්ජං ආණාපෙසි - “එහි, සිවක, මම උභොපි අක්ඛීනි ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුං සීසං උප්පාටෙත්වා හත්ථෙ පතිට්ඨපෙහි”ති. තෙන වුත්තං -

63.

“එහි සිවක උට්ඨෙහි, මා දන්ධයි මා පවෙධයි;
උභොපි නයනං දෙහි, උප්පාටෙත්වා චනිබ්බකෙ.

64.

“තතො සො චොදිතො මය්හං, සිවකො චචනංකරො;
උද්ධරිත්වාන පාදාසි, තාලම්ඤ්ජංව යාවකෙ”ති.

තත්ථ උට්ඨෙහීති උට්ඨානචීරියං කරොහි. ඉමස්මිං මම චක්ඛුදානෙ සහායකිච්චං කරොහීති දස්සෙති. මා දන්තයිති මා විරායි. අයඤ්චි අතිදුල්ලහො විරකාලං පත්ථිතො මයා උත්තමො දානක්ඛණො පටිලද්ධො, සො මා විරජ්ඣීති අධිප්පායො. මා පවෙධයිති “අම්භාකං රඤ්ඤො චක්ඛුනි උප්පාටෙමි”ති චිත්තුත්‍රාසවසෙන මා වෙධයි සරීරකම්පං මා ආපජ්ජි. උභොපි නයනන්ති උභොපි නයනෙ. චනිබ්බකෙති යාවකස්ස මය්හන්ති මයා. උද්ධරිත්වාන පාදාසිති සො වෙජ්ජො රඤ්ඤො අක්ඛිකූපතො උභොපි අක්ඛීනි උප්පාටෙත්වා රඤ්ඤො හත්ථෙ අදාසි.

දෙන්තො ච න සත්ථකෙන උද්ධරිත්වා අදාසි. සො හි චිත්තෙසි - “අයුත්තං මාදිසස්ස සුසික්ඛිතවෙජ්ජස්ස රඤ්ඤො අක්ඛිසු සත්ථපාතන”න්ති හෙසජ්ජානි සංසෙත්වා හෙසජ්ජවුණ්ණෙන නිලුප්පලං පරිභාවෙත්වා දක්ඛිණක්ඛිං උපසිඬ්ඝාපෙසි, අක්ඛි පරිචත්ති, දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජි. සො පරිභාවෙත්වා පුනපි උපසිඬ්ඝාපෙසි, අක්ඛි අක්ඛිකූපතො මුච්චි, බලවතරා වෙදනා උදපාදි, තතියවාරෙ බරතරං පරිභාවෙත්වා උපනාමෙසි, අක්ඛි ඔසධබලෙන පරිබ්භමිත්වා අක්ඛිකූපතො නික්ඛමිත්වා න්භාරුසුත්තකෙන ඔලම්බමානං අට්ඨාසි, අධිමත්තා වෙදනා උදපාදි, ලොහිතං පග්ගරි, නිවත්ථසාටකාපි ලොහිතෙන තෙමිංසු. ඔරොධා ච අමච්චා ච රඤ්ඤො පාදමුලෙ පතිත්වා “දෙව, අක්ඛීනි මා දෙහි, දෙව, අක්ඛීනි මා දෙහි”ති මහාපරිදෙවං පරිදෙවිංසු.

රාජා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “තාත, මා පපඤ්චං කරි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති වාමහත්ථෙන අක්ඛිං ධාරෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙන සත්ථකං ආදාය අක්ඛිසුත්තකං ඡින්දිත්වා අක්ඛිං ගහෙත්වා මහාසත්තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. සො වාමක්ඛිනා දක්ඛිණක්ඛිං ඔලොකෙත්වා පරිච්චාගපිතියා අභිභූයාමානං දුක්ඛවෙදනං වෙදෙන්තො “එහි, බ්‍රාහ්මණා”ති බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා “මම ඉතො චක්ඛුතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සමන්තචක්ඛුමෙව පියතරං, තස්ස මෙ ඉදං අක්ඛිදානං පච්චයො හොතු”ති බ්‍රාහ්මණස්ස අක්ඛිං අදාසි. සො තං උක්ඛිපිත්වා අත්තනො අක්ඛිමිහි යපෙසි, තං තස්සානුභාවෙන විකසිතනීලුප්පලං විය හුත්වා උපට්ඨාසි. මහාසත්තො වාමක්ඛිනා තස්ස තං අක්ඛිං දිස්වා “අහො සුදින්නං මයා අක්ඛි”ති අත්තොසමුග්ගතාය පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨරිරො හුත්වා අපරමිපි අදාසි. සක්කොපි තං තථෙව කත්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා මහාජනස්ස ඔලොකෙන්තස්සෙව නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

රඤ්ඤො නචිරස්සෙව අක්ඛිනි ආවාටභාවං අප්පත්තානි කම්බලගෙණ්ඩුකං විය උග්ගතෙන මංසපිණ්ඩෙන පුරෙත්වා විත්තකම්මරූපස්ස විය රුහිංසු, වෙදනා පච්ඡිජ්ජි. අථ මහාසත්තො කතිපාහං පාසාදෙ වසිත්වා “කිං අන්ධස්ස රජ්ජෙනාති අමච්චානං රජ්ජං නිය්‍යාතෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා අමච්චානං තමත්ථං ආරොචෙත්වා “මුඛධොවනාදිදායකො එකො පුරිසො මය්හං සන්තිකෙ හොතු, සරිරකිච්චට්ඨානෙසුපි මෙ රජ්ජුකං බන්ධං”ති වත්වා සිවිකාය ගන්ත්වා පොක්ඛරණිතීරෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදි. අමච්චාපි වන්දිත්වා පටික්කමිංසු. බොධිසත්තොපි අත්තනො දානං ආවජ්ජෙසි. තස්මිං බණ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං දිස්වා “මහාරාජස්ස වරං දත්වා චක්ඛුං පටිපාකතිකං කරිස්සාමි”ති බොධිසත්තස්ස සමීපං ගන්ත්වා පදසද්දමකාසි. මහාසත්තෙන ච “කො එසො”ති චුත්තෙ -

“සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
වරං වරස්සු රාජීසි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි”ති. (ජා. 1.15.71) -

වත්වා තෙන -

“පහුතං මෙ ධනං සක්ක, බලං කොසො වනප්පකො;
අන්ධස්ස මෙ සතො දානි, මරණඤ්ඤෙව රුච්චතී”ති. (ජා. 1.15.72)

චුත්තෙ අථ තං සක්කො ආහ - “සිවිරාජ, කිං පන ත්වං මරිතුකාමො හුත්වා මරණං රොචෙසි, උදාහු අන්ධභාවෙනා”ති. අන්ධභාවෙන, දෙවාති. “මහාරාජ, දානං නාම න කෙවලං සම්පරායත්ථමෙව දියාති,

දිට්ඨධම්මත්ථායපි පච්චයො හොති, තස්මා තව දානපුඤ්ඤමෙව නිස්සාය සච්චකිරියං කරොහි, තස්ස බලෙනෙව තෙ චක්ඛු උපපජ්ජිස්සති”ති වුත්තෙ “තෙන හි මයා මහාදානං සුදින්න”න්ති වත්වා සච්චකිරියං කරොන්තො –

“යෙ මං යාවිතුමායන්ති, නානාගොත්තා වනිබ්බකා;
යොපි මං යාවතෙ තත්ථ, සොපි මෙ මනසො පියො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, චක්ඛු මෙ උපපජ්ජපා”ති. (ජා. 1.15.74) –

ආහ.

තත්ථ යෙ මන්ති යෙ මං යාවිතුමාගච්ඡන්ති, තෙසුපි ආගතෙසු යො ඉමං නාම දෙහිති වාවං නිව්ඡාරෙන්නො මං යාවතෙ, සොපි මෙ මනසො පියො. එතෙනාති සච්චෙ මයං සබ්බෙපි යාවකා පියා, සච්චමෙවෙනං මයා වුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවචනෙන එකං චක්ඛු උපපජ්ජප උපපජ්ජතුති.

අථස්ස වචනසමන්තරමෙව පට්ඨමං චක්ඛු උදපාදි. තතො දුතියස්ස උපපජ්ජනත්ථාය –

“යං මං සො යාවිතුං ආගා, දෙහි චක්ඛුන්ති බ්‍රාහ්මණො;
තස්ස චක්ඛුනි පාදාසිං, බ්‍රාහ්මණස්ස වනිබ්බතො.

“හිංයො මං ආවිසි පිති, සොමනස්සඤ්චනප්පකං;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, දුතියං මෙ උපපජ්ජපා”ති. (ජා. 1.15.75-76)

—

ආහ.

තත්ථ යං මන්ති යො මං. සොති සො චක්ඛුයාවකො බ්‍රාහ්මණො. ආගාති ආගතො. වනිබ්බතොති යාවන්තස්ස. මං ආවිසිති බ්‍රාහ්මණස්ස චක්ඛුනි දත්වා අන්ධකාලෙපි තථාරූපං වෙදනං අගණෙත්වා “අහො සුදින්නං මෙ දාන”න්ති පච්චවෙක්ඛන්තං මං හිංයො අතිරෙකතරා පිති ආවිසි. සොමනස්සඤ්චනප්පකන්ති අපරිමාණං සොමනස්සං උපපජ්ජි. එතෙනාති සච්චෙ තදා මම අනප්පකං පිතිසොමනස්සං උප්පන්නං, සච්චමෙවෙනං මයා වුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවචනෙන දුතියමිපි චක්ඛු උපපජ්ජතුති.

තංඛණඤ්ඤෙව දුතියමිපි චක්ඛු උදපාදි. තානි පනස්ස චක්ඛුනි නෙව පාකතිකානි, න දිබ්බානි. සක්කබ්‍රාහ්මණස්ස හි දින්නං චක්ඛුං පුන පාකතිකං කාතුං න සක්කා, උපහතචක්ඛුනො ව දිබ්බචක්ඛු නාම නුප්පජ්ජති, වුත්තනසෙන පනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු අවිපරිතං අත්තනො දානපිතිං උපාදාය පිතිඵරණවසෙන නිබ්බත්තානි “සච්චපාරමිතාවක්ඛුනි”ති වුත්තානි. තෙන වුත්තං –

65.

“දදමානස්ස දෙන්තස්ස, දින්තදානස්ස මෙ සතො;
චිත්තස්ස අඤ්ඤාථා නත්ථි, බොධියායෙව කාරණා”ති.

තත්ථ දදමානස්සාති චක්ඛුනි දාතුං වෙජ්ජෙන උප්පාටෙන්තස්ස. දෙන්තස්සාති උප්පාටිතාති තාති සක්කත්වාහිමණස්ස හත්ථෙ යපෙන්තස්ස. දින්තදානස්සාති චක්ඛුදානං දින්තවතො. චිත්තස්ස අඤ්ඤාථාති දානජ්ඣාසයස්ස අඤ්ඤාථාභාවො. බොධියායෙව කාරණාති තඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙව හෙතුති අත්ථො.

66. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස සුදුල්ලහතාය එවං සුදුක්කරං මයා කතන්ති න චක්ඛුනං න අත්තභාවස්සපි අප්පියතායාති දස්සෙන්නො “න මෙ දෙස්සා”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ අත්තා න මෙ න දෙස්සියොති පයමො න-කාරො නිපාතමත්තො. අත්තා න මෙ කුප්පිකම්මො, න අප්පියොති අත්ථො. “අත්තානං මෙ න දෙස්සිය”න්තිපි පායො. තස්සත්ථො – මෙ අත්තානං අහං න දෙස්සියං න කුප්පෙය්‍යං න කුප්පිකුං අරහාමි න සො මයා කුප්පිකම්මොති. “අත්තාපි මෙ න දෙස්සියො”තිපි පයන්ති. අදාසහන්ති අදාසිං අහං. “අදාසිහ”න්තිපි පායො.

තදා පන බොධිසත්තස්ස සච්චකිරියාය චක්ඛුසු උප්පන්නෙසු සක්කානුභාවෙන සබ්බා රාජපරිසා සන්නිපතිතාව අහොසි. අට්ඨස්ස සක්කො මහාජනමජ්ඣෙ ආකාසෙ යත්වා –

“ධම්මෙන භාසිතා ගාථා, සිව්තං රට්ඨවඩ්ඪන;
එතාති තව නෙත්තාති, දිබ්බාති පටිදිස්සරෙ.

“තිරොකුට්ඨං තිරොසෙලං, සමතිග්ගස්ස පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්තු තෙ”ති. (ජා. 1.15.77-78) –

ඉමාහි ගාථාහි ථුතිං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි මහාජනපරිවුතො මහත්තෙන සක්කාරෙන නගරං පටිසිත්වා රාජගෙහද්වාරෙ සුසජ්ජිතෙ මහාමණ්ඩපෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬිකෙ නිසින්නො චක්ඛුපටිලාහෙන තුට්ඨහට්ඨපමුදිතානං දට්ඨුං ආගතානං නාගරානං ඡානපදානං රාජපරිසාය ව ධම්මං දෙසෙන්නො –

“කො නිධ චිත්තං න දදෙය්‍ය යාවිතො, අපි විසිට්ඨං සුපියම්පි
අත්තතො;
තදිඬ්ඨ සබ්බෙ සිවයො සමාගතා, දිබ්බාති නෙත්තාති මමජ්ජ
පස්සථ.

“තිරොකුට්ඨං තිරොසෙලං, සමතිග්ගය්හ පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්ති මෙ.

“න වාගමත්තා පරමත්ථි කිඤ්චි, මච්චානං ඉධ ජීවිතෙ;
දත්ථාන මානුසං චක්ඛුං, ලද්ධං මෙ චක්ඛු අමානුසං.

“එතම්පි දිස්වා සිවයො, දෙථ දානානි භුඤ්ජථ;
දත්ථා ච භුත්ථා ච යථානුභාවං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙථ යාන”න්ති.
(ජා. 1.15.79-82) –

ඉමා ගාථා අභාසි. තත්ථ ධම්මෙන භාසිතානි, මහාරාජ, ඉමා තෙ ගාථා ධම්මෙන සභාවෙනෙව භාසිතා. දිබ්බානීති දිබ්බානුභාවයුත්තානි. පටිදිස්සරෙති පටිදිස්සන්ති. තිරොකුට්ඨන්ති පරකුට්ඨං. තිරොසෙලන්ති පරසෙලං. සමතිග්ගය්හානි අතික්කම්ත්වා. සමන්තා දසදිසා යොජනසතං රූපදස්සනං අනුභොන්තු සාධෙත්තු.

කො නිධානි කො නු ඉධ. අපි විසිට්ඨන්ති උත්තමම්පි සමානං. න වාගමත්තානි වාගප්පමාණතො අඤ්ඤං වරං නාම නත්ථි. ඉධ ජීවිතෙති ඉමස්මිං ජීවලොකෙ. “ඉධ ජීවත”න්තිපි පදන්ති. ඉමස්මිං ලොකෙ ජීවමානානන්ති අත්ථො. අමානුසන්ති දිබ්බචක්ඛු මයා ලද්ධං, ඉමිනා කාරණෙන වෙදිතබ්බමෙතං “වාගතො උත්තමං නාම නත්ථි”ති. එතම්පි දිස්වානි එතං මයා ලද්ධං දිබ්බචක්ඛුං දිස්වාපි.

ඉති ඉමාහි චතුහි ගාථාහි න කෙවලං තස්මිංයෙව බණෙ, අථ බො අන්වද්ධමාසම්පි උපොසථෙ මහාජනං සන්නිපාතෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකපරායනො අභොසි.

තදා වෙජ්ජො ආනන්දත්ථෙරො අභොසි, සක්කො අනුරුද්ධත්ථෙරො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සිවිරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි චුත්තනයෙනෙව යථාරහං පාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා දිවසෙ දිවසෙ යථා අදින්තපුබ්බං බාහිරදෙය්‍යධම්මචත්ථු න භොති, එවං අපරිමිතං මහාදානං පවත්තෙන්තස්ස තෙන අපරිතුට්ඨස්ස කථං නු බො අහං අජ්ඣක්තිකචත්ථුකං දානං දදෙය්‍යං, කදා නු බො මං කොචි ආගන්ත්වා අජ්ඣක්තිකං දෙය්‍යධම්මං යාවෙය්‍ය, සවෙ හි කොචි යාවකො මෙ හදයමංසස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, කණ්ණයෙන නං නිහරිත්වා පසන්නඋදකතො සනාලං පදුමං උද්ධරන්තො විය ලොහිතබින්දුං පග්ගරන්තං හදයං නිහරිත්වා දස්සාමි. සවෙ සරීරමංසස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, අවලෙබ්බෙන තාලගුළුපටලං උජ්ජාටෙන්තො විය සරීරමංසං උජ්ජාටෙන්වා දස්සාමි. සවෙ ලොහිතස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, අසිනා විජ්ඣත්වා යන්තමුබ්බෙ වා පතිත්වා උපනීතං භාජනං පුරෙත්වා ලොහිතං දස්සාමි. සවෙ පන කොචි “ගෙහෙ මෙ

කම්මං නස්පවත්තති, තත්ථ මෙ දාසකම්මං කරොහි”ති වදෙය්‍යා, රාජවෙසං අපනෙත්වා තස්ස අත්තානං සාවෙත්වා දාසකම්මං කරිස්සාමි. සචෙ වා පන කොචි අක්ඛිනං නාමං ගණ්භෙය්‍යා, තාලම්ඤ්ජං නීහරන්තො විය අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා තස්ස දස්සාමිති එවං අනඤ්ඤසාධාරණවසිභාවජ්ජත්තානං මහාබොධිසත්තානංයෙව ආවෙණිකා උළාරතරා පරිචිතක්කුජ්ජත්ති, චක්ඛුයාවකං ලභිත්වා අමච්චපාරිසජ්ජාදිහි නිවාරියමානස්සාපි තෙසං චචනං අනාදිසිත්වා අත්තනො පරිචිතක්කානුරූපං පටිපත්තියා ච පරමා පිතිපටිසංවෙදනා, තස්සා පිතිමනතාය අවිතථභාවං නිස්සාය සක්කස්ස පුරතො සච්චකිරියාකරණං, තෙන ච අත්තනො චක්ඛුනං පටිපාකතිකභාවො, තෙසඤ්ච දිබ්බානුභාවතාති එවමාදෙයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා වෙදිතබ්බාති.

සිවිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වෙස්සන්තරවරියාවණ්ණනා

67. නවමෙ යා මෙ අහොසි ජනිකාති එත්ථ මෙති වෙස්සන්තරභූතං අත්තානං සන්ධාය සත්ථා වදති. තෙනෙවාහ – “චුස්සති නාම ඛත්තියා”ති. තදා හිස්ස මාතා “චුස්සති”ති එවංනාමිකා ඛත්තියානී අහොසි. සා අතීතාසු ජාතීසුති සා තතො අනන්තරාතීතජාතියං. එකත්ථෙ හි එතං බහුවචනං. සක්කස්ස මහෙසී පියා අහොසිති සම්බන්ධො. අථ වා යා මෙ අහොසි ජනිකා ඉමස්මිං චරිමත්තභාවෙ, සා අතීතාසු ජාතීසු චුස්සති නාම, තත්ථ අතීතාය ජාතියා ඛත්තියා, යත්ථාහං තස්සා කුච්ඡිමිහි වෙස්සන්තරො හුත්වා නිබ්බත්තිං, තතො අනන්තරාතීතාය සක්කස්ස මහෙසී පියා අහොසිති. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

ඉතො හි එකනවුතෙ කජ්ජෙ විපස්සී නාම සත්ථා ලොකෙ උද්පාදි. තස්මිං ඛන්ධුමතීනගරං උපනිස්සාය බෙමෙ මිගදායෙ විහරන්තෙ ඛන්ධුමා රාජා කෙනචි රඤ්ඤා පෙසිතං මහග්ගං චන්දනසාරං අත්තනො ජෙට්ඨධිතාය අදාසී. සා තෙන සුබ්බමං චන්දනවුණ්ණං කාරෙත්වා සමුග්ගං පුරෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං පුජෙත්වා සෙසවුණ්ණානි ගන්ධකුටියං විකිරිත්වා “හන්තෙ, අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස මාතා හවෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං අකාසී. සා තතො චුතා තස්සා චන්දනවුණ්ණපුජාය එලෙන රත්තචන්දනපරිජ්ජොසිතෙන විය සරීරෙන දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරන්ති තාවතිංසභවතෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී හුත්වා නිබ්බත්ති. අථස්සා ආයුපරියොසානෙ පුබ්බනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු සක්කො දෙවරාජා තස්සා පරික්ඛිණායුකතං ඤාත්වා තස්සා අනුකම්පාය “හද්දෙ, චුස්සති දස තෙ වරෙ දම්මි, තෙ ගණ්භස්සු”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

68.

“තස්සා ආයුක්ඛයං ඤාත්වා, දෙවින්දො එතදබ්බි;

‘දදාමි තෙ දස වරෙ, වර හද්දෙ යදිවිජ්ඣි’”ති.

තත්ථ වරාති වරස්සු වරං ගණ්භ. හද්දෙ, යදිවිජ්ඣිති, හද්දෙ, චුස්සති යං ඉවිජ්ඣි යං තව පියං, තං දසහි කොට්ඨාසෙහි “වරං වරස්සු පටිග්ගණ්භාහි”ති වදති.

69. පුනිදමබ්බිති පුන ඉදං සා අත්තනො වචනධම්මතං අජානන්ති “කිං නු මෙ අපරාධත්ථි”තිආදිකං අභාසි. සා හි පමත්තා හුත්වා අත්තනො ආයුක්ඛයං අජානන්ති අයං “වරං ගණ්භා”ති වදන්තො “කත්ථවි මම උප්පජ්ජනං ඉවිජ්ඣි”ති ඤාත්වා එවමාහ. තත්ථ අපරාධත්ථිති අපරාධො අත්ථි. කිං නු දෙස්සා අහං තවාති කිං කාරණං අහං තව දෙස්සා කුප්ඤ්ඤානිබ්බා අප්පියා ජාතා. රම්මා වාවෙසි මං යානාති රමණියා ඉමස්මා යානා වාවෙසි. වාතොව ධරණීරුහන්ති යෙන බලවා මාලුතො විය රුක්ඛං උම්මුලෙන්තො ඉමම්භා දෙවලොකා වාවෙතුකාමොසි කිං නු කාරණන්ති තං පුච්ඡති.

70. තස්සිදන්ති තස්සා ඉදං. න වෙව තෙ කතං පාපන්ති න වෙව තයා කිඤ්චි පාපං කතං යෙන තෙ අපරාධො සියා. න ච මෙ ත්වංසි අප්පියාති මම ත්වං න වාපි අප්පියා, යෙන දෙස්සා නාම මම අප්පියාති අධිප්පායො.

71. ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන වරෙ දාතුකාමො, තං දස්සෙන්තො “එත්තකංයෙව තෙ ආයු, වචනකාලො හවිස්සති”ති වත්වා වරෙ ගණ්භාපෙන්තො “පටිග්ගණ්භ මයා දින්තො, වරෙ දස වරුත්තමෙ”ති ආහ.

තත්ථ වරුත්තමෙති වරෙසු උත්තමෙ අග්ගවරෙ.

72. දින්තවරාති “වරෙ දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාදානවසෙන දින්තවරා. තුට්ඨහට්ඨාති ඉවිජ්ඣලාභපරිතොසෙන තුට්ඨා වෙව තස්ස ව සිබාප්පත්තිදස්සනෙන හාසවසෙන හට්ඨා ව. පමොදිතාති බලවපාමොජ්ජෙන පමුදිතා. මමං අබ්භන්තරං කත්වාති තෙසු වරෙසු මං අබ්භන්තරං කරිත්වා. දස වරෙ වරීති සා අත්තනො ඛිණායුකභාවං ඤාත්වා සක්කෙන වරදානත්ථං කතොකාසා සකලජම්බුදීපතලං ඔලොකෙන්ති අත්තනො අනුච්ඡවිකං සිවිරඤ්ඤො නිවෙසනං දිස්වා තත්ථ තස්ස අග්ගමහෙසිභාවො නීලනෙත්තතා නීලහමුකතා චුස්සතිතිනාමං ගුණවිසෙසයුත්තපුත්තපටිලාහො අනුන්තකකුච්ඡිභාවො අලම්බත්ථනතා අපලිතභාවො සුබුමච්ඡවිතා වජ්ඣාජනානං මොචනසමත්ථතා වාති ඉමෙ දස වරෙ ගණ්භි.

ඉති සා දස වරෙ ගහෙත්වා තතො චුතා මද්දරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමහි නිබ්බන්ති. ජායමානා ච සා වන්දනචුණ්ණපරිප්ඵොසිතෙන විය සරිරෙන ජාතා. තෙනස්සා නාමග්ගහණදිවසෙ “චුස්සති” ත්වෙව නාමං කරිංසු. සා මහන්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪිත්වා සොළසවස්සකාලෙ

උත්තමරූපධරා අහොසි. අථ නං ජෙතුත්තරනගරෙ සිව්මහාරාජා පුත්තස්ස සඤ්ජයකුමාරස්සත්ථාය ආනෙත්වා සෙනච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා තං සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨකං කත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. තෙන වුත්තං -

73.

“තතො වුතා සා චුස්සති, ඛත්තියෙ උපපජ්ජථ;
ජෙතුත්තරමිහි නගරෙ, සඤ්ජයෙන සමාගමී”ති.

සා සඤ්ජයරඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා. අථ සක්කො ආවජ්ජෙත්තො “මයා චුස්සතියා දිත්තවරෙසු නව වරා සමිද්ධා”ති දිස්වා “පුත්තවරො න සමිද්ධො, තම්පිස්සා සමිජ්ඣාපෙස්සාමී”ති වින්තෙත්වා බොධිසත්තං තදා තාවතිංසදෙවලොකෙ බිණ්ණායුකං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මාරිස, තයා මනුස්සලොකෙ සිව්සඤ්ජයරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති තස්ස වෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච වචනධම්මානං සට්ඨිසහස්සානං දෙවපුත්තානං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාසත්තොපි තතො වචිත්වා තත්ථුප්පත්තො. සෙසා දෙවපුත්තාපි සට්ඨිසහස්සානං අමච්චානං ගෙහෙසු නිබ්බත්තිංසු. මහාසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ චුස්සතිදෙවී චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං දාතුං දොහළිනී අහොසි. රාජා තස්සා දොහළං සුත්වා නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, දෙවියා කුච්ඡිමිහි දානාහිරතො උළාරො සත්තො උප්පත්තො, දානෙන තිත්තිං න පාපුණ්ණස්සති”ති සුත්වා තුට්ඨමානසො වුත්තජ්ජකාරං දානං පට්ඨපෙසි. සමණබ්‍රාහ්මණජිණ්ණාතුරකපණ්ද්ධිකවනිබ්බකයාවකෙ සන්තජ්ජෙසි. බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ආයස්ස පමාණං නාහොසි. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො පණ්ණාකාරං පහිණන්ති. තෙන වුත්තං -

74.

“යදාහං චුස්සතියා කුච්ඡිං, ඔක්කන්තො පියමාතුයා;
මම තෙජෙන මෙ මාතා, තදා දානරතා අහු.

75.

“අධනෙ ආතුරෙ ජිණ්ණෙ, යාවකෙ අද්ධිකෙ ජනෙ;
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ බිණ්ණෙ, දෙනි දානං අකිඤ්චනෙ”ති;

තත්ථ මම තෙජෙනාති මම දානජ්ඣාසයානුභාවෙන. බිණ්ණති හොගාදිහි පරික්ඛිණෙ පාරිජුඤ්ඤප්පත්තෙ. අකිඤ්චනෙති අපරිග්ගහෙ. සබ්බත්ථ විසයෙ භුමිමං. අධනාදයො හි දානධම්මස්ස පවත්තියා විසයො.

දෙව් මහත්තෙන පරිභාරෙන ගබ්භං ධාරෙන්ති දසමාසෙ පරිපුණ්ණෙන නගරං දට්ඨුකාමා හුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා දෙවනගරං විය නගරං අලඬිකාරාපෙත්වා දෙවිං රථවරං ආරොපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කාරෙසී. තස්සා වෙස්සව්ථියා මජ්ඣස්පත්තකාලෙ කම්මජවාතා වලිංසු. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. සො වෙස්සව්ථියංයෙවස්සා සුනිසරං කාරෙන්වා ආරක්ඛං ගණ්භාපෙසී. සා තත්ථ පුත්තං විජායී. තෙනාහ -

76.

“දසමාසෙ ධාරයිත්වාන, කරොන්තෙ පුරං පදක්ඛිණං;
වෙස්සානං වීථියා මජ්ඣෙ, ජනෙසි ඵුස්සති මමං.

77. “න මය්භං මත්තිකං නාමං, නාපි පෙත්තිකසම්භවං.

ජාතෙන්ථ වෙස්සව්ථියං, තස්මා වෙස්සන්තරො අහු”ති.

තත්ථ කරොන්තෙ පුරං පදක්ඛිණන්ති දෙවිං ගහෙන්වා සඤ්ජයමහාරාජෙ නගරං පදක්ඛිණං කුරුමානෙ. වෙස්සානන්ති වාණිජානං.

න මත්තිකං නාමන්ති න මාතුආගතං මාතාමහාදීනං නාමං. පෙත්තිකසම්භවන්ති පිතු ඉදන්ති පෙත්තිකං, සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, තං පෙත්තිකං සම්භවො එතස්සාති පෙත්තිකසම්භවං, නාමං. මාතාපිතුසම්බන්ධවසෙන න කතන්ති දස්සෙති. ජාතෙන්ථාති ජාතො එත්ථ. “ජාතොම්හි”තිපි පාඨො. තස්මා වෙස්සන්තරො අහුති යස්මා තදා වෙස්සව්ථියං ජාතො, තස්මා වෙස්සන්තරො නාම අහොසි, වෙස්සන්තරොති නාමං අකංසුති අත්ථො.

මහාසත්තො මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමන්තො විසදො හුත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙන්වාන නික්ඛමී. නික්ඛන්තමන්තෙ එව මාතු හත්ථං පසාරෙන්වා “අම්ම, දානං දස්සාමි, අත්ථි කිඤ්චී”ති ආහ. අථස්ස මාතා “තාත, යථාජ්ඣාසයං දානං දෙහී”ති හත්ථසමීපෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙසී. බොධිසත්තො හි උම්මඬිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ඉමස්මිං ජාතකෙ පච්ඡිමත්තභාවෙති තීසු යානෙසු ජාතමත්තොව කථෙසී. රාජා මහාසත්තස්ස අතිදීඝාදිදොසවිවජ්ජිතා මධුරබීරා චතුසට්ඨිධාතියො උපට්ඨාපෙසී. තෙන සද්ධිං ජාතානං සට්ඨියා දාරකසහස්සානම්පි ධාතියො දාපෙසී. සො සට්ඨිදාරකසහස්සෙහි සද්ධිං මහත්තෙන පරිචාරෙන වඩ්ඪති. තස්ස රාජා සතසහස්සග්ගනකං කුමාරපිලන්ධනං කාරාපෙත්වා අදාසී. සො චතුපඤ්චවස්සිකකාලෙ තං ඔමුඤ්චිත්වා ධාතීනං දත්වා පුත තාහි දීයමානං න ගණ්භාති. තං සුත්වා රාජා “මම පුත්තෙන දින්නං සුදින්න”න්ති වත්වා අපරම්පි කාරෙසී. තම්පි දෙති. දාරකකාලෙයෙව ධාතීනං නවචාරෙ පිලන්ධනං අදාසී.

අට්ඨවස්සිකකාලෙ පන සයනපියෙ නිසින්තො චිත්තෙසි - “අහං බාහිරකදානං දෙමි, න තං මං පරිනොසෙති, අජ්ඣත්තිකදානං දාතුකාමොමිහි. සචෙ හි මං කොචි හදයං යාවෙය්‍ය, හදයං නීහරිත්වා දදෙය්‍යං. සචෙ අක්ඛිති යාවෙය්‍ය, අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා දදෙය්‍යං. සචෙ සකලසරීරෙ මංසං රුධිරමිපි වා යාවෙය්‍ය, සකලසරීරතො මංසං ඡින්නිත්වා රුධිරමිපි අසිනා විජ්ඣත්වා දදෙය්‍යං. අථාපි කොචි ‘දාසො මෙ භොහී’ති වදෙය්‍ය, අත්තානං තස්ස සාවෙත්වා දදෙය්‍ය”න්ති. තස්සෙවං සභාවං සරසං චිත්තෙන්තස්ස චතුනභුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලා අයං මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා කම්පි. සිනෙරුපබ්බතරාජා ඔනමිත්වා ඡෙතුත්තරනගරාහිමුඛො අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං -

78.

“යදාහං දාරකො භොමි, ජාතියා අට්ඨවස්සිකො;
තදා නිසජ්ජ පාසාදෙ, දානං දාතුං විචිත්තයිං.

79.

“හදයං දදෙය්‍යං චක්ඛුං, මංසමිපි රුධිරමිපි ව;
දදෙය්‍යං කායං සාවෙත්වා, යදි කොචි යාවයෙ මමං.

80.

“සභාවං චිත්තයන්තස්ස, අකම්පිතමසංශ්ඨිතං;
අකම්පි තත්ථ පථවී, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තත්ථ සාවෙත්වාති “අජ්ජ පට්ඨාය අහං ඉමස්ස දාසො”ති දාසභාවං සාවෙත්වා. යදි කොචි යාවයෙ මමන්ති කොචි මං යදි යාවෙය්‍ය. සභාවං චිත්තයන්තස්සාති අවිපරිතං අත්තතො යථාභූතං සභාවං අතිත්තිමං යථාජ්ඣාසයං චිත්තෙන්තස්ස මම, මයි චිත්තෙන්තෙති අත්ථො. අකම්පිතන්ති කම්පිතරහිතං. අසංශ්ඨිතන්ති සඬකොචරහිතං. යෙන හි ලොභාදිනා අබොධිසත්තානං චක්ඛාදිදානෙ චිත්තුත්‍රාසසඬබාතං කම්පිතං සඬකොචසඬබාතං සංශ්ඨිතඤ්ච සියා, තෙන විනාති අත්ථො. අකම්පිති අවලි. සිනෙරුවනවටංසකාති සිනෙරුමිහි උට්ඨිතනන්දනවනථාරුසකවනමිස්සකවනචිත්තලතාවනාදිකජ්ජකතරුවනං සිනෙරුවනං. අථ වා සිනෙරු ව ජම්බුදීපාදීසු රමණීයවනඤ්ච සිනෙරුවනං, තං වනං වටංසකං එතිස්සාති සිනෙරුවනවටංසකා.

එවඤ්ච පථවිකම්පනෙ වත්තමානෙ මධුරගම්හිරදෙවො ගජ්ජන්තො බණ්ඩකවස්සං වස්සි, විජ්ජුලතා නිව්ජරිංසු, මහාසමුද්දො උබ්භිජ්ජි, සක්කො දෙවරාජා අජ්ථොටෙසි, මහාබ්‍රහ්මා සාධුකාරමදාසි, යාව බ්‍රහ්මලොකා එකකොලාහලං අභොසි. මහාසත්තො සොළසවස්සකාලෙයෙව සබ්බසිප්පානං නිජ්චත්තිං පාපුණි. තස්ස පිතා රජ්ජං දාතුකාමො මාතරා සද්ධිං මන්තෙත්වා මද්දරාජකුලතො මාතුලධීතරං මද්දිං නාම රාජකඤ්ඤං

ආනෙත්වා සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨකං අග්ගමහෙසිං කත්වා මහාසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි. මහාසත්තො රජ්ජෙ පතිට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය දෙවසිකං ඡසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්තො අන්වද්ධමාසං දානං ඔලොකෙතුං උපසඬකමති. අපරහාගෙ මද්දිදෙවී පුත්තං විජායි. තං කඤ්චනජාලෙන සම්පට්ඨිජිංසු, තෙනස්ස “ජාලිකුමාරො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ සා ධීතරං විජායි. තං කණ්භාජිනෙන සම්පට්ඨිජිංසු, තෙනස්සා “කණ්භාජිනා”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තෙන චුත්තං

—

81.

“අන්වද්ධමාසෙ පන්නරසෙ, පුණ්ණමාසෙ උපොසථෙ;
පච්චයං නාගමාරුය්හ, දානං දාතුං උපාගමි”ත්ති.

තත්ථ අන්වද්ධමාසෙති අනුඅද්ධමාසෙ, අද්ධමාසෙ අද්ධමාසෙති අත්ථො. පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණමාසියං, මාසපරිපූරියා චන්දපරිපූරියා ච සමන්තාගතෙ පන්නරසෙ දානං දාතුං උපාගමිත්ති සම්බන්ධො. තත්ත්වයං යොජනා — පච්චයං නාගමාරුය්හ අද්ධමාසෙ අද්ධමාසෙ දානං දාතුං දානසාලං උපාගමිං, එවං උපගච්ඡන්තො ච යදා එකස්මිං පන්නරසෙ පුණ්ණමාසිඋපොසථෙ දානං දාතුං උපාගමිං, තදා කලිඬගරට්ඨවිසයා බ්‍රාහ්මණා උපගඤ්ජු මන්ති තත්ථ පච්චයං නාගන්ති පච්චයනාමකං මඬගලහත්ථි. බොධිසත්තස්ස හි ජාතදිවසෙ එකා ආකාසචාරිනී කරෙණුකා අභිමඬගලසම්මතං සබ්බසෙතහත්ථිපොතකං ආනෙත්වා මඬගලහත්ථිට්ඨානෙ යපෙත්වා පක්කාමි. තස්ස මහාසත්තං පච්චයං කත්වා ලද්ධත්තා “පච්චයො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තං පච්චයනාමකං ඔපවය්හං හත්ථිනාගං ආරුය්හ දානං දාතුං උපාගමිත්ති. තෙන චුත්තං —

82.

“කලිඬගරට්ඨවිසයා, බ්‍රාහ්මණා උපගඤ්ජු මං;
අයාචුං මං හත්ථිනාගං, ධඤ්ඤං මඬගලසම්මතං.

83.

“අවුට්ඨිකො ජනපදො, දුබ්භික්ඛො ඡාතකො මහා;
දදාහි පවරං නාගං, සබ්බසෙතං ගජුත්තම”ත්ති.

තත්ථ “කලිඬගරට්ඨවිසයා”තිආදිගාථා හෙට්ඨා කුරුරාජවරිකෙපි (වරියා. 1.21-22) ආගතා එව, තස්මා තාසං අත්ථො කථාමග්ගො ච තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉධ පන මඬගලහත්ථිනො සෙතත්තා “සබ්බසෙතං ගජුත්තම”ත්ති චුත්තං. බොධිසත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො

—

84.

“දදාමි න විකම්පාමි, යං මං යාවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
සන්තං නප්පට්ඨග්‍රාමි, දානෙ මෙ රමනෙ මනො”ති. —

අත්තනො දානාභිරතිං පවෙදෙන්තො —

85.

“න මෙ යාවකමනුප්පත්තෙ, පටික්ඛෙපො අනුච්ඡවො;
මා මෙ භිජ්ජි සමාදානං, දස්සාමි විපුලං ගජ”න්ති. (වරියා. 1.23) —

පටිජානිත්වා හත්ථික්ඛන්ධනො ඔරුය්භ අනලඬිකතට්ඨානං ඔලොකනත්ථං
අනුපරියායිත්වා අනලඬිකතට්ඨානං අදිස්වා කුසුමමිස්සගන්ධොදකහරිතං
සුවණ්ණභිච්ඡාරං ගහෙත්වා “හොන්තො ඉතො එවා”ති
අලඬිකතරජතදාමසදිසං හත්ථිසොණ්ඩං තෙසං හත්ථෙ යපෙත්වා උදකං
පාතෙත්වා අලඬිකතවාරණං අදාසි. තෙන චුත්තං —

86.

“නාගං ගහෙත්වා සොණ්ඩාය, භිච්ඡාරෙ රතනාමයෙ;
ජලං හත්ථෙ ආකිරිත්වා, බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජ”න්ති. (වරියා. 1.24);

තත්ථ සන්තන්ති විජ්ජමානං දෙය්‍යධම්මං. නප්පට්ඨග්‍රාමිති න
පටිච්ඡාදෙමි. යො හි අත්තනො සන්තකං “මය්භමෙව හොතු”ති වින්තෙති,
යාවිතො වා පටික්ඛිපති, සො යාවකානං අභිමුඛෙ ධීතමිපි අත්ථනො
පටිච්ඡාදෙති නාම. මහාසත්තො පන අත්තනො සීසං ආදිං කත්වා
අජ්ඣන්තිකදානං දාතුකාමොව, කථං බාහිරං පටික්ඛිපති, තස්මා ආහ
“සන්තං නප්පට්ඨග්‍රාමි”ති. තෙනෙවාහ “දානෙ මෙ රමනෙ මනො”ති.
සෙසං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

තස්ස පන හත්ථිනො චතුසු පාදෙසු අලඬිකාරා චත්තාරි සතසහස්සානි
අග්ඝන්ති, උහොසු පස්සෙසු අලඬිකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි, හෙට්ඨා උදරෙ
කම්බලං සතසහස්සං, පිට්ඨියං මුත්තාජාලං මණිජාලං කඤ්චනාජාලන්ති තීණි
ජාලානි තීණි සතසහස්සානි, උහො කණ්ණාලඬිකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි,
පිට්ඨියං අත්ථතකම්බලං සතසහස්සං, කුම්භාලඬිකාරො සතසහස්සං, තයො
වට්ඨසකා තීණි සතසහස්සානි, කණ්ණවුලාලඬිකාරො සතසහස්සං, ද්වින්තං
දන්තානං අලඬිකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි, සොණ්ඩාය
සොවත්ථිකාලඬිකාරො සතසහස්සං, නඬිගුට්ඨාලඬිකාරො සතසහස්සං,
ආරොහණනිස්සෙණි සතසහස්සං, භුඤ්ජනකටාහං සතසහස්සං, යපෙත්වා
අනග්ඝහණ්ඩං ඉදං තාව එත්තකං චතුර්විසති සතසහස්සානි අග්ඝති.
ජත්තපිණ්ඩියං පන මණි, වුලාමණි, මුත්තාහාරෙ මණි, අඬිකුසෙ මණි,
හත්ථිකණ්ඩවෙය්නමුත්තාහාරෙ මණි, හත්ථිකුම්භෙ මණිති ඉමානි ඡ
අනග්ඝානි, හත්ථිපි අනග්ඝො එවාති හත්ථිනා සද්ධිං සත්ත අනග්ඝානි, තානි
සබ්බානි බ්‍රාහ්මණානං අදාසි. තථා හත්ථිනො පරිවාරකානි පඤ්ච කුලසතානි

හත්ථිමෙණ්ඩහත්ථිගොපකෙනි සද්ධිං අදාසි. සහ දානෙන පනස්ස හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව භූමිකම්පාදයො අහෙසුං. තෙන වුත්තං -

87.

“පුනාපරං දදන්තස්ස, සබ්බසෙනං ගජුත්තමං;
තදාපි පථවි කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

ජාතකෙපි (ජා. 2.22.1673) වුත්තං -

“තදාසි යං හිංසනකං, තදාසි ලොමහංසනං;
හත්ථිනාගෙ පදින්තමිහි, මෙදනී සම්පකම්පථා”ති.

88. තස්ස නාගස්ස දානෙනාති ඡහි අනග්ගෙහි සද්ධිං චතුච්ඡතිසතසහස්සග්ගනිකඅලඬිකාරහණ්ඩසහිතස්ස තස්ස මඬිගලහත්ථිස්ස පරිච්චාගෙන. සිවයොති සිවිරාජකුමාරා චෙව සිවිරට්ඨවාසිනො ච. “සිවයො”ති ච දෙසනාසිසමෙතං. තත්ථ හි අමච්චා පාරිසජ්ජා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා නෙගමජානපදා නාගරා සකලරට්ඨවාසිනො ච සඤ්ජයමහාරාජං චූස්සතිදෙවිං මද්දිදෙවිඤ්ච යපෙත්වා සබ්බෙ ඵලං. කුද්ධාති දෙවතාවත්තනෙන බොධිසත්තස්ස කුද්ධා. සමාගතාති සන්තිපතිතා. තෙ කිර බ්‍රාහ්මණා හත්ථිං ලහිත්වා තං අහිරුහිත්වා මහාද්වාරෙන පවිසිත්වා නගරමජ්ඣෙන පායිංසු. මහාජනෙන ච “අම්හො බ්‍රාහ්මණා, අම්හාකං හත්ථි කුතො අහිරුල්ලො”ති වුත්තෙ “වෙස්සන්තරමහාරාජෙන නො හත්ථි දින්නො, කෙ තුම්හෙ”ති හත්ථිකාරාදීහි සට්ඨෙත්තා අගමංසු. අථ අමච්චෙ ආදිං කත්වා මහාජනා රාජද්වාරෙ සන්තිපතිත්වා “රඤ්ඤා නාම බ්‍රාහ්මණානං ධනං වා ධඤ්ඤං වා බෙත්තං වා වත්ථු වා දාසිදාසපරිවාරිකා වා දාතබ්බා සියා, කථඤ්ඤි නාමායං වෙස්සන්තරමහාරාජා රාජාරහං මඬිගලහත්ථිං දස්සති, න ඉදාති ඵලං රජ්ජං විනාසෙතුං දස්සාමා”ති උජ්ඣායිත්වා සඤ්ජයමහාරාජස්ස තමත්ථං ආරොචෙත්වා තෙන අනුනියමානා අනනුයන්තා අගමංසු. කෙවලං පන -

“මා නං දණ්ඨෙන සත්ථෙත, න හි සො බන්ධනාරහො;
පබ්බාපෙහි ච නං රට්ඨා, වඩිකෙ වසතු පබ්බතෙ”ති. (ජා. 2.22.1687) -

වදිංසු. තෙන වුත්තං -

“පබ්බාපෙසුං සකා රට්ඨා, වඩිකං ගච්ඡතු පබ්බත”න්ති.

තත්ථ පබ්බාපෙසුන්ති රජ්ජතො බහි වාසත්ථාය උජ්ඣක්කමකංසු; -

රාජාපි “මහා බො අයං පටිපක්ඛො, හන්ද මම පුත්තො කතිපාහං රජ්ජතො බහි වසතු”ති වින්තෙත්වා -

“එසො වෙ සිවීනං ඡන්දො, ඡන්දං නප්පනුදාමසෙ;
ඉමං සො වසතු රත්තිං, කාමෙ ව පරිභුඤ්ජතු.

“තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
සමග්ගා සිවයො භුත්වා, රට්ඨා පබ්බාජයන්තු න”න්ති. (ජා.
2.22.1688-1689) –

වත්වා පුත්තස්ස සන්තිකෙ කත්තාරං පෙසෙසි “ඉමං පවත්තිං මම පුත්තස්ස
ආරොවෙහි”ති. සො තථා අකාසි.

මහාසත්තොපි තං සුත්වා –

“කිස්මිං මෙ සිවයො කුද්ධා, නාහං පස්සාමි දුක්කටං;
තං මෙ කත්තෙ වියාචික්ඛ, කස්මා පබ්බාජයන්ති ම”න්ති. (ජා.
2.22.1701) –

කාරණං පුච්ඡි. තෙන “තුම්භාකං හත්ථිදානෙනා”ති චුත්තෙ
සොමනස්සජ්ජත්තො භුත්වා –

“හදයං චක්ඛුම්පහං දජ්ජං, කිං මෙ බාහිරකං ධනං;
හිරඤ්ඤං වා සුචණ්ණං වා, මුත්තා වෙළුරියා මණි.

“දක්ඛිණං වාපහං බාහුං, දිස්වා යාවකමාගතෙ;
දදෙයාං න විකම්පෙයාං, දානෙ මෙ රමතෙ මනො.

“කාමං මං සිවයො සබ්බෙ, පබ්බාජෙත්තු හනන්තු වා;
නෙව දානා විරම්ස්සං, කාමං ඡින්දන්තු සත්තධා”ති. (ජා.
2.22.1703-1705) –

වත්වා “නාගරා මෙ එකදිවසං දානං දාතුං ඔකාසං දෙන්තු, ස්වෙ දානං දත්වා
තතියදිවසෙ ගම්ස්සාමි”ති වත්වා කත්තාරං තෙසං සන්තිකෙ පෙසෙත්වා
“අහං ස්වෙ සත්තසතකං නාම මහාදානං දස්සාමි, සත්තහත්ථිසතානි
සත්තඅස්සසතානි සත්තරථසතානි සත්තඉත්ථිසතානි සත්තදාසසතානි
සත්තදාසිසතානි සත්තධෙත්තසතානි පටියාදෙහි, නානප්පකාරඤ්ච
අන්තපානාදිං සබ්බං දාතබ්බයුත්තකං උපට්ඨපෙහි”ති සබ්බකම්මිකං
අමච්චං ආණාපෙත්වා එකකොච මද්දිදෙවියා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා
“හද්දෙ මද්දි, අනුගාමිකනිධිං නිදහමානා, සිලවත්තෙසු දදෙයාසි”ති තම්පි
දානෙ නියොජෙත්වා තස්සා අත්තනො ගමනකාරණං ආචික්ඛිත්වා “අහං
වනං වසනත්ථාය ගම්ස්සාමි, ත්වං ඉධෙව අනුක්කණ්ඨිතා වසාහි”ති ආහ.
සා “නාහං, මහාරාජ, තුම්හෙහි විනා එකදිවසම්පි වසිස්සාමි”ති ආහ.

දුතියදිවසෙ සත්තසතකං මහාදානං පවත්තෙසි. තස්ස සත්තසතකං දානං දෙනත්තස්සෙව සායං අහොසි. අලභිකතරංථෙන මාතාපිතුනං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “අහං ස්වෙ ගමිස්සාමි”ති තෙ ආපුච්ඡිත්වා අකාමකානං තෙසං අස්සුමුඛානං රොදන්තානංයෙව වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තතො නික්ඛමිත්වා තං දිවසං අත්තනො නිවෙසනෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ “ගමිස්සාමි”ති පාසාදතො ඔතරි. මද්දිදෙවි සස්සුසසුරෙහි නානානායෙහි යාවිත්වා නිවත්තියමානාපි තෙසං වචනං අනාදිසිත්වා තෙ වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සෙසිත්ථියො අපලොකෙත්වා ද්වෙ පුත්තෙ ආදාය වෙස්සන්තරස්ස පට්ඨමතරං ගන්ත්වා රංථෙ අට්ඨාසි.

මහාපුරිසො රථං අභිරුහිත්වා රංථෙ යීතො මහාජනං ආපුච්ඡිත්වා “අප්පමත්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථා”ති ඔවාදමස්ස දත්වා නගරතො නික්ඛමි. බොධිසත්තස්ස මාතා “පුත්තො මෙ දානවිත්තකො දානං දෙනු”ති ආහරණෙහි සද්ධිං සත්තරතනපුරානි සකථානි උභොසු පස්සෙසු පෙසෙසි. සොපි අත්තනො කායාරුළුභමෙව ආහරණභණ්ඩං සම්පත්තයාවකානං අට්ඨාරස වාරෙ දත්වා සෙසං සබ්බමදාසි. නගරා නික්ඛමිත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුකාමො අහොසි. අට්ඨස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන රථප්පමාණෙ යානෙ මහාපට්ඨි භිජ්ජිත්වා පරිවත්තිත්වා රථං නගරාහිමුඛං අකාසි. සො මාතාපිතුනං වසනට්ඨානං ඔලොකෙසි. තෙන කාරුඤ්ඤෙන පට්ඨිකම්පො අහොසි. තෙන චුත්තං “තෙසං නිච්ජුභමානාන”න්තිආදි.

89-90. තත්ථ නිච්ජුභමානානන්ති තෙසු සිව්සු නික්කඨ්ඨන්තෙසු, පබ්බාපෙන්නෙසුති අත්ථො. තෙසං වා නික්ඛමන්තානං. මහාදානං පවත්තෙතුන්ති සත්තසතකමහාදානං දාතුං. ආයාචිස්සන්ති යාථිං. සාවසිත්වාති සොසාපෙත්වා. කණ්ණහෙරින්ති යුගලමහාහෙරිං. දදාමහන්ති දදාමි අහං.

91. අට්ඨත්ථාති අට්ඨවං දානෙ දීයමානෙ එතස්මිං දානග්ගෙ. තුමුලොති එකකොලාහලීභූතො. හෙරවොති භයාවහො. මහාසත්තඤ්ඤි යපෙත්වා අඤ්ඤෙසං සො භයං ජනෙති, තස්ස භයජනනාකාරං දස්සෙතුං. “දානෙනිම”න්තිආදි චුත්තං. ඉමං වෙස්සන්තරමහාරාජානං දානෙන හෙතුනා සිවයො රට්ඨතො නිහරන්ති පබ්බාපෙන්නි, තථාපි පුන ව එවරූපං දානං දෙනි අයන්ති.

92-94. ඉදානි තං දානං දස්සෙතුං “හත්ථි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ ගවන්ති ධෙනුං. චතුර්භංගිං රථං දත්වාති වහන්තීති වාහිනො, අස්සා, චතුරො ආජඤ්ඤසින්ධුවෙ රථඤ්ඤෙව බ්‍රාහ්මණානං දත්වාති අත්ථො. මහාසත්තො හි තථා නගරතො නික්ඛමන්තො සහජාතෙ සට්ඨිසහස්සෙ අමච්චෙ සෙසජනඤ්ඤෙව අස්සුපුණ්ණමුඛං අනුබද්ධන්තං නිවත්තෙත්වා රථං පාපෙන්නො මද්දිං ආහ - “ස්වෙ, හද්දෙ, පච්ඡතො යාවකා ආගච්ඡන්ති, උපධාරෙය්‍යාසි”ති. සා ඔලොකෙත්ති නිසීදි. අට්ඨස්ස සත්තසතකමහාදානං

ගමනකාලෙ කතදානඤ්ච සම්පාපුණිතුං අසක්කොන්තා චත්තාරො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා “වෙස්සන්තරො කුහි”න්ති පුච්ඡන්වා “දානං දත්වා රටෙන ගතො”ති චුත්තෙ “අස්සෙ යාවිස්සාමා”ති අනුබන්ධිංසු. මද්දි තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “යාවකා, දෙවා”ති ආරොචෙසි. මහාසත්තො රථං යපෙසි. තෙ ආගන්ත්වා අස්සෙ යාවිංසු. මහාසත්තො අස්සෙ අදාසි. තෙ තෙ ගහෙත්වා ගතා. අස්සෙසු පන දින්නෙසු රථධුරං ආකාසෙයෙව අට්ඨාසි. අථ චත්තාරො දෙවපුත්තා රොහිතමීගවණ්ණෙනාගන්ත්වා රථධුරං සම්පට්ඨිත්වා අගමංසු. මහාසත්තො තෙසං දෙවපුත්තභාවං ඤත්වා –

“ඉඨිස මද්දි නිසාමෙහි, විත්තරූපංව දිස්සති;
මීගරොහිච්චවණ්ණෙන, දක්ඛිණස්සා වහන්ති ම”න්ති. (ජා.
2.22.1864) –

මද්දියා ආහ.

තත්ථ විත්තරූපංවාති අච්ඡරියරූපං විය. දක්ඛිණස්සාති සුසික්ඛිතඅස්සා විය මං වහන්ති.

අථ නං එවං ගච්ඡන්තං අපරො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා රථං යාවි. මහාසත්තො පුත්තදාරං ඔතාරෙත්වා රථං අදාසි. රථෙ පන දින්නෙ දෙවපුත්තා අත්තරධායිංසු. තතො පට්ඨාය පන සබ්බෙපි පත්තිකාව අහෙසුං. අථ මහාසත්තො “මද්දි, ත්වං කණ්ණාජිනං ගණ්ණාහි, අහං ජාලිකුමාරං ගණ්ණාමි”ති උභොපි ද්වෙ දාරකෙ අඬකෙනාදාය අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසල්ලාපා පටිපථං ආගච්ඡන්තෙ මනුස්සෙ වඬිකපබ්බතස්ස මග්ගං පුච්ඡන්තා සයමෙව ඔනතෙසු එලරුක්බෙසු එලානි දාරකානං දදන්තා අත්ථකාමාහි දෙවතාහි මග්ගස්ස සඬ්ඛිපිතත්තා තදගෙව චෙතරට්ඨං සම්පාපුණිංසු. තෙන චුත්තං “චතුරාහිං රථං දත්වා”තිආදි.

තත්ථ යත්වා චතුම්මහාපටෙති අත්තනො ගමනමග්ගෙන පස්සතො ආගතෙන තෙන බ්‍රාහ්මණෙන ආගතමග්ගෙන ච විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානත්තා චතුක්කසඬ්ඛාතෙ චතුම්මහාපටෙ යත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස රථං දත්වා. එකාකියොති අමච්චසෙවකාදිසභායාභාවෙන එකකො. තෙනෙවාහ “අදුතියො”ති. මද්දිදෙවිං ඉදමබ්‍රවීති මද්දිදෙවිං ඉදං අභාසි.

96-99. පදුමං පුණ්ඩරිකංවාති පදුමං විය, පුණ්ඩරිකං විය ව. කණ්ණාජිනග්ගහිති කණ්ණාජිනං අග්ගහෙසි. අභිජාතාති ජාතිසම්පන්නා. විසමං සමන්ති විසමං සමඤ්ච භූමිප්පදෙසං. එන්තීති ආගච්ඡන්ති. අනුමග්ගෙ පටිප්පටෙති අනුමග්ගෙ වා පටිපටෙ වාති වා-සද්දස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. කරුණන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, කරුණායිතත්තන්ති අත්ථො. දුක්ඛං තෙ පටිච්චෙදෙන්තීති ඉමෙ එවං සුබ්‍රමාලා පදසා ගච්ඡන්ති, දුරෙව ඉතො වඬිකපබ්බතොති තෙ තදා අමහෙසු කාරුඤ්ඤවසෙන අත්තනා

දුක්ඛං පටිලහන්ති, තථා අත්තනො උප්පන්නදුක්ඛං පටිවෙදෙන්ති වාති අත්ථො.

100-1. පවනෙති මහාවනෙ. එලිනෙති එලවන්තෙ. උබ්බිද්ධාති උද්ධං උග්ගතා උච්චා. උපගච්ඡන්ති දාරකෙති යථා එලාති දාරකානං හත්ථුපගස්භකාති හොන්ති, එවං රුක්ඛා සයමෙව සාබාහි ඔනමිත්වා දාරකෙ උපෙන්නි.

102. අවිජරියන්ති අවිජරායොග්ගං, අවිජරං පහරිතුං යුත්තං. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. ලොමානං භංසනසමත්ථතාය ලොමභංසනං. සාහුකාරන්ති සාධුකාරං, අයමෙව වා පායො. ඉත්ථීරතනභාවෙන සබ්බෙහි අඬිගෙහි අවයවෙහි සොහතිති සබ්බඝට්ඨසොහනා.

103-4. අවිජෙරං වතාති අවිජරියං වත. වෙස්සන්තරස්ස තෙජෙනාති වෙස්සන්තරස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන. සඬ්ඛිපිංසු පථං යක්ඛාති දෙවතා මහාසත්තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන වොදිතා තං මග්ගං පරික්ඛයං පාපෙසුං, අප්පකං අකංසු, තං පන දාරකෙසු කරුණාය කතං විය කත්වා චුත්තං “අනුකම්පාය දාරකෙ”ති. ජෙතුත්තරනගරතො හි සුවණ්ණගිරිතාලො නාම පබ්බතො පඤ්ච යොජනාති, තතො කොන්තිමාරා නාම නදී පඤ්ච යොජනාති, තතො මාරඤ්ජනාගිරි නාම පබ්බතො පඤ්ච යොජනාති, තතො දණ්ඩබ්බාග්මණගාමො නාම පඤ්ච යොජනාති, තතො මාතුලනගරං දස යොජනාති, ඉති තං රට්ඨං ජෙතුත්තරනගරතො තිංස යොජනාති හොති. දෙවතා බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන වොදිතා මග්ගං පරික්ඛයං පාපෙසුං. තං සබ්බං එකාගෙනෙව අතික්කමිංසු. තෙන චුත්තං “නික්ඛන්තදිවසෙනෙව, වෙතරට්ඨමුපාගමු”න්ති.

එවං මහාසත්තො සායන්භසමයං වෙතරට්ඨෙ මාතුලනගරං පත්වා තස්ස නගරස්ස ද්වාරසමීපෙ සාලායං නිසීදි. අථස්ස මද්දිදෙවී පාදෙසු රජං පුඤ්ඡිත්වා පාදෙ සම්බාහිත්වා “වෙස්සන්තරස්ස ආගතභාවං ජානාපෙස්සාමි”ති සාලතො නික්ඛමිත්වා තස්ස වක්ඛුපථෙ සාලද්වාරෙ අට්ඨාසි. නගරං පවිසන්තියො ව නික්ඛමන්තියො ව ඉත්ථීයො තං දිස්වා පරිවාරෙසුං. මහාජනො තඤ්ච වෙස්සන්තරඤ්ච පුත්තෙ වස්ස තථා ආගතෙ දිස්වා රාජුතං ආවික්ඛි. සට්ඨිසභස්සා රාජානො රොදන්තා පරිදෙවන්තා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා මග්ගපරිස්සමං විනොදෙත්වා තථා ආගමනකාරණං පුච්ඡිංසු.

මහාසත්තො හත්ථීදානං ආදිං කත්වා සබ්බං කථෙසි. තං සුත්වා තෙ අත්තනො රජ්ජෙන නිමන්තයිංසු. මහාපුරිසො “මයා තුම්භාකං රජ්ජං පටිග්ගහිතමෙව හොතු, රාජා පන මං රට්ඨා පබ්බාපෙති, තස්මා වඬිකපබ්බතමෙව ගමිස්සාමි”ති වත්වා තෙහි නානප්පකාරං තත්ථ වාසං යාවියමානොපි තං අනලඬිකරිත්වා තෙහි ගහිතාරක්ඛො තං රත්තිං

සාලායමෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා තෙහි පරිවුතො නික්ඛමිත්වා පන්තරසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා වනද්වාරෙ යත්වා තෙ නිවත්තෙත්වා පුරතො පන්තරසයොජනමග්ගං තෙහි ආචික්ඛිතනියාමෙනෙව අගමාසි. තෙන වුත්තං -

105.

“සට්ඨිරාජසහස්සානි, තදා වසන්ති මාතුලෙ;
සබ්බෙ පඤ්ඡලිකා භුත්වා, රොදමානා උපාගමුං.

106.

“තත්ථ වත්තෙත්වා සල්ලාපං, වෙනෙහි වෙනපුත්තෙහි;
තෙ තතො නික්ඛමිත්වාන, වඩ්ඤං අගමු පබ්බත”න්ති.

තත්ථ තත්ථ වත්තෙත්වා සල්ලාපන්ති තත්ථ තෙහි රාජුහි සමාගමෙහි සද්ධිං පටිසම්මොදමානා කථං පවත්තෙත්වා. වෙනපුත්තෙහිති වෙනරාජපුත්තෙහි. තෙ තතො නික්ඛමිත්වානාති තෙ රාජානො තතො වනද්වාරට්ඨානෙ නිවත්තෙත්වා. වඩ්ඤං අගමු පබ්බතන්ති අම්භෙ වත්තාරො ජනා වඩ්ඤපබ්බතං උද්දිස්ස අගමම්භා.

අථ මහාසත්තො තෙහි ආචික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො ගන්ධමාදනපබ්බතං පත්වා තං දිවසං තත්ථ වසිත්වා තතො උත්තරදිසාහිමුඛො වෙසුල්ලපබ්බතපාදෙන ගන්ත්වා කෙතුමනීනදීතීරෙ නිසිදිත්වා වනවරකෙන දින්නං මධුමංසං බාදිත්වා තස්ස සුවණ්ණසුචිං දත්වා න්හත්වා පිවිත්වා පටිප්පස්සද්ධදරොපො නදිං උත්තරිත්වා සානුපබ්බතසිඛරෙ ඨිතස්ස නිග්‍රොධස්ස මුලෙ ථොකං නිසිදිත්වා උට්ඨාය ගච්ඡන්තො නාලිකපබ්බතං පරිහරන්තො මුවලින්දසරං ගන්ත්වා සරතීරෙන පුබ්බත්තරකණ්ණං පත්වා එකපදිකමග්ගෙනෙව වනසටං පටිසිත්වා තං අතික්කම්ම ගිරිවිදුග්ගානං නදිපහවානං පුරතො චතුරස්සපොක්ඛරණං පාපුණි.

107. තස්මිං බණ්ණ සක්කො ආවජ්ජෙන්නො “මහාසත්තො හිමවන්තං

පටිට්ඨො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති”ති විත්තෙත්වා විස්සකම්මං පෙසෙසි - “ගච්ඡ වඩ්ඤපබ්බතකුච්ඡිමිහි රමණීයෙ යානෙ අස්සමපදං මාපෙහි”ති. සො තත්ථ ද්වෙ පණ්ණසාලායො ද්වෙ වඩ්ඤමෙ ද්වෙ ව රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි මාපෙත්වා තෙසු තෙසු යානෙසු නානාපුප්ඵවිත්තෙ රුක්ඛෙ ඵලිතෙ රුක්ඛෙ පුප්ඵගච්ඡෙ කදලිවනාදීනි ව දස්සෙත්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙත්වා “යෙකෙවි පබ්බජිතුකාමා, තෙ ගණ්හන්තු”ති අක්ඛරානි ලිඛිත්වා අමනුස්සෙ ව හෙරවසද්දෙ මිගපක්ඛිනො ව පටික්කමාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

මහාසත්තො එකපදිකමග්ගං දිස්වා “පබ්බජිතානං වසනට්ඨානං භවිස්සති”ති මද්දිඤ්ච පුත්තෙ ව තත්තෙව යපෙත්වා අස්සමපදං පවිසිත්වා අක්ඛරානි ඔලොකෙත්වා “සක්කෙන දින්නොස්මි”ති පණ්ණසාලද්වාරං විවරිත්වා පවිට්ඨො ඛග්ගඤ්ච ධනුඤ්ච අපනෙත්වා සාටකෙ ඔමුඤ්චිත්වා ඉසිවෙසං ගහෙත්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය නික්ඛමිත්වා පච්චෙකබුද්ධසදිසෙන උපසමෙන දාරකානං සන්තිකං අගමාසි. මද්දිදෙවිපි මහාසත්තං දිස්වා පාදෙසු පතිත්වා රොදිත්වා තෙනෙව සද්ධිං අස්සමං පවිසිත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා ඉසිවෙසං ගණ්හි. පච්ඡා පුත්තෙපි තාපසකුමාරකෙ කරිංසු. බොධිසත්තො මද්දිං වරං යාචි “මයං ඉතො පට්ඨාය පබ්බජිතා නාම, ඉත්ථි ව නාම බ්‍රහ්මවරියස්ස මලං, මා දානි අකාලෙ මම සන්තිකං ආගච්ඡා”ති. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා මහාසත්තම්පි වරං යාචි “දෙව, තුම්හෙ පුත්තෙ ගහෙත්වා ඉධෙව හොථ, අහං ඵලාඵලං ආහරිස්සාමි”ති. සා තතො පට්ඨාය අරඤ්ඤතො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා තයො ජනෙ පටිජග්ගි. ඉති චත්තාරො ඛත්තියා වඩ්ඪපබ්බතකුච්ඡියං සත්තමාසමත්තං වසිංසු. තෙන චුත්තං “ආමන්තයිත්වා දෙවින්දො, විස්සකම්මං මහිද්ධික”න්තිආදි.

තත්ථ ආමන්තයිත්වානි පක්කොසාපෙත්වා. මහිද්ධිකන්ති මහතියා දෙවිද්ධියා සමන්තාගතං. අස්සමං සුකතන්ති අස්සමපදං සුකතං කත්වා. රම්මං වෙස්සන්තරස්ස වසනානුච්ඡවිකං පණ්ණසාලං. සුමාපයානි සුට්ඨු මාපය. ආණාපෙසිති වචනසෙසො. සුමාපයිති සම්මා මාපෙසි.

111. අසුඤ්ඤොති යථා සො අස්සමො අසුඤ්ඤො හොති, ඵලං තස්ස අසුඤ්ඤභාවකරණෙන අසුඤ්ඤො හොමි. “අසුඤ්ඤ”ති වා පාඨො, මම වසනෙනෙව අසුඤ්ඤ අස්සමෙ දාරකෙ අනුරක්ඛන්තො වසාමි තත්ථ තිට්ඨාමි. බොධිසත්තස්ස මෙත්තානුභාවෙන සමන්තා තියොජනෙ සබ්බෙ තිරච්ඡානාපි මෙත්තං පටිලභිංසු.

ඵලං තෙසු තත්ථ වසන්තෙසු කලිඬගරට්ඨවාසී ජූජකො නාම බ්‍රාහ්මණො අමිත්තතාපනාය නාම හරියාය “නාහං තෙ නිව්චං ධඤ්ඤකොට්ටනඋදකාහරණයාගුහත්තපවනාදීනි කාතුං සක්කොමි, පරිවාරකං මෙ දාසං වා දාසිං වා ආනෙහි”ති චුත්තෙ “කුතොහං තෙ හොති දුග්ගතො දාසං වා දාසිං වා ලභිස්සාමි”ති වත්වා තාය “ඵස වෙස්සන්තරො රාජා වඩ්ඪපබ්බතෙ වසති. තස්ස පුත්තෙ මය්හං පරිවාරකෙ යාචිත්වා ආනෙහි”ති චුත්තෙ කිලෙසවසෙන තස්සා පටිබද්ධචිත්තතාය තස්සා වචනං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො පාඨෙය්‍යං පටියාදාපෙත්වා අනුක්කමෙන ජෙතුත්තරනගරං පත්වා “කුහිං වෙස්සන්තරමහාරාජා”ති ප්‍රච්ඡි.

මහාජනො “ඉමෙසං යාවකානං අතිදානෙන අම්භාකං රාජා රට්ඨා පබ්බාජිතො, ඵලං අම්භාකං රාජානං නාසෙත්වා පුනපි ඉධෙව ආගච්ඡති”ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහත්ථො උපක්කොසන්තො බ්‍රාහ්මණං අනුබන්ධි. සො

දෙවතාවග්ගහිතො හුත්වා තතො නික්ඛමිත්වා වඩ්ඤ්ඤානගාමිමග්ගං අභිරුළුහො අනුක්කමෙන වනද්වාරං පත්වා මහාවනං අජ්ඣොගාහෙත්වා මග්ගමුළුහො හුත්වා විවරන්තො තෙහි රාජුහි බොධිසත්තස්ස ආරක්ඛණත්ථාය යපිතෙන වෙනපුත්තෙන සමාගඤ්ඡී. තෙන “කහං, හො බ්‍රාහ්මණ, ගච්ඡසී”ති පුට්ඨො “වෙස්සන්තරමහාරාජස්ස සන්තික”න්ති චුත්තෙ “අද්ධා අයං බ්‍රාහ්මණො තස්ස පුත්තෙ වා දෙවිං වා යාවිතුං ගච්ඡති”ති චිත්තෙත්වා “මා බො, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, තත්ථ ගඤ්ඡී, සවෙ ගච්ඡසී, එත්ථෙව තෙ සීසං ඡිත්තීත්වා මය්හං සුනානං සාසං කරිස්සාමි”ති තෙන සන්තප්පිතො මරණභයහිතො “අහමස්ස පිතරා පෙසිතො දුතො, ‘තං ආනෙස්සාමි’ති ආගතො”ති මුසාවාදං අභාසී. තං සුත්වා වෙනපුත්තො තුට්ඨහට්ඨො බ්‍රාහ්මණස්ස සක්කාරසම්මානං කත්වා වඩ්ඤ්ඤානගාමිමග්ගං ආචික්ඛී. සො තතො පරං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ අවිචුතෙන නාම තාපසෙන සද්ධිං සමාගන්ත්වා තම්පි මග්ගං පුච්ඡිත්වා තෙනාපි මග්ගෙ ආචික්ඛිතෙ තෙන ආචික්ඛිතසඤ්ඤාය මග්ගං ගච්ඡන්තො අනුක්කමෙන බොධිසත්තස්ස අස්සමපදට්ඨානසම්පං ගන්ත්වා මද්දිදෙවියා ඵලාඵලත්ථං ගතකාලෙ බොධිසත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා උභො දාරකෙ යාවි. තෙන චුත්තං –

112.

“පවනෙ වසමානස්ස, අද්ධිකො මං උපාගමි;

අයාවි පුත්තකෙ මය්හං, ජාලිං කණ්ඨාජිනං චුහො”ති.

ඵචං බ්‍රාහ්මණෙන දාරකෙසු යාවිතෙසු මහාසත්තො “විරස්සං වන මෙ යාවකො අධිගතො, අජ්ජාහං අනවසෙසතො දානපාරමිං පුරෙස්සාමි”ති අධිජ්ජායෙන සොමනස්සජාතො පසාරිතහත්ථෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙත්තො විය බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තං පරිතොසෙත්තො සකලඤ්ච තං පබ්බතකුච්ඡිං උන්නාදෙන්තො “දදාමි තව මය්හං පුත්තකෙ, අපි ව මද්දිදෙවී පන පාතොව ඵලාඵලත්ථාය වනං ගන්ත්වා සායං ආගමිස්සති, තාය ආගතාය තෙ පුත්තකෙ දස්සෙත්වා ත්වඤ්ච මූලඵලාඵලං බාදිත්වා ඵකරන්ති. වසිත්වා විගතපරිස්සමො පාතොව ගමිස්සසී”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “කාමඤ්චෙස උළාරජ්ඣාසයනාය පුත්තකෙ දදාති, මානා පන වච්ඡගිද්ධා ආගන්ත්වා දානස්ස අන්තරායමිපි කරෙය්‍ය, යංනුනාහං ඉමං නිජ්ජිලෙත්වා දාරකෙ ගහෙත්වා අජ්ජෙව ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙත්වා “පුත්තා වෙ තෙ මය්හං දිත්තා, කිං දාති මාතරං දස්සෙත්වා පෙසිතෙහි, දාරකෙ ගහෙත්වා අජ්ජෙව ගමිස්සාමි”ති ආහ. “සවෙ, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, රාජපුත්තිං මාතරං දට්ඨුං න ඉච්ඡසී, ඉමෙ දාරකෙ ගහෙත්වා ජෙතුත්තරනගරං ගච්ඡ, තත්ථ සඤ්ජයමහාරාජා දාරකෙ ගහෙත්වා මහන්තං තෙ ධනං දස්සති, තෙන දාසදාසියො ගණ්ඨිස්සසී, සුබඤ්ච ජීවිස්සසී, අඤ්ඤාතා ඉමෙ සුබ්‍රමාලා රාජදාරකා, කිං තෙ වෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති”ති ආහ.

බ්‍රාහ්මණො “ඵචම්පි මයා න සක්කා කාතුං, රාජදණ්ඩතො භායාමි, මය්හමෙව ගාමං නෙස්සාමි”ති ආහ. ඉමං තෙසං කථාසල්ලාපං සුත්වා

දාරකා “පිතා නො බො අම්මෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුකාමො”ති පක්කමිත්වා පොක්ඛරණං ගන්ත්වා පදුමිනිගච්ඡෙ නිලීයිංසු. බ්‍රාහ්මණො තෙ අදිස්වාච “ත්වං ‘දාරකෙ දදාමී’ති වත්වා තෙ අපක්කමාපෙසි, එසො තෙ සාධුභාවො”ති ආහ. අථ මහාසත්තො සහසාව උට්ඨහිත්වා දාරකෙ ගවෙසන්තො පදුමිනිගච්ඡෙ නිලීනෙ දිස්වා “එථ, තාතා, මා මය්භං දානපාරමියා අන්තරායං අකත්ථ, මම දානජ්ඣාසයං මත්ථකං පාපෙථ, අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො තුම්මෙ ගහෙත්වා තුම්මාකං අයාකස්ස සඤ්ජයමහාරාජස්ස සන්තිකං ගමිස්සති, තාත ජාලී, ත්වං භුජිස්සො භොතුකාමො බ්‍රාහ්මණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා භුජිස්සො භවෙය්‍යාසී, කණ්භාජිනෙ ත්වං දාසසතං දාසිසතං භත්ථිසතං අස්සසතං උසහසතං නික්ඛසතන්ති සබ්බසතං දත්වා භුජිස්සා භවෙය්‍යාසී”ති කුමාරෙ අග්ඝාපෙත්වා සමස්සාසෙත්වා ගහෙත්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා කමණ්ඩලනා උදකං ගහෙත්වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පච්චයං කත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස භත්ථෙ උදකං පාතෙත්වා අතිවිය පිතිසොමනස්සජාතො භුත්වා පථවිං උන්නාදෙන්තො පියපුත්තදානං අදාසි. ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව පථවිකම්පාදයො අගෙසුං. තෙන චුත්තං –

113.

“යාවකං උපගතං දිස්වා, භාසො මෙ උපපජ්ජථ;
උභො පුත්තෙ ගහෙත්වාන, අදාසිං බ්‍රාහ්මණෙ තදා.

114.

“සකෙ පුත්තෙ වජන්තස්ස, ජුජකෙ බ්‍රාහ්මණෙ යදා;
තදාපි පථවී කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

අථ බ්‍රාහ්මණො දාරකෙ අගන්තුකාමෙ ලතාය භත්ථෙසු බන්ධිත්වා ආකඬ්ඪී. තෙසං බන්ධට්ඨානෙ ඡවිං ඡින්දිත්වා ලොහිතං පග්ඝරි. සො ලතාදණ්ඩෙන පහරන්තො ආකඬ්ඪී. තෙ පිතරං ඔලොකෙත්වා.

“අම්මා ව තාත නික්ඛන්තා, ත්වඤ්ච නො තාත දස්සසී;
මා නො ත්වං තාත අදදා, යාව අම්මාපි එතු නො;
තදායං බ්‍රාහ්මණො කාමං, වික්කිණාතු භනාතු වා”ති. (ජා. 2.22.2126) –

වත්වා පුනපි අයං එවරුපො ඝොරදස්සනො කුරුරකම්මන්තො –

“මනුස්සො උදාහු යක්ඛො, මංසලොහිතභොජනො;
ගාමා අරඤ්ඤමාගම්ම, ධනං තං තාත යාවති;
නියමානෙ පිසාවෙන, කිං නු තාත උදික්ඛසී”ති. (ජා. 2.22.2130-2131) –

ආදීනි වදන්තා පරිදෙවිංසු. තත්ථ ධනන්ති පුත්තධනං.

පුජකො දාරකෙ තථා පරිදෙවත්තෙයෙව පොථෙත්තොව ගහෙත්වා පක්කාමි. මහාසත්තස්ස දාරකානං කරුණං පරිදෙවිතෙන තස්ස ව බ්‍රාහ්මණස්ස අකාරුඤ්ඤභාවෙන බලවසොකො උප්පජ්ජී, විජ්ජට්ඨාරො ව උදපාදි. සො තඤ්ඤාඤ්ඤෙව බොධිසත්තානං පචෙණං අනුස්සරි. “සබ්බෙව හි බොධිසත්තා පඤ්ඤා මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා බුද්ධා භවිස්සන්ති, අහම්පි තෙසං අබ්භන්තරො, පුත්තදානඤ්ඤා මහාපරිච්චාගානං අඤ්ඤතරං, තස්මා චෙස්සන්තර දානං දත්වා පච්ඡානුතාපො න තෙ අනුච්ඡවිකො”ති අත්තානං පරිභාසෙත්වා “දිත්තකාලතො පට්ඨාය මම තෙ න කිඤ්චි භොන්ති”ති අත්තානං උපත්ථම්භෙත්වා දළ්භසමාදානං අධිට්ඨාය පණ්ණසාලද්වාරෙ පාසාණඵලකෙ කඤ්චනපට්ඨා විය නිසිදි.

අථ මද්දිදෙවි අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ගහෙත්වා නිවත්තන්ති “මා මහාසත්තස්ස දානන්තරායො භොතු”ති වාළුමිගරුපධරාහි දෙවතාහි උපරුද්ධමග්ගා තෙසු අපගතෙසු විරෙන අස්සමං පත්වා “අජ්ජ මෙ දුස්සුපිනං දිට්ඨං, දුන්නිමිත්තානි ව උප්පන්නානි, කිං නු බො භවිස්සති”ති වින්තෙත්ති අස්සමං පවිසිත්වා පුත්තකෙ අපස්සන්ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, න බො අම්භාකං පුත්තකෙ පස්සාමි, කුහිං තෙ ගතා”ති ආහ. සො තුණ්හි අභොසි. සා පුත්තකෙ උපධාරෙන්ති තහිං තහිං උපධාවිත්වා ගචෙසන්ති අදිස්වා පුනපි ගන්ත්වා පුච්ඡී. බොධිසත්තො “කක්ඛලකථාය නං පුත්තසොකං ජහාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා –

“නුන මද්දි වරාරොහා, රාජපුත්ති යසස්සිනි;

පාතො ගතාසි උඤ්ජාය, කිමිදං සායමාගතා”ති. (ජා. 2.22.2225) –

වත්වා තාය විරායනකාරණෙ කථිතෙ පුනපි දාරකෙ සන්ධාය න කිඤ්චි ආහ. සා පුත්තසොකෙන තෙ උපධාරෙන්ති පුනපි වාතචෙගෙන වනානි විවරි. තාය ඵකරත්තියං විවරිතට්ඨානං පරිග්ගණ්හන්තං පන්තරසයොජනමත්තං අභොසි. අථ විභාතාය රත්තියා මහාසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධීතා දාරකානං අදස්සනෙන බලවසොකාහිභූතා තස්ස පාදමූලෙ ඡින්නකදලී විය භූමියං විසඤ්ඤී හුත්වා පති. සො “මතා”ති සඤ්ඤාය කම්පමානො උප්පන්නබලවසොකොපි සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “ජානිස්සාමි තාව ජීවති, න ජීවති”ති සත්තමාසෙ කායසංසග්ගං අනාපන්නපුබ්බොපි අඤ්ඤස්ස අභාවෙන තස්සා සීසං උක්ඛිපිත්වා උගුරුසු යපෙත්වා උදකෙන පරිජ්ඣෙත්වා උරඤ්ච මුඛඤ්ච හදයඤ්ච පරිමජ්ජී. මද්දිපි බො ථොකං විතිනාමෙත්වා සතිං පටිලභිත්වා හිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “දෙව, දාරකා තෙ කුහිං ගතා”ති පුච්ඡී. සො ආහ – “දෙවි, ඵකස්ස මෙ බ්‍රාහ්මණස්ස මං යාවිත්වා ආගතස්ස දාසත්ථාය දින්නා”ති වත්වා තාය “කස්මා, දෙව, පුත්තෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දත්වා මම සබ්බරත්තිං පරිදෙවිත්වා විවරත්තියා නාවික්ඛි”ති වුත්තෙ “පයමමෙව වුත්තෙ තව විත්තදුක්ඛං බහු භවිස්සති, ඉදානි පන සරිරදුක්ඛෙන තනුකං භවිස්සති”ති වත්වා –

“මං පස්ස මද්දි මා පුත්තෙ, මා බාළ්භං පරිදෙවසි;
ලච්ඡාම පුත්තෙ ජීවන්තා, අරොගා ච භවාමසෙ”ති. (ජා. 2.22.2260)

—

සො සමස්සාසෙත්වා පුන —

“පුත්තෙ පසුඤ්ච ධඤ්ඤඤ්ච, යඤ්ච අඤ්ඤං සරෙ ධනං;
දජ්ජා සජ්ජුරිසො දානං, දිස්වා යාවකමාගතං;
අනුමොදාහි මෙ මද්දි, පුත්තකෙ දානමුත්තම”න්ති. (ජා. 2.22.2261)

—

වත්වා අත්තනො පුත්තදානං තං අනුමොදාපෙසි.

සාපි —

“අනුමොදාමි තෙ දෙව, පුත්තකෙ දානමුත්තමං;
දත්වා චිත්තං පසාදෙහි, හිංයො දානං දදො භවා”ති. (ජා. 2.22.2262) —

වත්වා අනුමොදි.

එවං තෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදනීයං කථං කථෙත්තෙසු සක්කො චිත්තෙසි — “මහාපුරිසො හිංයො ජුජ්ජස්ස පථවිං උන්නාදෙත්වා දාරකෙ අදාසි. ඉදානි නං කොචි හීනපුරිසො උපසඬ්ඤාමිත්වා මද්දිදෙවිං යාවිත්වා ගහෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, තතො රාජා නිජ්ජච්චෙය්‍ය භවෙය්‍ය, භන්දාහං බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන නං උපසඬ්ඤාමිත්වා මද්දිං යාවිත්වා පාරමිකුටං ගාභාපෙත්වා කස්සචි අවිස්සජ්ජියං කත්වා පුන නං තස්සෙව දත්වා ආගමිස්සාමි”ති. සො සුරියුග්ගමනවෙලායං බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තං දිස්වා මහාපුරිසො “අතිථි නො ආගතො”ති පීතියොමනස්සජාතො තෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කෙනත්ථෙත ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡි. අථ නං සක්කො මද්දිදෙවිං යාචි. තෙන වුත්තං —

115.

“පුනදෙව සක්කො ඔරුය්භ, හුත්වා බ්‍රාහ්මණසන්නිභො;
අයාචි මං මද්දිදෙවිං, සීලවන්තිං පතිබ්බත”න්ති.

තත්ථ පුනදෙවාති දාරකෙ දින්නදිවසතො පච්ඡා එව. තදනත්තරමෙවාති අත්ථො. ඔරුය්භාති දෙවලොකතො ඔතරිත්වා. බ්‍රාහ්මණසන්නිභොති බ්‍රාහ්මණසමානවණ්ණො.

අථ මහාසත්තො “හිංයො මෙ ද්වෙපි දාරකෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නා, අහමිපි අරඤ්ඤෙ එකකොච, කථං තෙ මද්දිං සීලවන්තිං පතිබ්බතං

දස්සාමි”ති අවත්වා ව පසාරිතහත්ථෙ අනග්ගරතනං යපෙන්නො විය අසජ්ජිත්වා අබජ්ඣිත්වා අනොලීනමානසො “අජ්ජ මෙ දානපාරමි මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති හට්ඨතුට්ඨො ගිරිං උන්නාදෙන්තො විය –

“දදාමි න විකම්පාමි, යං මං යාවසි බ්‍රාහ්මණ;
සත්තං නජ්ජට්ඨොමි, දානෙ මෙ රමති මනො”ති. (ජා. 2.22.2278)

වත්වා සිසමෙව කමණ්ඩලුනා උදකං ආහරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙත්වා හරියමදාසි. තෙන වුත්තං –

116.

“මද්දිං හත්ථෙ ගහෙත්වාන, උදකඤ්ජලි පුරිය;
පසන්නමනසඤ්ඤාපො, තස්ස මද්දිං අදාසහ”න්ති.

තත්ථ උදකඤ්ජලිති උදකං අඤ්ජලිං, “උදක”න්ති ව කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං, උදකෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අඤ්ජලිං පසාරිතහත්ථතලං පුරෙත්වාති අත්ථො. පසන්නමනසඤ්ඤාපොති “අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙත්වා සම්මාසම්බොධිං අධිගම්ස්සාමි”ති උපන්නසද්ධාපසාදෙන පසන්නචිත්තසඤ්ඤාපො. තඤ්ඤාඤ්ජලිං හෙට්ඨා වුත්තජ්ජකාරානි සබ්බපාටිභාරියානි පාතුරහෙසුං. “ඉදානිස්ස න දුරෙ සම්මාසම්බොධි”ති දෙවගණා බ්‍රහ්මගණා අතිවිය පිතිසොමනස්සජාතා අහෙසුං. තෙන වුත්තං –

117.

“මද්දියා දියමානාය, ගගනෙ දෙවා පමොදිතා;
තදාපි පථවි කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තතො පන දියමානාය මද්දියා දෙවියා රුණ්ණං වා දුම්මුඛං වා භාකුට්ඨත්තං වා නාහොසි, එවං චස්සා අහොසි “යං දෙවො ඉච්ඡති, තං කරොතු”ති.

“කොමාරි යස්සාහං හරියා, සාමිකො මම ඉස්සරො;
යස්සිච්ඡෙ තස්ස මං දජ්ජා, වික්කිණෙය්‍ය හතෙය්‍ය වා”ති. (ජා. 2.22.2282) –

ආහ.

මහාපුරිසොපි “අම්හො, බ්‍රාහ්මණ, මද්දිතො මෙ සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ජලාණමෙව පියතරං, ඉදං මෙ දානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ජලාණජ්ජට්ඨෙට්ඨස්ස පච්චයො භොතු”ති වත්වා අදාසි. තෙන වුත්තං –

118.

“ජාලිං කණ්භාජිනං ධිතං, මද්දිදෙවිං පතිබ්බතං;
වජ්ජමානො න චිත්තෙසිං, බොධියායෙව කාරණං.

119.

න මෙ දෙස්සා උභො පුත්තා, මද්දිදෙවි න දෙස්සියා;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා පියෙ අදාසහ”න්ති.

තත්ථ වජ්ජමානො න චිත්තෙසින්ති පරිච්චජන්තො සන්තාපවසෙන න චිත්තෙසිං, විස්සට්ඨො හුත්වා පරිච්චජින්ති අත්ථො.

එත්ථාහ — කස්මා පනායං මහාපුරිසො අත්තනො පුත්තදාරෙ ජාතිසම්පන්නෙ ඛත්තියෙ පරස්ස දාසභාවෙන පරිච්චජී, න හි යෙසං කෙසඤ්චිපි භුජිස්සානං අභුජිස්සභාවකරණං සාධුධම්මොති? වුච්චතෙ — අනුධම්මභාවතො. අයඤ්චි බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ අනුගතධම්මතා, යදිදං සබ්බස්ස අත්තනියස්ස මමන්ති පරිග්ගහිතවත්ථුනො අනවසෙසපරිච්චාගො, න හි දෙයාධම්මපටිග්ගාහකචිකප්පරහිතං දානපාරමී. පරිපුරෙතුං උස්සුක්කමාපන්නානං බොධිසත්තානං මමන්ති පරිග්ගහිතවත්ථුං යාවත්තස්ස යාවකස්ස න පරිච්චජීතුං යුත්තං, පොරාණොපි වායමනුධම්මො. සබ්බෙසඤ්චි බොධිසත්තානං අයං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණධම්මො කුලවංසො කුලප්පවෙණී, යදිදං සබ්බස්ස පරිච්චාගො. තත්ථ ච විසෙසතො පියතරවත්ථුපරිච්චාගො, න හි කෙචි බොධිසත්තා වංසානුගතං රජ්ජිස්සරියාදිධනපරිච්චාගං, අත්තනො සීසනයනාදිඅභිගපරිච්චාගං, පියජීවිතපරිච්චාගං, කුලවංසපතිට්ඨාපකපියපුත්තපරිච්චාගං, මනාපචාරිනීපියහරියාපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ අපරිච්චජින්වා බුද්ධා නාම භූතපුබ්බා අත්ථී. තථා හි මභිගලෙ හගවති බොධිසත්තභූතෙ බොධිපරියෙසනං වරමානෙ ච වරිමත්තභාවතො තතියෙ අත්තභාවෙ සපුත්තදාරෙ එකස්මිං පබ්බතෙ වසන්තෙ බරදාධිකො නාම යක්ඛො මහාපුරිසස්ස දානජ්ඣාසයනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන උපසඬ්ඨකමිත්වා මහාසත්තං ද්වෙ දාරකෙ යාචි.

මහාසත්තො “දදාමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙ”ති හට්ඨපහට්ඨො උදකපරියන්තං පථවිං කම්පෙන්නො ද්වෙපි දාරකෙ අදාසී. යක්ඛො චඬ්ඨකමනකොටියං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධීතො මහාසත්තස්ස පස්සන්තස්සෙව මුළාලකලාපං විය ද්වෙ දාරකෙ බාදි. අග්ගිජාලං විය ලොහිතධාරං උග්ගිරමානං යක්ඛස්ස මුඛං ඔලොකෙන්තස්ස මහාපුරිසස්ස “චඤ්චෙසි වත මං යක්ඛො”ති උප්පජ්ජනකචිත්තුප්පාදස්ස ඔකාසං අදෙන්තස්ස උපායකොසල්ලස්ස සුභාවිතත්තා අතීතධම්මානං අප්පටිසන්ධිසභාවතො අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරානං සුපරිමද්දිතභාවතො ච එවං ඉත්තරට්ඨිතිකෙන පහඬ්ගුනා අසාරෙන සඬ්ඛාරකලාපෙන “පුරිතා වත මෙ දානපාරමී, මහන්තං වත මෙ අත්ථං සාධෙත්වා ඉදං අධිගත”න්ති

සොමනස්සමෙව උප්පජ්ජී. සො ඉදං අනඤ්ඤසාධාරණං තස්මිං බණ්ණ අත්තනො විත්තාවාරං ඤත්වා “ඉමස්ස නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමිනාව නිහාරෙන සරිරතො රස්මියො නික්ඛමන්තු”ති පත්ථනමකාසි. තස්ස තං පත්ථනං නිස්සාය බුද්ධභූතස්ස සරිරජ්ජහා නිව්චමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා). එවං අඤ්ඤෙපි බොධිසත්තා අත්තනො පියතරං පුත්තදාරං පරිච්චජිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිච්ඡ්ඤාංසු.

අපි ව යථා නාම කොචි පුරිසො කස්සචි සන්තිකෙ ගාමං වා ජනපදං වා කෙණ්ඩා ගහෙත්වා කම්මං කරොත්තො අත්තනො අත්තෙවාසිකානං වා පමාදෙන පුතිභූතං ධනං ධාරෙය්‍ය, තමෙනං සො ගාහාපෙත්වා බන්ධනාගාරං පවෙසෙය්‍ය. තස්ස ඵ්වමස්ස “අහං බො ඉමස්ස රඤ්ඤො කම්මං කරොත්තො එත්තකං නාම ධනං ධාරෙමි, තෙනාහං රඤ්ඤො බන්ධනාගාරෙ පවෙසිතො, සවාහං ඉධෙව හොමි, අත්තානඤ්ච ජීයෙය්‍ය, පුත්තදාරකම්මකරපොරිසා ව මෙ ජීවිකාපගතා මහත්තං අනයංඛසනං ආපජ්ජෙය්‍යං. යංනුනාහං රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා අත්තනො පුත්තං වා කනිට්ඨභාතරං වා ඉධ යපෙත්වා නික්ඛමෙය්‍යං. එවාහං ඉතො බන්ධනතො මුත්තො නචිරස්සෙව යථාමිත්තං යථාසන්දිට්ඨං ධනං සංහරිත්වා රඤ්ඤො දත්වා තම්පි බන්ධනතො මොචෙමි, අප්පමත්තොව හුත්වා උට්ඨානබලෙන අත්තනො සම්පත්තිං පටිපාකතිකං කරිස්සාමි”ති. සො තථා කරෙය්‍ය. එවං සම්පදමිදං දට්ඨබ්බං.

තත්‍රිදං ඔපම්මසංසන්දනං — රාජා විය කම්මං, බන්ධනාගාරො විය සංසාරො, රඤ්ඤො බන්ධනාගාරෙ යපිතපුරිසො විය කම්මවසෙන සංසාරවාරකෙ යිතො මහාපුරිසො, තස්ස බන්ධනාගාරෙ යිතපුරිසස්ස තත්ථ පුත්තස්ස වා භාතුතො වා පරාධිනභාවකරණෙන තෙසං අත්තනො ව දුක්ඛජ්ජමොචනං විය මහාපුරිසස්ස අත්තනො පුත්තාදිකෙ පරෙසං දත්වා සබ්බඤ්ඤාඤාණප්පට්ඨාහෙන සබ්බසත්තානං වට්ටදුක්ඛජ්ජමොචනං, තස්ස විගතදුක්ඛස්ස තෙහි සද්ධිං යථාධිජ්ජෙතසම්පත්තියං පතිට්ඨානං විය මහාපුරිසස්ස අරහත්තමග්ගෙන අපගතවට්ටදුක්ඛස්ස බුද්ධභාවෙන දසබලාදිසබ්බඤ්ඤාඤාණසම්පත්තිසමන්තාගමො අත්තනො වචනකාරකානං විජ්ජත්තයාදිසම්පත්තිසමන්තාගමො වාති එවං අනවජ්ජසභාවො එව මහාපුරිසානං පුත්තදාරපරිච්චාගො. එතෙනෙව නයෙන තෙසං අභිගජ්චිතපරිච්චාගෙ යා වොදනා, සාපි විසොධිතාති වෙදිතබ්බාති.

එවං පන මහාසත්තෙන මද්දිදෙවියා දින්නාය සක්කො අච්ඡරියබ්භූතචිත්තජාතො හුත්වා —

“සබ්බෙ ජිතා තෙ පච්චුහා, යෙ දිබ්බා යෙ ව මානුසා;

නින්නාදිතා තෙ පථවී, සද්දො තෙ තිදිවං ගතො. (ජා. 2.22.2283-2284);

“දුද්දදං දදමානානං, දුක්කරං කම්ම කුබ්බතං;
අසන්නො නානුකුබ්බන්ති, සතං ධම්මො දුරන්තයො.

“තස්මා සතඤ්ච අසතං, නානා හොති ඉතො ගති;
අසන්නො නිරයං යන්ති, සන්නො සග්ගපරායනා”ති. (ජා. 2.22.2286-2287) –

ආදිනා නයෙන මහාපුරිසස්ස දානානුමොදනවසෙන ථුතිං අකාසි.

තත්ථ පච්චුහාති පච්චත්ථිකා. දිබ්බාති දිබ්බයසපට්ඨාහකා. මානුසාති මනුස්සයසපට්ඨාහකා. කෙ පන තෙති? මච්ඡරියධම්මා, තෙ සබ්බෙ පුත්තදාරං දෙන්තෙන මහාසත්තෙන ජිතාති දස්සෙති. දුද්දදන්ති පුත්තදාරාදිදුද්දදං දදමානානං තමෙව දුක්කරං කුබ්බතං තුම්භාදිසානං කම්මං අඤ්ඤෙ සාවකපච්චෙකබොධිසත්තා නානුකුබ්බන්ති, පගෙව අසන්නො මච්ඡරිතො. තස්මා සතං ධම්මො දුරන්තයො සාධුනං මහාබොධිසත්තානං පටිපත්තිධම්මො අඤ්ඤෙහි දුරනුගමො.

ඵවං සක්කො මහාපුරිසස්ස අනුමොදනවසෙන ථුතිං කත්වා මද්දිදෙවිං නිය්‍යාතෙන්තො –

“දදාමි හොතො හරියං, මද්දිං සබ්බඤ්චගසොහනං;
ත්වඤ්චෙව මද්දියා ඡන්නො, මද්දී ච පතිනො තවා”ති. (ජා. 2.22.2289) –

චත්වා තං මද්දිං පටිදත්වා දිබ්බත්තභාවෙන ඡලන්තො තරුණසුරියො විය ආකාසෙ යත්වා අත්තානං ආචික්ඛන්තො –

“සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තචන්තිකෙ;
වරං වරස්සු රාජ්ඣ, වරෙ අට්ඨ දදාමි තෙ”ති. (ජා. 2.22.2292) –

චත්වා වරෙහි නිමන්තෙසි. මහාසත්තොපි “පිතා මං පුතදෙව රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙතු, වජ්ඣප්පත්තං වධතො මොවෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං අවස්සයො භවෙය්‍යං, පරදාරං න ගච්ඡෙය්‍යං, ඉත්ථිනං වසං න ගච්ඡෙය්‍යං, පුත්තො මෙ දීඝායුකො සියා, අන්තපානාදිදෙය්‍යධම්මො බහුකො සියා, තඤ්ච අපරික්ඛයං පසන්නචිත්තො දදෙය්‍යං, ඵවං මහාදානානි පචත්තෙන්වා දෙවලොකං ගන්ත්වා තතො ඉධාගතො සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණෙය්‍ය”න්ති ඉමෙ අට්ඨ වරෙ යාචි. සක්කො “නචිරස්සෙව පිතා සඤ්ජයමහාරාජා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං ගහෙන්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සති, ඉතරො ච සබ්බො තෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණිස්සති, මා චින්තයි, අප්පමන්තො හොහි”ති

ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො ච මද්දිදෙවී ච සම්මොදමානා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ වසිංසු.

ජුජකෙපි කුමාරෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ දෙවතා ආරක්ඛමකංසු. දිවසෙ දිවසෙ එකා දෙවධීතා රත්තිභාගෙ ආගන්ත්වා මද්දිවණ්ණෙන කුමාරෙ පටිජග්ගි. සො දෙවතාවිග්ගහිතො හුත්වා “කලිඬගරට්ඨං ගමිස්සාමී”ති අඬ්ඬමාසෙන ඡෙතුත්තරනගරමෙව සම්පාපුණි. රාජා විනිවිජයෙ නිසින්තො බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං දාරකෙ රාජඬගණෙන ගච්ඡන්තෙ දිස්වා සඤ්ජානිත්වා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං තෙ පක්කොසාපෙත්වා තං පවත්තිං සුත්වා බොධිසත්තෙන කථිතනියාමෙනෙව ධනං දත්වා කුමාරෙ කිණිත්වා න්භාපෙත්වා භොජෙත්වා සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතෙ කත්වා රාජා දාරකං චුස්සතිදෙවී දාරිකං උච්ඡඬගෙ කත්වා බොධිසත්තස්ස රාජපුත්තියා ච පවත්තිං සුණිංසු.

තං සුත්වා රාජා “භූතභවිචං වත මයා කත”න්ති සංවිග්ගමානසො තාවදෙව ද්වාදසඅක්කොහනීපරිමාණං සෙනං සන්තය්හිත්වා වඬ්ඬපබ්බතාහිමුබො පායාසි සද්ධිං චුස්සතිදෙවියා වෙව දාරකෙහි ව. අනුක්කමෙන ගන්ත්වා පුත්තෙන ච සුණිසාය ච සමාගඤ්ඡි. වෙස්සන්තරො පියපුත්තෙ දිස්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො විසඤ්ඤී හුත්වා තත්ථෙව පති, තථා මද්දී මාතාපිතරො සහජාතා සට්ඨිසහස්සා ච අමච්චා. තං කාරුඤ්ඤං පස්සන්තෙසු එකොපි සකභාවෙන සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි, සකලං අස්සමපදං යුගන්ධරවාතපමද්දිතං විය සාලවනං අභොසි. සක්කො දෙවරාජා තෙසං විසඤ්ඤිභාවවිනොදනත්ථං පොක්ඛරවස්සං වස්සාපෙසි, තෙමෙතුකාමා තෙමෙන්ති, පොක්ඛරෙ පතිතවස්සං විය විනිවත්තිත්වා උදකං ගච්ඡති. සබ්බෙ සඤ්ඤං පටිලභිංසු. තදාපි පථවිකම්පාදයො හෙට්ඨා චුත්තජ්ජකාරා අච්ඡරියා පාතුරහෙසුං. තෙන චුත්තං —

120.

“පුනාපරං බ්‍රහාරඤ්ඤෙ, මාතාපිතුසමාගමෙ;
කරුණං පරිදෙවන්තෙ, සල්ලපන්තෙ සුඛං දුඛං.

121.

“භිරොත්තජ්ජෙන ගරුතා, උභින්නං උපසඬ්ඬමි;
තදාපි පථවී කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තත්ථ කරුණං පරිදෙවන්තෙති මාතාපිතරො ආදිං කත්වා සබ්බස්මිං ආගතජනෙ කරුණං පරිදෙවමානෙ. සල්ලපන්තෙ සුඛං දුඛන්ති සුඛදුක්ඛං පුච්ඡිත්වා පටිසන්ථාරවසෙන ආලාපසල්ලාපං කරොන්තෙ. භිරොත්තජ්ජෙන ගරුතා උභින්නන්ති ඉමෙ සිව්නං වචනං ගහෙත්වා අද්දසකං ධම්මෙ යීතං මං පබ්බාජයිංසුති චිත්තජ්ජකොපං අකත්වා උභොසු

එතෙසු මාතෘපිතුසු ධම්මගාරවසමුස්සිතෙන නිරොත්තප්පෙනෙව යථාරූපෙ උපසඬ්ඛමි. තෙන මෙ ධම්මතෙජෙන තදාපි පථවී කම්පි.

අථ සඤ්ජයමහාරාජා බොධිසත්තං බමාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව කෙසමස්සුකම්මාදීනි කාරාපෙත්වා න්භාපෙත්වා සබ්බාහරණවිභූසිතං දෙවරාජානම්ච විරොචමානං සහ මද්දිදෙවියා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා තාවදෙව ච තතො පටියාය ද්වාදසඅක්ඛොහනීපරිමාණාය චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය ච පුත්තං පරිවාරයිත්වා වඬ්ඛපබ්බතතො යාව ජෙතුත්තරනගරා සට්ඨියොජනමග්ගං අලඬ්ඛකාරාපෙත්වා ද්වීහි මාසෙහි සුබ්බෙනෙව නගරං පවෙසෙසි. මහාජනො උළාරං පීතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. චෙලුක්ඛෙපාදයො පවත්තිංසු. නගරෙ ච නන්දිහෙරිං වරාපෙසුං. අන්තමසො බිළාරෙ උපාදාය සබ්බෙසං බන්ධනෙ ඨිතානං බන්ධනමොක්ඛො අහොසි. සො නගරං පටිට්ඨදිවසෙයෙව පච්චුසකාලෙ චිත්තෙසි - “ස්වෙ විභාතාය රත්තියා මමාගතභාවං සුත්වා යාවකා ආගමිස්සන්ති, තෙසාහං කිං දස්සාමි” ති. තස්මිං බණ්ණ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤාත්වා තාවදෙව රාජනිවෙසනස්ස පුරිමවත්ථුං පච්ඡිමවත්ථුඤ්ච කට්ඨපමාණං පුරෙත්තො සනමෙසො විය සත්තරතනවස්සං වස්සාපෙසි. සකලනගරෙ ජණ්ණුජපමාණං වස්සාපෙසිති. තෙන වුත්තං -

122.

“පුනාපරං බ්‍රහාරඤ්ඤා, නික්ඛමිත්වා සඤ්ඤාතිහි;
පටිසාමි පුරං රම්මං, ජෙතුත්තරං පුරුත්තමං.

123.

“රතනානි සත්ත වස්සිංසු, මහාමෙසො පවස්සථ;
තදාපි පථවී කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා.

124.

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛත්තුං පකම්පථා” ති.

එවං සත්තරතනවස්සෙ වුට්ඨෙ පුනදිවසෙ මහාසත්තො “යෙසං කුලානං පුරිමපච්ඡිමවත්ථුසු වුට්ඨධනං, තෙසඤ්ඤෙව භොතු” ති දාපෙත්වා අවසෙසං ආහරාපෙත්වා අත්තනො ගෙහවත්ථුස්මිං ධනෙන සද්ධිං කොට්ඨාගාරෙසු ඔකිරාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. අවෙනනායං පථවීති වෙනනාරහිතා අයං මහාභූතා පථවී, දෙවතා පන වෙනනාසහිතා. අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛන්ති අවෙනනත්තා එව සුඛං දුක්ඛං අජානිත්වා. සතිපි සුබ්බදුක්ඛපච්චයසංයොගෙ තං නානුභවන්ති. සාපි දානබලා මය්හන්ති එවංභූතාපි සා මහාපථවී මම දානපුඤ්ඤානුභාවහෙතු. සත්තක්ඛත්තුං පකම්පථාති අට්ඨවස්සිකකාලෙ හදයමංසාදීනිපි යාවකානං දදෙය්‍යන්ති දානජ්ඣාසයුජ්ජාදෙ

මඬගලහත්ථිදානෙ පබ්බාජනකාලෙ පවත්තිතමහාදානෙ පුත්තදානෙ
හරියාදානෙ වඩ්ඤ්ඤානෙ ඤාතිසමාගමෙ නගරං පවිට්ඨදිවසෙ
රතනවස්සකාලෙති ඉමෙසු යානෙසු සත්තවාරං අකම්පිත්ථං එවං
එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ සත්තක්ඛත්තුං
මහාපථවිකම්පනාදිඅච්ඡරියපාතුභාවහෙතුභූතානි යාවතායුකං මහාදානානි
පවත්තෙත්වා මහාසත්තො ආයුපරියොසානෙ තුසිතපුරෙ උප්පජ්ජී. තෙනාහ
හගවා -

“තතො වෙස්සන්තරො රාජා, දානං දත්වාන ඛත්තියො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජමා”ති. (ජා.
2.22.2440);

තදා ජූජකො දෙවදත්තො අහොසි, අමිත්තතාපනා විඤ්චමාණවිකා,
වෙනපුත්තො ඡන්තො, අවිචුතතාපසො සාරිපුත්තො, සක්කො අනුරුද්ධො,
මද්දී රාහුලමාතා, ජාලිකුමාරො රාහුලො, කණ්භාජිනා උප්පලවණ්ණා,
මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, වෙස්සන්තරො රාජා
ලොකනාමො.

ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනසෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො
නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා මහාසත්තෙ කුච්ඡගතෙ මාතු දෙවසිකං
ජසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං දාතුකාමතාදොහලො, තථා දියමානෙපි
ධනස්ස පරික්ඛයාභාවො, ජාතක්ඛණෙ එව හත්ථං පසාරෙත්වා “දානං
දස්සාමි, අත්ථි කිඤ්චී”ති වාචානිච්ඡාරණං, චතුපඤ්චවස්සිකකාලෙ
අත්තනො අලඬිකාරස්ස ධාතීනං හත්ථගතස්ස පුන අග්ගහෙතුකාමතා,
අට්ඨවස්සිකකාලෙ හදයමංසාදිකස්ස අත්තනො සරීරාවයවස්ස
දාතුකාමතානි එවමාදිකා සත්තක්ඛත්තුං
මහාපථවිකම්පනාදිඅනෙකච්ඡරියපාතුභාවහෙතුභූතා ඉධ මහාපුරිසස්ස
ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බො. තෙනෙතං චුච්චති -

“එවං අච්ඡරියා හෙනෙ, අබ්භූතා ව මහෙසිනො...පෙ....;
තෙසු චිත්තප්පසාදොපි, දුක්ඛතො පරිමොචයෙ;
පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

වෙස්සන්තරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සසපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා

125-6. දසමෙ යදා හොමි, සසකොති අහං, සාරිපුත්ත, බොධිපරියෙසනං
වරමානො යදා සසපණ්ඩිතො හොමි. බොධිසත්තා හි කම්මවසිජ්ජත්තාපි
තාදිසානං තිරච්ඡානානං අනුග්ගණ්හනත්ථං තිරච්ඡානයොනියං
නිබ්බත්තන්ති. පවනවාරකොති මහාවනවාරී. දබ්බාදිතිණානි රුක්ඛගච්ඡෙසු
පණ්ණානි යංකිඤ්චි සාකං රුක්ඛතො පතිතඵලානි ව හක්ඛො එතස්සානි

තිණපණ්ණසාකඵලහක්ඛො. පරහෙයනවිවජ්ජිතොති පරපිළාවිරහිතො. සුත්තපොතො වාති උද්දපොතො ව. අහං තදාති යදාහං සසකො හොමි, තදා එතෙ මක්කටාදයො තයො සභායෙ ඔවදාමි.

127. කිරියෙ කල්‍යාණපාපකෙති කුසලෙ වෙව අකුසලෙ ච කම්මෙ. පාපානීති අනුසාසනාකාරදස්සනං. තත්ථ පාපානි පරිවජ්ජෙථාති පාණාතිපාතො...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිති ඉමානි පාපානි පරිවජ්ජෙථ. කල්‍යාණෙ අභිනිවිස්සථාති දානං සීලං...පෙ.... දිට්ඨුජුකම්මන්ති ඉදං කල්‍යාණං, ඉමස්මිං කල්‍යාණෙ අත්තනො කායවාචාවිත්තානි අභිමුඛභාවෙන නිවිස්සථ, ඉමං කල්‍යාණපටිපත්තිං පටිපජ්ජථාති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තොපි ඤාණසම්පන්නතාය කල්‍යාණමිත්තො හුත්වා තෙසං තිණ්ණං ජනානං කාලෙන කාලං උපගතානං ඔවාදවසෙන ධම්මං දෙසෙසි. තෙ තස්ස ඔවාදං සම්පට්ච්ඡිත්වා අත්තනො වසන්ට්ඨානං පවිසිත්වා වසන්ති. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ බොධිසත්තො ආකාසං ඔලොකෙත්වා චන්දපාරිපූරිං දිස්වා “උපොසථකම්මං කරොථා”ති ඔවදි. තෙනාහ –

128.

“උපොසථම්හි දිවසෙ, චන්දං දිස්වාන පූරිතං;
එතෙසං තත්ථ ආචික්ඛිං, දිවසො අජ්ජුපොසථො.

129.

“දානානි පටියාදෙථ, දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතවෙ;
දත්වා දානං දක්ඛිණෙය්‍යො, උපවස්සථුපොසථ”න්ති.

තත්ථ චන්දං දිස්වා න පූරිතන්ති ජුණ්භපක්ඛවාතුද්දසියං ඊසකං අපරිපුණ්ණභාවෙන චන්දං න පරිපූරිතං දිස්වා තතො විභාතාය රත්තියා අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව උපොසථම්හි දිවසෙ පන්නරසෙ එතෙසං මක්කටාදීනං මය්හං සභායානං දිවසො අජ්ජුපොසථො. තස්මා “දානානි පටියාදෙථා”තිආදිනා තත්ථ උපොසථදිවසෙ පටිපත්තිවිධානං ආචික්ඛිත්ති යොජෙතබ්බං. තත්ථ දානානීති දෙය්‍යධම්මෙ. පටියාදෙථාති යථාසත්ති යථාබලං සජ්ජෙථ. දාතවෙති දාතුං. උපවස්සථාති උපොසථකම්මං කරොථ, උපොසථසීලානි රක්ඛථ, සීලෙ පතිට්ඨාය දින්නදානං මහජ්ඵලං හොති, තස්මා යාවකෙ සම්පත්තෙ තුම්හෙහි බාදිතබ්බාහාරතො දත්වා බාදෙය්‍යාථාති දස්සෙති.

තෙ “සාධු”ති බොධිසත්තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්ච්ඡිත්වා උපොසථචිගානි අධිට්ඨන්ති. තෙසු උද්දපොතො පාතොව “ගොවරං පරියෙසිස්සාමි”ති නදීතීරං ගතො. අටෙකො බාලිසිකො සත්ත රොහිතමච්ඡෙ උද්ධරිත්වා වල්ලියා ආවුණිත්වා නදීතීරෙ වාලුකාය

පටිච්ඡාදෙන්වා මච්ඡෙ ගණ්හන්තො නදියා අධො සොතං භස්සි. උද්දො මච්ඡගන්ධං ඝායිත්වා වාලුකං වියුහිත්වා මච්ඡෙ දිස්වා නිහරිත්වා “අත්ථි නු බො එතෙසං සාමිකො”ති තික්ඛන්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අපස්සන්තො වල්ලියං ඩංසිත්වා අත්තනො වසනගුම්බෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්නො නිපජ්ජී. සිඬගාලොපි ගොවරං පරියෙසන්තො එකස්ස ඛේත්තගොපකස්ස කුටියං ද්වෙ මංසසුලානි එකං ගොධං එකඤ්ච දධිවාරකං දිස්වා “අත්ථි නු බො එතෙසං සාමිකො”ති තික්ඛන්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අදිස්වා දධිවාරකස්ස උග්ගහණරජ්ජුකං ගීවායං පවෙසෙත්වා මංසසුලෙ ව ගොධඤ්ච මුඛෙන ඩංසිත්වා අත්තනො වසනගුම්බෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්නො නිපජ්ජී. මක්කටොපි වනසණ්ඩං පවිසිත්වා අම්බපිණ්ඩං ආහරිත්වා අත්තනො වසනගුම්බෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්නො නිපජ්ජී. තිණ්ණමිපි “අහො ඉධ නුන යාවකො ආගච්ඡෙය්‍යා”ති චිත්තං උජ්ජජ්ජී. තෙන චුත්තං -

130.

“තෙ මෙ සාධුති වත්ථාන, යථාසත්ති යථාබලං;
දානානි පටියාදෙන්වා, දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසිසු”න්ති.

බොධිසත්තො පන “වෙලායමෙව නික්ඛමිත්වා දබ්බාදිතිණානි බාදිස්සාමි”ති අත්තනො වසනගුම්බෙයෙව නිසින්නො චිත්තෙසි - “මම සන්තිකං ආගතානං යාවකානං තිණානි බාදිතුං න සක්කා, තිලතණ්ඩුලාදයොපි මය්‍යං නත්ථි, සචෙ මෙ සන්තිකං යාවකො ආගමිස්සති, අහං තිණෙන යාපෙමි, අත්තනො සරීරමංසං දස්සාමි”ති. තෙනාහ භගවා -

131.

“අහං නිසජ්ජ චිත්තෙසිං, දානං දක්ඛිණනුච්ඡවං;
යදිහං ලභෙ දක්ඛිණෙය්‍යං, කිං මෙ දානං භවිස්සති.

132.

“න මෙ අත්ථි තිලා මුග්ගා, මාසා වා තණ්ඩුලා සතං;
අහං තිණෙන යාපෙමි, න සක්කා තිණ දාතවෙ.

133.

“යදි කොචි එති දක්ඛිණෙය්‍යො, භික්ඛාය මම සන්තිකෙ;
දජ්ජාහං සකමත්තානං, න සො තුච්ඡො ගමිස්සති”ති.

තත්ථ දානං දක්ඛිණනුච්ඡවන්ති දක්ඛිණාභාවෙන අනුච්ඡවිකං දානං දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතබ්බං දෙය්‍යධම්මං චිත්තෙසිං. යදිහං ලභෙති යදි අහං කිඤ්චි දක්ඛිණෙය්‍යං අජ්ජ ලභෙය්‍යං. කිං මෙ දානං භවිස්සතීති කිං මම දාතබ්බං භවිස්සති. න සක්කා තිණ දාතවෙති යදි දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතුං

තිලමුග්ගාදිකං මය්හං නත්ථි, යං පන මම ආභාරභූතං, තං න සක්කා තිණං දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතුං. දජ්ජාහං සකමත්තානන්ති කිං වා මය්හං එතාය දෙය්‍යධම්මචිත්තාය, නනු ඉදමෙව මය්හං අනවජ්ජං අපරාධීනතාය සුලභං පරෙසඤ්ච පරිභොගාරහං සරීරං සචෙ කොචි දක්ඛිණෙය්‍යො මම සන්තිකං ආගච්ඡති, තයිදං සකමත්තානං තස්ස දජ්ජාමහං. එවං සන්තෙ න සො තුවච්ඡො මම සන්තිකං ආගතො අරිත්තහත්ථො භුත්වා ගමිස්සතිති.

එවං මහාපුරිසස්ස යථාභූතසභාවං පරිචිතක්කෙන්තස්ස පරිචිතක්කානුභාවෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා “සසරාජං වීමංසිස්සාමි”ති පඨමං උද්දස්ස වසන්ට්ඨානං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන අට්ඨාසි. තෙන “කිමත්ථං, බ්‍රාහ්මණ, ධිතොසි”ති ච චුත්තෙ සචෙ කඤ්චි ආහාරං ලභෙය්‍යං, උපොසථිකො භුත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍යන්ති. සො “සාධුති තෙ ආහාරං දස්සාමි”ති ආහ. තෙන චුත්තං -

“සත්ත මෙ රොහිතා මච්ඡා, උදකා ථලමුඛිහතා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති. (ජා. 1.4.61);

බ්‍රාහ්මණො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති තථෙව සිඬ්ගාලස්ස මක්කටස්ස ච සන්තිකං ගන්ත්වා තෙහිපි අත්තනො විජ්ජමානෙහි දෙය්‍යධම්මෙහි නිමන්තිතො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති ආහ. තෙන චුත්තං -

“දුස්ස මෙ ඛෙත්තපාලස්ස, රත්තිහත්තං අපාහතං;
මංසසුලා ච ද්වෙ ගොධා, එකඤ්ච දධිවාරකං;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති.

“අම්බපක්කං දකං සීතං, සීතච්ඡායා මනොරමා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති. (ජා. 1.4.62-63);

තත්ථ දුස්සාති අමුස්ස. රත්තිහත්තං අපාහතන්ති රත්තිභොජනතො අපනීතං. මංසසුලා ච ද්වෙ ගොධාති අඬ්ගාරපක්කාති ද්වෙ මංසසුලාති එකා ච ගොධා. දධිවාරකන්ති දධිවාරකො.

134. අථ බ්‍රාහ්මණො සසපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගතො. තෙනාපි “කිමත්ථමාගතොසි”ති චුත්තෙ තථෙවාහ. තෙන චුත්තං “මම සඬ්කජ්ජමඤ්ඤායා”තිආදි.

තත්ථ මම සඬකප්පමඤ්ඤායාති පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරං පරිචිතක්කං ජානිත්වා. බ්‍රාහ්මණවණ්ණිනාති බ්‍රාහ්මණරූපවතා අත්තභාවෙන. ආසයන්ති වසනගුම්ඛං.

135-7. සන්තුට්ඨොති සමං සබ්බභාගෙනෙව තුට්ඨො. සාසහෙතුති ආහාරහෙතු. අදින්නපුබ්බන්ති යෙහි කෙහිවි අබොධිසත්තෙහි අදින්නපුබ්බං. දානවරන්ති උත්තමදානං. “අප්ප දස්සාමි තෙ අහ”න්ති වත්වා තුවං සීලගුණුපෙතො, අයුත්තං තෙ පරහෙය්‍යන්ති තං පාණාතිපාතතො අපනෙත්වා ඉදාති තස්ස පරිභොගයොග්ගං අත්තානං කත්වා දාතුං “එහි අග්ගිං පදීපෙහි”ති ආදිමාහ.

තත්ථ අහං පච්ඡසමත්තානන්ති තයා කතෙ අඬගාරගබ්බෙහෙ අහමෙව පතිත්වා අත්තානං පච්ඡසං. පක්කං ත්වං භක්ඛයිස්සසිති තථා පන පක්කං ත්වං බාදිස්සසි.

138-9. නානාකට්ඨෙ සමානයිති සො බ්‍රාහ්මණවෙසධාරී සක්කො නානාදාරුනි සමානෙන්නො විය අහොසි. මහන්තං අකාසි චිතකං, කත්වා අඬගාරගබ්බකන්ති චිතච්චිකං විගතධුමං අඬගාරහරිතබ්බන්තරං සමන්තතො ජලමානං මම සරීරස්ස නිමුජ්ජනප්පහොනකං තඬ්ඬණඤ්ඤෙව මහන්තං චිතකං අකාසි, සහසා ඉද්ධියා අහිනිමිමිනිති අධිප්පායො. තෙනාහ “අග්ගිං තත්ථ පදීපෙසි, යථා සො බීජපං මහාහවෙ”ති.

තත්ථ සොති සො අග්ගික්ඛන්ධො සීසං මහන්තො යථා භවෙය්‍ය, තථා පදීපෙසි. ඵොටෙත්වා රජගතෙ ගත්තෙති “සවෙ ලොමන්තරෙසු පාණකා අත්ථි, තෙ මා මරිංසු”ති පංසුගතෙ මම ගත්තෙ තික්ඛත්තුං විධුනිත්වා. එකමන්තං උපාවිසිත්ති න තාව කට්ඨානි ආදිත්තානිති තෙසං ආදීපනං උදික්ඛන්තො ථොකං එකමන්තං නිසීදිං.

140. යදා මහාකට්ඨපුඤ්ඤො, ආදිත්තො ධම්මමායනීති යදා පන සො දාරුරාසි සමන්තතො ආදිත්තො වායුවෙගසමුද්ධටානං ජාලසිඛානං වසෙන “ධම්මමා”ති එවං කරොති. තදුජ්ජනිත්වා පතති, මජ්ඣෙ ජාලසිඛන්තරෙති තදා තස්මිං කාලෙ “මම සරීරස්ස ක්‍රාපනසමත්ථො අයං අඬගාරරාසි”ති වින්තෙත්වා උජ්ජනිත්වා උල්ලඬිසිත්වා ජාලසිඛානං අබ්බන්තරභූතෙ තස්ස අඬගාරරාසිස්ස මජ්ඣෙ පදුමපුඤ්ඤෙ රාජහංසො විය පමුදිතචිත්තො සකලසරීරං දානමුඛෙ දත්වා පතති.

141-2. පච්චියං යස්ස කස්සචීති යථා සම්මකාලෙ සීතලං උදකං යෙන කෙනචි පච්චියං තස්ස දරථපරිලාහං වූපසමෙති, අස්සාදං පිතිඤ්ච උජ්ජාදෙති. තථෙව ජලිතං අග්ගින්නි එවං තථා පජ්ජලිතං අඬගාරරාසි තදා මම පච්චියස්ස උසුමමත්තමපි නාහොසි. අඤ්ඤදත්ථු දානපිතියා සබ්බදරථපරිලාහවූපසමො එව අහොසි. විරස්සං වත මෙ ඡවිවම්මාදිකො

සබ්බො සරීරාවයවො දානමුඛෙ ජුහිතබ්බතං උපගතො අභිපත්ථිතො මනොරථො මත්ථකං පත්තොති. තෙන වුත්තං -

143.

“ඡවිං චම්මං මංසං න්භාරුං, අට්ඨිං හදයබන්ධනං;
කෙවලං සකලං කායං, බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසහ”න්ති.

තත්ථ හදයබන්ධනන්ති හදයමංසපෙසි. තඤ්ඤි හදයවත්ථුං බන්ධිත්වා විය යිතත්තා “හදයබන්ධන”න්ති වුත්තං. අථ චා හදයබන්ධනන්ති හදයඤ්ච බන්ධනඤ්ච, හදයමංසඤ්චෙව තං බන්ධිත්වා විය යිතයකනමංසඤ්චාති අත්ථො. කෙවලං සකලං කායන්ති අනවසෙසං සබ්බං සරීරං.

එවං තස්මිං අග්ගිමිහි අත්තනො සරීරෙ ලොමකූපමත්තමපි උණ්භං කාතුං අසක්කොන්තො බොධිසත්තොපි හිමගබ්භං පට්ටයො විය හුත්වා බ්‍රාහ්මණරූපධරං සක්කං එවමාහ - “බ්‍රාහ්මණ, තයා කතො අග්ගි අතිසීතලො, කිං නාමෙත”න්ති? පණ්ඩිත, නාහං බ්‍රාහ්මණො, සක්කොහමස්මි, තච වීමංසනත්ථං ආගතො එවමකාසිත්ති. “සක්ක, ත්වං තාව තිට්ඨතු, සකලොපි චෙ ලොකො මං දානෙන වීමංසෙය්‍ය, නෙව මෙ අදාතුකාමතං කථඤ්චිපි උප්පාදෙය්‍ය පස්සෙථ න”න්ති බොධිසත්තො සීහනාදං නදි.

අථ නං සක්කො “සසපණ්ඩිත, තච ගුණා සකලකප්පමපි පාකටා හොන්තු”ති පබ්බතං පිළෙත්වා පබ්බතරසං ආදාය වන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං ආලිඛිත්වා බොධිසත්තං තස්මිං වනසණ්ඨෙ තත්ථෙව වනගුම්ඛෙ තරුණදබ්බතිණපීඨෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතො. තෙපි වත්තාරො පණ්ඩිතා සමග්ගා සම්මොදමානා නිව්චසීලං උපොසථසීලඤ්ච පුරෙත්වා යථාරහං පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතා.

තදා උද්දො ආයස්මා ආනන්දො අහොසි, සිඬිගාලො මහාමොග්ගල්ලානො, මක්කටො සාරිපුත්තො, සසපණ්ඩිතො පන ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි සීලාදිපාරමියො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා සතිපි තීරච්ඡානුපපත්තියං කුසලාදිධම්මෙ කුසලාදිතො යථාභුතාවබ්බොධො, තෙසු අණුමත්තමපි වජ්ජං භයතො දිස්වා සුට්ඨු අකුසලතො ඔරමණං, සම්මදෙව ච කුසලධම්මෙසු අත්තනො පතිට්ඨාපනං, පරෙසඤ්ච “ඉමෙ නාම පාපධම්මා තෙ එවං ගහිතා එවං පරාමට්ඨා එවංගතිකා භවන්ති එවංඅභිසම්පරායා”ති ආදීනවං දස්සෙත්වා තතො විරමණෙ නියොජනං, ඉදං දානං නාම, ඉදං සීලං නාම, ඉදං උපොසථකම්මං නාම, එත්ථ පතිට්ඨිතානං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො

හත්ථගතා එවාතිආදිනා පුඤ්ඤකම්මෙසු ආනිසංසං දස්සෙත්වා පතිට්ඨාපනං,
අත්තනො සරීරජීවිතනිරපෙක්ඛං, පරෙසං සත්තානං අනුග්ගණ්හනං,
උළාරො ව දානජ්ඣාසයොති එවමාදයො ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභාවා
විභාවෙනබ්බා. තෙනෙතං වුච්චති - “එවං අවිජරියා හෙතෙ...පෙ....
ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

සසපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉදානි “අකිත්තිබ්‍රාහ්මණො”තිආදිනා යථාචුත්තෙ දසපි වරියාවිසෙසෙ
උදානෙත්වා නිගමෙති. තත්ථ අහමෙව තදා ආසිං, යො තෙ දානවරෙ අදාති
යො තාති උත්තමදානාති අදාසි, යො අකිත්තිබ්‍රාහ්මණාදිකො අහමෙව තදා
තස්මිං කාලෙ අහොසිං, න අඤ්ඤොති. ඉති තෙසු අත්තභාවෙසු සතිපි
සීලාදිපාරමීතං යථාරහං පූරිතභාවෙ අත්තනො පන තදා දානජ්ඣාසයස්ස
අතිවිය උළාරභාවං සන්ධාය දානපාරමිවසෙනෙව දෙසනං ආරොපෙසි. එතෙ
දානපරික්ඛාරා, එතෙ දානස්ස පාරමීති යෙ ඉමෙ අකිත්තිජාතකාදීසු (ජා.
1.13.83 ආදයො) අනෙකාකාරවොකාරා මයා පවත්තිතා
දෙයාධම්මපරිච්චාගා මම සරීරාවයවපුත්තදාරපරිච්චාගා පරමකොටිකා,
කිඤ්චාපි තෙ කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතත්තා
සබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව උද්දිස්ස පවත්තිතත්තා දානස්ස
පරමුක්කංසගමනෙන දානපාරමී එව, තථාපි මම දානස්ස
පරමත්ථපාරමිභූතස්ස පරික්ඛරණතොසන්තානස්ස පරිභාවනාවසෙන
අභිසම්ඛරණතො එතෙ දානපරික්ඛාරා නාම. යස්ස පනෙනෙ පරික්ඛාරා, තං
දස්සෙතුං “ජීවිතං යාවකෙ දත්වා, ඉමං පාරමී පූරයි”න්ති චුත්තං. එත්ථ හි
ධ්වපෙත්වා සසපණ්ඩිතවරියං සෙසාසු නවසු වරියාසු යථාරහං
දානපාරමිදානඋපපාරමියො වෙදිතබ්බා, සසපණ්ඩිතවරියෙ (වරියා. 1.125
ආදයො) පන දානපරමත්ථපාරමී. තෙන චුත්තං -

“හික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;

දානෙන මෙ සමො නත්ථී, එසා මෙ දානපාරමී”ති. (වරියා.

1.තස්සුද්දාන);

කිඤ්චාපි හි මහාපුරිසස්ස යථාචුත්තෙ අකිත්තිබ්‍රාහ්මණාදිකාලෙ
අඤ්ඤස්මිඤ්ච මහාජනකමහාසුතසොමාදිකාලෙ දානපාරමියා
පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථී, තථාපි එකන්තෙනෙව
සසපණ්ඩිතකාලෙ දානපාරමියා පරමත්ථපාරමිභාවො විභාවෙනබ්බොති.

පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකසංවණ්ණනාය

දසවිධවරියාසඤ්ඤාස්ස විසෙසනො

දානපාරමිවිභාවනස්ස

2. හත්ථිනාගවග්ගො

1. මාතුපොසකවරියාවණ්ණනා

1. දුතියවග්ගස්ස පටිමෙ කුඤ්ජරොති හත්ථි. මාතුපොසකොති අන්ධාය ජරාජිණ්ණාය මාතුයා පටිජග්ගනකො. මහියාති භූමියං. ගුණෙනාති සීලගුණෙන, තදා මම සදිසො නත්ථි.

බොධිසත්තො හි තදා හිමවන්තජපදෙසෙ හත්ථියොනියං නිබ්බත්ති. සො සබ්බසෙනො අභිරූපො ලක්ඛණසම්පන්නො මහාහත්ථි අනෙකහත්ථිසතසහස්සපරිවාරො අහොසි. මාතා පනස්ස අන්ධා. සො මධුරඵලාඵලානි හත්ථිනං හත්ථෙසු දත්වා මාතු පෙසෙති. හත්ථිනො තස්සා අදත්වා සයං බාදන්ති. සො පරිග්ගණ්හන්තො තං පවත්තිං ඤත්වා “යුථං පහාය මාතරමෙව පොසෙස්සාමි”ති රත්තිභාගෙ අඤ්ඤෙසං හත්ථිනං අජානන්තානං මාතරං ගහෙත්වා චණ්ඩොරණපබ්බතපාදං ගන්ත්වා එකං නළිනිං උපනිස්සාය ධීතාය පබ්බතගුහාය මාතරං යපෙත්වා පොසෙසි.

2-3. පවනෙ දිස්වා වනවරොති එකො වනවරකො පුරිසො තස්මිං මහාවනෙ විවරන්තො මං දිස්වා. රඤ්ඤො මං පටිවෙදයිති බාරාණසිරඤ්ඤො මං ආරොචෙසි.

සො හි මග්ගමුල්ලො දිසං වචන්ථපෙතුං අසක්කොන්තො මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවි. බොධිසත්තොපි තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං පුරිසො අනාථො, න බො පනෙතං පතිරූපං, යං එස මයි ධීතෙ ඉධ විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං භයෙන පලායන්තං දිස්වා “අම්මො පුරිස, නත්ථි තෙ මං නිස්සාය භයං, මා පලායි, කස්මා ත්වං පරිදෙවන්තො විවරසි”ති පුච්ඡිත්වා “සාමි, අහං මග්ගමුල්ලො අජීජ මෙ සත්තමො දිවසො”ති චුත්තෙ “හො පුරිස, මා භායි, අහං තං මනුස්සපථෙ යපෙස්සාමි”ති තං අත්තනො පිට්ඨියං නිසීදාපෙත්වා අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා නිවත්ති. සොපි පාපො “නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමි”ති රුක්ඛසඤ්ඤං පබ්බතසඤ්ඤඤ්ච කරොන්තොව නික්ඛමිත්වා බාරාණසිං අගමාසි. තස්මිං කාලෙ රඤ්ඤො මඬිගලහත්ථි මතො. සො පුරිසො රාජානං උපසඬකමිත්වා මහාපුරිසස්ස අත්තනො දිට්ඨභාවං ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං “තවානුච්ඡවො, මහාරාජ, ගජො වසති කානනෙ”තිආදි.

තත්ථ තවානුච්ඡවොති තථ ඔපවස්භං කාතුං අනුච්ඡවිකො යුත්තො. න තස්ස පරික්ඛායත්ථොති තස්ස ගහණෙ ගමනුපච්ඡෙදනත්ථං සමන්තතො ඛණිකබ්බපරික්ඛාය වා කරණ්ණයා කණ්ණපුටෙන අත්තානං පටිච්ඡාදෙත්වා ඛිත්තපාසරජ්ජයා බන්ධිතබ්බආලකසඬ්ඛාතආලානෙන වා යත්ථ පටිට්ඨො කත්ථවි ගන්තුං න සක්කොති, තාදිසවඤ්චනකාසුයා වා අත්ථො පයොජනං නත්ථි. සහගහිතෙති ගහණසමකාලං එව. එහිතීති ආගමිස්සති.

රාජා ඉමං මග්ගදෙසකං කත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා “ඉමිනා චුත්තං හත්ථිනාගං ආනෙහී”ති හත්ථාවරියං සහ පරිවාරෙන පෙසෙසි. සො තෙන සද්ධිං ගන්ත්වා බොධිසත්තං නළිනිං පවිසිත්වා ගොවරං ගණ්හන්තං පස්සි. තෙන චුත්තං -

4.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, රාජාපි තුට්ඨමානසො;
පෙසෙසි හත්ථිදමකං, ඡෙකාවරියං සුසික්ඛිතං.

5.

“ගන්ත්වා සො හත්ථිදමකො, අද්දස පදුමස්සරෙ;
භිසමුළාලං උද්ධරන්තං, යාපනත්ථාය මාතුයා”ති.

තත්ථ ඡෙකාවරියන්ති හත්ථිබන්ධනාදිවිධිමහි කුසලං හත්ථාවරියං. සුසික්ඛිතන්ති හත්ථිනං සික්ඛාපනවිජ්ජාය නිට්ඨංචිගමනෙන සුට්ඨු සික්ඛිතං.

6. විඤ්ඤාය මෙ සීලගුණන්ති “භද්දො අයං හත්ථාජානීයො න මන්දො, න චණ්ඩො, න වොමිස්සසීලො වා”ති මම සීලගුණං ජානිත්වා. කථං? ලක්ඛණං උපධාරයීති සුසික්ඛිතහත්ථිසිප්පත්තා මම ලක්ඛණං සමන්තතො උපධාරෙසි. තෙන සො එහි පුත්තාති වත්ථාන, මම සොණ්ඩාය අග්ගහි.

7. බොධිසත්තො හත්ථාවරියං දිස්වා - “ඉදං භයං මය්හං එතස්ස පුරිසස්ස සත්තිකා උප්පන්නං, අහං බො පන මහාබලො හත්ථිසහස්සමිපි විද්ධංසෙතුං සමත්ථො, පහොමි කුප්ඤ්ඤිත්වා සරට්ඨකං සෙනාවාහනං නාසෙතුං, සවෙ පන කුප්ඤ්ඤිත්වා, සීලං මෙ භිජ්ජිස්සති, තස්මා සත්තිහි කොට්ටියමානොපි න කුප්ඤ්ඤිත්වා”ති චිත්තං අධිට්ඨාය සීසං ඔනාමෙත්වා නිච්චලොව අට්ඨාසි. තෙනාහ භගවා “යං මෙ තදා පාකතිකං, සරීරානුගතං බල”න්තිආදි.

තත්ථ පාකතිකන්ති සභාවසිද්ධං. සරීරානුගතන්ති සරීරමෙව අනුගතං කායබලං, න උපායකුසලතාසංඛ්ඛාතඤ්ඤානුගතන්ති අධිප්පායො. අප්ප නාගසහස්සානන්ති අප්පකාලෙ අනෙකෙසං හත්ථිසහස්සානං සමුදිතානං. බලෙන සමසාදිසන්ති තෙසං සරීරබලෙන සමසමමෙව හුත්වා සදිසං, න උපමාමත්තෙන. මච්චලහත්ථිකුලෙ හි තදා බොධිසත්තො උප්පන්නොති.

8. යදිහං තෙසං පකුප්පෙය්‍යන්ති මං ගහණාය උපගතානං තෙසං අහං යදි කුප්ඤ්ඤායං, තෙසං ජීවිතමද්දනෙ පටිබලො භවෙය්‍යං. න කෙචලං තෙසඤ්ඤෙව, අථ බො යාව රජ්ජමිපි මානුසන්ති යතො රජ්ජතො තෙසං ආගතානං මනුස්සානං සබ්බමිපි රජ්ජං පොථෙත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරෙය්‍යං.

9. අපි වාහං සීලරක්ඛායාති එවං සමත්ථොපි ච අහං අත්තනි පතිට්ඨිතාය සීලරක්ඛාය සීලගුත්තියා ගුත්තො ඛන්ධො විය. න කරොමි චිත්තෙ අඤ්ඤාථත්තන්ති තස්ස සීලස්ස අඤ්ඤාථත්තභූතං තෙසං සත්තානං පොථනාදිවිධිං මය්හං චිත්තෙ න කරොමි, තත්ථ චිත්තමිති න උප්පාදෙමි. පක්ඛිපන්තං මමාළකෙති ආලානත්ථමිහෙ පක්ඛිපන්තං, “දිස්වාපි”ති වචනසෙසො. කස්මාති චෙ, සීලපාරම්පුරියා ඊදිසෙසු ධාතෙසු සීලං අඛණ්ඩෙන්තස්ස මෙ නචිරස්සෙව සීලපාරම් පරිපූරෙස්සතීති සීලපාරම්පරිපූරණත්ථං තස්ස අඤ්ඤාථත්තං චිත්තෙ න කරොමිති යොජනා.

10. “යදි තෙ ම”න්ති ගාථායපි සීලරක්ඛාය දළ්භං කත්වා සීලස්ස අධිට්ඨිතභාවමෙව දස්සෙති. තත්ථ කොට්ටෙය්‍යුන්ති භිත්දෙය්‍යුං. සීලඛණ්ඩහයා මමාති මම සීලස්ස ඛණ්ඩනහයෙන.

එවං පන චිත්තෙන්වා බොධිසත්තෙ නිව්චලෙ යිතෙ හත්ථාවරියො පදුමසරං ඔතරිත්වා තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “එහි පුත්තා”ති රජතදාමසදිසාය සොණ්ඩාය ගහෙන්වා සත්තමෙ දිවසෙ බාරාණසිං පාපුණි. සො අන්තරාමග්ගෙ වත්තමානොව රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා නගරං අලඬිකාරාපෙසි. හත්ථාවරියො බොධිසත්තං කතගන්ධපරිභණ්ඩං අලඬිකතපටියත්තං හත්ථිසාලං නෙන්වා විචිත්‍රසාණියා පරික්ඛිපාපෙන්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා නානග්ගරසභොජනං ආදාය ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස දාපෙසි. සො “මාතරං විනා ගොවරං න ගණ්ඨිස්සාමි”ති පිණ්ඩං න ගණ්ඨි. යාවිතොපි අග්ගහෙන්වා –

“සා නුනසා කපණිකා, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පතී”ති. –

ආහ. තං සුත්වා රාජා –

“කා නු තෙ සා මහානාග, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පතී”ති. – පුච්ඡිත්වා –

“මාතා මෙ සා මහාරාජ, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පතී”ති. –

චුත්තෙ අජ්ජ සත්තමො දිවසො “මාතා මෙ ගොවරං න ලහිත්ථා”ති වදන්තො ඉමස්ස ගොවරං අගණ්ඨන්තස්ස. තස්මා –

“මුඤ්චටේතං මහානාගං, යොයං හරති මාතරං;
සමෙත්‍ර මාතරා නාගො, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහී”ති. – වත්වා
මුඤ්චාපෙසි –

“මුත්තො ච ඛන්ධනා නාගො, මුත්තදාමාය කුඤ්ජරො;

මුහුත්තං අස්සාසයිත්වා, අගමා යෙන පබ්බතො’’ති.

තත්ථ කපණිකාති වරාකා. බාණුං පාදෙන සට්ඨෙතීති අන්ධතාය පුත්තවියොගදුක්ඛෙන ච පරිදෙවමානා තත්ථ තත්ථ රුක්ඛකළීඨගරෙ පාදෙන සට්ඨෙති. චණ්ඩොරණං පතීති චණ්ඩොරණපබ්බතාහිමුඛි, තස්මිං පබ්බතපාදෙ පරිබ්භමමානාති අත්ථො. අගමා යෙන පබ්බතොති සො හත්ථිනාගො ඛන්ධනා මුත්තො ථොකං විස්සමිත්වා රඤ්ඤො දසරාජධම්මගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා “අප්පමත්තො හොහි, මහාරාජා’’ති ඔවාදං දත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදීහි පූජියමානො නගරා නික්ඛමිත්වා තදහෙව මාතරා සමාගන්ත්වා සබ්බං පවත්තිං ආවික්ඛි. සා තුට්ඨමානසා –

“චිරං ජීවතු සො රාජා, කාසීනං රට්ඨවඬ්ඨනො;
යො මෙ පුත්තං පමොචෙසි, සදා වුද්ධාපවායික’’න්ති. (ජා. 1.11.12)

රඤ්ඤො අනුමොදනං අකාසි. රාජා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ පසිදිත්වා නළිනියා අවිදුරෙ ගාමං මාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස මාතු චස්ස නිබද්ධං වත්තං පට්ඨපෙසි. අපරභාගෙ බොධිසත්තො මාතරි මතාය තස්සා සරීරපරිහාරං කත්වා කුරුණ්ඩකඅස්සමපදං නාම ගතො. තස්මිං පන යානෙ හිමවත්තතො ඔතරිත්වා පඤ්චසතා ඉසයො වසිංසු. තං වත්තං තෙසං දත්වා රාජා බොධිසත්තස්ස සමානරූපං සිලාපට්ඨං කාරෙත්වා මහාසක්කාරං පවත්තෙසි. ජම්බුදීපවාසිනො අනුසංවච්ඡරං සන්තිපතිත්වා හත්ථිමහං නාම කරිංසු.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, හත්ථිති මහාමායා, වනවරකො දෙවදත්තො, මාතුපොසකහත්ථිනාගො ලොකනාථො.

ඉධාපි දානපාරමිආදයො යථාරහං නිද්ධාරෙතඛිබා. සීලපාරමී පන අතිසයවතීති සා එව දෙසනං ආස්න්ත්වා. තථා තිරච්ඡානයොනියං උප්පත්තොපි බ්‍රහ්මපුබ්බදෙවපුබ්බාවරියආභුනෙයාදිභාවෙන සබ්බඤ්ඤබුද්ධෙතපි පස්ත්ථභාවානුරූපං මාතුයා ගරුචිත්තං උපට්ඨපෙත්වා “මාතා නාමෙසා පුත්තස්ස බහුපකාරා, තස්මා මාතුපට්ඨානං නාම පණ්ඩිතෙන පඤ්ඤත්ත’’න්ති මනසි කත්වා අනෙකෙසං හත්ථිසහස්සානං ඉස්සරාධිපති මහානුභාවො යුථපති හුත්වා තෙහි අනුවත්තියමානො එකකවිභාරෙ අන්තරායං අගණෙත්වා යුථං පහාය එකකො හුත්වා උපකාරිබෙත්තං පූජෙස්සාමීති මාතුපොසනං, මග්ගමුල්හපුරිසං දිස්වා අනුකම්පාය තං ගහෙත්වා මනුස්සගොවරසම්පාපනං, තෙන ච කතාපරාධසහනං, හත්ථාවරියජ්ජමුඛානං අත්තානං ඛන්ධිතුං ආගතපුරිසානං සමත්ථොපි සමානො සන්තාසනමත්තෙනපි තෙසං පිළනා හවිස්සති, මය්හඤ්ච සීලස්ස බණ්ඩාදිභාවොති තථා අකත්වා සුදන්තෙන ඔපවය්හො විය සුබ්බෙනෙව ගහණුපගමනං, මාතරං විනා න කඤ්චි අජ්ඣොහරිස්සාමීති

සත්තාහම්පි අනාහාරතා, ඉමිනාපාහං බන්ධාපිතොති චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා රාජානං මෙත්තාය ඵරණං, තස්ස ච නානානායෙහි ධම්මදෙසනාති ඵවමාදයො ඉධ මහාපුරිසස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බා. තෙන චුත්තං – “ඵවං අච්ඡරියා ඵතෙ, අබ්භූතා ච මහෙසිනො...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

මාතුපොසකවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. භූරිදත්තවරියාවණ්ණනා

11. දුතියෙ භූරිදත්තොති භූරිසමදත්තො. දත්තොති හි තදා බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතූහි කතං නාමං. යස්මා පනෙසො නාගභවනෙ විරූපක්ඛමහාරාජභවනෙ තාවතිංසභවනෙ ච උප්පන්නෙ පඤ්ඤෙ සම්මදෙව විනිවිජ්ජනාති, ඵකදිවසඤ්ච විරූපක්ඛමහාරාජෙ නාගපරිසාය සද්ධිං තිදසපුරං ගන්ත්වා සක්කං පරිවාරෙත්වා නිසින්තෙ දෙවනමන්තරෙ පඤ්ඤො සමුට්ඨාසි. තං කොචි කථෙතුං නාසක්ඛි. සක්කෙන පන අනුඤ්ඤාතො පල්ලඬ්ඛකවරගතො හුත්වා මහාසත්තොව කථෙසි. අථ නං දෙවරාජා දිබ්බගන්ධපුප්පෙහි පූජෙත්වා “දත්ත, ත්වං පථවිසමාය විපුලාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො ඉතො පටියාය භූරිදත්තො නාමා”ති ආහ. භූරිති හි පථවියා නාමං, තස්මා භූරිසමනාය භූතෙ අත්ථෙ රමනීති ච භූරිසඬ්ඛාතාය මහතියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මහාසත්තො “භූරිදත්තො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. මහතියා පන නාගිද්ධියා සමන්තාගතත්තා මහිද්ධිකො වාති.

අතීතෙ හි ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො පිතරා රට්ඨතො පබ්බාජිතො වනෙ වසන්තො අඤ්ඤතරාය නාගමාණවිකාය සංවාසං කප්පෙසි. තෙසං සංවාසමන්වාය ද්වෙ දාරකා ජායිංසු – පුත්තො ච ධිතා ච. පුත්තස්ස “සාගරබ්‍රහ්මදත්තො”ති නාමං කරිංසු ධිතාය “සමුද්දජා”ති. සො අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙසි. අථ ධතරට්ඨො නාම නාගරාජා පඤ්චයොජනසතිකෙ නාගභවනෙ නාගරජ්ජං කාරෙත්තො තං අභූතවාදිකෙන චිත්තචූළෙන නාම කච්ඡපෙන “බාරාණසිරාජා අත්තතො ධිතරං තුය්හං දාතුකාමො, සා බො පන රාජධිතා සමුද්දජා නාම අභිරූපා දස්සනියා පාසාදිකා වා”ති කථිතං සුත්වා ධතරට්ඨො චත්තාරො නාගමාණවකෙ පෙසෙත්වා තං දාතුං අනිච්ඡන්තං නාගවිහිංසිකාය හිංසාපෙත්වා “දම්මී”ති චුත්තෙ මහන්තං පණ්ණාකාරං පෙසෙත්වා මහතියා නාගිද්ධියා මහන්තෙන පරිවාරෙන තස්ස ධිතරං නාගභවනං නෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි.

සා අපරභාගෙ ධතරට්ඨං පටිච්ච සුදස්සනො, දත්තො, සුභොගො, අරිට්ඨොති චත්තාරො පුත්තෙ පටිලභි. තෙසු දත්තො බොධිසත්තො, සො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව සක්කෙන තුට්ඨචිත්තෙන “භූරිදත්තො”ති ගහිතනාමත්තා “භූරිදත්තො”ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. අථ නෙසං පිතා යොජනසතිකං යොජනසතිකං රජ්ජං භාජෙත්වා අදාසි. මහන්තො යසො

අහොසි. සොළසසොළසනාගකඤ්ඤාසහස්සානි පරිවාරයිංසු. පිතුපි එකයොජනසතමෙව රජ්ජං අහොසි. තයො පුත්තා මාසෙ මාසෙ මාතාපිතරො පස්සිතුං ආගච්ඡන්ති, බොධිසත්තො පන අන්වද්ධමාසං ආගච්ඡති.

සො එකදිවසං විරූපක්ඛමහාරාජෙන සද්ධිං සක්කස්ස උපට්ඨානං ගතො වෙජයන්තපාසාදං සුධම්මදෙවසභං පාරිච්ඡත්තකකොවිළාරං පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං දෙවච්ඡරාපරිවාරං අතිමනොහරං සක්කසම්පත්තිං දිස්වා “එත්තකමත්තම්පි නාගත්තභාවෙ යීතස්ස දුල්ලභං, කුතො සම්මාසම්බොධි”ති නාගත්තභාවං ජිගුච්ඡිත්වා “නාගභවනං ගන්ත්වා උපොසථවාසං වසිත්වා සීලමෙව පග්ගණ්හිස්සාමි, තං බොධිපරිපාවනං හොති, ඉමස්මිං දෙවලොකෙ උප්පත්තිකාරණං භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා නාගභවනං ගන්ත්වා මාතාපිතරො ආහ - “අම්මතාතා, අහං උපොසථකම්මං කරිස්සාමි”ති. තෙහි “ඉධෙව උපොසථං උපවසාහි, බහිගතානං නාගානං මහන්තං භය”න්ති චුත්තෙ එකවාරං තථා කත්වා නාගකඤ්ඤාහි උපද්දුතො පුනවාලෙ මාතාපිතුනං අනාරොචෙත්වා අත්තනො හරියං ආමන්තෙත්වා “භද්දෙ, අහං මනුස්සලොකං ගන්ත්වා යමුනාතීරෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථි තස්ස අවිදුරෙ වම්මිකමත්ථකෙ හොගෙ ආභුජිත්වා චතුරභිගසමන්තාගතං උපොසථං අධිට්ඨාය නිපජ්ජිත්වා “උපොසථකම්මං කරිස්සාමි”ති නාගභවනතො නික්ඛමිත්වා තථා කරොති. තෙන චුත්තං “විරූපක්ඛෙන මහාරඤ්ඤා, දෙවලොකමගඤ්ජහ”න්තිආදි.

තත්ථ විරූපක්ඛෙන මහාරඤ්ඤාහි විරූපක්ඛෙන නාම නාගාධිපතිමහාරාජෙන. දෙවලොකන්ති තාවතිංසදෙවලොකං. අගඤ්ජහන්ති අගඤ්ජිං, උපසඬකම්මං අහං.

12. තත්ථාති තස්මිං දෙවලොකෙ. පස්සිං ත්වාහන්ති අද්දක්ඛිං අහං තු-සද්දො නිපාතමත්තො. එකන්තං සුඛසමජ්ජිතෙති එකන්තං අවිචන්තමෙව සුඛෙන සමඬගීභූතෙ. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා - “සන්ති, භික්ඛවෙ, ඡ එස්සායතනිකා නාම සග්ගා. යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණ්තුං යාව සුඛා සග්ගා”ති (ම. නි. 3.255) ව. තංසග්ගමනත්ථායාති තස්මිං සග්ගස්මිං උප්පත්තිවසෙන ගමනත්ථාය. සීලබ්බතන්ති සීලසඬබ්බානං වතං. අථ වා සීලබ්බතන්ති උපොසථසීලඤ්චෙව “මම වම්මං වම්මත්ථිකා හරන්තු”තිආදිනා අත්තනො සරීරාවයවපරිච්චාගසමාදියනසඬබ්බානං වතඤ්ච.

13. සරීරකිච්චන්ති මුඛධොවනාදිසරීරපට්ඨගතං. භුත්වා යාපනමත්තකන්ති ඉන්ද්‍රියානි නිබ්බිසෙවනානි කාතුං සරීරට්ඨිතිමත්තකං ආහාරං ආහරිත්වා. චතුරො අඬගෙති චත්තාරි අඬගානි. අධිට්ඨායාති අධිට්ඨහිත්වා. සෙමිති සයාමි.

14. ඡවියාතිආදි තෙසං චතුත්තං අභිගානං දස්සනං. තත්ථ ච ඡවිවම්මානං විස්සජ්ජනං එකං අභිගං, සෙසානි එකෙකමෙව, මංසග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ රුධිරම්පි සභිගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. එතෙනාති එතෙහි. හරාතු සොති යස්ස එතෙහි ඡවිආදීහි කරණීයං අත්ථි, තස්ස මයා දින්නමෙවෙනං. සබ්බං සො හරතුති අත්තනො අත්තභාවෙ අනපෙක්ඛපචාරණං පචාරෙති.

එවං මහාසත්තස්ස ඉමිනා නියාමෙනෙව අන්වද්ධමාසං උපොසථකම්මං කරොත්තස්ස දිසො අද්ධා වීතිවත්තො. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකදිවසං අඤ්ඤතරො නෙසාදබ්බාභ්මණො සොමදත්තෙන නාම අත්තනො පුත්තෙන සහ තං යානං පත්වා අරුණුග්ගමනසමයෙ නාගකඤ්ඤාහි පරිවාරියමානං මහාසත්තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තාවදෙව නාගකඤ්ඤායො පථවියං නිමුජ්ජිත්වා නාගභවනමෙව ගතා. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තං පුච්ඡි – “කො භු ඛො ත්වං, මාරිස, දෙවො වා යක්ඛො වා නාගො වා”ති? ඛොධිසත්තො යථාභූතං අත්තානං ආවි කත්වා සවායං ඉතො ගච්ඡෙය්‍ය, ඉධ මෙ වාසං මහාජනස්ස පාකටං කරෙය්‍ය, තෙන මෙ උපොසථවාසස්ස අත්තරායොපි සියා. යංනුනාහං ඉතො ඉමං නාගභවනං නෙත්වා මහතියා සම්පත්තියා යොජෙය්‍යං. එවායං තත්ථෙව අභිරම්ස්සති, තෙන මෙ උපොසථකම්මං අද්ධනියං සියාති. අථ නං ආහ – “බ්‍රාහ්මණ, මහත්තං තෙ යසං දස්සාමි, රමණීයං නාගභවනං, එහි තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. සාමි, පුත්තො මෙ අත්ථි, තස්මිං ආගච්ඡන්තෙ ආගම්ස්සාමිති. ගච්ඡ, බිරාහ්මණ, පුත්තං ආනෙහීති. බ්‍රාහ්මණො ගන්ත්වා පුත්තස්ස තමත්ථං ආරොචෙත්වා තං ආනෙසි. මහාසත්තො තෙ උභොපි ආදාය අත්තනො ආනුභාවෙන නාගභවනං ආනෙසි. තෙසං තත්ථ දිබ්බො අත්තභාවො පාතුහවි. අථ තෙසං මහාසත්තො දිබ්බසම්පත්තිං දත්වා චත්තාරි චත්තාරි නාගකඤ්ඤාසතානි අදාසි. තෙ මහතිං සම්පත්තිං අනුභවිංසු.

ඛොධිසත්තොපි අප්පමත්තො උපොසථකම්මං කරොති. අන්වද්ධමාසං මාතාපිතුනං උපට්ඨානං ගන්ත්වා ධම්මකථං කථෙත්වා තතො ච බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආරොග්‍යං පුච්ඡිත්වා “යෙන තෙ අත්ථො, තං වදෙය්‍යාසි”ති ආපුච්ඡිත්වා “අනුක්කණ්ඨමානො අභිරමා”ති වත්වා සොමදත්තෙනපි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා අත්තනො නිවෙසනං ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණො සංවච්ඡරං තත්ථ වසිත්වා මන්දපුඤ්ඤතාය උක්කණ්ඨිත්වා අනිච්ඡමානම්පි පුත්තං ගහෙත්වා ඛොධිසත්තං ආපුච්ඡිත්වා තෙන දියමානං බහුං ධනං සබ්බකාමදදං මණ්ණිකනම්පි අලක්ඛිකතාය අග්ගහෙත්වා “මනුස්සලොකං ගන්ත්වා පබ්බට්ඨස්සාමි”ති ආහ. මහාසත්තො නාගමාණවකෙ ආණාපෙත්වා තං සපුත්තකං මනුස්සලොකං පාපෙසි. තෙ උභොපි දිබ්බාහරණානි දිබ්බවත්ථානි ව ඔමුඤ්චිත්වා න්හායිතුං එකං පොක්ඛරණං ඔතරිංසු, තස්මිං බණෙ තානි අත්තරධායිත්වා නාගභවනමෙව අගමංසු. අථ පඨමනිවත්ථකාසාවපිලොතිකාව සරීරෙ පටිමුඤ්චි,

ධනුසරසත්තියො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මිගෙ වධිත්වා පුරිමනියාමෙනෙව ජීවිකං කප්පෙසුං.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො සුපණ්ණරාජතො ලද්ධං අලම්පායනමන්තං තස්ස අනුච්ඡවිකානි ඔසධානි මන්තූපචාරඤ්ච අත්තානං උපට්ඨහත්තස්ස අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. සො “ලද්ධො මෙ ජීවිකූපායො”ති කතිපාහං වසිත්වා තාපසං ආපුච්ඡිත්වා පක්කමන්තො අනුපුබ්බෙන යමුනාතීරං පත්වා තං මන්තං සජ්ඣායන්තො මහාමග්ගෙන ගච්ඡති. තදා බොධිසත්තස්ස භවනතො තස්ස පරිවාරිකා නාගමාණවිකා තං සබ්බකාමදදං මණිරතනං ආදාය යමුනාතීරෙ වාලුකාරාසිමත්ථකෙ ය්‍යෙත්වා තස්සොභාසෙන රත්තියං කිළිත්වා අරුණුග්ගමනෙ තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මන්තසද්දං සුත්වා “සුපණ්ණො”ති සඤ්ඤාය භයතජ්ජිතා මණිරතනං අග්ගහෙත්වා පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා නාගභවනං අගමංසු.

බ්‍රාහ්මණො තං මණිරතනං ආදාය පායාසි. තස්මිං බණෙ සො නෙසාදබ්‍රාහ්මණො පුත්තෙන සද්ධිං මිගවධාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තො තස්ස හත්ථෙ තං මණිරතනං දිස්වා “ඉදං භූරිදත්තස්ස සබ්බකාමදදං මණිරතන”න්ති සඤ්ජානිත්වා තං ගණ්හිතුකාමො තෙන සද්ධිං අල්ලාපසල්ලාපං කත්වා මන්තවාදිභාවං ජානිත්වා එවමාහ – “සචෙ මෙ ත්වං ඉමං මණිරතනං දස්සසි, එවාහං තෙ මහානුභාවං නාගං දස්සෙස්සාමි, යං ත්වං ගහෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තො බහුධනං ලච්ඡසි”ති. “තෙන හි දස්සෙත්වා ගණ්හාහි”ති වුත්තෙ තං ආදාය බොධිසත්තං උපොසථකරණට්ඨානෙ වම්මිකමත්ථකෙ භොගෙ ආභුජිත්වා නිපන්තං අවිදුරෙ යිතො හත්ථං පසාරෙත්වා දස්සෙසි.

මහාසත්තො තං නෙසාදං දිස්වා “අයං උපොසථස්ස මෙ අන්තරායං කරෙය්‍යාති නාගභවනං නෙත්වා මහාසම්පත්තියං පතිට්ඨාපිතොපි න ඉච්ඡි. තතො අපක්කමිත්වා සයං ගන්තුකාමො මයා දීයමානමපි මණිරතනං ගණ්හිතුං න ඉච්ඡි. ඉදානි පන අහිගුණ්ඨිකං ගහෙත්වා ආගච්ඡති. සවාහං ඉමස්ස මිත්තදුබ්භිතො කුජ්ඣෙය්‍යං, සීලං මෙ බණ්ඩං භවිස්සති. මයා බො පන පයමංයෙව චතුරඤ්ඤසමන්තාගතො උපොසථො අධිට්ඨිතො, සො යථාධිට්ඨිතොව භොතු. අලම්පායනො මං ඡින්දතු වා මා වා, නෙවස්ස කුජ්ඣස්සාමි”ති චින්තෙත්වා අක්ඛිති නිම්මිලෙන්වා අධිට්ඨානපාරමිං පුරෙවාරිකං කත්වා භොගන්තරෙ සීසං පක්ඛිපිත්වා නිච්චලොව හුත්වා නිපජ්ජි. නෙසාදබ්‍රාහ්මණොපි “භො අලම්පායන, ඉමං නාගං ගණ්හ, මණිං මෙ දෙහි”ති ආහ. අලම්පායනො නාගං දිස්වා තුට්ඨො මණිං කිස්මිඤ්චි අගණෙත්වා “ගණ්හ, බ්‍රාහ්මණො”ති හත්ථෙ බිපි. සො තස්ස හත්ථතො භස්සිත්වා පට්ඨියං පතිතමත්තොව පට්ඨිං පවිසිත්වා නාගභවනමෙව ගතො. නෙසාදබ්‍රාහ්මණො මණිරතනතො භූරිදත්තෙන සද්ධිං මිත්තභාවතො ව පරිභාසිත්වා නිජ්ජච්චයොව පක්කන්තො.

15. අලම්පායනොපි මහානුභාවෙනි ඔසධෙනි අත්තනො සරීරං මක්ඛෙන්වා ථොකං බාදිත්වා බෙළං අත්තනො කායස්මිං පරිභාවෙන්වා දිබ්බමන්තං ජජ්ජන්තො බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා නඬගුට්ඨො ගහෙන්වා ආකඬඪිත්වා සීසෙ දළ්භං ගණ්හන්තො මුඛමස්ස විවරිත්වා ඔසධං බාදිත්වා මුඛෙ සහබෙළං ඔසිඤ්චි. සුච්ඡාතිකො මහාසත්තො සීලභෙදභයෙන අකුජ්ඣිත්වා අක්ඛිති න උමිමීලෙසි. අථ නං ඔසධමන්තබලෙන නඬගුට්ඨො ගහෙන්වා හෙට්ඨා සීසං කත්වා සඤ්චාලෙන්වා ගහිතගොවරං ඡඩ්ඛාපෙන්වා භූමියං දීසංසො නිපජ්ජාපෙන්වා මසුරකං මද්දන්තො විය හත්ථෙහි පරිමද්දි. අට්ඨිති වුණ්ණියමානාති විය අහෙසුං.

පුත නඬගුට්ඨො ගහෙන්වා දුස්සං පොථෙන්නො විය පොථෙසි. මහාසත්තො එවරුපං දුක්ඛං අනුභොන්තොපි නෙව කුජ්ඣිත්ථ. අඤ්ඤදත්ථු අත්තනො සීලමෙව ආවජ්ජෙසි. ඉති සො මහාසත්තං දුබ්බලං කත්වා වල්ලීහි පෙළං සජ්ජෙන්වා මහාසත්තං තත්ථ පක්ඛිපි. සරීරං පනස්ස මහන්තං තත්ථ න පවිසති. අථ නං පණ්ණියා කොට්ටෙන්තො පචෙසෙන්වා පෙළං ආදාය එකං ගාමං ගන්ත්වා ගාමමජ්ඣෙ ඔතාරෙන්වා “නාගස්ස නච්චං දට්ඨුකාමා ආගච්ඡන්තු”ති සද්දමකාසි. සකලගාමවාසින්තො සන්තිපතිංසු. තස්මිං බණෙ අලම්පායනො “නික්ඛම මහානාගා”ති ආහ. මහාසත්තො වින්තෙසි – “අජ්ජ මයා පරිසං තොසෙන්නෙන කිළිතුං වට්ටති, එවං අලම්පායනො බහුධනං ලහිත්වා තුට්ඨො මං විස්සජ්ජෙස්සති, යං යං එස මං කාරෙති, තං තං කරිස්සාමි”ති.

අථ නං සො පෙළතො නික්ඛමන්තං “මහා භොහී”ති ආහ, සො මහා අභොසි. “බුද්දකො වට්ටො විඵණො එකඵණො ද්විඵණො යාව සහස්සඵණො උච්චො නිචො දිස්සමානකායො අදිස්සමානකායො දිස්සමානඋපඬඬකායො නිලො පිතො ලොහිතො ඔදාතො මඤ්ජිට්ඨො භොහී, ධුමං විස්සජ්ජෙහි, ජාලසිඛං උදකඤ්ච විස්සජ්ජෙහි”ති වුත්තෙ තෙන වුත්තං තං තං ආකාරං නිමිතිතිත්වා නච්චං දස්සෙසි. තං දිස්වා මනුස්සා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණවත්ථාලඬකාරාදිං අදංසු. ඉති තස්මිං ගාමෙ සතසහස්සමන්තං ලහි. සො කිඤ්චාපි මහාසත්තං ගණ්හන්තො “සහස්සං ලහිත්වා තං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති ආහ. තං පන ධනං ලහිත්වා “ගාමකෙපි තාව මයා එත්තකං ධනං ලද්ධං, නගරෙ කිර බහුධනං ලහිස්සාමි”ති ධනලොභෙන න මුඤ්චි.

සො තස්මිං ගාමෙ කුටුම්භං සණ්ඨපෙන්වා රතනමයං පෙළං කාරෙන්වා තත්ථ මහාසත්තං පක්ඛිපිත්වා සුඛයානකං ආරුය්භ මහන්නෙන පරිචාරෙන ගාමනිගමරාජධානීසු තං කීළාපෙන්වා බාරාණසිං පාපුණි, නාගරාජස්ස මධුලාජං දෙනි, අබද්ධසත්තුඤ්ච දෙනි. සො ගොවරං න ගණ්හි අවිස්සජ්ජනභයෙන. ගොවරං අගණ්හන්තමිපි ච නං චත්තාරො නගරද්වාරෙ ආදිං කත්වා තත්ථ තත්ථ මාසමන්තං කීළාපෙසි. තෙන වුත්තං “සංසිකො අකතඤ්ඤානා”තිආදි.

තත්ථ සංසිකොති එසො නාගො අමුකස්ස නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සමීපෙ වම්මිකමත්ථකෙ සයිකොති එවං යානං දස්සෙත්වා කටිතො. අකතඤ්ඤානාති අත්තනා කතං උපකාරං අජානන්තෙන මිත්තදුබ්භිනා නෙසාදබ්‍රාහ්මණොනාති අධිප්පායො. අලම්පායනොති අලම්පායනවිජ්ජාපරිජජ්ජනෙන “අලම්පායනො”ති එවං ලද්ධනාමො අභිතුණ්ඨිකබ්‍රාහ්මණො. මමග්ගහීති මං අග්ගහෙසි. කීලෙති මං තහිං තහින්ති තත්ථ තත්ථ ගාමනිගමරාජධානියු අත්තනො ජීවිකත්ථං මං කීළාපෙති.

17. තිණකොපි ලහුකො මමාති අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගො තිණසලාකපරිච්චාගතොපි ලහුකො හුත්වා මම උපට්ඨාතීති අත්ථො. පට්ඨිඋජ්ජනනං වියාති සීලවිතික්කමො පන චතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්‍රහ්මාය මහාපට්ඨියා පරිචත්තනං විය තතොපි තං භාරියතරං හුත්වා මය්හං උපට්ඨාතීති දස්සෙති.

18. නිරන්තරං ජාතිසතන්ති මම ජාතීනං අනෙකසතම්පි අනෙකසතාසුපි ජාතියු නිරන්තරමෙව සීලස්ස අවිතික්කමනහෙතු. මම ජීවිතං වජ්ජයාං වජ්තුං සක්කොම්. නෙව සීලං පහින්දෙය්‍යන්ති සීලං පන සමාදින්නං එකම්පි නෙව හින්දෙය්‍යං න විනාසෙය්‍යං. චතුද්දීපාන හෙතුති චක්කවත්තිරජ්ජසිරියාපි කාරණාති දස්සෙති.

19. ඉදානි යදත්ථං අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා තදා සීලමෙව රක්ඛිතං, තාය ව සීලරක්ඛාය තථා අනත්ථකාරකෙසු නෙසාදඅලම්පායනබ්‍රාහ්මණෙසු විත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං න කතං, තං දස්සෙතුං “අපි වා”ති ඔසානගාථමාහ. තං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

එවං පන මහාසත්තෙ අභිතුණ්ඨිකහත්ථගතෙ තස්ස මාතා දුස්සුපිනං දිස්වා පුත්තඤ්ච තත්ථ අපස්සන්ති සොකාභිභූතා අහොසි. අපස්සා ජෙට්ඨපුත්තො සුදස්සනො තං පවත්තිං සුත්වා සුහොගං “හිමවත්තං ගන්ත්වා පඤ්චසු මහානදීසු සත්තසු මහාසරෙසු භූරිදත්තං උපධාරෙත්වා එහි”ති පහිණි. කාණාරිට්ඨං “දෙවලොකං ගන්ත්වා සවෙ දෙවතාහි ධම්මං සොතුකාමාහි භූරිදත්තො තත්ථ නීතො, තතො නං ආනෙහී”ති පහිණි. සයං පන “මනුස්සලොකෙ ගවෙසිස්සාම්”ති තාපසවෙසෙන නාගහවනතො නික්ඛම්. අවිච්ඡුඛි නාමස්ස වෙමාතිකා හගිනී බොධිසත්තෙ අධිමත්තසිනෙහා තං අනුබන්ධි. තං මණ්ඩුකච්ඡාපිං කත්වා ජටන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා මහාසත්තස්ස උපොසථකරණට්ඨානං ආදිං කත්වා සබ්බත්ථ ගවෙසන්තො අනුක්කමෙන බාරාණසිං පත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. තදා අලම්පායනො රාජධිගණෙ මහාජනස්ස මජ්ඣෙ රඤ්ඤො භූරිදත්තස්ස කීළං දස්සෙතුං පෙළං විවරිත්වා “එහි මහානාගා”ති සඤ්ඤාමදාසි.

මහාසත්තො සීසං නීහරිත්වා ඔලොකෙන්තො ජෙට්ඨහානිකං දිස්වා පෙළතො නික්ඛම්ම තදහිමුඛො පායාසි. මහාජනො හීනො පටික්කම්. සො ගන්ත්වා තං අභිවාදෙන්වා නිවත්තිත්වා පෙළමෙව පාවිසි. අලම්පායනො “ඉමිනා අයං තාපසො දට්ඨො”ති සඤ්ඤාය “මා හාසි, මා හාසී”ති ආහ. සුදස්සනො “අයං නාගො මය්හං කිං කරස්සති, මයා සදිසො අභිතුණ්ඨිකො නාම නත්ථී”ති තෙන වාදප්පට්ඨාදං සමුට්ඨාපෙන්වා “ත්වං ඉමං නාගං ගහෙන්වා ගජ්ජසී, අහං තං ඉමාය මණ්ඩුකච්ඡාපියා ඉච්ඡන්තො නාසයිස්සාමී”ති හගිනිං පක්කොසිත්වා හත්ථං පසාරෙසි. සා තස්ස සද්දං සුත්වා ජටන්තරෙ නිපන්තා තික්ඛත්තුං මණ්ඩුකච්ඡසිතං වස්සිත්වා නික්ඛම්ත්වා අංසකුටෙ නිසීදිත්වා උප්පතිත්වා තස්ස හත්ථතලෙ තිණි විසබ්බන්දුනි පාතෙන්වා පුන තස්ස ජටන්තරමෙව පාවිසි.

සුදස්සනො විසබ්බන්දුං දස්සෙන්වා “ඉදං බ්බන්දුං සචෙ පට්ඨියං පාතෙස්සති, ඔසධිනිණුවනප්පතයො සබ්බෙ නස්සිස්සන්ති. සචෙ ආකාසෙ බ්බිස්සති, සත්තවස්සානි දෙවො න වස්සිස්සති. සචෙ උදකෙ පාතෙස්සති, යාවතා තත්ථ උදකජාතා පාණා සබ්බෙ මරෙය්සු”න්ති වත්වා රාජානං සද්දහාපෙතුං තයො ආවාටෙ ඛණාපෙන්වා එකං නානාභෙසජ්ජානං පුරෙසි, දුතියං ගොමයස්ස, තතියං දිබ්බොසධානඤ්ඤෙව පුරෙත්වා මජ්ඣිකා ආවාටෙ විසබ්බන්දුං පක්ඛිපි. තඨඛණඤ්ඤෙව ධුමායිත්වා ජාලා උට්ඨහි. සා ගන්ත්වා ගොමයාවාටං ගණ්හි. තතොපි ජාලා උට්ඨාය දිබ්බොසධපුණ්ණං ගහෙන්වා දිබ්බොසධානි ඤාපෙන්වා නිබ්බාසි. අලම්පායනං තත්ථ ආවාටස්ස අවිදුරෙ යීතං උසුමා ඵරිත්වා සරීරච්ඡවිං උප්පාටෙන්වා ගතා. සෙනකුට්ඨී අහොසි. සො භයතජ්ජිතො “නාගරාජානං විස්සජ්ජෙමී”ති තික්ඛත්තුං වාවං නිච්ඡාරෙසි. තං සුත්වා බොධිසත්තො රතනපෙළාය නික්ඛම්ත්වා සබ්බාලඤ්ඤාරපට්ඨිකං අත්තභාවං මාපෙන්වා දෙවලීලාය යීතො. සුදස්සනො ච අච්චිමුඛි ච තට්ඨ අට්ඨංසු.

තතො සුදස්සනො අත්තනො භාගිනෙය්සභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. තං සුත්වා රාජා තෙ ආලිඬ්ගිත්වා සීසෙ වුම්බිත්වා අත්තෙපුරං තෙන්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං කත්වා භූරිදත්තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො “තාත, එවං මහානුභාවං තං අලම්පායනො කථං ගණ්හී”ති පුච්ඡි. සො සබ්බං විත්ථාරෙන කට්ඨෙන්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම ඉමිනා නියාමෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති”ති මාතුලස්ස ධම්මං දෙසෙසි. අථ සුදස්සනො “මාතුල, මම මාතා භූරිදත්තං අපස්සන්ති කිලමති, න සක්කා අම්මෙහි ඉධ පපඤ්චං කාතු”න්ති මාතුලං ආපුච්ඡිත්වා භූරිදත්තඅච්චිමුඛිහි සද්ධිං නාගභවනමෙව ගතො.

අථ තත්ථ මහාපුරිසො ගිලානසෙය්සාය නිපන්තො ගිලානපුච්ඡනත්ථං ආගතාය මහතියා නාගපරිසාය වෙදෙ ච යඤ්ඤෙ ච බ්‍රාහ්මණෙ ච සම්භාවෙන්වා කාණාරිට්ඨෙ කට්ඨෙන්තෙ තං වාදං භින්දිත්වා නානානායෙහි ධම්මං දෙසෙන්වා සීලසම්පදාය දිට්ඨිසම්පදාය ච පතිට්ඨාපෙන්වා යාවජ්චං

සීලානි රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං. නෙසාදබ්බාග්ගමණො දෙවදත්තො, සොමදත්තො ආනන්දො, අච්චිමුඛි උප්පලවණ්ණො, සුදස්සනො සාරිපුත්තො, සුභොගො මහාමොග්ගල්ලානො, කාණාරිට්ඨො සුනක්ඛත්තො, භූරිදත්තො ලොකනාටො.

තස්ස ඉධාපි සෙසපාරමියො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙතඛිඛා. ඉධාපි යොජනසතිකෙ අත්තනො නාගභවනට්ඨානෙ සොළසහි නාගකඤ්ඤාසහස්සෙහි චිත්තරූපං විය පරිවාරියමානො දෙවලොකසම්පත්තිසදිසෙ නාගලොකිස්සරියෙ යීතොපි ඉස්සරියමදං අකත්වා අන්වද්ධමාසං මාතෘපිතුඋපට්ඨානං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායනං, සකලාය නාගපරිසාය වාතුමහාරාජිකපරිසාය තාවතිංසපරිසාය ව සමුට්ඨිතපඤ්භානං තංතංපරිසමජ්ඣෙ කුමුදනාලකලාපං විය සුනිසිතසත්ථෙත අත්තනො පඤ්ඤාසත්ථෙත තාවදෙව පච්ඡින්නිදිත්වා තෙසං චිත්තානුකූලධම්මදෙසනා, චුත්තජ්ජකාරං භොගසම්පත්තිං පහාය අත්තනො සරිරජීවිතනිරපෙක්ඛං චතුරභිගසමන්තාගතං උපොසථාධිට්ඨානං, තත්ථ ව පටිඤ්ඤාය විසංවාදනභයෙන අහිතුණ්ඨිකභත්ථගමනං, තස්මිඤ්ච මුඛෙ විසමිස්සබ්බෙළපාතනං නඬගුට්ඨෙ ගහෙත්වා ආවිඤ්ජනං කඬ්ඨනං භූමියං සංසනං මද්දනං පොථනන්ති එවමාදිං නානජ්ජකාරවිජ්ජකාරං කරොන්තෙපි එවරූපං මහාදුක්ඛං අනුභවතොපි කුජ්ඣිත්වා ඔලොකනමත්තෙන තං ඡාරිකං කාතුං සමත්ථස්සාපි සීලපාරමිං ආවජ්ජිත්වා සීලබණ්ඩනභයෙන ඊසකම්පි චිත්තස්ස විකාරාභාවො, ධනං ලභාපෙමීති වා තස්ස චිත්තානුවත්තනං, සුභොගෙන පුනානීතස්ස අකතඤ්ඤානො මිත්තදුඛිස්ස නෙසාදබ්බාග්ගමණස්ස සීලං අනධිට්ඨහිත්වාපි අකුජ්ඣිකං, කාණාරිට්ඨෙන කථිතං මිච්ඡාවාදං හින්දිත්වා අනෙකපරියායෙන ධම්මං භාසිත්වා නාගපරිසාය සීලෙසු සම්මාදිට්ඨියඤ්ච පතිට්ඨාපනන්ති එවමාදයො බොධිසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතඛිඛා. තෙනෙනං චූචිවති - “එවං අවජරියා හෙතෙ...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

භූරිදත්තවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. වම්පෙය්‍යනාගවරියාවණ්ණනා

20. තතියෙ වම්පෙය්‍යකොති අඬගමගධරට්ඨානං අන්තරෙ වම්පා නාම නදී, තස්සා හෙට්ඨා නාගභවනමිපි අවිදුරභවත්තා වම්පා නාම, තත්ථ ජාතො නාගරාජා වම්පෙය්‍යකො. තදාපි ධම්මිකො ආසින්නි තස්මිං වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙපි අහං ධම්මචාරි අහොසිං.

බොධිසත්තො හි තදා වම්පානාගභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා වම්පෙය්‍යො නාම නාගරාජා අහොසි, මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො තත්ථ නාගරජ්ජං

කාරොත්තො දෙවරාජභොගසම්පත්තිසදිසඉස්සරියසම්පත්තිං අනුභවත්තො පාරම්පුරණස්ස අනොකාසභාවතො “කිං මෙ ඉමාය නිරව්භානගොනියා, උපොසථවාසං වසින්වා ඉතො මුච්චින්වා සම්මදෙව පාරම්මො පුරෙස්සාමි”ති තතො පට්ඨාය අත්තනො පාසාදෙයෙව උපොසථකම්මං කරොති. අලඬිකතනාගමාණවිකා තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්ති. සො “ඉධ මෙ සීලස්ස අත්තරායො භවිස්සති”ති පාසාදතො නික්ඛමින්වා උය්‍යානෙ නිසීදති. තත්‍රාපි තා ආගච්ඡන්ති. සො චින්තෙසි – “ඉධ මෙ සීලස්ස සංකිලෙසො භවිස්සති, ඉතො නාගභවනතො නික්ඛමින්වා මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසථවාසං වසින්වාමි”ති. සො තතො පට්ඨාය උපොසථදිවසෙසු නාගභවනා නික්ඛමින්වා එකස්ස පච්චන්තගාමස්ස අවිදුරෙ මග්ගසම්පෙ වම්මිකමත්ථකෙ “මම වම්මාදීහි අත්ථිකා වම්මාදීහි ගණ්හන්තු, කීළාසප්පං වා කාතුකාමා කීළාසප්පං කරොන්තු”ති සරීරං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා භොගෙ ආභුජිත්වා නිපත්තො උපොසථවාසං වසති වාතුද්දසියං පඤ්චදසියඤ්ච, පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති. තස්සෙවං උපොසථං කරොන්තස්ස දීසො අද්ධා චිතිවත්තො.

අථ බොධිසත්තො සුමනාය නාම අත්තනො අග්ගමහෙසියා “දෙව, ත්වං මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසථං උපවසසි, සො ච සාසඬිකො සප්පට්ඨගො”ති චුත්තො මඬිගලපොක්ඛරණිතිරෙ යත්වා “සචෙ මං, හද්දෙ, කොචි පහරින්වා කිලමෙස්සති, ඉමිස්සා පොක්ඛරණියා උදකං ආවිලං භවිස්සති. සචෙ සුපණ්ණො ගණ්හිස්සති, උදකං පක්කුටිස්සති. සචෙ අහිතුණ්ඬිකො ගණ්හිස්සති, උදකං ලොහිතවණ්ණං භවිස්සති”ති තිණි නිමිත්තානි තස්සා ආචික්ඛින්වා වාතුද්දසීඋපොසථං අධිට්ඨාය නාගභවනා නික්ඛමින්වා තත්ථ ගන්ත්වා වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජි සරීරසොභාය වම්මිකං සොභයමානො. සරීරඤ්ඤිස්ස රජතදාමං විය සෙනං අහොසි, මත්ථකො රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකො විය, සරීරං නඬිගලසිසප්පමාණං භූරිදත්තකාලෙ (ජා. 2.22.784 ආදයො) පන උගුරුප්පමාණං, සඬිබ්පාලකාලෙ (ජා. 2.17.143 ආදයො) එකදොණිකනාවප්පමාණං.

තදා එකො බාරාණසිමාණවො තක්කසීලං ගන්ත්වා අලම්පායනමන්තං උග්ගණ්හින්වා තෙන මග්ගෙන අත්තනො ගාමං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “කිං මෙ තුච්ඡහත්ථෙත ගාමං ගන්තුං, ඉමං නාගං ගහෙත්වා ගාමනිගමරාජධානීසු කීළාපෙත්තො ධනං උප්පාදෙත්වා ව ගමිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා දිබ්බොසධානි ගහෙත්වා දිබ්බමන්තං පරිවත්තෙත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. දිබ්බමන්තං සුතකාලතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස කණ්ණෙසු තත්තසලාකාපවෙසනකාලො විය අහොසි, මත්ථකෙ සිබරෙන අහිමන්ථියමානො විය. සො “කො නු බො එසො”ති භොගන්තරතො සීසං උක්ඛිපින්වා ඔලොකෙත්තො අහිතුණ්ඬිකං දිස්වා චින්තෙසි – “මම විසං උග්ගතෙජං, සවාහං කුජ්ඣින්වා නාසාවාතං විස්සජ්ජෙස්සාමි, එතස්ස සරීරං භුසමුට්ඨි විය විප්පකිරිස්සති, අථ මෙ සීලං ඛණ්ඩං භවිස්සති, න නං

ඔලොකෙස්සාමි”ති. සො අක්ඛිති නිමිතීලෙන්වා සීසං භොගන්තරෙ යපෙසි. අභිතුණ්ඨිකඛ්‍රාන්මණො ඔසධං බාදිත්වා මන්තං පරිවත්තෙන්වා බෙළං මහාසත්තස්ස සරිරෙ ඔසිඤ්චි. ඔසධානඤ්ච මන්තස්ස ච ආනුභාවෙන බෙළෙන චුට්ඨචුට්ඨයට්ඨානෙ ථොටානං උට්ඨානකාලො විය අහොසි.

අථ සො නඬගුට්ඨෙ ගහෙන්වා ආකඬ්ඨිත්වා දීඝසො නිපජ්ජාපෙන්වා අප්පදෙන දණ්ඨෙන උජ්ජිලෙන්වා දුබ්බලං කත්වා සීසං දළ්භං ගහෙන්වා නිජ්ජිලෙසි. මහාසත්තො මුඛං විවරි. අථස්ස මුඛෙ බෙළං ඔසිඤ්චිත්වා ඔසධමන්තබලෙන දන්තෙ හින්දි. මුඛං ලොහිතස්ස පූරි. මහාසත්තො අත්තනො සීලහෙදභයෙන ඵ්වරුපං දුක්ඛං අධිවාසෙන්තො අක්ඛිති උමිතීලෙන්වා ඔලොකනමත්තමිපි නාකාසි. සොපි “නාගරාජානං දුබ්බලං කරිස්සාමි”ති නඬගුට්ඨයනො පට්ඨාය අට්ඨිති සංචුණ්ණයමානො විය සකලසරිරං මද්දිත්වා පට්ටකවෙයනං නාම වෙයෙසි, තන්තමජ්ජිතං නාම මජ්ජි, නඬගුට්ඨෙ ගහෙන්වා දුස්සපොථනං නාම පොථෙසි. මහාසත්තස්ස සකලසරිරං ලොහිතමක්ඛිතං අහොසි, සො මහාවෙදනං අධිවාසෙසි.

අථස්ස දුබ්බලභාවං ඤාත්වා වල්ලීහි පෙළං කරිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා පච්චන්තගාමං නෙත්වා මහාජනස්ස මජ්ජෙකි කීළාපෙසි. නීලාදීසු වණ්ණෙසු වට්ටවතුරස්සාදීසු සණ්ඨානෙසු අණුංචුලාදීසු පමාණෙසු යං යං බ්‍රාහ්මණො ඉච්ඡති, මහාසත්තො තං තදෙව කත්වා නච්චති, එණසතමිපි එණසහස්සමිපි කරොති යෙව. මහාජනො පසිදිත්වා බහුධනමදාසි. එකදිවසමෙව කභාපණසහස්සඤ්චෙව සහස්සග්ගතිකෙ ච පරික්ඛාරෙ ලභි. බ්‍රාහ්මණො ආදිතොව “සහස්සං ලභිත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. තං පන ධනං ලභිත්වා “පච්චන්තගාමෙයෙව තාව මෙ එත්තකං ධනං ලද්ධං, රාජරාජමහාමත්තානං දස්සිතෙ කීව බහුං ධනං ලභිස්සාමි”ති සකටඤ්ච සුඛයානකඤ්ච ගහෙන්වා සකටෙ පරික්ඛාරෙ යපෙන්වා සුඛයානකෙ නිසින්තො “මහන්තෙන පරිවාරෙන මහාසත්තං ගාමනිගමරාජධානීසු කීළාපෙන්තො බාරාණසියං උග්ගසෙනරඤ්ඤො සන්තිකෙ කීළාපෙන්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති අගමාසි. සො මණ්ඩුකෙ මාරෙත්වා නාගරඤ්ඤො දෙති. නාගරාජා “පුනස්පුනං මං නිස්සාය මාරෙස්සති”ති න බාදති. අථස්ස මධුලාපෙ අදාසි. තෙපි “සවාහං ගොවරං ගණ්හිස්සාමි, අන්තොපෙළායමෙව මරණං භවිස්සති”ති න බාදති.

21. බ්‍රාහ්මණො මාසමත්තෙන බාරාණසිං පත්වා ද්වාරගාමකෙ තං කීළාපෙන්තො බහුධනං ලභි. රාජාපි නං පක්කොසාපෙන්වා “අම්භාකමිපි කීළාපෙහි”ති ආහ. “සාධු, දෙව, ස්වෙ පන්තරසෙ තුම්භාකං කීළාපෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා “ස්වෙ නාගරාජා රාජඬගණෙ නච්චිස්සති, මහාජනො සන්තිපතිත්වා පස්සතු”ති හෙරි. වරාපෙන්වා පුනදිවසෙ රාජඬගණං අලඬකාරාපෙන්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙසි. සො රතනපෙළාය මහාසත්තං නෙත්වා විචිත්තත්ථරෙ පෙළං යපෙන්වා නිසිදි. රාජාපි පාසාදා ඔරුස්භ මහාජනපරිවුතො රාජාසතෙ නිසිදි. බ්‍රාහ්මණො

මහාසත්තං නිහරිත්වා නච්චාපෙසි. මහාසත්තො තෙන වින්තිතවින්තිතාකාරං දස්සෙසි. මහාජනො සකභාවෙන සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි පවත්තන්ති. බොධිසත්තස්ස උපරි රතනවස්සං වස්සි. තෙන චුත්තං “තදාපි මං ධම්මචාරි”න්තිආදි.

තත්ථ තදාපීති යදාහං වම්පෙය්‍යාකො නාගරාජා හොමි, තදාපි. ධම්මචාරින්ති දසකුසලකම්මපට්ඨමිමං එව වරති, න අණුමත්තමිපි අධම්මන්ති ධම්මචාරි. උපවුට්ඨඋපොසථන්ති අට්ඨඨගසමන්තාගතස්ස අරියුපොසථසීලස්ස රක්ඛණවසෙන උපවසිතඋපොසථං. රාජද්වාරමිති කීළතීති බාරාණසියං උග්ගසෙනරඤ්ඤො ගෙහද්වාරෙ කීළාපෙති.

22. යං යං සො වණ්ණං චිත්තයිති සො අභිතුණ්ඨිකබ්‍රාහ්මණො “යං යං නීලාදිවණ්ණං හොතු”ති චිත්තෙසි. තෙන චුත්තං “නීලං ව පිතලොහිත”න්ති. තත්ථ නීලං වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො, ගාථාසුඛත්ථං රස්සං කත්වා චුත්තො, තෙන වාසද්දෙන චුත්තාවසිට්ඨං ඔදාතාදිවණ්ණවිසෙසඤ්ඤාවෙව වට්ටාදිසණ්ඨානවිසෙසඤ්ඤා අණුංථුලාදිපමාණවිසෙසඤ්ඤා සඨගණ්භාති. තස්ස චිත්තානුවත්තන්තොති තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස චිත්තං අනුවත්තන්තො. චිත්තිතසන්තිහොති තෙන වින්තිතවින්තිතාකාරෙන පෙක්ඛන්තස්ස උපට්ඨහාමිති දස්සෙති.

23. න කෙවලඤ්ඤා තෙන වින්තිතාකාරදස්සනං එව මය්හං ආනුභාවො. අපි ව ථලං කරෙය්‍යමුදකං, උදකම්පි ථලං කරෙති ථලං මහාපථවිං ගහෙත්වා උදකං, උදකම්පි ගහෙත්වා පථවිං කාතුං සක්කුණෙය්‍යං එවං මහානුභාවො ව. යදිහං තස්ස කුප්පෙය්‍යන්ති තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස අහං යදි කුප්පෙය්‍යං. ඛණෙන ඡාරිකං කරෙති කොඬුප්පාදක්ඛණෙ එව හස්මං කරෙය්‍යං.

24. එවං හගවා තදා අත්තනො උප්පජ්ජනකානත්ථපට්ඨාහනෙ සමත්ථතං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන තං පට්ඨාහනං න කතං, තං දස්සෙතුං “යදි චිත්තවසි හෙස්ස”න්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො – “අයං අභිතුණ්ඨිකො මං අනිවිය බාධති, න මෙ ආනුභාවං ජානාති, හන්දස්ස මෙ ආනුභාවං දස්සෙස්සාමි”ති කුප්පිත්වා ඔලොකනමත්තෙනාපි යදි චිත්තවසි අභවිස්සං, අථ සො භුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරිස්සති. අහං යථාසමාදින්නතො පරිභාසිස්සාමි සීලතො. තථා ව සති සීලෙන පරිභිතස්ස ඛණ්ඩිතසීලස්ස ය්වායං මයා දීපඨිකරදසබලස්ස පාදමූලතො පට්ඨාය අභිපත්තීතො, උත්තමත්ථො බුද්ධභාවො සො න සිජ්ඣති.

25. කාමං භිජ්ජතුයං කායොති අයං වාතුමහාභූතිකො ඔදනකුම්මාසුපවයො අනිච්චුවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මො කායො කිඤ්චාපි භිජ්ජතු විනස්සතු, ඉධෙව ඉමස්මි. එව යානෙ මහාවානෙ

බිත්තභුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරියතු, නෙව සීලං පහින්දෙයාං, විකිරන්තෙ භුසං වියාති සීලං පන උත්තමත්ථසිද්ධියා හෙතුභූතං ඉමස්මිං කළෙවරෙ භුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරන්තෙපි නෙව හින්දෙයාං, කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛො හුත්වා සීලපාරමිංයෙව පුරෙමිති චින්තෙත්වා තං තාදිසං දුක්ඛං තදා අධිවාසෙසින්ති දස්සෙති.

අථ මහාසත්තස්ස පන අභිතුණ්ඨිකහත්ථගතස්ස මාසො පරිපූරි, එත්තකං කාලං නිරාහාරොව අහොසි. සුමනා “අතිවිරායති මෙ සාමිකො, කො නු ඛො පවත්ති”ති පොක්ඛරණං ඔලොකෙන්ති ලොහිතවණ්ණං උදකං දිස්වා “අභිතුණ්ඨිකෙන ගහිතො භවිස්සති”ති ඤාත්වා නාගභවනා නික්ඛමිත්වා වම්මිකසන්තිකං ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස ගහිතට්ඨානං කිලමිතට්ඨානඤ්ච දිස්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ ආකාසෙ රොදමානා අට්ඨාසි. මහාසත්තො නච්චන්තොව ආකාසං උල්ලොකෙන්තො තං දිස්වා ලජ්ජිතො පෙළං පවිසිත්වා නිපජ්ජි.

රාජා තස්ස පෙළං පවිට්ඨකාලෙ “කිං නු ඛො කාරණ”න්ති ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො තං ආකාසෙ ධීතං දිස්වා “කා නු ත්ව”න්ති පුච්ඡිත්වා තස්සා නාගකඤ්ඤාභාවං සුත්වා “නිස්සංසයං ඛො නාගරාජා ඉමං දිස්වා ලජ්ජිතො පෙළං පවිට්ඨො, අයඤ්ච යථාදස්සිතො ඉද්ධානුභාවො නාගරාජස්සෙව, න අභිතුණ්ඨිකස්සා”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “එවං මහානුභාවො අයං නාගරාජා, කථං නාම ඉමස්ස හත්ථං ගතො”ති පුච්ඡිත්වා “අයං ධම්මචාරී සීලවා නාගරාජා, වාතුද්දසිපන්තරසීසු උපොසථං උපවසන්තො අත්තතො සරීරං දානමුඛෙ නිය්‍යාතෙන්වා මහාමග්ගසමීපෙ වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජති, තත්ථායමෙනෙත ගහිතො, ඉමස්ස දෙවච්ඡරාපටිභාගා අනෙකසහස්සා ඉත්ථියො, දෙවලොකසමීපත්තිසදිසා නාගභවනසමීපත්ති, අයං මහිද්ධිකො මහානුභාවො සකලපථවිං පරිවත්තෙතුං සමත්ථො, කෙවලං ‘සීලං මෙ හිජ්ජස්සති’ති එවරූපං විජ්ජකාරං දුක්ඛඤ්ච අනුභොති”ති ව සුත්වා සංවෙගජ්ජන්තො තාවදෙව තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බහුං ධනං මහන්තඤ්ච යසං ඉස්සරියඤ්ච දත්වා — “හන්ද, හො, ඉමං නාගරාජානං විස්සජ්ජෙහි”ති විස්සජ්ජාපෙසි.

මහාසත්තො නාගවණ්ණං අන්තරධාපෙන්වා මාණවකවණ්ණෙන දෙවකුමාරො විය අට්ඨාසි. සුමනාපි ආකාසතො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකෙ අට්ඨාසි. නාගරාජා රඤ්ඤො අඤ්ජලිං කත්වා “එහි, මහාරාජ, මය්හං නිවෙසනං පස්සිතුං ආගච්ඡාහි”ති යාචි. තෙනාහ භගවා —

“මුත්තො වම්පෙය්‍යකො නාගො, රාජානං එතදබ්බි;
‘නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඪන;
අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි, පස්සෙය්‍යං මෙ නිවෙසන’න්ති.

අථ රාජා තස්ස නාගභවනගමනං අනුජානී. මහාසත්තො තං සපරිසං ගහෙත්වා නාගභවනං නෙත්වා අත්තනො ඉස්සරියසම්පත්තිං දස්සෙත්වා කතිපාහං තත්ථ වසාපෙත්වා හෙරිං වරාපෙසි - “සබ්බා රාජපරිසා යාවදිව්ජකං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිකං ධනං ගණ්හතු”ති. රඤ්ඤො ව අනෙකෙහි සකටසතෙහි ධනං පෙසෙසි. “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බං, ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති සබ්බත්ථ සංවිදහිතබ්බා”ති දසහි රාජධම්මකථාහි ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. රාජා මහත්තෙන යසෙන නාගභවනා නික්ඛමිත්වා බාරාණසිමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය කිර පම්බුදිපතලෙ හිරඤ්ඤසුචණ්ණං ජාතං. මහාසත්තො සීලානි රක්ඛිත්වා අත්වද්ධමාසං උපොසථකම්මං කත්වා සපරියො සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා අහිතුණ්ඨිකො දෙවදත්තො අහොසි, සුමනා රාහුලමානා, උග්ගසෙනො සාරිපුත්තත්ථෙරො, වම්පෙය්‍යකො නාගරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. ඉධ බොධිසත්තස්ස අච්ඡරියානුභාවා හෙට්ඨා වුත්තනායා ඵවාති.

වම්පෙය්‍යනාගවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වුළුබොධිවරියාවණ්ණනා

26. චතුත්ථෙ වුළුබොධීති මහාබොධිපරිබ්බාජකත්තභාවං උපාදාය ඉධ “වුළුබොධි”ති සමඤ්ඤා ආරොපිතා, න පන ඉමස්මිං ඵව ජාතකෙ (ජා. 1.10.49 ආදයො) අත්තනො ජෙට්ඨභාතිකාදිනො මහාබොධිස්ස සම්භවතොති දට්ඨබ්බං. සුසීලවාති සුට්ඨු සීලවා, සම්පන්නසීලොති අත්ථො. භවං දිස්වාන භයතොති කාමාදිභවං භාගිතබ්බභාවෙන පස්සිත්වා. නෙක්ඛම්මන්ති ඵත්ථ ව-සද්දස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො, තෙන “දිස්වානා”ති පදං ආකඩ්ඪියති. ඉදං වුත්තං හොති - ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණං අපායදුක්ඛං අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛන්ති ඉමෙසං අට්ඨන්තං සංවෙගවත්ථුනං පච්චවෙක්ඛණෙන සබ්බමිපි කාමාදිභෙදං භවං සංසාරභයතො උපට්ඨහමානං දිස්වා නිබ්බානං තස්ස උපායභූතා සමථවිපස්සනා තදුපායභූතා ව පබ්බජ්ජාති ඉදං තිව්ධමිපි නෙක්ඛම්මං අනුස්සවාදිසිද්ධෙන ඤාණචක්ඛුනා තප්පට්ඨකත්තො දිස්වා තාපසපබ්බජ්ජුපගමනෙන අනෙකාදීනවාකුලා ගහට්ඨභාවා අහිනික්ඛමිත්වා ගතොති.

27. දුතිසිකාති පොරාණදුතිසිකා, ගිහිකාලෙ පජාපතිභූතා. කනකසන්නිභාති කඤ්චනසන්නිභත්තවා. වට්ටෙ අනපෙක්ඛාති සංසාර නිරාලයා. නෙක්ඛම්මං අහිනික්ඛමීති නෙක්ඛම්මන්ථාය ගෙහතො නික්ඛමි, පබ්බජීති අත්ථො.

28. ආලයන්ති සත්තා එතෙනාති ආලයො, තණ්හා, තදභාවෙන නිරාලයා. තතො එව ඤාතීසු තණ්හාබන්ධනස්ස ඡින්තත්තා ඡින්තබන්ධු. එවං ගිහිබන්ධනාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පබ්බජිතානම්පි කෙසඤ්චි යං හොති බන්ධනං, තස්සාපි අභාවං දස්සෙතුං “අනපෙක්ඛා කුලෙ ගණෙ”ති වුත්තං. තත්ථ කුලෙති උපට්ඨාකකුලෙ. ගණෙති තාපසගණෙ, සෙසා බ්‍රහ්මචාරිනොති වුච්චන්ති. උපාගමුන්ති උභොපි මයං උපාගමිමහා.

29. තත්ථාති බාරාණසිසාමන්තෙ. නිපකාති පඤ්ඤවන්තො. නිරාකුලෙති ජනසඤ්චාරරහිතත්තා ජනෙහි අනාකුලෙ, අප්පසද්දෙති මිගපක්ඛිනං. උට්ඨාපනතො තෙසං වස්සිතසද්දෙනාපි විරහිතත්තා අප්පසද්දෙ. රාජ්‍යයානෙ වසාමුභොති බාරාණසිරඤ්ඤො උයානෙ මයං උභො ජනා තදා වසාම.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ ඉමස්මිං එව හද්දකප්පෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකතො වචිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමෙ එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණසමයෙ “බොධිකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. වයප්පත්තකාලෙ පනස්ස තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගතස්ස අනිච්ඡමානකස්සෙව මාතෘපිතරො සමජාතිකං කුලකුමාරිකං ආනෙසුං. සාපි බ්‍රහ්මලොකවුතාව උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරාපටිභාගා. තෙසං අනිච්ඡමානානං එව අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරිංසු. උහින්තම්පි පන තෙසං කිලෙසමුදාවාරො න භූතපුබ්බො, සාරාගවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔලොකනම්පි නාහොසි, කා පන කථා ඉතරසංසග්ගෙ. එවං පරිසුද්ධසීලා අහෙසුං.

අපරභාගෙ මහාසත්තො මාතෘපිතුසු කාලංකතෙසු තෙසං සරීරකිච්චං කත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “හද්දෙ, ත්වං ඉමං අසීතිකොට්ඨනං ගහෙත්වා සුබෙන ජීවාහී”ති ආහ. “ත්වං පන අයාපුත්තා”ති? “මය්හං ධනෙන කිච්චං නත්ථි, පබ්බජිස්සාමි”ති. “කිං පන පබ්බජ්ජා ඉත්ථිනම්පි න වට්ඨති”ති? “වට්ඨති, හද්දෙ”ති. “තෙන හි මය්හම්පි ධනෙන කිච්චං නත්ථි, අහම්පි පබ්බජිස්සාමි”ති. තෙ උභොපි සබ්බං විභවං පරිච්චජිත්වා මහාදානං දත්වා නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය එලාඵලෙහි යාපෙත්තා පබ්බජ්ජාසුබ්බෙනෙව දස සංවච්ඡරානි වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදචාරිකං චරන්තා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිංසු. තෙන වුත්තං “රාජ්‍යයානෙ වසාමුභො”ති.

30. අට්ඨකදිවසං රාජා උයානකිලං ගතො. උයානස්ස එකපස්සෙ පබ්බජ්ජාසුබ්බෙන විතිනාමෙන්තානං තෙසං සමීපට්ඨානං ගන්ත්වා පරමපාසාදිකං උත්තමරූපධරං පරිබ්බාජිකං ඔලොකෙන්තො කිලෙසවසෙන පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා බොධිසත්තං “අයං තෙ පරිබ්බාජිකා කිං හොති”ති පුච්ඡි. තෙන “න ච කිඤ්චි හොති, කෙවලං එකපබ්බජ්ජාය

පබ්බජිතා, අපි ව බො පන ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා අහොසි”ති චුත්තෙ රාජා “අයං කිරෙනස්ස න කිඤ්චි හොති, අපි ව බො පනස්ස ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා අහොසි, යංනුනාහං ඉමං අන්තෙපුරං පවෙසෙය්‍යාං, තෙනෙවස්ස ඉමිස්සා පටිපත්තිං ජානිස්සාමි”ති අන්ධබාලො තත්ථ අත්තනො පටිබද්ධවිත්තං නිවාරෙතුං අසක්කොන්තො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආණාපෙසි “ඉමං පරිබ්බාජිකං රාජනිවෙසනං නෙහි”ති.

යො තස්ස පටිස්සුණිත්වා “අධම්මො ලොකෙ වත්තති”ති ආදීනි වත්වා පරිදෙවමානං එව තං ආදාය පායාසි. බොධිසත්තො තස්සා පරිදෙවනසද්දං සුත්වා එකවාරං ඔලොකෙත්වා පුන න ඔලොකෙසි. “සවෙ පනාහං වාරෙස්සාමි, තෙසු විත්තං පදොසෙත්වා මය්හං සීලස්ස අත්තරායො හවිස්සති”ති සීලපාරමිංයෙව ආවජ්ජෙත්තො නිසීදි. තෙන චුත්තං “උය්‍යානදස්සනං ගන්ත්වා, රාජා අද්දස බ්‍රාහ්මණි”න්ති ආදි.

තත්ථ තුය්‍යෙසා කා කස්ස හරියාති තුය්‍යං තව එසා කා, කිං හරියා, උදාහු හගිනී වා සමානා කස්ස අඤ්ඤස්ස හරියා.

31. න මය්හං හරියා එසාති කාමඤ්චෙසා මය්හං ගිහිකාලෙ හරියා අහොසි, පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය න මය්හං හරියා එසා, නාපි අහං එතිස්සා සාමිකො, කෙවලං පන සහධම්මා එකසාසනී, අහමිපි පරිබ්බාජකො අයමිපි පරිබ්බාජිකාති සමානධම්මා පරිබ්බාජකසාසනෙන එකසාසනී, සබ්බන්තමාරිනීති අත්ථො.

32. තිස්සා සාරත්තගධිකොති කාමරාගෙන සාරත්තො හුත්වා පටිබද්ධො. ගාභාපෙත්වාන වෙටකෙති වෙටකෙහි ගණ්භාපෙත්වා වෙටකෙ වා අත්තනො රාජපුරිසෙ ආණාපෙත්වා තං පරිබ්බාජිකං ගණ්භාපෙත්වා. නිජ්ජිලයන්තො බලසාති තං අනිච්ඡමානං එව ආකඬ්ඨනපරිකඬ්ඨනාදිනා නිජ්ජිලයන්තො බාධෙත්තො, තථාපි අගච්ඡන්තිං බලසා බලක්කාරෙන රාජපුරිසෙහි ගණ්භාපෙත්වා අත්තනො අන්තෙපුරං පවෙසෙසි.

33. ඔදපත්තකියාති උදකපත්තං ආමසිත්වා ගහිතහරියා ඔදපත්තිකා නාම, ඉදං වචනං පුරාණදුතියිකාභාවෙන උපලක්ඛණමත්තං දට්ඨබ්බං, සා පනස්ස බ්‍රාහ්මණවිවාහවසෙන මාතෘපිතුහි සම්පට්ඨාදිතා, “ඔදපත්තකියා”ති ව භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමං. සහජාති පබ්බජ්ජාජාතිවසෙන සහජාතා, තෙනෙවාහ “එකසාසනී”ති. “එකසාසනී”ති ව ඉදං භූමිමත්ථෙ පච්චත්තං, එකසාසනියාති අත්ථො. නයන්තියාති නියන්තියා. කොපො මෙ උපපජ්ජ්ජාති අයං තෙ ගිහිකාලෙ හරියා බ්‍රාහ්මණි සීලවතී, පබ්බජිතකාලෙ ව සබ්බන්තමාරිනීභාවතො සහජාතා හගිනී, සා තුය්‍යං පුරතො බලක්කාරෙන ආකඬ්ඨිත්වා නීයති. “බොධිබ්‍රාහ්මණ, කිං තෙ පුරිසභාව”න්ති පුරිසමානෙන උස්සාහිතො විරකාලසයිතො වම්මිකබ්බිලතො කෙනවි පුරිසෙන සට්ඨිතො

“සුසු”ති එණං කරොත්තො ආසිවිසො විය මෙ චිත්තතො කොපො සහසා වුට්ඨාසි.

34-5. සහකොපෙ සමුප්පන්නෙති කොපුප්පත්තියා සහ, තස්ස උප්පත්තිසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. සිලබ්බතමනුස්සරින්ති අත්තනො සිලපාරම්. ආවජ්ජෙසිං. තත්ථෙව කොපං නිග්ගණ්හින්ති තස්මිං එව ආසනෙ යථානිසින්තොව තං කොපං නිවාරෙසිං. නාදාසිං. වඩ්ඪිතුපරිති තතො එකචාරුප්පත්තීතො උපරි උද්ධං වඩ්ඪිතුං න අදාසිං. ඉදං චුත්තං හොති – කොපෙ උප්පන්නමත්තෙ එව “නනු ත්වං, බොධිපරිබ්බාජක, සබ්බපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිච්ඡේදාදිකාමො, තස්ස තෙ කිම්දං සිලමත්තෙපි උපක්ඛලනං, තයිදං ගුත්තං බුරමත්තොදකෙ ඔසිදන්තස්ස මහාසමුද්දස්ස පරතීරං ගණ්හිතුකාමතා විය හොති”ති අත්තානං පරිභාසිත්වා පටිසම්බානබලෙන තස්මිං එව බණෙ කොපං නිග්ගහෙත්වා පුන උප්පජ්ජනවසෙනස්ස වඩ්ඪිතුං න අදාසින්ති. තෙනෙවාහ “යදි නං බ්‍රාහ්මණි”ත්තිආදි.

තස්සත්ථො – තං පරිබ්බාජිකං බ්‍රාහ්මණිං සො රාජා වා අඤ්ඤො වා කොචි තිණ්භායපි නිසිකාය සත්තියා කොට්ටෙය්‍ය, බණ්ඩාබණ්ඩිකං යදි ඡින්දෙය්‍ය, එවං සන්තෙපි සිලං අත්තනො සිලපාරම්. නෙව භින්දෙය්‍යං. කස්මා? බොධියා එව කාරණා, සබ්බත්ථ අබණ්ඩිතසිලෙනෙව සක්කා සම්මාසම්බොධිං පාපුණිතුං, න ඉතරෙන්නාති.

36. න මෙ සා බ්‍රාහ්මණි දෙස්සාති සා බ්‍රාහ්මණි ජාතියා ගොත්තෙන කුලප්පදෙසෙන ආචාරසම්පත්තියා චිරපරිවයෙන පබ්බජ්ජාදිගුණසම්පත්තියා වාති සබ්බජ්ජකාරෙන න මෙ දෙස්සා න අප්පියා, එතිස්සා මම අප්පියභාවො කොචි නත්ථි. නපි මෙ බලං න විජ්ජතීති මය්හමිපි බලං න න විජ්ජති, අත්ථි එව. අහං නාගබලො ථාමසම්පන්නො, ඉච්ඡමානො සහසා වුට්ඨහින්වා තං ආකඩ්ඪන්තෙ පුරිසෙ නිජ්ජොටෙත්වා තං ගහෙත්වා යට්ඨිතවිධානං ගත්තුං සමත්ථොති දස්සෙති. සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හන්ති තතො පරිබ්බාජිකතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව මය්හං පියං. තස්මා සිලානුරක්ඛිස්සන්ති තෙන කාරණෙන සිලමෙව අනුරක්ඛිස්සං.

අථ සො රාජා උය්‍යානෙ පපඤ්චං අකත්ථාව සීසතරං ගන්ත්වා තං පරිබ්බාජිකං පක්කොසාපෙත්වා මහන්තෙන යසෙන නිමන්තෙසි. සා යසස්ස අගුණං පබ්බජ්ජාය ගුණං අත්තනො බොධිසත්තස්ස ව මහන්තං හොගක්ඛන්ධං පභාය සංවෙගෙන පබ්බජිතභාවඤ්ච කට්ඨෙසි. රාජා කෙනචි පරියායෙන තස්සා මනං අලහන්තො චින්තෙසි – “අයං පරිබ්බාජිකා සිලවතී කල්‍යාණධම්මා, සොපි පරිබ්බාජකො ඉමාය ආකඩ්ඪිත්වා නීයමානාය න කිඤ්චි විජ්ජකාරං දස්සෙසි, සබ්බත්ථ නිරපෙක්ඛවිත්තො, න බො පන

මෙතං පතිරුපං, යං ඵවරුපෙසු ගුණවත්තෙසු විජ්ජකාරො, යංනුනාහං ඉමං පරිබ්බාජිකං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා ඉමං, තඤ්ච පරිබ්බාජකං බ්‍රමාපෙය්‍යා”න්ති? ඵං පන වින්තෙත්වා “පරිබ්බාජිකං උය්‍යානං ආනෙටා”ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා සයං පට්ඨමරං ගන්ත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා පුච්ඡී - “භො පබ්බජිත, කිං මයා තාය පරිබ්බාජිකාය නියමානාය කොපො තෙ උජ්ජජ්ජිත්ථා”ති. මහාසත්තො ආහ -

“උජ්ජජ්ජි මෙ න මුච්චිත්ථ, න මෙ මුච්චිත්ථ ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, බිජ්ජමෙව නිවාරයි”න්ති. (ජා. 1.10.52);

තං සුත්වා රාජා “කිං නු බො ඵස කොපමෙව සන්ධාය වදති, උදාහු අඤ්ඤං කිඤ්චි සිජ්ජාදික”න්ති වින්තෙත්වා පුන පුච්ඡී -

“කිං තෙ උජ්ජජ්ජි නො මුච්චි, කිං තෙ නො මුච්චි ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, කතමං තං නිවාරයි”ති. (ජා. 1.10.53);

තත්ථ උජ්ජජ්ජිති ඵකචාරං උජ්ජජ්ජි, න පුන උජ්ජජ්ජි. න මුච්චිත්ථාති කායවච්චිකාරුජ්ජාදනවසෙන පන න මුච්චිත්ථ, න නං බහි පවත්තිතං විස්සජ්ජෙසින්ති අත්ථො. රජංව විපුලා වුට්ඨිති යථා නාම ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ උජ්ජන්තං රජං විපුලා අකාලවුට්ඨිධාරා යානසො නිවාරෙති, ඵං තං වූපසමෙත්තො නිවාරයි, නිවාරෙසින්ති අත්ථො.

අට්ඨස්ස මහාපුරිසො නානජ්ජකාරෙන කොධෙ ආදීනවං පකාසෙත්තො -

“යම්හි ජාතෙ න පස්සති, අජාතෙ සාධු පස්සති;
සො මෙ උජ්ජජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොචරො.

“යෙන ජාතෙන නන්දන්ති, අමිත්තා දුක්ඛමෙසිනො;
සො මෙ උජ්ජජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොචරො.

“යස්මිඤ්ච ජායමානම්හි, සදත්ථං නාවබුජ්ඣති;
සො මෙ උජ්ජජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොචරො.

“යෙනාහිභූතො කුසලං ජහාති, පරක්කරෙ විපුලඤ්චාපි අත්ථං;
ස භීමසෙනො බලවා පමද්දී, කොධො මහාරාජා න මෙ අමුච්චිථ.

“කට්ඨස්මිං මන්ථමානස්මිං, පාවකො නාම ජායති;
තමෙව කට්ඨං ඩහති, යස්මා සො ජායතෙ ගිනි.

“ඵං මන්දස්ස පොසස්ස, බාලස්ස අවිජානතො;
සාරම්හා ජායතෙ කොධො, සපි තෙනෙව ඩය්හති.

“අග්ගිව තිණකට්ඨස්මිං, කොධො යස්ස පවඨ්ඨති;
නිහියති තස්ස යසො, කාලපක්ඛෙව චන්දිමා.

“අනින්ධො ධුමකෙතුච, කොධො යස්සුපසම්මති;
ආපුරති තස්ස යසො, සුක්කපක්ඛෙව චන්දිමා”ති. (ජා. 1.10.54-61)

—

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ න පස්සතීති අත්තත්ථම්පි න පස්සති, පගෙව පරත්ථං. සාධු පස්සතීති අත්තත්ථං පරත්ථං උභයත්ථඤ්ච සම්මදෙව පස්සති. දුම්මෙධගොචරොති නිජ්ජඤ්ඤානං විසයභූතො, නිජ්ජඤ්ඤො වා ගොචරො ආභාරො ඉන්ධනං එතස්සාති දුම්මෙධගොචරො. දුක්ඛමෙසිනොති දුක්ඛං ඉච්ඡන්තා. සදත්ථන්ති අත්තනො අත්ථං වුඩ්ඪිං. පරක්කරෙති අපනෙය්‍යා විනාසෙය්‍යා. සභිමසෙනොති සො භිමාය භයජනනියා මහතියා කිලෙසසෙනාය සමන්තාගතො. පමද්දීති බලවහාවෙන සත්තෙ පමද්දනසිලො. න මෙ අමුච්චාති මම සන්නිකා මොක්ඛං න ලභි, අබ්භන්තරෙ එව දම්නො, නිබ්බිසෙවනො කතොති අත්ථො. බීරං විය වා මුහුත්තං දධිභාවෙන චිත්තෙන පතිට්ඨහිත්ථාතිපි අත්ථො.

මන්ථමානස්මිත්ති අරණ්ණසහිතෙ මජ්ඣිමානෙ. “මථමානස්මි”න්තිපි පාඨො. යස්මාති යතො කට්ඨා. ගිනීති අග්ගි. බාලස්ස අවිජානනොති බාලස්ස අජානන්තස්ස. සාරම්භා ජායතෙති කරණුත්තරියකරණලක්ඛණා සාරම්භා අරණ්ණමන්ථනතො විය පාවකො කොධො ජායතෙ. සපි තෙනෙවාති සොපි බාලො තෙනෙව කොධෙන කට්ඨං විය අග්ගිනා ඩස්භති. අනින්ධො ධුමකෙතුචාති අනින්ධනො අග්ගි විය. තස්සාති තස්ස අධිවාසනඛන්තියා සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස සුක්කපක්ඛෙ චන්දො විය ලද්ධො, යසො අපරාපරං ආපුරතීති.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා මහාපුරිසං පරිබ්බාජිකම්පි රාජගෙහතො ආගතං බමාපෙත්වා “තුම්හෙ පබ්බජ්ජාසුඛං අනුභවන්තා ඉධෙව උය්‍යානෙ වසථ, අහං වො ධම්මිකං රක්ඛාවරණගුත්තිං කරිස්සාමි”ති චත්වා චන්දිත්වා පක්කාමි. තෙ උභොපි තත්ථෙව වසිංසු. අපරභාගෙ පරිබ්බාජිකා කාලමකාසි. බොධිසත්තො හිමවන්තං පවිසිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා පරිබ්බාජිකා රාහුලමාතා අහොසි, රාජා ආනන්දත්ථෙරො, බොධිපරිබ්බාජකො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙනබ්බා. තථා මහන්තං හොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං පහාය මහාහිනික්ඛමනසදිසං ගෙහතො නික්ඛමනං, තථා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතස්ස බහුජනසම්මතස්ස සතො පරමජීවිජ්ජනාය කුලෙසු ච ගණෙසු ච අලග්ගතා, අවිචන්තමෙව ලාභසක්කාරජීගුවිජාය පවිචෙකාහිරති, අතිසයවතී ච අහිසල්ලෙඛවුත්ති, තථාරූපාය සීලවතියා කල්‍යාණධම්මාය පරිබ්බාජිකාය අනනුඤ්ඤාතා අත්තනො පුරතො බලක්කාරෙන පරාමසියමානාය සීලපාරමිං ආවජ්ජෙත්වා විකාරානාපත්ති, කතාපරාධෙ ච තස්මිං රාජීනි උපගතෙ හිතවිත්තතං මෙත්තවිත්තතං උපට්ඨපෙත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි සමනුසාසනන්ති එවමාදයො ඉධ මහාපුරිසස්ස ගුණානුභවා විහාවෙනබ්බා. තෙනෙනං වුවචති “එවං අවිජරියා හෙතෙ...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

වුළබොධිවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහිංසරාජවරියාවණ්ණනා

37. පඤ්චමෙ මහිංසො පවනචාරකොති මහාවනචාරී වනමහිංසො යදා හොමීති යොජනා. පවඬ්ඨකායොති වයසම්පත්තියා අඬ්ගපව්වඬ්ගානඤ්ච පුලහාවෙන අභිවඬ්ඨකායො. බලවාති මහාබලො ථාමසම්පන්නො. මහන්තොති විපුලසරිරො. හත්ථිකලහජ්ජමාණො කිර තදා බොධිසත්තස්ස කායො හොති. භීමදස්සනොති මහාසරිරතාය වනමහිංසජාතිතාය ච සීලං අජානන්තානං භයං ජනනතො භයානකදස්සනො.

38. පබ්බාසරෙති ඔලම්බකසිලාකුවජියං. දකාසයෙති ජලාසයසම්පෙ. හොතෙත්ථ යානන්ති එත්ථ මහාවනෙ යො කොච්ඡි පදෙසො වනමහිංසානං තිට්ඨනට්ඨානං හොති. තහිං තහින්ති තත්ථ තත්ථ.

39. විචරන්තොති විහාරථාසුකං විමංසිතුං විචරන්තො. යානං අද්දස හද්දකන්ති එවං විචරන්තො තස්මිං මහාරඤ්ඤෙ හද්දකං මය්හං ථාසුකං රුක්ඛමුලට්ඨානං අද්දක්ඛිං. දිස්වා ච තං යානං උපගන්ත්වාන, තිට්ඨාමී ච සයාමී ච ගොවරං ගහෙත්වා දිවා තං රුක්ඛමුලට්ඨානං ගන්ත්වා යානසයනෙහි විතිනාමෙමීති දස්සෙති.

40. තදා කිර බොධිසත්තො හිමවන්තජ්ජපදෙසෙ මහිංසයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයජ්ජත්තො ථාමසම්පන්නො මහාසරිරො හත්ථිකලහජ්ජමාණො පබ්බතපාදපබ්බාරගිරිදුග්ගවනසට්ඨිසු විචරන්තො එකං ථාසුකං මහාරුක්ඛමුලං දිස්වා ගොවරං ගහෙත්වා දිවා තත්ථ වසති. අට්ඨකො ලොලමක්කටො රුක්ඛා ඔතරිත්වා මහාසත්තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා උච්චාරපස්සාවං කත්වා සිඬ්ගෙසු ගණ්හිත්වා ඔලම්බන්තො නඬ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා දොලායන්තො කිළි. බොධිසත්තො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පදාය තං තස්ස අනාචාරං න මනසාකාසි. මක්කටො

පුනස්පුනං තථෙව කරොති. තෙන වුත්තං “අථෙත්ථ කපි මාගන්ත්වා”තිආදි.

තත්ථ කපි මාගන්ත්වාති කපි ආගන්ත්වා, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. පාපොති ලාමකො. අනරියොති අනායෙ ඉරියනෙන අයෙ ච න ඉරියනෙන අනරියො, නිහිනාවාරොති අත්ථො. ලභුති ලොලො. බන්ධෙති බන්ධස්පදෙසෙ. මුත්තෙතීති පස්සාවං කරොති. ඔහදෙතීති කරිසං ඔස්සජ්ජති. තන්ති තං මං, තදා මහිංසභුතං මං.

41. සකිම්පි දිවසන්ති එකදිවසම්පි දූසෙති මං සබ්බකාලම්පි. තෙනාහ “දූසෙති මං සබ්බකාල”න්ති. න කෙවලඤ්ච දුතියතනියවතුත්ථදිවසමත්තං, අථ ඛො සබ්බකාලම්පි මං පස්සාවාදීහි දූසෙති. යදා යදා මුත්තාදීනි කාතුකාමො, තදා තදා මය්හමෙව උපරි කරොතීති දස්සෙති. උපද්දුතොති බාධිතො, තෙන සිඨගෙසු ඔලම්බනාදිනා මුත්තාදිඅසුචිමක්ඛණෙන තස්ස ච අපහරණත්ථං අනෙකචාරං සිඨගකොට්ඨි වාලග්ගෙන ච අනෙකචාරං කද්දමපංසුම්ප්පකං උදකං සිඤ්චිත්වා ධොවනෙන ච නිජ්ජිලිතො භොමීති අත්ථො.

42. යක්ඛොති තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා. මං ඉදමබ්බවීති රුක්ඛක්ඛන්ධෙ යත්වා “මහිංසරාජ, කස්මා ඉමස්ස දුට්ඨමක්කටස්ස අවමානං සහසී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො නාසෙහෙනං ඡවං පාපං, සිඨගෙහි ච බුරෙහි වාති ඉදං වචනං මං අභාසී.

43. එවං වුත්තෙ තදා යක්ඛොති තදා තස්මිං කාලෙ තස්මිං යක්ඛෙ එවං වුත්තෙ සති. අහං තං ඉදමබ්බවීන්ති අහං තං යක්ඛං ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං අබ්බවිං අභාසිං. කුණපෙනාති කිලෙසාසුචිපග්ගරණෙන සුචිජාතිකානං සාධුනං පරමජිගුව්ඡනියතාය අතිදුග්ගන්ධවායනෙන ච කුණපසදිසතාය කුණපෙන. පාපෙනාති පාණාතිපාතපාපෙන. අනරියෙනාති අනරියානං අසාධුනං මාගවිකනෙසාදාදීනං භීතපුරිසානං ධම්මත්තා අනරියෙන, කීං කෙන කාරණෙන, ත්වං දෙවතෙ මං මක්ඛෙසී, අයුත්තං තයා වුත්තං මං පාපෙ නියොපෙන්නියාති දස්සෙති.

44. ඉදානි තස්මිං පාපධම්මෙ ආදීනවං පකාසෙන්නො “යදිහ”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – හද්දෙ දෙවතෙ, අහං තස්ස යදි කුජ්ඣෙය්‍යං, තතොපි ලාමකතරො භවෙය්‍යං. යෙන හි අධම්මවරණෙන සො බාලමක්කටො නිහිනො නාම ජාතො, සචෙ පනාහං තතොපි බලවතරං පාපධම්මං වරෙය්‍යං, නනු තෙන තතො පාපතරො භවෙය්‍යං, අට්ඨානඤ්චෙතං යදිහං ඉධලොකපරලොකං තදුත්තරි ච ජානිත්වා යීතො එකන්තෙනෙව පරහිතාය පටිපන්නො එවරූපං පාපධම්මං වරෙය්‍යන්ති. කිඤ්ච හියො – සීලඤ්ච මෙ පහිජ්ජෙය්‍යාති අහඤ්චෙව ඛො පන එවරූපං

පාපං කරෙය්‍යාං, මය්‍හං සීලපාරමී ඛණ්ඩිතා සියා. විඤ්ඤා ව ගරභෙය්‍යු මන්ති පණ්ඩිතා ව දෙවමනුස්සා මං ගරභෙය්‍යුං “පස්සථ, හො, අයං බොධිසත්තො බොධිපරියෙසනං වරමානො ඵවරුපං පාපං අකාසී”ති.

45. භීළිතා ජීවිතා වාපිති වා-සද්දො අවධාරණො. ඵවං විඤ්ඤාහි භීළිතා ගරහිතා ජීවිතාපි පරිසුද්ධොන පරිසුද්ධසීලෙන හුත්වා මතං වා මරණමෙව වරං උත්තමං සෙය්‍යා. ක්‍යාහං ජීවිතභෙතුපි, කාහාමී පරභෙදනන්ති ඵවං ජානන්තො ව අහං මය්‍හං ජීවිතනිමිත්තමපි පරසත්තවිහිංසනං කිං කාහාමී කිං කරිස්සාමි, ඵතස්ස කරණෙ කාරණං නත්ථිති අත්ථො.

අයං පන අඤ්ඤෙපි මං විය මඤ්ඤමානො ඵවං අනාවාරං කරිස්සති, තතො යෙසං චණ්ඩමහිංසානං ඵවං කරිස්සති, තෙ ඵව ඵතං වධිස්සන්ති, සා ඵතස්ස අඤ්ඤෙහි මාරණා මය්‍හං දුක්ඛතො ව පාණාතිපාතතො ව මුත්ති හවිස්සතිති ආහ. තෙන වුත්තං -

46.

“මමෙවායං මඤ්ඤමානො, අඤ්ඤෙපෙවං කරිස්සති;
තෙව තස්ස වධිස්සන්ති, සා මෙ මුත්ති හවිස්සති”ති.

තත්ථ මමෙවායන්ති මං විය අයං. අඤ්ඤෙපිති අඤ්ඤෙසමපි. සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

47. භීනමජ්ඣමඋක්කට්ඨොති භීනෙ ව මජ්ඣමෙ ව උක්කට්ඨො ව නිමිත්තභූතෙ. සහන්තො අවමානිතන්ති විභාගං අකත්වා තෙහි පවත්තිතං අවමානං පරිභවං සහන්තො ඛමන්තො. ඵවං ලහති සප්පඤ්ඤාති ඵවං භීනාදිසු විභාගං අකත්වා ඛන්තිමෙත්තානුද්දයං උපට්ඨපෙත්වා තදපරාධං සහන්තො සීලාදිපාරමියො බුහෙත්වා මනසා යථාපත්ථිතං යථිච්ඡිතං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ලහති පටිච්ඡිකුති, තස්ස තං න දුරෙති.

ඵවං මහාසත්තො අත්තතො අජ්ඣාසයං පකාසෙත්තො දෙවතාය ධම්මං දෙසෙසි. සො කතිපාහව්වයෙන අඤ්ඤත්ථ ගතො. අඤ්ඤො චණ්ඩමහිංසො නිවාසථාසුතාය තං යානං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. දුට්ඨමක්කටො “සො ඵව අය”න්ති සඤ්ඤාය තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා තථෙව අනාවාරං අකාසි. අථ තං සො විධුනන්තො භූමියං පාතෙත්වා සිඬිගෙන හදයෙ විජ්ඣන්ත්වා පාදෙහි මද්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙසි.

තදා සීලවා මහිංසරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාමරතබ්බා. තථා හත්ථිනාග- (වරියා. 2.1 ආදයො) භූරිදත්ත- (වරියා.

2.11 ආදයො) වම්පෙය්‍යනාගරාජ- (වරියා. 2.20 ආදයො) වරියාසු විය ඉධ මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා වෙදිතබ්බො.

මහිංසරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. රුරුමිගරාජවරියාවණ්ණනා

48. ඡට්ඨෙ සුතත්තකනකසන්නිභොති යථා සුට්ඨු අපගතසබ්බකාලකො භොති, එවං අග්ගිමිහි පක්ඛිපිත්වා සුතත්තකනකසන්නිභො. මිගරාජා රුරු නාමාති ජාතිසිද්ධෙන නාමෙන රුරු නාම මිගරාජා, ජාතිතො රුරු, මිගානඤ්ච රාජාති අත්ථො. පරමසීලසමාහිතොති උත්තමසීලසමාහිතො, විසුද්ධසීලො චෙව සමාහිතවිත්තො ච, විසුද්ධසීලෙ වා සමමා ආහිතවිත්තොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තදා බොධිසත්තො රුරුමිගයොනියං නිබ්බත්ති. තස්ස සරීරච්ඡවි සුට්ඨු තාපෙත්වා මජ්ඣිකඤ්චනපට්ටවණ්ණො අභොසි, හත්ථපාදා ලාබාරසපරිකම්මකතා විය, නඬගුට්ඨං වමරීනඬගුට්ඨං විය, සිඬගාති රජතදාමවණ්ණාති අක්ඛිති සුමජ්ඣිකමණිගුළිකා විය, මුඛං ඔදහිත්වා ධ්වජතත්තකම්බලගෙණ්ඩුකා විය. සො ජනසංසග්ගං පභාය විවෙකවාසං වසිතුකාමො පරිවාරං ඡඩ්ඛෙත්වා එකකොව ගඬගාතිවත්තනෙ රමණීයෙ සාලම්ස්සකෙ සුපුප්ඵිතපවනෙ වසති. තෙන වුත්තං -

49.

“රම්මෙ පදෙසෙ රමණීයෙ, විවිත්තෙ අමනුස්සකෙ;
තත්ථ වාසං උපගඤ්ඡිං, ගඬගාකුලෙ මනොරමෙ”ති.

තත්ථ රම්මෙ පදෙසෙති මුත්තාතලසදිසවාලකාවුණ්ණපණ්ඩරෙහි භූමිභාගෙහි සිනිද්ධහරිතනිණසඤ්චරිතෙහි වනත්ථලෙහි විත්තත්ථරණෙහි විය නානාවණ්ණවිවිත්තෙහි සිලාතලෙහි මණික්ඛන්ධනිම්මලසලිලෙහි ජලාසයෙහි ච සමන්තාගතත්තා යෙභුයොන ච ඉන්ද්‍රගොපකවණ්ණාය රත්තාය සුඛසම්ඵස්සාය තිණජාතියා සඤ්ජන්තත්තා රම්මෙ අරඤ්ඤප්පදෙසෙ. රම්මණීයෙති පුප්ඵළපල්ලවාලඬකතවිපුලසාබාවිනද්ධෙහි නානාවිධදිජගණුපකුප්ඵතෙහි විවිධතරුලතාවනවිරාජිතෙහි යෙභුයොන අම්බසාලවනසණ්ඩමණ්ඩිතෙහි වනගහනෙහි උපසොහිතත්තා තත්ථ පවිට්ඨස්ස ජනස්ස රතිජනනට්ඨෙන රමණීයෙ. වුත්තමිපි වෙතං රුරුමිගරාජජාතකෙ -

“එතස්මිං වනසණ්ඩස්මිං, අම්බා සාලා ච පුප්ඵිතා;
ඉන්ද්‍රගොපකසඤ්ජන්තො, එත්ථෙපො තිට්ඨතෙ මිගො”ති. (ජා. 1.13.119);

විචිත්තෙති ජනවාසවිරහෙන සුඤ්ඤෙ. අමනුස්සකෙති සඤ්චරණමනුස්සානම්පි තත්ථ අභාවෙන මනුස්සරහිතෙ. මනොරමෙති යථාචුත්තගුණසම්පත්තියා විසෙසතො පව්වෙකකාමානං මනො රමෙතීති මනොරමෙ.

50. අථ උපරිගඬගායාති එත්ථ අථාති අධිකාරෙ නිපාතො, තෙන මයි තත්ථ තථා වසන්තෙ ඉදං අධිකාරන්තරං උප්පන්නන්ති දීපෙති. උපරිගඬගායාති ගඬගාය නදියා උපරිසොතෙ. ධනිකෙහි පරිපිළිකොති ඉණං ගහෙත්වා තං දාතුං අසක්කොන්තො ඉණායිකෙහි වොදියමානො.

එකො කිර බාරාණසිසෙට්ඨි අත්තනො පුත්තං. “අයං සිප්පං උග්ගණ්හන්තො කිලම්ස්සති”ති කිඤ්චි සිප්පං න උග්ගණ්හාපෙසි. ගීතවාදිතනව්වබාදනභොජනතො උද්ධං න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි. තං වයප්පත්තං පතිරූපෙන දාරෙන සංයොජෙත්වා ධනං නියායාතෙත්වා මාතාපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං අච්චයෙන ඉත්ථිඬුත්තසුරාඬුත්තාදිපරිචුතො නානාබ්‍යසනමුඛෙහි සබ්බං ධනං විද්ධංසෙත්වා තත්ථ තත්ථ ඉණං ආදාය තම්පි දාතුං අසක්කොන්තො ධනිකෙහි වොදියමානො “කිං මය්හං ජීවිතෙන, තෙනෙවම්හි අත්තභාවෙන අඤ්ඤො විය ජාතො, මරණං මෙ සෙය්‍යො”ති වින්තෙත්වා ඉණායිකෙ ආහ – “තුම්භාකං ඉණපණ්ණාති ගහෙත්වා ආගච්ඡට්, ගඬගාතීරෙ මෙ නිහිතං කුලසන්තකං ධනං අත්ථී, තං වො දස්සාමී”ති. තෙ තෙන සද්ධිං අගමංසු. සො “ඉධ ධනං, එත්ථ ධන”න්ති නිධිට්ඨානං ආචික්ඛන්තො විය “එවං මෙ ඉණමොක්ඛො භවිස්සති”ති පලායිත්වා ගඬගායං පති. සො වණ්ඩසොතෙන වුස්භන්තො කාරුඤ්ඤරවං රවි. තෙන චුත්තං “අථ උපරිගඬගායා”තිආදි.

තත්ථ ජීවාමී වා මරාමී වාති ඉමස්මිං ගඬගාසොතෙ පතීතො ජීවාමී වා මරාමී වා, ජීවිතං වා මෙ එත්ථ භොතු මරණං වා, උභයථාපි ඉණායිකපිළා න භොතීති අධිප්පායො.

51. මජ්ඣෙ ගඬගාය ගච්ඡතීති සො පුරිසො රත්තීන්දිවං ගඬගාය වුස්භමානො ජීවිතපෙමස්ස විජ්ජමානත්තා මරණං අප්පත්තො මරණභයතප්පිතො භුත්වා කරුණං රවං රචන්තො ගඬගාය මජ්ඣෙ මහොදකෙන ගච්ඡති.

52. අථ මහාපුරිසො අඬ්ඨරත්තසමයෙ තස්ස තං කරුණං පරිදෙවන්තස්ස පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා “මනුස්සසද්දො සුයති, මා මයි ඉධ ධරන්තෙ මරතු, ජීවිතමස්ස දස්සාමී”ති වින්තෙත්වා සයනගුම්ඛා වුට්ඨාය නදීතීරං ගන්ත්වා “අම්භො පුරිස, මා භායි, ජීවිතං තෙ දස්සාමී”ති වත්වා අස්සාසෙත්වා සොතං ජිත්ඳන්තො ගන්ත්වා තං පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා තීරං පාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං තෙත්වා පරිස්සමං විනොදෙත්වා එලාඵලාති දත්වා ද්විභතීභව්වයෙන තං ආහ – “අම්භො පුරිස, අහං තං

බාරාණසිගාමිමග්ගං පාපෙස්සාමි, ත්වං ‘අසුකට්ඨානෙ නාම කඤ්චනම්ගො වසති’ති මා කස්සවි ආරොචෙහී”ති. සො “සාධු, සාමී”ති සම්පට්ඨි. මහාසත්තො තං අත්තනො පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා බාරාණසිමග්ගෙ ඕතාරෙත්වා නිවත්ති. තෙන චුත්තං – “තස්සාහං සද්දං සුත්වාන, කරුණං පරිදෙවතො”තිආදි.

තත්ථ කොසි ත්වං නරොති ත්වං කො මනුස්සො අසි, කුතො ඉධ වුස්භමානො ආගතොසිති අත්ථො.

53. අත්තනො කරුණන්ති අත්තනො කිරියං. ධනිකෙහි භීතොති ඉණාසිකෙහි උබ්බිග්ගො. තසිතොති උත්තස්තො.

54. තස්ස කත්වාන කාරුඤ්ඤං, වජ්ජිත්වා මම ජීවිතන්ති කාරුඤ්ඤං කත්වා මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො මම ජීවිතං තස්ස පුරිසස්ස පරිච්චජිත්වා. පවිසිත්වා නීහරිං තස්සාති නදිං පවිසිත්වා සොතං ඡින්දන්තො උජුකමෙව ගන්ත්වා මම පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා තතො තං නීහරිං. තස්සාති උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනං. “තත්ථා”තිපි පාළි, තත්ථ නදියන්ති අත්ථො. අන්ධකාරමිහි රත්තියාති රත්තියා අන්ධකාරසමයෙ, කාළපක්ඛරත්තියන්ති අත්ථො.

55. අස්සත්ථකාලමඤ්ඤායාති පරිස්සමං අපනෙත්වා ඵලාඵලාති දත්වා ද්විහනිභව්වයෙන කිලමථස්ස විගතකාලං ජානිත්වා. ඵකං තං වරං යාවාමිති අහං තං ඵකං වරං යාවාමි, මය්හං ඵකං වරං දෙහීති අත්ථො. කිං තං වරන්ති චෙ? ආහ – මා මං කස්සවි පාවදාති “අසුකට්ඨානෙ සුවණ්ණම්ගො වසති”ති කස්සවි රඤ්ඤො වා රාජමහාමත්තස්ස වා මං මා පාවද.

අථ තස්මිං පුරිසෙ බාරාණසිං පට්ටියදිවසෙයෙව සො රාජා “අහං, දෙව, සුවණ්ණවණ්ණං මිගං මය්හං ධම්මං දෙසෙත්තං සුපිනෙන අද්දසං, අහඤ්ඤි සච්චසුපිනා, අද්ධා සො විජ්ජති, තස්මා කඤ්චනම්ගස්ස ධම්මං සොතුකාමා ලභිස්සාමි චෙ ජීවිස්සාමි, නො චෙ මෙ ජීවිතං නත්ථී”ති අග්ගමහෙසියා චුත්තො තං අස්සාසෙත්වා “සචෙ මනුස්සලොකෙ අත්ථී, ලභිස්සසී”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “සුවණ්ණම්ගා නාම හොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙව, හොන්ති”ති සුත්වා සහස්සත්ථවිකං සුවණ්ණවඨිකොටකෙ යපෙත්වා තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “යො සුවණ්ණම්ගං ආචික්ඛිස්සති, තස්ස හත්ථිනා සද්ධිං ඉමං දස්සාමි”ති. තතො උත්තරිමපි දාතුකාමො භුත්වා –

“තස්ස ගාමවරං දම්මි, නාරියො ච අලඬිකතා;
යො මෙතං මිගමක්ඛාති, මිගානං මිගමුත්තම”න්ති. (ජා. 1.13.117)

—

ගාථං සුචණ්ණපට්ඨෙ ලිඛාපෙත්වා සකලනගරෙ වාචාපෙසි. අථ සො සෙට්ඨිපුත්තො තං ගාථං සුත්වා රාජපුරිසානං සන්තිකං ගන්ත්වා “රඤ්ඤො ඵවරූපං මිගං ආචික්ඛිස්සාමි, මං රාජානං දස්සෙවා”ති ආහ. රාජපුරිසා තං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. රාජා “සච්චං, හො, අද්දසා”ති පුච්ඡි. සො “සච්චං, දෙව, මයා සද්ධිං ආගච්ඡතු, අහං තං දස්සෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා තමෙව පුරිසං මග්ගදෙසකං කත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං යානං ගන්ත්වා තෙන මිත්තදුඛිනිනා පුරිසෙන දස්සිතං පදෙසං ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ සමන්තතොව පරිවාරෙත්වා “උක්කුට්ඨිං කරොවා”ති වත්වා සයං කතිපයෙහි ජනෙහි සද්ධිං එකමන්තෙ අට්ඨාසි. සොපි පුරිසො අවිදුරෙ අට්ඨාසි. මහාසත්තො සද්දං සුත්වා “මහතො බලකායස්ස සද්දො, අද්ධා තම්හා මෙ පුරිසා භයෙන උප්පන්නෙන භවිතබ්බ”න්ති ඤාත්වා උට්ඨාය සකලපරිසං ඔලොකෙත්වා “රඤ්ඤො ඨිතට්ඨානෙයෙව මෙ සොත්ථි භවිස්සති”ති රාජාහිමුඛො පායාසි. රාජා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “නාගබලො අවත්ථරන්තො ආගච්ඡෙය්‍යා”ති සරං සන්නය්හිත්වා “ඉමං මිගං සන්නාසෙත්වා සචෙ පලායති, විජ්ඣිත්වා දුඛබලං කත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති බොධිසත්තාහිමුඛො අහොසි. මහාසත්තො –

“ආගමෙහි මහාරාජ, මා මං විජ්ඣා රථෙසහ;

කො නු තෙ ඉදමක්ඛාසි, එත්ථෙපසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති. (ජා. 1.13.121) –

ගාථං අහාසි. රාජා තස්ස මධුරකථාය බජ්ඣිත්වා සරං පටිසංහරිත්වා ගාරවෙන අට්ඨාසි. මහාසත්තොපි රාජානං උපසඬකම්ත්වා මධුරපටිසන්ථාරං අකාසි. මහාජනොපි සබ්බාවුධානි අපනෙත්වා ආගන්ත්වා රාජානං පරිවාරෙසි. තෙන වුත්තං –

56.

“නගරං ගන්ත්වාන ආචික්ඛි, පුච්ඡිතො ධනහෙතුකො;

රාජානං සො ගහෙත්වාන, උපගඤ්ඡි මමන්තික”න්ති.

තස්සත්ථො – යො මිත්තදුඛිනී පාපපුරිසො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තථා මයා පාණසංසයතො මොචිතො බාරාණසිනගරං ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධබ්බධනනිමිත්තං රඤ්ඤො මං ආචික්ඛි, ආචික්ඛිත්වා සො රඤ්ඤො ගාභාපෙතුං මග්ගදෙසකො හුත්වා රාජානං ගහෙත්වා මම සන්තිකමුපාගමීති.

මහාසත්තො සුචණ්ණකිඬ්ඛිණිකං වාලෙන්තො විය මධුරස්සරෙන රාජානං පුන පුච්ඡි – “කො නු තෙ ඉදමක්ඛාසි, එත්ථෙපසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති. තස්මිං බණ්ණ සො පාපපුරිසො ථොකං පටික්කම්ත්වා සොතපථෙ අට්ඨාසි. රාජා “ඉමිනා මෙ ත්වං දස්සිතො”ති තං පුරිසං නිද්දිසි. තතො බොධිසත්තො –

“සච්චං කිරෙව මාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ජලචිතං සෙය්‍යා, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො”ති. (ජා.
1.13.123) –

ගාථමාහ. තං සුත්ථා රාජා සංවෙගජාතො –

“කිං නු රුරු ගරහසි මිගානං, කිං පක්ඛිනං කිං පන මානුසානං;
භයඤ්ඞි මං වින්දතිනප්පරුපං, සුත්ථාන තං මානුසිං භාසමාන”න්ති.
(ජා. 1.13.124) –

ගාථමාහ. තතො මහාපුරිසො “මහාරාජ, න මිගං න පක්ඛිං ගරහාමි,
මනුස්සං පන ගරහාමි”ති දස්සෙන්නො –

“යමුද්ධරිං වාහනෙ වුය්හමානං, මහොදකෙ සලිලෙ සීඝ්‍රසොතෙ;
තතොනිදානං භයමාගතං මම, දුක්ඛො භවෙ රාජ අසබ්ඞි
සඬිගමො”ති. (ජා. 1.13.125) –

ආහ.

තත්ථ නිජ්ජලචිතන්ති උද්ධරිතං, එකච්චියොති එකච්චො මිත්තදුබ්භි
පාපපුරිසො උදකෙ පතන්නොපි උත්තාරිතො නත්වෙව සෙය්‍යා. කට්ඨඤ්ඞි
නානප්පකාරෙන උපකාරාය සංවත්තති, මිත්තදුබ්භි පන විනාසාය, තස්මා
තතො කට්ඨමෙව වරතරන්ති. මිගානන්ති රුරුමිගරාජ, මිගානං කිං
අඤ්ඤතරං ගරහසි, උදාහු පක්ඛිනං මනුස්සානන්ති පුච්ඡති. භයඤ්ඞි මං
වින්දතිනප්පරුපන්ති මහන්තං භයං මං පටිලහති, අත්තතො සන්තකං විය
කරොතීති අත්ථො.

වාහනෙති පතිතපතිතෙ වහිතුං සමත්ථෙ ගඬිගාවහෙ. මහොදකෙ
සලිලෙති මහොදකීභූතෙ සලිලෙ. උභයෙනාපි ගඬිගාවහස්ස බහුදකතං
දස්සෙති. තතො නිදානන්ති, මහාරාජ, යො මය්හං තයා දස්සිතො පුරිසො,
එසො මයා ගඬිගාය වුය්හමානො අඬිඪරත්තසමයෙ කරුණං පරිදෙවන්තො
තතො උත්තාරිතො, තතොනිදානං ඉදං මය්හං භයමාගතං, අසප්පුරිසෙහි
සමාගමො නාම දුක්ඛොති.

තං සුත්ථා රාජා තස්ස කුජ්ඣිත්ථා “එවං බහුපකාරස්ස නාම ගුණං න
ජානාති, දුක්ඛං උප්පාදෙති, විජ්ඣිත්ථා නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති සරං
සන්තස්සි. තෙන වුත්තං –

57.

“යාවතා කරණං සබ්බං, රඤ්ඤො ආරොචිතං මයා;
රාජා සුත්ථාන වචනං, උසුං තස්ස පකප්පයි;

ඉධෙව ඝාතයිස්සාමි, මිත්තදුබ්භිං අන්තරිය”න්ති.

තත්ථ යාවතා කරුණන්ති යං තස්ස මයා කතං උපකාරකරුණං, තං සබ්බං. පකප්පයිති සන්නය්හි. මිත්තදුබ්භින්නි අත්තනො මිත්තෙසු උපකාරීසු දුබ්භනසීලං.

තනො මහාසත්තො “එස බාලො මං නිස්සාය මා නස්සි”ති වින්තෙත්වා “මහාරාජ, වධො නාමෙස බාලස්ස වා පණ්ඩිතස්ස වා න සාධුහි පසංසිතො, අඤ්ඤදත්ථු ගරහිතො එව, තස්මා මා ඉමං ඝාතෙහි, අයං යථාරුචි ගච්ඡතු, යඤ්චෙව තස්ස ‘දස්සාමි’ති තයා පටිඤ්ඤාතං, තම්පි අභාපෙත්වාව දෙහි”ති ආහ. “අහඤ්ච තෙ යං ඉච්ඡිතං, තං කරිස්සාමි, අත්තානං තුය්හං දම්මි”ති ආහ. තෙන වුත්තං –

58.

“තමහං අනුරක්ඛන්තො, නිම්මිතිං මම අත්තනා;
තිට්ඨතෙසො මහාරාජ, කාමකාරො භවාමි තෙ”ති.

තත්ථ නිම්මිතින්නි තං මිත්තදුබ්භිං පාපපුග්ගලං අනුරක්ඛන්තො මම අත්තනො අත්තභාවෙන තං පරිචන්තෙසිං, අත්තානං රඤ්ඤො නිය්‍යාතෙත්වා රාජහත්ථතො පත්තං තස්ස මරුණං නිවාරෙසින්ති අත්ථො. තිට්ඨතෙසොතිආදි විනිමයාකාරදස්සනං.

59.

ඉදානි යදත්ථං සො අත්තවිනිමයො කතො, තං දස්සෙතුං ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – තදා මං නිස්සාය තං මිත්තදුබ්භිං පුරිසං තස්මිං රඤ්ඤෙ ජීවිතා වොරොපෙතුකාමෙ අහං අත්තානං රඤ්ඤො පරිච්චන්තො මම සීලමෙව අනුරක්ඛිං, ජීවිතං පන නාරක්ඛිං. යං පනාහමෙව අත්තනො ජීවිතනිරපෙක්ඛං සීලවා ආසිං, තං සම්මාසම්බොධියා එව කාරුණාති.

අථ රාජා බොධිසත්තෙන අත්තනො ජීවිතං පරිච්චන්තො තස්ස පුරිසස්ස මරුණං නිවාරෙන්තෙ තුට්ඨමානසො “ගච්ඡ, හො, මිගරාජස්ස අනුග්ගහෙන මම හත්ථතො මරුණා මුත්තො”ති වත්වා යථාපටිඤ්ඤාය තඤ්චස්ස ධනං දාපෙසි. මහාසත්තස්ස යථාරුචියාව අනුජානිත්වා තං නගරං නෙත්වා නගරඤ්ච බොධිසත්තඤ්ච අලඬිකාරාපෙත්වා දෙවියා ධම්මං දෙසාපෙසි. මහාසත්තො දෙවිං ආදිං කත්වා රඤ්ඤො ච රාජපරිසාය ච මධුරාය මනුස්සභාසාය ධම්මං දෙසෙත්වා රාජානං දසහි රාජධම්මෙහි ඔවදිත්වා මහාජනං අනුසාසිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මිගගණපරිවුතො වාසං කප්පෙසි. රාජාපි මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සබ්බසත්තානං අහයං දත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සුගතිපරායනො අභොසි.

තදා සෙට්ඨිපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා ආනන්දො, රුරුමිගරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා ඉධාපි පච්චෙකාරාමත්තාය ජනසංසග්ගං අනිච්ඡතො යුථං පහාය එකකවිහාරො, අඬ්ඬරත්තසමයෙ නදියා වුස්භමානස්ස කරුණං පරිදෙවන්තස්ස පුරිසස්ස අට්ටස්සරං සුත්වා සයිතට්ඨානතො වුට්ඨාය නදීතිරං ගන්ත්වා මහාගඬ්ඨගාය මහති උදකොසෙ වත්තමානෙ අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ඔතරිත්වා සොතං පච්ඡිත්තදිත්වා තං පුරිසං අත්තනො පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා තීරං පාපෙත්වා සමස්සාසෙත්වා එලාඵලාදීනි දත්වා පරිස්සමවිනොදනං, පුන තං අත්තනො පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා මහාමග්ගෙ ඔතාරණං, සරං සන්තය්හිත්වා විජ්ඣිස්සාමිති අභිමුඛෙ යිතස්ස රඤ්ඤො නිබ්භයෙන හුත්වා පටිමුඛමෙව ගන්ත්වා පයමතරං මනුස්සභාසාය ආලපිත්වා මධුරපටිසන්ථාරකරණං, මිත්තදුබ්භි පාපපුරිසං හන්තුකාමං රාජානං ධම්මකථං කත්වා පුනපි අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා මරණතො පමොවනං, තස්ස ච රඤ්ඤො යථාපටිඤ්ඤං ධනදාපනං, රඤ්ඤො අත්තනො වරෙ දියමානෙ තෙන සබ්බසත්තානං අභයදාපනං, රාජානඤ්ච දෙවිඤ්ච පමුඛං කත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු තෙසං පතිට්ඨාපනං, ලද්ධාභයානං මිගානං ඔවාදං දත්වා මනුස්සානං සස්සබ්බදානතො නිවාරණං, පණ්ණසඤ්ඤාය ච තස්ස යාවජ්ජකාලා ථාවරකරණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙතබ්බාති.

රුරුමිගරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මාතඬ්ඨගවරියාවණ්ණනා

60. සත්තමෙ ජට්ඨොති ජට්ඨාචන්තො, ජට්ඨාචන්ධකෙසොති අත්ථො. උග්ගතාපනොති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං තාපනතො නිග්ගණ්ණනතො තපසඬ්ඨාතං උග්ගතාපනං එතස්සාති උග්ගතාපනො, සොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියොති අත්ථො. අථ චා නානප්පකාරෙ දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදෙ අනත්ථෙ උග්ගිරණතො බ්භි ඡඩ්ඨාපනතො සොරභීමභයානකට්ඨොන චා “උග්ගා”ති ලද්ධනාමෙ කිලෙසෙ වීරියාතපෙන සන්තාපනතො උග්ගෙ තාපෙතීති උග්ගතාපනො. මාතඬ්ඨො නාම නාමෙතාති නාමෙන මාතඬ්ඨො නාම. මාතඬ්ඨකුලෙ නිබ්බත්තියා ජාතියා ආගතං හිස්ස එතං නාමං. සීලවාති සීලසම්පන්නො සුපරිසුද්ධසීලො. සුසමාහිතොති උපචාරජ්ජනාසමාධිහි සුට්ඨු සමාහිතො, ඤානසමාපත්තිලාභීති අත්ථො.

තදා හි බොධිසත්තො චණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තිත්වා රූපෙන දුද්දසිකො බහිනගරෙ චණ්ඩාලගාමෙ වසති. “මාතඬ්ඨපණ්ඩිතො”ති පකාසනාමො. අට්ඨකදිවසං තස්මිං නගරෙ නක්ඛත්තෙ සොසිතෙ යෙභුයොන නාගරා නක්ඛත්තං කීලන්ති. අඤ්ඤතරාපි

බ්‍රාහ්මණමහාසාලකඤ්ඤා සොළසපන්තරසවස්සුද්දෙසිකා දෙවකඤ්ඤා විය රූපෙන දස්සනියා පාසාදිකා “අත්තනො විහවානුරූපං නක්ඛත්තං කිළිස්සාමි”ති පහුතඛජ්ජනොජ්ජාදිති සකටෙසු ආරොපෙත්වා සබ්බසෙනං වළවාරට්ඨාරුය්හ මහතා පරිවාරෙන උය්‍යානභූමිං ගච්ඡති. දිට්ඨමඤ්චලිකා නාමෙසා, සා කිර දුස්සණ්ඨිතං රූපං “අවමඤ්චල”න්ති තං දට්ඨං න ඉච්ඡති, තෙනස්ස “දිට්ඨමඤ්චලිකා”ත්වෙව සමඤ්ඤා උදපාදි.

තදා බොධිසත්තො කාලස්සෙව උට්ඨාය පට්ඨිලොතිකං නිවාසෙත්වා ජජ්ජරිතමුබ්බාගං වෙණුදණ්ඩං ගහෙත්වා භාජනහත්ථො නගරං පවිසති මනුස්සෙ දිස්වා දුරතොව තෙසං දුරීකරණත්ථං තෙන වෙණුදණ්ඩෙන සඤ්ඤා කරොත්තො. අථ දිට්ඨමඤ්චලිකා “උස්සරථ උස්සරථා”ති උස්සාරණං කරොත්තෙන අත්තනො පුරිසෙහි නියමානා නගරද්වාරමජ්ඣෙ මාතඤ්චගං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. “අය්‍ය, මාතඤ්චගවණ්ඩාලො”ති ව චුත්තෙ “ඊදිසං දිස්වා ගතානං කුතො වුඩ්ඪි”ති යානං නිවත්තාපෙසි. මනුස්සා “යං මයං උය්‍යානං ගන්ත්වා බහුං ඛජ්ජනොජ්ජාදිං ලභෙය්‍යාම, තස්ස නො මාතඤ්චගෙන අන්තරායො කතො”ති කුපිතා “ගණ්ඨථ, වණ්ඩාල”න්ති ලෙඩ්ඞුහි පහරිත්වා විසඤ්ඤිභූතං පාතෙත්වා අගමංසු.

සො න විරෙතෙව සතිං පටිලභිත්වා වුට්ඨාය මනුස්සෙ පුච්ඡි – “කිං, අය්‍ය, ද්වාරං නාම සබ්බසාධාරණං, උදාහු බ්‍රාහ්මණානං එව කත”න්ති? “සබ්බෙසං සාධාරණ”න්ති. “එවං සබ්බසාධාරණද්වාරෙ එකමන්තං අපක්කමන්තං මං දිට්ඨමඤ්චලිකාය මනුස්සා ඉමං අනයබ්‍යසනං පාපෙසු”න්ති රථිකාය මනුස්සානං ආරොචෙත්වා “හත්දාහං ඉමිස්සා මානං හින්දිස්සාමි”ති තස්සා නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා “අහං දිට්ඨමඤ්චලිකං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමි”ති නිපජ්ජි. දිට්ඨමඤ්චලිකාය පිතා “සරද්වාරෙ මාතඤ්චගො නිපන්තො”ති සුත්වා “තස්ස කාකණිකං දෙථ, තෙලෙන සරීරං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු”ති ආහ. සො “දිට්ඨමඤ්චලිකං අලද්ධා න උට්ඨහිස්සාමි”ථිවෙව ආහ. තතො බ්‍රාහ්මණෙන – “ද්වෙ කාකණිකෙ දෙථ, මාසකං පාදං කභාපණං ද්වෙ තිණි යාව කභාපණසතං කභාපණසහස්සං දෙථා”ති චුත්තෙපි න සම්පට්චිඡති එව. එවං තෙසං මන්තෙත්තානං එව සුරියො අත්ථඤ්චගතො.

අථ දිට්ඨමඤ්චලිකාය මාතා පාසාදා ඔරුය්හ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “තාත, මාතඤ්ච, දිට්ඨමඤ්චලිකාය අපරාධං බම, ද්වෙ සහස්සානි ගණ්ඨානි යාව සතසහස්සං ගණ්ඨානි”ති චුත්තෙපි න සම්පට්චිඡි, නිපජ්ජි එව. තස්සෙවං ඡ දිවසෙ නිපජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සම්පත්තෙ සමන්තා සාමන්තසරා පටිවිසකසරා ව මනුස්සා උට්ඨහිත්වා “තුම්හෙ මාතඤ්චගං වා උට්ඨාපෙථ, දාරිකං වා දෙථ, මා අම්හෙ නාසයිත්ථා”ති ආහංසු. තදා කිර අයං තස්මිං

දෙසෙ දෙසධම්මො “යස්ස සරද්වාලෙ එවං නිපජ්ජිත්වා චණ්ඩාලො මරති, තෙන සරෙන සද්ධිං සත්තසත්තසරවාසිනො චණ්ඩාලො භොන්ති”ති.

තතො දිට්ඨමඤ්චලිකාය මාතෘපිතරො දිට්ඨමඤ්චලිකං පට්ඨිලොතිකං නිවාසාපෙත්වා චණ්ඩාලානුව්ඡවිකං පරික්ඛාරං දත්වා පරිදෙවමානං එව තස්ස සන්තිකං නෙත්වා “හන්ද, දානි දාරිකං උට්ඨාය ගණ්භාහී”ති අදංසු. සා පස්සෙ යත්වා “උට්ඨාහී”ති ආහ. සො “අහං අතිවිය කිලන්තො, හත්ථෙ ගහෙත්වා මං උට්ඨාපෙහී”ති ආහ. සා තථා අකාසි. මාතඤ්චගො “මයං අන්තොනගරෙ වසිතුං න ලභාම, එහි, බහිනගරෙ චණ්ඩාලගාමං ගමිස්සාමා”ති තං අපස්සාය අත්තතො ගෙහං අගමාසි. “තස්සා පිට්ඨිං අහිරුහිත්වා”ති ජාතකභාණකා වදන්ති.

එවං පන ගෙහං ගන්ත්වා ජාතිසම්භෙදවිතික්කමං අකත්වාච කතිපාහං ගෙහෙ වසිත්වා බලං ගහෙත්වා වින්තෙසි — “අහං ඉමං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකඤ්ඤං මය්හං චණ්ඩාලගෙහෙ වාසාපෙසිං, හන්ද, දානි තං ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං කරිස්සාමි”ති. සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා සත්තාහබ්භන්තරෙයෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්චාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා ඉද්ධියා චණ්ඩාලගාමද්වාලෙ ඔතරිත්වා ගෙහද්වාලෙ යිතො දිට්ඨමඤ්චලිකං පක්කොසාපෙත්වා “සාමි, කිස්ස මං අනාථං කත්වා පබ්බජිතොසි”ති පරිදෙවමානං “ත්වං, හද්දෙ, මා වින්තයි, තච පොරාණකයසතො ඉදානි මහන්තතරං යසං කරිස්සාමි, ත්වං පන ‘මහාබ්‍රහ්මා මෙ සාමිකො, න මාතඤ්චගො, සො බ්‍රහ්මලොකං ගතො, ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ පුණ්ණමාය වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා ආගමිස්සති’ති පරිසාසු වදෙය්‍යාසි”ති වත්වා හිමවන්තමෙව ගතො.

දිට්ඨමඤ්චලිකාපි බාරාණසියං මහාජනමජ්ඣෙ තෙසු තෙසු යානෙසු තථා කටෙසි. අථ පුණ්ණමදිවසෙ බොධිසත්තො වන්දමණ්ඩලස්ස ගගනමජ්ඣෙ යිතකාලෙ බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙත්වා වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිං සකලං කාසිරට්ඨඤ්ච එකොභාසං කත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා බාරාණසියා උපරි තික්ඛත්තුං පරිබ්භමිත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදීහි පූජියමානො චණ්ඩාලගාමාහිමුබො අභොසි. බිරහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා තං චණ්ඩාලගාමකං ගන්ත්වා දිට්ඨමඤ්චලිකාය ගෙහං සුද්ධවත්ථගන්ධමාලාදීහි දෙවවිමානං විය අලඬකරිංසු. දිට්ඨමඤ්චලිකා ච තදා උතුහී භොති. මහාසත්තො තත්ථ ගන්ත්වා දිට්ඨමඤ්චලිකං අඬගුට්ඨෙන නාහියං පරාමසිත්වා “හද්දෙ, ගබ්භො තෙ පතිට්ඨිතො, ත්වං පුත්තං විජායස්සසි, ත්වම්පි පුත්තොපි තෙ ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තා භවිස්සථ, තච සීසධොවනඋදකං සකලපම්බුදීපෙ රාජුතං අහිසෙකොදකං භවිස්සති, න්භානොදකං පන තෙ අමතොදකං භවිස්සති, යෙ නං සීසෙ ආසිඤ්චිස්සන්ති, තෙ සබ්බරොගෙහි මුච්චිස්සන්ති, කාලකණ්ණියා ච පරිමුච්චිස්සන්ති, තච පාදපිට්ඨෙ සීසං යපෙත්වා

වන්දන්තා සහස්සං දස්සන්ති, කථාසවනට්ඨානෙ යත්වා වන්දන්තා සතං දස්සන්ති, චක්ඛුපථෙ යත්වා වන්දන්තා එකෙකං කභාපණං දත්වා වන්දිස්සන්ති, අප්පමත්තා භොගී''ති තං ඔවදිත්වා ගෙහා නික්ඛම්ම මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව වන්දමණ්ඩලං පාවිසි.

බ්‍රාහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා දිට්ඨමඤ්චගලිකං මහත්තෙන සක්කාරෙන නගරං පවෙසෙත්වා මහත්තෙන සිරිසොහග්ගෙන තත්ථ වසාපෙසුං. දෙවවිමානසදිසඤ්චස්සා නිවෙසනං කාරෙසුං. තත්ථ තෙත්වා උළාරං ලාභසක්කාරං උපනාමෙසුං. පුත්තලාභාදි සබ්බො බොධිසත්තෙන චුත්තසදිසොව අභොසි. සොළසසහස්සා බ්‍රාහ්මණා දිට්ඨමඤ්චගලිකාය පුත්තෙන සහ නිබද්ධං භුඤ්ජන්ති, සහස්සමත්තා නං පරිවාරෙන්ති, අනෙකසහස්සානං දානං දියති. අථ මහාසත්තො “අයං අට්ඨානෙ අභිජ්ජසන්තො, හන්දස්ස දක්ඛිණෙයො ජානාපෙස්සාමී''ති භික්ඛාය චරන්තො තස්සා ගෙහං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපිත්වා අගමාසි. අථ කුමාරො ගාථමාහ -

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුම්මවාසී, ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;
සඬ්ඛාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ, කො රෙ තුවං භොසි
අදක්ඛිණෙයො''ති. (ජා. 1.15.1);

තෙන චුත්තං අනාවාරං අසහමානා දෙවතා තස්ස තෙසඤ්ච සොළසසහස්සානං බ්‍රාහ්මණානං මුඛං විපරිචත්තෙසුං. තං දිස්වා දිට්ඨමඤ්චගලිකා මහාසත්තං උපසඬ්චකම්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො “තස්ස අනාවාරං අසහන්තෙහි යක්ඛෙහි සො විජ්ජකාරො කතො, අපි ව බො පන ඉමං උච්ඡිට්ඨපිණ්ඩකං තෙසං මුඛෙ ආසිඤ්චිත්වා තං විජ්ජකාරං වූපසමෙහී''ති ආහ. සාපි තථා කත්වා තං වූපසමෙසි. අථ දිට්ඨමඤ්චගලිකා පුත්තං ආහ - “තාත, ඉමස්මිං ලොකෙ දක්ඛිණෙයො නාම මාතඤ්චපණ්ඩිතසදිසා භවන්ති, න ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා විය ජාතිමත්තෙන, මන්තසජ්ඣායනමත්තෙන වා මානත්ථද්ධා''ති වත්වා යෙ තදා සීලාදිගුණවිසෙසයුත්තා කුමාරසමාපත්තිලාභිනො වෙව පච්චෙකබුද්ධා ව, තත්ථෙවස්ස පසාදං උජ්ජාදෙසිති.

තදා වෙත්තවතීනගරෙ ජාතිමන්තො නාම එකො බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වාපි ජාතිං නිස්සාය මහත්තං මානමකාසි. මහාසත්තො “තස්ස මානං භින්දිස්සාමී''ති තං යානං ගන්ත්වා තස්සාසන්තෙ උපරිසොතෙ වාසං කප්පෙසි. තෙන චුත්තං -

61.

“අහඤ්ච බ්‍රාහ්මණො එකො, ගඬ්ඛාකුලෙ වසාමුභො;
අහං වසාමි උපරි, හෙට්ඨා වසති බ්‍රාහ්මණො''ති.

අථ මහාසත්තො එකදිවසං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා “ඉදං ජාතිමන්තස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගතු”ති අධිට්ඨාය නදියං පාතෙසි. තං තස්ස උදකං ආවමෙන්නස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගි, සො තං දිස්වා “නස්ස වසලා”ති වත්වා “කුතොයං කාලකණ්ණි ආගතො, උපධාරෙස්සාමි න”න්ති උද්ධංසොතං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “කිංජාතිකොසි”ති පුච්ඡී. “වණ්ඩාලොස්ථි”ති. “තයා නදියං දන්තකට්ඨං පාතිත”න්ති? “ආම, මයා”ති. “නස්ස, වසල, වණ්ඩාල, කාලකණ්ණි, මා ඉධ වසි, හෙට්ඨාසොතෙ වසා”ති වත්වා හෙට්ඨාසොතෙ වසන්නෙනපි පාතිතෙ දන්තකට්ඨෙ පටිසොතං ආගන්ත්වා ජට්ඨාසු ලග්ගන්තෙ “නස්ස, වසල, සචෙ ඉධ වසිස්සසි, සත්තමෙ දිවසෙ සත්තධා තෙ මුද්ධා ඵලිස්සති”ති ආහ. තෙන වුත්තං -

62.

“විවරන්තො අනුකුලමිහි, උද්ධං මෙ අස්සමද්දස;
තත්ථ මං පරිභාසෙත්වා, අභිසපි මුද්ධඵාලන”න්ති.

තත්ථ විවරන්තො අනුකුලමිහිති උච්ඡිට්ඨදන්තකට්ඨෙ අත්තනො ජට්ඨාසු ලග්ගෙ තස්ස ආගමනගවෙසනවසෙන ගඬිගාය තීරෙ අනුවිවරන්තො. උද්ධං මෙ අස්සමද්දසාති අත්තනො වසනට්ඨානතො උපරිසොතෙ මම අස්සමං පණ්ණසාලං අද්දක්ඛි. තත්ථ මං පරිභාසෙත්වාති මම අස්සමං ආගන්ත්වා ජාතිං සුත්වා තතොව පටික්කමිත්වා සවනුපවාරෙ යත්වා “නස්ස, වසල වණ්ඩාල, කාලකණ්ණි මා ඉධ වසි”තිආදීති වත්වා භයෙන සත්තජ්ජෙත්වා. අභිසපි මුද්ධඵාලනන්ති “සචෙ ජීවිතුකාමොසි, එත්තොව සිසං පලායස්සු”ති වත්වා “සචෙ න පක්කමිස්සති, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති මෙ අභිසපං අදාසි.

කිං පන තස්ස අභිසපෙන මුද්ධා ඵලතීති? න ඵලති, කුහකො පන සො, ඵවමයං මරණභයතජ්ජිතො සුදුරං පක්කමිස්සතීති සඤ්ඤාය සන්තාසනත්ථං තථා ආහ.

63. යදිහං තස්ස පකුප්පෙය්‍යන්ති තස්ස මානත්ථද්ධස්ස කුට්ඨජට්ඨස්ස

අහං යදි කුප්පෙය්‍යං. යදි සීලං න ගොපයෙති සීලං යදි න රක්ඛෙය්‍යං, ඉදං සීලං නාම ජීවිතනිරපෙක්ඛං සම්මදෙව රක්ඛිතබ්බන්ති යදි න වින්තෙය්‍යන්ති අත්ථො. ඔලොකෙත්වානහං තස්ස, කරෙය්‍යං ඡාරිකං වියාති සවාහං තදා තස්ස අප්පතීතො අභවිස්සං. මම විත්තාවාරං ඤත්වා මගි අභිප්පසන්නා දෙවතා බණෙනෙව තං භස්මමුට්ඨිං විය විද්ධංසෙය්‍යුන්ති අධිප්පායො. සත්ථා පන තදා අත්තනො අප්පතීතභාවෙ සති දෙවතාහි සාධෙතබ්බං තස්ස අනත්ථං අත්තනා කත්තබ්බං විය කත්වා දෙසෙසි “කරෙය්‍යං ඡාරිකං වියා”ති.

විතණ්ඩවාදී පනාහ - “බොධිසත්තොව තං ජට්ඨං ඉච්ඡමානො ඉද්ධියා ඡාරිකං කරෙය්‍ය, ඵවඤ්ඤි සති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථො උජුකමෙව නීතො

හොති”ති. සො එවමස්ස වචනියො – “ත්වං ඉද්ධියා පරුපසාතං වදෙසි, ඉද්ධි නාමෙසා අධිට්ඨානා ඉද්ධි, විකුබ්බනා ඉද්ධි, මනොමයා ඉද්ධි, ඤාණවිජ්ජාරා ඉද්ධි, සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි, අරියා ඉද්ධි, කම්මවිපාකජා ඉද්ධි, පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි, විජ්ජාමයා ඉද්ධි, තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගජ්ජවචයා ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධිති දසවිධා. තත්ථ “කතරං ඉද්ධිං වදෙසි”ති? “භාවනාමය”න්ති. “කිං පන භාවනාමයාය පරුපසාතකම්මං හොති”ති? ආම, එකච්චෙ ආචරියා “එකචාරං හොති”ති වදන්ති, යථා හි පරං පහරිතුකාමෙන උදකහරිතෙ සට්ඨෙ ඛිත්තෙ පරොපි පහරියති, සට්ඨොපි හිජ්ජති, එවමෙව භාවනාමයාය ඉද්ධියා එකචාරං පරුපසාතකම්මං හොති, තතො පට්ඨාය පන සා නස්සති.

අථ සො “භාවනාමයාය ඉද්ධියා නෙව එකචාරං න ද්වෙවාරං පරුපසාතකම්මං හොති”ති වත්ථා පුච්ඡිතබ්බො “කිං භාවනාමයා ඉද්ධි කුසලා අකුසලා අබ්‍යාකතා, සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සවිතක්කසව්වාරා අවිතක්කවිචාරමත්තා අවිතක්කඅවිචාරා, කාමාවචරා රූපාවචරා අරූපාවචරා”ති? ජානන්තො “භාවනාමයා ඉද්ධි කුසලා අබ්‍යාකතා වා අදුක්ඛමසුඛවෙදනියා අවිතක්කඅවිචාරා රූපාවචරා වා”ති වක්ඛති. සො වත්තබ්බො “පාණාතිපාතවෙතනා කුසලාදීසු කතරං කොට්ඨාසං හජති”ති? ජානන්තො වක්ඛති “පාණාතිපාතවෙතනා අකුසලාව දුක්ඛවෙදනාව සවිතක්කසව්වාරාව කාමාවචරාවා”ති. එවං සන්තෙ “තව පඤ්ඤො නෙව කුසලත්තිකෙන සමෙති, න වෙදනාත්තිකෙන න විතක්කත්තිකෙන න භූමන්තරෙතා”ති පාළියා විරොධං දස්සෙත්ථා සඤ්ඤාපෙතබ්බො. යදි පන සො “පුන වපරං, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා වෙතොවසිජ්ජත්තො අඤ්ඤිස්සා කුච්ඡිගතං ගබ්භං පාපකෙන මනසානුපෙක්ඛිතා හොති ‘අහො වත යං තං කුච්ඡිගතං ගබ්භං න සොත්ථිනා අහිනික්ඛමෙය්‍යා’ති. එවමපි, හික්ඛවෙ, කුලුම්පස්ස උපසාතො හොති”ති සඬ්භිතිං අනාරුළ්භං කුලුම්පසුත්තං උදාහරෙය්‍ය. තස්සාපි “ත්වං අත්ථං න ජානාසි. ඉද්ධිමා වෙතොවසිජ්ජත්තොති හි එත්ථ න භාවනාමයා ඉද්ධි අධිජ්ජෙතා, ආථබ්බනිකා ඉද්ධි අධිජ්ජෙතා. සා හි එත්ථ ලබ්භමානා ලබ්භතීති භාවනාමයාය ඉද්ධියා පරුපසාතො න සම්භවතියෙවා”ති සඤ්ඤාපෙතබ්බො. නො වෙ සඤ්ඤත්තිං උපෙති, කම්මං කත්ථා උය්‍යාපෙතබ්බො. තස්මා යථාචුත්තනයෙනෙවෙත්ථ ගාථාය අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තථා පන තෙන අභිසපිතො මහාසත්තො “සවාහං එතස්ස කුජ්ඣස්සාමි, සීලං මෙ අරක්ඛිතං හවිස්සති, උපායෙනෙවස්ස මානං හින්දිස්සාමි, සා වස්ස රක්ඛා හවිස්සති”ති සත්තමෙ දිවසෙ සුරියස්ස ගමනං වාරෙසි. මනුස්සා සුරියස්ස අනුග්ගමනෙන උබ්බාළ්භා ජාතිමත්තතාපසං උපසඬ්ඣකම්ත්ථා “හන්තෙ, තුම්හෙ සුරියස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡංසු. සො “න

මෙතං කම්මං, ගඬිගාතීරෙ පන එකො වණ්ඩාලතාපසො වසති, තස්සෙතං කම්මං සියා’ති ආහ. මනුස්සා මහාසත්තං උපසඬකම්ත්වා “හත්තෙ, තුම්හෙ සුරියස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡංසු. “ආමාවුසො”ති. “කිංකාරණා”ති? “තුම්හාකං කුලුපකතාපසො මං නිරපරාධං අභිසපි, තස්මිං ආගන්ත්වා ඛමාපනත්ථං මම පාදෙසු පතීතෙ සුරියං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති. තෙ ගන්ත්වා තං ආකඬ්ඨන්තා ආනෙත්වා මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ඛමාපෙත්වා “සුරියං විස්සජ්ජෙථ, හත්තෙ”ති ආහංසු. “න සක්කා විස්සජ්ජෙතුං, සවාහං විස්සජ්ජෙස්සාමි, ඉමස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති”ති. “අථ, හත්තෙ, කිං කරොමා”ති. මහාසත්තො “මත්තිකාපිණ්ඩං ආහරථා”ති ආහරාපෙත්වා “ඉමං තාපසස්ස සීසෙ යපෙත්වා තාපසං ඔතාරෙත්වා උදකෙ යපෙථ, යදා සුරියො දිස්සති, තදා තාපසො උදකෙ නිමුජ්ජතු”ති වත්වා සුරියං විස්සජ්ජෙසි. සුරියරස්මිහි ඵ්ථිධමත්තෙව මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා හිජ්ජි. තාපසො උදකෙ නිමුජ්ජි. තෙන වුත්තං -

64.

“යං සො තදා මං අභිසපි, කුපිතො දුට්ඨමානසො;
තස්සෙව මත්ථකෙ නිපති, යොගෙන තං පමොචයි”න්ති.

තත්ථ යං සො තදා මං අභිසපිති සො ජාතිමන්තජට්ඨො යං මුද්ධචාලනං සන්ධාය තදා මං අභිසපි, මය්හං සපං අදාසි. තස්සෙව මත්ථකෙ නිපතීති තං මය්හං උපරි තෙන ඉච්ඡිතං තස්සෙව පන උපරි නිපති නිපතනභාවෙන අට්ඨාසි. ඵ්වඤ්ඤෙනං හෙති යථා තං අප්පදුට්ඨස්ස පදුස්සතො. වුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා - “යො අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති...පෙ.... පටිචාතංච ඛිත්තො”ති (ධ. ප. 125; සු. නි. 667; ඡා. 1.5.94). යොගෙන තං පමොචයිත්ති තං තස්ස භාසිතං මත්ථකචාලනං උපායෙන තතො පමොචෙසිං, තං වා ජට්ඨං තතො පමොචෙසිං, යෙන උපායෙන තං න හෙති, තථා අකාසිත්ති අත්ථො.

යඤ්ඤි	තෙන	පාරමිතාපරිභාවනසම්ද්ධාහි
-------	-----	-------------------------

නානාසමාපත්තිවිහාරපරිපූරිතාහි සීලදිට්ඨිසම්පදාහි සුසඬිතසන්තානෙ මහාකරුණාධිවාසෙ මහාසත්තෙ අරියුපවාදකම්මං අභිසපසඬිතානං ඵරුසවචනං පයුත්තං, තං මහාසත්තස්ස ඛෙත්තවිසෙසභාවතො තස්ස ච අජ්ඣාසයඵරුසතාය දිට්ඨධම්මවෙදනීයං හුත්වා සචෙ සො මහාසත්තං න ඛමාපෙසි, සත්තමෙ දිවසෙ විපච්චනසභාවං ජාතං, ඛමාපිතෙ පන මහාසත්තෙ පයොගසම්පත්තිපට්ඨාහිතත්තා අවිපාකධම්මතං ආපජ්ජි අහොසිකම්මභාවතො. අයඤ්ඤි අරියුපවාදපාපස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනීයස්ස ච ධම්මතා. තත්ථ යං සත්තමෙ දිවසෙ බොධිසත්තෙන සුරියුග්ගමනනිවාරණං කතං, අයමෙත්ථ යොගොති අධිජ්ජෙතො උපායො. තෙන හි උඛ්ඛාල්භා මනුස්සා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ තාපසං ආනෙත්වා ඛමාපෙසුං. සොපි ච

මහාසත්තස්ස ගුණ ජානිත්වා තස්මිං චිත්තං පසාදෙසිති වෙදිතබ්බං. යං පනස්ස මත්ථකෙ මත්තිකාපිණ්ඩස්ස යපනං, තස්ස ච සත්තධා ඵාලනං කතං, තං මනුස්සානං චිත්තානුරක්ඛණත්ථං, අඤ්ඤා භි ඉමෙ පබ්බජිතාපි සමානා චිත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති, න පන චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තාපෙන්නීති මහාසත්තම්පි තෙන සදිසං කත්වා ගණ්භෙය්‍යං. තදස්ස නෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති.

65. ඉදානි යදත්ථං තදා තස්මිං තාපසෙ චිත්තං අදුසෙත්වා සුපරිසුද්ධං සීලමෙව රක්ඛිතං, තං දස්සෙතුං “අනුරක්ඛිං මම සීල”න්ති ඔසානගාථමාහ. තං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

තදා මණ්ඩබ්බො උදෙනො, මාතඨගො ලොකනාථො.

ඉධාපි සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා නිභීනජාතිකස්ස සතො යථාධිජ්ජායං දිට්ඨමඨගලිකාය මානනිග්ගහො, පබ්බජිත්වා “දිට්ඨමඨගලිකාය අවස්සයො භවිස්සාමි”ති උජ්ජන්තචිත්තො අරඤ්ඤං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සත්තදිවසබ්බන්තරෙයෙව යථාධිජ්ජායං ඤානාභිඤ්ඤානිබ්බත්තනං, තතො ආගන්ත්වා දිට්ඨමඨගලිකාය ලාභග්ගයසග්ගජ්ජන්තියා උපායසම්පාදනං, මණ්ඩබ්බාකුමාරස්ස මානනිග්ගහො, ජාතිමත්තතාපසස්ස මානනිග්ගහො, තස්ස ච අජානන්තස්සෙව භාවිතො ජීවිතන්තරායස්ස අපනයනං, මහාපරාධස්සාපි තස්ස අකුජ්ඣිත්වා අත්තනො සීලානුරක්ඛණං, අච්ඡරියබ්භුතපාටිභාරියකරණන්ති එවමාදෙයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බො.

මාතඨගවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ධම්මදෙවපුත්තවරියාවණ්ණනා

66. අට්ඨමෙ මහාපක්ඛොති මහාපරිවාරො. මහිද්ධිකොති මහතියා දෙවිද්ධියා සමන්තාගතො. ධම්මො නාම මහායක්ඛොති නාමෙන ධම්මො නාම මහානුභාවො දෙවපුත්තො. සබ්බලොකානුකම්පකොති විභාගං අකත්වා මහාකරුණාය සබ්බලොකං අනුග්ගණ්භනකො.

මහාසත්තො භි තදා කාමාවචරදෙවලොකෙ ධම්මො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො දිබ්බාලඨිකාරපටිමණ්ඩිතො දිබ්බරථමහිරුස්භ අච්ඡරාගණපරිවුතො මනුස්සෙසු සායමාසං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො සරද්චාරෙසු සුඛකථාය නිසින්තෙසු පුණ්ණමුපොසථදිවසෙ ගාමනිගමරාජධානිසු ආකාසෙ යත්වා “පාණාතිපාතාදිහි දසහි අකුසලකම්මපටෙහි විරමිත්වා තිව්ධසුවරිතධම්මං පුරෙථ, මත්තෙය්‍යා පෙත්තෙය්‍යා සාමඤ්ඤා ඛරන්මඤ්ඤා කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිතො භවථ, සග්ගපරායනා හුත්වා මහන්තං යසං අනුභවිස්සථා”ති මනුස්සෙ

දසකුසලකම්මපථෙ සමාදපෙන්නො ජම්බුදීපං පදක්ඛිණං කරොති. තෙන චුත්තං -

67.

“දසකුසලකම්මපථෙ, සමාදපෙන්නො මහාජනං;
වරාමි ගාමනිගමං, සමිත්තො සපරිජ්ජනො”ති.

තත්ථ සමිත්තොති ධම්මිකෙහි ධම්මවාදීහි සභායෙහි සසභායො.

තෙන ච සමයෙන අධම්මො නාමෙකො දෙවපුත්තො කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බත්ති. “සො පාණං හනථ, අදින්නං ආදියථා”ති ආදිනා නයෙන සත්තෙ අකුසලකම්මපථෙ සමාදපෙන්නො මහතියා පරිසාය පරිවුතො ජම්බුදීපං වාමං කරොති. තෙන චුත්තං -

68.

“පාපො කදරියො යක්ඛො, දීපෙන්නො දස පාපකෙ;
සොපෙත්ථ මහියා වරති, සමිත්තො සපරිජ්ජනො”ති.

තත්ථ පාපොති පාපධම්මෙහි සමන්තාගතො. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරි. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. දීපෙන්නො දස පාපකෙති සබ්බලොකෙ ගොචරං නාම සත්තානං උපහොගපරිහොගාය ජාතං. තස්මා සත්තෙ වධිත්වා යංකිඤ්චි කත්වා ච අත්තා පිණෙතබ්බො, ඉන්ද්‍රියානි සන්තප්පෙතබ්බානීති ආදිනා නයෙන පාණාතිපාතාදිකෙ දස ලාමකධම්මෙ කත්තබ්බෙ කත්වා පකාසෙන්නො. සොපෙත්ථාති සොපි අධම්මො දෙවපුත්තො ඉමස්මිං ජම්බුදීපෙ. මහියාති භූමියා ආසන්නෙ, මනුස්සානං දස්සනසවනුපවාරෙති අත්ථො.

69.

තත්ථ යෙ සත්තා සාධුකම්මිකා ධම්මගරුතො, තෙ ධම්මං දෙවපුත්තං තථා ආගච්ඡන්තමෙව දිස්වා ආසනා වුට්ඨාය ගන්ධමාලාදීහි පූජෙන්නා යාව චක්ඛුපථසමතික්කමනා තාව අභිත්ථවන්ති, පඤ්ඡලිකා නමස්සමානා තිට්ඨන්ති, තස්ස වචනං සුත්වා අප්පමත්තා සක්කච්චං පුඤ්ඤානි කරොන්ති. යෙ පන සත්තා පාපසමාවාරා කුරුරකම්මන්තා, තෙ අධම්මස්ස වචනං සුත්වා අබ්භනුමොදන්ති, හියෙයාසොමත්තාය පාපානි සමාවරන්ති. එවං තෙ තදා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජුච්ඡව්චනීකවාදා වෙච උජුච්ඡව්චනීකකිරියා ච හුත්වා ලොකෙ විවරන්ති. තෙනාහ භගවා “ධම්මවාදී අධම්මො ච, උභො පච්චනිකා මය”න්ති.

එවං පන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ අටෙකදිවසං තෙසං රථා ආකාසෙ සම්මුඛා අහෙසුං. අථ තෙසං පරිසා “තුම්හෙ කස්ස, තුම්හෙ කස්සා”ති පුච්ඡිත්වා “මයං ධම්මස්ස, මයං අධම්මස්සා”ති වත්වා මග්ගා ඔක්කමිත්වා ද්විධා ජාතා. ධම්මස්ස පන අධම්මස්ස ච රථා අභිමුඛා හුත්වා ඊසාය ඊසං ආභව්ච

අට්ඨංසු. “තච රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි, තච රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං මග්ගදාපනත්ථං විවාදං අකංසු. පරිසා ව නෙසං ආවුධානි අභිහරිත්වා යුද්ධසජ්ජා අහෙසුං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ධුරෙ ධුරං සට්ඨයන්තා, සම්මිහා පටිපථෙ උභො”.

70.

“කලහො වත්තති හෙස්මා, කල්‍යාණපාපකස්ස ව;
මග්ගා ඔක්කමනත්ථාය, මහායුද්ධො උපට්ඨිතො”ති.

තත්ථ ධුරෙ ධුරන්ති එකස්ස රථිසාය ඉතරස්ස රථිසං සට්ඨයන්තා. සම්මිහාති සමාගතා සම්මුඛිභූතා. පුන උභොති වචනං උභොපි මයං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පච්චනිකා හුත්වා ලොකෙ විවරන්තා එකදිවසං පටිමුඛං ආගච්ඡන්තා ද්විසු පරිසාසු උභොසු පස්සෙසු මග්ගතො ඔක්කන්තාසු සහ රථෙන මයං උභො එව සමාගතාති දස්සනත්ථං වුත්තං. හෙස්මාති භයජනතො. කල්‍යාණපාපකස්ස වාති කල්‍යාණස්ස ව පාපකස්ස ව. මහායුද්ධො උපට්ඨිතොති මහාසඬ්ඨාගාමො පච්චුපට්ඨිතො ආසි.

අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හි පරිසාය ව යුජ්ඣිකුකාමතා ජාතා. තත්ථ හි ධම්මො අධම්මං ආහ – “සම්ම, ත්වං අධම්මො, අහං ධම්මො, මග්ගො මය්හං අනුච්ඡවිකො, තච රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි”ති. ඉතරො “අහං දළ්භයානො බලවා අසන්තාසි, තස්මා මග්ගං න දෙමි, යුද්ධං පන කර්ස්සාමි, යො යුද්ධෙ ජිනිස්සති, තස්ස මග්ගො හොතු”ති ආහ. තෙනෙවාහ –

“යසොකරො පුඤ්ඤකරොහමස්මි, සදාත්ථුතො
සමණබ්‍රාහ්මණානං;
මග්ගාරහො දෙවමනුස්සපුජිතො, ධම්මො අහං දෙහි අධම්ම මග්ගං.

“අධම්මයානං දළ්භමාරුහිත්වා, අසන්තසන්තො බලවාහමස්මි;
ස කිස්ස හෙතුම්හි තචජ්ජ දජ්ජං, මග්ගං අහං ධම්ම අදින්තපුබ්බං.

“ධම්මො හවෙ පාතුරහොසි පුබ්බෙ, පච්ඡා අධම්මො උදපාදි
ලොකෙ;
ජෙට්ඨො ව සෙට්ඨො ව සනන්තතො ව, උය්‍යාහි ජෙට්ඨස්ස
කනිට්ඨ මග්ගා.

“න යාවනාය නපි පාතිරූපා, න අරහතා තෙහං දදෙය්‍ය මග්ගං;
යුද්ධඤ්ච නො හොතු උභින්නමජ්ජ, යුද්ධම්හි යො ජෙස්සති තස්ස
මග්ගො.

“සබ්බා දිසා අනුච්ඡොදානමස්මි, මහබ්බලො අමිතයසො අතුලොයා;
ගුණෙහි සබ්බෙහි උපෙතරුපො, ධම්මො අධම්ම ත්වං කථං
විජෙස්සසි.

“ලොහෙන වෙ හඤ්ඤති ජාතරූපං, න ජාතරූපෙන හනන්ති
ලොහං;
සචෙ අධම්මො හඤ්ජති ධම්මමජ්ජ, අයො සුචණ්ණං විය
දස්සනෙය්‍යං.

“සචෙ තුවං යුද්ධබලො අධම්ම, න තුය්හං වුඩ්ඪා ව ගරු ව අත්ථි;
මග්ගඤ්ච තෙ දම්මි පියාජ්ජියෙන, වාචා දුරුත්තානිපි තෙ බමාමි”ති.
(ජා. 1.11.26-32);

ඉමා හි තෙසං වචනපටිවචනකථා.

තත්ථ යසොකරොති ධම්මෙ නියොජනවසෙන දෙවමනුස්සානං
යසදායකො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. සදාත්ථුතොති සදා ථුතො
නිව්චජපසත්ථො. ස කිස්ස හෙතුමිහි තවජ්ජ දජ්ජන්ති සොමිහි අහං අධම්මො
අධම්මයානරථං අභිරුළුහො අභිනො බලවා, කිංකාරණා අජ්ජ, හො ධම්ම,
කස්සචි අදින්තපුබ්බං මග්ගං තුය්හං දම්මි. පාතුරහොසිති පයමකජ්ජිකකාලෙ
ඉමස්මිං ලොකෙ දසකුසලකම්මපථධම්මො පුබ්බෙ පාතුරහොසි, පච්ඡා
අධම්මො. ජෙට්ඨො වාති පුරෙ නිබ්බත්තභාවෙන අහං ජෙට්ඨො ව සෙට්ඨො
ව පොරාණකො ව, ත්වං පන කනිට්ඨො, තස්මා “මග්ගා උය්‍යාහි”ති වදති.

නපි පාතිරූපාති අහඤ්ඤි හොතො නෙව යාවනාය න පටිරූපවචනෙන න
මග්ගාරහනාය මග්ගං දදෙය්‍යං. අනුච්ඡොදාති අහං චතස්සො දිසා චතස්සො
අනුදිසාති සබ්බා දිසා අත්තනො ගුණෙන පත්ථොටො පඤ්ඤාතො.
ලොහෙනාති අයොමුට්ඨිකෙන. හඤ්ජතිහි හනිස්සති. යුද්ධබලො අධම්මාති
සචෙ තුවං යුද්ධබලො අසි අධම්ම. වුඩ්ඪා ව ගරු වාති යදි තුය්හං ඉමෙ වුඩ්ඪා
ඉමෙ ගරු පණ්ඩිතාති එතං නත්ථි. පියාජ්ජියෙනාති පියෙන විය අජ්ජියෙන,
අජ්ජියෙනපි දදන්තො (ජා. අට්ඨ. 4.11.32) පියෙන විය තෙ මග්ගං දදාමිති
අත්ථො.

71. මහාසත්තො හි තදා වින්තෙසි – “සවාහං ඉමං පාපපුග්ගලං
සබ්බලොකස්ස අහිතාය පටිපන්නං එවං මයා විලොමග්ගාහං ගහෙත්වා යීතං
අච්ඡරං පහරිත්වා ‘අනාචාර මා ඉධ තිට්ඨ, සීඝං පටික්කම විනස්සා’ති
වදෙය්‍යං, සො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව මම ධම්මතෙජෙන භුසමුට්ඨි විය විකිරෙය්‍ය,
න බො පන මෙතං පතිරූපං, ස්වාහං සබ්බලොකං අනුකම්පන්තො
‘ලොකත්ථවරියං මත්ථකං පාපෙස්සාමි’ති පටිපජ්ජාමි, අයං බො පන පාපො
ආයතිං මහාදුක්ඛභාගී, ස්වායං මයා විසෙසතො අනුකම්පිතබ්බො, තස්මාස්ස
මග්ගං දස්සාමි, එවං මෙ සීලං සුචිසුද්ධං අබණ්ඩිතං හවිස්සති”ති. එවං පන

චිත්තෙන්වා බොධිසත්තෙ “සවෙ තුවං යුද්ධබලො”ති ගාථං වත්වා ථොකං මග්ගතො ඔක්කන්තමත්තෙ එව අධම්මො රථෙ යාතුං අසක්කොත්තො අවංසිරො පථවියං පතිත්වා පථවියා විවරෙ දින්නෙ ගන්ත්වා අවිච්ඡිති එව නිබ්බන්ති. තෙන චුත්තං “යදිහං තස්ස කුප්පෙය්‍ය”න්තිආදි.

තත්ථ යදිහං තස්ස කුප්පෙය්‍යන්ති තස්ස අධම්මස්ස යදි අහං කුප්පෙය්‍යං. යදි භින්නෙ තපොගුණන්ති තෙනෙවස්ස කුප්පෙය්‍යො මය්‍යං තපොගුණං සීලසංවරං යදි විනාසෙය්‍යං. සහපරිජනං තස්සාති සපරිජනං තං අධම්මං. රජභූතන්ති රජම්ච භූතං, රජභාවං පත්තං අහං කරෙය්‍යං.

72. අපිවාහන්ති එත්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං. සීලරක්ඛයාති සීලරක්ඛණත්ථං. නිබ්බාපෙත්වානාති පටිකච්චෙව ඛන්තිමෙත්තානුද්දයස්ස උපට්ඨාපිතත්තා තස්මිං අධම්මෙ උප්පජ්ජනකකොධස්ස අනුප්පාදනෙනෙව දොසපරිලාභවූපසමනෙන මානසං වූපසමෙත්වා. සහ ජනෙනොක්කම්ත්වාති මය්‍යං පරිජනෙන සද්ධිං මග්ගා ඔක්කම්ත්වා තස්ස පාපස්ස අධම්මස්ස අහං මග්ගං අදාසිං.

73. සහ පථතො ඔක්කන්තෙති චුත්තනයෙන චිත්තස්ස වූපසමං කත්වා “මග්ගං තෙ දම්මී”ති ච වත්වා ථොකං මග්ගතො සහ ඔක්කමනෙන. පාපයක්ඛස්සාති අධම්මදෙවපුත්තස්ස. තාවදෙනි තඬ්ඬණං එව මහාපථවී විවරමදාසි. ජාතකට්ඨකථායං පන “මග්ගඤ්ච තෙ දම්මී”ති ගාථාය කථිතක්ඛණෙයෙවාති චුත්තං.

එවං තස්මිං භූමියං පතීතෙ චතුර්විධාකද්වියොජනසහස්සබහලා සකලං වරාවරං ධාරෙන්තීපි මහාපථවී “නාහම්මං පාපපුරිසං ධාරෙමී”ති කථෙන්නී විය තෙන ධීතට්ඨානෙ ද්විධා භිජ්ජී. මහාසත්තො පන තස්මිං නිපතිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තෙ රථධුරෙ යථාධීතොව සපරිජනො මහතා දෙවානුභාවෙන ගමනමග්ගෙනෙව ගන්ත්වා අත්තනො භවනං පාවිසි. තෙනාහ භගවා —

“ඛන්තිබලො යුද්ධබලං විජෙත්වා, හන්ත්වා අධම්මං නිහනිත්ච භූමායා;
පායාසි චිත්තො අභිරුජ්ඣ සන්දනං, මග්ගෙනෙව අතිබලො සච්චනික්කමො”ති. (ජා. 1.11.34);

තදා අධම්මො දෙවදත්තො අහොසි, තස්ස පරිසා දෙවදත්තපරිසා, ධම්මො ලොකනාථො, තස්ස පරිසා බුද්ධපරිසා.

ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සෙසපාරම්මො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා ඉධාපි දිබ්බෙහි ආයුචණ්ණයසසුඛආධිපතෙයොහි දිබ්බෙහෙව උළාරෙහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතස්ස සමඬ්ඨිභූතස්ස

අනෙකසහස්සසඬ්ඛානි අව්ඡරාහි සබ්බකාලං පරිවාරියමානස්ස මහති පමාදට්ඨානෙ ධීතස්ස සතො ඊසකම්පි පමාදං අනාපජ්ජිත්වා “ලොකත්ථවරියං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති මාසෙ මාසෙ පුණ්ණමියං ධම්මං දීපෙන්තො සපරිජනො මනුස්සපටෙ විවරිත්වා මහාකරුණාය සබ්බසත්තෙ අධම්මතො විවෙචෙන්වා ධම්මෙ නියොජනං, අධම්මෙන සමාගතොපි තෙන කතං අනාවාරං අගණෙන්වා තත්ථ චිත්තං අකොපෙන්වා ඛන්තිමෙන්තානුද්දයමෙව පච්චුපට්ඨපෙන්වා අඛණ්ඩං සුචිසුද්ධඤ්ච කත්වා අත්තනො සීලස්ස රක්ඛණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙනබ්බාති.

ධම්මදෙවපුත්තවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අලීනසත්තුවරියාවණ්ණනා

74. නවමෙ පඤ්චාලරට්ඨෙති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. නගරවරෙ, කපිලායන්ති “කපිලා”ති එවංලද්ධනාමෙ උත්තමනගරෙ. “නගරවරෙ”ති වත්වා පුන “පුරුත්තමෙ”ති වචනං තස්මිං කාලෙ ජම්බුදීපෙ සබ්බනගරානං තස්ස නගරස්ස අග්ගනගරභාවදස්සනත්ථං. ජයද්දිසො නාමාති රඤ්ඤා අත්තනො පච්චත්ථිකෙ ජිනෙ ජාතො, අත්තනො වා පච්චාමිත්තභූතං යක්ඛිනීසඬ්ඛාතං ජයද්දිසං ජිනොති එවංලද්ධනාමො. සීලගුණමුපාගතොති ආචාරසීලඤ්චෙව උස්සාහසම්පත්තියාදිරාජගුණඤ්ච උපාගතො, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො.

75. තස්ස රඤ්ඤොති ජයද්දිසරාජස්ස, අහං පුත්තො අභොසිත්ති වචනසෙසො. සුතධම්මොති යාවතා රාජපුත්තෙන සොතබ්බධම්මො නාම, තස්ස සබ්බස්ස සුතත්තා සුතධම්මො, බහුස්සුතොති අත්ථො. අථ වා සුතධම්මොති විස්සුතධම්මො, ධම්මවරියාය සමවරියාය පකාසො පඤ්ඤාතො, ලොකෙ පත්ථට්ඨිත්තිධම්මොති අත්ථො. අලීනසත්තොති එවංනාමො. ගුණවාති උළාරෙහි මහාපුරිසගුණෙහි සමන්තාගතො. අනුරක්ඛපරිජනො සදාති සද්ධාදිගුණවිසෙසයොගතො චතුහි සඬ්ඛගවත්ථුහි සම්මදෙව සඬ්ඛගණනො ව සබ්බකාලං සම්භත්තපරිවාරජනො.

76. පිතා මෙ මිගවං ගන්ත්වා, පොරිසාදං උපාගමීති මය්හං පිතා ජයද්දිසරාජා මිගවං වරන්තො අරඤ්ඤමජ්ඣං ගන්ත්වා පොරිසාදං මනුස්සබාදකං යක්ඛිනිපුත්තං උපගඤ්ඡි, තෙන සමාගමි.

ජයද්දිසරාජා කිර එකදිවසං “මිගවං ගමිස්සාමි”ති තදනුරූපෙන මහතා පරිවාරෙන කපිලනගරතො නික්ඛමි. තං නික්ඛන්තමත්තමෙව තක්කසිලාවාසී නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරභා ගාථා නාම කටෙතුං ආදාය උපසඬ්ඛිතත්වා අත්තනො ආගමනකාරණං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “නිවත්තිත්වා සුණිස්සාමි”ති තස්ස වසනගෙහං පරිබ්බයඤ්ච දාපෙන්වා අරඤ්ඤං පවිට්ඨො “යස්ස පස්සෙන මිගො

පලායති, තස්සෙව සො ගීවා’ති වත්වා මිගෙ පරියෙසන්තො විවරති. අටෙකො පසදමිගො මහාජනස්ස පදසද්දෙන ආසයතො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ගන්ත්වා පලායි. අමච්චා පරිහාසං කරංසු. රාජා නං අනුබන්ධිත්වා තියොජනමත්ථකෙ නං පරික්ඛිණ්ණපචං යිතං විජ්ඣිත්වා පාතෙසි. පතිතං ඛග්ගෙන ද්විධා කත්වා අනත්ථිකොපි “මංසෙන මිගං ගහෙතුං නාසක්ඛි”ති වචනමොචනත්ථං කාපෙ කත්වා ආගච්ඡන්තො එකස්ස නිග්‍රොධස්ස මූලෙ දබ්බතිණෙසු නිසීදිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා ගන්තුං ආරභි.

තෙන ව සමයෙන තස්සෙව රඤ්ඤො ජෙට්ඨභාතා ජාතදිවසෙ එව එකාය යක්ඛිනියා බාදිතුං ගහිතො ආරක්ඛමනුස්සෙහි අනුබද්ධාය තාය නිද්ධමනමග්ගෙන ගච්ඡන්තියා උරෙ යපිතො මාතුසඤ්ඤාය මුඛෙන ථනග්ගහණෙන පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙන්වා සංවඩ්ඪියමානො තදාභාරොපයොගිතාය මනුස්සමංසං බාදන්තො අනුක්කමෙන වුද්ධිප්පත්තො අත්තානං අන්තරධාපනත්ථං යක්ඛිනියා දින්නඝසධමූලානුභාවෙන අන්තරහිතො හුත්වා මනුස්සමංසං බාදිත්වා ජීවන්තො තාය යක්ඛිනියා මතාය නං ඝසධමූලං අත්තතො පමාදෙන නාසෙත්වා දිස්සමානරූපොව මනුස්සමංසං බාදන්තො නග්ගො උබ්බිග්ගවිරූපදස්සතො රාජපුරිසෙහි පස්සිත්වා අනුබද්ධො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තස්ස නිග්‍රොධස්ස මූලෙ වාසං කප්පෙන්තො රාජානං දිස්වා “හක්ඛොසි මෙ”ති හත්ථෙ අග්ගහෙසි. තෙන වුත්තං “සො මෙ පිතුමග්ගහෙසි, හක්ඛොසි මම මා වලී”තිආදි.

තත්ථ සො මෙ පිතුමග්ගහෙසිති සො පොරිසාදො මම පිතරං ජයද්දිසරාජානං අත්තතො නිසින්තරුක්ඛසමීපමාගතං “මම හක්ඛො ත්වං ආගතොසි, හත්ථපරිප්ඵන්දනාදිවසෙන මා වලී, වලන්තමපි අහං තං බාදිස්සාමි”ති හත්ථෙ අග්ගහෙසි.

77. තස්සාති තස්ස යක්ඛිනිපුත්තස්ස. තසිතවෙධිතොති විත්තුත්‍රාසෙන තසිතො සරීරපරිකම්පෙන වෙධිතො. ඌරුක්ඛමිහොති උභින්නං ඌරුනං ථද්ධිභාවො, යෙන සො තතො පලායිතුං නාසක්ඛි.

මිගවං ගහෙත්වා මුඤ්චස්සුති එත්ථ මිගවන්ති මිගවවසෙන ලද්ධත්තා නං මිගමංසං “මිගව”න්ති ආහ, ඉමං මිගමංසං ගහෙත්වා මං මුඤ්චස්සුති අත්ථො. සො හි රාජා නං යක්ඛිනිපුත්තං දිස්වා හිතො ඌරුක්ඛමිහං පත්වා බාණුකො විය අට්ඨාසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා “හක්ඛොසි මෙ ආගතොසි”ති ආහ. අථ නං රාජා සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “සවෙ ආභාරත්ථිකො, ඉමං තෙ මංසං දදාමි, තං ගහෙත්වා බාද, මං මුඤ්චාහි”ති ආහ. තං සුත්වා පොරිසාදො “කිමිදං මය්හමෙව සන්තකං දත්වා මයා වොහාරං කරොසි, නනු ඉමං මංසඤ්ච ත්වඤ්ච මම

හත්ථිගතකාලතො පටියාය මස්භමෙව සන්තකං, තස්මා තං පටිමං බාදිත්වා පච්ඡා මංසං බාදිස්සාමි”ති ආහ.

අථ රාජා “මංසනික්කයෙනායං න මං මුඤ්ඤිති, මයා ච මිගවං ආගච්ඡන්තෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ‘ආගන්ත්වා තෙ ධනං දස්සාමි’ති පටිඤ්ඤා කතා. සවායං යක්ඛො අනුජානිස්සති, සච්චං අනුරක්ඛන්තො ගෙහං ගන්ත්වා තං පටිඤ්ඤං මොචෙත්වා පුත ඉමස්ස යක්ඛස්ස හත්තත්ථං ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති චින්තෙත්වා තස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. තං සුත්වා පොරිසාදො “සචෙ ත්වං සච්චං අනුරක්ඛන්තො ගන්තුකාමොසි, ගන්ත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාතඛිං ධනං දත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තො සීසං පුත ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්වා රාජානං විස්සජ්ජෙසි. සො තෙන විස්සට්ඨො “ත්වං මා චින්තයි, අහං පාතොච ආගමිස්සාමි”ති වත්වා මග්ගනිමිත්තානි සල්ලක්ඛෙත්තො අත්තතො බලකායං උපගන්ත්වා තෙන පරිවුතො නගරං පවිසිත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තා ගාථා සුත්වා වත්තාරි සහස්සානි දත්වා යානං ආරොපෙත්වා “ඉමං තක්කසිලමෙව නෙථා”ති මනුස්සෙ දත්වා බ්‍රාහ්මණං උය්‍යාපෙත්වා දුතියදිවසෙ පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගන්තුකාමො පුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨපෙතුං අනුසාසනිඤ්ඤා දෙන්තො තමත්ථං ආරොචෙසි. තෙන වුත්තං -

78.

“මිගවං ගහෙත්වා මුඤ්ඤස්සු, කත්වා ආගමනං පුත;
බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වා, පිතා ආමන්තයි මමං.

79.

“රජ්ජං පුත්ත පටිපජ්ජ, මා පමජ්ජී පුරං ඉදං;
කතං මෙ පොරිසාදෙන, මම ආගමනං පුතා”ති.

තත්ථ ආගමනං පුතානි පුත ආගමනං පටිඤ්ඤාතස්ස පොරිසාදස්ස සඬිගරං කත්වා. බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වාති තක්කසිලතො ආගතස්ස නන්දනාමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස තා ගාථා සුත්වා චතුසහස්සපරිමාණං ධනං දත්වා. පිතා ආමන්තයි මමන්ති මම පිතා ජයද්දිසරාජා මං ආමන්තෙසි.

කථං ආමන්තෙසිති වෙ? ආහ “රජ්ජ”න්තිආදි. තස්සත්ථො - පුත්ත, ත්වං ඉමං කුලසන්තකං රජ්ජං පටිපජ්ජ, යථාහං ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙමි, එවං ත්වම්පි ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජං කාරෙහි. ත්වං ඉදං පුරං රක්ඛන්තො රජ්ජඤ්ඤා කාරෙන්තො මා පමාදමාපජ්ජී, අසුකස්මිං යානෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ පොරිසාදෙන යක්ඛෙන කතමෙන. මයා සඬිගරං මම පුත තස්ස සන්තිකං ආගමනං උද්දිස්ස, කෙවලං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනදානත්ථං ඉධාගතො සච්චං අනුරක්ඛන්තො, තස්මා තත්ථාහං ගමිස්සාමිති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “මා බො ත්වං, මහාරාජ, තත්ථ අගමාසි, අහං තත්ථ ගමිස්සාමි. සචෙ පන ත්වං, තාත, ගමිස්සසියෙව, අහමිපි තයා සද්ධිං ගමිස්සාමියෙවා”ති. “එවං සත්තෙ මයං උභොපි න භවිස්සාම, තස්මා අහමෙව තත්ථ ගමිස්සාමි”ති නානාජපකාරෙන වාරෙන්තං රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා පිතු අත්ථාය අත්තානං පරිච්චජිත්වා සොත්ථිභාවාය පිතරි සාසිතවාදං පයුඤ්ජමානෙ මාතුහගිනිහරියාසු ච සච්චකිරියං කරොන්තිසු ආවුධං ගහෙත්වා නගරතො නික්ඛමිත්වා අස්සුපුණ්ණමුඛං මහාජනං අනුබන්ධන්තං ආපුච්ඡිත්වා පිතරා අක්ඛාතනයෙන යක්ඛවාසමග්ගං පටිපජ්ජි. යක්ඛිනිපුත්තොපි “ඛත්තියා නාම බහුමායා, කො ජානාති කිං භවිස්සති”ති රුක්ඛං අභිරුහිත්වා රඤ්ඤො ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසින්නො කුමාරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “පිතරං නිවත්තෙත්වා පුත්තො ආගතො භවිස්සති, නත්ථි මෙ භය”න්ති ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං දස්සෙත්වාච නිසිදි. මහාසත්තො ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. තෙන වුත්තං -

80.

“මාතෘපිතු ච වන්දිත්වා, නිමිමිනිත්වාන අත්තනා;
නික්ඛිපිත්වා ධනුං බග්ගං, පොරිසාදං උපාගමි”න්ති.

81. සසත්ථහත්ථුපගතන්ති සසත්ථහත්ථං උපගතං ආවුධපාණිං මං අත්තතො සන්තිකං උපගතං දිස්වා. කදාවි සො තසිස්සතීති සො යක්ඛො අපි තසෙය්‍යා. තෙන භිජ්ජිස්සති සීලන්ති තෙන තස්ස තාසුජ්ජාදනෙන මය්හං සීලං විනස්සති සංකිලිස්සති. පරිතාසං කතෙ මයිති මයි තස්ස පරිතාසං කතෙ සති.

82. සීලබණ්ඩහයා මය්හං, තස්ස දෙස්සං න බ්‍යාහරිත්ති යථා ච සීලහෙදහයෙන නිහිතසත්ථො තස්ස සන්තිකං අගමාසි, එවං මය්හං සීලබණ්ඩහයා එව තස්ස පොරිසාදස්ස දෙස්සං අනිට්ඨමිපි න බ්‍යාහරිං, කෙවලං පන මෙත්තචිත්තෙන හිතවාදී ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං වචනං අභාසිං.

මහාසත්තො ච ගන්ත්වා පුරතො යීතො. යක්ඛිනිපුත්තො තං වීමංසිතුකාමො “කොසි ත්වං, කුතො ආගතො, කිං මං න ජානාසි ‘ලුද්දො මනුස්සමංසබ්බාදකො’ති, කස්මා ච ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡි. කුමාරො “අහං ජයද්දිසරඤ්ඤො පුත්තො, ත්වං පොරිසාදකොති ජානාමි, පිතු ජීවිතං රක්ඛිතුං ඉධාගතො, තස්මා තං මුඤ්ච, මං බාදා”ති ආහ. පුත යක්ඛිනිපුත්තො මුඛකාරෙනෙව “තං තස්ස පුත්තොති අහං ජානාමි, දුක්කරං පන තයා කතං එවං ආගච්ඡන්තො”ති ආහ. කුමාරො “න ඉදං දුක්කරං, යං පිතු අත්ථෙ ජීවිතපරිච්චජනං, මාතෘපිතුහෙතු හි එවරූපං පුඤ්ඤං කත්වා එකන්තෙනෙව සග්ගෙ පමොදති, අහඤ්ච ‘අමරණධම්මො නාම

කොච්ඡි සත්තො නත්ථි'ති ජානාමි, අත්තනා ච කිඤ්චි කතං පාපං නාම න සරාමි, තස්මා මරණතොපි මෙ භයං නත්ථි, ඉදං සරීරං මයා තෙ නිස්සට්ඨං, අග්ගිං ජාලෙන්වා බාදා'ති ආහ. තෙන වුත්තං -

83.

“උජ්ජාලෙහි මහාඅග්ගිං, පපතිස්සාමි රුක්ඛතො;
තචං පක්කකාලමඤ්ඤාය, හක්ඛය මං පිතාමහා'ති.

තං සුත්වා යක්ඛිනිපුත්තො “න සක්කා ඉමස්ස මංසං බාදිතුං, උපායෙන ඉමං පලාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා “තෙන හි අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සාරදාරුනි ආහරිත්වා නිද්ධුමෙ අඬිගාරෙ කරොහි, තත්ථ තෙ මංසං පවිත්වා බාදිස්සාමි”ති ආහ. මහාසත්තො තථා කත්වා තස්ස ආරොචෙසි. සො තං ඔලොකෙන්තො “අයං පුරිසසීහො මරණතොපි භයං නත්ථි, එවං නිබ්භයො නාම න මයා දිට්ඨපුබ්බො”ති ලොමහංසජාතො කුමාරං ඔලොකෙසි. කුමාරො කිස්ස මං ඔලොකෙසි, න යථාවුත්තං කරොසිති. යක්ඛිනිපුත්තො මහාසත්තං “සත්තධා තස්ස මුද්ධා එලෙය්, යො තං බාදෙය්”ති ආහ. “සචෙ මං න බාදිතුකාමොසි, අථ කස්මා අග්ගිං කාරෙසි”ති? “තච පරිග්ගණ්හනත්ථ”න්ති. “තචං ඉදානි මං කථං පරිග්ගණ්හිස්සසි, ස්වාහං තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බන්තොපි සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අත්තානං පරිග්ගණ්හිතුං න අදාසි”න්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො -

“ඉදඤ්චි සො බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො, සසො අවාසෙසි සකෙ සරීරෙ;
තෙනෙව සො චන්දිමා දෙවපුත්තො, සසත්ථුතො කාමදුහජ්ජ යක්ඛා'ති.(ජා. 1.16.93) -

ගාථමාහ.

තත්ථ සසො අවාසෙසි සකෙ සරීරෙති අත්තනො සරීරහෙතු ඉමං සරීරං බාදිත්වා ඉධ වසාති එවං සකෙ සරීරෙ අත්තනො සරීරං දෙන්තො තං බ්‍රාහ්මණරූපං සක්කං තත්ථ වාසෙසි. සසත්ථුතොති “සසි”ති එවං සසසද්දෙන ථුතො. කාමදුහොති කාමවච්චිතො. යක්ඛාති දෙව.

එවං මහාසත්තො චන්දෙ සසලක්ඛණං කප්පට්ඨියං පාටිභාරියං සක්ඛිං කත්වා අත්තනො සක්කෙනෙපි පරිග්ගණ්හිතුං අසක්කුණෙය්‍යතං අභාසි. තං සුත්වා පොරිසාදො අච්ඡරියබ්භතචිත්තජාතො -

“චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො, විරොචතෙ පන්තරසෙව භාණුමා;
එවං තුචං පොරිසාදා පමුත්තො, විරොච කපිලෙ මහානුභාව;

ආමොදයං පිතරං මාතරඤ්ච, සබ්බො ච තෙ නන්දතු
ඤාතිපක්ඛො’’ති. (ජා. 1.16.94) –

ගාථා වත්වා “ගච්ඡ මහාවීරා’’ති කුමාරං විස්සජ්ජෙසි. සොපි තං
නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්ච සීලානි දත්වා “යක්ඛො නු ඛො එස, නො’’ති
විමංසන්තො “යක්ඛානං අක්ඛිති රත්තානි භොන්ති අනිමිසානි ච, ඡායා ච
න පඤ්ඤායති, අසම්භිතො භොති, න ඉමස්ස තථා. තස්මා නායං යක්ඛො
මනුස්සො එසො, මය්හං කිර පිතු තයො භාතරො යක්ඛිනියා ගහිතා, තෙසු
තාය ද්වෙ ඛාදිතා භවිස්සන්ති, එකො පුත්තසිනෙහෙන පටිපග්ගිතො
භවිස්සති. ඉමිනා තෙන භවිතබ්බ’’න්ති නයග්ගාහෙන අනුමානෙන
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන විය අවිපරිතතො නිට්ඨං ගන්ත්වා “මය්හං පිතු
ආචික්ඛිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි’’ති චිත්තෙන්වා “න ත්වං යක්ඛො,
පිතු මෙ ජෙට්ඨභාතිකොසි, එහි මයා සද්ධිං ගන්ත්වා කුලසන්තකං රජ්ජං
පටිපජ්ජාහි’’ති ආහ. තෙන චුත්තං “ත්වං පිතාමහා’’ති, ත්වං මම මහාපිතාති
අත්ථො. ඉතරෙන “නාහං මනුස්සො’’ති චුත්තෙ තෙන සද්ධාතබ්බස්ස
දිබ්බවක්ඛුකතාපසස්ස සන්තිකං නෙසි. තාපසෙන “කිං කරොන්තා පිතා
පුත්තා අරඤ්ඤෙ විවරථා’’ති පිතුභාවෙ කථිතෙ පොරිසාදො සද්දහිත්වා
“ගච්ඡ, තාත, ත්වං, න මෙ රජ්ජෙන අත්ථො, පබ්බජිස්සාමහ’’න්ති
තාපසස්ස සන්තිකෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තෙන චුත්තං –

84.

“ඉති සීලවතං හෙතු, නාරක්ඛිං මම ජීවිතං;
පබ්බාජෙසිං චහං තස්ස, සදා පාණාතිපාතික’’න්ති.

තත්ථ සීලවතං හෙතුති සීලවත්තානං මම පිතුනං හෙතු. අථ චා සීලවතං
හෙතුති සීලවතහෙතු, මය්හං සීලවතසමාදානනිමිත්තං තස්ස අභිජ්ජනත්ථං.
තස්සාති තං පොරිසාදං.

අථ මහාසත්තො අත්තනො මහාපිතරං පබ්බජිතං වන්දිත්වා නගරස්ස
සමීපං ගන්ත්වා “කුමාරො කිර ආගතො’’ති සුත්වා හට්ඨතුට්ඨෙන රඤ්ඤා
නාගරෙහි නෙගමජානපදෙහි ච පච්චුග්ගතො රාජානං වන්දිත්වා සබ්බං
පවත්තිං ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා තඤ්ඤාඤ්ඤෙව හෙරිං වරාපෙත්වා
මහන්තෙන පරිවාරෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි, භාතික, රජ්ජං
පටිපජ්ජාහි’’ති ආහ. “අලං, මහාරාජා’’ති. “තෙන හි මය්හං උය්‍යානෙ
වසා’’ති. “න ආගච්ඡාමි’’ති. රාජා තස්ස අස්සමස්ස අවිදුරෙ ගාමං
නිවෙසෙත්වා හික්ඛං පට්ඨපෙසි. සො චූළකම්මාසදම්මනිගමො නාම
ජාතො.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, තාපසො සාරිපුත්තො,
පොරිසාදො අඬගුලිමාලො, කනිට්ඨා උජ්ජලවණ්ණා, අග්ගමහෙසී
රාහුලමාතා, අලිතසත්තුකුමාරො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා පිතරා නිවාරියමානො අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පිතු ජීවිතරක්ඛණත්ථං. “පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති නිච්ඡයො, තස්ස ච සන්තාසපරිහරණත්ථං නිහිතසත්ථස්ස ගමනං, “අත්තනො සීලබණ්ඩනං මා හොතු”ති තෙන පියවාචාය සමුදාවාරො, තෙන ච නානාතයෙහි පරිග්ගණ්භියමානස්ස මරණසන්තාසාභාවො, පිතු අත්ථෙ මය්හං සරිරං සඵලං කරිස්සාමිති හට්ඨතුට්ඨභාවො, සක්කෙනාපි පරිග්ගණ්භිතුං අසක්කුණෙයාස්ස සසජාතියමිපි පරිච්චාගත්ථං අත්තනො ජීවිතනිරපෙක්ඛනාවස්ස ජානනං, තෙන සමාගමෙපි ඔස්සට්ඨෙපි චිත්තස්ස විකාරාභාවො, තස්ස ච මනුස්සභාවමහාපිතුභාවානං අවිපරීතනො ජානනං, ඤාතමත්තෙ ච තං කුලසන්තකෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමතා, ධම්මදෙසනාය සංවෙපෙත්වා සීලෙසු පතිට්ඨාපනන්ති. එවමාදයො ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

අලීනසත්තුවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සඬ්ඛපාලවරියාවණ්ණනා

85. දසමෙ සඬ්ඛපාලොතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො — දෙවභොගසම්පත්තිසදිසාය මහතියා නාගිද්ධියා සමන්තාගතත්තා මහිද්ධිකො. හෙට්ඨා ද්වෙ, උපරි ද්වෙති චතස්සො දායා ආවුධා එතස්සාති දායාවුධො. උග්ගතෙජ්විසතාය සොරවිසො. නාගයොනිසිද්ධාහි ද්විහි ජීවිභාහි සමන්තාගතොති ද්විජීවිහො. මහානුභාවානමිපි උරෙන ගමනතො “උරගා”ති ලද්ධනාමානං නාගානං අධිපතිභාවතො උරගාධිභු.

86. ද්විත්තං මග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා සන්ධිභාවෙන ගතට්ඨානසඬ්ඛාතෙ චතුප්පථෙ. අපරාපරං මහාජනසඤ්චරණට්ඨානභූතෙ මහාමග්ගෙ. තතො එව මහාජනසමාකිණ්ණභාවෙන නානාජනසමාකුලෙ. ඉදාහි චක්ඛමානානං චතුත්තං අඬ්ගානං වසෙන චතුරො අඬ්ගෙ. අධිට්ඨාය අධිට්ඨහිත්වා, විත්තෙ යපෙත්වා. යදාහං සඬ්ඛපාලො නාම යථාචුත්තරූපො නාගරාජා හොමි, තදා හෙට්ඨා චුත්තජ්ජකාරෙ යානෙ වාසං උපොසථවාසවසෙන නිවාසං අකප්පසිං කප්පෙසිං.

මහාසත්තො හි දානසීලාදිපුඤ්ඤපසුතො භුත්වා බොධිපරියෙසනවසෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සගතීසු සංසරන්තො කදාපි දෙවභොගසදිසසම්පත්තිකෙ නාගභවතෙ නිබ්බත්තිත්වා සඬ්ඛපාලො නාම නාගරාජා අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාය සම්පත්තියා විජ්ජට්ඨාරි භුත්වා මනුස්සයොනිං පත්ථෙත්තො උපොසථවාසං වසි. අථස්ස නාගභවතෙ වසන්තස්ස උපොසථවාසො න සම්පජ්ජති, සීලං සංකිලිස්සති, තෙන සො නාගභවතා නික්ඛමිත්වා කණ්ඞවණ්ණාය නදියා අවිදුරෙ මහාමග්ගස්ස ච එකපදිකමග්ගස්ස ච අත්තරෙ එකං වම්මිකං.

පරික්ඛිපිත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය වාතුද්දසපන්නරසෙසු සමාදින්නසිලො “මම වම්මාදීනි අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති අත්තානං දානමුඛෙ විස්සජ්ජේත්වා නිපජ්ජති, පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති. තෙන වුත්තං “පුනාපරං යදා හොමී, සඬ්ඛපාලො”තිආදි. තස්සත්ථො වුත්තො එව.

87. යං පනෙත්ථ ඡවියා වම්මෙනාතිආදිකං “චතුරො අඬ්ගෙ අධිට්ඨායා”ති වුත්තං චතුරඬ්ගාධිට්ඨානදස්සනං. ඡවිවම්මානි හි ඉධ එකමඬ්ගං. එවං උපොසථවාසං වසන්තස්ස මහාසත්තස්ස දීඝො අද්ධා විතිවත්තො.

අට්ඨකදිවසං තස්මිං තථා සීලං සමාදිගිත්වා නිපන්නෙ සොළස හොජ්ජත්තා “මංසං ආහරිස්සාමා”ති ආවුධහත්ථා අරඤ්ඤෙ වරන්තා කිඤ්චි අලහිත්වා නික්ඛමන්තා තං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්නං දිස්වා “මයං අජ්ජ ගොධාපොතකම්පි න ලහිම්හා, ඉමං නාගරාජානං වධිත්වා බාදිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා “මහා බො පනෙස ගය්හමානො පලායෙය්‍යාති යථානිපන්නකංයෙව නං හොගෙසු සුලෙහි විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති සුලානි ආදාය උපසඬ්කම්සු. බොධිසත්තස්සාපි සරීරං මහන්තං එකදොණිකනාවජ්ජමාණං වට්ටෙන්වා යපිතසුමනපුජ්චදාමං විය ජිඤ්ජුකඵලසදිසෙහි අක්ඛිති ජයසුමනපුජ්චසදිසෙන ව සීසෙන සමන්නාගතං අතිවිය සොහති. සො තෙසං සොළසන්තං ජනානං පදසද්දෙන හොගන්තරතො සීසං නිහරිත්වා රත්තක්ඛිති උම්මීලෙන්වා තෙ සුලහත්ථෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “අජ්ජ මය්හං මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති”ති අත්තානං දානමුඛෙ නිය්‍යාතෙත්වා “ඉමෙ මම සරීරං සත්තීහි කොට්ටෙන්වා ඡිද්දාච්ඡිද්දං කරොන්තෙ න ඔලොකෙස්සාමී”ති අත්තනො සීලබණ්ඩහයෙන දළ්භං අධිට්ඨානං අධිට්ඨහිත්වා සීසං හොගන්තරෙ එව පවෙසෙත්වා නිපජ්ජී.

අථ නං තෙ උපගන්ත්වා නඬ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා ආකඬ්ඪන්තා භූමියං පාතෙත්වා තිබ්ණසුලෙහි අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣිත්වා සකණ්ටකා කාලවෙත්තයට්ඨියො පහාරමුඛෙහි පවෙසෙත්වා අට්ඨසු යානෙසු කාපෙහි ආදාය මහාමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. මහාසත්තො සුලෙහි විජ්ඣනතො පට්ඨාය එකට්ඨානෙහි අක්ඛිති උම්මීලෙන්වා තෙ න ඔලොකෙසි. තස්ස අට්ඨහි කාපෙහි ආදාය නියමානස්ස සීසං ඔලම්බිත්වා භූමිං පහරති. අථ නං “සීසමස්ස ඔලම්බති”ති මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සුබුමෙන සුලෙන නාසාපුටෙ විජ්ඣිත්වා රජ්ජුකං පවෙසෙත්වා සීසං උක්ඛිපිත්වා කාපකොටියං ලග්ගෙන්වා පුනපි උක්ඛිපිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙන වුත්තං -

88.

“අද්දසංසු හොජ්ජත්තා, බරා ලුද්දා අකාරුණා;
උපගඤ්ජුං මමං තත්ථ, දණ්ඩමුග්ගරපාණිනො.

89.

“නාසාය විනිවිජ්ඣන්වා, නඬගුට්ඨෙ පිට්ඨිකණ්ටකෙ;
කාපෙ ආරොපයිත්වාන, භොජපුත්තා හරිංසු ම”න්ති.

තත්ථ භොජපුත්තාති ලුද්දපුත්තා. බරාති කක්ඛලා,
ඵරුසකායවච්ඡිකම්මන්තා. ලුද්දාති දාරුණා, ඝොරමානසා. අකාරුණාති
නික්කරුණා. දණ්ඩමුග්ගරපාණිනොති චතුරස්සදණ්ඩහත්ථා. නාසාය
විනිවිජ්ඣන්වාති රජ්ජකං පවෙසෙතුං සුබ්බමෙන සුලලෙන නාසාපුටෙ
විජ්ඣන්වා. නඬගුට්ඨෙ පිට්ඨිකණ්ටකෙති නඬගුට්ඨප්පදෙසෙ තත්ථ තත්ථ
පිට්ඨිකණ්ටකසමීපෙ ච විනිවිජ්ඣන්වාති සම්බන්ධො. කාපෙ
ආරොපයිත්වානාති අට්ඨසු යානෙසු විනිවිජ්ඣන්වා බද්ධෙසු අට්ඨසු
චෙත්තලතාමණ්ඩලෙසු එකෙකස්මිං ඔවිජ්ඣන්තං එකෙකං කාපං ද්වෙ ද්වෙ
භොජපුත්තා අත්තනො අත්තනො බන්ධං ආරොපෙත්වා.

90. සසාගරන්තං පථවින්ති සමුද්දපරියන්තං මහාපථවිං. සකානනං
සපබ්බතන්ති සද්ධිං කානනෙහි පබ්බතෙහි වාති සකානනං සපබ්බතඤ්ච.
නාසාවානෙන ක්කාපයෙති සවාහං ඉච්ඡමානො ඉච්ඡන්තො කුජ්ඣන්වා
නාසාවාතං විස්සජ්ජෙය්‍යං, සමුද්දපරියන්තං සකානනං සපබ්බතං ඉමං
මහාපථවිං ක්කාපෙය්‍යං, සහ නාසාවාතවිස්සජ්ජනෙන ඡාරිකං කරෙය්‍යං,
එතාදිසො තදා මය්හං ආනුභාවො.

91. එවං සන්තෙපි සුලලෙහි විනිවිජ්ඣන්තෙ, කොට්ටයන්තෙපි සත්තිහි.
භොජපුත්තෙ න කුජ්ජාමීති දුබ්බලභාවකරණත්ථං
චෙත්තලතාපවෙසනත්ථඤ්ච සාරදාරුහි තච්ඡෙත්වා කතෙහි තිබ්බිණසුලලෙහි
අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣන්තෙපි දුබ්බලභාවකරණත්ථං තිබ්බිණාහි සත්තිහි තහිං
තහිං කොට්ටයන්තෙපි භොජපුත්තානං ලුද්දානං න කුජ්ජාමි. එසා මෙ
සීලපාරමීති එවං මහානුභාවස්ස තථා අධිට්ඨහන්තස්ස යා මෙ මය්හං
සීලඤ්ඤායෙන තෙසං අකුජ්ඣනා, එසා එකන්තෙනෙව
ජීවිතනිරපෙක්ඛනාවෙන පවත්තා මය්හං සීලපාරමි, සීලවසෙන
පරමත්ථපාරමීති අත්ථො.

තථා පන බොධිසත්තෙ තෙහි නියමානෙ මිටීලනගරවාසී ආලාරො නාම
කුටුම්භිකො පඤ්චසකට්ඨකාති ආදාය සුබ්බයානකෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තො
තෙ භොජපුත්තෙ මහාසත්තං හරන්තෙ දිස්වා කාරුඤ්ඤං උජ්ජාදෙත්වා තෙ
ලුද්දෙ පුච්ඡී – “කිස්සායං නාගො නියති, නෙත්වා විමං කිං කරිස්සවා”ති?
තෙ “ඉමස්ස නාගස්ස මංසං සාදුඤ්ච මුදුඤ්ච ථුලඤ්ච පවිත්වා
බාදිස්සාමා”ති ආහංසු. අථ සො තෙසං සොළසවාහගොණෙ පසතං පසතං
සුවණ්ණමාසකෙ සබ්බෙසං නිවාසනපාරුපනාති හරියානමපි තෙසං
චත්ථාහරණාති දත්වා “සම්මා, අයං මහානුභාවො නාගරාජා, අත්තනො
සීලගුණෙන තුම්භාකං න දුබ්භි, ඉමං කිලමන්තෙහි බහුං තුම්භෙහි අපුඤ්ඤං

පසුතං, විස්සජ්ජෙථා”ති ආහ. තෙ “අයං අම්භාකං මනාපො හක්ඛො, බහු ච නො උරගා භුත්තපුබ්බො, තථාපි තව චචනං අම්භෙහි පුජෙතබ්බං, තස්මා ඉමං නාගං විස්සජ්ජෙස්සාමා”ති විස්සජ්ජෙත්වා මහාසත්තං භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො කක්ඛලතාය තා කණ්ටකාවිතා ආවුතා කාලචෙත්තලතා කොටියං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිතුං ආරභිංසු.

අථ සො නාගරාජානං කිලමන්තං දිස්වා අකිලමෙත්තොව අසිනා ලතා ඡින්දිත්වා දාරකානං කණ්ණුවෙධතො පටිහරණනියාමෙන අදුක්ඛාපෙත්තො සණ්කං නිහරි. තස්මිං කාලෙ තෙ භොජපුත්තා යං බන්ධනං තස්ස නත්ථුතො පවෙසෙත්වා පටිමුක්කං, තං බන්ධනං සණ්කං මොචයිංසු. මහාසත්තො මුහුත්තං පාටිනාහිමුඛො ගන්ත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ආළාරං ඔලොකෙසි. ලුද්දා ථොකං ගන්ත්වා “උරගො දුබ්බලො, මතකාලෙ ගහෙත්වාච නං ගමිස්සාමා”ති නිලීයිංසු. ආළාරො මහාසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගය්හ “ගච්ඡෙව ඛො ත්වං, මහානාග, මා තං ලුද්දා පුත ගහෙසු”න්ති වදන්තො ථොකං තං නාගං අනුගන්ත්වා නිවත්ති.

බොධිසත්තො නාගභවනං ගන්ත්වා තත්ථ පපඤ්චං අකත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා ආළාරං උපසඩ්ධිකමිත්වා නාගභවනස්ස වණ්ණං කටෙත්වා තං තත්ථ නෙත්වා තිහි කඤ්ඤාසතෙහි සද්ධිං මහත්තමස්ස යසං දත්වා දිබ්බෙහි කාමෙහි සන්තප්පෙසි. ආළාරො නාගභවනෙ එකවස්සං වසිත්වා දිබ්බෙ කාමෙ පරිභුඤ්ජිත්වා “ඉච්ඡාමහං, සම්ම, පබ්බජිතු”න්ති නාගරාජස්ස කටෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා හිමවත්තප්පදෙසං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ චිරං වසිත්වා අපරභාගෙ වාරිකං වරන්තො බාරාණසිං පත්වා බාරාණසිරඤ්ඤා සමාගතො තෙන ආචාරසම්පත්තිං නිස්සාය පසන්නෙන “ත්වං උළාරභොගා මඤ්ඤෙ කුලා පබ්බජිතො, කෙන නු ඛො කාරණෙන පබ්බජිතොසි”ති පුට්ඨො අත්තනො පබ්බජ්ජාකාරණං කටෙත්තො ලුද්දානං හත්ථතො බොධිසත්තස්ස විස්සජ්ජාපනං ආදිං කත්වා සබ්බං පවත්ති. රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා –

“දිට්ඨා මයා මානුසකාපි කාමා, අසස්සතා විපරිණාමධම්මා;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, සද්ධායහං පබ්බජිතොමිහි, රාජ.

“දුමජ්ඣලානීව පතන්ති මාණවා, දහරා ච වුද්ධා ච සරීරහෙදා;
එතම්පි දිස්වා පබ්බජිතොමිහි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව
සෙය්‍යා”ති. (ජා. 2.17.191-192) –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තං සුත්වා රාජා –

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ
බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන තවඤ්චලාර, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනජ්ජකානි”ති.
(ජා. 2.17.193) –

ආහ.

අට්ඨස්ස තාපසො –

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ
බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන මමඤ්ච රාජ, කරොහි පුඤ්ඤානි
අනජ්ජකානි”ති. (ජා. 2.17.194) –

එවං ධම්මං දෙසෙත්වා තත්ථෙව චත්තාරො වස්සානමාසෙ වසිත්වා පුන
හිමවත්තං ගන්ත්වා යාවජීවං චත්තාරො බරග්ගවිහාරෙ භාවෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. බොධිසත්තොපි යාවජීවං උපොසථවාසං වසිත්වා
සග්ගපුරං පූරෙසි. සොපි රාජා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

තදා ආලාරො සාරිපුත්තත්ථෙරො අහොසි, බාරාණසිරාජා
ආනන්දත්ථෙරො, සඬ්ඛපාලනාගරාජා ලොකනාථො.

තස්ස සරීරපරිව්වාගො දානපාරමී, තථාරූපෙනපි විසතෙජෙන
සමන්තාගතස්ස තථාරූපායපි පිළාය සති සීලස්ස අභින්නතා සීලපාරමී,
දෙවහොගසම්පත්තිසදිසං භොගං පහාය නාගභවනතො නික්ඛමිත්වා
සමණධම්මකරණං තෙක්ඛම්මපාරමී, “දානාදිඅත්ථං ඉදඤ්චිදඤ්ච කාතුං
වට්ඨති”ති සංවිදහනං පඤ්ඤාපාරමී, කාමචිතක්කචිනොදනං
අධිවාසනචිරියඤ්ච චිරියපාරමී, අධිවාසනඛන්ති ඛන්තිපාරමී, සච්චසමාදානං
සච්චපාරමී, අවලසමාදානාධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමී, භොජපුත්තෙ උපාදාය
සබ්බසත්තෙසු මෙත්තානුද්දයභාවො මෙත්තාපාරමී, වෙදනාය
සත්තසඬ්ඛාරකතවිජ්ජකාරෙසු ව මජ්ඣිමනිකාභාවො උපෙක්ඛාපාරමීති එවං
දස පාරමියො ලබ්භන්ති. සීලපාරමී පන අතිසයවතීති කත්වා සා එව දෙසනං
ආරුළුහා. තථා ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභාවා “යොජනසතිකෙ
නාගභවනට්ඨානෙ”තිආදීනා භූරිදත්තවරියායං (වරියා. 2.11 ආදයො)
වුත්තනෙයෙනෙව යථාරහං විභාවෙතබ්බාති.

සඬ්ඛපාලවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එතෙති යෙ හත්ථිනාගවරියාදයො ඉමස්මිං වග්ගෙ නිද්දිට්ඨා
අනන්තරගාථාය ව “හත්ථිනාගො භූරිදත්තො”තිආදීනා උද්දානවසෙන
සඬ්ගහෙත්වා දස්සිතා නව වරියා, තෙ සබ්බෙ විසෙසතො

සීලපාරමිපුරුණවසෙන පවත්නියා සීලං බලං එතෙසන්ති සීලබලා. සීලස්ස පරමත්ථපාරමිභූතස්ස පරික්ඛරණතො සන්තානස්ස ච පරිභාවනාවසෙන අභිසංඛරණතො පරික්ඛාරා. උක්කංසගතාය සීලපරමත්ථපාරමියා අසම්පුණ්ණත්තා පදෙසො එතෙසං අත්ථී, න නිප්පදෙසොති පදෙසිකා සප්පදෙසා. කස්මාති වෙ? ආහ “ජීවිතං පරිරක්ඛිත්වා, සීලානි අනුරක්ඛිස”න්ති, යස්මා එතෙසු හත්ථිනාගවරියාදීසු (වරියා. 2.1 ආදයො) අහං අත්තතො ජීවිතං එකදෙසෙන පරිරක්ඛිත්වාච සීලානි අනුරක්ඛිං, ජීවිතං න සබ්බථා පරිච්චිං, එකන්තෙනෙව පන සඬ්ඛපාලස්ස මෙ සතො සබ්බකාලමිපි ජීවිතං යස්ස කස්සචි නියාත්තං, සඬ්ඛපාලනාගරාජස්ස පන මෙ මහානුභාවස්ස උග්ගවිසතෙජස්ස සතො සමානස්ස සබ්බකාලමිපි තෙහි ලුද්දෙහි සමාගමෙ තතො පුබ්බෙපි පච්ඡාපි සතො එවං පුග්ගලවිභාගං අකත්වා යස්ස කස්සචි සීලානුරක්ඛණත්ථමෙව ජීවිතං එකංසෙනෙව නියාත්තං නියාතිතං දානමුඛෙ නිස්සට්ඨං, තස්මා සා සීලපාරමීති යස්මා චෙතදෙවං, තස්මා තෙන කාරණෙන සා පරමත්ථපාරමිභාවං පත්තා මය්හං සීලපාරමීති දස්සෙතීති.

පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකසංවණ්ණනාය

දසවිධවරියාසඬ්ඛනස්ස විසෙසතො

සීලපාරමිවිභාවනස්ස

දුතියවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුධඤ්ජයවග්ගො

1. යුධඤ්ජයවරියාවග්ගො

1. තතියවග්ගස්ස පයමෙ අමිතයසොති අපරිමිතපරිවාරවිභවො. රාජපුත්තො යුධඤ්ජයොති රම්මනගරෙ සබ්බදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො නාමෙන යුධඤ්ජයො නාම.

අයඤ්චි බාරාණසී උදයජාතකෙ (ජා. 1.11.37 ආදයො) සුරුන්ධනනගරං නාම ජාතා. චූළසුතසොමජාතකෙ (ජා. 2.17.195 ආදයො) සුදස්සනං නාම, සොණනන්දජාතකෙ (ජා. 2.20.92 ආදයො) බ්‍රහ්මවඨ්ඨනං නාම, බණ්ඩභාලජාතකෙ (ජා. 2.22.982 ආදයො) පුජ්චවතී නාම, ඉමස්මිං පන යුධඤ්ජයජාතකෙ (ජා. 1.11.73 ආදයො) රම්මනගරං නාම අහොසි, එවමස්ස කදාචි නාමං පරිවත්තති. තෙන චුත්තං - “රාජපුත්තොති රම්මනගරෙ සබ්බදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො”ති. තස්ස පන රඤ්ඤො පුත්තසහස්සං අහොසි. බොධිසත්තො ජෙට්ඨපුත්තො, තස්ස රාජා උපරජ්ජං අදාසි. සො හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව දිවසෙ දිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ බොධිසත්තො එකදිවසං පාතොව රථවරං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන සිරිවිභවෙන උයානකීළං ගච්ඡන්තො රුක්ඛග්ගතිණග්ගසාඛග්ගමක්කටකසුත්තජාලාදීසු මුත්තාජාලාකාරෙන ලග්ගෙ උස්සාවඛිත්ථු දිස්වා “සම්ම සාරථී, කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “එතෙ, දෙව, හිමසමයෙ පතනකඋස්සාවඛිත්ථු නාමා”ති සුත්වා දිවසභාගං උයානෙ කීළිත්වා සායන්හකාලෙ පච්චාගච්ඡන්තො තෙ අදිස්වා “සම්ම සාරථී, කහං තෙ උස්සාවඛිත්ථු, න තෙ ඉදානි පස්සාමී”ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙ හිජ්ජිත්වා විලයං ගච්ඡන්ති”ති සුත්වා “යථා ඉමෙ උජ්ජ්ජිත්වා හිජ්ජන්ති, එවං ඉමෙසං සත්තානං ජීවිතසඬ්ඛාරාපි තිණග්ගෙ උස්සාවඛිත්ථුසදිසාව, තස්මා මයා බ්‍යාධිජරාමරණෙහි අපිළිතෙනෙව මාතෘපිතරො ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටතී”ති උස්සාවඛිත්ථුමෙව ආරම්මණං කත්වා ආදිත්තෙ විය තයො භවෙ පස්සන්තො අත්තනො ගෙහං ආගන්ත්වා අලඬකතපටියත්තාය විනිවිජයසාලාය නිසින්තස්ස පිතු සන්තිකමෙව ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො පබ්බජ්ජං යාචි. තෙන චුත්තං -

“උස්සාවඛිත්ථුං සූරියාතපෙ, පතිතං දිස්වාන සංවිජිං.

2.

“තඤ්ඤොවාධිපතිං කත්වා, සංවෙගමනුබ්‍රහ්මිං;
මාතෘපිතු ව වන්දිත්වා, පබ්බජ්ජමනුයාවහ”න්ති.

තත්ථ සූරියාතපෙති සූරියාතපහෙතු, සූරියරස්මිසම්ඵස්සනිමිත්තං. “සූරියාතපෙනා”තිපි පාඨො. පතිතං දිස්වානාති විනට්ඨං පස්සිත්වා, පුබ්බෙ රුක්ඛග්ගාදීසු මුත්තාජාලාදිආකාරෙන ලග්ගං හුත්වා දිස්සමානං

සුරියරස්මිසම්ඵස්සෙන විනට්ඨං පඤ්ඤාවක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා. සංවිජින්නි යථා එතානි, එවං සත්තානං ජීවිතානිපි ලහුං ලහුං භිජ්ජමානසභාවානීති අනිච්චතාමනසිකාරවසෙන සංවෙගමාපජ්ජිං.

තඤ්ඤෙඤ්ඤාධිපතිං කත්වා, සංවෙගමනුබුහුසින්නි තඤ්ඤෙඤ්ඤ උස්සාවඛිත්ථුනං අනිච්චතං අධිපතිං මුඛං පුබ්බඛිගමං පුරෙවාරිකං කත්වා තථෙව සබ්බසඬ්ඛාරානං ඉත්තරට්ඨිතිකතං පරිත්තකාලතං මනසිකරොත්තො එකචාරං උප්පන්නං සංවෙගං පුනප්පුනං උප්පාදනෙන අනුවඬ්ඬෙසිං. පබ්බජ්ජමනුයාවහන්ති “තිණග්ගෙ උස්සාවඛිත්ථු විය න විරට්ඨිතිකෙ සත්තානං ජීවිතෙ මයා ඛ්‍යාධිජරාමරණෙනි අනභිභූතෙනෙව පබ්බජිත්වා යත්ථ එතානි න සන්නි, තං අමතං මහානිබ්බානං ගවෙසිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා මාතාපිතරො උපසඬ්ඬකමිත්වා වන්දිත්වා “පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාථා”ති තෙ අහං පබ්බජ්ජං යාමිං. එවං මහාසත්තෙන පබ්බජ්ජාය යාචිතාය සකලනගරෙ මහන්නං කොලාහලමහොසි – “උපරාජා කිර යුධඤ්ජයො පබ්බජිතුකාමො”ති.

තෙන ච සමයෙන කාසිරට්ඨවාසිනො රාජානං දට්ඨුං ආගන්ත්වා රම්මකෙ පටිවසන්ති. තෙ සබ්බෙපි සන්නිපතිංසු. ඉති සපරියො රාජා නෙගමා වෙව ජානපදා ච බොධිසත්තස්ස මාතා දෙවි ච සබ්බෙ ච ඔරොධා මහාසත්තං “මා බො ත්වං, තාත කුමාර, පබ්බජී”ති නිවාරෙසුං. තත්ථ රාජා “සවෙ තෙ කාමෙහි උභං, අහං තෙ පරිපූරයාමි, අජ්ජෙව රජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. තස්ස මහාසත්තො –

“මා මං දෙව නිවාරෙහි, පබ්බජන්නං රථෙසහ;
මාහං කාමෙහි සම්මත්තො, ජරාය වසමන්වග්ගු”ති. (ජා. 1.11.77) –

අත්තනො පබ්බජ්ජාජන්දමෙව වත්වා තං සුත්වා සද්ධිං ඔරොධෙහි මාතුයා කරුණං පරිදෙවන්තියා –

“උස්සාවොව තිණග්ගමිහි, සුරියුග්ගමනං පති;
එවමායු මනුස්සානං, මා මං අම්ම නිවාරයා”ති. (ජා. 1.11.79) –

අත්තනො පබ්බජ්ජාකාරණං කථෙත්වා නානප්පකාරං තෙහි යාවියමානොපි අභිසංවඬ්ඬමානසංවෙගත්තා අනොසක්කිතමානසො පියතරෙ මහති ඤාතිපරිවට්ටෙ උළාරෙ රාජිස්සරියෙ ච නිරපෙක්ඛවිත්තො පබ්බජී. තෙන වුත්තං –

3.

“යාවන්ති මං පඤ්ජලිකා, සනෙගමා සරට්ඨකා;
අජ්ජෙව පුත්ත පටිපජ්ජ, ඉද්ධං ජීතං මහාමහිං.

4.

“සරාජකෙ සහොරොධෙ, සනෙගමෙ සරට්ඨකෙ;
කරුණං පරිදෙවන්තෙ, අනපෙක්ඛො පරිච්චජී”න්ති.

තත්ථ පඤ්ජලිකාති පග්ගහිතඅඤ්ජලිකා. සනෙගමා සරට්ඨකාති නෙගමෙහි වෙව රට්ඨවාසීහි ව සද්ධිං සබ්බෙ රාජපුරිසා “මා බො, ත්වං දෙව, පබ්බජී”ති මං යාවන්ති. මාතාපිතරො පන අජ්ජෙව පුත්ත පටිපජ්ජ, ගාමනිගමරාජධානිඅභිවුද්ධියා වෙපුල්ලජපත්තියා ව, ඉද්ධං විභවසාරසම්පත්තියා සස්සාදිනිජ්ජත්තියා ව, ජීතං ඉමං මහාමනිං අනුසාස, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජං කාරෙහීති යාවන්ති. එවං පන සහ රඤ්ඤාති සරාජකෙ, තථා සහොරොධෙ සනෙගමෙ සරට්ඨකෙ මහාජනෙ යථා සුණන්තානම්පි පගෙව පස්සන්තානං මහන්තං කරුඤ්ඤං හොති, එවං කරුණං පරිදෙවන්තෙ තත්ථ තත්ථ අනපෙක්ඛො අලග්ගවිත්තො “අහං තදා පබ්බජී”න්ති දස්සෙති.

5-6. ඉදානි යදත්ථං චක්කවත්තිසිරිසදිසං රජ්ජසිරිං පියතරෙ ඤාතිබන්ධවෙ පහාය සිනිද්ධං පරිග්ගහපරිජනං ලොකාභිමතං මහන්තං යසඤ්ච නිරපෙක්ඛො පරිච්චජීන්ති දස්සෙතුං ද්වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ කෙවලන්ති අනවසෙසං ඉත්ථාගාරං සමුද්දපරියන්තඤ්ච පථවිං පබ්බජ්ජාධිජ්ජායෙන චජමානො එවං මෙ සම්මාසම්බොධි සක්කා අධිගන්තුන්ති බොධියායෙව කාරණා න කිඤ්චි වින්තෙසිං, න තත්ථ ඊසකං ලග්ගං ජනෙසින්ති අත්ථො. තස්මාති යස්මා මාතාපිතරො තඤ්ච මහායසං රජ්ජඤ්ච මෙ න දෙස්සං, පියමෙව, තතො පන සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව මය්හං පියතරං, තස්මා මාතාදීහි සද්ධිං රජ්ජං අහං තදා පරිච්චජීන්ති.

තදෙනං සබ්බං පරිච්චජීත්වා පබ්බජ්ජාය මහාසත්තෙ නික්ඛමන්තෙ තස්ස කනිට්ඨභාතා යුධිට්ඨිලකුමාරො නාම පිතරං චන්දිත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා බොධිසත්තං අනුබන්ධි. තෙ උභොපි නගරා නික්ඛම්ම මහාජනං නිවත්තෙත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා මනොරමෙ යානෙ අස්සමපදං කත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජීත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා චනම්මුලඵලාදීහි යාවජීවං යාපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායනා අහෙසුං. තෙනාහ භගවා –

“උභො කුමාරා පබ්බජීතා, යුධඤ්ජයො යුධිට්ඨිලො;
පහාය මාතාපිතරො, සඬගං ඡෙත්වාන මච්චුනො”ති. (ජා. 1.11.83);

තත්ථ සඬගං ඡෙත්වාන මච්චුනොති මච්චුමාරස්ස සහකාරිකාරණභූතත්තා සන්තකං රාගදොසමොහසඬගං වික්ඛම්භනවසෙන ඡින්දිත්වා උභොපි පබ්බජීතාති.

තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, යුධිට්ඨිලකුමාරො ආනන්දත්ථෙරො, යුධඤ්ජයො ලොකනාථො.

තස්ස පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ පචත්තිතමහාදානානි වෙච රජ්ජාදිපරිච්චාගො ච දානපාරමී, කායවච්ඡංචරො සීලපාරමී, පබ්බජ්ජා ච ඝානාධිගමො ච නෙක්ඛම්මපාරමී, අනිච්චතො මනසිකාරං ආදිං කත්වා අභිඤ්ඤාධිගමපරියොසානා පඤ්ඤා දානාදීනං උපකාරානුපකාරධම්මපරිග්ගණ්හනපඤ්ඤා ච පඤ්ඤාපාරමී, සබ්බත්ථ තදත්ථසාධනං වීරියං වීරියපාරමී, ඤාණබන්ති අධිවාසනබන්ති ච බන්තිපාරමී, පටිඤ්ඤාය අවිසංවාදනං සච්චපාරමී, සබ්බත්ථ අවලසමාදානාධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමී, සබ්බසත්තෙසු භිතචිත්තතාය මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන ච මෙත්තාපාරමී, සත්තසඬ්ඛාරකතච්ඡපකාරඋපෙක්ඛනවසෙන උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන ච උපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො ලබ්හන්ති. විසෙසතො පන නෙක්ඛම්මපාරමීති වෙදිතබ්බා. තථා අකිත්තිවරියායං විය ඉධාපි මහාපුරිසස්ස අච්ඡරියගුණා යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තෙන වුවචති “එවං අච්ඡරියා හෙතෙ, අබ්භූතා ච මහෙසිනො...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

යුධඤ්ජයවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සොමනස්සවරියාවණ්ණනා

7. දුතියෙ ඉන්ද්‍රපත්ථෙ පුරුක්කමෙති එවංනාමකෙ නගරවරෙ. කාමීතොති මාතෘපිතූආදීහි “අහො වත එකො පුත්තො උජ්ජජ්ජෙය්‍යා”ති එවං වීරකාලෙ පත්ථිතො. දයිතොති පියායිතො. සොමනස්සොති විස්සුතොති “සොමනස්සො”ති එවං පකාසනාමො.

8. සීලවානි දසකුසලකම්මපට්ඨිලෙන වෙච ආචාරසීලෙන ච සමන්තාගතො. ගුණසම්පන්නොති සද්ධාබාහුසච්චාදිගුණෙහි උපෙතො, පරිපුණ්ණො වා. කල්‍යාණපටිභානවානි තංතංඉතිකත්තබ්බසාධනෙන උපායකොසල්ලසඬ්ඛාතෙන ච සුන්දරෙන පටිභානෙන සමන්තාගතො. වුඩ්ඨාපවායීති මාතෘපිතරො කුලෙ ජෙට්ඨාති එවං යෙ ජාතිවුඩ්ඨා, යෙ ච සීලාදිගුණෙහි වුඩ්ඨා, තෙසං අපවායනසීලො. හිරිමානි පාපජිගුච්ඡනලක්ඛණාය හිරියා සමන්තාගතො. සඬ්ගහෙසු ච කොච්ඡෙති දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තසාසඬ්ඛාතෙහි චතුහි සඬ්ගහවත්ථුහි යථාරහං සත්තානං සඬ්ගණ්හනෙසු කුසලො. එවරුපො රෙණුස්ස නාම කුරුරාජස්ස පුත්තො සොමනස්සොති විස්සුතො යදා හොමීති සම්බන්ධො.

9. තස්ස රඤ්ඤො පතිකරොති තෙන කුරුරාජෙන පති අභික්ඛණං උපකත්තබ්බහාවෙන පතිකරො වල්ලහො. කුහකතාපසොති

අසන්නගුණසම්භාවනලක්ඛණෙන කොභඤ්ඤෙන ජීවිතකප්පනකො එකො තාපසො, තස්ස රඤ්ඤො සක්කාතබ්බො අහොසි. ආරාමන්ති ඵලාරාමං, යත්ථ ඵලාලුකලාබ්බකුම්භණ්ඩනිපුසාදිවල්ලිඵලානි වෙව තණ්ඩුලෙය්‍යාකාදිසාකඤ්ච රොපියති. මාලාවච්ඡන්ති ඡාතිඅතිමුත්තකාදිපුප්ඵගච්ඡං, තෙන පුප්ඵාරාමං දස්සෙති. එත්ථ ච ආරාමං කත්වා තත්ථ මාලාවච්ඡඤ්ච යථාමුත්තඵලවච්ඡඤ්ච රොපෙත්වා තතො ලද්ධධනං සංහරිත්වා යපෙත්තො ජීවතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා - තදා මහාරක්ඛිතො නාම තාපසො පඤ්චසතතාපසපරිවාරො හිමවත්තෙ වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරත්තො ඉන්ද්‍රපත්ථනගරං පත්වා රාජ්‍ය්‍යානෙ වසිත්වා සපරිසො පිණ්ඩාය වරත්තො රාජද්වාරං පාපුණි. රාජා ඉසිගණං දිස්වා ඉරියාපටෙ පසන්නො අලඬිකතමහාතලෙ නිසිදාපෙත්වා පණිතෙනාහාරෙන පරිවිසිත්වා “හත්තෙ, ඉමං වස්සාරත්තං මම උය්‍යානෙයෙව වසථා”ති වත්වා තෙහි සද්ධිං උය්‍යානං ගන්ත්වා වසනට්ඨානානි කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා නික්ඛමි. තතො පට්ඨාය සබ්බෙපි තෙ රාජනිවෙසනෙ භුඤ්ජන්ති.

රාජා පන අපුත්තකො පුත්තෙ පත්ථෙති, පුත්තා නුප්පජ්ජන්ති. වස්සාරත්තච්චයෙන මහාරක්ඛිතො “හිමවත්තං ගමිස්සාමා”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා රඤ්ඤො කතසක්කාරසම්මානො නික්ඛමිත්වා අත්තරාමග්ගෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ මග්ගා ඔක්කමම එකස්ස සන්දච්ඡායස්ස රුක්ඛස්ස හෙට්ඨා සපරිසො නිසිදි. තාපසා කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “රාජා අපුත්තකො, සාධු වතස්ස සවෙ රාජපුත්තං ලභෙය්‍යා”ති. මහාරක්ඛිතො තං කථං සුත්වා “හවිස්සති නු බො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු නො”ති උපධාරෙත්තො “හවිස්සති”ති ඤත්වා “මා තුම්හෙ විත්තයිත්ථ, අජ්ජ පච්චුසකාලෙ එකො දෙවපුත්තො වචිත්වා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්තිස්සති”ති ආහ.

තං සුත්වා එකො කුට්ඨෙට්ඨො “ඉදානි රාජකුලුපකො හවිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා තාපසානං ගමනකාලෙ ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජිත්වා “එහි ගච්ඡාමා”ති වුත්තෙ “න සක්කොමි”ති ආහ. මහාරක්ඛිතො තස්ස නිපන්නකාරණං ඤත්වා “යදා සක්කොසි, තදා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ඉසිගණං ආදාය හිමවත්තමෙව ගතො. කුහකො නිවත්තිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා “මහාරක්ඛිතස්ස උපට්ඨාකතාපසො ආගතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා රඤ්ඤො වෙගෙන පක්කොසාපිතො පාසාදං අහිරුය්‍යෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. රාජා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො ඉසිනං ආරොග්‍යං පුච්ඡිත්වා “හත්තෙ, අතිබ්ඡපං නිවත්තිත්ථ, කෙනත්ථෙත ආගතත්ථා”ති ආහ.

මහාරාජ, ඉසිගණො සුබ්බසිත්තො “සාධු ව්‍යස්ස සචෙ රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො පුත්තො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති කථං සමුට්ඨාපෙසි. අහං තං කථං සුත්වා “භවිස්සති නු ඛො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු තො”ති දිබ්බවක්ඛුතා ඕලොකෙන්තො “මහිද්ධිකො දෙවපුත්තො වචිත්වා අග්ගමහෙසියා සුධම්මාය කුච්ඡම්හි නිබ්බත්තිස්සති”ති දිස්වා “අජානන්තා ගබ්භං නාසෙය්‍යුං, ආචික්ඛිස්සාමි තාව න”න්ති තුම්භාකං කථනත්ථාය ආගතො, කථිතං වො මයා, ගච්ඡාමහ”න්ති. රාජා “භන්තෙ, න සක්කා ගන්තු”න්ති භට්ඨතුට්ඨො පසන්නචිත්තො කුභකතාපසං උය්‍යානං නෙත්වා වසනට්ඨානං සංවිදහිත්වා අදාසි. සො තතො පට්ඨාය රාජකුලෙ භුඤ්ජන්තො වසති, “දිබ්බවක්ඛුකො”ත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි.

තදා ඛොධිසත්තො තාවතිංසභවනතො වචිත්වා තත්ථ පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්ස ව නාමග්ගහණදිවසෙ “සොමනස්සො”ති නාමං කරිංසු. සො කුමාරපරිභාරෙන වඩ්ඪති. කුභකතාපසොපි උය්‍යානස්ස එකපස්සෙ නානප්පකාරං සුපෙය්‍යසාකඤ්ච ඵලවල්ලිආදයො ව රොපෙත්වා පණ්ණිකානං භත්ථෙ චික්ඛිණන්තො ධනං සංහරති. අථ ඛොධිසත්තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. සො “තාත, දිබ්බවක්ඛුතාපසෙ මා පමජ්ජා”ති කුමාරං පටිච්ඡාපෙත්වා පච්චන්තං වූපසමෙතුං ගතො.

10-13. අට්ඨකදිවසං කුමාරො “ජට්ඨං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා කුටජට්ඨං එකං ගන්ධිකකාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා උහොහි භත්ථෙහි ද්වෙ සට්ඨෙ ගහෙත්වා සාකච්ඡත්ථස්මි. උදකං සිඤ්චන්තං දිස්වා “අයං කුටජට්ඨො අත්තතො සමණධම්මං අකත්වා පණ්ණිකකම්මං කරොති”ති ඤාත්වා “කිං කරොසි පණ්ණිකගහපතිකා”ති තං ලජ්ජාපෙත්වා අවන්දිත්වා එව නික්ඛමි.

කුටජට්ඨො “අයං ඉදානෙව ඵවරූපො, පච්ඡා ‘කො ජානාති කිං කරිස්සති’ති ඉදානෙව නං නාසෙතුං වට්ඨති”ති චිත්තෙන්වා රඤ්ඤො ආගමනකාලෙ පාසාණඵලකං එකමන්තං බිපිත්වා පානීයසටං හින්දිත්වා පණ්ණිසාලාය තිණානි විකිරිත්වා සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පණ්ණිසාලං පච්ඡිත්වා සසිසං පාරුපිත්වා මහාදුක්ඛජ්ජන්තො විය මඤ්චෙ නිපජ්ජි. රාජා ආගන්ත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා නිවෙසනං අපච්ඡිත්වා “මම සාමිකං දිබ්බවක්ඛුකං පස්සිස්සාමි”ති පණ්ණිසාලද්වාරං ගන්ත්වා තං විජ්ජකාරං දිස්වා “කිං නු ඛො එත”න්ති අත්තො පච්ඡිත්වා තං නිපන්නකං දිස්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො පුච්ඡි – “කෙන, ත්වං භන්තෙ, එවං විහෙයිතො, කමජ්ජ යමලොකං නෙමි, තං මෙ සිසං ආචික්ඛා”ති.

තං සුත්වා කුටජට්ඨො නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය දිට්ඨො, මහාරාජ, ත්වං මෙ, පස්සිත්වා තයි විස්සාසෙන අහං ඉමං විජ්ජකාරං පත්තො, තච පුත්තෙනම්හි එවං විහෙයිතොති. තං සුත්වා රාජා වොරසාතකෙ ආණාපෙසි

— “ගච්ඡං කුමාරස්ස සීසං ඡන්දිත්වා සරීරඤ්ජස්ස ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡන්දිත්වා රථියා රථියං විකිරං”ති. තෙ මාතරා අලඬකරිත්වා අත්තනො අඬකෙ නිසිදාපිතං කුමාරං ආකඬ්ඨිංසු — “රඤ්ඤා තෙ වධො ආණත්තො”ති. කුමාරො මරණභයතප්පිතො මාතු අඬකතො වුට්ඨාය — “රඤ්ඤො මං දස්සෙමි, සන්ති රාජකිව්වානී”ති ආහ. තෙ කුමාරස්ස වචනං සුත්වා මාරෙතුං අවිසහන්තා ගොණං විය රජ්ජුයා පරිකඬ්ඨිත්තා තෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. තෙන වුත්තං “තමහං දිස්වාන කුහක”න්තිආදි.

තත්ථ ථූසරාසිංව අතණ්ඩුලන්ති තණ්ඩුලකණෙනි විරහිතං ථූසරාසිං විය, දුමංව රුක්ඛං විය, අත්තො මහාසුසිරං. කදලිංව අසාරකං සිලාදිසාරරහිතං තාපසං අහං දිස්වා නත්ථි ඉමස්ස සතං සාධුතං ඤානාදිධම්මො. කස්මා? සාමඤ්ඤා සමණභාවා සිලමත්තතොපි අපගතො පරිහිතො අයං, තථා හි අයං. හිරිසුක්කධම්මපහිතො පජහිතහිරිසඬ්ඛාතසුක්කධම්මො. ජීවිතවුත්තිකාරණාති “කෙවලං ජීවිතස්සෙව හෙතු අයං තාපසලිඬ්ඛගෙන වරති”ති වින්තෙසින්ති දස්සෙති. පරන්තිහිති පරන්තො පච්චන්තො නිවාසභූතො එතෙසං අත්ථිති පරන්තිතො, සිමන්තරිකවාසිතො. තෙහි පරන්තිහි අට්ඨකෙහි පච්චන්තදෙසො ඛොහිතො අහොසි. තං පච්චන්තකොපං නිසෙධෙතුං වූපසමෙතුං ගච්ඡන්තො මම පිතා කුරුරාජා “තාත සොමනස්සකුමාර, මය්හං සාමිකං උග්ගතාපනං ඥාතපං පරමසන්තින්ද්‍රියං ජට්ඨං මා පමජ්ජි. සො හි අම්භාකං සබ්බකාමදදො, තස්මා යදිච්ඡකං විත්තරුචියං තස්ස විත්තානුකූලං පවත්තෙහි අනුවත්තෙහි”ති තදා මං අනුසාසිති දස්සෙති.

14. තමහං ගන්ත්වානුපට්ඨානන්ති පිතු වචනං අනතික්කන්තො තං කුට්ඨාපසං උපට්ඨානත්ථං ගන්ත්වා තං සාකචත්ථස්මිං උදකං ආසිඤ්චන්තං දිස්වා “පණ්ණිකො අය”න්ති ව ඤත්වා කච්චි තෙ, ගහපති, කුසලන්ති, ගහපති, තෙ සරීරස්ස කච්චි කුසලං කුසලමෙව, තථා හි සාකචත්ථස්මිං උදකං ආසිඤ්චසි. කිං වා තව හිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා ආහරීයතු, තථා හි පණ්ණිකවුත්තිං අනුතිට්ඨසිති ඉදං වචනං අභාසිං.

15. තෙන සො කුපිතො ආසිති තෙන මයා වුත්තගහපතිවාදෙන සො මානනිස්සිතො මානං අල්ලිතො කුහකො මය්හං කුපිතො කුද්ධො අහොසි. කුද්ධො ව සමානො “සාතාපෙම් තුවං අජ්ජ, රට්ඨා පබ්බාජයාම් වා”ති ආහ.

තත්ථ තුවං අජ්ජාති, ත්වං අජ්ජ, ඉදානියෙව රඤ්ඤො ආගතකාලෙති අත්ථො.

16. නිසෙධස්සිත්වා පච්චන්තන්ති පච්චන්තං වූපසමෙත්වා නගරං අපට්ඨියො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උය්‍යානං ගන්ත්වා කුහකං කුහකතාපසං කච්චි තෙ, හන්තෙ, බමනීයං, සම්මානො තෙ පවත්තිතොති කුමාරෙන තෙ සම්මානො පවත්තිතො අහොසි.

17. කුමාරො යථා නාසියොති යථා කුමාරො නාසියො නාසෙතඛිබ්බො ඝාතාපෙතඛිබ්බො, තථා සො පාපො තස්ස රඤ්ඤො ආචික්ඛි. ආණාපෙසීති මය්හං සාමිකෙ ඉමස්මිං දිඛ්ඛවක්ඛුතාපසෙ සති කිං මම න නිජ්ඵජ්ජති, තස්මා පුත්තෙන මෙ අත්ථො නත්ථී, තතොපි අයමෙව සෙය්‍යාති චිත්තෙත්වා ආණාපෙසී.

18. කිත්ති? සීසං තත්ථෙව ඡිත්තදිත්වාති යස්මිං යානෙ තං කුමාරං පස්සථ, තත්ථෙව තස්ස සීසං ඡිත්තදිත්වා සරිරඤ්ඤවස්ස කත්වාන චතුරණ්ඩිකං චතුරො ඛණ්ඩෙ කත්වා රථියා රථියං නියන්තා වීථිතො වීථිං වික්ඛිපන්තා දස්සෙථ. කස්මා? සා ගති ජට්ඨිභිලිතාති යෙහි අයං ජට්ඨො භීලිතො, තෙසං ජට්ඨිභිලිතානං සා ගති සා නිජ්ඵත්ති සො විපාකොති. ජට්ඨිභිලිතාති වා ජට්ඨිභිලිතාගෙනු සා තස්ස නිජ්ඵත්ති ඵවඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛිබ්බො.

19. තත්ථාති තස්ස රඤ්ඤො ආණායං, තස්මිං වා තාපසස්ස පරිභවෙ. කාරණිකාති ඝාතකා, වොරඝාතකාති අත්ථො. චණ්ඩාති කුරුරා. ලුද්දාති සුදාරුණා. අකාරුණාති තස්සෙව වෙවචනං කතං. “අකරුණා”තිපි පාළි, නික්කරුණාති අත්ථො. මාතු අඩිකෙ නිසින්තස්සාති මම මාතු සුඛම්මාය දෙවියා උච්ඡඩිගෙ නිසින්තස්ස. “නිසින්තස්සා”ති අනාදරෙ සාමිච්චනං. ආකඩ්ඪිත්වා නයන්ති මන්ති මාතරා අලඬිකරිත්වා අත්තනො අඩිකෙ නිසිදාපිතං මං රාජාණාය තෙ වොරඝාතකා ගොණං විය රජ්ජුයා ආකඩ්ඪිත්වා ආඝාතනං නයන්ති. කුමාරෙ පන නියමානෙ දාසිගණපරිවුතා සද්ධිං ඔරොධෙහි සුඛම්මා දෙවී නාගරාපි “මයං නිරපරාධං කුමාරං මාරෙතුං න දස්සාමා”ති තෙන සද්ධිංයෙව අගමංසු.

20. ඛන්ධනං ගාළ්භඛන්ධනන්ති ගාළ්භඛන්ධනං ඛන්ධන්තානං තෙසං කාරණිකපුරිසානං. රාජකිරියාති අත්ථී මෙති මයා රඤ්ඤො චත්තඛිබ්බාති රාජකිච්චාති අත්ථී. තස්මා රඤ්ඤො දස්සෙථ මං ඛිජ්ජන්ති තෙසං අහං ඵවං චචනං අචචං.

21. රඤ්ඤො දස්සයිංසු, පාපස්ස පාපසෙවිතොති අත්තනා පාපසිලස්ස ලාමකාවාරස්ස කුටතාපසස්ස සෙවනතො පාපසෙවිතො රඤ්ඤො මං දස්සයිංසු. දිස්වාන තං සඤ්ඤාපෙසින්ති තං මම පිතරං කුරුරාජානං පස්සිත්වා “කස්මා මං, දෙව, මාරාපෙසී”ති චත්වා තෙන “කස්මා ව පන ත්වං මය්හං සාමිකං දිඛ්ඛවක්ඛුතාපසං ගහපතිවාදෙන සමුදාවරි. ඉදඤ්චිදඤ්ච විජ්ජකාරං කරී”ති වුත්තෙ “දෙව, ගහපතිඤ්ඤෙව ‘ගහපති’ති වදන්තස්ස කො මය්හං දොසො”ති චත්වා තස්ස නානාවිධාති මාලාවච්ඡාති රොපෙත්වා පුජ්ඵපණ්ණඵලාඵලාදීනං වික්කිණනං හත්ථතො වස්ස තාති දෙවසිකං වික්කිණන්තෙහි මාලාකාරපණ්ණිකෙහි සද්දහාපෙත්වා “මාලාවත්ථුපණ්ණවත්ථුති උපධාරෙථා”ති චත්වා පණ්ණසාලඤ්චස්ස පවිසිත්වා පුජ්ඵදිවික්කියලද්ධං කහාපණ්ණකණ්ඩිකං අත්තනො පුරිසෙහි

නිහරාපෙත්වා රාජානං සඤ්ඤාපෙසිං තස්ස කුට්ඨාපසභාවං ජානාපෙසිං. මමඤ්ච වසමානයිත්ති තෙන සඤ්ඤාපනෙන “සච්චං බො පන කුමාරො වදති, අයං කුට්ඨාපසො පුබ්බෙ අප්පිච්ඡො විය භුත්වා ඉදානි මහාපරිග්ගහො ජාතො”ති යථා තස්මිං නිබ්බින්නො මම වසෙ වත්තති, එවං රාජානං මම වසමානෙසිං.

තතො මහාසත්තො “එවරුපස්ස බාලස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ වසනතො හිමවත්තං පට්ඨන්වා පබ්බජිතුං යුත්ත”න්ති චිත්තෙන්වා රාජානං ආපුච්ඡි – “න මෙ, මහාරාජ, ඉධ වාසෙන අත්ථො, අනුජානාථ මං පබ්බජ්ජිසාමි”ති. රාජා “තාත, මයා අනුපධාරෙත්වාච තෙ වධො ආණත්තො, බම මය්හං අපරාධ”න්ති මහාසත්තං බමාපෙත්වා “අප්පෙච ඉමං රජ්ජං පට්ඨජ්ජාහි”ති ආහ. කුමාරො “දෙව, කිමත්ථි මානුසකෙසු හොගෙසු, අහං පුබ්බෙ දීඝරත්තං දිබ්බහොගසම්පත්තියො අනුභවිං, න තත්ථාපි මෙ සඬ්ගො, පබ්බජ්ජිසාමෙවාහං, න තාදිසස්ස බාලස්ස පරනෙය්‍යබුද්ධිනො සන්තිකෙ වසාමි”ති වත්වා තං ඔවදන්තො –

“අනිසම්ම කතං කම්මං, අනවත්ථාය චිත්තිතං;
හෙසජ්ජස්සෙව වෙහඬ්ගො, විජාකො හොති පාපකො.

“නිසම්ම ච කතං කම්මං, සම්මාවත්ථාය චිත්තිතං;
හෙසජ්ජස්සෙව සම්පත්ති, විජාකො හොති භද්‍රකො.

“අලසො ගිහී කාමහොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.

“නිසම්ම ඛත්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරිනො රාජ, යසො කිත්ති ච වඩ්ඪති.

“නිසම්ම දණ්ඩං පණයෙය්‍ය ඉස්සරො, වෙගා කතං තප්පති භූමිපාල;
සම්මාපණීධි ච නරස්ස අත්ථා, අනානුතප්පා තෙ භවන්ති පච්ඡා.

“අනානුතප්පානි හි යෙ කරොන්ති, විහජ්ජ කම්මායතනානි ලොකෙ;
විඤ්ඤප්පසත්ථානි සුබුද්‍යානි, භවන්ති බුද්ධානුමතානි තානි.

“ආගච්ඡං දොචාරිකා බග්ගබන්ධා, කාසාවියා හන්තු මමං ජනිත්ථ;
මාතුඤ්ච අඬ්කස්මිමහං නිසින්තො, ආකඬ්ඪිතො සහසා තෙහි දෙව.

“කටුකඤ්ඤි සම්බාධං සුකිච්ඡං පත්තො, මධුරම්පියං ජීවිතං ලද්ධ
රාජ;

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ අනිසම්මානි අනුපධාරෙත්වා. අනවත්ථායානි අවචන්ථපෙත්වා. වෙහඬගොති විපත්ති. විපාකොති නිජඵත්ති. අසඤ්ඤාතොති අසංවුතො දුස්සිලො. පණ්ණයොයානි පට්ඨපෙය්‍යා. වෙගාති වෙගෙන සහසා. සම්මාපණ්ණිධි වාති සම්මාපණ්ණිධිනා, යොනියො යපිතෙන චිත්තෙන කතා නරස්ස අත්ථා පච්ඡා අනානුතප්පා භවන්තිති අත්ථො. විභජ්ජාති ඉමානි කාතුං යුත්තානි, ඉමානි අයුත්තානිති ඵලං පඤ්ඤාය විභජ්ජත්වා. කම්මායතනානිති කම්මානි. බුද්ධානුමතානිති පණ්ඩිතෙහි අනුමතානි අනවජ්ජානි භොන්ති. කට්ඨකන්ති දුක්ඛං අසාතං, සම්බාධං සුකිච්ඡං මරණභයං පත්තොම්හි. ලද්ධානි අත්තනො ඤාණබලෙන ජීවිතං ලභිත්වා. පබ්බජ්ජමෙවාහිමනොති පබ්බජ්ජාහිමුඛචිත්තො ඵවාහමස්මි.

ඵලං මහාසත්තෙන ධම්මෙ දෙසිතෙ රාජා දෙවිං ආමන්තෙසි – “දෙවි, ත්වං පුත්තං නිවත්තෙහි”ති. දෙවිපි කුමාරස්ස පබ්බජ්ජමෙව රොවෙසි. මහාසත්තො මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “සවෙ මය්හං දොසො අත්ථි, තං බම්බා”ති බමාපෙත්වා මහාජනං ආපුච්ඡිත්වා හිමවන්තාහිමුඛො අගමාසි. ගතෙ ච පන මහාසත්තෙ මහාජනො කුට්ඨරිලං පොථෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. බොධිසත්තොපි සනාගරෙහි අමච්චපාරිසජ්ජාදිහි රාජපුරිසෙහි අස්සුමුඛෙහි අනුබන්ධියමානො තෙ නිවත්තෙසි. මනුස්සෙසු නිවත්තෙසු මනුස්සවණ්ණෙනාගන්ත්වා දෙවතාහි නිතො සත්ත පබ්බතරාජියො අතික්කම්ත්වා හිමවන්තෙ විස්සකම්මුතා නිම්මිතාය පණ්ණසාලාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තෙන වුත්තං –

22.

“සො මං තත්ථ බමාපෙසි, මහාරජ්ජං අදාසි මෙ; සොහං තමං දාලයිත්වා, පබ්බජිං අනගාරිය”න්ති.

තත්ථ තමං දාලයිත්වාති කාමාදීනවදස්සනස්ස පටිපක්ඛභූතං සම්මොහතමං විධම්ත්වා. පබ්බජිත්ති උපාගච්ඡිං. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං.

23. ඉදානි යදත්ථං තදා තං රාජිස්සරියං පරිච්චන්තං, තං දස්සෙතුං “න මෙ දෙස්ස”න්ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො වුත්තන යොව.

ඵලං පන මහාසත්තෙ පබ්බජිතෙ යාව සොළසවස්සකාලා රාජකුලෙ පරිවාරිකවෙසෙන දෙවතායෙව නං උපට්ඨහිංසු. සො තත්ථ ඤානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

තදා කුභකො දෙවදත්තො අහොසි, මාතා මහාමායා,
මහාරක්ඛිතතාපසො සාරිපුත්තත්ථෙරො, සොමනස්සකුමාරො
ලොකනාථො.

තස්ස යුධඤ්ජයවරියායං (වරියා. 3.1 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව දස පාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. ඉධාපි තෙක්ඛම්මපාරමි අතිසයවතීති සා එව දෙසනං ආරුළුහා. තථා සත්තවස්සිකකාලෙ එව රාජකිච්චෙසු සමත්ථතා, තස්ස තාපසස්ස කුටජට්ඨිභාවපරිග්ගණ්හනං, තෙන පයුත්තෙන රඤ්ඤා වධෙ ආණත්තෙ සන්තාසාභාවො, රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා නානානයෙහි තස්ස සදොසනං අත්තනො ව නිරපරාධතං මහාජනස්ස මජ්ඣෙ පකාසෙත්වා රඤ්ඤො ව පරනෙය්‍යාබුද්ධිතං බාලභාවඤ්ච පට්ඨපෙත්වා තෙන ඛමාපිතෙහි තස්ස සන්තිකෙ වාසතො රජ්ජිස්සරියතො ව සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නානප්පකාරං යාවියමානෙනපි හත්ථගතං රජ්ජසිරිං බෙලුපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඛෙත්වා කත්ථවි අලග්ගවිත්තෙන හුත්වා පබ්බජනං, පබ්බජිත්වා පව්වෙකාරාමෙන හුත්වා නචිරස්සෙව අප්පකසිරෙන ඤානාභිඤ්ඤානිබ්බත්තනන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙතබ්බාති.

සොමනස්සවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අයොසරවරියාවණ්ණනා

24. තතියෙ අයොසරමිහි සංවඩ්ඪෙඨාති අමනුස්සඋපද්දවපරිවජ්ජනත්ථං චතුරස්සසාලවසෙන කතෙ මහති සබ්බඅයොමයෙ ගෙහෙ සංවඩ්ඪෙඨා. නාමෙතාසි අයොසරොති අයොසරෙ ජාතසංවඩ්ඪභාවෙනෙව “අයොසරකුමාරො”ති නාමෙන පාකටො අහොසි.

25-6. තදා හි කාසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පුරිමත්තභාවෙ සපත්ති “තව ජාතං ජාතං පජං බාදෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා යක්ඛිනියොනියං නිබ්බත්තා ඔකාසං ලහිත්වා තස්සා විජාතකාලෙ ද්වෙ වාරෙ පුත්තෙ බාදි. තතියවාරෙ පන බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡියං පට්ඨන්ධිං ගණ්හි. රාජා “දෙවියා ජාතං ජාතං පජං එකා යක්ඛිනී බාදති, කිං නු ඛො කාතබ්බ”න්ති මනුස්සෙහි සම්මන්ත්තෙත්වා “අමනුස්සා නාම අයොසරස්ස භායන්ති, අයොසරං කාතුං වට්ටති”ති චුත්තෙ කම්මාරෙ ආණාපෙත්වා ථම්මෙ ආදිං කත්වා අයොමයෙහෙව සබ්බගෙහසම්භාරෙහි චතුරස්සසාලං මහන්තං අයොසරං නිට්ඨාපෙත්වා පරිපක්කගබ්භං දෙවිං තත්ථ වාසෙසි. සා තත්ථ ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණං පුත්තං විජායි. “අයොසරකුමාරො”ත්ථෙවස්ස නාමං කරිංසු. තං ධාතීනං දත්වා මහන්තං ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා රාජා දෙවිං අත්තෙපුරං ආනෙසි. යක්ඛිනීපි උදකවාරං ගන්ත්වා වෙස්සවණස්ස උදකං වහන්ති ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

මහාසත්තො අයොසරෙයෙව වඩ්ඪිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො, තත්ථෙව සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ඨි. රාජා පුත්තං සොළසවස්සුද්දෙසිකං විදිත්වා “රජ්ජමස්ස දස්සාමි”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි – “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු, දෙවා”ති නගරං අලඬිකාරාපෙත්වා සබ්බාලඬිකාරවිභූසිතං මඬිගලවාරණං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා කුමාරං අලඬිකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසිදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කාරෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. මහාසත්තො රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. රාජා තස්ස සරිරසොහං ඔලොකෙත්වා බලවසිනෙහෙන තං ආලිඬිගිත්වා “අජ්ජෙව මෙ පුත්තං අභිසිඤ්චා”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි. මහාසත්තො පිතරං වන්දිත්වා “න මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො, අහං පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමා”ති ආහ. තෙන වුත්තං “දුක්ඛෙන ජීවිතො ලද්ධො”තිආදි.

තත්ථ දුක්ඛෙනාති, තාත, තව භාතිකා ද්වෙ එකාය යක්ඛිනියා බාදිතා, තුය්හං පන තතො අමනුස්සභයතො නිවාරණත්ථං කතෙන දුක්ඛෙන මහතා ආයාසෙන ජීවිතො ලද්ධො. සංජිලෙ පතිපොසිතොති නානාවිධාය අමනුස්සරක්ඛාය සම්බාධෙ අයොසරෙ විජායනකාලතො පට්ඨාය යාව සොළසවස්සුප්පත්තියා සම්බාධෙ සංවඩ්ඪිතොති අත්ථො. අජ්ජෙව, පුත්ත, පටිපජ්ජ, කෙවලං වසුධං ඉමන්ති කඤ්චනමාලාලඬිකතස්ස සෙතවිජත්තස්ස හෙට්ඨා රතනරාසිමිහි යපෙත්වා තිහි සඬ්ඛෙහි අභිසිඤ්චියමානො ඉමං කුලසන්තකං කෙවලං සකලං සමුද්දපරියන්තං තතොයෙව සහ රට්ඨෙහිති සරට්ඨකං සහ නිගමෙහි මහාගාමෙහිති සනිගමං අපරිමිතෙන පරිවාරජනෙන සද්ධිං සජනං ඉමං වසුධං මහාපට්ඨං. අජ්ජෙව, පුත්ත, පටිපජ්ජ, රජ්ජං කාරෙහිති අත්ථො. වන්දිත්වා ඛත්තියං. අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, ඉදං වචනමබ්බවිත්ති ඛත්තියං කාසිරාජානං මම පිතරං වන්දිත්වා තස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඉදං වචනං අභාසිං.

27. යෙ කෙච් මහියා සත්තාති ඉමිස්සා මහාපට්ඨියා යෙ කෙච් සත්තා නාම. භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣිමාති ලාමකා වෙව උත්තමා ව, උභින්නං වෙමජ්ඣෙ භවත්තා මජ්ඣිමා ව. සකෙ ගෙහෙති සබ්බෙ තෙ සකෙ ගෙහෙ. සකඤ්ඤාතිහිති සකෙහි ඤ්ඤාතිහි සම්මොදමානා විස්සට්ඨා අනුක්කණ්ඨිතා යථාචිහවං වඩ්ඪන්ති.

28. ඉදං ලොකෙ උත්තරියන්ති ඉදං පන ඉමස්මිං ලොකෙ අසද්ධිං, මය්හං එව ආවෙණිකං. කිං පන තං සංජිලෙ මම පොසනන්ති සම්බාධෙ මම සංවඩ්ඪනං. තථා හි අයොසරමිහි සංවඩ්ඪෙයා, අප්පහෙ වන්දසුරියෙති වන්දසුරියානං පභාරහිතෙ අයොසරෙ සංවඩ්ඪෙයාමිහිති සංවඩ්ඪෙයා අමිහි.

29. පුතිකුණපසම්පුණ්ණාති පුතිගන්ධනානප්පකාරකුණපසම්පුණ්ණා ගුප්තිරයසදිසා. මාතු කුච්ඡිතො ජීවිතසංසයෙ වත්තමානෙ කථං මුච්චිත්වා නික්ඛමිත්වා. තතො ඥොරතරෙති තතොපි ගබ්භවාසතො දාරුණතරෙ,

අවිස්සට්ඨවාසෙන දුක්ඛෙ. පක්ඛිත්තයොසරෙති පක්ඛිත්තො අයොසරෙ, බන්ධනාගාරෙ යපිතො විය අභොසින්ති දස්සෙති.

30. යදිහන්ති එත්ථ යදීති නිපාතමත්තං. තාදිසන්ති යාදිසං පුබ්බෙ චුත්තං, තාදිසං පරමදාරුණං දුක්ඛං පත්වා අහං රජ්ජෙසු යදි රජ්ජාමි යදි රමිස්සාමි, එවං සන්නෙ පාපානං ලාමකානං නිහිනපුරිසානං උත්තමො නිහිනතමො සියං.

31. උක්කණ්ඨිතොමිති කායෙනාති අපරිමුත්තගබ්භවාසාදිනා පුතිකායෙන උක්කණ්ඨිතො නිබ්බින්නො අමිති. රජ්ජෙනමිති අනත්ථිකොති රජ්ජෙනපි අනත්ථිකො අමිති. යක්ඛිනියා හත්ථතො මුත්තොපි හි නාහං අජරාමරො, කිං මෙ රජ්ජෙන, රජ්ජඤ්ඤි නාම සබ්බෙසං අනත්ථානං සන්නිපාතට්ඨානං, තත්ථ ධීතකාලතො පට්ඨාය දුන්නික්ඛමං හොති, තස්මා තං අනුපගන්ත්වා නිබ්බුතිං පරියෙසිස්සං, යත්ථ මං මච්චු න මද්දියෙති යත්ථ ධීතං මං මහාසෙතො මච්චුරාජා න මද්දියෙ න ඔත්ථරෙය්‍ය න අභිභවෙය්‍ය, තං නිබ්බුතිං අමතමහානිබ්බානං පරියෙසිස්සාමිති.

32. එවාහං විත්තයිත්වානාති එවං ඉමිනා චුත්තජ්ජකාරෙන නානජ්ජකාරං සංසාරෙ ආදීනවං පච්චවෙක්ඛණෙන නිබ්බානෙ ආනිසංසදස්සනෙන ව යොනියො විත්තෙත්වා. විරවන්තෙ මහාජනෙති මයා විජ්ජයොගදුක්ඛාසහනෙන විරවන්තෙ පරිදෙවන්තෙ මාතාපිතුජ්ජමුඛෙ මහන්තෙ ජනෙ. නාගොව බන්ධනං ඡෙත්වාති යථා නාම මහාබලො හත්ථිනාගො දුබ්බලතරං රජ්ජුබන්ධනං සුබ්බෙනෙව ඡින්දති, එවමෙව ඤාතිසඬ්ඨාදිභෙදස්ස තස්මිං ජනෙ තණ්හාබන්ධනස්ස ඡින්දනෙන බන්ධනං ඡෙත්වා කානනසඬ්ඨාතං මහාවනං පබ්බජ්ජපගමනවසෙන පාවිසිං. ඔසානගාථා චුත්තත්ථා එව.

තත්ථ ව මහාසත්තො අත්තතො පබ්බජ්ජාධිජ්ජායං ජානිත්වා “තාත, කිංකාරණා පබ්බජ්ජි”ති රඤ්ඤො චුත්තො “දෙව, අහං මාතුකුච්ඡිමිති දස මාසෙ ගුප්තිරයෙ විය වසිත්වා මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛන්තො යක්ඛිනියා හයෙන සොළසවස්සානි බන්ධනාගාරෙ වසන්තො බහි ඔලොකෙතුමිපි න ලහිං, උස්සදනිරයෙ පක්ඛිත්තො විය අභොසිං, යක්ඛිනිතො මුත්තොපි අජරාමරො න හොමි, මච්චු නාමෙස න සක්කා කෙනවි ඡිනිතුං, භවෙ උක්කණ්ඨිතොමිති, යාව මෙ බ්‍යාධිජරාමරණානි නාගච්ඡන්ති, තාවදෙව පබ්බජිත්වා ධම්මං වරිස්සාමි, අලං මෙ රජ්ජෙන, අනුජානාහි මං, දෙව, පබ්බජිතු”න්ති වත්වා –

“යමෙකරත්තිං පඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363)

—

ආදිනා චතුර්විසතියා ගාථාහි පිතු ධම්මං දෙසෙත්වා “මහාරාජ, තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භාකමෙව හොතු, න මය්හං ඉමිනා අත්ථො, තුම්භෙහි සද්ධිං කථෙන්නෙයෙව බ්‍යාධිජරාමරණානි ආගච්ඡෙය්‍යං, තිට්ඨං තුම්භෙ”ති වත්වා අයදාමං ඡින්නදිත්වා මත්තහත්ථී විය, කඤ්චනපඤ්ජරං භින්නදිත්වා සීහපොතකො විය, කාමෙ පභාය මාතෘපිතරො වන්නදිත්වා නික්ඛමි. අථස්ස පිතා “අයං නාම කුමාරො පබ්බජිතුකාමො, කිමඨගං පනාහං, මමාපි රජ්ජෙන අත්ථො නත්ථී”ති රජ්ජං පභාය තෙන සද්ධිං එව නික්ඛමි. තස්මිං නික්ඛමන්නෙ දෙවිපි අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයොපිති සකලනගරවාසිනො හොගෙ ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමිංසු. සමාගමො මහා අහොසි, පරිසා ද්වාදසයොජනිකා ජාතා, තෙ ආදාය මහාසත්තො හිමවන්තං පාවිසි.

සක්කො දෙවරාජා තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා විස්සකම්මං පෙසෙත්වා ද්වාදසයොජනායාමං සත්තයොජනවිත්ථාරං අස්සමපදං කාරෙසි, සබ්බෙ ච පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදාපෙසි. ඉධ මහාසත්තස්ස පබ්බජ්ජා ච ඔවාදදානඤ්ච බ්‍රහ්මලොකපරායනතා ච පරිසාය සම්මා පටිපත්ති ච සබ්බා මහාගොචින්දවරියායං (වරියා. 1.37 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, පරිසා බුද්ධපරිසා, අයොසරපණ්ඩිතො ලොකනාථො.

තස්ස සෙසපාරමිනිද්ධාරණා ආනුභාවවිභාවනා ච හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

අයොසරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භිසවරියාවණ්ණනා

34.

චතුත්ථෙ යදා හොමි, කාසීනං පුරවරුත්තමෙති “කාසී”ති බහුවචනවසෙන ලද්ධවොහාරස්ස රට්ඨස්ස නගරවරෙ බාරාණසියං යස්මිං කාලෙ ජාතසංවඨ්ඨො හුත්වා වසාමිති අත්ථො. හගිනී ච භාතරො සත්ත, නිබ්බත්තා සොත්තියෙ කුලෙති උපකඤ්චනාදයො ඡ අහඤ්චාති භාතරො සත්ත සබ්බකනිට්ඨා කඤ්චනදෙවී නාම හගිනී වාති සබ්බෙ මයං අට්ඨ ජනා මත්තජ්ඣෙකනනිරතතාය සොත්තියෙ උදිතොදිතෙ මහති බ්‍රාහ්මණකුලෙ තදා නිබ්බත්තා ජාතාති අත්ථො.

35.

බොධිසත්තො හි තදා බාරාණසියං අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස “කඤ්චනකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. අථස්ස පදසා විවරණකාලෙ අපරො

පුත්තො විජායී. “උපකඤ්චනකුමාරො” තිස්ස නාමං කරිංසු. තතො පට්ඨාය මහාසත්තං “මහාකඤ්චනකුමාරො” ති සමුදාවරන්ති. එවං පටිපාටියා සත්ත පුත්තා අගෙසුං. සබ්බකනිට්ඨා පන එකා ධිතා. තස්සා “කඤ්චනදෙවී” ති නාමං කරිංසු. මහාසත්තො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පච්චාගඤ්ජී.

අථ නං මාතෘපිතරො සරාවාසෙන බන්ධිතුකාමා “අත්තනො සමානජාතිකුලතො තෙ දාරිකං ආනෙස්සාමා” ති වදිංසු. සො “අම්ම, තාත, න මය්හං සරාවාසෙන අත්ථො. මය්හඤ්ඡි සබ්බො ලොකසන්තිවාසො ආදිත්තො විය සප්පට්ඨයො, බන්ධනාගාරං විය පලිබුද්ධනං, උක්කාරභූමි විය ජිගුච්ඡො භුත්වා උපට්ඨානි, න මෙ චිත්තං කාමෙසු රජ්ජති, අඤ්ඤෙ වො පුත්තා අත්ථී, තෙ සරාවාසෙන නිමන්තෙථා” ති වත්වා පුනස්පුනං යාවිතොපි සභායෙහි යාවාපිතොපි න ඉච්ඡී, අථ නං සභායා “සම්ම, කිං පන ත්වං පත්ථයන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡසී” ති ප්‍රච්ඡිංසු. සො තෙසං අත්තනො නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයං ආරොවෙසී. තෙන චුත්තං “එතෙසං පුබ්බජො ආසී”න්තිආදි.

තත්ථ එතෙසං පුබ්බජො ආසීන්ති එතෙසං උපකඤ්චනකාදීනං සත්තන්තං ජෙට්ඨභානිකො අහං තදා අහොසිං. නිරිසුක්කමුපාගතොති සුක්කවිපාකත්තා සන්තානස්ස විසොධනතො ච සුක්කං පාපජිගුච්ඡනලක්ඛණං නිරිං භූසං ආගතො, අතිවිය පාපං ජිගුච්ඡන්තො ආසීන්ති අත්ථො. භවං දිස්වාන භයතො, නෙක්ඛම්මාහිරතො අහන්ති කාමභවාදීනං වසෙන සබ්බං භවං පක්ඛන්දිතුං ආගච්ඡන්තං වණ්ඩහත්ථී. විය, හිංසිතුං ආගච්ඡන්තං උක්ඛිත්තාසිකං වධකං විය, සීහං විය, යක්ඛං විය, රක්ඛසං විය, සොරවිසං විය, ආසිවිසං විය, ආදිත්තං අඬගාරං විය, සප්පට්ඨයං භයානකභාවතො පස්සිත්වා තතො මුච්චනත්ථඤ්ච පබ්බජ්ජාහිරතො පබ්බජිත්වා “කථං නු ඛො ධම්මවරියං සම්මාපටිපත්තිං පුරෙය්‍යං, ඥානසමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙය්‍ය”න්ති පබ්බජ්ජාකුසලධම්මපයමජ්ඣානාදිඅහිරතො තදා අහං ආසීන්ති අත්ථො.

36. පහිතාති මාතෘපිතූහි පෙසිතා. එකමානසාති සමානජ්ඣාසයා පුබ්බෙ මයා එකච්ඡන්දා මනාපචාරිතො මාතෘපිතූහි පහිතත්තා පන මම පටික්කුලං අමනාපං වදන්තා. කාමෙහි මං නිමන්තෙන්තීති මහාපිතූහි වා එකමානසා කාමෙහි මං නිමන්තෙන්තී. කුලවංසං ධාරෙහි සරාවාසං සණ්ඨපෙත්තො අත්තනො කුලවංසං ධාරෙහි පතිට්ඨපෙහිති කාමෙහි මං නිමන්තෙසුන්ති අත්ථො.

37. යං තෙසං වචනං චුත්තන්ති තෙසං මම පියසභායානං යං වචනං චුත්තං. ගිහිධම්මෙ සුඛාවහන්ති ගිහිභාවෙ සති ගහට්ඨභාවෙ ධීතස්ස පුරිසස්ස ඤායානුගතත්තා දිට්ඨධම්මිකස්ස සම්පරායිකස්ස ච සුඛස්ස ආවහනතො

සුඛාවහං. තං මෙ අහොසි කඨිනන්ති තං තෙසං මය්හං සභායානං මාතෘපිතුනඤ්ච වචනං එකන්තෙනෙව නෙක්ඛම්මාහිරතත්තා අමනාපභාවෙන මෙ කඨිනං ඵරුසං දිවසං සන්තත්තඵාලසදිසං උහොසි කණ්ණෙ කුමාපෙන්නං විය අහොසි.

38. තෙ මං තදා උක්ඛිපන්නන්ති තෙ මය්හං සභායා මාතෘපිතුහි අත්තනො ව උපනිමන්තනවසෙන අනෙකචාරං උපනීයමානෙ කාමෙ උද්ධමුද්ධං ඛිපන්නං ඡඩ්ඛෙන්තං පටික්ඛිපන්නං මං පුච්ඡිංසු. පත්ථිතං මමාති ඉතො විසුද්ධතරං කිං නු ඛො ඉමිනා පත්ථිතන්ති මයා අභිපත්ථිතං මම තං පත්ථනං පුච්ඡිංසු – “කිං ත්වං පත්ථයසෙ, සම්ම, යදි කාමෙ න භුඤ්ජසී”ති.

39. අත්ථකාමොති අත්තනො අත්ථකාමො, පාපභීරුති අත්ථො. “අත්තකාමො”තිපි පාළි. හිතෙසිනන්ති මය්හං හිතෙසිනං පියසභායානං. කෙචි “අත්ථකාමහිතෙසින”න්ති පඨන්ති, තං න සුන්දරං.

40. පිතු මාතු ව සාවයුන්ති තෙ මය්හං සභායා අනිවත්තනීයං මම පබ්බජ්ජාඡන්දං විදිත්වා පබ්බජිතුකාමතාදීපකං මය්හං වචනං පිතු මාතු ව සාවෙසුං. “යග්ගෙස, අම්මතාතා, ජානාථ, එකන්තෙනෙව මහාකඤ්චනකුමාරො පබ්බජිස්සති, න සො සක්කා කෙනචි උපායෙන කාමෙසු උපනෙතු”න්ති අවොචුං. මාතෘපිතා එවමාහුති තදා මය්හං මාතෘපිතරො මම සභායෙහි චුත්තං මම වචනං සුත්වා එවමාහංසු – “සබ්බෙව පබ්බජාම, හො”ති, යදි මහාකඤ්චනකුමාරස්ස නෙක්ඛම්මං අභිරුචිතං, යං තස්ස අභිරුචිතං, තදම්භාකම්පි අභිරුචිතමෙව, තස්මා සබ්බෙව පබ්බජාම, හොති. “හො”ති තෙසං බ්‍රාහ්මණානං ආලපනං. “පබ්බජාම ඛො”තිපි පාඨො, පබ්බජාම එවාති අත්ථො. මහාසත්තස්ස හි පබ්බජ්ජාඡන්දං විදිත්වා උපකඤ්චනාදයො ඡ භාතරො හගිනී ව කඤ්චනදෙවී පබ්බජිතුකාමාව අහෙසුං, තෙන තෙපි මාතෘපිතුහි සරාවාසෙන නිමන්තියමානා න ඉච්ඡිංසුයෙව. තස්මා එවමාහංසු “සබ්බෙව පබ්බජාම, හො”ති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තං මාතෘපිතරො පක්කොසිත්වා අත්තනොපි අධිජ්ජායං තස්ස ආචික්ඛිත්වා “තාත, යදි පබ්බජිතුකාමොසි, අසීතිකොට්ඨනං තව සන්තකං යථාසුඛං විස්සජ්ජෙහි”ති ආහංසු. අථ නං මහාපුරිසො කපණ්දධිකාදීනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා හිමවත්තං පාවිසි. තෙන සද්ධිං මාතෘපිතරො ඡ භාතරො ව හගිනී ව එකො දාසො එකා දාසී එකො ව සභායො සරාවාසං පභාය අගමංසු. තෙන චුත්තං –

41.

“උහො මාතා පිතා මය්හං, හගිනී ව සත්ත භාතරො;
අමිතධනං ඡඩ්ඛයිත්වා, පටිසිමහා මහාවන”න්ති.

ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 4.14.77 භිසජාතකවණ්ණනා) පන “මාතාපිතුසු කාලංකතෙසු තෙසං කත්තබ්බකිච්චං කත්වා මහාසත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමී”ති වුත්තං.

එවං භිමවන්තං පටිසිත්වා ච තෙ බොධිසත්තජ්ජමුඛා එකං පදුමසරං නිස්සාය රමණීයෙ භූමිභාගෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාභාරා යාපයිංසු. තෙසු උපකඤ්චනාදයො අට්ඨ ජනා වාරෙන ඵලාඵලං ආහරිත්වා එකස්මිං පාසාණඵලකෙ අත්තනො ඉතරෙසඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා සණ්ටිසඤ්ඤං දත්වා අත්තනො කොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං පටිසන්ති. සෙසාපි සණ්ටිසඤ්ඤාය පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා අත්තනො අත්තනො පාපුණනකොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති.

අපරභාගෙ භිසානි ආහරිත්වා තට්ථ ඛාදන්ති. තත්ථ තෙ සොරතපා පරමධිනින්ද්‍රියා කසිණපරිකම්මං කරොන්තා විහරිංසු. අථ තෙසං සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො තං කාරණං ඤත්වා “ඉමෙ ඉසයො වීමංසිස්සාමී”ති අත්තනො ආනුභාවෙන මහාසත්තස්ස කොට්ඨාසෙ තයො දිවසෙ අන්තරධාපෙසි. මහාසත්තො පට්ඨමදිවසෙ කොට්ඨාසං අදිස්වා “මම කොට්ඨාසො පමුට්ඨො භවිස්සතී”ති චින්තෙසි. දුතියදිවසෙ “මම දොසෙන භවිතබ්බං, පණාමනවසෙන මම කොට්ඨාසං න ය්පිතං මඤ්ඤ”ති චින්තෙසි. තතියදිවසෙ “තං කාරණං සුත්වා බමාපෙස්සාමී”ති සායන්හසමයෙ සණ්ටිසඤ්ඤං දත්වා තාය සඤ්ඤාය සබ්බෙසු සන්තිපතිතෙසු තමත්ථං ආරොචෙත්වා තීසුපි දිවසෙසු තෙහි ජෙට්ඨකොට්ඨාසස්ස ය්පිතභාවං සුත්වා “තුම්හෙහි මය්හං කොට්ඨාසො ය්පිතො, මයා පන න ලද්ධො, කිං නු බො කාරණ”න්ති ආහ. තං සුත්වා සබ්බෙව සංවෙගජ්ජන්තා අභෙසුං.

තස්මිං අස්සමෙ රුක්ඛදෙවතාපි අත්තනො භවනතො ඔතරිත්වා තෙසං සන්තිකෙ නිසීදි. මනුස්සානං භත්ථනො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පට්ට්ඨො එකො වාරණො අභිතුණ්ඨිකභත්ථනො පලායිත්වා මුත්තො සජ්ජකීළාපනකො එකො වානරො ච තෙහි ඉසීහි කතපරිවයා තදා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. සක්කොපි “ඉසිගණං පරිග්ගණ්හිස්සාමී”ති අදිස්සමානකායො තත්ථෙව අට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච බණ්ණ බොධිසත්තස්ස කනිට්ඨො උපකඤ්චනතාපසො උට්ඨාය බොධිසත්තං වන්දිත්වා සෙසානං අපට්ඨි. දස්සෙත්වා “අහං සඤ්ඤං පට්ඨපෙත්වා අත්තානඤ්ඤෙව සොධෙතුං ලභාමී”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, ලභසී”ති වුත්තෙ ඉසිගණමජ්ඣෙකෙ යත්වා සපථං කරොන්තො –

“අස්සං ගවං රජතං ජාතරූපං, හරියඤ්ච සො ඉධ ලභතං මනාපං; පුත්තෙහි දාරෙහි සමඨගි හොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසී”ති. (ජා. 1.14.78) –

ඉමං ගාථං අභාසි. ඉමඤ්ඤි සො “යත්තකානි පියවත්ථුනි හොන්ති, තෙහි විජ්ජයොගෙ තත්තකානි දුක්ඛානි උප්පජ්ජන්ති”ති වත්ථුකාමෙ ගරහන්තො ආහ.

තං සුත්වා ඉසිගණො “මාරිස, මා කථය, අතිහාරියො තෙ සපථො”ති කණ්ණෙ පිදහි. බොධිසත්තොපි “අතිහාරියො තෙ සපථො, න, ත්වං තාත, ගණ්හසි, තව පත්තාසනෙ නිසීදා”ති ආහ. සෙසාපි සපථං කරොන්තා යථාක්කමං -

“මාලඤ්ච සො කාසිකචන්දනඤ්ච, ධාරෙතු පුත්තස්ස බහු භවන්තු;
කාමෙසු තිබ්බං කුරුතං අපෙක්ඛං, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“පහුතධඤ්ඤො කසිමා යසස්සි, පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙ;
වයං අපස්සං සරමාවසාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“සො ඛත්තියො හොතු පසස්භකාරී, රාජාභිරාජා බලවා යසස්සි;
සවාතුරන්තං මහිමාවසාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“සො බ්‍රාහ්මණො හොතු අචීතරාගො, මුහුත්තනක්ඛත්තපථෙසු
යුත්තො;
පුජෙතු නං රට්ඨපතී යසස්සි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“අජ්ඣායකං සබ්බසමන්තවෙදං, තපස්සිනං මඤ්ඤතු
සබ්බලොකො;
පුජෙන්නු නං ජානපදා සමෙච්ච, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“චතුස්සදං ගාමවරං සමිද්ධං, දින්නඤ්ඤි සො භුඤ්ජතු වාසවෙන;
අචීතරාගො මරණං උපෙතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“සො ගාමණී හොතු සභායමජ්ඣෙ, නච්චෙහි ගීතෙහි
පමොදමානො;
සො රාජතො ඛ්‍යාසනමාලත්ථ කිඤ්චි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“තං එකරාජා පථවිං විජෙත්වා, ඉත්ථිසභස්සස්ස ධ්වජෙතු අග්ගෙ;
සීමන්තිනීනං පවරා භවාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අභාසි.

“ඉසිනඤ්ඤි සා සබ්බසමාගතානං, භුඤ්ජෙය්‍ය සාදුං අවිකම්පමානා;
වරාතු ලාභෙන විකත්ථමානා, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අභාසි.

“ආවාසිකො හොතු මහාවිහාරෙ, නවකම්මිකො හොතු
ගජඬ්ඨලායං;

ආලොකසන්ධිං දිවසං කරොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“සො ඛජ්ඣකං පාසසතෙහි ඡමිහි, රම්මා වනා නියතු රාජධානිං;
තුත්තෙහි සො භඤ්ඤතු පාවනෙහි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“අලක්කමාලී තිපුකණ්ණපිට්ඨො, ලට්ඨිහතො සප්පමුඛං උපෙතු;
සකච්ඡබන්ධො විසිඛං වරාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි”ති.
(ජා. 1.14.79-90) –

ඉමා ගාථායො අවොචුං.

තත්ථ තිබ්බන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු බහලං අපෙක්ඛං කරොතු.
කසිමාති සම්පන්නකසිකම්මො. පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙති පුත්තෙ
ලහතු, ගිහී භොතු, සත්තවිධෙන ධනෙන ධනිමා භොතු, රූපාදිභෙදෙ
සබ්බකාමෙ ලහතු. වයං අපස්සන්ති මහල්ලකකාලෙපි අපබ්බජිත්වා
අත්තනො වයං අපස්සන්තො පඤ්චකාමගුණසම්ථිං සරමෙව ආවසතු.
රාජාභිරාජාති රාජුතං අත්තරෙ අතිරාජා. අවිතරාගොති
පුරොහිතට්ඨානතණ්හාය සතණ්හො. තපස්සිනන්ති තපසීලං,
සීලසම්පන්නොති නං මඤ්ඤතු. චතුස්සදන්ති ආකිණ්ණමනුස්සතාය
මනුස්සෙහි පහුතධඤ්ඤතාය ධඤ්ඤෙන සුලභදාරුතාය දාරුහි
සම්පන්නොදකතාය උදකෙනාති චතුහි උස්සන්තං. වාසවෙනාති වාසවෙන
දින්තං විය අවලං, වාසවතො ලද්ධවරානුභාවෙනෙව රාජානං ආරාධෙත්වා
තෙන දින්තන්තිපි අත්ථො. අවිතරාගොති අවිගතරාගො කද්දමෙ සුකරො
විය කාමපඨකෙ නිමුග්ගොව භොතු.

ගාමණීති ගාමපෙට්ඨකො. තන්ති තං ඉත්ථිං. එකරාජාති අග්ගරාජා.
ඉත්ථිසහස්සස්සාති වචනට්ඨිතාය චුත්තං. සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං
අග්ගට්ඨානෙ යපෙතුති අත්ථො. සීමන්තිනීනන්ති සීමන්තධරානං,
ඉත්ථිනන්ති අත්ථො. සබ්බසමාගතානන්ති සබ්බෙසං සන්තිපතිතානං
මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා. අවිකම්පමානාති අනොසක්කමානා සාදුරසං භුඤ්ජතුති
අත්ථො. වරාතු ලාභෙන විකත්ථමානාති ලාභහෙතු සිඨගාරවෙසං ගහෙත්වා
ලාභං උප්පාදෙතුං වරතු. ආවාසිකොති ආවාසජග්ගනකො. ගජඨගලායන්ති
එවංනාමකෙ නගරෙ. තත්ථ කීර දබ්බසම්භාරා සුලභා. ආලොකසන්ධිං
දිවසන්ති එකදිවසෙන එකමෙව වාතපානං කරොතු. සො කීර දෙවපුත්තො
කස්සපබුද්ධකාලෙ ගජඨගලනගරං නිස්සාය යොජනිකෙ මහාවිහාරෙ
ආවාසිකො සඨස්ත්ථෙරො හුත්වා ජිණ්ණෙ විහාරෙ නවකම්මාති
කරොන්තොව මහාදුක්ඛං අනුභවි, තං සන්ධායාහ.

පාසසතෙහිති බහුහි පාසෙහි. ඡමිහිති චතුසු පාදෙසු ගීවාය කට්ඨාගෙ වාති
ඡසු යානෙසු. තුත්තෙහිති ද්විකණ්ටකාහි දීඝලට්ඨිහි. පාවනෙහිති
රස්සපාවනෙහි, අභිකුසකෙහි වා. අලක්කමාලීති අභිකුණ්ඩකෙන කණ්ඨෙ

පරික්ඛිපිත්වා යපිතාය අලක්කමාලාය සමන්තාගතො. තිප්පකණ්ණපිට්ඨොති තිප්පපිළන්ධනෙන පිළන්ධිතපිට්ඨිකණ්ණො කණ්ණපිට්ඨො. ලට්ඨිහතොති සප්පකීළාපනං සික්ඛාපයමානො ලට්ඨියා හතො හුත්වා. සබ්බං තෙ කාමභොගං සරාවාසං අත්තනා අත්තනා අනුභූතදුක්ඛඤ්ච ජිගුච්ඡන්තා තථා තථා සපථං කරොන්තා එවමාහංසු.

අථ බොධිසත්තො “සබ්බෙහි ඉමෙහි සපථො කතො, මයාපි කාතුං වට්ටති”ති සපථං කරොන්තො –

“යො වෙ අනට්ඨංව නට්ඨන්ති වාහ, කාමෙව සො ලහනං භුඤ්ජතඤ්ච;
අගාරමජ්ඣෙ මරණං උපෙතු, යො වා භොන්තො සඬකති කඤ්චි දෙවා”ති. (ජා. 1.14.91) –

ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ භොන්තොති භවන්තො. සඬකතිති ආසඬකති. කඤ්චිති අඤ්ඤතරං.

අථ සක්කො “සබ්බෙපිමෙ කාමෙසු නිරපෙක්ඛා”ති ජානිත්වා සංවිග්ගමානසො න ඉමෙසු කෙනවිපි භිසානි නීතානි, නාපි තයා අනට්ඨං නට්ඨන්ති චුත්තං, අපිච අහං තුම්හෙ වීමංසිතුකාමො අන්තරධාපෙසින්ති දස්සෙන්නො –

“වීමංසමානො ඉසිනො භිසානි, තීරෙ ගහෙත්වාන ථලෙ නිධෙසිං;
සුද්ධා අපාපා ඉසයො වසන්ති, එතානි තෙ බ්‍රහ්මචාරී භිසානී”ති. (ජා. 1.14.95) –

ඔසානගාථමාහ.

තං සුත්වා බොධිසත්තො –

“න තෙ නටා නො පන කීළනෙය්‍යා, න බන්ධවා නො පන තෙ සභායා;
කිස්මිං චුපත්ථම්භ සහස්සනෙත්ත, ඉසිහි ත්වං කීළසි දෙවරාජා”ති. (ජා. 1.14.96) –

සක්කං තජ්ජෙසි.

අථ නං සක්කො –

“ආචරියො මෙසි පිතා ව මය්හං, එසා පතිට්ඨා බලිතස්ස බ්‍රහ්මෙ;

එකාපරාධං ඛම භූරිපඤ්ඤා, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති.
(ජා. 1.14.97) –

බමාපෙසි.

මහාසත්තො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඛමිත්වා සයං ඉසිගණං
බමාපෙන්නො –

“සුවාසිතං ඉසිතං එකරත්තං, යං වාසවං භූතපතිද්දසාම;
සබ්බෙව භොන්නො සුමනා භවන්තු, යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී
භිසානී”ති. (ජා. 1.14.98) –

ආහ.

තත්ථ න තෙ නටාති, දෙවරාජ, මයං තව නටා වා කිළිතබ්බයුත්තකා වා
න භොම. නාපි තව ඤාතකා, සභායා හස්සං කාතබ්බා. අථ ත්වං කිස්මිං
චූපත්ථම්භාති කිං උපත්ථම්භකං කත්වා, කිං නිස්සාය ඉසිහි සද්ධිං කිළිසිති
අත්ථො. එසා පතිට්ඨාති එසා තව පාදවිජායා අජ්ජ මම බලිතස්ස අපරාධස්ස
පතිට්ඨා භොතු. සුවාසිතන්ති ආයස්මන්තානං ඉසිතං එකරත්තිමිපි ඉමස්මිං.
අරඤ්ඤෙ වසිතං සුවසිතමෙව. කිංකාරණා? යං වාසවං භූතපතිං අද්දසාම.
සචෙ හි මයං නගරෙ අවසිම්භා, න ඉමං අද්දසාම. භොන්නොති භවන්තො.
සබ්බෙපි සුමනා භවන්තු තුස්සන්තු, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඛමන්තු,
කිංකාරණා? යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී භිසානී යස්මා තුම්භාකං ආචරියො
භිසානී අලභීති. සක්කො ඉසිගණං වන්දිත්වා දෙවලොකං ගතො.
ඉසිගණොපි ක්කානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අභොසි.

තදා උපකඤ්චනාදයො ජ භාතරො
සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපඅනුරුද්ධපුණ්ණආනන්දත්ථෙරා, හගිනී
උජ්ජලවණ්ණා, දාසී බුජ්ජුත්තරා, දාසො චිත්තො ගහපති, රුක්ඛදෙවතා
සාතාගිරො, වාරණො පාලිලෙය්‍යනාගො, වානරො මධුවාසිට්ඨො, සක්කො
කාළදාසී, මහාකඤ්චනතාපසො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චූත්තනායෙනෙව දස පාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා.
තථා අච්චන්තමෙව කාමෙසු අනපෙක්ඛතාදයො ගුණානුභවා
විභාවෙතබ්බාති.

භිසවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සොණපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා

42. පඤ්චමෙ නගරෙ බ්‍රහ්මවඩ්ඨනෙති බ්‍රහ්මවඩ්ඨනනාමකෙ නගරෙ.
කුලවරෙති අග්ගකුලෙ. සෙට්ඨෙති පාසංසතමෙ. මහාසාලෙති මහාසාරෙ.

අජායහන්ති අජායං අහං. ඉදං චුත්තං හොති - තස්මිං කාලෙ “බ්‍රහ්මවඩ්ඪන”න්ති ලද්ධනාමෙ බාරාණසිනගරෙ යදා හොමී භවාමී පටිවසාමී, තදා අභිජාතසම්පත්තියා උදිතොදිතභාවෙන අග්ගෙ විජ්ජාවතසම්පත්තියා සෙට්ඨෙ අසීතිකොට්ඨිභවතාය මහාසාලෙ බ්‍රහ්මණකුලෙ අහං උප්පජ්ජිත්ති.

තදා හි මහාසත්තො බ්‍රහ්මලොකතො චචිත්වා බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරෙ අසීතිකොට්ඨිභවස්ස අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “සොණකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අඤ්ඤොපි සත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා බොධිසත්තස්ස මාතුයා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස ජාතස්ස “නන්දකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙසං උග්ගහිතවෙදානං සබ්බසිප්පනිප්ඵත්තිප්පත්තානං වයප්පත්තානං රූපසම්පදං දිස්වා තුට්ඨහට්ඨා මාතාපිතරො “සරබන්ධනෙන බන්ධිස්සාමා”ති පඨමං සොණකුමාරං ආහංසු - “තාත, තෙ පතිරූපකුලතො දාරිකං ආනෙස්සාම, ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහී”ති.

මහාසත්තො “අලං මය්හං සරාවාසෙන, අහං යාවජීවං තුම්හෙ පටිපඡගිත්වා තුම්හාකං අච්චයෙන පබ්බජිස්සාමී”ති ආහ. මහාසත්තස්ස හි තදා තයොපි භවා ආදිත්තං අගාරං විය අඬගාරකාසු විය ච උපට්ඨහිංසු. විසෙසතො පනෙස නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො අහොසී. තස්ස අධිප්පායං අජානන්තා තෙ පුනප්පුනං කථෙන්නාපි තස්ස චිත්තං අලහිත්වා නන්දකුමාරං ආමන්තෙත්වා “තාත, තෙන හි ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහී”ති චත්වා තෙනාපි “නාහං මම භාතරා ඡඩ්ඪිතබ්බෙළං සීසෙන උක්ඛිපාමී, අහම්පි තුම්හාකං අච්චයෙන භාතරා සද්ධිං පබ්බජිස්සාමී”ති චුත්තෙ “ඉමෙ ඵලං තරුණා කාමෙ ජහන්ති, කිමඬගං පන මයන්ති සබ්බෙව පබ්බජිස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා “තාත, කිං වො අම්හාකං අච්චයෙන පබ්බජ්ජාය, සබ්බෙ සහෙව පබ්බජාමා”ති චත්වා ඤාතීනං දාතබ්බයුත්තකං දත්වා දාසජනං භුජිස්සං කත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා සබ්බං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා චත්තාරොපි ජනා බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ පදුමපුණ්ඩරිකමණ්ඩිතං මහාසරං නිස්සාය රමණීයෙ ව්‍යාසණ්ඨෙ අස්සමං මාපෙත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙන චුත්තං -

43.

“තදාපි ලොකං දිස්වාන, අන්ධිභූතං තමොත්ථං;
චිත්තං භවතො පතිකුට්ඨි, තුත්තවෙගහතං විය.

44.

“දිස්වාන විවිධං පාපං, ඵලං චිත්තෙසහං තදා;
කදාහං ගෙහා නික්ඛම්ම, පටිසිස්සාමි කානනං.

45.

“තදාපි මං නිමන්තිංසු, කාමභොගෙහි ඤාතයො;
තෙසම්පි ඡන්දමාවික්ඛිං, මා නිමන්තෙථ තෙහි මං.

46.

“යො මෙ කනිට්ඨකො භාතා, නන්දො නාමාසි පණ්ඩිතො;
සොපි මං අනුසික්ඛන්තො, පබ්බජ්ජං සමරොවයි.

47.

“අහං සොණො ව නන්දො ව, උභො මාතාපිතා මම;
තදාපි භොගෙ ඡඩ්ඨෙත්වා, පාවිසිම්හා මහාවන”න්ති.

තත්ථ තදාපීති යදා අහං බ්‍රහ්මවද්ධිසන්නගරෙ සොණො නාම
බ්‍රාහ්මණකුමාරො අහොසිං, තදාපි. ලොකං දිස්වානාති සකලම්පි
සත්තලොකං පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සිත්වා. අන්ධිභූතන්ති
පඤ්ඤාවක්ඛුවිරහෙන අන්ධජාතං අන්ධභාවං පත්තං. තමොත්ථටන්ති
අවිජ්ජන්ධකාරෙන අභිභූතං. චිත්තං භවතො පතිකුටතීති
ජාතිආදිසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන කාමාදිභවතො මම චිත්තං
සඩ්කුටති සන්තිලියති න විසරති. තුත්තවෙගහතං වියාති තුත්තං වුවචති
අයොකණ්ටකසීසො දිසදණ්ඩො, යො පතොදොති වුවචති. තෙන වෙගසා
අභිභතො යථා භත්ථාජාතීයො සංවෙගජ්ජත්තො භොති, එවං මම චිත්තං
තදා කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙගජ්ජත්තන්ති දස්සෙති.

දිස්වාන විවිධං පාපන්ති ගෙහං ආවසන්තෙහි සරාවාසනිමිත්තං
ඡන්දදොසාදිවසෙන කරියමානං නානාවිධං පාණාතිපාතාදිපාපකම්මඤ්චෙව
තන්තිමිත්තඤ්ච නෙසං ලාමකභාවං පස්සිත්වා. එවං චිත්තෙසහං තදාති
“කදා නු ඛො අහං මහාහත්ථී විය අයබන්ධනං සරබන්ධනං ඡන්දිත්වා
ගෙහතො නික්ඛමනවසෙන වනං පවිසිස්සාමි”ති එවං තදා
සොණකුමාරකාලෙ චිත්තෙසිං අහං. තදාපි මං නිමන්තිංසුති න කෙවලං
අයොසරපණ්ඩිතාදිකාලෙයෙව, අථ ඛො තදාපි තස්මිං සොණකුමාරකාලෙපි
මං මාතාපිතුආදයො ඤාතයො කාමභොගිනො කාමජ්ඣාසයා “එහි, තාත,
ඉමං අසීතිකොට්ඨනං විභවං පටිපජ්ජ, කුලවංසං පතිට්ඨාපෙහි”ති උළාරෙහි
භොගෙහි නිමන්තිංසු. තෙසම්පි ඡන්දමාවික්ඛිත්ති තෙසම්පි මම ඤාතීනං
තෙහි කාමභොගෙහි මා මං නිමන්තිත්ථාති අත්තතො ඡන්දම්පි ආවික්ඛිං,
පබ්බජ්ජාය නින්තජ්ඣාසයම්පි කට්ඨෙසිං, යථාජ්ඣාසයං පටිපජ්ජථාති
අධිජ්ජායො.

සොපි මං අනු සික්ඛන්තොති “ඉමෙ කාමා නාම අජ්ජස්සාදා බහුදුක්ඛා
බහුපායාසා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; 2.43-45; පාච්.417) නයෙන
නානජ්ජකාරං කාමෙසු ආදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා යථාහං සීලාදීති

සික්ඛන්තො පබ්බජ්ජං රොවෙසිං. සොපි නන්දපණ්ඩිතො තට්ඨ තස්ස නෙක්ඛම්මෙන මං අනුසික්ඛන්තො පබ්බජ්ජං සමරොවයීති. අහං සොණො ව නන්දො වාති තස්මිං කාලෙ සොණනාමකො අහං මය්හං කනිට්ඨභාතා නන්දො වාති. උභො මාතෘපිතා මමාති “ඉමෙ නාම පුත්තකා එවං තරුණකාලෙපි කාමෙ ජහන්ති, කිමඬගං පන මය”න්ති උප්පන්නසංවෙගා මාතෘපිතරො ව. භොගෙ ජඩ්ඛෙත්වාති අසිතිකොට්ඨිභවසම්ඳ්ධෙ මහා භොගෙ අනපෙක්ඛවිත්තා බෙළුපිණ්ඩං විය පරිච්චජිත්වා මයං චත්තාරොපි ජනා නිමවන්තප්පදෙසෙ මහාවනං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයෙන පවිසිම්හාති අත්ථො.

පවිසිත්වා ව තෙ තත්ථ රමණීයෙ භූමිභාගෙ අස්සමං මාපෙත්වා තාපසපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙ උභොපි භාතරො මාතෘපිතරො පටිජග්ගිංසු. තෙසු නන්දපණ්ඩිතො “මයා ආභතඵලාඵලානෙව මාතෘපිතරො බාදාපෙස්සාමි”ති නියොයා ව පුරිමගොචරගනිතට්ඨානතො ව යාති තාති අවසෙසාති ඵලාඵලාති පාතොව ආනෙත්වා මාතෘපිතරො බාදාපෙති. තෙ තාති බාදිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකා භොන්ති. සොණපණ්ඩිතො පන දුරං ගන්ත්වා මධුරමධුරාති සුපක්කාති ආභරිත්වා උපනාමෙති. අථ නං තෙ “තාත, කනිට්ඨෙත ආභතාති මයං බාදිත්වා උපොසථිකා ජාතා, ඉදාති නො අත්ථො නත්ථි”ති වදන්ති. ඉති තස්ස ඵලාඵලාති පරිභොගං න ලභන්ති විනස්සන්ති, පුනදිවසාදීසුපි තට්ඨවාති, එවං සො පඤ්චාභිඤ්ඤාය දුරම්පි ගන්ත්වා ආභරති, තෙ පන න බාදන්ති.

අථ මහාසත්තො වින්තෙසි – “මාතෘපිතරො සුමුමාලා, නන්දො ව යාති තාති අපක්කාති දුප්පක්කාති ඵලාඵලාති ආභරිත්වා බාදාපෙති, එවං සත්තෙ ඉමෙ න චිරං පවත්තිස්සන්ති, වාරෙස්සාමි න”න්ති. අථ නං ආමන්තෙත්වා “නන්ද, ඉතො පට්ඨාය ඵලාඵලං ආභරිත්වා මමාගමනං පතිමානෙහි, උභො එකතොව බාදාපෙස්සාමා”ති ආහ. එවං චුත්තෙපි අත්තතො පුඤ්ඤං පච්චාසිසන්තො න තස්ස වචනමකාසි. මහාසත්තො තං උපට්ඨානං ආගතං “න ත්වං පණ්ඩිතානං වචනං කරොසි, අහං ජෙට්ඨො, මාතෘපිතරො ව මමෙව භාරො, අහමෙව නෙ පටිජග්ගිස්සාමි, ත්වං ඉතො අඤ්ඤත්ථ යාහි”ති තස්ස අච්ඡරං පහරි.

සො තෙන පණාමිතො තත්ථ යාතුං අසක්කොන්තො තං චන්දිත්වා මාතෘපිතූනං තමත්ථං ආරොවෙත්වා අත්තතො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කසිණං ඔලොකෙත්වා තංදිවසමෙව අට්ඨ ව සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා වින්තෙසි – “කිං නු ඛො අහං සිනෙරුපාදතො රතනවාලුකං ආභරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාපරිවෙණං ආකිරිත්වා බමාපෙස්සාමි, උදාහු අනොතත්තතො උදකං ආභරිත්වා බමාපෙස්සාමි? අථ වා මෙ භාතා දෙවතාවසෙන බමෙය්‍ය, චත්තාරො මහාරාජානො සක්කඤ්ච දෙවරාජානං ආනෙත්වා බමාපෙස්සාමි, එවං පන

න සොභිස්සති, අයං බො මනොපො බ්‍රහ්මවඨ්ඨනරාජා සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා, තං ආදිං කත්වා සබ්බෙ රාජානො ආනෙත්වා බමාපෙස්සාමි, එවං සන්තෙ මම භාතු ගුණො සකලජම්බුදීපං අවත්ථරිත්වා ගමිස්සති, චන්දො විය සුරියො විය ච පඤ්ඤායිස්සති” ති.

සො තාවදෙව ඉද්ධියා ගන්ත්වා බ්‍රහ්මවඨ්ඨනනගරෙ තස්ස රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ ඔතරිත්වා “එකො තාපසො තුම්හෙ දට්ඨුකාමො” ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන කතොකාසො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං අත්තනො බලෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා තව දස්සාමි” ති. “කථං පන තුම්හෙ, හන්තෙ, සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා දස්සාමි” ති? “මහාරාජ, කස්සචි වධච්ඡෙදං අකත්වා අත්තනො ඉද්ධියාව ගහෙත්වා දස්සාමි” ති මහතියා සෙනාය සද්ධිං තං ආදාය කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා නගරස්ස අවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවෙසෙත්වා “යුද්ධං වා නො දෙනු, වසෙ වා චත්තතු” ති කොසලරඤ්ඤො දූතං පාහෙසි. තෙන කුජ්ඣිත්වා යුද්ධසජ්ජෙන හුත්වා නික්ඛන්තෙන සද්ධිං යුද්ධෙ ආරද්ධෙ අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන යථා ද්වින්නං සෙනානං පිළනං න භොති, එවං කත්වා යථා ච කොසලරාජා තස්ස වසෙ චත්තති, එවං වචනපටිවචනහරණෙනි සංවිද්හි. එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො තස්ස වසෙ චත්තාපෙසි.

සො තෙන පරිතුට්ඨො නන්දපණ්ඩිතං ආහ – “හන්තෙ, තුම්හෙහි යථා මය්හං පටිඤ්ඤාතං, තථා කතං, බහුපකාරා මෙ තුම්හෙ, කිමහං තුම්හාකං කරිස්සාමි, අහඤ්චි තෙ සකලජම්බුදීපෙ උපධිසිරජ්ජමිපි දාතුං ඉච්ඡාමි, කිමඨිගං. පන හත්ථිඅස්සරථමණිමුත්තාපවාළරජතසුචණ්ණදාසිදාසපරිජනපරිච්ඡෙද” ත්ති? තං සුත්වා නන්දපණ්ඩිතො “න මෙ තෙ, මහාරාජ, රජ්ජෙන අත්ථො, නාපි හත්ථියානාදීහි, අපි ච බො තෙ රට්ඨෙ අසුකස්මිං නාම අස්සමෙ මම මාතාපිතරො පබ්බජිත්වා වසන්ති. ත්‍යාහං උපට්ඨහන්තො එකස්මිං අපරාධෙ මම ජෙට්ඨහානිකෙන සොණපණ්ඩිතෙන නාම මහෙසිනා පණාමිතො, ස්වාහං තං ආදාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා බමාපෙස්සාමි, තස්ස මෙ ත්වං බමාපනෙ සහායො භොති” ති. රාජා “සාධු” ති සම්පට්ඨිත්වා චතුච්ඡතිඅක්ඛොහනී පරිමාණාය සෙනාය පරිවුතො එකසතරාජුහි සද්ධිං නන්දපණ්ඩිතං පුරක්ඛත්වා තං අස්සමපදං පත්වා චතුරධිගුලජ්ජදෙසං මුඤ්චිත්වා ආකාසෙ ඨිතෙන කාපෙන අනොතත්තතො උදකං ආහරිත්වා පාතියං පටිසාමෙත්වා පරිවෙණං සම්මජ්ජිත්වා මාතාපිතුනං ආසන්නජ්ජදෙසෙ නිසින්තං ඤානරතිසමජ්ජිතං මහාසත්තං උපසධිකමිත්වා නන්දපණ්ඩිතො නං බමාපෙසි. මහාසත්තො නන්දපණ්ඩිතං මාතරං පටිච්ඡාපෙත්වා අත්තනා යාවජීවං පිතරං පටිජග්ගි. තෙසං පන රාජුතං –

“ආනන්දො ච පමොදො ච, සදා හසිතකිළිතං;
මාතරං පරිවරිත්වාන, ලබ්භමෙතං විජානතා.

“ආනන්දො ච පමොදො ච, සදා භසිතකීළිතං;
පිතරං පරිවරිත්ථාන, ලබ්භමෙතං විජානතො.

“දානඤ්ච පෙය්‍යවජ්ජඤ්ච, අත්ථවරියා ච යා ඉධ;
සමානත්තතා ච ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ ඛො සඬගහා ලොකෙ, රථස්සාණිව යායතො.

“එතෙ ච සඬගහා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලහෙථ මානං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.

“යස්මා ච සඬගහා එතෙ, සම්මපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;
තස්මා මහත්තං පජ්ජොන්ති, පාසංසා ච භවන්ති තෙ.

“බ්‍රහ්මාති මාතාපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුව්චරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ච පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

“තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ච පණ්ඩිතො;
අන්තෙන අථ පානෙන, චත්ථෙන සයනෙන ච;
උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ච.

“තාය නං පාරිවරියාය, මාතාපිතූසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති. (ජා. 2.20.176-183) –

බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්ථා සබ්බෙපි තෙ රාජානො සබ්බකායා පසිදිංසු. අථ තෙ පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “දානාදීසු අප්පමත්තා භොවා”ති ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ සබ්බෙපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවනගරං පුරයිංසු. බොධිසත්තො “ඉතො පට්ඨාය මාතරං පටිජග්ගාහි”ති මාතරං නන්දපණ්ඩිතං පටිච්ඡාපෙත්වා අත්තනා යාවජීවං පිතරං පටිජග්ගි. තෙ උභොපි ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනා අහෙසුං.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, නන්දපණ්ඩිතො ආනන්දත්ථෙරො, මනොජො රාජා සාරිපුත්තත්ථෙරො, එකසතරාජානො අසිතිමහාථෙරා චෙච අඤ්ඤතරථෙරා ච, චතුච්ඡතිඅක්ඛොහනීපරිසා බුද්ධපරිසා, සොණපණ්ඩිතො ලොකනාථො.

තස්ස කිඤ්චාපි සාතිසයා නෙක්ඛම්මපාරම්, තථාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරම්භො ච නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා අච්චන්තමෙව කාමෙසු අනපෙක්ඛතා, මාතාපිතූසු තිබ්බො සගාරවසජ්ජතිස්සභාවො, මාතාපිතූඋපට්ඨානෙන අතිත්ති, සතිපි නෙසං උපට්ඨානෙ සබ්බකාලං

සමාපත්තිවිහාරෙහි චිතිනාමනන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විහාවෙනබ්බාති.

සොණපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නෙක්ඛමමපාරමී නිට්ඨිතා.

6. තෙමියවරියාවණ්ණනා

48. ඡට්ඨෙය කාසිරාජස්ස අනුජොති කාසිරඤ්ඤො අනුජො පුත්තො යදා හොමී, තදා මුගපක්ඛොති නාමෙන, තෙමියොති වදන්ති මන්ති තෙමියොති නාමෙන මුගපක්ඛවතාධිට්ඨානෙන “මුගපක්ඛො”ති මාතෘපිතරො ආදිං කත්වා සබ්බෙව මං වදන්තිති සම්බන්ධො. මහාසත්තස්ස හි ජාතදිවසෙ සකලකාසිරට්ඨෙය දෙවො වස්සි, යස්මා ච සො රඤ්ඤො වෙව අමච්චාදීනඤ්ච හදයං උළාරෙන පිතිසිනෙහෙන තෙමයමානො උප්පන්නො, තස්මා “තෙමියකුමාරො”ති නාමං අහොසි.

49. සොළසිත්ථිසහස්සානන්ති සොළසන්තං කාසිරඤ්ඤො ඉත්ථාගාරසහස්සානං. න විජ්ජති පුමොති පුත්තො න ලබ්භති. න කෙවලඤ්ච පුත්තො එව, ධිතෘපිස්ස නත්ථි එව. අභොරත්තානං අච්චයෙන, නිබ්බත්තො අහමෙකකොති අපුත්තකස්සෙව තස්ස රඤ්ඤො බහුතං සංවච්ඡරානං අතීතත්තා අනෙකෙසං අභොරත්තානං අපගමනෙන සක්කදත්තියො අහමෙකකොව බොධිපරියෙසනං වරමානො, තදා තස්ස පුත්තො හුත්වා උප්පන්නොති සත්ථා වදති.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ බාරාණසියං කාසිරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සොළසසහස්සා ඉත්ථියො අහෙසුං. තාසු එකාපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභති. නාගරා “අම්භාකං රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො එකොපි පුත්තො නත්ථි”ති විජ්ජට්ඨාරී ජාතා සන්තිපතිත්වා රාජානං “පුත්තං පත්ථෙහි”ති ආහංසු. රාජා සොළසසහස්සා ඉත්ථියො “පුත්තං පත්ථෙථා”ති ආණාපෙසි. තා වන්දාදීනං උපට්ඨානාදීනි කත්වා පත්ථෙත්තියොපි න ලහිංසු. අග්ගමහෙසි පනස්ස මද්දරාජධිතා වන්දාදෙවී නාම සීලසම්පන්නා අහොසි. රාජා “ත්ථමපි පුත්තං පත්ථෙහි”ති ආහ. සා පුණ්ණමදිවසෙ උපොසථිකා හුත්වා අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා “සවාහං අබණ්ඩසීලා, ඉමිනා මෙ සච්චෙන පුත්තො උප්පජ්ජතු”ති සච්චකිරියමකාසි. තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙන්නො තං කාරණං ඤත්වා “වන්දාදෙවියා පුත්තපටිලාභස්ස උපායං කරිස්සාමී”ති තස්සා අනුච්ඡවිකං පුත්තං උපධාරෙන්නො බොධිසත්තං තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා තනො වචිත්වා උපරිදෙවලොකෙ උප්පජ්ජිතුකාමං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සම්ම, තයි මනුස්සලොකෙ උප්පන්නෙ පාරමියො ච තෙ පුරෙස්සන්ති, මහාජනස්ස ච

වුඩ්ඪි හවිස්සති, අයං කාසිරඤ්ඤො චන්දා නාම අග්ගමහෙසි පුත්තං පත්ථෙති, තස්සා කුච්ඡියං උප්පජ්ජාහී”ති ආහ.

සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස සහායා පඤ්චසතා දෙවපුත්තා බිණායුකා දෙවලොකා චට්ඨත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො අමච්චහරියානං කුච්ඡියු පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. දෙවී ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා ගබ්භපරිහාරං දාපෙසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි. තංදිවසමෙව අමච්චගෙහෙසු පඤ්චකුමාරසතානි විජායිංසු. උභයමිපි සුත්වා රාජා “මම පුත්තස්ස පරිවාරා එතෙ”ති පඤ්චන්තං දාරකසතානං පඤ්චධානිසතානි පෙසෙත්වා කුමාරපසාධනානි ච පෙසෙසි. මහාසත්තස්ස පන අතිදීඝාදිදොසවිචජ්ජිතා අලම්බත්ථනා මධුරථඤ්ඤා චතුසට්ඨිධානියො දත්වා මහන්තං සක්කාරං කත්වා චන්දාදෙවියාපි වරං අදාසි. සා ගහිතකං කත්වා යපෙසි. දාරකො මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪති. අථ නං එකමාසිකං අලඬිකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජා පියපුත්තං ඔලොකෙත්වා ආලිඬිගිත්වා අඬිකෙ නිසිදාපෙත්වා රමයමානො නිසිදි.

50. තස්මිං බණෙ චත්තාරො වොරා ආනීතා. රාජා තෙසු එකස්ස සකණ්ටකාහි කසාහි පහාරසහස්සං ආණාපෙසි, එකස්ස සඬ්ඛලිකාය බන්ධිත්වා බන්ධනාගාරජ්ජවෙසනං, එකස්ස සරීරෙ සත්තිජ්ජහාරදානං, එකස්ස සුලාරොපනං. මහාසත්තො පිතු කථං සුත්වා සංවෙගජ්ජත්තො හුත්වා “අහො මම පිතා රජ්ජං නිස්සාය හාරියං නිරයගාමිකම්මං කරොති”ති වින්තෙසි. පුනදිවසෙ නං සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අලඬිකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙසුං.

සො ථොකං නිද්දායිත්වා පටිබුද්ධො අක්ඛිති උමිථිලෙන්වා සෙනච්ඡත්තං ඔලොකෙත්තො මහන්තං සිරිවිභවං පස්සි. අථස්ස පකතියාපි සංවෙගජ්ජත්තස්ස අතිරෙකතරං භයං උප්පජ්ජී. සො “කුතො නු ඛො අහං ඉමං රාජගෙහං ආගතො”ති උපධාරෙන්තො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන දෙවලොකතො ආගතභාවං ඤාත්වා තතො පරං ඔලොකෙත්තො උස්සදනිරයෙ පක්කභාවං පස්සි. තතො පරං ඔලොකෙත්තො තස්මිංයෙව නගරෙ රාජභාවං පස්සි. අථ සො “අහං වීසතිවස්සානි රජ්ජං කාරෙන්වා අසිතිවස්සසහස්සානි උස්සදනිරයෙ පච්චිං, ඉදානි පුනපි ඉමස්මිං වොරගෙහෙ නිබ්බත්තොස්මි, පිතාපි මෙ හියොයා චතුසු වොරෙසු ආනීතෙසු තථාරූපං ඵරූසං නිරයසංවත්තනිකං කථං කථෙසි. න මෙ ඉමිනා අවිදිතවිපුලානත්ථාවහෙන රජ්ජෙන අත්ථො, කථං නු ඛො ඉමමිහා වොරගෙහා මුච්චෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්තො නිපජ්ජී. අථ නං එකා දෙවධිතා “තාත තෙමියකුමාර, මා භායි, තිණි අඬිගානි අධිට්ඨගිත්වා තච සොත්ථි හවිස්සති”ති සමස්සාපෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො රජ්ජසඬ්ඛාතා අනත්ථතො මුච්චිතුකාමො සොළසසංවච්ඡරානි තිණි අඬිගානි

අවලාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨති. තෙන වුත්තං “කිච්ඡාලද්ධං පියං පුත්ත”න්තිආදි.

තත්ථ කිච්ඡාලද්ධන්ති කිච්ඡෙන කසිරෙන විරකාලපත්ථනාය ලද්ධං. අභිජාතන්ති ජාතිසම්පන්නං. කායජුතියා වෙව ඤාණජුතියා ච සමන්තාගතත්තා ජුතින්ධරං. සෙනවිජත්තං ධාරයිත්වාන, සයනෙ පොසෙති මං පිතාති පිතා මෙ කාසිරාජා “මා නං කුමාරං රජො වා උස්සාවො වා”ති ජාතකාලතො පට්ඨාය සෙනවිජත්තස්ස හෙට්ඨා සිරිසයනෙ සයාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන මං පොසෙති.

51. නිද්දායමානො සයනවරෙ පබුජ්ඣත්වා අහං ඔලොකෙන්තො පණ්ඩරං සෙනවිජත්තං අද්දසං. යෙනාහං නිරයං ගතොති යෙන සෙනවිජත්තෙන තතො තතියෙ අත්තභාවෙ අහං නිරයං ගතො, සෙනවිජත්තසීසෙන රජ්ජං වදති.

52. සහ දිට්ඨස්ස මෙ ඡත්තන්ති තං සෙනවිජත්තං දිට්ඨස්ස දිට්ඨවතො මෙ සහ තෙන දස්සනෙන, දස්සනසමකාලමෙවාති අත්ථො. තාසො උප්පජ්ජි හෙරවොති සුපරිවිදිතාදීනවත්තා භයානකො චිත්තුත්තාසො උදපාදි. විනිච්ඡයං සමාපන්නො, කථාහං ඉමං මුඤ්චිස්සන්ති කථං නු බො අහං ඉමං රජ්ජං කාලකණ්ණිං මුඤ්චෙය්‍යන්ති එවං විවාරණං ආපජ්ජිං.

53. පුබ්බසාලොහිතා මය්හන්ති පුබ්බෙ එකස්මිං අත්තභාවෙ මම මාතුභූතපුබ්බා තස්මිං ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මය්හං අත්ථකාමීතී හිතෙසිතී. සා මං දිස්වාන දුක්ඛිතං, තිසු යානෙසු යොජයීති සා දෙවතා මං තථා වෙතොදුක්ඛෙන දුක්ඛිතං දිස්වා මුගපක්ඛබ්බිරභාවසඬ්ඛාතෙසු තිසු රජ්ජදුක්ඛතො නික්ඛමනකාරණෙසු යොජෙසි.

54. පණ්ඩිච්චයන්ති පණ්ඩිච්චං, අයමෙව වා පායො. මා විභාවයාති මා පකාසෙහි. බාලමතොති බාලොති ඤාතො. සබ්බොති සකලො අත්තොජනො වෙව බහිජනො ච. ඔව්නායතුති නීහරංථං කාලකණ්ණින්ති අවජානාතු. එවං තච අත්ථො භවිස්සතීති එවං යථාචුත්තනයෙන අවජානිතබ්බභාවෙ සති තුය්හං ගෙහතො නික්ඛමනෙන හිතං පාරම්පරිපුරණං භවිස්සති.

55. තෙතං වචනන්ති තෙ එතං තීණි අඬගානි අධිට්ඨාහීති වචනං. අත්ථකාමාසි මෙ අම්මාති අම්ම දෙවතෙ, මම අත්ථකාමා අසි. හිතකාමාති තස්සෙව පරියායවචනං. අත්ථොති වා එත්ථ සුඛං වෙදිතබ්බං. හිතන්ති තස්ස කාරණභූතං පුඤ්ඤං.

56. සාගරෙව ථලං ලහින්ති වොරගෙහෙ වතාහං ජාතො, අහු මෙ මහාවතානත්ථොති සොකසාගරෙ ඔසිදන්තො තස්සා දෙවතාය අහං වචනං.

සුත්වා සාගරෙ ඔසිදන්තො විය ථලං පතිට්ඨං අලහිං, රජ්ජකුලතො නික්ඛමනොපායං අලහින්ති අත්ථො. තයො අභිගෙ අධිට්ඨන්ති යාව ගෙහතො නික්ඛමිං, තාව තිණි අභිගානි කාරණානි අධිට්ඨන්ති.

57. ඉදානි තානි සරූපතො දස්සෙතුං “මුගො අහොසි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පක්ඛොති පිට්ඨපජ්ජි. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එවං පන මහාසත්තෙ දෙවතාය දින්නනායෙ යත්වා ජාතවස්සතො පටියාය මුගාදිභාවෙන අත්තානං දස්සෙත්තෙ මාතෘපිතරො ධාතිආදයො ච “මුගානං හනුපරියොසානං නාම එවරූපං න හොති, ඛධිරානං කණ්ණසොතං නාම එවරූපං න හොති, පිට්ඨපජ්ජිනං හත්ථපාදා නාම එවරූපා න හොන්ති, හවිතඛිබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, වීමංසිස්සාම න”න්ති වින්නෙත්වා “ඛිරෙන තාව වීමංසිස්සාමා”ති සකලදිවසං ඛිරං න දෙන්ති. සො සුස්සන්තොපි ඛිරත්ථාය සද්දං න කරොති.

අථස්ස මාතා “පුත්තො මෙ ඡාතො, ඛිරමස්ස දෙථා”ති ඛිරං දාපෙසි. එවං අන්තරන්තරා ඛිරං අදත්වා එකසංවච්ඡරං වීමංසන්තාපි අන්තරං න පස්සිංසු. තතො “කුමාරකා නාම පුච්ඤ්ජකං පියායන්ති, එලාඵලං පියායන්ති, කිලනහණ්ඩකං පියායන්ති, හොජනං පියායන්ති”ති තානි තානි පලොහනීයානි උපනෙත්වා වීමංසනවසෙන පලොහෙන්තා යාව පඤ්චවස්සකාලා අන්තරං න පස්සිංසු. අථ නං “දාරකා නාම අග්ගිතො භායන්ති, මත්තහත්ථිතො භායන්ති, සප්පතො භායන්ති, උක්ඛිත්තාසිකපුරිසතො භායන්ති, තෙහි වීමංසිස්සාමා”ති යථා තෙහිස්ස අනත්ථො න ඡායති, තථා පුරිමමෙව සංවිදහින්වා අතිභයානකාකාරෙන උපගච්ඡන්තෙ කාරෙසුං.

මහාසත්තො නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා “ඉතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන නිරයො භාගිතඛිබ්බො”ති නිච්චලොච හොති. එවම්පි වීමංසිත්වා අන්තරං න පස්සන්තා පුන “දාරකා නාම සමජ්ජත්ථිකා හොන්ති”ති සමජ්ජං කාරෙත්වාපි මහාසත්තං සාණියා පරික්ඛිපිත්වා අජානන්තස්සෙව චතුසු පස්සෙසු සඛිබ්බසද්දෙහි හෙරිසද්දෙහි ච සහසා එකනින්නාදං කාරෙත්වාපි අන්ධකාරෙ සට්ඨෙහි දීපං උපනෙත්වා සහසා ආලොකං දස්සෙත්වාපි සකලසරීරං ඵාණිතෙන මක්ඛෙත්වා බහුමක්ඛිකෙ යානෙ නිපජ්ජාපෙත්වාපි න්භාපනාදීනි අකත්වා උච්චාරපස්සාවමත්ථකෙ නිපන්නං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි තත්ථ ච පලිපන්නං සයමානං පරිභාසෙහි අක්කොසනෙහි ච සට්ඨෙත්වාපි හෙට්ඨාමඤ්චෙ අග්ගිකපල්ලං කත්වා උණ්හසන්තාපෙන පිළෙත්වාපිති එවං නානාවිධෙහි උපායෙහි වීමංසන්තාපිස්ස අන්තරං න පස්සිංසු.

මහාසත්තො හි සඛිබ්බත්ථ නිරයභයමෙව ආවජ්ජෙත්වා අධිට්ඨානං අවිකොපෙන්තො නිච්චලොච අහොසි. එවං පන්තරසවස්සානි වීමංසිත්වා

අථ සොළසවස්සකාලෙ “පීඨසජ්ජිතො වා හොත්තු මුගඛධිරො වා රජනීයෙසු අරජ්ජන්තා දුස්සනීයෙසු අදුස්සන්තා නාම නත්ථිති නාටකානිස්ස පච්චුපට්ඨපෙත්වා වීමංසිස්සාමා”ති කුමාරං ගන්ධොදකෙන න්හාපෙත්වා දෙවපුත්තං විය අලඬකරිත්වා දෙවවිමානකජ්ජං පුජ්ඵගන්ධදාමාදිහි එකාමොදපමොදං පාසාදං ආරොපෙත්වා උත්තමරූපධරා භාවවිලාසසම්පන්නා දෙවච්ඡරාපටිභාගා ඉත්ථියො උපට්ඨපෙසුං – “ගච්ඡථ නච්චාදිහි කුමාරං අහිරමාපෙථා”ති. තා උපගන්ත්වා තථා කාතුං වායමිංසු. සො බුද්ධිසම්පන්නතාය “ඉමා මෙ සරීරසම්ඵස්සං මා වින්දිංසු”ති අස්සාසපස්සාසෙ නිරුන්ධි. තා තස්ස සරීරසම්ඵස්සං අවින්දන්තියො “ථද්ධසරීරො ඵස, නායං මනුස්සො, යක්ඛො භවිස්සති”ති පක්කමිංසු.

එවං සොළස වස්සානි සොළසහි මහාවීමංසාහි අනෙකාහි ව බුද්දකවීමංසාහි පරිග්ගණ්හිතුං අසක්කුණිත්වා මාතෘපිතරො “තාත, තෙමීයකුමාර, මයං තච අමුගාදිභාවං ජානාම, න හි තෙසං එවරූපානි මුඛකණ්ණසොතපාදානි හොත්ති, ත්ථං අම්හෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො, මා නො නාසෙහි, සකලජම්බුදීපෙ රාජ්ජනං සන්තිකා ගරහතො මොචෙහි”ති සහ විසුං විසුඤ්ච අනෙකචාරං යාචිංසු. සො තෙහි එවං යාචියමානොපි අසුණන්තො විය හුත්වා නිපජ්ජි.

58. අථ රාජා මහාසත්තස්ස උභො පාදෙ කණ්ණසොතෙ ජීවිහං උභො ව හත්ථෙ කුසලෙහි පුරිසෙහි වීමංසාපෙත්වා “යදිපි අපීඨසජ්ජිආදීනං වියස්ස පාදාදයො, තථාපි අයං පීඨසජ්ජි මුගඛධිරො මඤ්ඤෙ, ඊදිසෙ කාලකණ්ණපුරිසෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ වසන්තෙ තයො අන්තරායා පඤ්ඤායන්ති ජීවිතස්ස වා ඡත්තස්ස වා මහෙසියා වා”ති ලක්ඛණපාඨකෙහි ඉදානි කථිතං. ජාතදිවසෙ පන “තුම්භාකං දොමනස්සපරිහරණත්ථං ‘ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණො’ති චුත්ත”න්ති අමච්චෙහි ආරොචිතං සුත්වා අන්තරායහයෙන හීතො “ගච්ඡථ නං අවමඬිගලරථෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්චාරෙන නීහරාපෙත්වා ආමකසුසානෙ නිබණ්ඨා”ති ආණාපෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො භට්ඨො උදග්ගො අහොසි – “විරස්සං වත මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණිස්සති”ති. තෙන චුත්තං “තතො මෙ හත්ථපාදෙ වා”තිආදි.

තත්ථ මද්දියානි මද්දනවසෙන වීමංසිත්වා. අනුනතන්ති හත්ථාදිහි අවිකලතං. නින්දිසුන්ති “එවං අනුනාවයචොපි සමානො මුගාදි විය දිස්සමානො “රජ්ජං කාරෙතුං අභබ්බො, කාලකණ්ණපුරිසො අය”න්ති ගරහිංසු. “නිද්දිසු”න්තිපි පාඨො, වදිංසුති අත්ථො.

59. ඡඩ්ඛනං අනුමොදිසුන්ති රාජදස්සනත්ථං ආගතා සබ්බෙපි ජනපදවාසිනො සෙනාපතිපුරොහිතජ්ජමුඛා රාජපුරිසා තෙ සබ්බෙපි එකමනා සමානචිත්තා හුත්වා අන්තරායපරිහරණත්ථං රඤ්ඤා ආණන්තා භූමියං

නිබ්බූතවසෙන මම ඡඩ්ඛනං මුඛසඤ්ඤාං අකත්වා අභිමුඛභාවෙන සාධු සුට්ඨු ඉදං කත්තඛිබ්බමෙවාති අනුමොදිංසු.

60. සො මෙ අත්ථො සමීජ්ඣාති යස්සත්ථාය යදත්ථං තතො මුගාදිභාවාධිට්ඨානවසෙන දුක්ඛරවරණං විණ්ණං වරිතං, සො අත්ථො මම සමීජ්ඣාති. තෙසං මම මාතෘපිතුආදීනං මතිං අධිජ්ජායං සුත්වා සො අහං මම අධිජ්ජායසමීජ්ඣානෙන හට්ඨො අනුපධාරෙත්වා භූමියං නිබ්බූතානුජානනෙන සංවිග්ගමානසොව අභොසින්ති වචනසෙසෙන සම්බන්ධො වෙදිතඛිබ්බො.

61. එවං කුමාරස්ස භූමියං නිබ්බූතො රඤ්ඤා ආණත්තෙ චන්දාදෙවී තං පචත්තිං සුත්වා රාජානං උපසඤ්ඤාමිත්වා, “දෙව, තුම්හෙහි මය්හං වරො දින්නො, මයා ච ගහිතකං කත්වා යපිතො, තං මෙ ඉදානි දෙවා”ති. “ගණ්භ, දෙවී”ති. “පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙවා”ති. “පුත්තො තෙ කාළකණ්ණි, න සක්කා දාතු”න්ති. “තෙන හි, දෙව, යාවජීවං අදෙන්තො සත්ත වස්සානි දෙවා”ති. “තම්පි න සක්කා”ති. “ඡ වස්සානි, පඤ්චවත්තාරිකීණ්ද්වෙච්ඤං වස්සං, සත්ත මාසෙ, ඡපඤ්චවත්තාරොතයොද්වෙච්ඤං මාසංඅද්ධමාසංසත්තාහං දෙවා”ති. සාධු ගණ්භාති.

සා පුත්තං අලඬකාරාපෙත්වා “තෙමියකුමාරස්ස ඉදං රජ්ජ”න්ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා නගරං අලඬකාරාපෙත්වා පුත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා සෙතච්ඡත්තං මත්ථකෙ කාරාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා ආගතං අලඬකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සබ්බරත්තිං යාචි – “තාත තෙමිය, තං නිස්සාය සොළස වස්සානි නිද්දං අලහිත්වා රොදමානාය මෙ අක්ඛිති උජ්ජක්කානි, සොකෙන හදයං හිජ්ජති විය, තච අපියසජ්ජිආදිභාවං ජානාමි, මා මං අනාථං කරී”ති. ඉමිනා නියාමෙන ඡ දිවසෙ යාචි. ඡට්ඨෙ දිවසෙ රාජා සුනන්දං නාම සාරථීං පක්කොසාපෙත්වා “ස්වෙ පාතොව අවමඬගලරථෙන කුමාරං නීහරිත්වා ආමකසුසානෙ භූමියං නිබ්බූතවා පථවිවඩ්ඪනකකම්මං කත්වා එහි”ති ආහ. තං සුත්වා දෙවී “තාත, කාසිරාජා තං ස්වෙ ආමකසුසානෙ නිබ්බූතං ආණාපෙසි. ස්වෙ මරණං පාපුණ්ණස්සති”ති ආහ.

මහාසත්තො තං සුත්වා “තෙමිය, සොළස වස්සානි තයා කතො වායාමො මත්ථකං පත්තො”ති හට්ඨො උදග්ගො අභොසි. මාතුයා පනස්ස හදයං හිජ්ජනාකාරං විය අභොසි. අථ තස්සා රත්තියා අච්චයෙන පාතොව සාරථී රථං ආදාය ද්වාරෙ යපෙත්වා සිරිගඛ්භං පවිසිත්වා “දෙවි, මා මය්හං කුජ්ඣ, රඤ්ඤා ආණා”ති පුත්තං ආලිඬගිත්වා නිපන්නං දෙවිං පිට්ඨිහත්ථෙන අපනෙත්වා කුමාරං උක්ඛිපිත්වා පාසාදා ඔතරි. දෙවී උරං පහරිත්වා මහාසද්දෙන පරිදෙවිත්වා මහාතලෙ ඔහීයි.

අථ නං මහාසත්තො ඔලොකෙන්වා “මයි අකථෙන්නෙ මාතු සොකො බලවා හවිස්සති”ති කථෙතුකාමො හුත්වාපි “සචෙ කථෙස්සාමි සොළස වස්සානි කතො වායාමො මොසො හවිස්සති, අකථෙන්නො පනාහං අත්තතො ච මාතාපිතුනඤ්ච පච්චයො හවිස්සාමි”ති අධිවාසෙසි. සාරථී “මහාසත්තං රථං ආරොපෙන්වා පච්ඡිමද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙස්සාමි”ති පාචිනද්වාරාහිමුඛං පෙසෙසි. රථො නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවතානුභාවෙන තියොජනට්ඨානං ගතො. මහාසත්තො සුට්ඨුතරං තුට්ඨවිත්තො අහොසි. තත්ථ වනසං සාරථීස්ස ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි. සො “ඉදං යානං සුන්දර”න්ති රථං ඔක්කමාපෙන්වා මග්ගපස්සෙ යපෙන්වා රථා ඔරුය්හ මහාසත්තස්ස ආහරණහණ්ඩං ඔමුඤ්චිත්වා හණ්ඩිකං කත්වා යපෙන්වා කුදාලං ආදාය අවිදුරෙ ආවාටං බණ්ණං ආරහි. තෙන වුත්තං “න්භාපෙන්වා අනුලිම්භිත්වා”ති ආදි.

තත්ථ න්භාපෙන්වාති සොළසහි ගන්ධොදකසංඛි න්භාපෙන්වා. අනුලිම්භිත්වාති සුරහිවිලෙපනෙන විලිම්පෙන්වා. වෙයෙත්වා රාජවෙයනන්ති කාසිරාජුනං පචෙණියාගතං රාජමකුටං සීසෙ පටිමුඤ්චිත්වා. අහිසිඤ්චිත්වාති තස්මිං රාජකුලෙ රාජාහිසෙකනියාමෙන අහිසිඤ්චිත්වා. ඡත්තෙන කාරෙසුං පුරං පදක්ඛිණන්ති සෙතච්ඡත්තෙන ධාරියමානෙන මං නගරං පදක්ඛිණං කාරෙසුං.

62. සත්තාහං ධාරයිත්වානාති මය්හං මාතු වන්දාදෙවියා වරලාහනවසෙන ලද්ධං සත්තාහං මම සෙතච්ඡත්තං ධාරයිත්වා. උග්ගතෙ රවිමණ්ඩලෙති තතො පුනදිවසෙ සුරියමණ්ඩලෙ උග්ගතමත්තෙ අවමඬිගලරථෙන මං නගරතො නිහරිත්වා භූමියං නිබණ්ණන්ථං සාරථී සුනන්දො වනමුපගච්ඡි.

63. සප්පස්සන්ති සන්නද්ධො අස්සං, යුගෙ යොජිතස්සං මෙ රථං මග්ගතො උක්කමාපනවසෙන එකොකාසෙ කත්වා. හත්ථමුච්චිතොති මුච්චිතහත්ථො, රථපාවනතො මුත්තහත්ථොති අත්ථො. අථ වා හත්ථමුච්චිතොති හත්ථමුත්තො මම හත්ථතො මුච්චිත්වාති අත්ථො. කාසුන්ති ආවාටං. නිබාතුන්ති නිබණ්ණං.

64-5. ඉදානි යදත්ථං මයා සොළස වස්සානි මුගවතාදිඅධිට්ඨානෙන දුක්ඛරවරියා අධිට්ඨිතා, තං දස්සෙතුං “අධිට්ඨිතමධිට්ඨාන”න්ති ගාථාද්වයමාහ.

තත්ථ තප්පෙන්තො විවිධකාරණාති ද්විමාසිකකාලතො පට්ඨාය යාව සොළසසංචච්ඡරා ථඤ්ඤපටිසෙධනාදීහි විවිධෙහි නානප්පකාරෙහි කාරණෙහි තප්පයන්තො භයවිද්ධංසනවසෙන විහෙයියමානො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අථ මහාසත්තො සුනන්දෙ කාසුං බණන්තෙ “අයං මෙ වායාමකාලො”ති උට්ඨාය අත්තනො හත්ථපාදෙ සමබාහින්වා රථා ඔතරිතුං මෙ බලං අත්ථිති ඤත්වා විත්තං උප්පාදෙසි. තාවදෙවස්ස පාදපතිට්ඨානට්ඨානං වාතපුණ්ණහස්තවම්මං විය උග්ගන්ත්වා රථස්ස පච්ඡිමන්තං ආහව්ව අට්ඨාසි. සො ඔතරිත්වා කතිපයෙ වාරෙ අපරාපරං වඩ්ඤ්ඤාත්වා “යොජනසතම්පි ගන්තුං මෙ බලං අත්ථි”ති ඤත්වා රථං පච්ඡිමන්තෙ ගහෙන්වා කුමාරකානං කීළනයානකං විය උක්ඛිපිත්වා “සචෙ සාරථී මයා සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣෙය්‍ය, අත්ථි මෙ පටිවිරුජ්ඣිතුං බල”න්ති සල්ලක්ඛෙන්වා පසාධනත්ථාය විත්තං උප්පාදෙසි. තඨබණ්ණඤ්ඤෙව සක්කස්ස හවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං කාරණං ඤත්වා විස්සකම්මං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ කාසිරාජපුත්තං අලඬකරොහී”ති. සො “සාධු”ති වත්වා දිබ්බෙහි ව මානුසෙහි ව අලඬකාරෙහි සක්කං විය තං අලඬකරී. සො දෙවරාජලීලාය සාරථීස්ස බණනොකාසං ගන්ත්වා ආවාටතීරෙ යත්වා –

“කින්නු සත්තරමානොව, කාසුං බණ්ණි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කරස්සසි”ති. (ජා. 2.22.3) –

ආහ.

තෙන උද්ධං අනොලොකෙන්වාච –

“රඤ්ඤො මුගො ව පක්ඛො ව, පුත්තො ජාතො අචෙතසො;
සොම්හි රඤ්ඤො සමජ්ඣිට්ඨො, පුත්තං මෙ නිබණං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.4) –

වුත්තෙ මහාසත්තො –

“න බධිරො න මුගොස්මි, න පක්ඛො න ව චීකලො;
අධම්මං සාරථී කසිරා, මං චෙ ත්වං නිබණං වනෙ.

“ඌරු බාහුඤ්ඤෙ මෙ පස්ස, හාසිතඤ්ඤෙ සුණොහි මෙ;
අධම්මං සාරථී කසිරා, මං චෙ ත්වං නිබණං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.5-6) –

වත්වා පුන තෙන ආවාටබණනං පහාය උද්ධං ඔලොකෙන්වා තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා “මනුස්සො වා දෙවො වා”ති අජානන්තෙන –

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජාතෙමු තං මය”න්ති. (ජා. 2.22.7) –

“නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං කාසුයා නිබඤ්ඤසී.

“තස්ස රඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං ත්වං සම්මුපජීවසී;
අධම්මං සාරථී කසිරා, මං චෙ ත්වං නිබ්බුං වනෙ.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.

“යථා රුක්ඛො තථා රාජා, යථා සාබා තථා අහං;
යථා ඡායුපගො පොසො, එවං ත්වමසී සාරථී;
අධම්මං සාරථී කසිරා, මං චෙ ත්වං නිබ්බුං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.8-11) -

ආදිනා නයෙන ධම්මං දෙසෙත්වා තෙන නිවත්තනත්ථං යාවිතො
අනිවත්තනකාරණං පබ්බජ්ජාජන්දං තස්ස ච හෙතු නිරයභයාදිකං අතීතභවෙ
අත්තතො පවත්තිං විත්ථාරෙන කථෙත්වා තාය ධම්මකථාය තාය ච
පටිපත්තියා තස්මිම්පි පබ්බජ්තුකාමො ඡාතෙ රඤ්ඤො ඉමං -

“රථං නියයාතයිත්වාන, අනණො එහි සාරථී;
අනණස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිහි වණ්ණිත”න්ති. (ජා. 2.22.44) -

වත්වා තං විස්සජ්ජෙසී.

සො රථං ආහරණානි ච ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං
ආරොචෙසී. රාජා තාවදෙව “මහාසත්තස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමී”ති
නගරතො නිග්ගච්ඡි සද්ධිං චතුරඤ්ඤිනියා සෙනාය ඉත්ථාගාරෙහි
නාගරජානපදෙහි ච. මහාසත්තොපි බො සාරථී උයොපෙත්වා
පබ්බජ්තුකාමො ඡාතො. තස්ස විත්තං ඤත්වා සක්කො විස්සකම්මං
පෙසෙසී - “තෙමියපණ්ඩිතො පබ්බජ්තුකාමො, තස්ස අස්සමපදං
පබ්බජ්තපරික්ඛාරෙ ච මාපෙහි”ති. සො ගන්ත්වා තියොජනිකෙ වනසණ්ඛෙ
අස්සමං මාපෙත්වා
රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඨ්ඨකමනපොක්ඛරණිඵලරුක්ඛසම්පන්නං කත්වා
සබ්බෙ ච පබ්බජ්තපරික්ඛාරෙ මාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.
බොධිසත්තො තං දිස්වා සක්කදත්තියභාවං ඤත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා
වත්ථානි අපනෙත්වා තාපසවෙසං ගහෙත්වා කට්ඨත්ථරෙ නිසිත්තො අට්ඨ
සමාපත්තියො, පඤ්ච ච අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා පබ්බජ්ජාසුබ්බෙන
අස්සමෙ නිසීදි.

කාසිරාජාපි සාරථීනා දස්සිතමග්ගෙන ගන්ත්වා අස්සමං පවිසිත්වා මහාසත්තෙන සහ සමාගන්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො රජ්ජෙන නිමන්තෙසි. තෙමියපණ්ඩිතො තං පටික්ඛිපිත්වා අනෙකාකාරවොකාරං අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ච කාමාදීනවපටිසංයුත්තාය ච ධම්මියා කථාය රාජානං සංවෙජෙසි. සො සංවිග්ගමානසො සරාවාසෙ උක්කණ්ඨිතො පබ්බජිතුකාමො හුත්වා අමච්චෙ ඉත්ථාගාරෙ ච පුච්ඡි. තෙපි පබ්බජිතුකාමා අහෙසුං. අථ රාජා වන්දාදෙවිං ආදිං කත්වා සොළස සහස්සෙ ඔරොධෙ ච අමච්චාදිකෙ ච පබ්බජිතුකාමෙ ඤාත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි - “යෙ මම පුත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතුකාමා, තෙ පබ්බජන්තු” ති. සුවණ්ණකොට්ඨාගාරාදීනි ච විවරාපෙත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. නාගරා ච යථාපසාරිතෙයෙව ආපණෙ විවට්ඨ්ථාරානෙව ගෙහානි ච පභාය රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා මහාජනෙන සද්ධිං මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජි. සක්කදත්තියං තියොජනිකං අස්සමපදං පරිපුරි.

සාමන්තරාජානො “කාසිරාජා පබ්බජිතො” ති සුත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගහෙස්සාමා” ති නගරං පවිසිත්වා දෙවනගරසදිසං නගරං සත්තරතනහරිතං දෙවවිමානකජ්ජං රාජනිවෙසනඤ්ච දිස්වා “ඉමං ධනං නිස්සාය භයෙන භවිතබ්බ” ත්ති තාවදෙව නික්ඛමිත්වා පායාසුං. තෙසං ආගමනං සුත්වා මහාසත්තො වනන්තං ගන්ත්වා ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තෙ සබ්බෙ සද්ධිං පරිසාය තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. එවං අපරෙපි අපරෙපිති මහාසමාගමො අහොසි. සබ්බෙ එලාඑලානි පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති. යො කාමාදිවිතක්කං විතක්කෙති, තස්ස විත්තං ඤාත්වා මහාසත්තො තත්ථ ගන්ත්වා ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙති.

සො ධම්මස්සවනසජ්ජායං ලභිත්වා සමාපත්තියො අභිඤ්ඤායො ච නිබ්බත්තෙති. එවං අපරොපි අපරොපිති සබ්බෙපි ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනා අහෙසුං. තිරච්ඡානගතාපි මහාසත්තෙ ඉසිගණෙපි විත්තං පසාදෙත්වා ඡසු කාමසග්ගෙසු නිබ්බත්තිංසු. මහාසත්තස්ස බ්‍රහ්මචරියං චිරං දීඝමද්ධානං පවත්තිත්ථ. තදා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා උජ්ජලවණ්ණා අහොසි, සාරථී සාරිපුත්තත්ථෙරො, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, පරිසා බුද්ධපරිසා, තෙමියපණ්ඩිතො ලොකනාථො.

තස්ස අධිට්ඨානපාරමී ඉධ මත්ථකං පත්තා, සෙසපාරමියොපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා මාසජාතකාලතො පට්ඨාය නිරයභයං පාපභීරුතා රජ්ජජිගුච්ඡා නෙක්ඛම්මනිමිත්තං මුගාදිභාවාධිට්ඨානං තත්ථ ච විරොධිජ්ජවිවයසමොධානෙපි නිච්චලභාවොති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

තෙමියවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිට්ඨානපාරමී නිට්ඨිතා.

7. කපිරාජවරියාවණ්ණනා

67. සත්තමෙ යදා අහං කපි ආසින්නි යස්මිං කාලෙ අහං කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා වුද්ධිමන්වාය නාගබ්බො ථාමසම්පන්නො අස්සපොතකප්පමාණො මහාසරීරො කපි භොමි. නදීකුලෙ දරීසයෙති එකිස්සා නදියා තීරෙ එකස්මිං දරීභාගෙ යදා වාසං කප්පෙමිති අත්ථො.

තදා කිර බොධිසත්තො යුථපරිහරණං අකත්වා එකවරො හුත්වා විහාසි. තස්සා පන නදියා වෙමජ්ඣෙ එකො දීපකො නානප්පකාරෙහි අමබපනසාදීහි ඵලරුක්ඛෙහි සම්පන්නො. බොධිසත්තො ථාමජවසම්පන්නතාය නදියා ඔරිමතීරතො උප්පතිත්වා දීපකස්ස පන නදියා ව මජ්ඣෙ එකො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථි, තස්මිං පතති. තතො උප්පතිත්වා තස්මිං දීපකෙ පතති. සො තත්ථ නානප්පකාරානි ඵලාඵලානි බාදිත්වා සායං තෙනෙව උපායෙන පච්චාගන්ත්වා අත්තතො වසනට්ඨානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙපි තථෙව කරොති. ඉමිනා නියාමෙන වාසං කප්පෙසි.

තස්මිං පන කාලෙ එකො කුම්භීලො සපජාපතිකො තස්සං නදියං වසති. තස්ස හරියා බොධිසත්තං අපරාපරං ගච්ඡන්තං දිස්වා තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා කුම්භීලං ආහ – “මය්හං බො, අයාපුත්ත, ඉමස්ස වානරස්ස හදයමංසෙ දොහළො උප්පන්නො”ති. සො “සාධු, හද්දෙ, ලච්ඡසි”ති වත්වා “අජ්ජ තං සායං දීපකතො ආගච්ඡන්තමෙව ගණ්හිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණෙ නිපජ්ජි. බොධිසත්තො තං දිවසං ගොවරං වරිත්වා සායන්හසමයෙ දීපකෙ යීතොව පාසාණං ඔලොකෙත්වා “අයං පාසාණො ඉදානි උච්චතරො බායති, කිං නු බො කාරණ”න්ති වින්තෙසි. මහාසත්තස්ස හි උදකප්පමාණඤ්ච පාසාණප්පමාණඤ්ච සුවචත්ථාපිතමෙව භොති. තෙනස්ස එතදභොසි – “අජ්ජ ඉමිස්සා නදියා උදකං නෙව භායති, අථ ව පනායං පාසාණො මහා හුත්වා පඤ්ඤායති, කච්චි නු බො එත්ථ මය්හං ගහණත්ථාය කුම්භීලො නිපන්නො”ති?

සො “විමංසිස්සාමි තාව න”න්ති තත්ථෙව ධත්වා පාසාණෙන සද්ධිං කථෙන්නො විය “භො, පාසාණා”ති වත්වා පටිච්චනං අලහන්නො යාවතතියං “භො, පාසාණා”ති ආහ. පාසාණො පටිච්චනං න දෙති. පුනපි බොධිසත්තො “කිං, භො පාසාණ, අජ්ජ මය්හං පටිච්චනං න දෙසි”ති ආහ. කුම්භීලො “අද්ධා අයං පාසාණො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු වානරින්දස්ස පටිච්චනං දෙති මඤ්ඤෙ, අජ්ජ පන මයා ඔත්ථරිතත්තා න දෙති, හන්දාහං දස්සාමිස්ස පටිච්චන”න්ති වින්තෙත්වා “කිං වානරින්දා”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං කුම්භීලො”ති. “කිමත්ථං එත්ථ නිපන්නොසි”ති? “තව හදයං පත්ථයමානො”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි – “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථි, පටිරුද්ධං වත මෙ ගමන”න්ති. තෙන වුත්තං –

“පිළිතො සුසුමාරෙන, ගමනං න ලභාමහං”.

68.

“යම්භොකාසෙ අහං යත්වා, ඔරා පාරං පතාමහං;
තත්ථච්ඡි සත්තුචධකො, කුම්භීලො ලුද්දදස්සනො” ති.

තත්ථ “පිළිතො සුසුමාරොනා” ති අද්ධගාථාය චුත්තමෙවත්ථං.
“යම්භොකාසෙ” ති ගාථාය පාකටං කරොති. තත්ථ යම්භොකාසෙති යස්මිං
නදීමජ්ඣෙධි යිතපිට්ඨිපාසාණසඬ්ඛානෙ පදෙසෙ යත්වා. ඔරාති දීපකසඬ්ඛානා
ඔරතීරා. පාරන්ති තදා මම වසනට්ඨානභූතං නදියා පරතීරං. පතාමහන්ති
උජ්ජතිත්වා පතාමි අහං. තත්ථච්ඡිති තස්මිං පිට්ඨිපාසාණපදෙසෙ
සත්තුභූතො වධකො එකන්තෙනෙව ඝාතකො පච්චත්ථිකො ලුද්දදස්සනො
සොරරූපො භයානකදස්සනො නිසීදි.

අථ මහාසත්තො චිත්තෙසි – “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථි, අජ්ජ
මයා කුම්භීලො වඤ්චෙතඛිඛො, එවඤ්ඤි අයඤ්ච මහතා පාපතො මයා
පරිමොචිතො සියා, මය්හඤ්ච ජීවිතං ලද්ධ” න්ති. සො කුම්භීලං ආහ –
“සම්ම, කුම්භීල, අහං තුය්හං උපරි පතිස්සාමි” ති. කුම්භීලො “වානරින්ද,
පපඤ්චං අකත්වා ඉතො ආගච්ඡාමි” ති ආහ. මහාසත්තො “අහං ආගච්ඡාමි,
ත්ථං පන අත්තනො මුඛං විවරිත්වා මං තච සන්තිකං ආගතකාලෙ
ගණ්භාමි” ති අවොච. කුම්භීලානඤ්ච මුඛෙ විවටෙ අක්ඛිති නිමිථිලන්ති.
සො තං කාරණං අසල්ලක්ඛෙන්තො මුඛං විවරි. අථස්ස අක්ඛිති නිමිථිලිංසු.
සො මුඛං විවරිත්වා සඛිඛසො නිමිථිලිතක්ඛි හුත්වා නිපජ්ජි. මහාසත්තො
තස්ස තථාභාවං ඤත්වා දීපකතො උජ්ජතිතො ගන්ත්වා කුම්භීලස්ස
මත්ථකං අක්කමිත්වා තතො උජ්ජතන්තො විජ්ජුලතා විය විජ්ජොතමානො
පරතීරෙ අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

69.

“සො මං අසංසි එහිති, අහම්පෙමීති තං වදිං;
තස්ස මත්ථකමක්කම්ම, පරකුලෙ පතිට්ඨහි” න්ති.

තත්ථ අසංසිති අභාසි. අහම්පෙමීති අහම්පි ආගච්ඡාමිති තං කට්ඨෙසි.

යස්මා පන තං දීපකං අම්බජම්බුපනසාදිඵලරුක්ඛසණ්ඩමණ්ඩිතං
රමණීයං නිවාසයොග්ගඤ්ච, “ආගච්ඡාමි” ති පන පටිඤ්ඤාය දින්නත්තා
සච්චං අනුරක්ඛෙන්තො මහාසත්තොපි “ආගමිස්සාමෙවා” ති තථා අකාසි.
තෙන චුත්තං –

70.

“න තස්ස අලිකං භණිතං, යථා වාවං අකාසහ” න්ති.

යස්මා චෙතං සච්චානුරක්ඛණං අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා කතං,
තස්මා ආහ –

“සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ සච්චපාරථි”ති.

කුම්භීලො පන තං අවිජරියං දිස්වා “ඉමිනා වානරින්දෙන අතිඅවිජෙරකං කත”න්ති චිත්තෙන්වා “හො වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො අමිත්තෙ අභිභවති, තෙ සබ්බෙපි තුය්හං අබ්භන්තරෙ අත්ථි මඤ්ඤෙ”ති ආහ -

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද, යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති. (ජා. 1.2.147);

තත්ථ යස්සාති යස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස. එතෙති ඉදානි වත්තබ්බෙ පච්චක්ඛතො දස්සෙති. චතුරො ධම්මාති වත්තාරො ගුණා. සච්චන්ති වච්චිච්චං, “මම සන්තිකං ආගමිස්සාමි”ති වත්වා මුසාවාදං අකත්වා ආගතො එවාති එතං තෙ වච්චිච්චං. ධම්මොති විචාරණපඤ්ඤා, “එවං කතෙ ඉදං නාම හවිස්සති”ති පවත්තා තෙ එසා විචාරණපඤ්ඤා. ධිතිති අබ්බොච්ඡින්නං විරියං වුච්චති, එතමපි තෙ අත්ථි. වාගොති අත්තපරිච්චාගො, ත්වං අත්තානං පරිච්චජිත්වා මම සන්තිකං ආගතො, යං පනාහං ගණ්හිතුං නාසක්ඛිං, මය්හමෙවෙස දොසො. දිට්ඨන්ති පච්චාමිත්තං. සො අතිවත්තතීති යස්ස පුග්ගලස්ස යථා තව එවං එතෙ වත්තාරො ධම්මා අත්ථි, සො යථා මං ත්වං අජ්ජ අතික්කන්තො, තථෙව අත්තනො පච්චාමිත්තං අතික්කමති අභිභවතීති.

එවං කුම්භීලො බොධිසත්තං පසංසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගතො. තදා කුම්භීලො දෙවදත්තො අහොසි, තස්ස හරියා විඤ්චමාණවිකා, කපිරාජා පන ලොකනාටො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා උදකස්ස පාසාණස්ස ච පමාණවචන්ථානෙන ඉදානි පාසාණො උච්චතරො බායතීති පරිග්ගණ්හනවසෙන පාසාණස්ස උපරි සුසුමාරස්ස නිපන්තභාවජානනං, පාසාණෙන කථනාපදෙසෙන තස්සත්ථස්ස නිවිජයගමනං, සුසුමාරස්ස උපරි අක්කමිත්වා සහසා පරතීරෙ පතිට්ඨානවසෙන සීඝකාරිකාය තස්ස මහතා පාපතො පරිමොචනං, අත්තනො ජීවිතරක්ඛණං, සච්චවාචානුරක්ඛණඤ්චාති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

කපිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සච්චතාපසචරියාවණ්ණනා

අට්ඨමෙ තාපසො සච්චසච්චගයොති සච්චසද්දෙන අවිහාතබ්බො සච්චනාමකො තාපසො යදා යස්මිං කාලෙ හොමි, තදා. සච්චෙන ලොකං

පාලෙසින්ති අත්තනො අවිසංවාදිභාවෙන සත්තලොකං ජම්බුදීපෙ තත්ථ තත්ථ සත්තනිකායං පාපතො නානාවිධා අනත්ථතො ච රක්ඛිං. සමග්ගං ජනමකාසහන්ති තත්ථ තත්ථ කලහවිග්ගහවිවාදාපන්නං මහාජනං කලහෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා සාමග්ගියං ආනිසංසකථනෙන සමග්ගං අවිච්ඡිද්ධානං සම්මොද්ධානං අහමකාසිං.

තදා හි බොධිසත්තො බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්මිං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස “සච්චො”ති නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා නචිරස්සෙව සබ්බසිප්පානං නිප්ඵත්තිං පත්තො. ආචරියෙන අනුඤ්ඤාතො බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා තෙහි අභිනන්දියමානො තෙසං චිත්තානුරක්ඛණත්ථං කතිපාහං තෙසං සන්තිකෙ වසී. අථ නං මාතෘපිතරො පතිරූපෙන දාරෙන සංයොජෙතුකාමා සබ්බං විභවජාතං ආචික්ඛිත්වා සරාවාසෙන නිමන්තෙසු.

මහාසත්තො නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො අත්තනො නෙක්ඛම්මපාරමිං පරිබුහෙතුකාමො සරාවාසෙ ආදීනවං පබ්බජ්ජාය ආනිසංසඤ්ච නානප්පකාරතො කථෙත්වා මාතෘපිතූනං අස්සුමුඛානං රොද්ධානානං අපරිමාණං භොගක්ඛන්ධං අනන්තං යසං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිච්චිටං පභාය මහානාගොව අයසඬ්ඛලිකං සරඛන්ධනං ඡින්දන්තො නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තප්පදෙසං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාඵලෙහි යාපෙන්නො නචිරස්සෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ච අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා ඤානකීළං කීළයමානො සමාපත්තිවිහාරෙන විහරති.

සො එකදිවසං දිබ්බවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සෙ යෙභුයොන පාණාතිපාතාදිදසඅකුසලකම්මපට්ඨපසුතෙ කාමනිදානං කාමාධිකරණං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදාපන්නෙ. දිස්වා එවං චින්තෙසි – “න බො පන මෙතං පතිරූපං, යදිදං ඉමෙ සත්තෙ එවං පාපපසුතෙ විවාදාපන්නෙ ච දිස්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණං. අහඤ්ඤි ‘සත්තෙ සංසාරපඬ්ඤාතො උද්ධරිත්වා නිබ්බානථලෙ පතිට්ඨපෙස්සාමි’ති මහාසම්බොධියානං පටිපන්නො, තස්මා තං පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්තො යංනුනාහං මනුස්සපථං ගන්ත්වා තෙ තෙ සත්තෙ පාපතො ඔරමාපෙය්‍යං, විවාදඤ්ච නෙසං වූපසමෙය්‍ය”න්ති.

එවං පන චින්තෙත්වා මහාසත්තො මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො සන්තං සමාපත්තිසුඛං පභාය ඉද්ධියා තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං චිත්තානුකූලං ධම්මං දෙසෙන්තො කලහවිග්ගහවිවාදාපන්නෙ සත්තෙ දිට්ඨධම්මිකඤ්ච සම්පරායිකඤ්ච විරොධෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙ සහිතෙ අකාසී. අනෙකාකාරවොකාරඤ්ච පාපෙ ආදීනවං විභාවෙන්තො තතො සත්තෙ විවෙචෙන්වා එකච්චෙ දසසු කුසලකම්මපට්ඨමම්මෙසු පතිට්ඨාපෙසී. එකච්චෙ පබ්බාජෙත්වා සීලසංවරෙ ඉන්ද්‍රියගුත්තියං

සතිසම්පජ්ඣාදිකෙ පටිච්චෙකවාසෙ ක්කානාහිඤ්ඤාසු ව යථාරහං පතිට්ඨාපෙසි.
තෙන වුත්තං -

71.

“පුනාපරං යදා හොමී, තාපසො සච්චසච්චයො;
සච්චෙන ලොකං පාලෙසිං, සමග්ගං ජනමකාසහ” ත්ති.

ඉධාපි මහාපුරිසස්ස හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියො
නිද්ධාරෙතඛිබ්බා. තථා ගුණානුභාවා ව විභාවෙතඛිබ්බාති.

සච්චතාපසවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වට්ටපොතකවරියාවණ්ණනා

72. නවමෙ මගධෙ වට්ටපොතකොතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො -
මගධරට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤප්පදෙසෙ වට්ටකයොනියං
නිබ්බත්තිත්වා අණ්ඩකොසං පදාලෙත්වා අවිරනික්ඛන්තතාය තරුණො
මංසපෙසිභූතො, තතො එව අජාතපක්ඛො වට්ටකච්ඡාපකො යදා අහං
කුලාවකෙයෙව හොමී.

73. මුඛතුණ්ඩකෙනාහරිත්වාති මය්හං මාතා අත්තනො මුඛතුණ්ඩකෙන
කාලෙන කාලං ගොවරං ආහරිත්වා මං පොසෙති. තස්සා එස්සෙන ජීවාමිති
පරිසෙදනත්ථඤ්චෙව පරිභාවනත්ථඤ්ච සම්මදෙව කාලෙන කාලං මම.
අධිසයනවසෙන ඵුසන්තියා තස්සා මම මාතුයා සරිරසම්ඵස්සෙන ජීවාමි
විහරාමි අත්තභාවං පවත්තෙමි. තත්ථී මෙ කායිකං බලන්ති මය්හං පත
අතිතරුණතාය කායසන්තිස්සිතං බලං තත්ථී.

74. සංවච්ඡරෙති සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ. ගිම්භසමයෙති ගිම්භකාලෙ.
සුක්ඛරුක්ඛසාධානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටනසමුප්පන්නෙන අග්ගිනා
තස්මිං පදෙසෙ දවඩාහො පදිප්පති පජ්ජලති, සො තථා පදීපිතො. උපගච්ඡති
අම්භාකන්ති මය්හං මාතාපිතුනඤ්චාති අම්භාකං වසනට්ඨානප්පදෙසං
අත්තනො පතිට්ඨානස්ස අසුද්ධස්සාපි සුද්ධභාවකරණෙන පාවනතො
පාවකොති ව ගතමග්ගෙ ඉන්ධනස්ස හස්මභාවාවහනතො කණ්ඞවත්තනීති
ව ලද්ධනාමො අග්ගි වනරුක්ඛගච්ඡෙ දහන්තො කාලෙන කාලං උපගච්ඡති.

75. එවං උපගමනතො තදාපි සද්දායන්තොති “ධමධම” ඉති එවං සද්දං
කරොන්තො, අනුරවදස්සනඤ්ඤෙනං දාවග්ගිනො. මහාසිඛීති
පබ්බතකුටසදිසානං ඉන්ධනානං වසෙන මහතියො සිඛා එතස්සාති මහාසිඛී.
අනුපුබ්බෙන අනුක්කමෙන තං අරඤ්ඤප්පදෙසං ක්කාපෙන්නො දහන්තො
අග්ගි මම සම්පට්ඨානං උපාගමි.

76. අග්ගිවෙගහයානි වෙගෙන ආගච්ඡන්තො අග්ගිනො භයෙන භීතා. තසිතානි චිත්තුත්‍රාසසමුට්ඨිතෙන කායස්ස ඡම්භිතත්තෙන ච උත්‍රාසා. මාතාපිතානි මාතාපිතරො. අත්තානං පරිමොචයුන්ති අග්ගිනා අනුපද්ද්‍යතට්ඨානගමනෙන අත්තනො සොත්ථිභාවමකංසු. මහාසත්තො හි තදා මහාගෙණ්ඩුකප්පමාණො මහාසරීරො අභොසි. තං මාතාපිතරො කෙනචි උපායෙන ගහෙත්වා ගත්තුං අසක්කුණන්තා අත්තසිනෙහෙන ච අභිභුයාමානා පුත්තසිනෙහං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු.

77. පාදෙ පක්ඛෙ පජ්ඣාමීති අත්තනො උභො පාදෙ උභො පක්ඛෙ ච භූමියං ආකාසෙ ච ගමනසජ්ජෙ කරොන්තො පසාරෙමි ඉරියාමි වායමාමි. “පට්ඨාමි”තිපි පාඨො, වෙහාසගමනයොග්ගෙ කාතුං ඊහාමීති අත්ථො. “පතීහාමි”තිපි පඨන්ති. තස්සත්ථො – පාදෙ පක්ඛෙ ච පති විසුං ඊහාමි, ගමනත්ථං වායමාමි, තං පන වායාමකරණත්ථමෙව. කස්මා? යස්මා නත්ථි මෙ කායිකං බලං. සොහං අගතිකො තත්ථාති සො අහං එවංභූතො පාදපක්ඛවෙකල්ලෙන ගමනවිරහිතො මාතාපිතූනං අපගමනෙන වා අප්පට්ඨසරණො, තත්ථ දාවග්ගිඋපද්ද්‍යතෙ වනෙ, තස්මිං වා කුලාවකෙ යිතොච එවං ඉදානි චිත්තබ්බාකාරෙන තදා චිත්තෙසිං. දුතියඤ්චෙත්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං දට්ඨබ්බං.

78.

ඉදානි තදා අත්තනො චිත්තිතාකාරං දස්සෙතුං “යෙසාහ”න්තිආදිමාහ;

තත්ථ යෙසාහං උපධාවෙය්‍යං, භීතො තසිතවෙධිතොති මරණභයෙන භීතො තතො එව චිත්තුත්‍රාසෙන තසිතො සරීරකම්පනෙන වෙධිතො යෙසමහං පක්ඛන්තරං එතරහි දාවග්ගිඋපද්ද්‍යතො ජලදුග්ගං විය මඤ්ඤමානො පවිසිතුං උපධාවෙය්‍යං තෙ මම මාතාපිතරො මං එකකං එව ඔහාය ජහිත්වා පක්කන්තා. කථං මෙ අජ්ජ කාතවෙති කථං නු ඛො මයා අජ්ජ කාතබ්බං, පටිපජ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො ඉතිකත්තබ්බතාසම්මුල්ලො හුත්වා යිතො පුන චිත්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ සීලගුණො නාම අත්ථි, සච්චගුණො නාම අත්ථි, අතීතෙ පාරමියො පුරෙත්වා බොධිතලෙ නිසිදිත්වා අභිසම්බුද්ධා සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා

සච්චානුදයකාරුඤ්ඤබන්තිසමන්තාගතා සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාභාවනා සබ්බඤ්ඤබුද්ධා නාම අත්ථි, තෙහි ච පටිවිද්ධො එකත්තනියානගුණො ධම්මො අත්ථි, මයි වාපි එකං සච්චං අත්ථි. සංවිජ්ජමානො එකො සභාවධම්මො පඤ්ඤායති, තස්මා අතීතබුද්ධෙ වෙච තෙහි පටිවිද්ධගුණෙ ච ආවජ්ජෙත්වා මයි විජ්ජමානං සච්චං සභාවධම්මං ගහෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පටික්කමාපෙත්වා අජ්ජ මයා අත්තනො වෙච ඉධ වාසීනං සෙසපාණිනඤ්ච සොත්ථිභාවං කාතුං

වට්ටකි”ති. එවං පන විත්තෙන්වා මහාසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙ යත්වා යථාවිත්තිතං පටිපජ්ජී. තෙන වුත්තං –

79.

“අත්ථි ලොකෙ සීලගුණො, සච්චං සොචෙය්‍යනුද්දයා;
තෙන සච්චෙන කාහාමි, සච්චකිරියමුත්තමං.

80.

“ආවජ්ජෙත්වා ධම්මබලං, සරිත්වා පුබ්බකෙ ජීනෙ;
සච්චබලමචස්සාය, සච්චකිරියමකාසහ”න්ති.

81. තත්ථ මහාසත්තො අතීතෙ පරිනිබ්බුතානං බුද්ධානං ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා අත්තනි විජ්ජමානං සච්චසභාවං ආරබ්භ යං ගාථං වත්වා තදා සච්චකිරියමකාසි, තං දස්සෙතුං “සන්ති පක්ඛා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සන්ති පක්ඛා අප්පත්තාති මය්භං පක්ඛා නාම අත්ථි උපලබ්භන්ති, නො ච බො සක්කා එතෙහි උප්පතිතුං ආකාසෙන ගන්තුන්ති අප්පත්තා. සන්ති පාදා අවඤ්චනාති පාදාපි මෙ අත්ථි, තෙහි පන වඤ්චිතුං පද්ධාරගමනෙන ගන්තුං න සක්කාති අවඤ්චනා. මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තාති යෙ මං අඤ්ඤත්ථ නෙය්‍යුං, තෙපි මරණභයෙන මම මාතෘපිතරො නික්ඛන්තා. ජාතවෙදාති අග්ගිං ආලපති. සො හි ජාතොව වෙදියති, ධුමජාලුට්ඨානෙන පඤ්ඤායති, තස්මා “ජාතවෙදො”ති වුච්චති. පටික්කමාති පටිගච්ඡ නිවත්තාති ජාතවෙදං ආණාපෙති.

ඉති මහාසත්තො “සච්චෙ මය්භං පක්ඛානං අත්ථිභාවො, තෙ ච පසාරෙත්වා ආකාසෙ අප්පත්තභාවො, පාදානං අත්ථිභාවො, තෙ ච උක්ඛිපිත්වා අවඤ්චනභාවො, මාතෘපිතූනං මං කුලාවකෙයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලාතභාවො ච සච්චසභාවභූතො එව, ජාතවෙද, එතෙන සච්චෙන ත්වං ඉතො පටික්කමා”ති කුලාවකෙ නිපන්තොව සච්චකිරියං අකාසි. තස්ස සහ සච්චකිරියාය සොළසකරීසමත්තෙ යානෙ ජාතවෙදො පටික්කමි. පටික්කමන්තො ච න ක්කායමානොව අරඤ්ඤං ගතො, උදකෙ පන ඔපිලාපිතඋක්කා විය තත්ථෙව නිබ්බාසි. තෙන වුත්තං –

82.

“සහ සච්චෙ කතෙ මය්භං, මහාපජ්ජලිතො සිඛි;
වජ්ජෙසි සොළසකරීසානි, උදකං පත්වා යථා සිඛි”ති.

සා පනෙසා බොධිසත්තස්ස වට්ටකයොනියං තස්මිං සමයෙ බුද්ධගුණානං ආවජ්ජනපුබ්බිකා සච්චකිරියා අනඤ්ඤසාධාරණාති ආහ “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ සච්චපාරමි”ති. තෙනෙව හි තස්ස

යානස්ස සකලෙපි ඉමස්මිං කප්පෙ අග්ගිනා අනභිභවනීයත්තා තං කප්පට්ඨියපාටිභාරියං නාම ජාතං.

එවං මහාසත්තො සච්චකිරියවසෙන අත්තනො තත්ථ වාසීනං සත්තානඤ්ච සොත්ථිං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

තදා මාතෘපිතරො එතරහි මාතෘපිතරො අහෙසුං, වට්ටකරාජා පන ලොකනාටො.

තස්ස හෙට්ඨා චූත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියොපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා දාවග්ගිමිහි තථා හෙරවාකාරෙන අවත්ථරිත්වා ආගච්ඡන්තෙ තස්මිං වයෙ එකකො හුත්වාපි සාරදං අනාපජ්ජිත්වා සච්චාදිධම්මගුණෙ බුද්ධගුණෙ ච අනුස්සරිත්වා අත්තනො එව ආනුභාවං නිස්සාය සච්චකිරියාය තත්ථ වාසීනම්පි සත්තානං සොත්ථිභාවාපාදනාදයො ආනුභාවා විභාවෙතබ්බො.

වට්ටපොතකවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මච්ඡරාජවරියාවණ්ණනා

83. දසමෙ යදා හොමී, මච්ඡරාජා මහාසරෙති අතීතෙ මච්ඡයොනියං නිබ්බත්තිත්වා කොසලරට්ඨෙයෙ සාවත්ථියං ජෙතවනෙ පොක්ඛරණ්ටියානෙ වල්ලිගහනපරික්ඛිත්තෙ එකස්මිං මහාසරෙ මච්ඡානං චතුහි සඬිගභවත්ථුහි රඤ්ජනතො යදා අහං රාජා හොමී, මච්ඡගණපරිචුතො තත්ථ පටිවසාමී තදා. උණ්හෙති උණ්හකාලෙ ගිම්හසමයෙ. සූරියසන්තාපෙති ආදිච්චසන්තාපෙන. සරෙ උදක ඛියථාති තස්මිං සරෙ උදකං ඛියිත්ථ ඡජ්ජිත්ථ. තස්මිඤ්ච රට්ඨෙයෙ තදා දෙවො න වස්සි, සස්සානි මිලායිංසු, වාපිආදීසු උදකං පරික්ඛයං පරියාදානං අගමාසි, මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං පවිසිංසු. තස්මිම්පි සරෙ මච්ඡා කද්දමගහනං පවිසිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිලීයිංසු.

84. තතොති තතො උදකපරික්ඛයතො අපරභාගෙ. කුලලසෙනකාති කුලලාවෙව සෙනා ව. භක්ඛයන්ති දිවාරන්තිං, මච්ඡෙ උපනිසිදියාති තත්ථ තත්ථ කලලපිට්ඨෙයෙ උපනිසිදිත්වා කලලගහනං පවිසිත්වා නිපන්තෙ මච්ඡෙ කාකා වා ඉතරෙ වා දිවා වෙව රත්තිඤ්ච කණයග්ගසදිසෙහි තුණ්ඬෙහි කොට්ටෙත්වා කොට්ටෙත්වා නීහරිත්වා විජ්චන්දමානෙ භක්ඛයන්ති.

85. අථ මහාසත්තො මච්ඡානං තං ඛ්‍යසනං දිස්වා මහාකරුණාය සමුස්සාහිතහදයො “යපෙත්වා මං ඉමෙ මම ඤාතකෙ ඉමස්මා දුක්ඛා මොවෙතුං සමත්ථො නාම අඤ්ඤො නත්ථි, කෙන නු ඛො අහං උපායෙන තෙ ඉතො දුක්ඛතො මොවෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්තො “යංනුනාහං පුබ්බකෙහි මහෙසිහි ආචණ්ණසමාචණ්ණං මයි ච සංවිජ්ජමානං සච්චධම්මං නිස්සාය සච්චකිරියං කත්වා දෙවං වස්සාපෙත්වා මම ඤාතිසඬ්ඨස්ස

ජීවිතදානං දදෙය්‍යං, තෙන ච සකලස්සාපි ආහාරුපජීවිතො සත්තලොකස්ස මහාඋපකාරො සම්පාදිතො මයා’ති නිව්ඡයං කත්වා දෙවං වස්සාපෙනුං සච්චකිරියං අකාසි. තෙන චුත්තං “එවං විත්තෙසහ”න්තිආදි.

තත්ථ සහ ඤාතීහි පිළිතොති මය්හං ඤාතීහි සද්ධිං තෙන උදකපරික්ඛයෙන පිළිතො. සහාති චා නිපාතමත්තං. මහාකාරුණිකතාය තෙන ඛ්‍යසනෙන දුක්ඛිතෙහි ඤාතීහි කාරණභූතෙහි පිළිතො, ඤාතිසඬ්ඨසදුක්ඛදුක්ඛිතොති අත්ථො.

86. ධම්මත්ථන්ති ධම්මභූතං අත්ථං, ධම්මතො චා අනපෙතං අත්ථං. කිං තං? සච්චං. අද්දසපස්සයන්ති මය්හං ඤාතීනඤ්ච අපස්සයං අද්දසං. අතික්ඛයන්ති මහාවිනාසං.

87. සද්ධම්මන්ති සතං සාධුතං බුද්ධාදීනං එකස්සාපි පාණිනො අහිංසනසඬ්ඛාතං ධම්මං. අනුස්සරිත්වා. පරමත්ථං විචිත්තයන්ති තං බො පන පරමත්ථං සච්චං අවිපරිතසභාවං කත්වා විත්තයන්තො. යං ලොකෙ ධුවසස්සතන්ති යදෙනං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං එකස්සාපි පාණිනො අහිංසනං, තං සබ්බකාලං තථභාවෙන ධුවං සස්සතං විචිත්තයං සච්චකිරියං අකාසිත්ති සම්බන්ධො.

88. ඉදානි තං ධම්මං මහාසත්තො අත්තනි විජ්ජමානං ගහෙත්වා සච්චවචනං පයොජෙතුකාමො කාලවණ්ණං කද්දමං ද්විධා වියුහිත්වා අඤ්ජනරුක්ඛසාරසට්ඨකවණ්ණමහාසරීරො සුධොතලොහිතකමණිසදිසානි අක්ඛිති උම්මීලෙත්වා ආකාසං උල්ලොකෙත්තො “යතො සරාමී අත්තාන”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ යතො සරාමී අත්තානන්ති යතො පට්ඨාය අහං අත්තභාවසඬ්ඛාතං අත්තානං සරාමී අනුස්සරාමි. යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤාතන්ති යතො පට්ඨාය තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු විඤ්ඤාතං විජානනභාවං පත්තොස්මි, උද්ධං ආරොහනවසෙන ඉතො යාව මය්හං කායවචිකම්මානං අනුස්සරණසමත්ථතා විඤ්ඤාතජ්ජත්ති එව, එත්ථන්තරෙ සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙ නිබ්බත්තොපි තණ්ඩුලකණ්ණජ්ජමාණමිපි මච්ඡං මයා න බාදිතපුබ්බං, අඤ්ඤමිපි කඤ්චි පාණං සඤ්චිච්ච හිංසිතං බාධිතං නාහිජානාමි, පගෙව ජීවිතා වොරොපිතං.

89. එතෙන සච්චවජ්ජෙනාති “යදෙනං මයා කස්සචි පාණස්ස අහිංසනං චුත්තං, සචෙ එතං සච්චං තථං අවිපරිතං, එතෙන සච්චවචනෙන පජ්ජුන්තො මෙසො අභිවස්සතු, ඤාතිසඬ්ඨං මෙ දුක්ඛා පමොවෙතු”ති වත්වා පුන අත්තතො පරිවාරිකචෙට්ඨකං ආණාපෙත්තො විය පජ්ජුන්තං දෙවරාජානං ආලපන්තො “අභිත්ථනයා”ති ගාථමාහ.

තත්ථ අභිත්ථනය පඡ්ජුන්නාති පඡ්ජුන්තො වුච්චති මෙසො, අයං පන මෙසවසෙන ලද්ධනාමං වස්සවලාභකදෙවරාජානං ආලපති. අයං හිස්ස අධිප්පායො – දෙවො නාම අනභිත්ථනයන්තො විජ්ජුලතා අනිච්ඡාරෙන්තො පවස්සන්තොපි න සොහති, තස්මා ත්වං අභිත්ථනයන්තො විජ්ජුලතා නිච්ඡාරෙන්තො වස්සාපෙහීති. නිධිං කාකස්ස නාසයාති කාකා කලලං පවිසිත්වා යීතෙ මච්ඡෙ තුණ්ඛෙන කොට්ටෙන්වා නීහරිත්වා බාදන්ති, තස්මා තෙසං අන්තොකලලෙ මච්ඡා “නිධි”ති වුච්චන්ති. තං කාකසඬ්ඨස්ස නිධිං දෙවං වස්සාපෙන්තො උදකෙන පටිච්ඡාදෙන්වා නාසෙහි. කාකං සොකාය රන්ධෙහීති කාකසඬ්ඨෙසො ඉමස්මිං මහාසරෙ උදකෙන පුණ්ණෙ මච්ඡෙ අලහමානො සොච්ඡස්සති, තං කාකගණං ත්වං ඉමං කද්දමං පුරෙන්තො සොකාය රන්ධෙහි, සොකස්සත්ථාය පන වස්සාපයථ, යථා අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණං සොකං පාපුණාති, එවං කරොහීති අත්ථො. මච්ඡෙ සොකා පමොවයාති මම ඤාතකෙ සබ්බෙව මච්ඡෙ ඉමම්හා මරණසොකා පමොවෙහි. “මඤ්ච සොකා පමොවයා”ති (ජා. 1.1.75) ඡාතකෙ පටන්ති. තත්ථ ව-කාරො සමිපිණ්ඩනත්ථො, මඤ්ච මම ඤාතකෙ වාති සබ්බෙව මරණසොකා පමොවෙහි (ජා. අට්ඨ. 1.1.75). මච්ඡානඤ්ඤි අනුදකභාවෙන පච්චත්ථිකානං සාසභාවං ගච්ඡාමාති මහාමරණසොකො, මහාසත්තස්ස පන තෙසං අනයඛ්‍යසනං පටිච්ච කරුණායතො කරුණාපතිරුපමුඛෙන සොකසම්භවො වෙදිතබ්බො.

එවං බොධිසත්තො අත්තනො පරිවාරිකචෙට්ඨකං ආණාපෙන්තො විය පඡ්ජුන්තං ආලපිත්වා සකලෙ කොසලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපෙසි. මහාසත්තස්ස හි සීලතෙජෙන සච්චකිරියාය සමකාලමෙව සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කිං නු බො”ති ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤාත්වා වස්සවලාභකදෙවරාජානං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, මහාපුරිසො මච්ඡරාජා ඤාතීනං මරණසොකෙන වස්සාපනං ඉච්ඡති, සකලං කොසලරට්ඨං එකමෙසං කත්වා වස්සාපෙහී”ති ආහ.

සො “සාධු”ති සමිපට්චින්නවා එකං වලාභකං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා මෙසගීතං ගායන්තො පාචිනලොකධාතුඅභිමුඛො පක්ඛන්දි. පාචිනදිසාභාගෙ බලමණ්ඩලමත්තං එකං මෙසමණ්ඩලං උට්ඨාය සතපට්ඨං සහස්සපට්ඨං හුත්වා අභිත්ථනයන්තං විජ්ජුලතා නිච්ඡාරෙන්තං අධොමුඛධිපිතඋදකකුම්භාකාරෙන විස්සන්දමානං සකලං කොසලරට්ඨං මහොසෙන අජ්ඣොත්ථරි. දෙවො අච්ඡින්නධාරං වස්සන්තො මුහුත්තෙන්තෙව තං මහාසරං පුරෙසි. මච්ඡා මරණභයතො මුච්චිංසු. කාකාදයො අපතිට්ඨා අහෙසුං. න කෙවලං මච්ඡා එව, මනුස්සාපි විවිධස්සානි සම්පාදෙන්තා චතුප්පදාදයොපිති සබ්බෙපි වස්සුපජ්චිතො කාශිකචෙතසිකදුක්ඛතො මුච්චිංසු. තෙන වුත්තං –

90.

“සහ කතෙ සච්චවරෙ, පඡ්ජුන්තො අභිගජ්ජිය;
ඵලං නින්තඤ්ච පුරන්තො, බණෙන අභිවස්සථා”ති.

තත්ථ බණෙන අභිවස්සථාති අදන්ධායිත්වා සච්චකිරියබණෙනෙව අභිවස්සි.

91. කත්වා වීරියමුත්තමන්ති දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කාතබ්බන්ති කොසජ්ජං අනාපජ්ජිත්වා ඤාතත්ථවරියාසම්පාදනමුඛෙන මහතො සත්තනිකායස්ස භිතසුඛනිජ්ජාදනං උත්තමං වීරියං කත්වා. සච්චතෙජබලස්සිතො මම සච්චානුභාවබලසන්තිස්සිතො භුත්වා තදා මහාමෙඝං වස්සාපෙසිං. යස්මා චෙනදෙවං, තස්මා “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථී, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති මහාමච්ජරාජකාලෙ අත්තනො සච්චපාරමියා අනඤ්ඤසාධාරණභාවං දස්සෙසි ධම්මරාජා.

එවං මහාසත්තො මහාකරුණාය සමුස්සාභිතහදයො සකලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපනවසෙන මහාජනං මරණදුක්ඛතො මොචෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

තදා පඡ්ජුන්තො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, මච්ජගණා බුද්ධපරිසා, මච්ජරාජා ලොකනාථො.

තස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියොපි නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අත්තනො සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙ මච්ජයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තණ්ඩුලකණමත්තමිපි මච්ජං ආදිං කත්වා කස්සවිපි පාණිනො අබාදනං, තිට්ඨතු බාදනං එකසත්තස්සපි අවිහෙය්නං, තථා සච්චකරණෙන දෙවස්ස වස්සාපනං, උදකෙ පරික්ඛිණෙ කලලගහනෙ නිමුජ්ජනවසෙන අත්තනා අනුභවමානං දුක්ඛං වීරහාවෙන අගණෙත්වා ඤාතිසඬ්ඨස්සෙව තං දුක්ඛං අත්තනො හදයෙ කත්වා අසහන්තස්ස සබ්බභාවෙන කරුණායනා, තථා ච පටිපත්තිති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

මච්ජරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කණ්හදීපායනවරියාවණ්ණනා

92. එකාදසමෙ කණ්හදීපායනො ඉසීති එවංනාමකො තාපසො. බොධිසත්තො හි තදා දීපායනො නාම අත්තනො සභායං මණ්ඩබ්බතාපසං සුලෙ උත්තාසිතං උපසඬ්ඨකමිත්වා තස්ස සීලගුණෙන තං අවිජ්ජන්තො තියාමරත්තිං සුලං නිස්සාය යීතො තස්ස සරීරතො පග්ගරිත්වා පතිතපතිතෙහි ලොහිතබිත්දුහි සුක්ඛෙහි කාළවණ්ණසරීරතාය “කණ්හදීපායනො”ති පාකටො අහොසි. පරොපඤ්ඤාසවස්සානීති සාධිකානි පඤ්ඤාසවස්සානි, අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං.

අනභිරතො වරිං අහන්ති පන්තසෙනාසනෙසු වෙව අධිකුසලධම්මෙසු ච අනභිරතිවාසං වසන්තො අහං බ්‍රහ්මවරියං අවරිං. පබ්බජිත්වා සත්තාහමෙව හි තදා මහාසත්තො අභිරතො බ්‍රහ්මවරියං වරි. තතො පරං අනභිරතිවාසං වසි.

කස්මා පන මහාපුරියො අනෙකසතසහස්සෙසු අත්තභාවෙසු නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො බ්‍රහ්මවරියවාසං අභිරමිත්වා ඉධ තං නාභිරමි? පුපුජ්ජනභාවස්ස වඤ්චලභාවතො. කස්මා ච පුන න අගාරං අජ්ඣාචසිති? පයිමං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයෙන කාමෙසු දොසං දිස්වා පබ්බජි. අට්ඨස්ස අයොනියොමනසිකාරෙන අනභිරති උප්පජ්ජි. සො තං විනොදෙකුමසක්කොන්තොපි කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා තාව මහන්තං විභවං පහාය අගාරස්මා නික්ඛමන්තො යං පජ්ඨි, පුන තදත්ථමෙව නිවත්තො, “ඵළමුගො වපලො වතායං කණ්ඨදීපායනො”ති ඉමං අපවාදං ජිගුච්ඡන්තො අත්තනො හිරොත්තජ්ජහෙදහයෙන. අපි ච පබ්බජ්ජාපුඤ්ඤං නාමෙතං විඤ්ඤාහි බුද්ධාදීහි පසත්ථං, තෙහි ච අනුට්ඨිතං, තස්මාපි සහාපි දුක්ඛෙන සහාපි දොමනස්සෙන අස්සුමුඛො රොදමානොපි බ්‍රහ්මවරියවාසං වසි, න තං විස්සජ්ජෙසි. චුත්තඤ්ඤෙවතං -

“සද්ධාය නික්ඛම්ම පුන නිවත්තො, සො ඵළමුගො වපලො වතායං; ඵතස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො වරාමි බ්‍රහ්මවරියං; විඤ්ඤාජ්ජසත්ථඤ්ච සතඤ්ච යානං, ඵවම්පහං පුඤ්ඤකරො භවාමි”ති. (ජා. 1.10.66);

93. න කොච් ඵතං ජානාතීති ඵතං මම අනභිරතිමනං බ්‍රහ්මවරියවාසෙ අභිරතිවිරහිතවිත්තං කොච් මනුස්සභූතො න ජානාති. කස්මා? අහඤ්ඨි කස්සචි නාවික්ඛිං මම මානසෙ විත්තෙ අරති වරති පවත්තතීති කස්සචිපි න කට්ඨෙසිං, තස්මා න කොච් මනුස්සභූතො ඵතං ජානාතීති.

94.

“සබ්‍රහ්මචාරී මණ්ඩබ්බො, සහායො මෙ මහාඉසි;
පුබ්බකම්මසමායුත්තො, සුලමාරොපනං ලභි.

සබ්‍රහ්මචාරීති තාපසපබ්බජ්ජාය සමානසික්ඛතාය සබ්‍රහ්මචාරී. මණ්ඩබ්බොති ඵචංනාමකො. සහායොති ගිහිකාලෙ පබ්බජිතකාලෙ ච දළ්භමිත්තතාය පියසහායො. මහාඉසිති මහානුභාවො ඉසි. පුබ්බකම්මසමායුත්තො, සුලමාරොපනං ලභීති කතොකාසෙන අත්තනො පුබ්බකම්මෙන යුත්තො සුලමාරොපනං ලභි, සුලං උත්තාසිතොති.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ වංසරට්ඨෙ කොසම්බියං කොසම්බිකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං නිගමෙ අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, නාමෙන දීපායනො නාම. තාදිසස්සෙව බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො බ්‍රාහ්මණකුමාරො තස්ස පියසභායො අහොසි, නාමෙන මණ්ඩබොයා නාම. තෙ උහොපි අපරභාගෙ මාතෘපිතුනං අව්චයෙන කාමෙසු දොසං දිස්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා කාමෙ පභාය ඤාතිමිත්තපරිජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස නික්ඛමිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාභාරෙන යාපෙන්නො පරොපණ්ණාසවස්සානි වසිංසු, කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්හෙතුං නාසක්ඛිංසු, තෙ ඤානමත්තම්පි න නිබ්බත්තෙසු.

තෙ ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරන්තා කාසිරට්ඨං සම්පාපුණිංසු. තත්‍රෙකස්මිං නිගමෙ දීපායනස්ස ගිහිසභායො මණ්ඩබොයා නාම පටිවසති. තෙ උහොපි තස්ස සන්තිකං උපසඬ්ඛමිංසු. සො තෙ දිස්වා අත්තමනො පණ්ණසාලං කාරෙත්වා චතුහි පව්චයෙහි උපට්ඨති. තෙ තත්ථ තීණි වත්තාරි වස්සානි වසිත්වා තං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරන්තා බාරාණසිසම්පෙ අතිවුත්තකසුසානෙ වසිංසු. තත්ථ දීපායනො යථාහිරන්තං විහරිත්වා පුන තස්මිං නිගමෙ මණ්ඩබොයස්ස අත්තනො සභායස්ස සන්තිකං ගතො. මණ්ඩබොයාපසො තත්ථෙව වසි.

අථෙකදිවසං එකො වොරො අත්තොනගරෙ වොරිකං කත්වා ධනසාරං ආදාය නික්ඛන්තො පටිබුද්ධෙහි ගෙහසාමිකෙහි නගරාරක්ඛකමනුස්සෙහි ච අනුබද්ධො නිද්ධමනෙන නික්ඛමිත්වා වෙගෙන සුසානං පටිසිත්වා තාපසස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ භණ්ඩිකං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායි. මනුස්සා භණ්ඩිකං දිස්වා “අරෙ දුට්ඨජට්ල, රත්තිං, වොරිකං කත්වා දිවා තාපසවෙසෙන වරසි”ති තජ්ජෙත්වා පොථෙත්වා තං ආදාය රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා අනුපපරික්ඛිත්වාච “සුලෙ උත්තාසෙථා”ති ආහ. තං සුසානං නෙත්වා බදිරසුලෙ ආරොපයිංසු. තාපසස්ස සරීරෙ සුලං න පටිසති. තතො නිම්බසුලං ආහරිංසු, තම්පි න පටිසති. තතො අයසුලං ආහරිංසු, තම්පි න පටිසති. තාපසො “කිං නු බො මෙ පුබ්බකම්ම”න්ති විත්තෙසි. තස්ස ජාතිස්සරඤාණං උජ්ජජ්ජි. තෙන පුබ්බකම්මං අද්දස – සො කිර පුරිමත්තභාවෙ වඩ්ඪකීපුත්තො හුත්වා පිතු රුක්ඛතච්ඡන්ධානං ගන්ත්වා එකං මක්ඛිකං ගහෙත්වා කොවිළාරසකලිකාය සුලෙන විය විජ්ඣයි. තස්ස තං පාපං ඉමස්මිං යානෙ ඔකාසං ලභි. සො “න සක්කා ඉතො පාපතො මුච්චිතු”න්ති ඤාත්වා රාජපුරිසෙ ආහ – “සවෙ මං සුලෙ උත්තාසෙතුකාමත්ථ, කොවිළාරසුලං ආහරථා”ති. තෙ තථා කත්වා තං සුලෙ උත්තාසෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා පක්ඛමිංසු.

තදා කණ්හදීපායනො “විරදිට්ඨො මෙ සභායො”ති මණ්ඩබොයස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්තො තං පවත්තිං සුත්වා තං යානං ගන්ත්වා එකමන්තං

යිතො “කිං, සම්ම, කාරකොසී”ති පුච්ඡන්වා “අකාරකොමිහී”ති චුත්තෙ “අත්තනො මනොපදොසං රක්ඛිතුං සක්ඛි න සක්ඛි”ති පුච්ඡි. “සම්ම, යෙනි අහං ගහිතො, නෙව තෙසං න රඤ්ඤො උපරි මය්හං මනොපදොසො අත්ථි”ති. “එවං සත්තෙ තාදිසස්ස සීලවතො ඡායා මය්හං සුඛා”ති වත්වා කණ්ඞදීපායනො සුලං නිස්සාය නිසීදි. ආරක්ඛකපුරිසා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “අනිසාමෙත්වා මෙ කත”න්ති වෙගෙන තත්ථ ගන්ත්වා “කස්මා, හන්තෙ, ත්වං සුලං නිස්සාය නිසින්තොසී”ති දීපායනං පුච්ඡි. “මහාරාජ, ඉමං තාපසං රක්ඛන්තො නිසින්තොස්මි”ති. “කිං පන ත්වං ඉමස්ස කාරකභාවං ඤත්වා එවං කරොසී”ති. සො කම්මස්ස අවිසොධිතභාවං ආචික්ඛි. අට්ඨස්ස දීපායනො “රඤ්ඤො නාම නිසම්මකාරිනා භවිතඛිං.

“අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු; රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු”ති. (ජා. 1.4.127; 1.5.4; 1.10.153; 1.15.229) –

ආදීනි වත්වා ධම්මං දෙසෙසි.

රාජා මණ්ඩබ්බතාපසස්ස නිද්දොසභාවං ඤත්වා “සුලං හරථා”ති ආණාපෙසි. සුලං හරන්තා හරිතුං නාසක්ඛිංසු. මණ්ඩබ්බො ආහ – “මහාරාජ, අහං පුබ්බෙ කතකම්මදොසෙන එවරූපං අයසං පත්තො, මම සරීරතො සුලං හරිතුං න සක්කා, සවෙපි මය්හං ජීවිතං දාතුකාමො, කකචෙන ඉමං සුලං චම්මසමං කත්වා ඡින්දාපෙහී”ති. රාජා තථා කාරෙසී. සුලං අත්තොයෙව අභොසි, න කඤ්චි පිළං ජනෙසි. තදා කිර සුබ්බමං සකලිකහීරං ගහෙත්වා මක්ඛිකාය වච්චමග්ගං පවෙසෙසි, තං තස්ස අත්තො එව අභොසි. සො තෙන කාරණෙන අමරිත්වා, අත්තනො ආයුක්ඛයෙනෙව මරි, තස්මා අයම්පි න මතොති. රාජා තාපසෙ වන්දිත්වා බමාපෙත්වා උභොපි උය්‍යානෙයෙව වසාපෙත්තො පටිජග්ගි. තතො පට්ඨාය සො ආණ්ඩමණ්ඩබ්බො නාම ඡාතො. සො රාජානං උපනිස්සාය තත්ථෙව වසී. දීපායනො පන තස්ස වණං ඵාසුකං කරිත්වා අත්තනො ගිහිසභායමණ්ඩබ්බෙන කාරිතං පණ්ණසාලමෙව ගතො. තෙන චුත්තං –

95.

“තමහං උපට්ඨහිත්වාන, ආරොග්‍යමනුපාපයි;
ආපුච්ඡිත්වාන ආගඤ්ජිං, යං මය්හං සකමස්සම”න්ති.

තත්ථ ආපුච්ඡිත්වානාති මය්හං සභායං මණ්ඩබ්බතාපසං ආපුච්ඡිත්වා. යං මය්හං සකමස්සමන්ති යං තං මය්හං ගිහිසභායෙන මණ්ඩබ්බාභ්මණෙන කාරිතං සකං මම සන්තකං අස්සමපදං පණ්ණසාලා, තං උපාගඤ්ජිං.

96. තං පන පණ්ණසාලං පවිසන්තං දිස්වා සභායස්ස ආරොවෙසුං. සො සුත්වාච තුට්ඨවිත්තො සපුත්තදාරො බහුගන්ධමාලථාණිකාදීනි ආදාය පණ්ණසාලං ගන්ත්වා දීපායනං වන්දිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා පානකං පායෙත්වා ආණිමණ්ඩබ්බස්ස පවත්තිං සුභන්තො නිසීදි. අථස්ස පුත්තො යඤ්ඤදත්තකුමාරො නාම වඩ්ඤ්මනකොටියං ගෙණ්ඩුකෙන කීළි. තත්ථ චෙකස්මිං වම්මිකෙ ආසිවිසො වසති. කුමාරෙන භූමියං පහතගෙණ්ඩුකො ගන්ත්වා වම්මිකබ්ලෙ ආසිවිසස්ස මත්ථකෙ පති. කුමාරො අජානන්තො බ්ලෙ හත්ථං පච්චෙසෙසි.

අථ නං කුද්ධො ආසිවිසො හත්ථෙ ඩංසි. සො විසච්චෙගෙන මුච්ඡිතො තත්ථෙව පති. අථස්ස මාතෘපිතරො සජ්ජෙන දට්ඨභාවං ඤත්වා කුමාරං උක්ඛිපිත්වා තාපසස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “හත්තෙ, ඔසධෙන වා මත්තෙන වා පුත්තකං නො නීරොගං කරොථා”ති ආභංසු. සො “අභං ඔසධං න ජානාමි, නාහං චෙජ්ජකම්මං කරිස්සාමි, පබ්බජිතොමහි”ති. “තෙන හි, හත්තෙ, ඉමස්මිං කුමාරකෙ මෙත්තං කත්වා සච්චකිරියං කරොථා”ති. තාපසො “සාධු සච්චකිරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා යඤ්ඤදත්තස්ස සීසෙ හත්ථං යජෙත්වා සච්චකිරියං අකාසි. තෙන චුත්තං “සභායො බ්‍රාහ්මණො මය්හ”න්තිආදි.

තත්ථ ආගඤ්ජුං පාහුනාගතන්ති අතිථිඅභිගමනං අභිගමිංසු.

97. වට්ඨමනුක්ඛිපන්ති බිපනවට්ඨසණ්ඨානතාය “වට්ඨ”න්ති ලද්ධනාමං ගෙණ්ඩුකං අනුක්ඛිපන්තො, ගෙණ්ඩුකකීළං කීළන්තොති අත්ථො. ආසිවිසමකොපයිති භූමියං පටිභතො හුත්වා වම්මිකබ්ලගතෙන ගෙණ්ඩුකෙන තත්ථ ධීතං කණ්භසජ්ජං සීසෙ පහරිත්වා රොසෙසි.

98. වට්ඨගතං මග්ගං, අත්චෙසන්තොති තෙන වට්ඨෙන ගතං මග්ගං ගච්චෙසන්තො. ආසිවිසස්ස හත්ථෙන, උත්තමඛිගං පරාමසීති වම්මිකබ්ලං පච්චෙසිතෙන අත්තතො හත්ථෙන ආසිවිසස්ස සීසං ඵුසි.

99. විසබ්ලස්සිතොති විසබ්ලනිස්සිතො අත්තතො විසච්චගං නිස්සාය උජ්ජජ්ජනකසජ්ජො. අඩංසි දාරකං බණ්ණති තස්මිං පරාමසිතක්ඛණෙ ඵව තං බ්‍රාහ්මණකුමාරං ඩංසි.

100. සහදට්ඨොති ඩංසෙන සහෙව, දට්ඨසමකාලමෙව. ආසිවිසෙනාති ඝොරවිසෙන. තෙනාති තෙන දාරකස්ස විසච්චෙගෙන මුච්ඡිතස්ස භූමියං පතනෙන අභං දුක්ඛිතො අභොසිං. මම වාහසි තං දුක්ඛන්ති තං දාරකස්ස මාතෘපිතුනඤ්ච දුක්ඛං මම වාහසි, මය්හං සරීරෙ විය මම කරුණාය වාහෙසි.

101. ත්‍යාහන්ති තෙ තස්ස දාරකස්ස මාතෘපිතරො අභං “මා සොචථ, මා පරිදෙවථා”තිආදිනා නයෙන සමස්සාසෙත්වා. සොකසල්ලිතෙති

සොකසල්ලවන්නෙ. අග්ගන්ති සෙට්ඨං තතො එව වරං උත්තමං සච්චකිරියං අකාසිං.

102. ඉදානි තං සච්චකිරියං සරූපෙන දස්සෙතුං “සත්තාහමෙවා”ති ගාථමාහ.

තත්ථ සත්තාහමෙවානි පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය සත්ත අභානි එව. පසන්නචිත්තොති කම්මඵලසද්ධාය පසන්නමානසො. පුඤ්ඤත්ථිකොති පුඤ්ඤෙන අත්ථිකො, ධම්මච්ඡන්දයුත්තො. අථාපරං යං වරිතන්ති අථ තස්මා සත්තාහා උත්තරි යං මම බුහ්මවරියවරණං.

103. අකාමකොවාහීති පබ්බජ්ජං අනිච්ඡන්තො එව. එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති සච්චෙ අතිරෙකපඤ්ඤාසවස්සානි අනභිරතිවාසං වසන්තෙන මයා කස්සපි අජානාපිතභාවො සච්චො, එතෙන සච්චෙන යඤ්ඤදත්තකුමාරස්ස සොත්ථි හොතු, ජීවිතං පටිලභතුති.

එවං පන මහාසත්තෙන සච්චකිරියාය කතාය යඤ්ඤදත්තස්ස සරීරතො විසං භස්සිත්වා පථවිං පාවිසි. කුමාරො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා මානාපිතරො ඔලොකෙන්වා “අම්ම, තාතා”ති වත්වා වුට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

104.

“සහ සච්චෙ කතෙ මය්හං, විසච්චගෙන චෙධිතො;
අබුජ්ඣිත්වාන වුට්ඨාසි, අරොගො වාසි මාණුවො”ති.

තස්සත්ථො – මම සච්චකරණෙන සහ සමානකාලමෙව තතො පුබ්බෙ විසච්චගෙන චෙධිතො කම්පිතො විසඤ්ඤිභාවෙන අබුජ්ඣිත්වා ධීතො විගතවිසත්තා පටිලද්ධසඤ්ඤො සහසා වුට්ඨාසි. සො මාණුවො කුමාරො විසච්චගාභාවෙන අරොගො ව අහොසිති.

ඉදානි සත්ථා තස්සා අත්තතො සච්චකිරියාය පරමත්ථපාරමිභාවං දස්සෙන්නො “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ සච්චපාරමි”ති ආහ. තං උත්තානත්ථමෙව. ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 4.10.62) පන “මහාසත්තස්ස සච්චකිරියාය කුමාරස්ස ථනජපදෙසතො උද්ධං විසං භස්සිත්වා විගතං. දාරකස්ස පිතු සච්චකිරියාය කටිතො උද්ධං, මාතු සච්චකිරියාය අවසිට්ඨසරීරතො විසං භස්සිත්වා විගත”න්ති ආගතං. තථා හි වුත්තං –

“යස්මා දානං නාහිනන්දිං කදාපි, දිස්වානහං අතිථිං වාසකාලෙ;
න වාපි මෙ අජ්ජියතං අචෙදුං, බහුස්සුතා සමණබ්බාග්මණා ව;
අකාමකො වාපි අහං දදාමි, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු;
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො.

“ආසිවිසො තාත පහුතතෙජො, යො තං අදංසි පතරා උදිච්ච;
තස්මිඤ්ච මෙ අප්පියතාය අප්ප, පිතරි ච තෙ නත්ථි කොචි
විසෙසො;
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු, හතං විසං ජීවතු
යඤ්ඤදත්තො”ති.

තත්ථ වාසකාලෙති වසනත්ථාය ගෙහං ආගතකාලෙ. න වාපි මෙ
අප්පියතං අවෙදුන්ති බහුස්සුතාපි සමණබ්‍රාහ්මණා අයං නෙව දානං
අහිනන්දති, න අමිහෙති ඉමං මම අප්පියභාවං නෙව ජානිංසු. අහඤ්භි තෙ
පියවක්ඛුහියෙව ඔලොකෙමිති දීපෙති. එතෙන සච්චෙනාති සච්චෙ අහං
දදමානොපි විපාකං අසද්දහිත්වා අත්තනො අනිච්ඡාය දෙමි, අනිච්ඡභාවඤ්ච
මෙ පරෙ න ජානන්ති, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති අත්ථො.
ඉතරගාථාය, තාතාති පුත්තං ආලපති. පහුතතෙජොති බලවවිසො. පතරාති
පදරා, අයමෙව වා පායො. උදිච්චාති උද්ධං ගන්ත්වා, වම්මිකබ්ලිතො
උට්ඨහිත්වාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – තාත යඤ්ඤදත්ත, තස්මිඤ්ච
ආසිවිසෙ තච ච පිතරි අප්පියභාවෙන මය්හං කොචි විසෙසො නත්ථි, තඤ්ච
පත අප්පියභාවං යපෙත්වා අප්ප මයා න කොචි ජානාපිතපුබ්බො, සච්චෙ එතං
සච්චං, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති.

එවං බොධිසත්තො කුමාරෙ අරොගෙ ජාතෙ තස්ස පිතරං “දානං
දදන්තෙන නාම කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දාතබ්බ”න්ති
කම්මඵලසද්ධාය නිවෙසෙත්වා සයං අනහිරතිං විනොදෙත්වා
කුමාරාහිඤ්ඤායො උප්පාදෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො
අහොසි.

තදා මණ්ඩබ්බො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, තස්ස හරියා විසාබා,
පුත්තො රාහුලත්ථෙරො, ආණ්ඩමණ්ඩබ්බො සාරිපුත්තත්ථෙරො,
කණ්හදීපායනො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධ පාළියා ආරුළුභා සච්චපාරමී, සෙසා ච පාරමියො හෙට්ඨා
වුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අනවසෙසමහාහොගපරිච්චාගාදයො
ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

කණ්හදීපායනවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මහාසුතසොමවරියාවණ්ණනා

105. ද්වාදසමෙ සුතසොමො මහීපතීති එවංනාමො ඛත්තියො.
මහාසත්තො හි තදා කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබ්‍රස්ස රඤ්ඤො
අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්ති. තං සුතවිත්තතාය
චන්දසමානසොම්මවරවණ්ණතාය ච “සුතසොමො”ති සඤ්ජානිංසු. තං
වයප්පත්තං සබ්බසිප්පනිප්පත්තිප්පත්තං මාතාපිතරො රජපෙ අහිසිඤ්චිංසු.

ගහිතො පොරිසාදෙනාති පුරිසානං මනුස්සානං අදනතො බාදනතො “පොරිසාදො”ති ලද්ධනාමෙන බාරාණසිරඤ්ඤා දෙවතාබලිකම්මත්ථං ගහිතො.

බාරාණසිරාජා හි තදා මංසං විනා අභුඤ්ජන්තො අඤ්ඤං මංසං අලහන්තෙන හත්තකාරකෙන මනුස්සමංසං බාදාපිතො රසතණ්භාය බද්ධො භුත්වා මනුස්සෙ සාතෙත්වා මනුස්සමංසං බාදන්තො “පොරිසාදො”ති ලද්ධනාමො අමච්චපාරිසජ්ජප්පමුබ්බෙහි නාගරෙහි තෙගමජානපදෙහි ච උස්සාහිතෙන කාලහත්ථිනා නාම අත්තනො සෙනාපතිනා “දෙව, යදි රජ්ජෙන අත්ථිකො මනුස්සමංසබාදනතො විරමාහි”ති චුත්තො “රජ්ජං පජහන්තොපි මනුස්සමංසබාදනතො න ඔරමිස්සාමි”ති වත්වා තෙහි රට්ඨා පබ්බාජිතො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ වසන්තො බාණුජ්ජහාරෙන පාදෙ ජාතස්ස වණුස්ස ඵාසුභාවාය “සකලජම්බුදීපෙ එකසතබ්බත්තියානං ගලලොහිතෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති දෙවතාය ආයාචනං කත්වා සත්තාහං අනාභාරතාය වණෙ ඵාසුකෙ ජාතෙ “දෙවතානුභාවෙන මෙ සොත්ථි අහොසි”ති සඤ්ඤාය “දෙවතාය බලිකම්මත්ථං රාජානො ආනෙස්සාමි”ති ගච්ඡන්තො අතීතභවෙ සභායභූතෙන යක්ඛෙන සමාගන්ත්වා තෙන දින්තමත්තබලෙන අධිකතරථාමජවපරක්කමසසම්පන්නො භුත්වා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව සතරාජානො ආනෙත්වා අත්තනො වසනනිග්‍රොධරුක්ඛෙ ඔලම්බෙත්වා බලිකම්මකරණසජ්ජො අහොසි.

අථ තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං බලිකම්මං අනිච්ඡන්ති “උපායෙන නං නිසෙධෙස්සාමි”ති පබ්බාජිතරූපෙන තස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා තෙන අනුබද්ධො තියොජනං ගන්ත්වා පුන අත්තනො දිබ්බරූපමෙව දස්සෙත්වා “ත්ථං මුසාවාදී තයා ‘සකලජම්බුදීපෙ රාජානො ආනෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි’ති පටිස්සුතං. ඉදාහි යෙ වා තෙ වා දුබ්බලරාජානො ආනෙසි. ජම්බුදීපෙ ජෙට්ඨකං සුතසොමරාජානං සවෙ නානෙස්සසි, න මෙ තෙ බලිකම්මෙන අත්ථො”ති ආහ.

සො “දිට්ඨා මෙ අත්තනො දෙවතා”ති තුසිත්වා “සාමි, මා වින්තයි, අහං අජ්ජෙව සුතසොමං ආනෙස්සාමි”ති වත්වා වෙගෙන මිගාජිනඋය්‍යානං ගන්ත්වා අසංවිහිතාය ආරක්ඛාය පොක්ඛරණං ඔතරිත්වා පදුමිනිපත්තෙන සීසං පටිච්ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. තස්මිං අන්තොඋය්‍යානගතෙයෙව බලවපච්චුසෙ සමන්තා තියොජනං ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසු. මහාසත්තො පාතොව අලඬිකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො චතුරඬිගිනියා සෙනාය නගරතො නික්ඛමි. තදා තක්කසිලතො නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරහගාථායො ගහෙත්වා වීසයොජනසතං මග්ගං අතික්කම්ම තං නගරං පත්තො රාජානං පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමන්තං දිස්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා “ජයතු හවං, මහාරාජා”ති වත්වා ජයාපෙසි.

රාජා හත්ථිනා තං උපසඬකමිත්වා “කුතො නු, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, ආගච්ඡසි, කිම්ච්ඡසි, කිං තෙ දජ්ජ”න්ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “තුම්හෙ ‘සුතචිත්තකා’ති සුත්වා චතස්සො සතාරහගාථායො ආදාය තුම්හාකං දෙසෙතුං ආගතොමිහි”ති ආහ. මහාසත්තො තුට්ඨමානාසො හුත්වා “අහං උය්‍යානං ගන්ත්වා ත්භායිත්වා ආගන්ත්වා සොස්සාමි, ත්වං මා උක්කණ්ඨි”ති චත්වා “ගච්ඡථ බ්‍රාහ්මණස්ස අසුකගෙහෙ නිවාසං සාසච්ඡාදනඤ්ච සංවිදහං”ති ආණාපෙත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා මහන්තං ආරක්ඛං සංවිධාය ඔළාරිකානි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා මස්සුකම්මං කාරෙත්වා උබ්බට්ඨිතසරිරො පොක්ඛරණියා රාජච්ඡවෙන ත්භායිත්වා පටිචුත්තරිත්වා උදකග්ගහණසාටකෙ නිවාසෙත්වා අට්ඨාසි.

අට්ඨස්ස ගන්ධමාලාලඬකාරෙ උපහරිංසු. පොරිසාදො “අලඬකතකාලෙ රාජා භාරිකො භවිස්සති, සල්ලහුකකාලෙයෙව නං ගණ්ඨිස්සාමි”ති නදන්තො ඛග්ගං පරිචන්තෙන්තො “අහමස්මි පොරිසාදො”ති නාමං සාවෙන්වා උදකා නික්ඛමි. තස්ස සද්දං සුත්වා හත්ථාරොහාදයො හත්ථිආදිතො හස්සිංසු. බලකායො දුරෙ යිතො තතොච පලායි. ඉතරො අත්තතො ආවුධානි ඡඩ්ඛෙන්වා උරෙන නිපජ්ජි. පොරිසාදො රාජානං උක්ඛිපිත්වා ඛන්ධෙ නිසිදාපෙත්වා සම්මුඛට්ඨානෙයෙව අට්ඨාරසහත්ථං පාකාරං ලඬිසිත්වා පුරතො පගලිතමදමත්තවරවාරණෙ කුම්හෙ අක්කමිත්වා පබ්බතකුටානි විය පාතෙන්තො වාතජවානිපි අස්සරතනානි පිට්ඨියං අක්කමිත්වා පාතෙන්තො රථසීසෙ අක්කමිත්වා පාතෙන්තො හමරිකං හමන්තො විය නීලකානි නිග්‍රොධපත්තානි මද්දන්තො විය එකවෙගෙනෙව තියොජනමග්ගං ගන්ත්වා කඤ්චි අනුඛන්ධන්තං අදිස්වා සණ්කං ගච්ඡන්තො සුතසොමස්ස කෙසෙහි උදකඛිත්ථුනි අත්තතො උපරි පතන්තානි “අස්සුඛිත්ථුනී”ති සඤ්ඤාය “කිමිදං සුතසොමොපි මරණං අනුසොචන්තො රොදති”ති ආහ.

මහාසත්තො “නාහං මරණතො අනුසොවාමි, කුතො රොදනා, අපි ච ඛො සඬගරං කත්වා සච්චාපනං නාම පණ්ඩිතානං ආචිණ්ණං, තං න නිජ්ඣජ්ජති”ති අනුසොවාමි. කස්සපදසබලෙන දෙසිතා චතස්සො සතාරහගාථායො ආදාය තක්කසිලතො ආගතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආගන්තුකචත්තං කාරෙත්වා “ත්භායිත්වා ආගන්ත්වා සුණ්ඨිස්සාමි, යාව මමාගමනා ආගමෙහි”ති සඬගරං කත්වා උය්‍යානං ගතො, ත්වඤ්ච තා ගාථායො සොතුං අදත්වා මං ගණ්ඨිති. තෙන චුත්තං —

“ගහිතො පොරිසාදෙන, බ්‍රාහ්මණෙ සඬගරං සරි”න්ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණෙ සඬගරං සරිත්ති නන්දබ්‍රාහ්මණෙ අත්තනා කතං පටිඤ්ඤං අනුස්සරිං.

106. ආවුණිත්වා කරත්තලෙති තත්ථ තත්ථ උයානාදීසු ගන්ත්වා අත්තනො බලෙන ආනීතානං එකසතඛත්තියානං හත්ථතලෙ ඡිද්දං කත්වා රුක්ඛෙ ලම්බනත්ථං රජ්ජුං පටිමුඤ්චිත්වා. එතෙසං පමිලාපෙත්වාති එතෙ එකසතඛත්තියෙ ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්වා පණ්ණියා සීසං පහරන්තො හමණුවසෙන හත්ථතලෙ ආවුණිත්වා රුක්ඛෙ ආලම්බනාවසෙන සබ්බසො ආහාරූපච්ඡේදෙන ච සබ්බථා පමිලාපෙත්වා විසොසෙත්වා බෙදාපෙත්වාති අත්ථො. යඤ්ඤත්ථෙති බලිකම්මත්ථෙ සාධෙතබ්බෙ. උපනයි මමන්ති මං උපනෙසි.

107. තථා උපනීයමානො පන මහාසත්තො පොරිසාදෙන “කිං ත්වං මරණතො භායසී”ති චුත්තෙ “නාහං මරණතො භායාමි, තස්ස පන බ්‍රාහ්මණස්ස මයා කතො සඬගරො න පරිමොචිතො”ති අනුසොවාමි. “සචෙ මං විස්සජ්ජේස්සසි, තං ධම්මං සුත්වා තස්ස ච සක්කාරසම්මානං කත්වා පුන ආගමිස්සාමි”ති. “නාහමිදං සද්දහාමි, යං ත්වං මයා විස්සජ්ජිතො ගන්ත්වා පුන මම හත්ථං ආගමිස්සාමි”ති. “සම්ම පොරිසාද, මයා සද්ධිං එකාවරියකුලෙ සික්ඛිතො සභායො හුත්වා ‘අහං ජීවිතහෙතුපි න මුසා කථෙමි’ති කිං න සද්දහසී”ති? කිඤ්චාපි මෙ එතෙන වාචාමත්තකෙන

—

“අසිඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාමි, සපථමිපි තෙ සම්ම අහං කරොමි; තයා පමුත්තො අනණො හවිත්වා, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජසී”න්ති. (ජා. 2.21.407) —

මහාසත්තෙන ඉමාය ගාථාය චුත්තාය පොරිසාදො “අයං සුතසොමො ‘ඛත්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරොමි’ති වදති, ගන්ත්වා අනාගච්ඡන්තොපි මම හත්ථතො න මුච්චිස්සතී”ති චින්තෙත්වා —

“යො තෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ඨිතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණ සජ්ජදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජසී”ති. (ජා. 2.21.408) —

විස්සජ්ජේසි.

මහාසත්තො රාහුමුඛා මුත්තො චන්දො විය නාගබලො ථාමසම්පන්නො ඛිජ්ජමෙව තං නගරං සම්පාපුණි. සෙනාපිස්ස “සුතසොමරාජා පණ්ඩිතො, පොරිසාදං දමෙත්වා සිහමුඛා පමුත්තමත්තවරවාරණො විය ආගමිස්සතී”ති ච “රාජානං පොරිසාදස්ස දත්වා ආගතා”ති ගරහහයෙන ච බහිනගරෙයෙව නිවිට්ඨා තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කච්චිත්ථ, මහාරාජ, පොරිසාදෙන න කිලමිතො”ති පටිසන්ථාරං කත්වා “පොරිසාදෙන මය්හං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං කතං, තථාරූපො නාම චණ්ඩො

සාහසිකො මමං සද්දහිත්වා මං විස්සජ්ජෙසි”ති වුත්තෙ රාජානං අලඬකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා පරිවාරෙත්වා නගරං පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බෙ නාගරා තුසිංසු.

සොපි ධම්මසොණ්ඩතාය මාතෘපිතරොපි අනුපසඬකම්ත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස මහන්තං සක්කාරසම්මානං කත්වා ධම්මගරුතාය සයං නිවාසනෙ නිසීදිත්වා “තුම්හෙහි මය්හං ආහතා සතාරහගාථා සුණොමි ආචරියා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තෙන යාවිතකාලෙ ගන්ධෙහි හත්ථෙ උබ්බට්ටෙත්වා පසිබ්බකතො මනොරමං පොත්ථකං නිහරිත්වා උහොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, සුණොහී”ති පොත්ථකං වාචෙත්තො ගාථා අභාසි -

“සකිදෙව සුතසොම, සබ්හි හොති සමාගමො;
සා නං සඬගති පාලෙති, නාසබ්හි බහුසඬගමො.

“සබ්හිරෙව සමාසෙථ, සබ්හි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අථො සරීරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සත්තො හවෙ සබ්හි පවෙදයන්ති.

“නහඤ්ච දුරෙ පථවී ච දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.
(ජා. 2.21.411-414, 445-448);

තා සුත්වා මහාසත්තො “සඵලං මෙ ආගමන”න්ති තුට්ඨවිත්තො “ඉමා ගාථා නෙව සාවකභාසිතා, න ඉසිභාසිතා, න කච්භාසිතා, න දෙවභාසිතා, සබ්බඤ්ඤානාච භාසිතා. කිං නු බො අග්ග”න්ති වින්තෙත්තො “ඉමං සකලම්පි වක්කවාළං යාව බ්‍රහ්මලොකා සත්තරතනපුණ්ණං කත්වා දිත්තෙපි නෙව අනුවච්ඡිකං කතං නාම හොති, අහං බො පනස්ස තියොජනසතිකෙ කුරුරට්ඨෙ සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජං දාතුං පහොමි. රජ්ජං කාතුං පනස්ස භාග්‍යං නත්ථි, තථා හිස්ස අඬගලක්ඛණානුසාරෙන අප්පානුභාවතා දිස්සති, තස්මා දිත්තම්පි රජ්ජං න ඉමස්මිං තිට්ඨති”ති වින්තෙත්වා “ආචරිය, තුම්හෙ අඤ්ඤෙසං ඛත්තියානං ඉමා ගාථායො දෙසෙත්වා කිං ලභාථ”ති පුච්ඡි. “ඵකෙකාය සතං සතං, මහාරාජ, තෙනෙව සතාරහගාථා නාම ජාතා”ති. අථස්ස මහාසත්තො “ත්වං ආචරිය, අත්තනා ගහෙත්වා විචරණභණ්ඩස්ස අග්ගං න ජානාසි”ති.

“සහස්සියා ඉමා ගාථා, නයිමා ගාථා සතාරහා;
චත්තාරි ත්වං සහස්සානි, බිජ්ජං ගණ්භාහි බ්‍රාහ්මණා”ති. (ජා. 2.21.415);

වත්තාරි සහස්සානි දාපෙත්වා එකඤ්ච සුඛයානකං දත්වා මහතා සක්කාරසම්මානෙනෙව තං උයොයාපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “අහං බ්‍රාහ්මණෙන ආහතං සද්ධම්මරතනං පූජෙත්වා තස්ස ච සක්කාරසම්මානං කත්වා ආගම්ස්සාමිති පොරිසාදස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා ආගතො. තත්ථ යං බ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං තං කතං, ඉදානි පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති වුත්වා “තෙන හි, තාත සුතසොම, කිං නාමෙතං කට්ඨං, චතුරඤ්චිනියා සෙනාය වොරං ගණ්ඨස්සාම, මා ගච්ඡ වොරස්ස සන්තික”න්ති යාචිංසු. සොළසසහස්සා නාටකිත්ථියො සෙසපරිජනාපි “අම්හෙ අනාට්ඨ කත්වා කුභිං ගච්ඡසි දෙවා”ති පරිදෙවිංසු. “පුතපි කිර රාජා වොරස්ස සන්තිකං ගම්ස්සති”ති එකකොලාහලං අහොසි.

මහාසත්තො “පටිඤ්ඤාය සච්චාපනං නාම සාධුනං සප්පුරිසානං ආචිණ්ණං, සොපි මම සද්දහිත්වා විස්සජ්ජෙසි, තස්මා ගම්ස්සාමියෙවා”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සෙසජනං අනුසාසෙත්වා අස්සුමුඛෙන නානජපකාරං පරිදෙවන්තෙන ඉත්ථාගාරාදිනා ජනෙන අනුගතො නගරා නික්ඛම්ම තං ජනං නිවත්තෙතුං මග්ගෙ දණ්ඩකෙන තිරියං ලෙඛං කත්වා “ඉමං මම ලෙඛං මා අතික්කමිංසු”ති වත්වා අගමාසි. මහාජනො තෙජවතො මහාසත්තස්ස ආණං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො මහාසද්දෙන කන්දිත්වා රොදිත්වා නිවත්ති. බොධිසත්තො ආගතමග්ගෙනෙව තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තෙන වුත්තං “අපුච්ඡි මං පොරිසාදො”තිආදි.

තත්ථ කිං ත්වං ඉච්ඡසි නිසජ්ජන්ති ත්වං අත්තනො නගරං ගන්තුං මම හත්ථතො නිස්සජ්ජනං කිං ඉච්ඡසි, ත්වං “මයා තක්කසිලාදීසු විරපරිචිතො සච්චවාදී චා”ති වදසි, තස්මා යථා මති තෙ කාහාමි, යථාරුචි තෙ කරිස්සාමි. යදි මෙ ත්වං පුනෙහිසීති සචෙ පුත ත්වං එකංසෙනෙව මම සන්තිකං ආගම්ස්සසි.

108. පණ්ණෙ ආගමනං මමාති පගෙව මම ආගමනං තස්ස පොරිසාදස්ස පටිස්සුණිත්වා පාතොව ආගම්ස්සාමිති පටිස්සවං කත්වා. රජ්ජං නිය්‍යාතයිං තදානි තදා පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගන්තුකාමො “ඉදං වො රජ්ජං පටිපජ්ජථා”ති මාතෘපිතූනං තියොජනසතිකං රජ්ජං නිය්‍යාතෙසිං.

109. කස්මා පන රජ්ජං නිය්‍යාතයිත්ති? අනුස්සරිත්වා සතං ධම්මන්ති යස්මා පන පටිඤ්ඤාය සච්චාපනං නාම සතං සාධුනං මහාබොධිසත්තානං පචෙණි කුලවංසො, තස්මා තං සච්චපාරමිතාධම්මං පුබ්බකං පොරාණං ජිනෙහි බුද්ධාදිහි සෙවිතං අනුස්සරිත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වා අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පොරිසාදං උපාගමි.

110. නත්ථි මෙ සංසයො තත්ථානි තස්මිං පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගමනෙ “අයං මං කිං නු බො සාතෙස්සති, උදාහු නො”ති මය්හං සංසයො නත්ථි. “චණ්ඩො සාහසිකො මයා සද්ධිං එකසතඛත්තියෙ දෙවතාය

බලිකම්මකරණසජ්ජො එකන්තෙනෙව සාතෙස්සති”ති ජානන්තො එව කෙවලං සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තං උපාගමී. යස්මා චෙතදෙවං, තස්මා සච්චෙන මෙ සමො නත්ථී, එසා මෙ පරමත්ථභාවස්පත්තා සච්චපාරමීති.

උපාගතෙ පන මහාසත්තෙ විකසිතපුණ්ඩරීකපදුමසස්සිරිකමස්ස මුඛං දිස්වා “අයං විගතමරණභයො හුත්වා ආගතො, කිස්ස නු ඛො එස ආනුභාවො”ති වින්තෙත්තො “තස්ස මඤ්ඤෙ ධම්මස්ස සුතත්තා අයං එවං තෙජවා නිබ්භයො ව ජාතො, අහම්පි තං සුත්වා තෙජවා නිබ්භයො ව භවිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා පොරිසාදො මහාසත්තං ආහ – “සුඤ්ඤාම සතාරභගාථායො යාසං සවනත්ථං ත්වං අත්තනො නගරං ගතො”ති.

තං සුත්වා ඛොධිසත්තො “අයං පොරිසාදො පාපධම්මො, ඉමං ථොකං නිග්ගහෙත්වා ලජ්ජාපෙත්වා කථෙස්සාමි”ති –

“අධම්මිකස්ස ලුද්දස්ස, නිච්චං ලොභිතපාණිනො;
නත්ථී සච්චං කුතො ධම්මො, කිං සුතෙන කරිස්සසී”ති. (ජා. 2.21.427) –

වත්වා පුන තෙන සුට්ඨුතරං සඤ්ජාතසවනාදරෙන –

“සුත්වා ධම්මං විජානන්ති, නරා කල්‍යාණපාපකං;
අපි ගාථා සුඤ්ඤිත්වාන, ධම්මෙ මෙ රමතෙ මනො”ති. (ජා. 2.21.444)
–

වුත්තෙ “අයං අතිවිය සඤ්ජාතාදරො සොතුකාමො, හන්දස්ස කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තෙන හි සම්ම, සාධුකං සුඤ්ඤාහි මනසිකරොහී”ති වත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණෙන කථිතනියාමෙනෙව ගාථානං සක්කච්චං පුතීං කත්වා ජකාමාවචරදෙවලොකෙ එකකොලාහලං කත්වා දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු මහාසත්තො පොරිසාදස්ස –

“සකිදෙව මහාරාජ, සබ්භි හොති සමාගමො;
සා නං සඬගති පාලෙති, නාසබ්භි බහුසඬගමො.

“සබ්භිරෙව සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙයොහා හොති න පාපියො.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අත්ථො සරිරම්පි ජරං උපෙති;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙති, සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති.

“නභඤ්ච දුරෙ පථවී ව දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;

තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.
(ජා. 2.21.411-414) –

ධම්මං කථෙසි. තස්ස තෙන සුකථිතත්තා චෙව අත්තනො ච පුඤ්ඤානුභාවෙන ගාථා සුභන්තස්සෙව සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා පරිපූරි. සො බොධිසත්තෙ මුදුවිත්තො හුත්වා “සම්ම සුතසොම, දාතබ්බයුත්තකං හිරඤ්ඤාදිං න පස්සාමි, එකෙකාය ගාථාය එකෙකං වරං දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං මහාසත්තො “ත්වං අත්තනොපි හිතානි අජානන්තො පරස්ස කිං නාම වරං දස්සසි”ති අපසාදෙන්වා පුන තෙන “වරං ගණ්හවා”ති යාවිතො සබ්බපයමං. “අහං විරකාලං තං අරොගං පස්සෙය්‍යා”න්ති වරං යාවි. සො “අයං ඉදානි මෙ වධිත්වා මංසං බාදිතුකාමස්ස මහානත්ථකරස්ස මය්‍හමෙව ජීවිතමිච්ඡති”ති තුට්ඨමානසො වඤ්චෙන්වා වරස්ස ගහිතභාවං අජානන්තො අදාසි. මහාසත්තො හි උපායකුසලතාය තස්ස විරං ජීවිතුකාමතාපදෙසෙන අත්තනො ජීවිතං යාවි. අථ “පරොසතං ඛත්තියානං ජීවිතං දෙහි”ති දුතියං වරං, තෙසං සකෙ රට්ඨෙ පටිපාදනං තතියං වරං, මනුස්සමංසබාදනතො විරමණං චතුත්ථං වරං යාවි. සො තිණි වරානි දත්වා චතුත්ථං වරං අදාතුකාමො “අඤ්ඤං වරං ගණ්හාහි”ති වත්වාපි මහාසත්තෙන නිජ්ජිලියමානො තමපි අදාසියෙව.

අථ බොධිසත්තො පොරිසාදං නිබ්බිසෙවනං කත්වා තෙනෙව රාජානො මොවාපෙත්වා භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා දාරකානං කණ්ණතො සුත්තවට්ඨි විය සණ්කං රජ්ජයො නිහරිත්වා පොරිසාදෙන එකං තවං ආහරාපෙත්වා පාසාණෙන සංසිත්වා සච්චකිරියං කත්වා තෙසං හත්ථකලානි මක්ඛෙසි. තඬ්ඛණං එව ඵාසුකං අහොසි. ද්විහනිහං තත්ථෙව වසිත්වා තෙ අරොගෙ කාරෙත්වා තෙහි සද්ධිං අභිජ්ජනකසභාවං මිත්තසන්ථවං කාරෙත්වා තෙහි සද්ධිං තං බාරාණසිං නෙත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙත්වා “අප්පමත්තා හොවා”ති තෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො නගරං පෙසෙත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරතො ආගතාය අත්තනො චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය පරිවුතො අත්තනො නගරං ගතො තුට්ඨපමුදිතෙන නාගරජනෙන සම්පරිවාරියමානො අන්තෙපුරං පවිසිත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා මහාතලං අභිරුහි.

අථ මහාසත්තො ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං මහාදානානි පවත්තෙන්තො සීලානි පරිපුරෙන්තො උපොසථං උපවසන්තො පාරමිසො අනුබුහෙසි. තෙපි රාජානො මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරයිංසු.

තදා පොරිසාදො අඬ්ඟලිමාලත්ථෙරො අහොසි, කාලහත්ථිඅමච්චො සාරිපුත්තත්ථෙරො, නන්දබ්‍රාහ්මණො ආනන්දත්ථෙරො, රුක්ඛදෙවතා මහාකස්සපත්ථෙරො, රාජානො බුද්ධපරිසා, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, සුතසොමමහාරාජා ලොකනාථො.

තස්ස හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව සෙසපාරමියොපි නිද්ධාරෙනබ්බා. තථා අලිනසත්තුවරියාවණ්ණනාය (වරියා අට්ඨ. 2.74 ආදයො) විය මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙනබ්බාති.

මහාසුතසොමවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චපාරමි නිට්ඨිතා.

13. සුවණ්ණසාමවරියාවණ්ණනා

111. තෙරසමෙ සාමො යදා වනෙ ආසිත්ති හිමවත්තස්මිං මිගසම්මතාය නාම නදියා තීරෙ මහති අරඤ්ඤෙ සාමො නාම තාපසකුමාරො යදා අහොසි. සක්කෙන අභිනිමිමිතොති සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස උපදෙසසම්පත්තියා ජාතත්තා සක්කෙන නිබ්බත්තිතො ජනිතො. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ නදියා තීරෙ එකො නෙසාදගාමො අහොසි. තත්ථ ජෙට්ඨනෙසාදස්ස පුත්තො ජාතො. තස්ස “දුකුලො”ති නාමමකංසු. තස්සා එව නදියා පරතීරෙපි එකො නෙසාදගාමො අහොසි. තත්ථ ජෙට්ඨනෙසාදස්ස ධිතා ජාතා. තස්සා “පාරිකා”ති නාමමකංසු. තෙ උහොපි බ්‍රහ්මලොකතො ආගතා සුද්ධසත්තා. තෙසං වයප්පත්තානං අනිච්ඡමානානංයෙව ආවාහවිවාහං කරිංසු. තෙ උහොපි කිලෙසසමුද්දං අනොතරිත්වා බ්‍රහ්මානො විය එකතො වසිංසු. න ච කිඤ්චි නෙසාදකම්මං කරොත්ති.

අථ දුකුලං මාතෘපිතරො “තාත, ත්වං නෙසාදකම්මං න කරොසි, නෙව සරාවාසං ඉච්ඡසි, කිං නාම කරිස්සසි”ති ආහංසු. සො “තුම්හෙසු අනුජානන්තෙසු පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. “තෙන හි පබ්බජාහි”ති. ද්වෙපි ජනා හිමවත්තං පටිසිත්වා යස්මිං යානෙ මිගසම්මතා නාම නදී හිමවත්තතො ඔතරිත්වා ගඬගං පත්තා, තං යානං ගන්ත්වා ගඬගං පහාය මිගසම්මතාහිමුබ්බා අභිරුහිංසු. තදා සක්කස්ස භවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං කාරණං ඤත්වා විස්සකම්මුනා තස්මිං යානෙ අස්සමං මාපෙසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ කාමාවචරමෙත්තං භාවෙත්වා පටිවසිංසු. සක්කොපි තෙසං උපට්ඨානං ආගච්ඡති.

සො එකදිවසං “තෙසං චක්ඛු පරිභායිස්සන්ති”ති ඤත්වා උපසඬ්ඨිකම්ත්වා “හන්තෙ, වො චක්ඛුනං අන්තරායො පඤ්ඤායති, පටිජග්ගනකං පුත්තං ලද්ධං වට්ටති, ජානාමි තුම්හාකං සුද්ධචිත්තතං, තස්මා පාරිකාය උතුනිකාලෙ නාහිං හත්ථෙත පරාමසෙය්‍යාථ, එවං වො පුත්තො ජායිස්සති, සො වො උපට්ඨහිස්සති”ති වත්වා පක්කාමි. දුකුලපණ්ඩිතො තං කාරණං පාරිකාය ආචික්ඛිත්වා තස්සා උතුනිකාලෙ නාහිං පරාමසි. තදා බොධිසත්තො දෙවලොකා වට්ඨිත්වා තස්සා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, සා දසමාසච්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි. තෙනෙවස්ස “සුවණ්ණසාමො”ති නාමං කරිංසු. තං අපරභාගෙ වඩ්ඪිත්වා

සොළසවස්සුද්දෙසිකම්පි මාතෘපිතරො රක්ඛන්තා අස්සමෙ නිසිදාපෙත්වා සයමෙව වනමූලඵලාඵලත්ථාය ගච්ඡන්ති.

අටෙකදිවසං වනෙ ඵලාඵලං ආදාය නිවත්තිත්වා අස්සමපදතො අවිදුරෙ මෙසෙ උට්ඨිතෙ රුක්ඛමූලං පවිසිත්වා වම්මිකමත්ථකෙ ධීතානං සරීරතො සෙදගන්ධමිස්සකෙ උදකෙ තස්මිං වම්මිකබ්ලෙ ධීතස්ස ආසිවිසස්ස නාසාපුටං පවිට්ඨෙ ආසිවිසො කුජ්ඣිත්වා නාසාවාතෙන පහරි. ද්වෙ අන්ධා හුත්වා පරිදෙවමානා විරවිංසු. අථ මහාසත්තො “මම මාතෘපිතරො අතිවිරායන්ති, කා නු බො තෙසං පවත්ති”ති පටිමග්ගං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. තෙ තස්ස සද්දං සඤ්ජානිත්වා පටිසද්දං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන “තාත සාම, ඉධ පරිපන්ථො අත්ථි, මා ආගමි”ති වත්වා සද්දානුසාරෙන සයමෙව සමාගමිංසු. සො “කෙන වො කාරණෙන චක්ඛුනි චිතට්ඨානී”ති පුච්ඡිත්වා “තාත, මයං න ජානාම, දෙවෙ වස්සන්තෙ රුක්ඛමූලෙ වම්මිකමත්ථකෙ ධීතා, අථ න පස්සාමා”ති වුත්තමත්තෙ ඵව අඤ්ඤාසි “තත්ථ ආසිවිසෙන භවිතබ්බං, තෙන කුද්ධෙන නාසාවාතො විස්සට්ඨො භවිස්සති”ති.

අථ “මා චිත්තයිත්ථ, අහං වො පටිජග්ගිස්සාමි”ති මාතෘපිතරො අස්සමං නෙත්වා තෙසං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදිසඤ්චරණට්ඨානෙ රජ්ජුකෙ බන්ධි. තතො පට්ඨාය තෙ අස්සමෙ යපෙත්වා වනමූලඵලාඵලානි ආහරති, පාතොව වසනට්ඨානං සම්මජ්ජති, පානීයං ආහරති, පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති, දන්තකට්ඨමුඛොදකානි දත්වා මධුරඵලාඵලං දෙති. තෙහි මුඛෙ වික්ඛාලිතෙ සයං පරිභුඤ්ජිත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා තෙසං අවිදුරෙයෙව අවිජති – “කිං නු බො ඉමෙ ආණාපෙන්නී”ති. විසෙසෙන ව මෙත්තං බහුලමකාසි, තෙනස්ස සත්තා අප්පටික්කුලා අහෙසුං. යථා වස්ස සත්තා, ඵවං සත්තානං සො බොධිසත්තො අප්පටික්කුලො. ඵවං සො දිවසෙ දිවසෙ ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තොපි ආගච්ඡන්තොපි මිගගණපරිවුතො ඵව අහොසි. සීහබ්‍යග්ගාදිවිපක්ඛසත්තාපි තෙන සද්ධිං අතිවිය විස්සත්ථා, මෙත්තානුභාවෙන පනස්ස වසනට්ඨානෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං තිරවිජානගතා මුදුවිත්තතං පටිලභිංසු. ඉති සො සබ්බත්ථ මෙත්තානුභාවෙන අභීරු අනුත්‍රාසී බ්‍රහ්මා විය අවෙරො විහාසි. තෙන වුත්තං “පවනෙ සීහබ්‍යග්ගෙ ව, මෙත්තායමුපනාමයි”න්තිආදි.

තත්ථ මෙත්තායමුපනාමයිත්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, මෙත්තාභාවනාය කුරුරකම්මන්තෙ සීහබ්‍යග්ගෙසෙහි ඵරි, පගෙව සෙසසත්තෙති අධිජ්ජායො. අථ වා මෙත්තා අයති පවත්තති ඵතෙනාති මෙත්තායො, මෙත්තාභාවනා. තං මෙත්තායං උපනාමයිං සත්තෙසු අනොධිසො උපනෙසිං. “සීහබ්‍යග්ගෙහි”තිපි පායො. තස්සත්ථො – න කෙවලමහමෙව, අථ බො පවනෙ සීහබ්‍යග්ගෙහි, යස්මිං මහාවනෙ තදා අහං විහරාමි, තත්ථ සීහබ්‍යග්ගෙහි සද්ධිං අහං සත්තෙසු මෙත්තං උපනාමෙසිං.

සීහබ්‍යග්ඝාපි හි තදා මමානුභාවෙන සත්තෙසු මෙත්තචිත්තතං පටිලභිංසු, පගෙව ඉතරෙ සත්තාති දස්සෙති.

112. පසදම්භවරාහෙහිති පසදම්භෙහි වෙව වනසුකරෙහි ව. පරිවාරෙත්වාති එතෙහි අත්තානං පරිවාරිතං කත්වා තස්මිං අරඤ්ඤෙ වසිං.

113. ඉදානි තදා අත්තනො මෙත්තාභාවනාය ලද්ධං ආනිසංසං මත්ථකප්පත්තිඤ්චස්ස දස්සෙතුං “න මං කොචි උත්තසනි”ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – සසබ්බොරාදිකො භීරුකජාතිකොපි කොචි සත්තො මං න උත්තසනි න උබ්බිජ්ජෙති. අහමිපි කස්සචි සීහබ්‍යග්ඝාදිතිරච්ඡානතො යක්ඛාදිඅමනුස්සතො ලුද්දලොහිතපාණිමනුස්සතොති කුතොචිපි න භායාමි. කස්මා? යස්මා මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො විරකාලං භාවිතාය මෙත්තාපාරමිතායානුභාවෙන උපත්ථම්භිතො තස්මිං පවතෙ මහාඅරඤ්ඤෙ තදා රමාමි අභිරමාමිති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

එවං පන මහාසත්තො සබ්බසත්තෙ මෙත්තායත්තො මාතෘපිතරො ව සාධුකං පටිජග්ගත්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙතො මධුරඵලාඵලං ආහරිත්වා අස්සමෙ යපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “පානීයං ආදාය ආගමිස්සාමි”ති මිගගණපරිවුතො ද්වෙ මිගෙ එකතො කත්වා තෙසං පිට්ඨියං පානීයසං යපෙත්වා හත්ථොන ගහෙත්වා නදිතිත්ථං අගමාසි. තස්මිං සමයෙ බොරාණසියං පිළියක්ඛො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. සො මිගමංසලොහෙන මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො හිමවත්තං පවිසිත්වා මිගෙ වධිත්වා මංසං බාදිත්වා වරන්තො මිගසම්මතං නදිං පත්වා අනුපුබ්බෙන සාමස්ස පානීයගහණතිත්ථං පත්තො. මිගපදවලඤ්ජං දිස්වා ගච්ඡත්තො තං තථා ගච්ඡත්තං දිස්වා “මයා එත්තකං කාලං එවං විවරන්තො මනුස්සො න දිට්ඨපුබ්බො, දෙවො නු බො එස නාගො නු බො, සවාහං උපසඬ්ඨකමිත්වා පුච්ඡිස්සාමි, සහසා පක්කමෙය්‍යාති. යංනුනාහං එතං විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙත්වා මහාසත්තං න්හත්වා වාකචීරං නිවාසෙත්වා අජිනවම්මං එකංසං කරිත්වා පානීයසං පුරෙත්වා උක්ඛිපිත්වා වාමංසකුටෙ යපනකාලෙ “ඉදානි තං විජ්ඣිතුං සමයො”ති විසපිතෙන සරෙන දක්ඛිණපස්සෙ විජ්ඣි. සරො වාමපස්සෙන නික්ඛමි. තස්ස විද්ධභාවං ඤත්වා මිගගණො හීතො පලායි.

සාමපණ්ඩිතො පන විද්ධොපි පානීයසං යථා වා තථා වා අනවසුම්භෙත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සණ්ඨං ඔතාරෙත්වා වාලුකං බ්‍යුහිත්වා යපෙත්වා දිසං වචන්ථපෙත්වා මාතෘපිතුනං වසනට්ඨානදිසාභාගෙන සීසං කත්වා නිපජ්ජිත්වා මුඛෙන ලොහිතං ඡඩ්ඛෙත්වා “මම කොචි වෙරි නාම නත්ථි, මමපි කත්ථවි වෙරං නාම නත්ථි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“කො නු මං උසුනා විජ්ඣා, පමත්තං උදහාරකං;
ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො චෙස්සො, කො මං විද්ධා නිලීයති”ති. (ජා.
2.22.296);

තං සුත්වා රාජා “අයං මයා විජ්ඣාත්වා පට්ඨයං පාතිතොපි නෙව මං
අක්කොසති න පරිභාසති, මම හදයමංසං සම්බාහන්තො විය පියවචනෙන
සමුදාවරති, ගමිස්සාමිස්ස සන්තික”න්ති වින්තෙත්වා උපසඬකමිත්වා
අත්තානං අත්තනා ච විද්ධභාවං ආවිකත්වා “කො වා ත්වං කස්ස වා
පුත්තො”ති මහාසත්තං ප්‍රවිජි.

සො “සාමො නාමාහං දුකුලපණ්ඩිතස්ස නාම නෙසාදඉසිනො පුත්තො,
කිස්ස පන මං විජ්ඣා”ති ආහ. සො පට්ඨමං “මිගසඤ්ඤායා”ති මුසාවාදං
වත්වා “අහං ඉමං නිරපරාධං අකාරණෙන විජ්ඣා”න්ති අනුසොචිත්වා
යථාභූතං ආවිකත්වා තස්ස මාතෘපිතූනං වසනට්ඨානං ප්‍රවිජිත්වා තත්ථ
ගන්ත්වා තෙසං අත්තානං ආවිකත්වා තෙහි කතපට්ඨන්ථාරො “සාමො මයා
විද්ධො”ති වත්වා තෙ පරිදෙවන්තෙ සොකසමාපන්තෙ “යං සාමෙන
කත්තබ්බං පරිවාරිකකම්මං, තං කත්වා අහං වො උපට්ඨහිස්සාමි”ති
සමස්සාසෙත්වා සාමස්ස සන්තිකං ආනෙසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා
නානප්පකාරං පරිදෙවිත්වා තස්ස උරෙ හත්ථං යපෙත්වා “පුත්තස්ස මෙ
සරීරෙ උසුමා වත්තතෙව, විසවෙගෙන විසඤ්ඤිතං ආපන්තො හවිස්සතීති
නිබ්බිසභාවත්ථාය සච්චකිරියං කරිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා –

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්ඤෙව පිතුවිච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා.
2.22.388) –

මාතරා,

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්ඤෙව මාතුවිච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා.
2.22.396) –

පිතරා,

“පබ්බත්‍යාහං ගන්ධමාදනෙ, විරරත්තනිවාසිනී;
න මෙ පියතරො කොචි, අඤ්ඤො සාමෙන විජ්ජති;
ඵතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා. 2.22.398) –

දෙවතාය ච සච්චකිරියාය කතාය මහාසත්තො ඛිජ්ජං වුට්ඨාසි.
පදුමපත්තපලාසෙ උදකඛිත්ථු විය විනිවට්ටෙත්වා ආබාධො විගතො.
විද්ධට්ඨානං අරොගං පාකතිකමෙව අහොසි. මාතෘපිතූනං චක්ඛුති

උජ්ජප්පිංසු. ඉති මහාසත්තස්ස අරොගතා, මාතෘපිතුනඤ්ච චක්ඛුපටිලාහො, අරුණුග්ගමනං, තෙසං චතුත්තම්පි අස්සමෙයෙව අවට්ඨානන්ති සබ්බං එකක්ඛණෙයෙව අහොසි.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “ධම්මං චර, මහාරාජා”තිආදිනා (ජා. 2.22.411-412) ධම්මං දෙසෙත්වා උත්තරිම්පි ඔවදිත්වා පඤ්ච සීලානි අදාසි. සො තස්ස ඔවාදං සිරසා පටිග්ගහෙත්වා චන්දිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායනො අහොසි. බොධිසත්තොපි සද්ධිං මාතෘපිතුහි අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

තදා රාජා ආනන්දත්ථෙපෙරො අහොසි, දෙවධිතා උජ්ජලචණ්ණා, සක්කො අනුරුද්ධො, පිතා මහාකස්සපත්ථෙපෙරො, මාතා හද්දකාපිලානී, සාමපණ්ඩිතො ලොකනාථො.

තස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා විසපිතෙන සල්ලෙන දක්ඛිණපස්සෙන පවිසිත්වා වාමපස්සතො විනිවිජ්ඣනවසෙන විද්ධොපි කිඤ්චි කායවිකාරං අකත්වා උදකසටස්ස භූමියං නික්ඛිපනං, වධකෙ අඤ්ඤාතෙපි ඤාතෙ විය විත්තවිකාරාභාවො, පියවචනෙන සමුදාවාරො, මාතෘපිතුඋපට්ඨානපුඤ්ඤතො මය්හං පරිභානීති අනුසොචනමත්තං, අරොගෙ ජාතෙ රඤ්ඤො කාරුඤ්ඤං මෙත්තඤ්ච උපට්ඨාපෙත්වා ධම්මදෙසනා, ඔවාදදානන්ති එවමාදෙයො ගුණානුභාවා විභාවෙතබ්බාති.

සුවණ්ණසාමවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එකරාජවරියාවණ්ණනා

114. චුද්දසමෙ එකරාජාති විස්සුතොති එකරාජාති ඉමිනා අත්චත්ථනාමෙන ඡම්බුදීපතලෙ පාකට්ටො.

මහාසත්තො හි තදා බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. වයප්පත්තො සබ්බසිප්පනිප්පත්තිං පත්තො හුත්වා පිතු අව්චයෙන රජ්ජං කාරෙත්තො

කුසලසීලාවාරසද්ධාසුතාදිඅනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසයොගෙන

පාරමිපරිභාවනෙන ච ඡම්බුදීපතලෙ අදුතියත්තා පධානභාවෙන ච “එකරාජා”ති පකාසනාමො අහොසි. පරමං සීලං අධිට්ඨායාති සුපරිසුද්ධකායිකචාචසිකසංවරසඬ්ඛාතඤ්චෙව

සුපරිසුද්ධමනොසමාවාරසඬ්ඛාතඤ්ච පරමං උත්තමං දසකුසලකම්මපථසීලං සමාදානවසෙන ච අවිතික්කමනවසෙන ච අධිට්ඨහිත්වා අනුට්ඨහිත්වා. පසාසාමි මහාමහින්ති තියොජනසතිකෙ කාසිරට්ඨෙ මහතිං මහිං අනුසාසාමි රජ්ජං කාරෙමි.

115. දසකුසලකම්මපටෙති පාණානිපාතාවෙරමණි යාව සම්මාදිට්ඨිති එතස්මිං. දසවිධෙ කුසලකම්මපටෙ, එතෙ වා අනවසෙසනො සමාදාය වත්තාමි. චතුහි සඬගභවත්ථුහිති දානං පියවචනං අත්ථවරියා සමානත්තතාති ඉමෙහි චතුහි සඬගභවත්ථුහි සඬගණ්හනකාරණෙහි යදා එකරාජාති විස්සුනො හොමි, තදා යථාරහං මහාජනං සඬගණ්හාමිති සම්බන්ධො.

116. එවන්ති දසකුසලකම්මපට්ඨිලපරිපූරණං. චතුහි සඬගභවත්ථුහි මහාජනසඬගණ්හනන්ති යථාචුත්තෙන ඉමිනා ආකාරෙන අප්පමත්තස්ස. ඉධලොකෙ පරත්ථ වාති ඉමස්මිං ලොකෙ යං අප්පමජ්ජනං, තත්ථ දිට්ඨධම්මිකෙ අත්ථෙ, පරලොකෙ යං අප්පමජ්ජනං තත්ථ සම්පරායිකෙ අත්ථෙ අප්පමත්තස්ස මෙ සතොති අත්ථො. දබ්බසෙනොති එවංනාමකො කොසලරාජා. උපගන්ත්වාති චතුරඬ්ගිතිං සෙනං සන්තස්හිත්වා අබ්භුය්‍යානවසෙන මම රජ්ජං උපගන්ත්වා. අවජිත්දන්තො පූරං මමාති මම බාරාණසිනගරං බලක්කාරෙන ගණ්හන්තො.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා - මහාසත්තො හි තදා නගරස්ස චතුසු ද්වාරෙසු චතස්සො මජ්ඣෙ එකං නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා කපණද්ධිකාදීනං දානං දෙනි, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තො අඬකෙ නිසින්තං පුත්තං පරිතොසයමානො විය සබ්බසත්තෙ පරිතොසයමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති. තස්සෙකො අමච්චො අන්තෙපූරං පදුස්සිත්වා අපරභාගෙ පාකටොව ඡාතො. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්හන්තො තං අත්තනා පච්චක්ඛතො ඤත්වා තං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “අන්ධබාල, අයුත්තං තෙ කතං, න ත්වං මම විජිතෙ වසිතුං අරහසි, අත්තනො ධනඤ්ච පුත්තදාරඤ්ච ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහි”ති රට්ඨා පබ්බාපෙසි.

සො කොසලජනපදං ගන්ත්වා දබ්බසෙනං නාම කොසලරාජානං උපට්ඨහන්තො අනුක්කමෙන තස්ස විස්සාසිකො හුත්වා එකදිවසං තං රාජානං ආහ - “දෙව, බාරාණසිරජ්ජං නිම්මක්ඛිකමධුපටලසදිසං, අතිමුදුකො රාජා, සුබෙනෙව තං රජ්ජං ගණ්හිතුං සක්කොසි”ති. දබ්බසෙනො බාරාණසිරඤ්ඤො මහානුභාවතාය තස්ස වචනං අසද්දහන්තො මනුස්සෙ පෙසෙත්වා කාසිරට්ඨෙ ගාමසාතාදීනි කාරෙත්වා තෙසං වොරානං බොධිසත්තෙන ධනං දත්වා විස්සජ්ජිතභාවං සුත්වා “අතිවිය ධම්මිකො රාජා”ති ඤත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති බලවාහනං ආදාය නිය්‍යාසි. අථ බාරාණසිරඤ්ඤො මහායොධා “කොසලරාජා ආගච්ඡති”ති සුත්වා “අම්භාකං රජ්ජසිමං අනොක්කමන්තමෙව නං පොටෙත්වා ගණ්හාමා”ති අත්තනො රඤ්ඤො වදිංසු.

බොධිසත්තො “තාතා, මං නිස්සාය අඤ්ඤාසං කිලමනකිව්වං නත්ථි, රජ්ජත්ථිකා රජ්ජං ගණ්හන්තු, මා ගමිත්ථා”ති නිවාරෙසි. කොසලරාජා ජනපදමජ්ඣං පාවිසි. මහායොධා පුනපි රඤ්ඤො තථෙව වදිංසු. රාජා පුරිමනායෙනෙව නිවාරෙසි. දඬ්ඛසෙනො ඛනිනගරෙ යත්වා “රජ්ජං වා දෙනු යුද්ධං වා”ති එකරාජස්ස සාසනං පෙසෙසි. එකරාජා “නත්ථි මයා යුද්ධං, රජ්ජං ගණ්හන්තු”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. පුනපි මහායොධා “දෙව, න මයං කොසලරඤ්ඤො නගරං පවිසිතුං දෙම, ඛනිනගරෙයෙව නං පොථෙත්වා ගණ්හාමා”ති ආහංසු. රාජා පුරිමනායෙනෙව නිවාරෙත්වා නගරද්වාරානි අවාපුරාපෙත්වා මහාතලෙ පල්ලඬ්ඝකමජ්ඣෙ නිසිදි. දඬ්ඛසෙනො මහන්තෙන බලවාහනෙන නගරං පවිසිත්වා එකමිපි පටිසත්තුං අපස්සන්තො සබ්බරජ්ජං හත්ථගතං කත්වා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා මහාතලං ආරුය්හ නිරපරාධං බොධිසත්තං ගණ්හාපෙත්වා ආවාටෙ නිබණ්ණාපෙසි. තෙන වුත්තං

—

“දඬ්ඛසෙනො උපගන්ත්වා, අවිජින්දන්තො පුරං මම.

117.

“රාජ්ජපථිවෙ නිගමෙ, සබලට්ඨෙ සරට්ඨකෙ;
සබ්බං හත්ථගතං කත්වා, කාසුයා නිබණ්ණි මම”න්ති.

තත්ථ රාජ්ජපථිවෙති අමච්චපාරිසජ්ජබ්‍රාහ්මණගහපතිආදිකෙ රාජානං උපනිස්සාය ජීවන්තෙ. නිගමෙති නෙගමෙ. සබලට්ඨෙති සෙනාපරියාපන්නතාය බලෙ තිට්ඨන්තිති බලට්ඨා, හත්ථාරොහාදයො, බලට්ඨෙහි සහාති සබලට්ඨෙ. සරට්ඨකෙති සජනපදෙ, රාජ්ජපථිවෙ නිගමෙ ව අඤ්ඤාඤ්ච සබ්බං හත්ථගතං කත්වා. කාසුයා නිබණ්ණි මමන්ති සබලවාහනං සකලං මම රජ්ජං ගහෙත්වා මමිපි ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ නිබණ්ණාපෙසි. ජාතකෙපි —

“අනුත්තරෙ කාමගුණෙ සමිද්ධෙ, භුත්වාන පුබ්බෙ වසි එකරාජා;
සො දානි දුග්ගෙ නරකමිහි බිත්තො, නජ්ජජ්ජහෙ වණ්ණබලං
පුරාණ”න්ති. (ජා. 1.4.9) —

ආවාටෙ බිත්තහාවො ආගතො. ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 3.4.9) පන “සික්කාය පක්ඛිපාපෙත්වා උත්තරුම්මාරෙ හෙට්ඨාසිසකං ඔලම්බෙසි”ති වුත්තං.

මහාසත්තො වොරරාජානං ආරබ්භ මෙත්තං භාවෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ක්‍රිකානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා කාසුතො උග්ගන්ත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඝකෙන නිසිදි. තෙන වුත්තං —

118.

“අමච්චමණ්ඩලං රජ්ජං, ඵීතං අන්තෙපුරං මම;
අච්ඡන්දිත්වාන ගහිතං, පියපුත්තංව පස්සහ”න්ති.

තත්ථ අමච්චමණ්ඩලන්ති තස්මිං තස්මිං රාජකීච්චෙ රඤ්ඤා අමා සහ වත්තන්තීති අමච්චා, සද්ධිං වා තෙසං මණ්ඩලං සමුහං. ඵීතන්ති බලවාහනෙන නගරජනපදාදිහි සමිද්ධං රජ්ජං. ඉත්ථාගාරදාසිදාසපරිජනෙහි චෙව වත්ථාහරණාදිඋපහොගූපකරණෙහි ච සමිද්ධං මම අන්තෙපුරඤ්ච අච්ඡන්දිත්වා ගහිතකං ගණ්හන්තං අමිත්තරාජානං යාය අත්තනො පියපුත්තංව පස්සිං අහං, තාය ඵචංභූතාය මෙත්තාය මෙ සමො සකලලොකෙ නත්ථී, තස්මා ඵචංභූතා ඵසා මෙ මෙත්තාපාරථී පරමත්ථපාරමිභාවං පත්තාති අධිජ්ජායො.

ඵචං පන මහාසත්තෙ තං චොරරාජානං ආරබ්භ මෙත්තං ඵරිත්වා ආකාසෙ පල්ලඬකෙන නිසින්නෙ තස්ස සරීරෙ දාහො උජ්ජජ්ජි. සො “ඬස්භාමි ඬස්භාමි”ති භූමියං අපරාපරං පරිවත්තති. “කිමෙත”න්ති චුත්තෙ, මහාරාජ, තුම්හෙ නිරපරාධං ධම්මිකරාජානං ආවාටෙ නිබ්භූතපයිත්ථාති. “තෙන හි වෙගෙන ගන්ත්වා තං උද්ධරථා”ති ආහ. පුරිසා ගන්ත්වා තං රාජානං ආකාසෙ පල්ලඬකෙන නිසින්නං දිස්වා ආගන්ත්වා දබ්බසෙනස්ස ආරොවෙසුං. සො වෙගෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා බමාපෙත්වා “තුම්භාකං රජ්ජං තුම්හෙව කාරෙථ, අහං චො චොරෙ පටිබාහෙස්සාමි”ති වත්වා තස්ස දුට්ඨාමච්චස්ස රාජාණං කාරෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තොපි රජ්ජං අමච්චානං නියායාතෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මහාජනං සීලාදිගුණෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා දබ්බසෙනො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, ඵකරාජා ලොකනාටො.

තස්ස දිවසෙ දිවසෙ ඡසු දානසාලාසු ඡසනසහස්සවිස්සජ්ජනෙන පච්චත්ථීකරඤ්ඤො සකලරජ්ජපරිච්චාගෙන ච දානපාරථී, නිච්චසීලඋපොසථකම්මවසෙන පබ්බජිතස්ස අනවසෙසසීලසංවරවසෙන ච සීලපාරථී, පබ්බජ්ජාවසෙන කුමාරාධිගම්මවසෙන ච නෙක්ඛම්මපාරථී, සත්තානං හිතාහිතච්චාරණවසෙන දානසීලාදිසංවිදහනවසෙන ච පඤ්ඤාපාරථී, දානාදිපුඤ්ඤසම්භාරස්ස අබ්භුස්සහනවසෙන කාමච්චිකාදිවිනොදනවසෙන ච වීරියපාරථී, දුට්ඨාමච්චස්ස දබ්බසෙනරඤ්ඤො ච අපරාධසහනවසෙන බන්තිපාරථී, යථාපටිඤ්ඤං දානාදිනා අවිසංවාදනවසෙන ච සච්චපාරථී, දානාදීනං අවලසමාදානාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨානපාරථී, පච්චත්ථීකෙපි ඵකන්තෙන හිතුපසංභාරවසෙන මෙත්තාකුමාරනිබ්බත්තෙන ච මෙත්තාපාරථී, දුට්ඨාමච්චෙව දබ්බසෙනෙව ච කතාපරාධෙ හිතෙසිහි අත්තනො අමච්චාදිහි නිබ්බත්තිතෙ උපකාරෙ ච අජ්ඣුපෙක්ඛණෙන රජ්ජසුඛජ්ජත්තකාලෙ

පච්චත්ථිකරඤ්ඤා නරකෙ ඛිත්තකාලෙ සමානචිත්තතාය ව උපෙක්ඛාපාරම් වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“පනුජ්ජ දුක්ඛෙන සුඛං ජනිත්ද, සුඛෙන වා දුක්ඛමසය්හසාහි;
උභයත්ථ සන්තො අභිනිබ්බුතත්තා, සුඛෙ ව දුක්ඛෙ ව භවන්ති
තුලයා”ති. (ජා. 1.4.12);

යස්මා පනෙත්ථ මෙත්තාපාරම් අතිසයවතී, තස්මා තදත්ථදීපනත්ථං සා
ඵව පාළි ආරුල්භා. තථා ඉධ මහාසත්තස්ස සබ්බසත්තෙසු ඔරසපුත්තෙ විය
සමානුකම්පතාදයො ගුණවිසෙසා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

එකරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මෙත්තාපාරම් නිට්ඨිතා.

15. මහාලොමහංසවරියාවණ්ණනා

119. පන්නරසමෙ “සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමී”ති එත්ථායං
අනුපුබ්බිකථා -

මහාසත්තො හි තදා මහති උළාරභොගෙ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා
වුද්ධිමත්ථාය දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ ගරුවාසං වසන්තො
සබ්බසිජ්ජානං නිජ්ජත්තිං පත්වා කුලසරං ආගන්ත්වා මාතාපිතුනං
අවිවයෙන ඤාතකෙහි “කුටුම්භං සණ්ඨපෙහී”ති යාවියමානොපි
අනිච්චතාමනසිකාරමුඛෙන සබ්බභවෙසු අභිවඤ්චාමානසංවෙගො කායෙ ව
අසුභසඤ්ඤං පටිලභිත්වා සරාවාසපලිබ්බාධාධිභූතං කිලෙසගහනං
අනොගාහෙත්ථාව වීරකාලසම්පරිචිතං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයං
උපබුභයමානො මහන්තං භොගක්ඛන්ධං පහාය පබ්බජිතුකාමො භුත්වා පුන
චිත්තෙසි - “සවාහං පබ්බජිස්සාමි, ගුණසම්භාවනාපාකටො භවිස්සාමි”ති.

සො ලාභසක්කාරං ජිගුච්ඡන්තො පබ්බජ්ජං අනුපගන්ත්වා “පහොමි
වාහං ලාභාලාභාදීසු නිබ්බිකාරො භොතු”න්ති අත්තානං තක්කෙන්තො
“විසෙසතො පරපරිභවසහනාදිපට්ඨං පුරෙත්තො උපෙක්ඛාපාරම්.
මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති නිවත්ථවත්ථෙතෙව ගෙහතො නික්ඛමිත්වා
පරමසල්ලෙඛවුත්තිකොපි අබලබලො අමන්දමන්දො විය පරෙසං
අචිත්තකරුපෙන භීළිතපරිභූතො භුත්වා ගාමනිගමරාජධානීසු
එකරත්තිවාසෙනෙව විවරති. යත්ථ පන මහන්තං පරිභවං පටිලභති, තත්ථ
වීරම්පි වසති. සො නිවත්ථවත්ථෙ ජිණ්ණෙ පිලොතිකඛණ්ඨෙන තස්මිම්පි
ජිණ්ණෙ කෙනචි දින්නං අග්ගණ්හන්තො
හිරිකොපිනපට්ඨිජාදනමත්තෙනෙව වරති. ඵවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකං
නිගමගාමං අගමාසි.

තත්ථ ගාමදාරකා ධුත්තජාතිකා වෙධවෙරා කෙච් රාජවල්ලභානං පුත්තනත්තුදාසාදයො ව උද්ධතා උත්තලා වපලා මුඛරා විකිණ්ණවාවා කාලෙන කාලං කීළාබ්බලා විවරන්ති. දුග්ගතෙ මහල්ලකෙ පුරිසෙ ව ඉත්ථියො ව ගච්ඡන්තෙ දිස්වා හස්මපුටෙන පිට්ඨියං ආකිරන්ති, කෙතකීපණ්ණං කච්ඡන්තරෙ ඔලම්බෙන්ති, තෙන විජ්ජකාරෙන පරිවත්තෙන්වා ඔලොකෙන්තෙ යථාවජ්ජකීලිතං දස්සෙන්වා උපහසන්ති. මහාපුරිසො තස්මිං නිගමෙ තෙ එවං විවරන්තෙ ධුත්තදාරකෙ දිස්වා “උද්ධො වත දානි මෙ උපෙක්ඛාපාරමියා පරිපූරණ්ණපායො”ති විත්තෙන්වා තත්ථ විභාසී. තං තෙ ධුත්තදාරකා පස්සින්වා විජ්ජකාරං කාතුං ආරහන්ති.

මහාසත්තො තං අසහන්තො විය ව තෙහි භායන්තො විය ව උට්ඨන්තිවා ගච්ඡති. තෙ තං අනුබන්ධන්ති. සො තෙහි අනුබන්ධියමානො “එත්ථ නත්ථි කොච් පටිවත්තා”ති සුසානං ගන්ත්වා අට්ඨිකං සිසුපධානං කත්වා සයති. ධුත්තදාරකාපි තත්ථ ගන්ත්වා ඔට්ඨුහනාදිකං නානජ්ජකාරං විජ්ජකාරං කත්වා පක්කමන්ති. එවං තෙ දිවසෙ දිවසෙ කරොන්ති එව. යෙ පන විඤ්ඤා පුරිසා, තෙ එවං කරොන්තෙ පස්සන්ති. තෙ තෙ පටිබාහින්වා “අයං මහානුභාවො තපස්සි මහායොගී”ති ව ඤාත්වා උළාරං සක්කාරසම්මානං කරොන්ති. මහාසත්තො පන සබ්බත්ථ එකසදිසොව හොති මජ්ඣන්තභූතො. තෙන වුත්තං “සුසානෙ සෙය්‍යං කජ්ජෙමී”තිආදි.

තත්ථ සුසානෙ සෙය්‍යං කජ්ජෙමී, ඡවට්ඨිකං උපනිධායාති ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඞිතකලෙවරතො සොණසිඞ්ගාලාදීහි තහිං තහිං වික්ඛිත්තෙසු අට්ඨිකෙසු එකං අට්ඨිකං සිසුපධානං කත්වා සුවිම්භි ව අසුවිම්භි ව සමානචිත්තතාය තස්මිං සුසානෙ සෙය්‍යං කජ්ජෙමී, සයාමීති අත්ථො. ගාමණ්ඩලාති ගාමදාරකා. රූපං දස්සෙන්තිනජ්ජකන්ති යථාවජ්ජකීලිතාය ඔට්ඨුහනඋපහසනඋමම්භනාදීහි කණ්ණසොතෙ සලාකජ්ජවෙසනාදීහි ව අතිකක්ඛලං අනජ්ජකං නානජ්ජකාරං රූපං විකාරං කරොන්ති.

120. අපරෙති තෙසු එව ගාමදාරකෙසු එකච්චෙ. උපායනානුපනෙන්තීති “අයං ඉමෙසු පරිභවවසෙන එවරූපං විජ්ජකාරං කරොන්තෙසු න කිඤ්චි විකාරං දස්සෙති, සම්මානනෙ නු ඛො කිදිසො”ති පරිග්ගණ්ණන්තා විවිධං බහුං ගන්ධමාලං භොජනං අඤ්ඤාති ව උපායනානි පණ්ණාකාරානි උපනෙන්ති උපහරන්ති. අපරෙහි වා තෙහි අනාවාරගාමදාරකෙහි අඤ්ඤෙ විඤ්ඤෙ මනුස්සා “අයං ඉමෙසං එවං විවිධමපි විජ්ජකාරං කරොන්තානං න කුජ්ජති, අඤ්ඤදත්ථු ඛන්තිමෙත්තානුද්දයංයෙව තෙසු උපට්ඨපෙති, අහො අච්ඡරියපුරිසො”ති හට්ඨා “බහු වතිමෙහි එතස්මිං විජ්ජට්ඨජ්ජන්තෙහි අපුඤ්ඤං පසුත”න්ති සංවිග්ගමානසාව හුත්වා බහුං ගන්ධමාලං විවිධං භොජනං අඤ්ඤාති ව උපායනානි උපනෙන්ති උපහරන්ති.

121. යෙ මෙ දුක්ඛං උපහරන්තීති යෙ ගාමදාරකා මය්හං සරීරදුක්ඛං උපහරන්ති උපනෙන්නි. “උපදහන්ති” තිපි පායො, උප්පාදෙන්තීති අත්ථො. යෙ ච දෙන්ති සුඛං මමාති යෙ ච විඤ්ඤ මනුස්සා මම මය්හං සුඛං දෙන්ති, මාලාගන්ධභොජනාදිසුඛපකරණෙනි මම සුඛං උපහරන්ති. සබ්බෙසං සමකො භොමීති කත්ථවිපි විකාරානුප්පත්තියා සමානචිත්තතාය විවිධානම්පි තෙසං ජනානං සමකො එකසදිසො භොමි භවාමි. දයා කොපො න විජ්ජතීති යස්මා මය්හං උපකාරකෙ මෙත්තචිත්තතාසඬ්ඛාතා දයා, අපකාරකෙ මනොපදොසසඬ්ඛාතො කොපොපි න විජ්ජති, තස්මා සබ්බෙසං සමකො භොමීති දස්සෙති.

122. ඉදානි භගවා තදා උපකාරීසු අපකාරීසු ච සත්තෙසු සමුපචිතඤ්ඤාණසම්භාරස්ස අත්තනො සමානචිත්තතා විකාරාභාවො යා ච ලොකධම්මෙසු අනුපලිත්තතා අභොසි, තං දස්සෙතුං “සුඛදුක්ඛෙ තුලාභූතො”ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ සුඛදුක්ඛෙති සුඛෙ ච දුක්ඛෙ ච. තුලාභූතොති සමකං ගහිතතුලා විය ධනතිඋන්නතිඅපනතිං වජ්ජෙත්වා මජ්ඣිත්තභූතො, සුඛදුක්ඛග්ගභණෙනෙව චෙත්ථ තංනිමිත්තභාවතො ලාභාලාභාපි ගහිතාති චෙදිතබ්බං. යසෙසුති කිත්තීසු. අයසෙසුති නින්දාසු. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සුඛාදීසු ලොකධම්මෙසු. ඉති භගවා තදා සබ්බසත්තෙසු සබ්බලොකධම්මෙසු ච අනඤ්ඤසාධාරණං අත්තනො මජ්ඣිත්තභාවං කිත්තෙත්වා තෙන තස්මිං අත්තභාවෙ අත්තනො උපෙක්ඛාපාරමියා සිඛාප්පත්තභාවං විභාවෙන්තො “එසා මෙ උපෙක්ඛාපාරමී”ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ඉධාපි මහාසත්තස්ස පට්ඨං දානපාරමී නාම විසෙසනො සබ්බවිභවපරිච්චාගො “යෙ කෙචි ඉමං සරීරං ගහෙත්වා යංකිඤ්චි අත්තනො ඉච්ඡිතං කරොන්තු”ති අනපෙක්ඛභාවෙන අත්තනො අත්තභාවපරිච්චාගො ච දානපාරමී, භීතාදිකස්ස සබ්බස්ස අකත්තබ්බස්ස අකරණං සීලපාරමී, කාමස්සාදවිමුඛස්ස ගෙහතො නික්ඛන්තස්ස සතො කායෙ අසුභසඤ්ඤානුබුහනා නෙක්ඛම්මපාරමී, සම්බොධිසම්භාරානං උපකාරධම්මපරිග්ගභණෙන තප්පට්ඨපක්ඛප්පභානෙ ච කොසල්ලං අවිපරිතතො ධම්මසභාවචිත්තතා ච පඤ්ඤාපාරමී, කාමචිතක්කාදිවිනොදනං දුක්ඛාධිවාසනවීරියඤ්ච වීරියපාරමී, සබ්බාපි අධිවාසනබන්ති බන්තිපාරමී, වට්ඨිසච්චං සමාදානාවිසංවාදනෙන විරතිසච්චඤ්ච සච්චපාරමී, අනවජ්ජධම්මෙ අවලසමාදානාධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමී, අනොධිසො සබ්බසත්තෙසු මෙත්තානුද්දයභාවො මෙත්තාපාරමී, උපෙක්ඛාපාරමී පනස්ස යථාචුත්තවසෙනෙව චෙදිතබ්බාති දස පාරමියො ලබ්භන්ති. උපෙක්ඛාපාරමී චෙත්ථ අතිසයවතීති කත්වා සායෙව දෙසනං ආරුල්භා. තථා ඉධ මහාසත්තස්ස මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං පභාය මහාහිනික්ඛමනසදිසං ගෙහතො

නික්ඛමනං, තථා නික්ඛමිත්වා ලාභසක්කාරං ජිගුච්ඡතො පරෙසං සම්භාවනං පරිහරිතුකාමස්ස පබ්බජ්ජාලිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වා විත්තෙනෙව අනවසෙසං පබ්බජ්ජාගුණෙ අධිට්ඨහිත්වා පරමසුඛවිහාරො, පරමජ්ජිච්ඡතා, පව්චෙකාහිරති, උපෙක්ඛණාධිජ්ජායෙන අත්තනො කායජීවිතනිරපෙක්ඛා, පරෙහි අත්තනො උපරි කතච්ඡපකාරාධිවාසනං, උක්කංසගතසල්ලෙඛවුත්ති, බොධිසම්භාරපටිපක්ඛානං කිලෙසානං තනුභාවෙන බිණාසවානං විය පරෙසං උපකාරාපකාරෙසු නිබ්බිකාරභාවහෙතුභූතෙන සබ්බත්ථ මජ්ඣත්තභාවෙන සමුට්ඨාපිතො ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො, සබ්බපාරමීනං මුද්ධභූතාය උපෙක්ඛාපාරමියා සිඛාජ්ජත්තීති ඵලමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙනබ්බාති.

මහාලොමහංසවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපෙක්ඛාපාරමී නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උද්දානගාථාවණ්ණනා

“යුධඤ්ජයො”තිආදිකා උද්දානගාථා. තත්ථ භිසෙනාති භිසාපදෙසෙන මහාකඤ්චනවරියං (වරියා. 3.34 ආදයො) දස්සෙති. සොණනන්දොති ඉමිනා සොණපණ්ඩිතවරියං (වරියා. 3.42 ආදයො) දස්සෙති. තථා මුගපක්ඛොති මුගපක්ඛාපදෙසෙන තෙමියපණ්ඩිතවරියං (වරියා. 3.48 ආදයො) දස්සෙති. උපෙක්ඛාපාරමිසිසෙන මහාලොමහංසවරියං (වරියා. 3.119 ආදයො) දස්සෙති. ආසි ඉති වුට්ඨං මහෙසිනාති යථා, සාරිපුත්ත, තුය්හං එතරහි දෙසිතං, ඉති එවං ඉමිනා විධානෙන මහත්තානං දානපාරමිආදීනං බොධිසම්භාරානං එසනතො මහෙසිනා තදා බොධිසත්තභූතෙන මයා වුට්ඨං විණ්ණං වරිතං පටිපන්නං ආසි අහොසිති අත්ථො. ඉදාති පාරමිපරිපූරණවසෙන චිරකාලජ්ජවත්තිතං ඉධ වුත්තං අවුත්තඤ්ච අත්තතො දුක්කරකිරියං එකජ්ඣං කත්වා යදත්ථං සා පවත්තිතා, තඤ්ච සඨබ්බෙපෙනෙව දස්සෙතුං “එවං බහුබ්බිධ”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ එවන්ති ඉමිනා වුත්තනයෙන. බහුබ්බිධං දුක්ඛන්ති අකිත්තිපණ්ඩිතාදිකාලෙ කාරපණ්ණාදිආහාරතාය තඤ්ච යාවකස්ස දත්වා ආහාරූපවිෂේදාදිනා ච බහුවිධං නානජ්ජකාරං දුක්ඛං. තථා කුරුරාජාදිකාලෙ සක්කසම්පත්තිසදිසා සම්පත්ති ච බහුබ්බිධා. භවාභවෙති බුද්දකෙ චෙව මහත්තෙ ච භවෙ. භවාභවෙ චා වුද්ධිහානියො අනුභවිත්වා බහුවිධෙහි දුක්ඛෙහි අවිහඤ්ඤමානො බහුවිධාහි ච සම්පත්තිහි අනාකඨිසියමානො පාරමිපරිපූරණපසුතො එව හුත්වා තදනුරූපං පටිපත්තිං පටිපන්නො උත්තමං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, අධිගතොස්මිති අත්ථො.

ඉදාති යාසං පාරමීනං පරිපූරණත්ථං එසා දුක්කරවරියා චිරං පවත්තිතා, තාසං අනවසෙසතො පරිපුණ්ණභාවං තෙන ච පත්තබ්බඵලස්ස අත්තනා අධිගතභාවං දස්සෙතුං “දත්වා දාතබ්බකං දානං, සීලං පූරෙත්වා අසෙසතො”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ දත්වා දාතබ්බකං දානන්ති තදා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣිතුං අග්ගයානපටිපදං පටිපන්නෙන මහාබොධිසත්තෙන දාතබ්බං දෙය්‍යාධම්මං බාහිරං රජ්ජාදිං අබ්භන්තරං අත්තපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගපරියොසානං

දානපාරමිදානඋපපාරමිදානපරමත්ථපාරමිජ්ජහෙදං දානං අනවසෙසතො සම්පාදෙත්වාති අත්ථො. තත්ථ අකිත්තිබ්‍රාහ්මණකාලෙ (වරියා. 1.1 ආදයො; ඡා. 1.13.83 ආදයො) සඨබ්බාහ්මණකාලෙති (වරියා. 1.11 ආදයො; ඡා. 1.10.39 ආදයො) එවමාදිසු ඉධ ආගතෙසු අනාගතෙසු ච විසය්‍යසෙට්ඨිකාලෙ (ඡා. 1.4.157 ආදයො) වෙලාමකාලෙති (අ. නි. 9.20) එවමාදිසුපි දානපාරමියා මහාපුරිසස්ස පුරිත්තත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකත්තෙන පනස්ස සසපණ්ඩිතකාලෙ –

“හික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරම්”ති. (වරියා. 1.
තස්සුද්දාන) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්තස්ස දානපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා.
ඉතරෙසු පන යථාරහං පාරම්උපපාරම්යො වෙදිතබ්බා.

සීලං පුරෙත්වා අසෙසතොති තථා අනවසෙසතො කායිකො සංවරො,
වාචසිකො සංවරො, කායිකවාචසිකො සංවරො, ඉන්ද්‍රියසංවරො, භොජන
මත්තඤ්ඤාතා, සුවිසුද්ධාජීවතාති එවමාදිකං බොධිසත්තසීලං
සම්පාදෙත්තෙන සීලපාරම්සීලඋපපාරම්සීලපරමත්ථපාරම්ඵපහෙදං
පුරෙතබ්බං සබ්බං සීලං පුරෙත්වා සම්මදෙව සම්පාදෙත්වා. ඉධාපි
සීලවනාගරාජකාලෙ (වරියා. 2.1 ආදයො; ඡා. 1.1.72)
චම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙති (වරියා. 2.20 ආදයො; ඡා. 1.15.240 ආදයො)
එවමාදිසු ඉධ ආගතෙසු, අනාගතෙසු ච මහාකපිකාලෙ (වරියා. 3.67
ආදයො; ඡා. 1.7.83 ආදයො; 1.16.178 ආදයො) ඡද්දන්තකාලෙති (ඡා.
1.16.97 ආදයො) එවමාදිසු මහාසත්තස්ස සීලපාරම්යා පූරිතත්තභාවානං
පරිමාණං නාම නත්ථි. එකත්තෙන පනස්ස සඬ්ඛපාලකාලෙ –

“සුලෙහි විනිවිජ්ඣන්තෙ, කොට්ටයන්තෙපි සත්තිහි;
භොජපුත්තෙ න කුප්පාමි, එසා මෙ සීලපාරම්”ති. (වරියා. 2.91) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්තස්ස සීලපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා.
ඉතරෙසු පන යථාරහං පාරම්උපපාරම්යො වෙදිතබ්බා.

නෙක්ඛම්මෙ පාරම් ගන්ත්වාති තථා තිව්ධෙපි මහාහිනික්ඛමනෙ පාරම්
පරමුක්කංසං ගන්ත්වා. තත්ථ යුධඤ්ජයකාලෙ (වරියා. 3.1 ආදයො; ඡා.
1.11.73 ආදයො) සොමනස්සකුමාරකාලෙති (වරියා. 3.7 ආදයො; ඡා.
1.15.211 ආදයො) එවමාදිසු ඉධ ආගතෙසු, අනාගතෙසු ච
හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ (ඡා. 1.15.337 ආදයො) මසදෙවකාලෙති (ම. නි.
2.308 ආදයො; ඡා. 1.1.9) එවමාදිසු මහාරජ්ජං පහාය නෙක්ඛම්මපාරම්යා
පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකත්තෙන පනස්ස
වුළුසුතසොමකාලෙ –

“මහාරජ්ජං හත්ථගතං, බෙලුපිණ්ඩංව ඡඩ්ඛයිං;
චජතො න භොති ලග්ගතං, එසා මෙ නෙක්ඛම්මපාරම්”ති. (ධ. ස.
අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා);

එවං නිස්සඬිගතාය රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමන්තස්ස නෙක්ඛම්මපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා. ඉතරෙසු පන යථාරහං පාරම්උපපාරම්යො වෙදිතබ්බා.

පණ්ඩිතෙ පරිපුච්ඡිත්වාති කිං කුසලං කිං අකුසලං කිං සාවජ්ජං කිං අනවජ්ජන්තිආදිනා කුසලාදිධම්මවිභාගං කම්මකම්මඵලවිභාගං සත්තානං උපකාරාවහං අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානාදිං පණ්ඩිතෙ සප්පඤ්ඤෙ පරිපුච්ඡිත්වා. එතෙන පඤ්ඤාපාරම් දස්සෙති. තත්ථ විධුරපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 2.22.1346 ආදයො) මහාගොවින්දපණ්ඩිතකාලෙ (දී. නි. 2.293 ආදයො; වරියා 1.37 ආදයො) කුදාලපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.1.70) අරකපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.2.37 ආදයො) බොධිපරිබ්බාජකකාලෙ මහාසධපණ්ඩිතකාලෙති (ජා. 2.22.590 ආදයො) එවමාදීසු පඤ්ඤාපාරම්යා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සෙනකපණ්ඩිතකාලෙ –

“පඤ්ඤාය විචින්නොහං, බ්‍රාහ්මණං මොවයිං දුබ්බා;
පඤ්ඤාය මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පඤ්ඤාපාරම්”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

අන්තොහස්තගතං සප්පං දස්සෙන්තස්ස පඤ්ඤාපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා. වීරියං කත්වාන උත්තමන්ති සම්මාසම්බොධිං පාපෙතුං සමත්ථතාය උත්තමං පධානං වීරියන්ති විවිධම්පි වීරියපාරම් කත්වා උප්පාදෙන්වා. තත්ථ මහාසීලවරාජකාලෙ (ජා. 1.1.51) පඤ්චාචුධකුමාරකාලෙ (ජා. 1.1.55) මහාවානරින්දකාලෙති (ජා. 1.1.57) එවමාදීසු වීරියපාරම්යා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාජනකකාලෙ –

“අතීරදස්සි ජලමජ්ඣෙ, හතා සබ්බෙව මානුසා;
චිත්තස්ස අඤ්ඤා නත්ථි, එසා මෙ වීරියපාරම්”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං මහාසමුද්දං තරන්තස්ස වීරියපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා.

බන්තියා පාරම් ගන්ත්වාති අධිවාසනබන්තිආදි බන්තිපරමුක්කංසභාවං පාපෙන්තො බන්තියා පාරම් පරමකොට්ඨං ගන්ත්වා, බන්තිපාරම් සම්පාදෙන්වාති අත්ථො. තත්ථ මහාකපිකාලෙ (වරියා. 3.67 ආදයො; ජා. 1.7.83 ආදයො) මනිංසරාජකාලෙ (ජා. 1.3.82 ආදයො) රුරුම්ගරාජකාලෙ (ජා. 1.13.117 ආදයො) ධම්මදෙවපුත්තකාලෙති (ජා. 1.11.26 ආදයො)

එවමාදීසු ඛන්තිපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි.
එකන්තෙන පනස්ස ඛන්තිවාදිකාලෙ –

“අවෙතනං ව කොට්ටෙන්තෙ, තිණ්හෙන ඵරසුනා මමං;
කාසිරාජෙ න කුප්පාමි, එසා මෙ ඛන්තිපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ.
නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං අවෙතනභාවෙන විය මහාදුක්ඛං අනුභවන්තස්ස ඛන්තිපාරමී
පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

කත්වා දළ්භමධිට්ඨානන්ති කුසලසමාදානාධිට්ඨානං තස්ස තස්ස
පාරමිසමාදානස්ස තදුපකාරකසමාදානස්ස ව අධිට්ඨානං දළ්භතරං අසීරීලං
කත්වා, තං තං වතසමාදානං අනිවත්තිභාවෙන අධිට්ඨන්තිත්වාති අත්ථො.
තත්ථ ජොතිපාලකාලෙ (ම. නි. 2.282 ආදයො) සරහඬිගකාලෙ (ඡා.
2.17.50 ආදයො) නෙමිකාලෙති (වරියා. 1.40 ආදයො; ඡා.2.22.421
ආදයො) එවමාදීසු අධිට්ඨානපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම
නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස තෙමියකුමාරකාලෙ –

“මාතාපිතා න මෙ දෙස්සා, අත්තා මෙ න ව දෙස්සියො;
සබ්බඤ්ඤාතං පියං මය්හං, තස්මා වතමධිට්ඨන්ති”න්ති. (වරියා. 3.65)
–

එවං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා වතං අධිට්ඨන්තස්ස අධිට්ඨානපාරමී
පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

සච්චවාචානුරක්ඛියාති සච්චවාචං අනුරක්ඛිත්වා ජීවිතන්තරායෙපි
අනරියවොහාරං ගූථං විය ජිගුච්ඡන්තො පරිහරිත්වා සබ්බසො
අවිසංවාදිභාවං රක්ඛිත්වා. තත්ථ කපිරාජකාලෙ (වරියා. 3.67 ආදයො)
සච්චතාපසකාලෙ මච්ඡරාජකාලෙති එවමාදීසු සච්චපාරමියා
පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස
මහාසුතසොමකාලෙ –

“සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො, වජිත්වා මම ජීවිතං;
මොවෙසිං එකසතං ඛන්තියෙ, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ.
නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං ජීවිතං වජිත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තස්ස සච්චපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම
ඡාතා.

මෙත්තාය පාරමිං ගන්ත්වාති සබ්බසත්තෙසු අනොධිසො
 භිතුපසංභාරලක්ඛණාය මෙත්තාය පාරමිං පරමුක්කංසතං පත්වා. තත්ථ
 චූළධම්මපාලකාලෙ (ජා. 1.5.44 ආදයො) මහාසීලවරාජකාලෙ (ජා. 1.1.51)
 සාමපණ්ඩිතකාලෙති (වරියා. 3.111 ආදයො; ජා. 2.22.296 ආදයො)
 එවමාදීසු මෙත්තාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි.
 එකන්තෙන පනස්ස සුවණ්ණසාමකාලෙ –

“න මං කොච්ඡි උත්තසති, නපිහං භායාමි කස්සචි;
 මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො, රමාමි පවනෙ තදා”ති. (වරියා. 3.113)

එවං ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා මෙත්තායන්තස්ස මෙත්තාපාරමී
 පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

සම්මානනාවමානනෙති සක්කච්චං පූජාසක්කාරාදිනා සම්මානනෙ
 ඔට්ඨුහනාදිනා අවමානනෙ ච සබ්බත්ථ ලොකධම්මෙ සමකො සමචිත්තො
 නිබ්බිකාරො හුත්වා උත්තමං අනුත්තරං ලබ්බඤ්ඤතං අධිගතොස්මීති
 අත්ථො. තත්ථ මහාවානරින්දකාලෙ (ජා. 1.1.57) කාසිරාජකාලෙ
 බෙමබ්‍රාහ්මණකාලෙ අට්ඨසෙනපරිබ්බාජකකාලෙති (ජා. 1.7.54 ආදයො)
 එවමාදීසු උපෙක්ඛාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි.
 එකන්තෙන පනස්ස මහාලොමහංසකාලෙ –

“සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපනිධායහං;
 ගාමණ්ඩලා උපාගන්ත්වා, රූපං දස්සෙන්නිනප්පක”න්ති. (වරියා.
 3.119) –

එවං ගාමදාරකෙසු ඔට්ඨුහනාදීහි වෙච මාලාගන්ධුපභාරාදීහි ච සුබදුක්ඛං
 උප්පාදෙන්තෙසුපි උපෙක්ඛං අනතිවත්තත්තස්ස උපෙක්ඛාපාරමී
 පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. ඉති භගවා –

“එවං බහුබ්බිධං දුක්ඛං, සම්පත්තී ච බහුබ්බිධා;
 භවාහවෙ අනුභවිත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති. –

සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ අත්තනා කතං
 දුක්කරවරියං සඬ්ඛෙපෙනෙව වත්වා පුන –

“දත්වා දාතබ්බකං දානං, සීලං පූරෙත්වා අසෙසතො;
 තෙක්ඛම්මෙ පාරමිං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“පණ්ඩිතෙ පරිපුච්ඡිත්වා, වීරියං කත්වාන මුත්තමං;
 ඛන්තියා පාරමිං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“කත්වා දළ්භමධිට්ඨානං, සච්චවාචානුරක්ඛිය,
මෙත්තාය පාරමිං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“ලාභාලාභෙ යසායසෙ, සම්මානනාවමානනෙ;
සබ්බත්ථ සමකො හුත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති. —

අත්තනා සම්මදෙව පරිපූරිතා දස පාරමියො දස්සෙති.

පකිණ්ණකකථා

ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා මහාබොධියානපටිපත්තියං උස්සාහජාතානං
කුලපුත්තානං බොධිසම්භාරෙසු නානස්පකාරකොසල්ලත්ථං සබ්බපාරමීසු
පකිණ්ණකකථා කථෙතබ්බො.

තත්ත්වං පඤ්ඤාකම්මං — කා පනෙතා පාරමියො? කෙනටියෙන පාරමියො?
කතිවිධා චෙතා? කො තාසං කමො? කානි
ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි? කො පච්චයො? කො සංකිලෙසො?
කිං වොදානං? කො පටිපක්ඛො? කා පටිපත්ති? කො විභාගො? කො
සඬගහො? කො සම්පාදනුපායො? කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනං? කො
ආනිසංසො? කිං චෙතාසං ඵලන්ති?

තත්ත්වං විස්සජ්ජනං — කා පනෙතා පාරමියොති? තණ්හාමානදිට්ඨිහි
අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා දානාදයො ගුණා පාරමියො.

කෙනටියෙන පාරමියොති? දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන
සත්තුත්තමතාය පරමා මහාසත්තා බොධිසත්තා, තෙසං භාවො කම්මං වා
පාරමී, දානාදිකිරියා. අථ වා පරතීති පරමො, දානාදිගුණානං පූරකො
පාලකො වානි බොධිසත්තො, පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා
පාරමී, දානාදිකිරියාව. අථ වා පරං සත්තං අත්තනි මවති ඛන්ධති
ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අධිකතරං මජ්ජති සුජ්ඣති
සංකිලෙසමලතො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයති ගච්ඡති, පරං
වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධිලොකං විය මුනාති
පරිච්ඡින්නති, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගුණං අත්තනො සන්තානෙ මිනොති
පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං පටිපක්ඛං වා
තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගුණං මිනාති හිංසතීති පරමො, මහාසත්තො.
පරමස්ස අයන්තිආදි චුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. පාරෙ වා නිබ්බානෙ
මජ්ජති සුජ්ඣති සත්තෙ ව සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මවති ඛන්ධති
යොජෙති, තං වා මයති ගච්ඡති ගමෙති ව, මුනාති වා තං යාථාවතො, තත්ථ
වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, කිලෙසාරයො වා සත්තානං තත්ථ මිනාති
හිංසතීති පාරමී, මහාපුරිසො. තස්ස භාවො කම්මං වා පාරමිතා,
දානාදිකිරියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමීසද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධානි? සඬ්ඛෙපතො දසවිධා. තා පන පාළියං සරූපතො ආගතායෙව. යථාහ -

“විචින්නතො තදා දක්ඛිං, පයමං දානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, අනුචිණ්ණං මහාපථ”න්ති. (බු. වං. 2.116) -

ආදි. යථා වාහ - “කති නු බො, හන්තෙ, බුද්ධකාරකා ධම්මා? දස බො, සාරිපුත්ත, බුද්ධකාරකා ධම්මා. කතමෙ දස? දානං බො, සාරිපුත්ත, බුද්ධකාරකො ධම්මො, සීලං, නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා, වීරියං, ඛන්ති, සච්චං, අධිට්ඨානං, මෙත්තා, උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො. ඉමෙ බො, සාරිපුත්ත, දස බුද්ධකාරකා ධම්මා”ති. ඉදමචොච භගවා, ඉදං චත්වා සුගතො අථාපරං එතදචොච සත්ථා -

“දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා වීරියෙන පඤ්චමං;
ඛන්ති සච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තූපෙක්ඛාති තෙ දසා”ති. (බු. වං. 1.76
ථොකං විසදිසං);

කෙචි පන “ඡබ්බිධා”ති වදන්ති. තං එතාසං සඬ්ඛගභවසෙන චුත්තං. සො පන සඬ්ඛගො පරතො ආචි භවිස්සති.

කො තාසං කමොති? එත්ථ කමොති දෙසනාක්කමො, සො ච පයමසමාදානහෙතුකො, සමාදානං පවිචයහෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිහි පවිචිතා සමාදින්නා ච, තථා දෙසිතා. තත්ථ දානං සීලස්ස බහුපකාරං සුකරඤ්චාති තං ආදිමිහි චුත්තං. දානං සීලපරිග්ගහිතං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං චුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිග්ගහිතං, නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං, පඤ්ඤා වීරියපරිග්ගහිතා, වීරියං ඛන්තිපරිග්ගහිතං, ඛන්ති සච්චපරිග්ගහිතා, සච්චං අධිට්ඨානපරිග්ගහිතං, අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිග්ගහිතං, මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතා මහජ්ඵලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරමුපෙක්ඛා චුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිග්ගහිතා කරුණා ච උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බා. “කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොන්ති”ති? “උපෙක්ඛිතබ්බයුත්තෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොන්ති, න පන සබ්බත්ථ සබ්බදා වා”ති කෙචි. අපරෙ පන - “න සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොන්ති”ති.

අපරො නයො - පචුරජනෙසුපි පචත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා අජ්ජඵලත්තා සුකරත්තා ච ආදිමිහි දානං චුත්තං. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගං චත්වා පරපිළානිචත්තිචචනතො කිරියධම්මං චත්වා අකිරියධම්මචචනතො හොගසම්පත්තිහෙතුං චත්වා භවසම්පත්තිහෙතුචචනතො ච දානස්ස අනන්තරං සීලං චුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො කායචචිසුචරිතං චත්වා

මනොසුචරිතවචනතො විසුද්ධසීලස්ස සුබ්බෙනෙව ක්කානසමිඡ්ඤානතො කම්මාපරාධප්පහානෙන පයොගසුද්ධිං වත්වා කිලෙසාපරාධප්පහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො විනික්කමප්පහානෙන විත්තස්ස පරිසුට්ඨානප්පහානවචනතො ච සීලස්ස අනන්තරං නෙක්ඛම්මං චුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො ක්කානාභාවෙන පඤ්ඤාභාවවචනතො “සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ච සමාධි”. සමට්ඨිමිත්තං වත්වා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො පරහිතඡ්ඤානෙන පරහිතකරණ්ණපායකොසල්ලවචනතො ච නෙක්ඛම්මස්ස අනන්තරං පඤ්ඤා චුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධිතො සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිඡ්ඤානක්ඛන්තිං වත්වා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අවිජරියතාවචනතො උපෙක්ඛානිමිත්තං වත්වා පග්ගහනිමිත්තවචනතො නිසම්මකාරිතං වත්වා උට්ඨානවචනතො ච “නිසම්මකාරිතො හි උට්ඨානං ඵලවිසෙසමාවහති”ති පඤ්ඤාය අනන්තරං වීරියං චුත්තං.

වීරියෙන තිතික්ඛාසිද්ධිතො “වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසඬ්ඛාරෙහි උපනීතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති”. වීරියස්ස තිතික්ඛාලඬ්ඛාරභාවතො “වීරියවතො හි තිතික්ඛා සොහති”. පග්ගහනිමිත්තං වත්වා සමට්ඨිමිත්තවචනතො අවිචාරම්භෙන උද්ධච්චදොසප්පහානවචනතො “ධම්මනිඡ්ඤානක්ඛන්තියා හි උද්ධච්චදොසො පභීයති”. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො “ඛන්තිඛුලො හි අනුද්ධතො සාතච්චකාරී භොති”. අප්පමාදවතො පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරතණ්ණාභාවවචනතො “යාථාවතො ධම්මනිඡ්ඤානෙ හි සති තණ්හා න භොති”. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි පරකතදුක්ඛසහනතාවචනතො ච වීරියස්ස අනන්තරං ඛන්ති චුත්තා. සච්චෙන ඛන්තියා විරාධිට්ඨානතො අපකාරිතො අපකාරඛන්තිං වත්වා තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො ඛන්තියා අපවාදවාචාචිකම්පනෙන භූතවාදිතාය අවිජහනවචනතො සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිඡ්ඤානක්ඛන්තිං වත්වා තදුපබ්බහිතඤාණසච්චවචනතො ච ඛන්තියා අනන්තරං සච්චං චුත්තං.

අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිතො “අවලාධිට්ඨානස්ස හි විරති සිඡ්ඤාති”. අවිසංවාදිතං වත්වා තත්ථ අවලභාවවචනතො “සච්චසන්ධො හි දානාදීසු පටිඤ්ඤානුරූපං නිච්චලොච පවත්තති”. ඤාණසච්චං වත්වා සම්භාරෙසු පවත්තිනිට්ඨාපනවචනතො “යථාභූතඤාණවා හි බොධිසම්භාරෙ අධිට්ඨාති, තෙ ච නිට්ඨාපෙති පටිපක්ඛෙහි අකම්පියභාවතො”ති සච්චස්ස අනන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිතො අධිට්ඨානං වත්වා හිතුපසංභාරවචනතො “බොධිසම්භාරෙ හි අධිතිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී භොති”. අවලාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනෙන සමාදානසම්භවතො ච අධිට්ඨානස්ස අනන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිතො සත්තෙසු හිතුපසංභාරං වත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො මෙත්තාභාවනං වත්වා

බුද්දකනිකායෙ වරියාපිටක-අට්ඨකථා උද්දානගාථාවණ්ණනා තන්තිස්සන්දභාවනාවචනතො භික්කාමසත්තෙපි උපෙක්ඛකොති අවිජරියගුණාවචනතො ච මෙත්තාය අනන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තාති එවමෙතාසං කමො වෙදිතඛිබ්බො.

කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති එත්ථ අවිසෙසෙන තාව සබ්බාපි පාරමියො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා, අවිකම්පනරසා වා, භික්කෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා වා, මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණුපායකොසල්ලපදට්ඨානා වා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අත්තුපකරණපරිච්චාගචෙනතා දානපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං කායච්චිසුවරිතං අත්ථතො අකත්තඛිබ්බවිරතීකත්තඛිබ්බකරණචෙනතාදයො ච සීලපාරමීතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බඛිගමො කාමභවෙහි නික්ඛමනචිත්තුප්පාදො නෙක්ඛම්මපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබ්බොධො පඤ්ඤාපාරමීතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙනි පරහිතාරම්භො වීරියපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං සත්තසංඛාරාපරාධසහනං අදොසප්පධානො තදාකාරප්පචත්තචිත්තුප්පාදො ඛන්තිපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං විරතීචෙනතාදිහෙදං අවිසංවාදනං සච්චපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං අවලසමාදානාධිට්ඨානං තදාකාරප්පචත්තො චිත්තුප්පාදො අධිට්ඨානපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස භික්ඛුබ්බපසංභාරො අත්ථතො අඛ්‍යාපාදො මෙත්තාපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අනුනයපටිසවිද්ධංසනී ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසංඛාරෙසු සමප්පචත්ති උපෙක්ඛාපාරමීතා.

තස්මා පරිච්චාගලක්ඛණා දානපාරමී, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසා, අනාසත්තිපච්චුපට්ඨානා, භවච්චිහවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානා වා, පරිච්චජ්ඣතඛිබ්බවත්ථුපදට්ඨානා. සීලනලක්ඛණා සීලපාරමී, සමාධානලක්ඛණා පතිට්ඨානලක්ඛණා වානි චුත්තං හොති. දුස්සීලාච්චිද්ධංසනරසා, අනවජ්ජරසා වා, සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානා, භිරොත්තප්පපදට්ඨානා. කාමතො ච භවතො ච නික්ඛමනලක්ඛණා නෙක්ඛම්මපාරමී, තදාදීනවචිභාවනරසා, තතො එව විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා, සංචෙගපදට්ඨානා. යථාසභාවපට්ඨෙධලක්ඛණා පඤ්ඤාපාරමී, අක්ඛලිතපට්ඨෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපට්ඨෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදීපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසිකො විය, සමාධිපදට්ඨානා, චතුසච්චපදට්ඨානා වා. උස්සාහලක්ඛණා වීරියපාරමී, උපත්ථම්භනරසා, අසංසිද්ධපච්චුපට්ඨානා, වීරියාරම්භවත්ථුපදට්ඨානා, සංචෙගපදට්ඨානා වා.

බමනලක්ඛණා බන්තිපාරමී, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චපට්ඨානා, අවිරොධපච්චපට්ඨානා වා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණා සච්චපාරමී, යථාසභාවච්චාවනරසා, සාධුතාපච්චපට්ඨානා, සොරච්චපදට්ඨානා. බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණා අධිට්ඨානපාරමී, තෙසං පටිපක්ඛාහිභවනරසා, තත්ථ අවලතාපච්චපට්ඨානා, බොධිසම්භාරපදට්ඨානා. හිතාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා මෙත්තාපාරමී, හිතූපසංභාරරසා, ආසාතවිනයනරසා වා, සොම්මභාවපච්චපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣිමනිකාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා උපෙක්ඛාපාරමී, සමභාවදස්සනරසා, පටිසානුනයවුපසමපච්චපට්ඨානා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණපදට්ඨානා.

එත්ථ ච කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිච්චාගාදිලක්ඛණස්ස විසෙසනභාවෙන වත්තබ්බා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතානි හි දානාදීනි බොධිසත්තසත්තානෙ පවත්තානි දානාදිපාරමියො නාම භොන්ති.

කො පච්චයොති? අහිනීහාරො තාව පාරමීනං පච්චයො. යො හි අයං -

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දතා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අහිනීහාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) -

එවං චුත්තො අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො “තිණ්ණො තාරෙය්‍යං මුත්තො මොවෙය්‍යං දන්තො දමෙය්‍යං සන්තො සමෙය්‍යං අස්සත්ථො අස්සාසෙය්‍යං පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙය්‍යං සුද්ධො සොධෙය්‍යං බුද්ධො බොධෙය්‍යං”න්තිආදිනයජ්ජවත්තො අහිනීහාරො. සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමීනං පච්චයො. තජ්ජවත්තියා හි උද්ධං පාරමීනං පච්චයුපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානනිජ්ජවත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවන්ති.

තත්ථ මනුස්සත්තන්ති මනුස්සත්තභාවො. මනුස්සත්තභාවෙයෙව හි යත්වා බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න නාගසුපණ්ණාදිජාතිසු ධීතස්ස. කස්මාති වෙ? බුද්ධභාවස්ස අනනුච්ඡවිකභාවතො.

ලිඛිගසම්පත්තිති මනුස්සත්තභාවෙ ධීතස්සාපි පුරිසස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉත්ථියා න පණ්ඩකනපුංසකඋභතොඛාඤ්ජනකානං වා සමිජ්ඣති. කස්මාති වෙ? යථාචුත්තකාරණතො ලක්ඛණපාරිපුරියා අභාවතො ව. චුත්තඤ්ඤෙතං - “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.279; විහ. 809) විත්ථාරො. තස්මා මනුස්සජාතිකස්සාපි ඉත්ථිලිඛිගෙ ධීතස්ස පණ්ඩකාදීනං වා පත්ථනා න සමිජ්ඣති.

හෙතුනි උපනිස්සයසම්පත්ති. මනුස්සපුරිසස්සාපි හි උපනිස්සයසම්පත්තස්සෙව හෙතුසම්පත්තියා පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

සත්ථාරදස්සනන්ති සත්ථුසම්මුඛිභාවො. ධරමානකබුද්ධස්සෙව හි සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති චෙතියස්ස සන්තිකෙ වා බොධිමුලෙ වා පටිමාය වා පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං වා සන්තිකෙ පත්ථනා න සමිජ්ඣති. කස්මා? අධිකාරස්ස බලවහාවාභාවතො. බුද්ධානං එව පන සන්තිකෙ පත්ථනා සමිජ්ඣති, අජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවෙන තදධිකාරස්ස බලවහාවාපත්තිතො.

පබ්බජ්ජාති බුද්ධස්ස භගවතො සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්සාපි කම්මකිරියවාදීසු තාපසෙසු වා භික්ඛුසු වා පබ්බජිතස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, නො ගිහිලිඬිගෙ ධීතස්ස. කස්මා? බුද්ධභාවස්ස අනනුච්ඡවිකභාවතො. පබ්බජිතා එව හි මහාබොධිසත්තා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති, න ගහට්ඨභූතා, තස්මා පණ්ඩානකාලෙ ව පබ්බජ්ජාලිඬිගං එව හි යුත්තරූපං කිඤ්ච ගුණසම්පත්තිඅධිට්ඨානභාවතො.

ගුණසම්පත්තීති අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පදා. පබ්බජිතස්සාපි හි අට්ඨසමාපත්තිලාභිතො පඤ්චාභිඤ්ඤස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න යථාචුත්තගුණසම්පත්තියා විරහිතස්ස. කස්මා? පාරමිපට්ඨයස්ස අසමත්ථභාවතො, උපනිස්සයසම්පත්තියා අභිඤ්ඤාසම්පත්තියා ව සමන්තාගතත්තා මහාපුරිසා කතාභිනීභාරා සයමෙව පාරමි පට්චෙතුං සමත්ථා භොන්ති.

අධිකාරොති අධිකො උපකාරො. යථාචුත්තගුණසම්පත්තොපි හි යො අත්තතො ජීවිතම්පි බුද්ධානං පරිච්චජිත්වා තස්මිං කාලෙ අධිකං උපකාරං කරොති, තස්සෙව අභිනීභාරො සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

ජන්දතාති කත්තුකාමතාකුසලච්ඡන්දො. යස්ස හි යථාචුත්තධම්මසමන්තාගතස්ස බුද්ධකාරකධම්මානං අත්ථාය මහන්තො ඡන්දො මහතී පත්ථනා මහතී කත්තුකාමතා අත්ථී, තස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

තත්ත්වං ඡන්දමහන්තතාය ඔපම්මං - යො සකලචක්කවාලගබ්භං එකොදකීභූතං අත්තතො බාහුබලෙනෙව උත්තරිත්වා පාරං ගන්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාතීති සුත්වා තං දුක්කරතො අදහන්තො “අහං තං උත්තරිත්වා පාරං ගමිස්සාමි”ති ඡන්දජාතො භොති, න තත්ථ සඬකොචං ආපජ්ජති. තථා යො සකලචක්කවාලං විතච්චිකානං විගතධුමානං අධිගාරානං පුරං පාදෙහි අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා පරභාගං පාපුණිතුං සමත්ථො...පෙ.... න තත්ථ සඬකොචං ආපජ්ජති. තථා යො

සකලවක්කවාළං සත්තිසුලෙහි සුනිසිතඵලෙහි නිරන්තරං ආකිණ්ණං පාදෙහි අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා...පෙ.... න තත්ථ සඬකොචං ආපජ්ජති. තථා යො සකලවක්කවාළං නිරන්තරං සනවෙඵගුම්ඛසඤ්ජන්තං කණ්ටකලතාවනගහනං විනිවිජ්ඣිත්වා පරහංගං ගන්තුං සමත්ථො...පෙ.... න තත්ථ සඬකොචං ආපජ්ජති. තථා යො “චත්තාරි අසඬබ්බොය්‍යානි සතසහස්සඤ්ච කජ්ජෙ නිරයෙ පච්චිත්වා බුද්ධත්තං පත්තබ්බං”න්ති සුත්වා තං දුක්කරතො අදහන්තො “අහං තත්ථ පච්චිත්වා බුද්ධත්තං පාපුණ්සස්සාමි”ති ඡන්දපාතො හොති, න තත්ථ සඬකොචං ආපජ්ජතීති ඵවමාදිනා නයෙන ඵත්ථ ඡන්දස්ස මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො.

ඵචං අට්ඨඬගසමන්තාගතො පනායං අභිනීභාරො අත්ථතො තෙසං අට්ඨන්තං අඬගානං සමොධානෙන තථාපචත්තො විත්තුජ්ජාදොති වෙදිතබ්බො. සො සම්මදෙව සම්මාසම්බොධියා පණ්ඩානලක්ඛණො. “අහො වතාහං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං භිතසුඛං නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්ති ඵවමාදිපත්ථනාරසො, බොධිසම්භාරහෙතුභාවපච්චුපට්ඨානො, මහාකරුණාපදට්ඨානො, උපනිස්සයසම්පත්තිපදට්ඨානො වා. අවින්තෙය්‍යං බුද්ධභූමිං අපරිමාණං සත්තලොකභිතඤ්ච ආරබ්භ පචත්තියා සබ්බබුද්ධකාරකධම්මමූලභූතො පරමභද්දකො පරමකල්‍යාණො අපරිමෙය්‍යජ්ජභාවො පුඤ්ඤවිසෙසොති දට්ඨබ්බො.

යස්ස ච උජ්ජත්තියා සහෙව මහාපුරිසො මහාබොධියානපටිපත්තිං ඔතිණ්ණො නාම හොති නියතභාවසමධිගමනතො තතො අනිවත්තනසභාවත්තා බොධිසත්තොති සමඤ්ඤං පටිලහති, සබ්බභාවෙන සම්මාසම්බොධියං සමාසත්තමානසතා බොධිසම්භාරසික්ඛාසමත්ථතා වස්ස සන්තිට්ඨති. යථාචුත්තාභිනීභාරසමිජ්ඣානෙන හි මහාපුරිසා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමනපුබ්බලිඬිගෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන සම්මදෙව සබ්බපාරමියො පච්චිනිත්වා සමාදාය අනුක්කමෙන පරිපූරෙත්ති. තථා කතමභාහිනීභාරො හි සුමෙධපණ්ඩිතො පටිපජ්ජී. යථාහ –

“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො චිතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා;
විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, පයමං දානපාරමි”න්ති. (බු. වං. 2.115-116) –

විත්ථාරො. තස්ස ච අභිනීභාරස්ස චත්තාරො පච්චයා චත්තාරො හෙතු චත්තාරි ව බලානි වෙදිතබ්බානි.

තත්ථ කතමෙ චත්තාරො පච්චයා? ඉධ මහාපුරිසො පස්සති තථාගතං මහතා බුද්ධානුභාවෙන අවිජරියබ්භූතං පාටිභාරියං කරොන්තං. තස්ස තං නිස්සාය තං ආරම්මණං කත්වා මහාබොධියං විත්තං සන්තිට්ඨති –

“මහානුභාවා චතායං ධම්මධාතු, යස්සා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා භගවා එවං අච්ඡරියබ්භුතධම්මො අවින්තෙය්‍යානුභාවො චා”ති. සො තමෙව මහානුභාවදස්සනං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං පඨමො පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

න භෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, අපි ච බො සුඤ්ඤාති “එදිසො ච එදිසො ච භගවා”ති. සො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං දුතියො පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

න භෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නපි තං පරතො සුඤ්ඤාති, අපි ච බො තථාගතස්ස ධම්මං දෙසෙන්තස්ස “දසබලසමන්තාගතො, භික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21-22) බුද්ධානුභාවපටිසංයුත්තං ධම්මං සුඤ්ඤාති. සො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං තතියො පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

න භෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නපි තං පරතො සුඤ්ඤාති, නපි තථාගතස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාති, අපි ච බො උළාරජ්ඣාසයො කල්‍යාණාධිමුත්තිකො “අභමෙතං බුද්ධචංසං බුද්ධතන්තිං බුද්ධපචෙණිං බුද්ධධම්මතං පරිපාලෙස්සාමි”ති යාවදෙව ධම්මං එව සක්කරොන්තො ගරුකරොන්තො මානෙන්තො පුජෙන්තො ධම්මං අපවායමානො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං චතුත්ථො පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

තත්ථ කතමෙ චත්තාරො හෙතු මහාභිනීභාරාය? ඉධ මහාපුරිසො පකතියා උපනිස්සයසම්පන්නොව හොති පුරිමකෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරො. අයං පඨමො හෙතු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො පකතියා කරුණාජ්ඣාසයො හොති කරුණාධිමුත්තො සත්තානං දුක්ඛං අපනෙතුකාමො අපි ච අත්තතො කායජීවිතං පරිච්චජිත්වා. අයං දුතියො හෙතු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො සකලතොපි වට්ඨදුක්ඛතො සත්තභිතාය ච දුක්ඛරවරියතො සුවිරම්පි කාලං සට්ඨන්තො වායමන්තො අනිබ්බන්තො හොති අනුත්‍රාපි යාව ඉච්ඡිතත්ථනිජ්ජත්ති. අයං තතියො හෙතු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සිතො හොති, යො අභිතතො නිවාරෙති, භිතෙ පතිට්ඨපෙති. අයං චතුත්ථො හෙතු මහාභිනීභාරාය.

තත්‍රායං මහාපුරිසස්ස උපනිස්සයසම්පදා – එකන්තෙනෙවස්ස යථා අජ්ඣාසයො සම්බොධිනින්තො හොති සම්බොධිපොණො සම්බොධිපබ්භාරො, තථා සත්තානං භිතවරියා. යතො වානෙන පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ සම්බොධියා පණ්ඩානං කතං හොති මනසා වාචාය

ව “අහම්පි ඵදිසො සම්මාසම්බුද්ධො භුත්වා සම්මදෙව සත්තානං නිතසුඛං නිජ්ඣාදෙය්‍ය”න්ති. එවං සම්පන්නපනිස්සයස්ස පනස්ස ඉමානි උපනිස්සයසම්පත්තියා ලිඛිගානි භවන්ති යෙහි සමන්තාගතස්ස සාවකබොධිසත්තෙහි ව පච්චෙකබොධිසත්තෙහි ව මහාවිසෙසො මහන්තං නානාකරණං පඤ්ඤායති ඉන්ද්‍රියතො පටිපත්තිතො කොසල්ලතො ව. ඉධ උපනිස්සයසම්පන්නො මහාපුරිසො යථා විසදින්ද්‍රියො හොති විසදඤාණො, න තථා ඉතරෙ. පරහිතාය පටිපත්තො හොති, න අත්තහිතාය. තථා හි සො යථා බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං පටිපජ්ජති, න තථා ඉතරෙ. තත්ථ ව කොසල්ලං ආවහති යානුජ්ජත්තිකපටිභානෙන යානායානකුසලතාය ව.

තථා මහාපුරිසො පකතියා දානජ්ඣාසයො හොති දානාහිරතො, සති දෙය්‍යධම්මෙ දෙති එව, න දානතො සඬකොචං ආපජ්ජති, සතතං සමිතං සංවිභාගසීලො හොති, පමුදිතොව දෙති ආදරජාතො, න උදාසීනචිත්තො, මහන්තම්පි දානං දත්වා න ව දානෙන සන්තුට්ඨො හොති, පගෙව අජ්ජං, පරෙසඤ්ච උස්සාහං ජනෙන්තො දානෙ වණ්ණං භාසති, දානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කරොති, අඤ්ඤෙ ව පරෙසං දෙන්තෙ දිස්වා අත්තමතො හොති, භයට්ඨානෙසු ව පරෙසං අභයං දෙතිති එවමාදීනි දානජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස දානපාරමියා ලිඛිගානි.

තථා පාණානිපාතාදීහි පාපධම්මෙහි හිරියති ඔත්තජ්ජති, සත්තානං අවිහෙය්‍යජාතිකො හොති සොරතො සුඛසීලො අසයො අමායාවී උජ්ජජාතිකො සුවචො සොචචස්සකරණියෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො මුදුජාතිකො අත්ථද්ධො අනතිමානී, පරසන්තකං නාදියති අන්තමසො තිණසලාකං උපාදාය, අත්තතො භත්ථෙ නික්ඛිත්තං ඉණං වා ගහෙත්වා පරං න විසංවාදෙති, පරස්මිං වා අත්තතො සන්තකෙ ඛ්‍යාමුල්ලෙ විස්සරිතෙ වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා පටිපාදෙති යථා තං න පරහත්ථගතං හොති, අලොලුජ්ජො හොති, පරපරිග්ගහෙසු පාපකං චිත්තම්පි න උජ්ජාදෙති, ඉත්ථිඛ්‍යසනාදීනි දුරතො පරිවජ්ජෙති, සච්චවාදී සච්චසන්ධො හින්තානං සන්ධානා සහිතානං අනුජ්ජදානා, පියවාදී මිහිතපුබ්බධිගමො පුබ්බහාසී අත්ථවාදී ධම්මවාදී අනහිජ්ඣාලු අඛ්‍යාපන්තචිත්තො අවිපරිතදස්සනො, කම්මස්සකතඤාණෙන සච්චානුලොමිකඤාණෙන කතඤ්ඤා කතචෙදී වුද්ධාපවාසී සුවිසුද්ධාජීවො ධම්මකාමො පරෙපි ධම්මෙ සමාදායෙන සබ්බෙන සබ්බං අකිච්චතො සත්තෙ නිවාරෙනා කිච්චෙසු පතිට්ඨපෙනා අත්තනා ව තත්ථ කිච්චෙ යොගං ආපජ්ජිතා, කත්වා වා පන සයං අකත්තබ්බං සීසඤ්ඤෙව තතො පටිවිරතො හොතිති එවමාදීනි සීලජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස සීලපාරමියා ලිඛිගානි.

තථා මන්දකිලෙසො හොති මන්දනීවරණො, පච්චෙකජ්ඣාසයො අවික්ඛෙපබහුලො, න තස්ස පාපකා විතක්කා චිත්තං අත්වාස්සවන්ති,

විවෙකගතස්ස වස්ස අප්පකසිරෙනෙව චිත්තං සමාධියති, අමිත්තපක්ඛෙපි තුවටං. මෙත්තචිත්තතා සන්තිට්ඨති, පගෙව ඉතරස්මිං, සතිමා ව හොති විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා, මෙධාවී ව හොති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො, නිපකො ව හොති තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු, ආරද්ධවීරියො ව හොති සත්තානං භිතකිරියාසු, ඛන්තිබලසමන්තාගතො ව හොති සබ්බසහො, අවලාධිට්ඨානො ව හොති දළ්භසමාදානො, අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛකො ව හොති උපෙක්ඛායානීයෙසු ධම්මෙසුති එවමාදීනි මහාපුරිසස්ස නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයාදීනං වසෙන නෙක්ඛම්මපාරමිආදීනං ලිඬගානි වෙදිතබ්බානි.

එවමෙනෙහි බොධිසම්භාරලිඬගෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස යං චුත්තං “මහාභිනීභාරාය කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයො හෙතු”ති. තත්ත්වං සඬබ්බෙපතො කල්‍යාණමිත්තලක්ඛණං – ඉධ කල්‍යාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිච්චජති, සීලසම්පත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවනීයො චොදකො පාපගරහී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පත්තියා සත්තානං භිතසුඛාවහං ගම්භිරං ධම්මකථං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අප්පිච්ඡො හොති සන්තුට්ඨො පවිචිත්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති සත්තානං භිතපට්ඨත්තියං, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතසති හොති අනවජ්ජධම්මෙසු, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරීතං පජානාති, සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ජානිත්වා සමාධිතා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා වීරියෙන අහිතා සත්තෙ නිසෙධෙත්වා භිතෙ නියොපෙති. තෙනාහ –

“පියො ගරු භාවනීයො, වත්තා ව වචනක්ඛමො;
ගම්භිරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොපකො”ති. (අ. නි. 7.37; නෙත්ති. 113) –

එවං ගුණසමන්තාගතඤ්ච කල්‍යාණමිත්තං උපනිස්සාය මහාපුරිසො අත්තනො උපනිස්සයසම්පත්තිං සම්මදෙව පරියොදපෙති. සුච්ඡුද්ධාසයපයොගො ව හුත්වා චතුභි බලෙහි සමන්තාගතො න විරෙනෙව අට්ඨකිගෙ සමොධානෙත්වා මහාභිනීභාරං කරොන්තො බොධිසත්තභාවෙ පතිට්ඨහති අනිවත්තිධම්මො නියතො සම්බොධිපරායනො.

තස්සිමානි වත්තාරි බලානි. අප්ඤ්ඤාත්තිකබලං යා සම්මාසම්බොධියං අත්තසන්තිස්සයා ධම්මගාරවෙන අභිරුචි එකත්තනිත්තජ්ඣාසයතා, යාය

මහාපුරිසො අත්තාධිපති ලජ්ජාපස්සයො අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. බාහිරබලං යා සම්මාසම්බොධියං පරසන්නිස්සයා අභිරුචි එකන්තනින්තජ්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො ලොකාධිපති මානාපස්සයො අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. උපනිස්සයබලං යා සම්මාසම්බොධියං උපනිස්සයසම්පත්තියා අභිරුචි එකන්තනින්තජ්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො තික්ඛිත්ථියො විසද්ධාතුකො සතිසන්නිස්සයො අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. පයොගබලං යා සම්මාසම්බොධියං තජ්ජා පයොගසම්පදා සක්කච්චකාරිතා සාතච්චකාරිතා, යාය මහාපුරිසො විසුද්ධපයොගො නිරන්තරකාරී අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති.

එවමයං චතුහි පච්චයෙහි චතුහි හෙතුහි චතුහි ච බලෙහි සම්පන්නසමුදාගමො අට්ඨභිගසමොධානසම්පාදිතො අභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයො මූලකාරණභාවතො. යස්ස ච පචත්තියා මහාපුරිසෙ චත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා පතිට්ඨහන්ති, සබ්බසත්තනිකායං අත්තතො ඔරසපුත්තං විය පියවිත්තෙන පරිග්ගණ්හාති. න චස්ස චිත්තං පුත්තසංකිලෙසවසෙන සංකිලිස්සති. සත්තානං භිතසුඛාවහො චස්ස අජ්ඣාසයො පයොගො ච හොති. අත්තතො ච බුද්ධකාරකධම්මා උපරුපරී චඩ්ඪන්ති පරිපච්චන්ති ච. යතො ච මහාපුරිසො උළාරතමෙන පුඤ්ඤාභිසන්දෙන කුසලාභිසන්දෙන පචත්තියා පච්චයෙන සුඛස්සාහාරෙන සමන්තාගතො සත්තානං දක්ඛිණෙය්සො උත්තමගාරචට්ඨානං අසදිසං පුඤ්ඤක්ඛේතකඤ්ච හොති. එවමනෙකගුණො අනෙකානිසංසො මහාභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

යථා ච අභිනිහාරො, එවං මහාකරුණා උපායකොසල්ලඤ්ච. තත්ථ උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා පඤ්ඤා, යාහි මහාකරුණුපායකොසල්ලතාහි මහාපුරිසානං අත්තසුඛනිරූපක්ඛතා නිරන්තරං පරහිතකරණපසුතතා සුදුක්කරෙහිපි මහාබොධිසත්තචරිතෙහි විසාදාභාවො පසාදසම්බුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණකාලෙසුපි සත්තානං භිතසුඛජපටිලාභහෙතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා භිස්ස පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති, පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපතිකාරං ආරහති, පඤ්ඤාය ච දුක්ඛෙ නිබ්බිත්ථති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පට්ච්ඡති, තථා පඤ්ඤාය නිබ්බානාභිමුඛො හොති, කරුණාය වට්ටං පාපුණාති, තථා කරුණාය සංසාරාභිමුඛො හොති, පඤ්ඤාය තත්ත්ව නාහිරමති, පඤ්ඤාය ච සබ්බත්ථ විරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසං අනුග්ගහාය පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙපි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න

සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො, පඤ්ඤාය ව අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය ආලසියදීනතාභාවො, තථා පඤ්ඤාකරුණාහි යථාක්කමං අත්තපරනාථතා ධිරවීරභාවො, අනත්තන්තපඅපරන්තපතා, අත්තහිතපරහිතනිජ්ඣත්ති, නිබ්භයාහිංසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා, කතඤ්ඤුපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවිගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි, බලවෙසාරජ්ජනිජ්ඣත්ති සබ්බස්සාපි පාරමිතාඵලස්ස විසෙසෙන උපායභාවතො පඤ්ඤාකරුණා පාරමීනං පච්චයො. ඉදඤ්ච ද්වයං පාරමීනං විය පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහඋම්මඛිගඅවත්ථානහිතවරියා ව පාරමීනං පච්චයාති වෙදිතබ්බා, යා බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය බුද්ධභූමියොති වුච්චන්ති. තත්ථ උස්සාහො නාම බොධිසම්භාරානං අබ්භූස්සහනවීරියං. උම්මඛිගො නාම බොධිසම්භාරෙසු උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤා. අවත්ථානං නාම අධිට්ඨානං අවලාධිට්ඨානතා. හිතවරියා නාම මෙත්තාභාවතා කරුණාභාවතා ව.

තථා නෙක්ඛම්මපච්චෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණප්පහෙදා ඡ අප්ප්කාසයා. නෙක්ඛම්මප්ප්කාසයා හි බොධිසත්තා භොන්ති කාමෙසු සරාචාසෙ ව දොසදස්සාවිනො, තථා පච්චෙකප්ප්කාසයා සඛිගණිකාය දොසදස්සාවිනො, අලොභප්ප්කාසයා ලොභෙ දොසදස්සාවිනො, අදොසප්ප්කාසයා දොසෙ දොසදස්සාවිනො, අමොහප්ප්කාසයා මොහෙ දොසදස්සාවිනො, නිස්සරණප්ප්කාසයා සබ්බහවෙසු දොසදස්සාවිනොති. තස්මා එතෙ බොධිසත්තානං ඡ අප්ප්කාසයා දානාදීනං පාරමීනං පච්චයාති වෙදිතබ්බා. න හි ලොභාදීසු ආදීනවදස්සනෙන අලොභාදීනං අධිකභාවෙන ව විනා දානාදිපාරමියො සම්භවන්ති, අලොභාදීනඤ්ඤි අධිකභාවෙන පරිච්චාගාදිනින්තවිත්තතා අලොභප්ප්කාසයාදිතාති වෙදිතබ්බා.

යථා වෙනෙ එවං දානප්ප්කාසයතාදයොපි බොධියා වරන්තානං බොධිසත්තානං දානාදිපාරමීනං පච්චයො. දානප්ප්කාසයතාය හි බොධිසත්තා තප්පටිපක්ඛෙ මච්ඡෙරෙ දොසදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව දානපාරමීං පරිපූරෙන්නි. සීලප්ප්කාසයතාය දුස්සීලො දොසදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව සීලපාරමීං පරිපූරෙන්නි. නෙක්ඛම්මප්ප්කාසයතාය කාමෙසු සරාචාසෙ ව, යථාභූතඤ්ඤාණප්ප්කාසයතාය අඤ්ඤාණෙ විචිකිච්ජාය ව, වීරියප්ප්කාසයතාය කොසජ්ජෙ, ඛන්තියප්ප්කාසයතාය අක්ඛන්තියං, සච්චප්ප්කාසයතාය විසංවාදෙ, අධිට්ඨානප්ප්කාසයතාය අනධිට්ඨානෙ, මෙත්තාප්ප්කාසයතාය ඛ්‍යාපාදෙ, උපෙක්ඛාප්ප්කාසයතාය ලොකධම්මෙසු ආදීනවදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව නෙක්ඛම්මාදිපාරමියො පරිපූරෙන්නි. දානප්ප්කාසයතාදයො දානාදිපාරමීනං නිජ්ඣත්තිකාරණත්තා පච්චයො.

තථා අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමිතං පච්චයො. තත්ථායං පච්චවෙක්ඛණාවිධිබ්බත්තවත්ථුහිරඤ්ඤසුවණ්ණගොමහිංසදාසිදාසපුත්තදා රාදිපරිග්ගහබ්බාසත්තචිත්තානං සත්තානං බ්බත්තාදීනං චත්ථුකාමභාවෙන බහුපත්ථනීයභාවතො රාජවොරාදිසාධාරණභාවතො විවාදාධිට්ඨානතො සපත්තකරණතො නිස්සාරතො පටිලාභපරිපාලනෙසු පරවිභේදනභේතුතො විනාසනිමිත්තඤ්ඤව සොකාදිඅනෙකවිහිතබ්බසනාවහතො තදාසත්තිනිදානඤ්ඤව මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතචිත්තානං අපායුපපත්තිභේතුභාවතොති එවං විවිධවිපුලානත්ථාවභානි පරිග්ගහවත්ථුනි නාම. තෙසං පරිච්චාගොයෙව එකො සොත්ථිභාවොති පරිච්චාගෙ අප්පමාදො කරණීයො.

අපි ව යාවකො යාවමානො අත්තනො ගුරුභස්ස ආචික්ඛන්තො “මයං විස්සාසිකො”ති ව, “පභාය ගමනීයමත්තනො සත්තකං ගහෙත්වා පරලොකං යාහිති මයං උපදෙසකො”ති ව, “ආදිත්තෙ විය අගාරෙ මරණග්ගිනා ආදිත්තෙ ලොකෙ තතො මයං සත්තකස්ස අපවාහකසභායො”ති ව, “අපවාහිතස්ස වස්ස අක්කාපනනික්ඛෙපට්ඨානභූතො”ති ව දානසංඛ්ඛාතෙ කල්‍යාණකම්මස්මිං සභායභාවතො සබ්බසම්පත්තිනං අග්ගභූතාය පරමදුල්ලභාය බුද්ධභූමියා සම්පත්තිභේතුභාවතො ව “පරමො කල්‍යාණමිත්තො”ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “උළාරෙ කම්මනි අනෙනාහං සම්භාවිතො, තස්මා සා සම්භාවනා අවිතථා කාතබ්බා”ති ව, “එකත්තභේදිතාය ජීවිතස්ස අයාවිතෙනාපි මයා දාතබ්බං, පගෙව යාවිතෙනා”ති ව, “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවෙසිත්වාපි දාතබ්බතො සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤො”ති ව “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මයංමෙවායමනුග්ගහො”ති ව, “අහං විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ව, “අසති යාවකෙ කථං මයං දානපාරමී පුරෙය්‍යා”ති ව, “යාවකානමෙව චත්ථාය මයා සබ්බො පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ව, “මං අයාවිත්ථාව මම සත්තකං යාවකා කදා සයමෙව ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ව, “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ව, “කථං වා තෙ මයං පියා වස්සු මනාපා”ති ව, “කථං වාහං දදමානො දත්ථාපි ව අත්තමනො වස්සං පමුදිතො පිතිසොමනස්සජාතො”ති ව, “කථං වා මෙ යාවකා භවෙය්‍යුං උළාරො ව දානජ්ඣාසයො”ති ව, “කථං වාහමයාවිතො එව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍ය”න්ති ව, “සති ධනෙ යාවකෙ ව අපරිච්චාගො මහතී මයං වඤ්ඤනා”ති ව, “කථං වාහං අත්තනො අධිගානි ජීවිතං වාපි යාවකානං පරිච්චජෙය්‍ය”න්ති ව පරිච්චාගනිත්තනා උපට්ඨපෙතබ්බා. අපි ව “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං දායකමනුගච්ඡති, යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨකො”ති ව අත්ථෙ නිරපෙක්ඛතාය චිත්තං උප්පාදෙතබ්බං.

යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති, “පියො මං යාවති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. අථ උදාසීනපුග්ගලො හොති, “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. දදන්තොපි හි යාවකානං පියො හොතීති. අථ පන වෙරී පුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති, අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන වෙරී පියො මිත්තො හොති”ති විසෙසෙන සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣන්තවෙරීපුග්ගලෙසුපි මෙත්තාපුබ්බභිගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වාච දාතබ්බං.

සචෙ පනස්ස විරකාලපරිභාවිතත්තා ලොභස්ස දෙය්‍යධම්මවිසයා ලොභධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං. “නනු තයා සප්පුරිසසම්බොධාය අභිනිභාරං කරොත්තෙන සබ්බසත්තානං උපකාරත්ථාය අයං කායො නිස්සට්ඨො තප්පරිච්චාගමයඤ්ච පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි වත්ථුස්මි. අභිසංඝප්පවත්ති හත්ථිසිනානසදිසී හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි සඬිගො උප්පාදෙනබ්බො. සෙය්‍යථාපි නාම මහතො භෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං තචං ඛන්ධං විටපං සාරං සාබං පලාසං පුප්ඵං එලං එලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං සන්තකං එතෙ හරන්ති’ති විතක්කසමුදාචාරො හොති, එවමෙව සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤාකෙ නිච්චාසුචිමිහි කායෙ පරෙසං උපකාරාය විනිශ්චජ්ජමානෙ අණුමත්තොපි මිච්ඡාවිතක්කො න උප්පාදෙනබ්බො. කො චා එත්ථ විසෙසො අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු එකන්තභෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු, කෙවලං පන සම්මොහවිජම්භිතමෙතං, යදිදං එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තාති අභිනිවෙසො. තස්මා බාහිරෙසු විය අජ්ඣන්තිකෙසුපි කරවරණනායනාදීසු මංසාදීසු ච අනපෙක්ඛෙන හුත්වා ‘තං තදත්ථිකා හරන්තු’ති නිස්සට්ඨවිත්තෙන හවිතබ්බං”න්ති.

එවං පටිසඤ්චික්ඛිතො චස්ස සම්බොධාය පහිතත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අප්පකසිරොතෙව කායචචිමනොකම්මානි සුචිසුද්ධානි හොන්ති. සො සුචිසුද්ධකායචචිමනොකම්මන්තො විසුද්ධාජීවො ඤායපටිපත්තියං ධීතො අපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන හිග්ගොසොමත්තාය දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙන අභයදානසද්ධම්මදානෙහි ච සබ්බසත්තෙ අනුග්ගණ්හිතුං සමත්ථො හොතීති අයං තාච දානපාරමියං පච්චචෙක්ඛණානගො.

සීලපාරමියං පන එවං පච්චචෙක්ඛිතබ්බං. — ඉදඤ්චි සීලං නාම ගඬිගොදකාදීහි විසොධෙතුං අසක්කුණෙය්‍යස්ස දොසමලස්ස වික්ඛාලනජලං, හරිවන්දනාදීහි විනෙතුං අසක්කුණෙය්‍යස්ස රාගාදිපරිලාභස්ස විනයනං, භාරමකුටකුණ්ඩලාදීහි පවුරජනාලඬිකාරෙහි

අසාධාරණො සාධුනං අලභිකාරවිසෙසො, සබ්බදිසාවායනතො අකිත්තිමො සබ්බකාලානුරූපො ච සුරභිගන්ධො, ඛත්තියමභාසාලාදීහි දෙවතාහි ච වන්දනීයාදිභාවාවහනතො පරමො වසිකරණමන්තො, වාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකාරොහණසොපානපත්ති, කුමාරාභිඤ්ඤානං අධිගමූපායො, නිබ්බානමභානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො, සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිනං පතිට්ඨානභූමි, යං යං වා පතිවිජිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සමිජ්ඣනුපායභාවතො වින්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ච අතිසෙති.

චුත්තඤ්චෙනං භගවතා - “ඉජ්ඣකි, භික්ඛවෙ, සීලවතො වෙතොපණ්ඩිවිසුද්ධත්තා”ති (දී. නි. 3.337; අ. නි. 8.35). අපරමපි චුත්තං - “ආකඨ්ඨෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සමුභ්මචාරිතං පියො ච අස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවනීයො වා’ති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.65). තථා “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි බො, ආනන්ද, කුසලානි සීලානි”ති (අ. නි. 11.1). “පඤ්චිමෙ, ගහපතයො, ආනිසංසා සීලවතො සීලසම්පදායා”තිආදිසුත්තානඤ්ච (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) වසෙන සීලස්ස ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. තථා අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදීනං (අ. නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා. පිතිසොමනස්සනිමිත්තතො අත්තානුවාදපරාපවාදදණ්ඩදුග්ගතිභයාභාවතො විඤ්ඤාහි පාසංසභාවතො අවිජ්ජපටිසාරහෙතූතො සොත්ථිට්ඨානතො අතිජනසාපතෙය්‍යාධිපතෙය්‍යායුරූපට්ඨානබන්ධුමිත්තසම්පත්තිනං. අතිසයනතො ච සීලං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො හි අත්තතො සීලසම්පදාහෙතු මහත්තං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති - “කතං වත මයා කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං භිරුත්තාණ”න්ති.

තථා සීලවතො අත්තා න උපවදති, න පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩදුග්ගතිභයානං සම්භවො ඵව නත්ථි. “සීලවා පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො හොති. තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං ලුද්දකං, කතං කිබ්බිස”න්ති දුස්සීලස්ස විජ්ජපටිසාරො උප්පජ්ජති, සො න හොති. සීලඤ්ච නාමෙතං අප්පමාදාධිට්ඨානතො හොගබ්‍යසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො අත්ථස්ස සාධනතො මඬිගලභාවතො ච පරමං සොත්ථිට්ඨානං, නිහිනපච්චොපි සීලවා ඛත්තියමභාසාලාදීනං පූජනීයො හොතීති කුලසම්පත්තිං. අතිසෙති සීලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ? ඉධ තෙ අස්ස දාසො කම්මකරො”තිආදිවචනඤ්චෙත්ථ (දී. නි. 1.186) සාධකං. වොරාදීහි අසාධාරණතො පරලොකානුගමනතො මහජ්ඣලභාවතො සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ච බාහිරධනං අතිසෙති සීලං. පරමස්ස විත්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනං ඉස්සරියං අතිසෙති සීලං. සීලනිමිත්තඤ්චි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානං ඉස්සරියං, වස්සසතදීසප්පමාණතො ජීවිතතො ඵකාහම්පි සීලවතො ජීවිතස්ස

විසිට්ඨතාවචනතො සති ච ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛිපනස්ස මරණතාවචනතො සීලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. වෙරිනම්පි මනුඤ්ඤභාවාවහනතො ජරාරොගවිපත්තීහි අනභිභවනීයතො ච රූපසම්පත්තිං අතිසෙති සීලං. පාසාදහම්මියාදිට්ඨානවිසෙසෙ රාජයුවරාජසෙනාපතිආදිට්ඨානවිසෙසෙ ච අතිසෙති සීලං සුඛවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො. සභාවසිනිද්ධෙ සන්තිකාවචරෙපි ඛන්ධුජනෙ මිත්තජනෙ ච අතිසෙති එකන්තහිතසම්පාදනතො පරලොකානුගමනතො ච “න තං මාතාපිතා කයිරා”තිආදිවචනඤ්චෙත්ථ (ධ. ප. 43) සාධකං. තථා හත්ථිඅස්සරථපත්තිබලකායෙහි මන්තාගදසොත්ථානජපයොගෙහි ච දුරාරක්ඛං අත්තානං ආරක්ඛාභාවෙන සීලමෙව විසිට්ඨතරං අත්තාධීනතො අපරාධීනතො මහාවිසයතො ච. තෙනෙවාහ – “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්තිආදි (ජා. 1.10.102). එවමනෙකගුණසමන්තාගතං සීලන්ති පච්චචෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණා වෙව සීලසම්පදා පාරිපූරිං ගච්ඡති අපරිසුද්ධා ච පාරිසුද්ධිං.

සචෙ පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන සීලපටිපක්ඛා ධම්මා දොසාදයො අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන එවං පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං – නනු තයා සම්බොධාය පණ්ඩානං කතං, සීලවිකලෙන ච න සක්කා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණිතුං, පගෙව ලොකුත්තරා, සබ්බසම්පත්තීනං පන අග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන සීලෙන පරමුක්කංසගතෙන භවිතබ්බං, තස්මා “කිකිච අණ්ඩ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සම්මා සීලං රක්ඛන්තෙන සුට්ඨතරං තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං.

අපි ච තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කාතබ්බානි, සීලවිකලස්ස ච වචනං න පච්චෙතබ්බං හොති, අසප්පායාහාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස තිකිච්ඡනං, තස්මා කථාහං සද්ධෙය්‍යො හුත්වා සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කරෙය්‍යන්ති සභාවපරිසුද්ධසීලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච ඤානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානං උපකාරකරණසමත්ථතා පඤ්ඤාපාරම්ආදිපරිපූරණඤ්ච, ඤානාදයො ච ගුණා සීලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්තීති සම්මදෙව සීලං පරිසොධෙතබ්බං.

තථා “සම්බොධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154; ම. නි. 1.291; 2.10) සරාවාසෙ, “අට්ඨිකඬකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාවි. 175) “මාතාපි පුත්තෙන විවදතී”තිආදිනා (ම. නි. 1.178) ච කාමෙසු, “සෙය්‍යාථාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදිනා (දී. නි. 1.218) කාමච්ඡන්දාදියු ආදීනවදස්සනපුබ්බඬගමා චුත්තවිපරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154) පබ්බජ්ජාදියු

ආනිසංසපටිසඬ්ඛාවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පච්චවෙක්ඛණා වෙදිතඛ්ඛා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධ- (ම. නි. 1.163 ආදයො) ආසිවිසොපමසුත්තා- (සං. නි. 4.238) දිවසෙන වෙදිතඛ්ඛො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං ඛ්‍යාපාරසමත්ථා ච න භොන්ති”ති පඤ්ඤාගුණා මනසිකාතඛ්ඛා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරීරයන්තං න සොහති, න ච අත්තනො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං භොති, යථා ච චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නප්පභොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකිච්චපටිපත්තියං අසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පධානකාරණං. උම්මිලිතපඤ්ඤාවක්ඛුකා හි මහාබොධිසත්තා අත්තනො අඬ්ගපච්චඬ්ගානිපි දත්වා අනත්තුක්කංසකා අපරවම්භකා ච භොන්ති, භෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකප්පරහිතා කාලත්තයෙපි සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන හි උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතප්පචත්තියා දානපාරමිභාවං උපෙති. අත්තත්ථඤ්ඤි දානං වඩ්ඪීසදිසං භොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සීලස්ස විසුද්ධි ඵල න සම්භවති, කුතො සඬ්ඛඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා ඵල ච සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං පඬ්ඛජ්ජාය ඝානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙන්තො පඬ්ඛජිත්වා ඝානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා නිබ්බානාහිමුඛො පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨාපෙති. චිරියඤ්ඤා පඤ්ඤාවිරහිතං යථිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. වරමෙව හි අනාරම්භො දුරාරම්භතො, පඤ්ඤාසහිතෙන පන චිරියෙන න කිඤ්චි දුරධිගමං උපායපටිපත්තිතො. තථා පඤ්ඤවා ඵල පරාපකාරාදීනං අධිවාසකජාතිකො භොති, න දුප්පඤ්ඤො. පඤ්ඤාවිරහිතස්ස ච පරෙහි උපනීතා අපකාරා ඛන්තියා පටිපක්ඛමෙව අනුබුභෙත්ති, පඤ්ඤවතො පන තෙ ඛන්තිසම්පත්තියා පරිබුහනවසෙන අස්සා ථීරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා ඵල තීණිපි සච්චානි නෙසං කාරණානි පටිපක්ඛෙ ච යථාභූතං ජානිත්වා පරෙසං අවිසංවාදකො භොති.

තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානං උපත්ථම්භෙන්වා ධිතිසම්පදාය සඬ්ඛපාරමීසු අවලසමාදානාධිට්ඨානො භොති. පඤ්ඤවා ඵල ච පියමජ්ඣක්තවෙරිච්ඡාගං අකත්වා සඬ්ඛත්ථ හිතුපසංභාරකුසලො භොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන ලාභාලාභාදිලොකධම්මසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය මජ්ඣක්තො භොති. එවං සඬ්ඛාසං පාරමීතං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිභෙතුති පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතඛ්ඛා. අපි ච පඤ්ඤාය විනා න දස්සනසම්පත්ති, අත්තරෙන ච දිට්ඨිසම්පදං න සීලසම්පදා, සීලදිට්ඨිසම්පදාවිරහිතස්ස න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ච න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙතුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති පරහිතාය පටිපන්නෙන “නනු තයා සක්කච්චං පඤ්ඤාය පරිවුද්ධියං ආයොගො කරණීයො”ති බොධිසත්තෙන

අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුහි සඬගභවත්ථුහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තෙ නියානාමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ච නෙසං පරිපාවෙති.

තථා පඤ්ඤාබලෙන බන්ධායතනාදීසු පච්චයබ්‍රලොපවත්තිනිවත්තියො යාථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණෙ විසෙසනිබ්බෙධභාගියභාවං නයන්තො බොධිසත්තසික්ඛාය පරිපුරකාරී භොතීති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණෙ චවත්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුබුභෙතබ්බො.

තථා දිස්සමානානිපි ලොකියානි කම්මානි නිහීනවිරියෙන පාපුණිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවිරියෙන දුරධිගමං නාම නත්ථි. නිහීනවිරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සන්තාරෙස්සාමී”ති ආරහිතුමෙව න සක්කුණාති. මජ්ඣිමො ආරහිත්වා අත්තරා වොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවිරියො පන අත්තසුඛනිරපෙක්ඛො ආරම්භපාරමිමධිගච්ඡති විරියසම්පත්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බො. අපි ච “යස්ස අත්තතො එව සංසාරපඬ්ඨකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි න විරියස්ස සිලිලභාවෙ මනොරථානං මත්ථකජ්ජත්ති සක්කා සම්භාවෙතුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනීභාරෙනා”ති ච “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමහාගජානං විය දුන්නිවාරභාවතො තන්නිදානානඤ්ච කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො තන්නිමිත්තානඤ්ච දුග්ගතීනං සබ්බදා විවට්ඨබ්‍රහ්මභාවතො, තත්ථ නියොජ්ජානඤ්ච පාපමිත්තානං සදා සන්නිහිතභාවතො තදොවාදකාරිත්‍යා ච බාලස්ස පුට්ඨජනභාවස්ස සතිසම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතුන්ති මිච්ඡාචිතක්කා විරියානුභාවෙන දුරිභවන්ති”ති ච “යදි පන සම්බොධි අත්තාධිනෙන විරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙත්ථ දුක්කර”න්ති ච එවමාදිනා නයෙන විරියගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බො.

තථා බන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුනමජ්ජට්ඨතමායුධං, පරාහිභවසමත්ථානං අලඬිකාරො, සමණබ්‍රාහ්මණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිච්ඡායනඋදකධාරා, කල්‍යාණස්ස කිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජාතිදෙසො, පාපපුග්ගලානං චචිචිසවුපසමකරො මන්තාගදො, සංවරෙ ධීතානං පරමා ධීරපකති, ගම්භීරාසයත්‍යා සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිදහනකවාටං, දෙවබ්‍රහ්මලොකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානං අධිවාසනභූමි, උත්තමා කායචචිමනොවිසුද්ධිති මනසිකාතබ්බං.

අපි ච “එතෙ සත්තා බන්තිසම්පත්තියා අභාවතො ඉධලොකෙ තජ්ජන්ති, පරලොකෙ ච තපනියධම්මානුයොගතො”ති ච “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උජ්ජජ්ජති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස ඛෙත්තභූතො අත්තභාවො ඛිජ්ඣුතඤ්ච කම්මං මයාව අභිසඬ්ඛත”න්ති ච “තස්ස ච

දුක්ඛස්ස ආණ්ණාකාරණමෙත”න්ති ච “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං
 ඛන්තිසම්පදා සම්භවති”ති ච “යදිපායං එතරහි අපකාරකො, අයං නාම
 පුබ්බෙ අනෙත මය්හං උපකාරො කතො”ති ච “අපකාරො එව වා
 ඛන්තිනිමිත්තතාය උපකාරො”ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං
 පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ච කො කුජ්ඣස්සති”ති ච “යෙන
 කොධිපිසාවාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, ස්වායං කොධභූතාවෙසො
 මයා විනෙතබ්බො”ති ච, “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උප්පන්නං,
 තස්ස අභමිපි නිමිත්ත”න්ති ච, “යෙහි ධම්මෙහි අපකාරො කතො, යත්ථ ච
 කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිං එව බණ්ණ නිරුද්ධා කස්සිදානි කෙන කොපො
 කාතබ්බො”ති ච, “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති”ති
 ච පච්චවෙක්ඛන්තෙන ඛන්තිසම්පදා අනුබුභෙතබ්බා.

යදි පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො
 චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යා, තෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං – “ඛන්ති
 නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපත්තීනං පච්චුපකාරකාරණ”න්ති ච
 “අපකාරො ච මය්හං දුක්ඛපනිසා සද්ධාති දුක්ඛජ්ජාදනෙන සද්ධාය
 සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාය ච පච්චයො”ති ච, “ඉන්ද්‍රියපකති භෙසා
 යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨවිසයසමායොගො. තත්ථ අනිට්ඨවිසයසමායොගො මය්හං
 න සියාති තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති ච “කොධවසිකො සත්තො කොධෙන
 උම්මත්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරනා”ති ච
 “සබ්බෙපිමෙ සත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා
 න තත්ථ මයා චිත්තකොපො කාතබ්බො”ති ච, “අපරාධකෙ ච සති ගුණෙ
 ගුණවති මයා කොපො න කාතබ්බො”ති ච, “අසති ගුණෙ විසෙසෙන
 කරුණායිතබ්බො”ති ච “කොපෙන ච මය්හං ගුණයසා නිහීයන්ති”ති ච,
 “කුජ්ඣනෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා
 ආගච්ඡන්ති”ති ච, “කොධො ච නාමායං සබ්බාහිතකාරකො
 සබ්බහිතවිනාසකො බලවා පච්චත්ථිකො”ති ච, “සති ච ඛන්තියා න කොචි
 පච්චත්ථිකො”ති ච, “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං ආයතිං ලද්ධබ්බං
 දුක්ඛං සති ච ඛන්තියා මය්හං තද්භාවො”ති ච, “චිත්තනෙන කුජ්ඣන්තෙන
 ච මයා පච්චත්ථිකොයෙව අනුවත්තිතො භොති”ති ච, “කොධෙ ච මයා
 ඛන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථිකො සම්මදෙව අභිභූතො
 භොති”ති ච, “කොධනිමිත්තං ඛන්තිගුණපරිච්චාගො මය්හං න යුත්තො”ති
 ච, “සති ච කොධෙ ගුණවිරොධපච්චනීකධම්මෙ කථං මෙ සීලාදිධම්මා
 පාරිපුරිං ගච්ඡෙය්‍යං, අසති ච තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබහුලො
 පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පත්තිං පාපුණ්ණස්සාමි”ති ච, “ඛන්තියා ච සති
 බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො සමාහිතස්ස සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චතො
 දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානඤ්ච
 අසඬ්ඛතාමතසන්තප්පණිතාදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති බුද්ධධම්මා ච
 අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යස්පභාවා”ති.

තතො ච අනුලොමියං බන්තියං ධීතො කෙවලා ඉමෙ අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති වයන්ති, න කුතොපි ආගච්ඡන්ති, න කුහිඤ්චි ගච්ඡන්ති, න ච කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොපි කස්සවි බ්‍යාපාරොති අභංකාරමමංකාරානධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො භොතීති එවමාදිනා බන්තිපාරමියා පච්චචෙක්ඛණා චෙදිතබ්බා.

තථා සච්චෙන විනා සීලාදීනං අසම්භවතො පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා අභාවතො ච, සච්චධම්මාතික්කමෙ ච සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණතො අසච්චසන්ධස්ස අපච්චයිකභාවතො ආයතිඤ්ච අනාදෙය්‍යච්චනතාවහනතො සම්පන්නසච්චස්ස ච, සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බබොධිසම්භාරානං පාරිසුද්ධිපාරිසුරිසාමත්ථියතො සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන සබ්බබොධිසම්භාරකිච්චකරණතො බොධිසත්තපටිපත්තියා ච, පරිනිප්පත්තිතොතිආදිනා සච්චපාරමියා සම්පත්තියො පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා දානාදීසු දළ්භසමාදානං තංපටිපක්ඛසන්නිපාතෙ ච නෙසං අවලාධිට්ඨානං තත්ථ ච ධීරවීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා සම්බොධිනිමිත්තා සම්භවන්තිතිආදිනා අධිට්ඨානෙ ගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “අත්තහිතමත්තෙ අවතිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු හිතවිත්තනං විනා න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණිකුං, පගෙව සබ්බසත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා”ති ච, “පච්ඡා සබ්බසත්තානං ලොකුත්තරසම්පත්තිං ආකඨ්ඛන්තෙන ඉදානි ලොකියසම්පත්තිආකඨ්ඛා යුත්තරූපා”ති ච, “ඉදානි ආසයමත්තෙන පරෙසං හිතසුඛපසංභාරං කාතුං අසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධෙස්සාමි”ති ච, “ඉදානි මයා හිතසුඛපසංභාරෙන සංවඩ්ඪිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්භං භවිස්සන්ති”ති ච, “එතෙහි විනා න මය්භං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති, තස්මා සබ්බබුද්ධගුණවිභූතිනිප්පත්තිකාරණත්තා මය්භං එතෙ පරමං පුඤ්ඤකම්බෙන්තං අනුත්තරං කුසලායතනං උත්තමං ගාරවට්ඨානං”න්ති ච, සච්චෙසසං සත්තෙසු සබ්බෙසු හිතජ්ඣාසයතා පච්චුපට්ඨපෙනබ්බා, කිඤ්ච කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබ්‍රහෙතබ්බා. විමරියාදීකතෙන හි චෙනසා සත්තෙසු හිතසුඛපසංභාරනිරතස්ස තෙසං අහිතදුක්ඛාපනයනකාමතා බලවතී උප්පජ්ජති දළ්භමූලා. කරුණා ච සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මූලං පමුඛන්ති එවමාදිනා මෙත්තාය ගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙහි කතා විජ්ජකාරා විත්තස්ස විකාරං උප්පාදෙය්‍යං, සති ච විත්තවිකාරෙ දානාදීනං සම්භාරානං සම්භවො එව

නත්ථි”ති ව, “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිනෙ විත්තෙ උපෙක්ඛාය විනා සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න හොති”ති ව, “අනුපෙක්ඛකො සම්භාරෙසු පුඤ්ඤසම්භාරං තබ්බිපාකඤ්ච සත්තහිතත්ථං පරිණාමෙතුං න සක්කොති”ති ව, “උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙයාධම්මපටිග්ගාහකානං විභාගං අකත්වා පරිච්චජිතුං න සක්කොති”ති ව, “උපෙක්ඛාරහිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරානං ජීවිතස්ස ව අන්තරායං අමනසිකරිත්වා සීලවිසොධනං කාතුං න සක්කොති”ති ව, තථා උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතිසහස්සෙව නෙක්ඛම්මබලසිද්ධිතො උපපත්තිතො ඉක්ඛණුවසෙන සබ්බසම්භාරකිච්චනිජ්ජත්තිතො අව්චාරද්ධස්ස වීරියස්ස අනුපෙක්ඛණෙ පධානකිච්චාකරණතො උපෙක්ඛතො ඵ්ච තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවතො උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසංඛාරානං අවිසංවාදනතො ලොකධම්මානං අජ්ඣුපෙක්ඛණෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිතො පරාපකාරාදීසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තාවිහාරනිජ්ජත්තිතොති සබ්බබොධිසම්භාරානං සමාදානාධිට්ඨානපාරිසුරිනිජ්ජත්තියො උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්තිති ඵ්චමාදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරම් පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. ඵ්චං අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමිතං පච්චයොති දට්ඨබ්බං.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො. තත්ථ වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ඝාතානි ව. තෙසු සීලාදීනං චතුත්තං තෙරසාපි ධුතධම්මා අජ්ජිච්ඡතාදයො ව පරික්ඛාරා. සද්ධම්මෙසු සද්ධාය

බුද්ධධම්මසංඝසීලවාගදෙවතුපසමානුස්සතිලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජන-
සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනපසාදනීයධම්මපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා
පරික්ඛාරො. හිරොත්තජ්ජානං

අකුසලාදීනවපච්චවෙක්ඛණඅපායාදීනවපච්චවෙක්ඛණකුසලධම්මුපත්ථම්භ
න-

භාවපච්චවෙක්ඛණහිරොත්තජ්ජපරහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනහිරොත්තජ්ජසම්පත්
නපුග්ගලසෙනතද්ධිමුත්තතා. බාහුසච්චස්ස පුබ්බයොගපරිපුච්ඡක-
භාවසද්ධම්මාහියොගඅනවජ්ජවිජ්ජාට්ඨානාදිපරිවයපරිපක්කින්නද්‍රියතාකිලෙස
දුර්භාවඅප්පස්සුත- පරිවජ්ජනබහුස්සුතසෙවනතද්ධිමුත්තතා. වීරියස්ස
අපායභයපච්චවෙක්ඛණ-

ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණථිනමිද්ධවිනොදනකුසි
තපුග්ගලපරිවජ්ජන-

ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනසම්මජ්ජපධානපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා. සතියා
සතිසම්පජ්ඤාමුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනඋපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතද්
ධිමුත්තතා. පඤ්ඤාය

පරිපුච්ඡකභාරවත්ථුච්චසදකිරියාඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනදුෂ්පඤ්ඤපුග්ගල-
පරිවජ්ජනපඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණතද්ධි

මුත්තතා. චතුත්තං කුමාරානං සීලාදිවතුක්කං අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු පුබ්බභාගභාවනා ආවජ්ජනාදිවසිභාවකරණඤ්ච පරික්ඛාරො. තත්ථ සීලාදීහි පයොගසුද්ධියා සත්තානං අභයදානෙ ආසයසුද්ධියා ආමිසදානෙ උභයසුද්ධියා ධම්මදානෙ සමත්ථො භොතීතිආදීනා වරණාදීනං දානාදිසම්භාරානං පච්චයභාවො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. අනිච්ත්ථාරහයෙන න නිද්ධාරයිමිහාති. එවං සම්පත්තිවක්කාදයොපි දානාදීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

කො සංකිලෙසොති? අවිසෙසෙන තණ්හාදීහි පරාමට්ඨභාවො පාරමීනං සංකිලෙසො, විසෙසෙන පන දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පා දානපාරමියා සංකිලෙසො. සත්තකාලවිකප්පා සීලපාරමියා, කාමභවතදූපසමෙසු අභිරතිඅනභිරතිවිකප්පා නෙක්ඛම්මපාරමියා, අහං මමාති විකප්පා පඤ්ඤාපාරමියා, ලීනුද්ධවච්චිකප්පා වීරියපාරමියා, අත්තපරවිකප්පා ඛන්තිපාරමියා, අදිට්ඨාදීසු දිට්ඨාදිවිකප්පා සච්චපාරමියා, බොධිසම්භාරතබ්බිපක්ඛෙසු දොසගුණවිකප්පා අධිට්ඨානපාරමියා, හිතාහිතවිකප්පා මෙත්තාපාරමියා, ඉට්ඨානිට්ඨවිකප්පා උපෙක්ඛාපාරමියා සංකිලෙසොති දට්ඨබ්බං.

කිං වොදානන්ති? තණ්හාදීහි අනුපසාතො යථාචුත්තවිකප්පවිරහො ච එතාසං වොදානන්ති වෙදිතබ්බං. අනුපහතා හි තණ්හාමානදිට්ඨිකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරිය- මායාසායෙය්‍යථම්භසාරම්භමදප්පමාදාදීහි කිලෙසෙහි දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පාදිරහිතා ච දානාදිපාරමියො පරිසුද්ධා පහස්සරා භවන්තීති.

කො පටිපක්ඛොති? අවිසෙසෙන සබ්බෙපි සංකිලෙසා සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා එතාසං පටිපක්ඛො, විසෙසෙන පන පුබ්බෙ චුත්තා මච්ඡෙරාදයොති වෙදිතබ්බො. අපි ච දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකදානථලෙසු අලොභාදොසාමොහගුණයොගතො ලොභදොසමොහපටිපක්ඛං දානං, කායාදිදොසවච්ඡිකාපගමතො ලොභාදිපටිපක්ඛං සීලං, කාමසුඛපරුපසාතඅත්තකිලමථපරිවජ්ජනතො දොසත්තයපටිපක්ඛං නෙක්ඛම්මං, ලොභාදීනං අන්ධිකරණතො ඤාණස්ස ච අනන්ධිකරණතො ලොභාදිපටිපක්ඛා පඤ්ඤා, අලීනානුද්ධතඤ්ඤායාරම්භවසෙන ලොභාදිපටිපක්ඛං වීරියං, ඉට්ඨානිට්ඨසුඤ්ඤතානං ඛමනතො ලොභාදිපටිපක්ඛා ඛන්ති, සතිපි පරෙසං උපකාරෙ අපකාරෙ ච යථාභූතප්පවත්තියා ලොභාදිපටිපක්ඛං සච්චං, ලොකධම්මෙ අභිභූයා යථාසමාදිත්තෙසු සම්භාරෙසු අවලනතො ලොභාදිපටිපක්ඛං අධිට්ඨානං, නීවරණවිවෙකතො ලොභාදිපටිපක්ඛා මෙත්තා, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනායපටිසවිද්ධංසනතො සමප්පවත්තීතො ච ලොභාදිපටිපක්ඛා උපෙක්ඛාති දට්ඨබ්බං.

කා පටිපත්තීති? දානපාරමියා තාව සුබුපකරණසර්වජීවිතපරිච්චාගෙන භයාපනුදනෙන ධම්මොපදෙසෙන ච බහුධා සත්තානං අනුග්ගහකරණං පටිපත්ති. තත්ථ ආමිසදානං අභයදානං ධම්මදානන්ති දාතබ්බවත්ථුචසෙන තිවිධං දානං. තෙසු බොධිසත්තස්ස දාතබ්බවත්ථු අප්ඤ්ඤාත්තිකං බාහිරන්ති දුට්ඨං. තත්ථ බාහිරං අන්තං පානං වත්ථං යානං මාලාගන්ධවිලෙපනං සෙය්‍යාවසථපදීපෙය්‍යන්ති දසවිධං. අන්තාදීනං බාදනීයභොජනීයාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා රූපාරම්මණං යාව ධම්මාරම්මණන්ති ආරම්මණතො ඡබ්බිධං. රූපාරම්මණාදීනඤ්ඤා නිලාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා මණිකනකරජතමුත්තාපවාළාදි, ඛේත්තවත්ථුආරාමාදි, දාසිදාසගොමහිංසාදි නානාවිධවිත්තුපකරණචසෙන අනෙකවිධං.

තත්ථ මහාපුරිසො බාහිරං වත්ථුං දෙන්තො “යො යෙන අත්ථිකො, තං තස්ස දෙනි, දෙන්තො ච තස්ස අත්ථිකො”ති සයමෙව ජානන්තො අයාවිතොපි දෙනි පගෙව යාවිතො. මුත්තවාගො දෙනි, නො අමුත්තවාගො, පරියත්තං දෙනි, නො අපරියත්තං සති දෙය්‍යධම්මෙ. න පච්චුපකාරසන්නිස්සිතො දෙනි. අසති දෙය්‍යධම්මෙ හි පරියත්තෙ සංවිභාගාරහං සංවිභජති. න ච දෙනි පරුපසාතාවහං සත්ථවිසමජ්ජාදිකං, නාපි කීළනකං යං අනත්ථුපසංහිතං පමාදාවහඤ්ඤා. න ච ගිලානස්ස යාවකස්ස පානභොජනාදිඅසප්පායං පමාණරහිතං වා දෙනි, පමාණයුත්තං පන සප්පායමෙව දෙනි.

තථා යාවිතො ගහට්ඨානං ගහට්ඨානුව්ඡවිකං දෙනි, පබ්බජිතානං පබ්බජිතානුව්ඡවිකං දෙනි, මාතෘපිතරො ඤාතිසාලොහිතා මිත්තාමච්චා පුත්තදාරදාසකම්මකරාති එතෙසු කස්සචි පීළං අජනෙන්තො දෙනි, න ච උළාරං දෙය්‍යධම්මං පටිජානිත්වා ලුඛං දෙනි, න ච ලාභසක්කාරසිලොකසන්නිස්සිතො දෙනි, න ච පච්චුපකාරසන්නිස්සිතො දෙනි, න ච ඵලපාටිකඬ්ඬි දෙනි අඤ්ඤත්‍ර සම්මාසම්බොධියා, න ච යාවකෙ දෙය්‍යධම්මං වා ජිගුච්ඡන්තො දෙනි, න ච අසඤ්ඤානානං යාවකානං අක්කොසකරොසකානාමපි අපවිද්ධං දානං දෙනි, අඤ්ඤාදත්ථු පසන්නවිත්තො අනුකම්පන්තො සක්කච්චමෙව දෙනි, න ච කොතුහලමඬ්ඬිගලිකො හුත්වා දෙනි, කම්මඵලමෙව පන සද්දහන්තො දෙනි, නපි යාවකෙ පයිරුපාසනාදීහි පරිකිලෙසෙත්වා දෙනි, අපරිකිලෙසන්තො ඵව පන දෙනි, න ච පරෙසං වඤ්චනාධිප්පායො හෙදනාධිප්පායො වා දානං දෙනි, අසංකිලිට්ඨවිත්තො ඵව දෙනි, නපි ඵරුසවාචො භාකුට්ඨුබ්බො දානං දෙනි, පියවාදී පන පුබ්බභාසී මිතවට්ඨනො හුත්වා දෙනි, යස්මිඤ්ඤා දෙය්‍යධම්මෙ උළාරමනුඤ්ඤාය වා විරපරිචයෙන වා ගෙඩසභාවතාය වා ලොභධම්මො අධිමත්තො හොති, ජානන්තො බොධිසත්තො තං බිජ්ජමෙව පටිච්චිතොදෙන්වා යාවකෙ පරියෙසිත්වාපි දෙනි, යඤ්ඤා දෙය්‍යවත්ථු පරිත්තං යාවකොපි පච්චුපට්ඨිතො, තං අචිත්තෙන්වාපි අත්තානං බාධෙන්වා

දෙන්තො යාවකං සම්මානෙති යථා තං අකිත්තිපණ්ඩිතො. න ච මහාපුරිසො අත්තනො පුත්තදාරදාසකම්මකරපොරිසෙ යාවිතො තෙ අසඤ්ඤාපිතෙ දොමනස්සප්පත්තෙ යාවකානං. දෙති, සම්මදෙව පන සඤ්ඤාපිතෙ සොමනස්සප්පත්තෙ දෙති. දෙන්තො ච යක්ඛරක්ඛසපිසාවාදීනං වා මනුස්සානං කුරුරකම්මන්තානං වා ජානන්තො න දෙති, තථා රජ්ජම්පි තාදිසානං න දෙති. යෙ ලොකස්ස අහිතාය දුක්ඛාය අනත්ථාය පටිපජ්ජන්ති, යෙ පන ධම්මිකා ධම්මෙන ලොකං පාලෙන්ති, තෙසං දෙති. එවං තාව බාහිරදානෙ පටිපත්ති වෙදිතබ්බං.

අජ්ඣක්තිකදානං පන ද්විති ආකාරෙහි වෙදිතබ්බං. කථං? යථා නාම කොචි පුරිසො සාසවිජාදනහෙතු අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති දාසඛ්‍යං, එවමෙව මහාපුරිසො සම්බොධිහෙතු නිරාමිසවිත්තො සත්තානං අනුත්තරං හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො අත්තනො දානපාරම්. පරිපුරෙතුකාමො අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති යථාකාමකරණීයතං. කරවරණනයනාදිඅභිගපච්චඛිගං තෙන තෙන අත්ථිකානං අකම්පිතො අනොලීතො අනුජ්ජදෙති, න තත්ථ සජ්ජති න සඬකොචං ආපජ්ජති යථා තං බාහිරවත්ථුස්මිං, තථා හි මහාපුරිසො ද්විති ආකාරෙහි බාහිරවත්ථුං පරිච්චජති යථාසුඛං පරිභොගාය වා යාවකානං තෙසං මනොරථං පරිපුරෙත්තො, අත්තනො වසිභාවාය වා, තත්ථ සබ්බෙන සබ්බං මුත්තවාගො, එවමහං නිස්සඬිගභාවනාය සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සාමිති. එවං අජ්ඣක්තිකවත්ථුස්මිත්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යං අජ්ඣක්තිකවත්ථු දීයමානං යාවකස්ස එකන්තෙනෙව හිතාය සංවත්තති, තං දෙති, න ඉතරං. න ච මහාපුරිසො මාරස්ස මාරකායිකානං දෙවතානං වා විහිංසාධිජ්ජායානං අත්තනො අත්තභාවං අභිගපච්චඛිගානි වා ජානමානො දෙති “මා තෙසං අනත්ථො අභොසි”ති. යථා ච මාරකායිකානං, එවං තෙහි අත්ථාවච්චියානම්පි න දෙති, නපි උම්මත්තකානං. ඉතරෙසං පන යාවියමානො සමනන්තරමෙව දෙති, තාදිසාය යාවනාය දුල්ලභභාවතො තාදිසස්ස ච දානස්ස දුක්කරභාවතො.

අභයදානං පන රාජතො චොරතො අග්ගිතො උදකතො චෙරිපුග්ගලතො සීහඛ්‍යග්ගදිවාළමිගතො නාගයක්ඛරක්ඛසපිසාවාදිතො සත්තානං භයෙ පච්චුපට්ඨිතෙ තතො පරිත්තාණභාවෙන වෙදිතබ්බං.

ධම්මදානං පන අසංකිලිට්ඨවිත්තස්ස අවිපරිතා ධම්මදෙසනා, ඔපායිකො හිතස්ස උපදෙසො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන යෙන සාසනෙ අනොතිණ්ණානං අවතාරණං ඔතිණ්ණානං පරිපාවනං. තත්ථායං නයො – සඬබ්බෙපතො තාව දානකථා සීලකථා සග්ගකථා කාමානං ආදීනවො සංකිලෙසො ච නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො. විත්ථාරතො පන සාවකබොධියං අධිමුත්තවිත්තානං සරණගමනං සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා ජාගරියානුයොගො සත්ත සද්ධම්මා අට්ඨන්තිංසාය

ආරම්මණෙසු කම්මකරණවසෙන සමථානුයොගො රූපකායාදීසු විපස්සනාහිනිවෙසෙසු යථාරහං අහිනිවෙසමුබෙන විපස්සනානුයොගො, තථා විසුද්ධිපටිපදා සම්මත්තගහණං නිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා චතස්සො පටිසම්භිදා සාවකබොධිති එතෙසං ගුණසංකිත්තනවසෙන යථාරහං තත්ථ තත්ථ පතිට්ඨාපනා පරියොදපනා ච. තථා පච්චෙකබොධියං සම්මාසම්බොධියඤ්ච අධිමුත්තානං සත්තානං යථාරහං දානාදිපාරමීතං සභාවරසලක්ඛණාදිසංකිත්තනමුබෙන තීසුපි අවත්ථාසු තෙසං බුද්ධානං මහානුභාවතාවිභාවනෙන යානද්වයෙ පතිට්ඨාපනා පරියොදපනා ච. එවං මහාපුරිසො සත්තානං ධම්මදානං දෙනි.

තථා මහාපුරිසො සත්තානං ආමිසදානං දෙන්තො “ඉමිනාහං දානෙන සත්තානං ආයුචණ්ණසුඛලපටිභානාදිසම්පත්තිඤ්ච රමණීයං අග්ගඵලසම්පත්තිඤ්ච නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්ති අන්තදානං දෙනි, තථා සත්තානං කාමකිලෙසපිපාසාචූපසමාය පානං දෙනි, තථා සුචණ්ණවණ්ණකාය හිරොත්තජපාලඬිකාරස්ස ච නිජ්ජත්තියා චත්ථානි දෙනි, තථා ඉද්ධිවිධස්ස වෙච නිබ්බානසුඛස්ස ච නිජ්ජත්තියා යානං දෙනි, තථා සීලගන්ධනිජ්ජත්තියා ගන්ධං දෙනි, තථා බුද්ධගුණසොභානිජ්ජත්තියා මාලාවිලෙපනං දෙනි, බොධිමණ්ඩාසනනිජ්ජත්තියා ආසනං දෙනි, තථාගතසෙය්‍යානිජ්ජත්තියා සෙය්‍යං දෙනි, සරණභාවනිජ්ජත්තියා ආවසථං දෙනි, පඤ්චවක්ඛුපටිලාභාය පදීපෙය්‍යං දෙනි, ඛ්‍යාමජ්ජභානිජ්ජත්තියා රූපදානං දෙනි, බ්‍රහ්මස්සරනිජ්ජත්තියා සද්දදානං දෙනි, සබ්බලොකස්ස පියභාවාය රසදානං දෙනි, බුද්ධසුබ්‍රමාලභාවාය ඵොට්ඨබ්බදානං දෙනි, අජරාමරභාවාය හෙසජ්ජදානං දෙනි, කිලෙසදාසඛ්‍යවිමොචනත්ථං දාසානං භූජිස්සතාදානං දෙනි, සද්ධම්මාහිරනියා අනවජ්ජබ්බිඬාරතිහෙතුදානං දෙනි, සබ්බෙපි සත්තෙ අරියාය ජාතියා අත්තනො පුත්තභාචූපනයනාය පුත්තදානං දෙනි, සකලස්සපි ලොකස්ස පතිභාචූපගමනාය දාරදානං දෙනි, සුභලක්ඛණසම්පත්තියා සුචණ්ණමණිමුත්තාපවාලාදිදානං, අනුඛ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා නානාවිධවිභූසනදානං, සද්ධම්මකොසාධිගමාය විත්තකොසදානං, ධම්මරාජභාවාය රජ්ජදානං, ඤානාදිසම්පත්තියා ආරාමුය්‍යානතලාකචනදානං, චක්කඬිකිතෙහි පාදෙහි බොධිමණ්ඩුපසඬිකමනාය වරණදානං, චතුරොසනිත්ථරණාය සත්තානං සද්ධම්මහත්ථදානත්ථං හත්ථදානං, සද්ධිත්ථියාදිපටිලාභාය කණ්ණනාසාදිදානං, සමන්තවක්ඛුපටිලාභාය චක්ඛුදානං, “දස්සනසවනානුස්සරණපාරිවරියාදීසු සබ්බකාලං සබ්බසත්තානං හිතසුඛාවහො, සබ්බලොකෙන ච උපජීවිතබ්බො මෙ කායො භවෙය්‍යා”ති මංසලොහිතාදිදානං, “සබ්බලොකුත්තමො භවෙය්‍යා”න්ති උත්තමඬිගදානං දෙනි.

එවං දදන්තො ච න අනෙසනාය දෙනි, න ච පරොපසානෙන, න භයෙන, න ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙය්‍යරොසනෙන, න පණිතෙ සති ලුඛං, න

අත්තුක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාහිසඤ්ඤාය, න යාවකජ්ගුච්ඡාය, න අවිත්තීකාරෙන දෙනි, අථ ඛො සක්කච්චං දෙනි, සහත්ථෙන දෙනි, කාලෙන දෙනි, විත්තීකත්වා දෙනි, අවිභාගෙන දෙනි. තීසු කාලෙසු සොමනස්සිතො දෙනි, තතො ඵච ව දත්වා න පච්ඡානුතාපී භොති. න පටිග්ගාහකවසෙන මානාවමානං කරොති, පටිග්ගාහකානං පියසමුදාවාරො භොති වදඤ්ඤා යාවයොගො සපරිවාරදායකො. අන්තදානඤ්ඤි දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමි”ති වත්ථාදීහි සද්ධිං දෙනි. තථා වත්ථදානං දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමි”ති අන්තාදීහි සද්ධිං දෙනි. යානදානාදීසුපි එසෙව නයො.

තථා රූපදානං දෙන්තො ඉතරාරම්මණානිපි තස්ස පරිවාරං කත්වා දෙනි, ඵචං සෙසෙසුපි. තත්ථ රූපදානං නාම නීලපිතලොහිතඛදානාදිවණ්ණාසු පුප්ඵවත්ථධාතුසු අඤ්ඤතරං ලභිත්වා රූපවසෙන ආභුජිත්වා “රූපදානං දස්සාමි, රූපදානං මය්හ”න්ති වින්තෙත්වා තාදිසෙ දක්ඛිණෙය්‍යා දානං පතිට්ඨාපෙති සවත්ථුකං කත්වා. එතං රූපදානං නාම.

සද්දදානං පන හෙරිසද්දාදිවසෙන වෙදිතඛිඛං. තත්ථ සද්දං කන්දමුලානි විය උප්පාටෙත්වා නීලුප්පලහත්ථකං විය ච හත්ථෙ යපෙත්වා දාතුං න සක්කා, සවත්ථුකං පන කත්වා දෙන්තො සද්දදානං දෙනි නාම. තස්මා යදා “සද්දදානං දස්සාමි”ති හෙරිමුදිඬිගාදීසු අඤ්ඤතරෙන තුරියෙන තිණ්ණං රතනානං උපහාරං කරොති කාරොති ච, “සද්දදානං මෙ”ති හෙරිආදීනි යපෙති යපාපෙති ච. ධම්මකට්ඨිකානං පන සරහෙසජ්ජං තෙලථාණිතාදිං දෙනි, ධම්මස්සවනං සොසෙති, සරහඤ්ඤං භණති, ධම්මකථං කථෙති, උපනිසින්නකකථං අනුමොදනකථකද්ව කාරොති කාරොති ච, තදා සද්දදානං නාම භොති.

තථා ගන්ධදානං මූලගන්ධාදීසු අඤ්ඤතරං රජනීයං ගන්ධවත්ථුං පිංසිතමෙව වා ගන්ධං යංකිඤ්චි ලභිත්වා ගන්ධවසෙන ආභුජිත්වා “ගන්ධදානං දස්සාමි, ගන්ධදානං මය්හ”න්ති බුද්ධරතනාදීනං පූජං කාරොති කාරොති ච, ගන්ධපූජනත්ථාය අගරුවන්දනාදිකෙ ගන්ධවත්ථුකෙ පරිච්චජති. ඉදං ගන්ධදානං.

තථා මූලරසාදීසු යංකිඤ්චි රජනීයං රසවත්ථුං ලභිත්වා රසවසෙන ආභුජිත්වා “රසදානං දස්සාමි, රසදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙනි, රසවත්ථුමෙව වා ධඤ්ඤගවාදිකං පරිච්චජති. ඉදං රසදානං.

තථා ථොට්ඨබ්බදානං මඤ්චපීඨාදිවසෙන අත්ථරණපාචුරණාදිවසෙන ච වෙදිතඛිඛං. යදා හි මඤ්චපීඨිසිඛිම්බොහනාදිකං නිවාසනපාරුපනාදිකං වා සුඛසම්ඵස්සං රජනීයං අනවජ්ජං ථොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා ථොට්ඨබ්බවසෙන ආභුජිත්වා “ථොට්ඨබ්බදානං දස්සාමි, ථොට්ඨබ්බදානං

මය්හ'න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙති. යථාචුත්තං චොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා පරිච්චජති, ඉදං චොට්ඨබ්බදානං.

ධම්මදානං පන ධම්මාරම්මණස්ස අධිප්පෙතත්තා ඔප්පානජීවිතවසෙන වෙදිතබ්බං. ඔජාදීසු හි අඤ්ඤතරං රජනීයං වත්ථුං ලභිත්වා ධම්මාරම්මණවසෙන ආභුජිත්වා “ධම්මදානං දස්සාමි, ධම්මදානං මය්හ'න්ති සජ්ජිතවනීතාදිඔප්දානං දෙති. අමබ්‍යානාදිඅට්ඨවිධපානදානං දෙති, ජීවිතදානන්ති ආභුජිත්වා සලාකහත්තපක්ඛිකහත්තාදීනි දෙති, අභාසුකභාවෙන අභිභූතානං බ්‍යාධිතානං වෙජ්ජෙ පච්චුපට්ඨාපෙති, ජාලං ඵාලාපෙති, කුමීනං විද්ධංසාපෙති, සකුණපඤ්ජරං විද්ධංසාපෙති, බන්ධනෙන බද්ධානං සත්තානං බන්ධනමොක්ඛං කාරෙති, මාසාතහෙරිං වරාපෙති, අඤ්ඤානි ව සත්තානං ජීවිතපරිත්තාණත්ථං ඵවරූපානි කම්මානි කරොති කාරාපෙති ව. ඉදං ධම්මදානං නාම.

සබ්බමෙතං යථාචුත්තං දානසම්පදං සකලලොකහිතසුඛාය පරිණාමෙති. අත්තතො ව සම්මාසම්බොධියා අකුප්පාය විමුක්තියා අපරික්ඛයස්ස ඡන්දස්ස අපරික්ඛයස්ස විරියස්ස අපරික්ඛයස්ස සමාධිස්ස අපරික්ඛයස්ස පටිභානස්ස අපරික්ඛයස්ස ඤාණස්ස අපරික්ඛයාය විමුක්තියා පරිණාමෙති. ඉමඤ්ච දානපාරමිං පටිපජ්ජන්තෙන මහාසත්තෙන ජීවිතෙ අනිච්චසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨාපෙතබ්බා තථා භොගෙසු, බහුසාධාරණතා ව නෙසං මනසිකාතබ්බා, සත්තෙසු ව මහාකරුණා සතතං සමිතං පච්චුපට්ඨාපෙතබ්බා. ඵවඤ්චි භොගෙ ගහෙතබ්බසාරං ගණ්හන්තො ආදිත්තතො විය අගාරතො සබ්බං සාපතෙය්‍යං අත්තානඤ්ච බහි නිහරන්තො න කිඤ්චි සෙසෙති, න කත්ථවි විභාගං කරොති, අඤ්ඤදත්ථු නිරපෙක්ඛො නිස්සජ්ජති ඵව. අයං තාව දානපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

සීලපාරමියා පන අයං පටිපත්තික්කමො – යස්මා සබ්බඤ්ඤසීලාලඬිකාරෙහි සත්තෙ අලඬිකරිතුකාමෙන මහාපුරිසෙන ආදිතො අත්තතො ඵව තාව සීලං විසොධෙතබ්බං. තත්ථ ව චතුහි ආකාරෙහි සීලං විසුජ්ඣති – අජ්ඣාසයවිසුද්ධිතො, සමාදානතො, අවිතික්කමනතො, සති ව විතික්කමෙ පුන පටිපාකතිකකරණතො. විසුද්ධාසයතාය හි ඵකච්චො අත්තාධිපති හුත්වා පාපජීග්‍රවිජ්ජනසභාවො අජ්ඣත්තං හිරිධම්මං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාවාරො භොති. තථා පරතො සමාදානෙ සති ඵකච්චො ලොකාධිපති හුත්වා පාපතො උත්තසන්තො ඔත්තජ්ජධම්මං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාවාරො භොති. ඉති උභයථාපි ඵතෙ අවිතික්කමනතො සීලෙ පතිට්ඨහන්ති. අථ පන කදාචි සතිසම්මොසෙන සීලස්ස බණ්ඩාදිභාවො සියා. තායයෙව යථාචුත්තාය හිරොත්තජ්ජසම්පත්තියා බිජ්ජමෙව නං වුට්ඨානාදිනා පටිපාකතිකං කරොති.

තයිදං සීලං වාරිත්තං, වාරිත්තන්ති දුට්ඨං. තත්ථායං බොධිසත්තස්ස වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො – සබ්බසත්තෙසු තථා දයාපන්නවිත්තෙන

භවිතබ්බං, යථා සුපිනන්තෙනපි න ආසාතො උප්පජ්ජෙය්‍යා. පරුපකාරනිරතතාය පරසන්තකො අලගද්දො විය න පරාමසිතබ්බො. සචෙ පබ්බජිතො හොති, අබ්‍රහ්මවරියතොපි ආරාචාරී හොති සත්තවිධමෙථුනසංයොගවිරහිතො, පගෙව පරදාරගමනතො. සචෙ පන අපබ්බජිතො ගහට්ඨො සමානො පරෙසං දාරෙසු සදා පාපකං චිත්තමිපි න උප්පාදෙති. කථෙන්නො ච සච්චං හිතං පියං වචනං පරිමිතමෙව ච කාලෙන ධම්මිං කථං භාසිතා හොති, සබ්බත්ථ අනභිජ්ඣාලු අඛ්‍යාපන්නචිත්තො අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතඤ්ඤාණෙන ච සමන්නාගතො සම්මග්ගතෙසු සම්මාපටිපන්නෙසු නිව්ට්ඨසද්ධො හොති නිව්ට්ඨපෙමො.

ඉති චතුරාපායවට්ටදුක්ඛානං පථභූතෙහි අකුසලකම්මපථෙහි අකුසලධම්මෙහි ච ඔරමිත්වා සග්ගමොක්ඛානං පථභූතෙසු කුසලකම්මපථෙසු පනිට්ඨිතස්ස මහාපුරිසස්ස පරිසුද්ධාසයපයොගතාය යථාහිපත්ථිතා සත්තානං හිතසුඛපසංහිතා මනාරථා සීඝ්‍රං සීඝ්‍රං අහිනිප්ඵජ්ජන්ති, පාරමියො පරිපුරෙන්නි. ඵලංභූතො හි අයං. තත්ථ හිංසානිවත්තියා සබ්බසත්තානං අභයදානං දෙති, අප්පකසිරොතෙව මෙත්තාභාවනං සම්පාදෙති, ඵකාදස මෙත්තානිසංසෙ අධිගච්ඡති, අප්පාඛාධො හොති අප්පාතඨිකො, දීඝායුකො සුබ්බහුලො ලක්ඛණවිසෙසෙ පාපුණාති, දොසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති.

තථා අදින්නාදානනිවත්තියා චොරාදීහි අසාධාරණෙ හොගෙ අධිගච්ඡති. පරෙහි අනාසඨිකනීයො පියො මනාපො විස්සසනීයො විභවසම්පත්තිසු අලග්ගචිත්තො පරිච්චාගසීලො ලොභවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති.

අබ්‍රහ්මවරියනිවත්තියා අලොලො හොති සන්තකායචිත්තො, සත්තානං පියො හොති මනාපො අපරිසඨිකනීයො, කල්‍යාණො චස්ස කිත්තිසද්දො අබ්‍රහ්මගච්ඡති, අලග්ගචිත්තො හොති මාතුගාමෙසු අලුද්ධාසයො, නෙක්ඛම්මබ්‍රලො ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, ලොභවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති.

මුසාවාදනිවත්තියා සත්තානං පමාණභූතො හොති පච්චයිකො ථෙතො ආදෙය්‍යවචනො, දෙවතානං පියො මනාපො, සුරහිගන්ධමුඛො ආරක්ඛිතකායවච්ඡමාවාරො, ලක්ඛණවිසෙසෙ ච අධිගච්ඡති, කිලෙසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති.

පෙසුඤ්ඤනිවත්තියා පරුපක්කමෙහිපි අහෙජ්ජකායො හොති අහෙජ්ජපරිවාරො, සද්ධම්මෙසු ච අහෙජ්ජනකසද්ධො, දළ්භමිත්තො භවත්තරපරිචිතානං විය සත්තානං ඵකන්තපියො අසංකිලෙසබ්‍රලො.

ඵරුසවාචානිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො සුඛසීලො මධුරවචනො සම්භාවනීයො, අට්ඨඨගසමන්තාගතො වස්ස සරො නිබ්බත්තති.

සම්ඵප්පලාපනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවනීයො ච ආදෙය්‍යවචනො පරිමිතාලාපො. මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො, යානුප්පත්තිකෙන පටිභානෙන පඤ්භානං බ්‍යාකරණකුසලො, බුද්ධභූමියඤ්ච එකාය එව වාචාය අනෙකභාසානං සත්තානං අනෙකෙසං පඤ්භානං බ්‍යාකරණසමත්ථො හොති.

අනභිජ්ඣාලුතාය ඉච්ඡිතලාභී හොති, උළාරෙසු ච හොගෙසු රුචිං පටිලහති, ඛත්තියමහාසාලාදීනං සම්මතො හොති, පච්චත්ථිකෙහි අනභිභවනීයො, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලං න පාපුණාති, අප්පටිපුග්ගලො ච හොති.

අබ්‍යාපාදෙන පියදස්සනො හොති, සත්තානං සම්භාවනීයො පරහිතාහිනන්දිතාය ච සත්තෙ අප්පකසිරෙනෙව පසාදෙති, අලුඛසභාවො ච හොති මෙත්තාවිහාරී, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො.

මිච්ඡාදස්සනාභාවෙන කල්‍යාණෙ සභායෙ පටිලහති, සීසච්ඡෙදමපි පාපුණන්තො පාපකම්මං න කරොති, කම්මස්සකතාදස්සනතො අකොතුහලමඬගලිකො ච හොති, සද්ධම්මෙ වස්ස සද්ධා පතිට්ඨිතා හොති මූලජාතා, සද්දහති ච තථාගතානං බොධිං, සමයන්තරෙසු නාහිරමති උක්කාරට්ඨානෙ විය රාජහංසො, ලක්ඛණත්තයපරිජානනකුසලො හොති, අන්තෙ ච අනාවරණඤාණලාභී, යාව බොධිං න පාපුණාති, තාව තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ උක්කට්ඨුක්කට්ඨො ච හොති, උළාරුළාරා සම්පත්තියො පාපුණාති. ඉති හිදං සීලං නාම සබ්බසම්පත්තීනං අධිට්ඨානං, සබ්බබුද්ධගුණානං පභවභූමි, සබ්බබුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං මුඛං පමුඛන්ති බහුමානානං උප්පාදෙත්වා කායවච්ඡංයමෙ ඉන්ද්‍රියදමනෙ ආජීවවිසුද්ධියං පච්චයපරිහොගෙසු ච සතිසම්පජඤ්ඤාබලෙන අප්පමත්තෙන ලාභසක්කාරසීලොකං මිත්තමුඛපච්චත්ථිකං විය සල්ලක්ඛෙත්වා “කිකිච අණ්ඨ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සක්කච්චං සීලං සම්පාදෙතබ්බං. අයං තාව වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො.

වාරිත්තසීලෙ පන පටිපත්ති එවං වෙදිතබ්බා — ඉධ බොධිසත්තො කල්‍යාණමිත්තානං ගරුට්ඨානියානං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං කාලෙන කාලං කත්තා හොති, තථා තෙසං කාලෙන කාලං උපට්ඨානං කත්තා හොති, ගීලානානං කායවෙය්‍යාවට්ඨිකං. සුභාසිතපදානි සුත්වා සාධුකාරං කත්තා හොති, ගුණවත්තානං ගුණෙ වණ්ණෙතා පරෙසං අපකාරෙ ඛත්තා, උපකාරෙ අනුස්සරිතා, පුඤ්ඤානි අනුමොදිතා, අත්තනො පුඤ්ඤානි සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙන, සබ්බකාලං අප්පමාදවිහාරී කුසලෙසු ධම්මෙසු, සති ච අච්චයෙ අච්චයතො දිස්වා තාදිසානං

සහධම්මිකානං යථාභූතං ආවිකත්තා, උත්තරි ව සම්මාපටිපත්තිං සම්මදෙව පරිපුරෙතා.

තථා අත්තනො අනුරූපාසු අත්ථුපසංභිතාසු සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාසු දක්ඛො අනලසො සභායභාවං උපගච්ඡති. උප්පන්නෙසු ව සත්තානං බ්‍යාධිආදිදුක්ඛෙසු යථාරහං පතිකාරවිධායකො. ඤාතිභොගාදිබ්‍යසනපතිතෙසු සොකාපනොදනො උල්ලම්පනසභාවාවට්ඨිතො හුත්වා නිග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව නිග්ගණ්හනකො යාවදෙව අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනාය. පග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව පග්ගණ්හනකො. යානි පුරිමකානං මහාබොධිසත්තානං උළාරතමානි පරමදුක්කරානි අවිත්තෙය්‍යානුභාවානි සත්තානං එකන්තභිතසුඛාවහානි වරිතානි, යෙහි නෙසං බොධිසම්භාරා සම්මදෙව පරිපාකං අගමංසු, තානි සුත්වා අනුබ්බිග්ගො අනුත්‍රාසො තෙපි මහාපුරිසා මනුස්සා එව, කමෙන පන සික්ඛාපාරිපුරියා භාවිතත්තභාවා තාදිසාය උළාරතමාය ආනුභාවසම්පත්තියා බොධිසම්භාරෙසු උක්කංසපාරම්ප්පත්තා අහෙසුං, තස්මා මයාපි සීලාදිසික්ඛාසු සම්මදෙව තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යාය පටිපත්තියා අහම්පි අනුක්කමෙන සික්ඛං පරිපුරෙත්වා එකන්තනො තං පදං අනුපාපුණ්ණස්සාමීති සද්ධාපුරෙවාරිකං වීරියං අවිස්සජ්ජෙත්තො සම්මදෙව සීලෙසු පරිපුරකාරී හොති.

තථා පටිච්ඡන්තකල්‍යාණො හොති විවටාපරාධො, අප්පිවිණො සන්තුට්ඨො පවිච්ඡිතො අසංසට්ඨො දුක්ඛසහො අපරිතස්සනජාතිකො අනුද්ධනො අනුන්තලො අවපලො අමුඛරො අවිකිණ්ණවාචො සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො කුහනාදිමිච්ඡාජීවරහිතො ආචාරගොචරසම්පන්නො අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු ආරද්ධවීරියො පහිතත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛො, අප්පමත්තකම්පි කායෙ ජීවිතෙ වා අපෙක්ඛං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති, පගෙව අධිමත්තං. සබ්බෙපි දුස්සීලාහෙතුභූතෙ කොට්ඨපනාභාදිකෙ උපක්කිලෙසෙ පජහති විනොදෙති. අප්පමත්තකෙන ව විසෙසාධිගමෙන අපරිතුට්ඨො හොති, න සඬ්ඛොචං ආපජ්ජති, උපරුපරි විසෙසාධිගමාය වායමති.

යෙන යථාලද්ධා සම්පත්ති භානභාගියා වා යිතිභාගියා වා න හොති, තථා මහාපුරිසො අන්ධානං පරිණායකො හොති, මග්ගං ආවික්ඛති, බධිරානං හත්ථමුද්දාය සඤ්ඤං දෙති, අත්ථමනුග්ගාහෙති, තථා මුගානං. පීඨසජ්ජිකානං පීඨං දෙති යානං දෙති වාහෙති වා. අස්සද්ධානං සද්ධාපටිලාභාය වායමති, කුසීතානං උස්සාහජනනාය, මුට්ඨස්සතීනං සතිසමායොගාය, විබ්භන්තචිත්තානං සමාධිසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤානං පඤ්ඤාධිගමාය වායමති. කාමච්ඡන්දපරිපුට්ඨිතානං කාමච්ඡන්දපටිවිනොදනාය වායමති.

බ්‍යාපාදවීනමිද්ධඋද්ධවචකුක්කුචචවිචිකිච්ඡාපරිශුට්ඨිතානං

විචිකිච්ඡාවිනොදනාය වායමති. කාමචිතක්කාදිඅපකතානං කාමචිතක්කාදිච්ඡාවිතක්කවිනොදනාය වායමති. පුබ්බකාරීනං සත්තානං කතඤ්ඤානං නිස්සාය පුබ්බභාසි පියවාදී සඬගාහකො සදිසෙන අධිකෙන වා පච්චුපකාරෙන සම්මානෙනා හොති.

ආපදාසු සභායකිච්චං අනුතිට්ඨති. තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං පකතිසභාවඤ්ච පරිජානිත්වා යෙහි යථා සංවසිතබ්බං හොති, තෙහි තථා සංවසති. යෙසු ච යථා පටිපජ්ජිතබ්බං හොති, තෙසු තථා පටිපජ්ජති. තඤ්ච බො අකුසලතො වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනවසෙන, න අඤ්ඤථා. පරචිත්තානුරක්ඛණා හි බොධිසත්තානං යාවදෙව කුසලාභිවඩ්ඪියා. තථා හිතජ්ඣාසයෙනාපි පරො න හිංසිතබ්බො, න භණ්ඩිතබ්බො, න මඬිකුභාවමාපාදෙනබ්බො, න පරස්ස කුක්කුච්චං උප්පාදෙනබ්බං, න නිග්ගහට්ඨානෙ න වොදෙනබ්බො, න නීවතරං පටිපන්නස්ස අත්තා උච්චතරෙ යපෙනබ්බො, න ච පරෙසු සබ්බෙන සබ්බං අසෙවිනා භවිතබ්බං, න අතිසෙවිනා භවිතබ්බං, න අකාලසෙවිනා.

සෙවිතබ්බයුත්තෙ පන සත්තෙ දෙසකාලානුරූපං සෙවති. න ච පරෙසං පුරතො පියෙ විගරහති, අප්පියෙ වා පසංසති. න අවිස්සට්ඨවිස්සාසි හොති. න ධම්මිකං උපනිමන්තනං පටික්ඛිපති. න සඤ්ඤත්තිං උපගච්ඡති, නාධිකං පටිග්ගණ්හාති. සද්ධාසම්පන්නෙ සද්ධානිසංසකථාය සම්පහංසති. සීලසුත්තවාගපඤ්ඤාසම්පන්නෙ පඤ්ඤාසම්පන්නකථාය සම්පහංසති. සචෙ පන බොධිසත්තො අභිඤ්ඤාබලජපත්තො හොති, පමාදාපන්නෙ සත්තෙ අභිඤ්ඤාබලෙන යථාරහං නිරයාදිකෙ දස්සෙන්නො සංවෙජෙත්වා අස්සද්ධාදිකෙ සද්ධාදීසු පතිට්ඨාපෙති. සාසනෙ ඕතාරෙති. සද්ධාදිගුණසම්පන්නෙ පරිපාචෙති. එවමයං මහාපුරිසස්ස වාරිත්තභූතො අපරිමාණො පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො උපරූපරි අභිවඩ්ඪතීති චෙදිතබ්බං.

අපි ච යා සා “කිං සීලං කෙනට්ඨෙන සීල”න්තිආදිනා පුච්ඡං කත්වා “පාණාතිපාතාදීහි විරමන්තස්ස වත්තපටිපත්තිං වා පුරෙන්නස්ස චෙනනාදයො ධම්මා සීල”න්තිආදිනා නයෙන නානජ්ජකාරතො සීලස්ස විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.6 ආදයො) වුත්තා, සා සබ්බාපි ඉධ ආහරිත්වා වත්තබ්බා. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ සාවකබොධිසත්තවසෙන සීලකථා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තවසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බඬිගමං කත්වා වත්තබ්බාති අයමෙව විසෙසො. යතො ඉදං සීලං මහාපුරිසො යථා න අත්තනො දුග්ගතියං පරික්කිලෙසවිමුත්තියා සුගතියම්පි, න රජ්ජසම්පත්තියා, න චක්කවත්ති, න දෙව, න සක්ක, න මාර, න බ්‍රහ්මසම්පත්තියා පරිණාමෙති, තථා න අත්තනො තෙවිජ්ජතාය, න ඡළභිඤ්ඤතාය, න චතුප්පටිසම්භිදාධිගමාය, න සාවකබොධියා, න

පච්චෙකබොධියා, පරිණාමෙති, අථ බො සබ්බඤ්ඤාභාවෙන සබ්බසත්තානං අනුත්තරසීලාලඤ්ඤාකාරසම්පාදනත්ථමෙව පරිණාමෙතීති. අයං සීලපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

තථා යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා ආදීනවදස්සනපුබ්බභිගමා කාමෙහි ච භවෙහි ච නික්ඛමනවසෙන පවත්තා කුසලචිත්තුප්පත්ති නෙක්ඛම්මපාරමී, තස්මා සකලසංකිලෙසනිවාසනට්ඨානතාය පුත්තදාරාදීහි මහාසම්බාධතාය කසිවාණ්ණප්පාදිනානාවිධකම්මන්තාධිට්ඨානඛ්‍යාකුලතාය ච සරාවාසස්ස නෙක්ඛම්මසුඛාදීනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බන්දු විය ච අවලිය්භමානා පරිත්තස්සාදා විපුලානත්ථානුබන්ධාති ච, විජ්ජුලතොභාසෙන ගහෙතබ්බනච්චං විය පරිත්තකාලුපලබ්භා, උම්මත්තකාලඤ්ඤාකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බා, කරිසාවච්ඡාදනා විය පතිකාරභූතා, උදකතෙමිතභිගුලියා තනුදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣත්තභොජනං විය සාබාධා, බලියාමිසං විය බාසනසන්තිපාතකාරණං, අග්ගිසත්තාපො විය කාලත්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිභෙතුභූතා, මක්කටලෙපො විය බන්ධනිමිත්තං, සාතකාවච්ඡාදනා විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපත්තගාමවාසො විය භයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදීනං ආමිසභූතා, ඡණ්ඩසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අන්තොදාහකා, පුරාණකුපාවලම්බිබිරණමධුපිණ්ඩං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය පිපාසාභෙතුභූතා, සුරාමෙරයං විය නීවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදතාය අට්ඨිකභිකලුපමාතිආදීනා (ම. නි. 1.234; 2.42; පාචි. 417; මහානි. 3; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 147) ච නයෙන ආදීනවං සල්ලක්ඛෙත්වා තබ්බිපරියායෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන නෙක්ඛම්මපච්චෙකඋපසම්පුඛාදීසු නින්තපොණපබ්භාරචිත්තෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පටිපජ්ජිතබ්බං. යස්මා පන නෙක්ඛම්මං පබ්බජ්ජාමුලකං, තස්මා පබ්බජ්ජා තාව අනුට්ඨාතබ්බා. පබ්බජ්ජමනුකිට්ඨන්තෙන ච මහාසත්තෙන අසති බුද්ධුප්පාදෙ කම්මවාදීනං කිරියවාදීනං තාපසපරිබ්බාජකානං පබ්බජ්ජා අනුට්ඨාතබ්බා.

උප්පත්තෙසු පන සම්මාසම්බුද්ධෙසු තෙසං සාසනෙ ඵච පබ්බජිතබ්බං. පබ්බජිත්වා ච යථාචුත්තෙ සීලෙ පතිට්ඨිතෙන තස්සා ඵච හි සීලපාරමියා වොදාපනත්ථං ධුතගුණා සමාදාතබ්බා. සමාදින්නධුතධම්මා හි මහාපුරිසා සම්මදෙව තෙ පරිහරන්තා අප්පිවිජාසන්තුට්ඨාසල්ලෙඛපච්චෙකඅසංසග්ගවීරියාරම්භසුභරතාදි- ගුණසලිලචික්ඛාලිතකිලෙසමලතාය අනවජ්ජසීලවතගුණපරිසුද්ධසබ්බසමාවාරා පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨිතා චතුත්ථං භාවනාරාමතාසඤ්ඤාතං අරියවංසං අධිගන්තුං චත්තාරිසාය ආරම්මණෙසු යථාරහං උපචාරජ්ජනාහෙදං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. ඵචං හිස්ස සම්මදෙව නෙක්ඛම්මපාරමී පරිපුරිතා භොති.

ඉමස්මිං පන යානෙ තෙරසහි ධුතඨමිමෙහි සද්ධිං දස කසිණානි, දස අසුභානි, දසානුස්සතියො, චත්තාරො භ්‍රමවිහාරා, චත්තාරො ආරුප්පා, එකා සඤ්ඤා, එකං චචත්ථානන්ති චත්තාරිසාය සමාධිභාවනාය කම්මට්ඨානානි භාවනාවිධානඤ්ච විත්ථාරතො චත්තබ්බානි. තං පනෙතං සබ්බං යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22 ආදයො, 47, 55) සබ්බාකාරතො විත්ථාරෙත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්චි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන චුත්තං, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බඨගමං කත්වා චත්තබ්බන්ති අයමෙව විසෙසොති. එවමෙත්ථ තෙක්ඛම්මපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා පඤ්ඤාපාරමිං සම්පාදෙතුකාමෙන යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන මොහෙන සහ න චත්තති, තස්මා මොහකාරණානි තාව බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජෙතබ්බානි. තත්ථිමානි මොහකාරණානි – අරති තන්දි විජම්භිතා ආලසියං ගණසඬගණිකාරාමතා නිද්දාසීලතා අනිච්ඡයසීලතා ඤාණස්මිං අකුතුහලතා මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස න සම්මාපරිභාරො අසමාහිතචිත්තතා දුප්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤවත්තානං අපයිරුපාසනා අත්තපරිභවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො කායදළ්භිබ්බුලතා අසංවෙගසීලතා පඤ්ච නිවරණානි. සඬබ්බෙපතො යෙ වා පන ධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පන්නා පඤ්ඤා නුප්පජ්ජති, උප්පන්නා පරිභායති. ඉති ඉමානි සම්මොහකාරණානි පරිවජ්ජෙත්තෙන බාහුසච්චෙ ඤානාදීසු ච යොගො කරණීයො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො – පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො චත්තාරි සච්චානි බාවිසතින්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පටිච්චසමුප්පාදො තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මප්පකාරහෙදා ව, යානි ච ලොකෙ අනවජ්ජානි විජ්ජාට්ඨානානි, යෙ ච සත්තානං හිතසුඛවිධානයොග්ගා බ්‍යාකරණවිසෙසා, ඉති එවං පකාරං සකලමෙව සුතවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බඨගමාය පඤ්ඤාය සතියා වීරියෙන ච සාධුකං උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි ඕගාහෙත්වා තත්ථ ච පරෙසං පතිට්ඨාපනෙන සුතමයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බො.

තථා සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාසු යානුප්පත්තිකපටිභානභූතා ආයාපායඋපායකොසල්ලභූතා ච පඤ්ඤා හිතෙසිතං නිස්සාය තත්ථ තත්ථ යථාරහං පවත්තෙතබ්බො. තථා ඛන්ධාදීනං සභාවධම්මානං ආකාරපරිවිතක්කනමුඛෙන තෙ නිජ්ඣානං බ්‍රමාපෙත්තෙන චිත්තාමයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බො. ඛන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිග්ගහණවසෙන ලොකියපරිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්තෙන පුබ්බභාගභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බො. එවඤ්චි නාමරූපමත්තමීදං යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙව නිරුප්ඤ්ඤාති ව, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරෙතා වා, හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චං,

උදයබ්බයපටිපීළනටියෙන දුක්ඛං, අවසවත්තනටියෙන අනත්තාති අජ්ඣාත්තිකධම්මෙ බාහිරකධම්මෙ ච නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ ආසඬ්ගං පජහන්තො පරෙ ච තත්ථ තං ජහාපෙන්නො කෙවලං කරුණාවසෙනෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ජන්ති, තාව යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාවනෙහි පතිට්ඨපෙන්නො ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො අභිඤ්ඤායො ච ලොකියා වසීභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය මත්ථකං පාපුණාති.

තත්ථ යා ඉමා ඉද්ධිවිධඤාණං දිබ්බසොතධාතුඤාණං වෙතොපරියඤාණං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤාණං යථාකම්මුපගඤාණං අනාගතංසඤාණන්ති සපරිහණ්ඩා පඤ්චලොකියඅභිඤ්ඤාසඬ්ඛාතා භාවනාපඤ්ඤා, යා ච ඛන්ධායතනධාතුඉන්ද්‍රියසච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදෙසු භූමිභූතෙසු ධම්මෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා සිලවිසුද්ධිචිත්තවිසුද්ධිති මූලභූතාසු ඉමාසු ද්විසු විසුද්ධිසු පතිට්ඨාය දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිමග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධි- පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිඤාණදස්සනවිසුද්ධිති සරිරභූතා ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තෙන භාවෙනබ්බා ලොකියලොකුත්තරහෙදා භාවනාපඤ්ඤා, තාසං සම්පාදනවිධානං යස්මා “තත්ථ එකොපි හුත්වා බහුධා භොතීතිආදිකං ඉද්ධිවිකුබ්බනං කාතුකාමෙන ආදිකම්මිකෙන යොගිනා”තිආදිනා “ඛන්ධාති රූපක්ඛන්ධො වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදිනා ච විසයවිභාගෙන සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.430 ආදයො) සබ්බාකාරතො චිත්ථාරොත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන පඤ්ඤා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණූපායකොසල්ලපුබ්බඬ්ඛමං කත්වා චත්තබ්බා, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං අපාපෙත්වා පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියංයෙව විපස්සනා යපෙතබ්බාති අයමෙව විසෙසො. එවමෙත්ථ පඤ්ඤාපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා යස්මා සම්මාසම්බොධියා කතාහිනීභාරෙන මහාසත්තෙන පාරම්පරිපුරණත්ථං සබ්බකාලං යුත්තප්පයුත්තෙන හවිතබ්බං ආබද්ධපරිකරණෙන, තස්මා කාලෙන කාලං “කො නු බො අජ්ජ මයා පුඤ්ඤසම්භාරො ඤාණසම්භාරො වා උපවිතො, කිං වා මයා පරහිතං කත”න්ති දිවසෙ දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තහිතත්ථං උස්සාහො කරණීයො. සබ්බෙසම්පි සත්තානං උපකාරාය අත්තතො පරිග්ගහභූතං චත්ථු කායෙ ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛචිත්තෙන ඔස්සජිතබ්බං. යං කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං සම්බොධියං නින්තචිත්තෙනෙව කාතබ්බං, බොධියා පරිණාමෙතබ්බං. උළාරෙහි ඉත්තරෙහි ච කාමෙහි

බුද්දකනිකායෙ වරියාපිටක-අට්ඨකථා උද්දානගාථාවණ්ණනා විනිවත්තවිත්තෙනෙව හවිතබ්බං. සබ්බාසුපි ඉතිකත්තබ්බතාසු උපායකොසල්ලං පච්චුපට්ඨාපෙත්වාච පටිපජ්ජිතබ්බං.

තස්මිං තස්මිං සත්තහිතෙ ආරද්ධවීරියෙන හවිතබ්බං ඉට්ඨානිට්ඨාදිසබ්බසහෙන අවිසංවාදිනා. සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො මෙත්තාය කරුණාය ච ඵරිතබ්බා. යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුප්පත්ති, සබ්බා සා අත්තනි පාටිකඬිබ්බතබ්බා. සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං අබ්භනුමොදිතබ්බං. බුද්ධානං මහත්තතා මහානුභාවතා අභිණ්භං පච්චචෙක්ඛිතබ්බා. යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං බොධිනිත්තවිත්තපුබ්බඬගමං කාතබ්බං. ඉමිනා හි උපායෙන දානාදීසු යුත්තප්පයුත්තස්ස ථාමවතො දළ්භපරක්කමස්ස මහාසත්තස්ස බොධිසත්තස්ස අපරිමෙයොසා පුඤ්ඤසම්භාරො ඤාණසම්භාරො ච දිවසෙ දිවසෙ උපවීයති.

අපි ච සත්තානං පරිභොගත්ථං පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරීරං ජීවිතඤ්ච පරිච්චජිත්වා බුජ්ජිපාසාසීතුණ්භවාතාතපාදිදුක්ඛපතිකාරො පරියෙසිතබ්බො උපනෙතබ්බො ච. යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපතිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණීයෙසු ආරාමුය්‍යානපාසාදතළාකාදීසු අරඤ්ඤායතනෙසු ච කායවිත්තසත්තාපාභාවෙන අභිනිබ්බුතත්තා අත්තනා සුඛං පටිලහති, යඤ්ච සුණාති බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධා මහාබොධිසත්තා ච නෙක්ඛම්මපටිපත්තියං යිතා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරභූතං ඊදිසං නාම ඤානසමාපත්තිසුඛං අනුභවන්තීති, තං සබ්බං සබ්බසත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරතීති. අයං තාව නයො අසමාහිතභූමියං පතිට්ඨිතස්ස.

සමාහිතභූමියං පන පතිට්ඨිතො අත්තනා යථානුභූතං විසෙසාධිගමනිබ්බත්තං පීතිං පස්සද්ධිං සුඛං සමාධිං යථාභූතඤාණඤ්ච සත්තෙසු අධිමුච්චන්තො උපසංහරති පරිණාමෙති. තථා මහති සංසාරදුක්ඛෙ තස්ස ච නිමිත්තභූතෙ කිලෙසාහිසඬබාරදුක්ඛෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං දිස්වා තත්‍රාපි ඡෙදනභෙදනථාලනපිංසනග්ගිසත්තාපාදිජනිතා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා නිරන්තරං විරකාලං වෙදියන්තෙ නාරකෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං කුජ්ඣනසත්තාපනවිහෙයනහිංසනපරාධීනතාදීහි මහාදුක්ඛං අනුභවන්තෙ තිරච්ඡානගතෙ, ජොතිමාලාකුලසරීරෙ බුජ්ජිපාසාචාතාතපාදීහි ඩය්භමානෙ ච විසුස්සමානෙ ච චන්තබ්බෙළාදිආභාරෙ උද්ධබාහුං විරචන්තෙ නිජ්ඣාමතණ්හිකාදිකෙ මහාදුක්ඛං වෙදියමානෙ පෙතෙ ච, පරියෙට්ඨිමුලකං මහන්තං අනායබ්‍යසනං පාපුණන්තෙ හත්ථච්ඡෙදාදිකාරණායොගෙන දුබ්බණ්ණදුද්දසිකදලිද්දාදිභාවෙන බුජ්ජිපාසාදිආබාධයොගෙන බලවන්තෙහි අභිභවතීයතො පරෙසං වහනතො පරාධීනතො ච, නාරකෙ පෙතෙ තිරච්ඡානගතෙ ච, අතිසයන්තෙ අපායදුක්ඛනිබ්බිසෙසං දුක්ඛමනුභවන්තෙ මනුස්සෙ ච, තථා විසයවිසපරිභොගවික්ඛිත්තවිත්තතාය රාගාදිපරිළාහෙන ඩය්භමානෙ වාතවෙගසමුට්ඨිතජාලාසමිද්ධසුක්ඛකට්ඨසන්තිපාතෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ විය

අනුපසන්තපරිලාභවුත්තිකෙ අනුපසන්තනිහතපරාධීනෙ කාමාවචරදෙවෙ ව,
මහතා වායාමෙන විදුරමාකාසං විගාහිතසකුන්තා විය බලවතා දුරෙ පාණිනා
බිත්තසරා විය ව, සතිපි විරජ්ජවත්තියං අනිච්චන්තිකතාය පාතපරියොසානා
අනතික්කන්තජාතිජරාමරණා එවාති රූපාරූපාවචරදෙවෙ ව පස්සන්තෙන
මහන්තං සංවෙගං පච්චුපට්ඨපෙත්වා මෙත්තාය කරුණාය ව අනොධිසො
සත්තා ඵරිතබ්බා. එවං කායෙන වාචාය මනසා ව බොධිසම්භාරෙ නිරන්තරං
උපවිනන්තෙන යථා පාරමියො පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, එවං සක්කච්චකාරිනා
සාතච්චකාරිනා අනොලීනවුත්තිනා උස්සාහො පවත්තෙතබ්බො, වීරියපාරමී
පරිසුරෙතබ්බා.

අපි

ව

අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යවිපුලොලාරවිමලනිරූපමනිරූපක්කිලෙසගුණනිවයනි
ධානභූතස්ස බුද්ධභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පහංසනයොග්ගං වීරියං නාම
අවිත්තෙය්‍යානුභාවමෙව, යං න පචුරජනා සොතුම්පි සක්කුණන්ති, පගෙව
පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිවිධා අභිනීභාරවිත්තුජ්ජත්ති, චතස්සො බුද්ධභූමියො,
චත්තාරි සඬිගභවත්ථුනි, කරුණෙකරසතා, බුද්ධධම්මෙසු සච්ඡිකරණෙන
විසෙසජ්ජවචයො නිජ්ඣානබන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරූපලෙපො,
සබ්බසත්තෙසු පියපුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො,
සබ්බදෙය්‍යධම්මපරිච්චාගො, තෙන ව නිරතිමානතා, අධිසිලාදිඅධිට්ඨානං,
තත්ථ ව අවඤ්චලතා, කුසලකිරියාසු පිතිපාමොජ්ජං, විවෙකනින්තවිත්තතා,
ඤානානුයොගො, අනවජ්ජධම්මෙන අතිත්ති, යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං
හිතජ්ඣාසයෙන දෙසනා, සත්තානං ඤායෙ නිවෙසනා, ආරම්භදල්හතා,
ධිරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං,
සමාපත්තිසු වසීභාවො, අභිඤ්ඤාසු බලජ්ජත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබොධො,
සතිපට්ඨානාදීසු යොගකම්මාහි යොගෙන
ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්තිති
එවමාදිකා සබ්බාපි බොධිසම්භාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමිජ්ඣකිති
අභිනීභාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරන්තරං
වීරියං යථා උපරූපරි විසෙසාවහං හොති, එවං සම්පාදෙතබ්බං.
සම්පජ්ජමානෙ ව යථාවුත්තෙ වීරියෙ ඛන්තිසච්චාධිට්ඨානාදයො ව
දානසිලාදයො ව සබ්බෙපි බොධිසම්භාරා තදධීනවුත්තිතාය සම්පන්නා එව
හොන්තිති ඛන්තිආදීසු ඉමිනාව නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බා.

ඉති සත්තානං සුබුපකරණපරිච්චාගෙන බහුධා අනුග්ගහකරණං දානෙන
පටිපත්ති, සීලෙන තෙසං
ජීවිතසාපතෙය්‍යදාරරක්ඛාඅභෙදපියහිතච්චනාවිහිංසාදිකාරණානි,
තෙක්ඛම්මෙන තෙසං ආමිසපටිග්ගහණධම්මදානාදිනා අනෙකවිධා
හිතවරියා, පඤ්ඤාය තෙසං හිතකරණුපායකොසල්ලං, වීරියෙන තත්ථ
උස්සාහාරම්භඅසංහීරානි, ඛන්තියා තදපරාධසහනං, සච්චෙන තෙසං
අවඤ්චනතදුපකාරකිරියාසමාදානාවිසංවාදනාදි, අධිට්ඨානෙන

තදුපකාරකරණෙ අනත්ථසම්පාතෙපි අවලනං, මෙත්තාය නෙසං
හිතසුඛානුවිත්තනං, උපෙක්ඛාය නෙසං උපකාරාපකාරෙසු
විකාරානාපත්තීති එවං අපරිමාණෙ සත්තෙ ආරබ්භ
අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාබොධිසත්තස්ස පුපුඡ්ජනෙහි අසාධාරණො
අපරිමෙයො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරූපවයො එත්ථ පටිපත්තීති වෙදිතබ්බං.
යො වෙතාසං පච්චයො වුත්තො, තස්ස ව සක්කච්චං සම්පාදනං.

කො විභාගොති? දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස
පරමත්ථපාරමියොති සමත්තිංසපාරමියො. තත්ථ කතාහිනිභාරස්ස
බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනිත්තාසයපයොගස්ස
කණ්ඨමම්මවොකිණ්ණො සුක්කධම්මා පාරමියො එව, තෙහි අවොකිණ්ණො
සුක්කධම්මා උපපාරමියො, අකණ්ඨඅසුක්කා පරමත්ථපාරමියොති කෙවි.
සමුදාගමනකාලෙසු වා පූරියමානා පාරමියො, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණො
උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණො පරමත්ථපාරමියො.
බොධිසත්තභූමියං වා පරහිතකරණතො පාරමියො, අත්තහිතකරණතො
උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසම්බිගමෙන
උභයහිතපරිපූරණතො පරමත්ථපාරමියො.

එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පණ්ඩානාරම්භපරිනිට්ඨානෙසු නෙසං
විභාගොති අපරෙ. දොසුපසමකරුණාපකතිකානං
භවසුඛවිමුත්තිසුඛපරමසුඛජ්ජත්තානං පුඤ්ඤපවයභෙදතො තබ්බිභාගොති
අඤ්ඤෙ. උජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතීනං
සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිතුනං
අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමී, උපපාරමී, පරමත්ථපාරමීති
බොධිසත්තස්සුජ්ජත්තීතො යථාචුත්තවිභාගොති කෙවි. චිත්තපණ්ඩිතො
යාව වචිපණ්ඩි, තාව පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, වචිපණ්ඩිතො යාව
කායපණ්ඩි, තාව පචත්තා උපපාරමියො, කායපණ්ඩිතො පභුති
පරමත්ථපාරමියොති අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන
පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, පරෙසං කාරාපනවසෙන පචත්තා
උපපාරමියො, සයංකරණවසෙන පචත්තා පරමත්ථපාරමියො”ති වදන්ති.

තථා භවසුඛාවහො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො
නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී, පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමීති
එකෙ. පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී,
අඬගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගො
දානපරමත්ථපාරමීති. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස තිව්ධස්සාපි භෙතු
අචිතික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියො, තෙසු එව තිව්ධෙසු වත්ථුසු
ආලයං උපච්ඡින්නිත්වා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො නෙක්ඛම්මපාරමියො,
උපකරණඬගජීවිතතණ්ඨං සමුහනිත්වා සත්තානං
හිතාහිතවිනිවිජයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියො.

යථාචුත්තතෙදානං පරිච්චාගාදීනං වායමනවසෙන තිස්සො වීරියපාරමියො,
 උපකරණභිගජීවිතන්තරායකරානං ඛමනවසෙන තිස්සො ඛන්තිපාරමියො,
 උපකරණභිගජීවිතතෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියො,
 දානාදිපාරමියො අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සමිජ්ඣන්තිති,
 උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියො,
 උපකරණාදිඋපසාතකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අවිජ්ජනවසෙන තිස්සො
 මෙත්තාපාරමියො, යථාචුත්තවත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු
 සත්තසඛ්ඛාරෙසු මජ්ඣන්තතාපට්ඨානවසෙන තිස්සො
 උපෙක්ඛාපාරමියොති එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතඛ්ඛාති.

කො සඛිගහොති? එත්ථ පන යථා එතා විභාගතො තිංසවිධාපි
 දානපාරමිආදිභාවතො දසවිධා, එවං
 දානසීලඛන්තිවීරියඝාතපඤ්ඤාසභාවෙන ඡබ්බිධා. එතාසු හි
 තෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සඛිගහිතා, තස්සා පබ්බජ්ජාභාවෙ,
 නීවරණවිවේකභාවෙ පන ඝාතපාරමියා කුසලධම්මභාවෙ ඡහිපි සඛිගහිතා.
 සච්චපාරමී සීලපාරමියා එකදෙසො එව වට්ඨිවර්තිසච්චපක්ඛෙ,
 ඤාණසච්චපක්ඛෙ පන පඤ්ඤාපාරමියා සඛිගහිතා. මෙත්තාපාරමී
 ඝාතපාරමියා එව. උපෙක්ඛාපාරමී ඝාතපඤ්ඤාපාරමීහි. අධිට්ඨානපාරමී
 සබ්බාහිපි සඛිගහිතාති.

එතෙසඤ්ච දානාදීනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධානං
 පඤ්චදසයුගලාදීනි පඤ්චදසයුගලාදිසාධකානි හොත්ති. සෙය්‍යාටීදං —
 දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරණාකරණයුගලසිද්ධි,
 දානඛන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානවීරියයුගලෙන
 වාගසුතයුගලසිද්ධි, දානඝාතයුගලෙන කාමදොසජ්ජහානයුගලසිද්ධි.
 දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලඛන්තිද්වයෙන
 පයොගාසයසුද්ධිද්වයසිද්ධි, සීලවීරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි,
 සීලඝාතද්වයෙන දුස්සීලාපරියුට්ඨානජ්ජහානද්වයසිද්ධි,
 සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, ඛන්තිවීරියයුගලෙන
 ඛමාතෙජ්ජවයසිද්ධි, ඛන්තිඝාතයුගලෙන
 විරොධානුරොධජ්ජහානයුගලසිද්ධි, ඛන්තිපඤ්ඤායුගලෙන
 පුඤ්ඤතාඛන්තිපට්ඨෙධදුකසිද්ධි, වීරියඝාතදුකෙන
 පග්ගහාවික්ඛෙපදුකසිද්ධි, වීරියපඤ්ඤාදුකෙන සරණදුකසිද්ධි,
 ඝාතපඤ්ඤාදුකෙන යානදුකසිද්ධි, දානසීලඛන්තිත්තිකෙන
 ලොභදොසමොහජ්ජහානත්තිකසිද්ධි, දානසීලවීරියත්තිකෙන
 හොගජීවිතකායසාරාදානත්තිකසිද්ධි, දානසීලඝාතත්තිකෙන
 පුඤ්ඤකිරියවත්ථුත්තිකසිද්ධි, දානසීලපඤ්ඤාතිකෙන
 ආමිසාහයධම්මදානත්තිකසිද්ධිති. එවං ඉතරෙහිපි තිකෙහි වතුක්කාදීනි ව
 යථාසම්භවං තිකානි ව වතුක්කාදීනි ව යොජෙතඛ්ඛාති.

එවං ඡබ්බිධානමපි පන ඉමාසං පාරමීනං චතුහි අධිට්ඨානෙනහි සඤ්ඤානො
 වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමීනං සමුහසඤ්ඤානො හි චත්තාරි අධිට්ඨානානි,
 සෙය්‍යාථිදං - සච්චාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානානි. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති,
 අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තත්ති අධිට්ඨානං, සච්චඤ්ඤානං අධිට්ඨානඤ්ඤානං,
 සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං අධිට්ඨානමෙතස්සාති වා සච්චාධිට්ඨානං.
 එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ අවිසෙසතො තාව ලොකුත්තරගුණ
 කතාහිනිභාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පටිඤ්ඤානුරූපං
 සබ්බපාරමිපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං. තාසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො
 වාගාධිට්ඨානං. සබ්බපාරමිතාගුණෙහි උපසමතො උපසමාධිට්ඨානං. තෙහි
 එව පරහිතොපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

විසෙසතො පන යාවකපනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමිති පටිජානනතො
 පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො
 මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිච්චාගතො

දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකදානදෙය්‍යධම්මක්ඛයෙසු
 ලොභදොසමොහහයවූපසමතො යථාරහං යථාකාලං යථා විධානඤ්ඤානං
 දානතො පඤ්ඤාත්තරතො ච කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධානං දානං.
 තථා සංවරසමාදානස්ස අවිතික්කමනතො දුස්සීලාපරිච්චාගතො
 දුච්චරිතවූපසමනතො පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානං සීලං.
 යථාපටිඤ්ඤං ඛමනතො, පරාපරාධවිකප්පපරිච්චාගතො,
 කොධපරිශුට්ඨානවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො, ච
 චතුරධිට්ඨානපද්ධානා ඛන්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො,
 විසදපරිච්චාගතො, අකුසලවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච
 චතුරධිට්ඨානපද්ධානං චීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුවිත්තනතො,
 නීවරණපරිච්චාගතො, විත්තවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච
 චතුරධිට්ඨානපද්ධානං ඤානං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතපායකොසල්ලතො,
 අනුපායකිරියාපරිච්චාගතො, මොහජපරිලාභවූපසමනතො,
 සබ්බඤ්ඤාපටිලාභතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානා පඤ්ඤා.

තත්ථ	දෙය්‍යපටිඤ්ඤානුවිධානෙනහි	සච්චාධිට්ඨානං.
චත්ථුකාමකිලෙසකාමපරිච්චාගෙනහි	වාගාධිට්ඨානං.	දොසදුක්ඛවූපසමෙහි
උපසමාධිට්ඨානං.	අනුබොධපටිච්චෙධෙනහි	පඤ්ඤාධිට්ඨානං.
තිවිධසච්චපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	සච්චාධිට්ඨානං.
තිවිධවාගපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	වාගාධිට්ඨානං.
තිවිධවූපසමපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	උපසමාධිට්ඨානං.
තිවිධඤාණපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

සච්චාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි වාගුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො
 පටිඤ්ඤානුවිධානතො ච, වාගාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි
 සච්චවූපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිච්චාගතො සබ්බපරිච්චාගඵලත්තා

ව, උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි කිලෙසපරිලාභවූපසමනතො කාමුපසමනතො කාමපරිලාභවූපසමනතො ව, පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගුපසමාධිට්ඨානානි ඤාණපුබ්බභිගමනො ඤාණානුපරිවත්තනතො වානි එවං සබ්බාපි පාරමියො සච්චජපභාවිතා වාගපරිබ්බාද්දිතා උපසමොපබුහිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා. සච්චඤ්ඤි එතාසං ජනකහෙතු. වාගො පරිග්ගාහකහෙතු, උපසමො පරිවුද්ධිහෙතු, පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙතු. තථා ආදිමිහි සච්චාධිට්ඨානං සච්චපටිඤ්ඤත්තා, මජ්ඣෙකං වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරහිතාය අත්තපරිච්චාගතො. අන්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බුපසමපරියොසානත්තා. ආදිමජ්ඣෙකපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො අසති අභාවතො යථාපටිඤ්ඤඤ්ච භාවතො.

තත්ථ මහාපුරිසා සත්තමත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි සච්චවාගාධිට්ඨානෙහි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා අත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි උපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානෙහි ව පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

තත්ථ අන්තිමභවෙ බොධිසත්තස්ස චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං. පරිපුණ්ණචතුරධිට්ඨානස්ස හි වරිමකභවූපපත්තීති එකෙ. තත්ත හි ගබ්භොක්කන්තිධීතිඅහිනික්ඛමනෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතො සම්පජානො සච්චාධිට්ඨානපාරිපූරියා සම්පතිජානො උත්තරාහිමුබො සත්තපදවිතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා දිසා ඔලොකෙන්වා සච්චානුපරිවත්තිතා වචසා – “අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදි.

උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතදස්සාවිනො චතුරධිමමපදෙසකොවිදස්ස යොබ්බනාරොග්‍යජීවිතසම්පත්තිමදානං උපසමො. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මහතො ඤාතිපරිවට්ටස්ස හත්ථගතස්ස ව චක්කවත්තිරජ්ජස්ස අනපෙක්ඛපරිච්චාගොති.

දුතියෙ යානෙ අභිසම්බොධියං චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති කෙවි. තත්ථ හි යථාපටිඤ්ඤං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චතුන්තං අරියසච්චානං අභිසමයො, තතො හි සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සබ්බකිලෙසුපක්කිලෙසපරිච්චාගො, තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසමජපත්ති, තතො හි උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අනාවරණඤාණපටිලාභො, තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තං අසිද්ධං, අභිසම්බොධියාපි පරමත්ථභාවතො.

තතියෙ යානෙ ධම්මවක්කජ්ජවත්තනෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අඤ්ඤා. තත්ථ හි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං උපසන්නස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තදපි අසිද්ධං, අපරියොසිතත්තා බුද්ධකිව්වස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතත්තා පරමත්ථසච්චසම්පත්තියා සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. සබ්බපට්ඨපට්ඨිකස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. සබ්බසඬ්ඛාරූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාපයොජනපරිනිට්ඨානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙත්තාබ්බෙත්තෙ අභිජාතියං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන කරුණාබ්බෙත්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන මුදිතාබ්බෙත්තෙ ධම්මවක්කජ්ජවත්තනෙ වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබ්බෙත්තෙ පරිනිබ්බානෙ උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්‍ර සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාහාරෙන සොචෙය්‍යං වෙදිතබ්බං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ආපදාසු ථාමො වෙදිතබ්බො. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. එවං සීලාජීවචිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතබ්බා. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දොසාගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ලොභාගතිං න ගච්ඡති අනභිසංඛගතො. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන භයාගතිං න ගච්ඡති අනපරාධතො. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මොහාගතිං න ගච්ඡති යථා භූතාවබ්බොධතො.

තථා පයමෙන අදුට්ඨො අධිවාසෙති, දුතියෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, තතියෙන අභිනො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසම්මුල්භො විනොදෙති. පයමෙන නෙක්ඛම්මසුඛජ්ජත්ති, ඉතරෙහි පටිවෙකඋපසමසම්බොධිසුඛජ්ජත්තියො භොන්තිති දට්ඨබ්බා. තථා විවෙකජජිතිසුඛසමාධිජජිතිසුඛඅජිතිජකායසුඛසතිපාරිසුද්ධිජ-උපෙක්ඛාසුඛජ්ජත්තියො එතෙහි චතුහි යථාක්කමං භොන්ති. එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසමුහසංඛගතො වෙදිතබ්බො. යථා ච චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසංඛගතො, එවං

කරුණාපඤ්ඤාහිපීති දට්ඨබ්බං. සබ්බොපි හි බොධිසම්භාරො කරුණාපඤ්ඤාහි සඬගහිතො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතා හි දානාදිගුණා මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති. එවමෙනාසං සඬගහො වෙදිතබ්බො.

කො සම්පාදනුපායොති? සකලස්සාපි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස සම්මාසම්බොධිං. උද්දිස්ස අනවසෙසසම්භරණං අවෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතා ආදරබහුමානයොගෙන, සාතච්චකාරිතා නිරන්තරයොගෙන, විරකාලාදියොගො ච අන්තරා අවොසානාපජ්ජනෙනාති. තං පනස්ස කාලපරිමාණං පරතො ආචි භවිස්සති. ඉති චතුරඬගයොගො එතාසං පාරමිතං සම්පාදනුපායො. තථා මහාසත්තෙන බොධාය පටිපජ්ජන්තෙන සම්මාසම්බොධාය බුද්ධානං පුරෙතරමෙව අත්තා නියානෙතබ්බො – “ඉමාහං අත්තභාවං බුද්ධානං නියානෙමි”ති. තංතංපරිග්ගභවත්ථුඤ්ච පටිලාභතො පුරෙතරමෙව දානමුඛෙ නිස්සජ්ජිතබ්බං. “යං කිඤ්චි මය්හං උප්පජ්ජනකං ජීවිතපරික්ඛාරජාතං, සබ්බං තං සති යාවකෙ දස්සාමි, තෙසං පන දින්තාවසෙසං එව මයා පරිභුඤ්ජිතබ්බං”න්ති.

එවං හිස්ස සම්මදෙව පරිච්චාගාය කතෙ චිත්තාහිසඬබාරෙ යං උප්පජ්ජති පරිග්ගභවත්ථු අවිඤ්ඤාණකං සවිඤ්ඤාණකං වා, තත්ථ යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ දානෙ අකතපරිවයො, පරිග්ගභවත්ථුස්ස පරිත්තභාවො, උළාරමනුඤ්ඤා, පරික්ඛයචිත්තාති චත්තාරො දානචිතිබන්ධා, තෙසු යදා මහාබොධිසත්තස්ස සංවිජ්ජමානෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු පච්චුපට්ඨිතෙ ච යාවකජනෙ දානෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති න කමති. තෙන නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. “අද්ධාහං දානෙ පුබ්බෙ අකතපරිවයො, තෙන මෙ එතරහි දාතුකම්‍යතා චිත්තෙ න සණ්ඨාති”ති. සො එවං මෙ ඉතො පරං දානාහිරතං චිත්තං භවිස්සති, හන්දාහං ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි, නනු මයා පටිකච්චෙව පරිග්ගභවත්ථු යාවකානං පරිච්චත්තන්ති දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස පට්ඨමො දානචිතිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස පරිත්තභාවෙ සති වෙකල්ලෙ ච ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “අහං බො පුබ්බෙ අදානසීලතාය එතරහි එවං පච්චයචිකලො ජාතො, තස්මා ඉදානි මයා පරිත්තෙන වා හීනෙන වා යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන අත්තානං පිළෙත්වාපි දානමෙව දාතබ්බං, යෙනාහං ආයතිමිපි දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති. සො ඉතරීතරෙන තං දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස දුතියො දානචිතිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙයාධම්මස්ස උළාරමනුඤ්ඤාය අදාතුකමායතාවිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති - “නනු තයා සජ්ජුරිස උළාරතමා සබ්බසෙට්ඨා සම්මාසම්බොධි අභිපත්ථිතා, තස්මා තදත්ථං තයා උළාරමනුඤ්ඤෙ එව දෙයාධම්මෙ දාතුං යුත්තරූප”න්ති. සො උළාරං මනුඤ්ඤඤ්ච දෙනි මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාපුරිසස්ස තතියො දානවිනිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දානං දෙන්තො යදා දෙයාධම්මස්ස පරික්ඛයං පස්සති, සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති - “අයං බො භොගානං සභාවො, යදිදං ඛයධම්මතා වයධම්මතා ව. අපි ව මෙ පුබ්බෙ තාදිසස්ස දානස්ස අකතත්තා එවං භොගානං පරික්ඛයො දිස්සති, හන්දාහං යථාලද්ධෙන දෙයාධම්මෙන පරිත්තෙන වා විපුලෙන වා දානමෙව දදෙයාං, යෙනාහං ආයතිං දානපාරමියා මත්ථකං පාපුණ්ණස්සාමි”ති. සො යථාලද්ධෙන දානං දෙනි මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස චතුත්ථො දානවිනිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො. එවං යෙ යෙ දානපාරමියා විනිබන්ධභූතා අනත්ථා, තෙසං තෙසං යථාරහං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිච්චනොදනං උපායො. යථා ව දානපාරමියා, එවං සීලපාරමිආදීසුපි දට්ඨබ්බං.

අපි ව යං මහාසත්තස්ස බුද්ධානං අත්තසන්නියායානනං, තං සම්මදෙව සබ්බපාරමීනං සම්පාදනුපායො. බුද්ධානඤ්චි අත්තානං නියායාතෙත්වා ධීතො මහාපුරිසො තත්ථ තත්ථ බොධිසම්භාරපාරිපුරියා සටෙන්තො වායමන්තො සරීරස්ස සුබුපකරණානඤ්ච උපච්ඡෙදකෙසු දුස්සහෙසුපි කිච්ඡෙසු දුරහිසම්භවෙසුපි සත්තසංඛාරසමුපනීතෙසු අනත්ථෙසු තිබ්බෙසු පාණහරෙසු “අයං මයා අත්තභාවො බුද්ධානං පරිච්චිත්තො, යං වා තං වා එත්ථ භොතු”ති තංනිමිත්තං න කම්පති න වෙධති, ඊසකම්පි අඤ්ඤථත්තං න ගච්ඡති, කුසලාරම්භෙ අඤ්ඤදත්ථු අවලාධිට්ඨානොව හොති, එවං අත්තසන්නියායානනම්පි එතාසං සම්පාදනුපායො.

අපි ව සමාසතො කතාභිනිභාරස්ස අත්තනි සිනෙහස්ස පරිසොසනං පරෙසු ව සිනෙහස්ස පරිවඩ්ඪනං එතාසං සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බොධිසමධිගමාය හි කතමහාපණ්ඩානස්ස මහාසත්තස්ස යාථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස අත්තනි සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති, මහාකරුණාසමාසෙවනෙන පන පියපුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙත්තාකරුණාසිනෙහො පරිවඩ්ඪති, තතො ව තංතදවත්ථානුරූපං අත්තපරසත්තානෙසු ලොභදොසමොහවිගමෙන විදුරිකතමච්ඡරියාදිබොධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසංඛාතෙන චතුහි සංඛගභවත්ථුහි

චතුරධිට්ඨානානුගතෙහි අවිචන්තං ජනස්ස සභිගහකරණෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං පරිපාවනඤ්ච කරොති.

මහාසත්තානඤ්ඤි මහාකරුණා මහාපඤ්ඤා ච දානෙන අලඬිකතා, දානං පියවචනෙන, පියවචනං අත්ථවරියාය, අත්ථවරියා සමානත්තතාය අලඬිකතා සභිගහිතා ච. තෙසං සබ්බෙපි සත්තෙ අත්තනා නිබ්බිසෙසෙ කත්වා බොධිසම්භාරෙසු පටිපජ්ජන්තානං සබ්බත්ථ සමානසුඛදුක්ඛතාය සමානත්තතාය සිද්ධි. බුද්ධභූතානම්පි ච තෙහෙව චතුහි සභිගහවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානපරිපූර්තාහිවුද්ධෙහි ජනස්ස අවිචන්තිකසභිගහකරණෙන අභිවිනයනං සිජ්ඣති. දානඤ්ඤි සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපූර්තාහිවුද්ධං, පියවචනං සච්චාධිට්ඨානෙන, අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන, සමානත්තතා උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපූර්තාහිවුද්ධා. තථාගතානඤ්ඤි සබ්බසාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්ත්ව හි තෙසං අවිසෙසතො එකිභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුක්තියා නානත්ත”න්ති. භොන්ති චෙත්ථ –

“සච්චො වාගී උපසන්තො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො;
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

“මහාකාරුණිකො සත්ථා, හිතෙසී ච උපෙක්ඛකො;
නිරපෙක්ඛො ච සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

“විරත්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ච උපෙක්ඛකො;
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

“සබ්බදා සබ්බසත්තානං, හිතාය ච සුඛාය ච;
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ච, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති.

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනත්ති? හෙට්ඨිමෙන තාව පරිච්ඡේදෙන චත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමෙන අට්ඨ අසඬ්ඛොයායාති මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන පන සොළස අසඬ්ඛොයායාති මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච. එතෙ ච හෙදා යථාක්කමං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවීරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්ඤි සද්ධා මන්දා හොති පඤ්ඤා තික්ඛා, සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති, වීරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා, පඤ්ඤානුභාවෙන ච සම්මාසම්බොධි අධිගන්තබ්බාති අට්ඨකථායං වුත්තං.

අපරෙ පන “වීරියස්ස තික්ඛමජ්ඣිමමුදුභාවෙන බොධිසත්තානං අයං කාලවිභාගො”ති වදන්ති. අවිසෙසෙන පන විමුක්තිපරිපාවනීයානං ධම්මානං තික්ඛමජ්ඣිමමුදුභාවෙන යථාවුත්තකාලහෙදෙන බොධිසම්භාරා තෙසං පාරිපූරිං ගච්ඡන්තිති තයොපෙතෙ කාලහෙදා යුත්තාතිපි වදන්ති. එවං තිව්ධා

හි

බොධිසත්තා

අභිනීභාරක්ඛණේ

භවන්ති

උග්ගහට්ඨකඤ්ඤවිපඤ්චිතඤ්ඤනෙය්‍යාහෙදෙන. තෙසු යො උග්ගහට්ඨකඤ්ඤ, සො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුණන්තො ගාථාය තතියපදෙ අපරියොසිතෙ එව ඡහි අභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, සචෙ සාවකබොධියං අධිමුත්තො සියා.

දුතියො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුණන්තො අපරියොසිතෙ එව ගාථාය චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, යදි සාවකබොධියං අධිමුත්තො සියා.

ඉතරො පන භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති.

තයොපෙතෙ විනා කාලභෙදෙන කතාහිනීභාරො බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණා ච අනුක්කමෙන පාරමියො පරිපූරන්තා යථාක්කමං යථාචුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දෙන්තාපි තදනුරූපෙ සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආවිනන්තාපි පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජන්තාපි ඤාතත්ථවරියා ලොකත්ථවරියා බුද්ධත්ථවරියා පරමකොටිං පාපෙන්තාපි අන්තරා ච සම්මාසම්බුද්ධා භවිස්සන්තිති නෙතං යානං විජ්ජති. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපච්චනතො බුද්ධකාරකධම්මානං අපරිනිට්ඨානතො. පරිච්ඡින්නකාලනිජ්ඣාදිතං විය හි සස්සං යථාචුත්තකාලපරිච්ඡෙදෙන පරිනිජ්ඣාදිතා සම්මාසම්බොධි තදනන්තරා සබ්බුස්සාහෙන වායමන්තෙනාපි න සක්කා අධිගන්තුන්ති පාරමිපාරිපූරි යථාචුත්තකාලවිසෙසෙන සම්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංයොති? යෙ තෙ කතාහිනීභාරානං බොධිසත්තානං —

“එවං සබ්බඤ්ඤසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීඝමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

“අවිච්චිනි නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්හා බුජ්ජිපාසා, න හොන්ති කාලකඤ්ජිකා.

“න හොන්ති බුද්දකා පාණා, උපපජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

“සොතවෙකල්ලතා නත්ථී, න භවන්ති මුගපක්ඛිකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොබ්‍යඤ්ජනපණ්ඩකා.

“න භවන්ති පරියාපන්තා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොවරා.

“මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුපපජ්ජරෙ.

“සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙතු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්තා සප්පුරිසා, විසංයුත්තා භවාහවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමී”ති. (ධ. ස.
අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං සංවණ්ණිතා ආනිසංසා. යෙ ච “සතො සම්පජානො, ආනන්ද,
බොධිසත්තො තුසිතා කායා චචින්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති”තිආදිනා (ම. නි.
3.200; දී. නි. 2.17) සොළස අච්ඡරියබ්භුතධම්මජ්ජකාරා, යෙ ච “සීතං
බ්‍යාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති”තිආදිනා (බු. වං. 2.83)
“ජායමානෙ බො, සාරිපුත්ත, බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සී ලොකධාතු
සඬ්ඛම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”තිආදිනා (ම. නි. 3.201; දී. නි. 2.32)
ච ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තජ්ජකාරා, යෙ චා පනඤ්ඤෙපි බොධිසත්තානං
අධිජ්ජායසම්ප්ඤ්ඤානං කම්මාදිසු වසිභාවොති එවමාදයො තත්ථ තත්ථ
ජාතකබුද්ධවංසාදිසු දස්සිතාකාරා ආනිසංසා, තෙ සබ්බෙපි එතාසං
ආනිසංසා. තථා යථානිදස්සිතහෙදා අලොභාදොසාදිගුණයුගලාදයො චාති
වෙදිතබ්බා.

අපි ච යස්මා බොධිසත්තො අභිනිභාරතො පට්ඨාය සබ්බසත්තානං
පිතුසමො හොති භිතෙසිතාය, දක්ඛිණෙය්‍යකො ගරු භාවනීයො පරමඤ්ච
පුඤ්ඤක්ඛේත්තං හොති ගුණවිසෙසයොගෙන. යෙහුයොන ච මනුස්සානං
පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතාහි අනුපාලියති,
මෙත්තාකරුණාපරිභාවිතසත්තානතාය වාළම්ගාදිහි ච අනභිභවනීයො
හොති, යස්මිං යස්මිඤ්ච සත්තනිකායෙ පච්චාජායති, තස්මිං තස්මිං
උළාරෙත වණ්ණෙන උළාරෙත යසෙන උළාරෙත සුබෙන උළාරෙත
බලෙන උළාරෙත ආධිපතෙය්‍යෙන අඤ්ඤෙ සත්තෙ අභිභවති
පුඤ්ඤවිසෙසයොගතො.

අජ්ජාබාධො හොති අජ්ජාතඬ්ඨකො, සුවිසුද්ධා වස්ස සද්ධා හොති
සුවිසදා, සුවිසුද්ධං චිරියං, සතිසමාධිපඤ්ඤා සුවිසදා, මන්දකිලෙසො හොති
මන්දදරථො මන්දපරිලාභො, කිලෙසානං මන්දභාවෙනෙව සුවචො හොති
පදක්ඛිණග්ගාහී, බමො හොති සොරතො, සබ්බලො හොති
පටිසන්ථාරකුසලො, අක්කොධතො හොති අනුපනාහී, අමක්ඛී හොති
අපළාසී, අනිස්සුකී හොති අමච්ඡරී, අසයො හොති අමායාවී, අථද්ධො හොති

අනනිමානී, අසාරද්ධො හොති අප්පමත්තො, පරතො උපතාපසහො හොති පරෙසං අනුපතාපී, යස්මිඤ්ච ගාමබ්බෙත්තෙ පටිවසති, තත්ථ සත්තානං භයාදයො උපද්දවා යෙභුය්‍යන අනුප්පන්නා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච වූපසම්මන්ති, යෙසු ච අපායෙසු උප්පජ්ජති, න තත්ථ පවුරජනො විය දුක්ඛෙන අධිමත්තං පිළියති, භියොයාසොමත්තාය සංවෙගමාපජ්ජති. තස්මා මහාපුරිසස්ස යථාරහං තස්මිං තස්මිං භවෙ ලබ්භමානා එතෙ සත්තානං පිතුසමතාදක්ඛිණෙය්‍යතාදයො ගුණවිසෙසා ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා.

තථා ආයුසම්පදා රූපසම්පදා කුලසම්පදා ඉස්සරියසම්පදා ආදෙය්‍යවචනතා මහානුභාවතානි එතෙපි මහාපුරිසස්ස පාරමීනං ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ ආයුසම්පදා නාම තස්සං තස්සං උපපත්තියං දීඝායුකතා විරට්ඨිතිකතා, තාය යථාරද්ධානි කුසලසමාදානානි පරියොසාපෙනි, බහුඤ්ච කුසලං උපවිනොති. රූපසම්පදා නාම අභිරූපතා දස්සනීයතා පාසාදිකතා, තාය රූපප්පමාණානං සත්තානං පසාදාවහො හොති සම්භාවතීයො. කුලසම්පදා නාම උළාරෙසු කුලෙසු අභිනිබ්බන්ති, තාය ජාතිමදාදිදමත්තානම්පි උපසඩ්ධිකමතීයො හොති පයිරූපාසනීයො, තෙන තෙ නිබ්බිසෙවනෙ කරොති. ඉස්සරියසම්පදා නාම මහාවිභවතා මහෙසක්ඛතා මහාපරිවාරතා ච, තාහි සඬිගණ්හිතබ්බෙ චතුහි සඬිගභවත්ථුහි සඬිගණ්හිතුං, නිග්ගහෙතබ්බෙ ධම්මෙන නිග්ගහෙතුඤ්ච සමත්ථො හොති.

ආදෙය්‍යවචනතා නාම සද්ධෙය්‍යතා පච්චයිකතා, තාය සත්තානං පමාණභූතො හොති, අලඬිසනීයා චස්ස ආණා හොති. මහානුභාවතා නාම ආනුභාවමහත්තතා, තාය පරෙහි න අභිභූයති, සයමෙව පන පරෙ අඤ්ඤදත්ථු අභිභවති ධම්මෙන සමෙන යථාභූතගුණෙහි ච, එවමෙතෙ ආයුසම්පදාදයො මහාපුරිසස්ස පාරමීනං ආනිසංසා, සයඤ්ච අපරිමාණස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස පරිවුඩ්ඪිහෙතුභූතා යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණස්ස පරිපාවනස්ස ච කාරණභූතානි වෙදිතබ්බා.

කිං එලන්ති? සමාසතො තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො එතාසං එලං, විත්ථාරතො පන ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනබ්‍යාමජ්ජහාදිඅනෙකගුණගණ සමුප්පලරූපකායසම්පත්ති-
අධිට්ඨානසබලචතුර්වේසාරජ්ජඅසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණික-
බුද්ධධම්මජ්ජහතිඅනත්තාපරිමාණ ගුණසමුදයොපසොහිතී ධම්මකායසිරි. යාවතා පන බුද්ධගුණා යෙ අනෙකෙහිපි කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙනාපි වාචාය පරියොසාපෙතුං න සක්කා, ඉදමෙනාසං එලං. වුත්තඤ්චෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණෙය්‍යා වණ්ණං, කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමහාසමානො;

බියෙථ කස්සෙථා විරදීසමන්තරෙ, වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා'ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා);

එවමෙත්ථ පාරමීසු පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බො.

යං පන පාළියං “දත්වා දාතබ්බකං දාන”න්තිආදිනා සබ්බාපි පාරමී එකජ්ඣං දස්සෙත්වා පරතො “කොසජ්ජං භයතො දිස්වා”තිආදිනා පරියොසානගාථාද්වයං වුත්තං, තං යෙනි වීරියාරම්භමෙත්තාභාවනා අප්පමාදවිභාරෙහි යථාවුත්තා බුද්ධකාරකධම්මා විසදභාවං ගතා සම්මාසම්බොධිසංඛාරා ව අත්තතො විමුත්ති පරිපාචිතා, තෙහි වෙනෙය්‍යානම්පි විමුත්තිපරිපාචනාය ඔවාදදානත්ථං වුත්ථං.

තත්ථ කොසජ්ජං භයතො දිස්වා, වීරියාරම්භඤ්ච බෙමතොති ඉමිනා පටිපක්ඛෙ ආදිනවදස්සනමුඛෙන වීරියාරම්භෙ ආනිසංසං දස්සෙති. ආරද්ධවීරියා භොථාති ඉමිනා වීරියාරම්භෙ නියොජෙති. යස්මා ච –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (ධ. ප. 183; දී. නි. 2.90; නෙත්ති. 30, 50) –

සංඛිබ්බෙපතො. විත්ථාරතො පන සකලෙන බුද්ධවචනෙන පකාසිතා සබ්බාපි සම්පත්තියො එකන්තෙනෙව සම්මජ්ජධානාධිනා, තස්මා භගවා වීරියාරම්භෙ නියොජෙත්වා “එසා බුද්ධානුසාසනී”ති ආහ.

තත්‍රායං සංඛිබ්බෙපත්ථො – ය්වායං සබ්බසංකිලෙසමූලභාවතො සබ්බානත්ථවිධායකන්ති කොසජ්ජං භයතො තප්පටිපක්ඛතො චතුහි යොගෙහි අනුපද්දවභාවසාධනතො වීරියාරම්භඤ්ච බෙමතො දිස්වා අධිසීලසික්ඛාදිසම්පාදනවසෙන වීරියස්ස ආරම්භො සම්මජ්ජධානානුයොගො, තත්ථ යං සම්මදෙව නියොජන, “ආරද්ධවීරියා භොථා”ති, එසා බුද්ධානං භගවත්තානං අනුසාසනී අනුසිට්ඨි ඔවාදොති. සෙසගාථාසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො – විවාදන්ති විරුද්ධවාදං, ඡවිවාදවත්ථුවසෙන විවදනන්ති අත්ථො. අවිවාදන්ති විවාදපටිපක්ඛං මෙත්තාවචිකම්මං, මෙත්තාභාවනං වා. අථ වා අවිවාදන්ති අවිවාදගෙතුභූතං ඡබ්බිධං සාරණියධම්මං. සමග්ගාති අවග්ගා, කායෙන වෙච විත්තෙන ච සහිතා අවරම්භා අවිසුත්තාති අත්ථො. සබ්බාති සක්කිලා මුදුසීලා, අඤ්ඤමඤ්ඤම්භි මුදුහදයාති අත්ථො. එසා බුද්ධානුසාසනීති එත්ථ සබ්බෙන සබ්බං විවාදමනුපගම්ම යදිදං ඡසාරණියධම්මපරිපූරණවසෙන සමග්ගවාසෙ නියොජනං, එසා බුද්ධානං අනුසිට්ඨිති යොජෙතබ්බං. සමග්ගවාසඤ්භි

වසමානා සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤගතා අවිච්ඡේදානා සුඛෙනෙව තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙස්සන්තිති සත්ථා සමග්ගවාසෙ නියොජනං අත්තනො සාසනන්ති දස්සෙසි.

පමාදන්ති පමජ්ජනං, කුසලානං ධම්මානං පමුස්සනං අකුසලෙසු ව ධම්මෙසු චිත්තවොස්සග්ගං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “තත්ථ කතමො පමාදො, කායදුච්චරිතෙ වා වච්ඡුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චස්ස වා කාමගුණෙසු චිත්තස්ස වොසග්ගො වොසග්ගානුප්පදානං කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා, අසාතච්චකිරියතා, අනට්ඨිතකිරියතා, ඔලීනචුත්තිතා, නික්ඛිත්තජන්දතා, නික්ඛිත්තධුරතා අනාසෙවනා අභාවනා අබ්භුලීකම්මං...පෙ.... යො ඵවරුපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං, අයං චුච්චති පමාදො”ති (විහ. 846).

අප්පමාදන්ති අප්පමජ්ජනං. තං පමාදස්ස පටිපක්ඛතො වෙදිතබ්බං. අත්ථතො හි අප්පමාදො නාම සතියා අවිජ්ජවාසො, “සතියා අවිජ්ජවාසො”ති ව නිච්චං උපට්ඨිතාය සතියා ඵවෙනං නාමං. අපරෙ පන “සතිසම්පජ්ඤ්ඤප්පධානා තථා පචත්තා චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා අප්පමාදො”ති වදන්ති. යස්මා පන අප්පමාදභාවනා නාම විසුං ඵකා භාවනා නත්ථි. යා හි කාචි පුඤ්ඤකිරියා කුසලකිරියා, සබ්බා සා අප්පමාදභාවනාත්ථෙව වෙදිතබ්බා.

විසෙසනො පන විච්ච්චුපනිස්සයං සරණගමනං කායිකවාචසිකසංවරඤ්ච උපාදාය සබ්බා සීලභාවනා, සබ්බා සමාධිභාවනා, සබ්බා පඤ්ඤාභාවනා, සබ්බා කුසලභාවනා, අනවජ්ජභාවනා, අප්පමාදභාවනා. “අප්පමාදො”ති හි ඉදං පදං මහන්තං අත්ථං දීපෙති, මහන්තං අත්ථං පරිග්ගහෙත්වා තිට්ඨති, සකලම්පි තෙපිටකං බුද්ධච්චනං ආහරිත්වා අප්පමාදපදස්ස අත්ථං කත්වා කථෙන්නො ධම්මකථිකො “අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බො. කස්මා? අප්පමාදපදස්ස මහන්තභාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධො කුසිනාරායං යමකසාලානමන්තරෙ පරිනිබ්බානසමයෙ නිපන්නො අභිසම්බොධිතො පට්ඨාය පඤ්චචත්තාලිසාය වස්සෙසු අත්තනා භාසිතං ධම්මං ඵකෙනෙව පදෙන සඬගහෙත්වා දස්සෙන්නො “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති (දී. නි. 2.218) හික්ඛුනං ඔවාදමදාසි. තථා වාහ – “සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛවෙ, යානි කානිචි ජඬගමානං පාණානං පදජාතානි, සබ්බානි තානි හත්ථිපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, හත්ථිපදං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං මහන්තත්තෙන, ඵවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යෙ කෙචි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ අප්පමාදමූලකා අප්පමාදසමොසරණා, අප්පමාදො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ම. නි. 1.300 ටොකං විසදිසං). තත්ථ අප්පමාදභාවනං සිබාප්පත්තං දස්සෙන්නො සත්ථා “භාවෙට්ඨධිභිකං මග්ග”න්ති ආහ.

තස්සත්ථො — යො එස සීලාදිබන්ධත්තයසඬගහො සම්මාදිට්ඨිපුබ්බඬගමො සම්මාදිට්ඨිආදීනංයෙව අට්ඨන්තං අඬගානං වසෙන අට්ඨඬගිකො අරියමග්ගො, තං භාවෙට් අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙට්. දස්සනමග්ගමත්තෙ අයත්වා උපරි තිණ්ණං මග්ගානං උප්පාදනවසෙන වඩ්ඬෙට්, එවං වො අප්පමාදභාවනා සිබාප්පත්තා භවිස්සතීති. එසා බුද්ධානුසාසනීති යදිදං කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමජ්ජනං, තඤ්ච උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගස්ස භාවනා එසා බුද්ධානං භගවත්තානං අනුසිට්ඨි ඔවාදොති.

ඉති භගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව වරියාපිටකදෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඉත්ථං සුදන්තිආදීසු ඉත්ථන්ති කප්පෙ ව සතසහස්සෙතිආදීනා (වරියා. 1.1) පකාරෙන. සුදන්ති නිපාතමත්තං. භගවාති භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා. අත්තනො පුබ්බවරියන්ති පුරිමාසු අකිත්තිපණ්ඩිතාදිජාතීසු අත්තනො පටිපත්තිදුක්කරකිරියං. සම්භාවයමානොති භත්ථතලෙ ආමලකං විය සම්මදෙව පකාසෙත්තො. බුද්ධාපදානියං නාමාති බුද්ධානං පුරාතනකම්මං පොරාණං දුක්කරකිරියං අධිකිච්ච පවත්තත්තා දෙසිතත්තා බුද්ධාපදානියන්ති එවංනාමකං. ධම්මපරියායන්ති ධම්මදෙසනං ධම්මභූතං වා කාරණං. අභාසිත්ථාති අවොච. යං පනෙත්ථ න චුත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථත්තා ව න චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව —

විසුද්ධවරිතො සත්ථා, බුද්ධිවරියාය පාරගු;
සබ්බවරියාසු කුසලො, ලොකාවරියො අනුත්තරො.

යං අච්ඡරියධම්මානං, සබ්බමච්ඡරියාතිගො;
අත්තනො පුබ්බවරියානං, ආනුභාවවිභාවනං.

දෙසෙසි නාථො වරියා-පිටකං යඤ්ච තාදිනො;
ධම්මසඬගාහකා ථෙරා, සඬගායිංසු තථෙව ව.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානයං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, නිද්ධාරෙත්වා යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිච්ඡයා;
සාධිකායට්ඨවිසාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඨ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

චිරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිච්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරනිත්ථවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන

කතා

වරියාපිටකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි නමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා නන්ති ජිනාච මානා,
නමෙව නාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච චරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....